

SERAP DEMİRTÜRK

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.3.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

SERAP DEMİRTÜRK (1959 -)

-SERAP HOCA-

Yıl 1959. Bir kış ayında, -subay olan babamın tayin için gittiği- Adapazarı'nda dünyaya gelmişim.Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünden 1979'da mezun oldum, yetmedi dedim ve Anadolu Üniversitesi Türkçe Bölümünden alanımda lisans aldım. İnsanın sevdiği bir mesleği yapmasını düşüncesindeyim ve yeniden dünyaya gelsem gene aynı mesleği seçerdim. İnsan ilişkilerinde dürüstlük tek ilkedir, isterim ki dizelerdeki ahenk gibi uyumlu olalım... İnsanca sevelim birbirimizi, hoşgörüyü sarıyalım hayata. Emeklilik nedir bilmeyen bir emekli olarak hâlâ son hız hayat koşusunda yerimi korumaya çalışıyorum. Şiir denen dizelerin oyununda kimseye hissettirmeden yaşadıklarımı gördüklerimi, hissettiklerimle düşlerimi aralara sıkıştırıyorum. Şimdilik basılı eserlerim yok, sadece 'ben' varım ve kaleminde hâlâ mürekkep var.

' İnsanın en gizli yeri yüreği ve bu en dokunulmaz yeri, sadece şairler dile getiriyor yazıyla... Gerçek okuyucularsa özümseyip okuduklarında, sairle bir gezintiye çıkıyorlar...' Serap Hoca

Etkilendiği Yazarlar;

İnsanın yüreğinden teğet geçen dizeleri her kim yazarsa...

Hayatın anlamı nedir? Kendimizi hayatın neresine koyup da yaşamaya çalışıyoruz? Güzelliklerin tadına varmak uğruna savrulurken birilerini mutlu etme telaşında kendimizi bulamıyoruz yerdeki hazan yapıklarının arasında. Ne istemiştin yıllar önce kendi adıma ya da ne istiyorum şimdilerde kendim için? Artık anlamı ya da önemi var mı? Ne dersenez deyin, ne yaparsanız yapın suyun akışını değiştirmek mümkün değil. Sadece kaybetmeyi öğreniyoruz ve bu yenilgilerden ders alıyoruz, güç depoluyoruz ve yeni yenilgileri güler yüzle karşılamaya çalışıyoruz. Neden mi? Çünkü yaşamak, gölgesinde.Tökezlediğimiz her taşın altında bir minicik uçuc böceği size bakıyor merakla ve hiç bitmiyor bu döngü.Görmek, anlamak ve sevmek...Budur yaşamın özü.

Her nerede ve kiminle yaşarsak yaşayalım, içimizdeki umut kıvılcımını hep

ama hep canlı tutabilmeliyiz. Gülen gözlerimizin ardındaki ruhumuzun buna ihtiyacı var ve bizim sevincimizden etkilenecek nice canlar var. (Serap Hoca)
Ölüm gelip de çaldığında kapını, bütün şiirlerin kalacaktır geriye; çünkü onlar sadece 'şiir'di. (Serap Hoca)

BİR TUTKUDUR ŞİİR
Yokluğunda yokum
Âdem'in Havva'sı gibi...
Özümü sana sattım
Mısra mısra sarhoşunum...
Tutkum oldun an be an
Sensiz yetim bir yağmurum...
Kaleme, klavyeye ne hacet
Beynimde dans eder mısralar.
Şiir, ey şiir sen nasıl bir tutkusun,
Esirin ettin beni mısra aralarında.

SERAP HOCA
6.11.2004

ESERLERİ:

*Şairin yayımlanmış 'Gönülden Gönüle' adlı bir şiir kitabı ve ders kitabı alanında Türkçe dersine dair 19 kadar ders kitabı ve kaynak kitabı yayımlanmıştır.

*Şehit polisler için yayımlanan 'Barış Şiirleri Antolojisi'nde ve Şiir Perisi Antolojisinde (2005, İzmir) "Gel Çocuk, Gidene Ağıt, İçimdeki Savaş" şiirleri mevcuttur.

*'Bir Adam ve İki Kadın' öyküsü 'Uzak Ülke' sanat ve edebiyat Aralık-Ocak 2006 6. sayıda yayımlanmıştır.

*'Buğulu Gözler' hikâyesi, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Mart 2006' da yayımlanmıştır.

*'Yüreğini Temizle ' yazısı, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Nisan 2006' da yayımlanmıştır.

*"Bir Adam ve İki Kadın? ' hikâyesi ve "Anneme Söyler misin? " şiiri, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Haziran 2006' da yayımlanmıştır.

*'Bir Küçücük Kır Çiçeği ' anı yazısı, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Temmuz 2006' da yayımlanmıştır.

*'Duyuyor musun Yüreğini? ' yazısı, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Ağustos 2006' da yayımlanmıştır.

*'Yüreğini Temizle' yazısı, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Eylül 2006' da yayımlanmıştır.

*'Ölü Deniz' şiiri, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisinde Eylül 2006'da yayımlanmıştır.

*'Ey Yâr' şiiri, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisinde Aralık 2006'da yayımlanmıştır.

*'Ağlar Ay ' şiiri, Akademi Aylık fikir külliyyatı dergisinde Ağustos 2007' de yayımlanmıştır.

*'Kıyamadın mı? ' şiiri, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisinde Ocak 2007'de yayımlanmıştır.

*'Kendimce Söylenişim: ERDEM 'yazısı, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve

edebiyat dergisinde Şubat 2007'de yayımlanmıştır.

*Aşk Dövüşü ' şiiri, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisinde Nisan 2007'de yayımlanmıştır.

*'Acılarında Yalnızım' yazısı, Mavi Çınar Aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisinde Mayıs 2007'de yayımlanmıştır.

*'Heyhat, Mehmedim, Dön Umman Gözlüm, Gitme Yolcu, Aynadaki Sır' şiirleri Güllük Şiir Güldesinde (Antalya, 2007) yayımlanmıştır.

*2009 yılında basılan Ankara Şiir Rüzgârı Antolojisinde aşağıdaki şiirleri mevcuttur:
Kalemim Ağlıyor, Nağmede Dileksin, Vakitsiz Dans, Ata'ma Sesleniş, Vakit Geçmeden, Düşler Gemisi,
Gitme Yolcu, Gülüşlere Özlem, Sağır Dağlar, Sessiz Ağıt (Bu şiir, Yaşar Gürlek tarafından türkü formatında bestelenmiştir.)

*Edebiyat Defteri/ 2008-2009 Yılığında 'Gönlünün Serabı' şiiri yayımlanmıştır.

*PKK tarafından Pülümür'de şehit olan askerlerimiz için yazdığı 'Mehmedim' şiiri, şairin kendi seslendirmesi ile video olarak yayımlanmıştır. ('SERAP HOCA' olarak videoları aranabilir.)

*2010 yılında basılan Kristal Kalpler Antolojisinde "Bülbül-ü Nalân, Kalbimin Efendisi, Sonsuz Bekleyiş" şiirleri mevcuttur.

*Aylık Eğitim- Kültür- Sanat gazetesi KIVILCIM'da köşe yazarlığı yapmaktadır.

<http://www.yayinakisi.com/yayinakisiforum/biyografiler/221505-serap-ozaltu-n-nami-diger-serap-hoca-biyografisi.html>

Eserleri:

Şairimiz, başka şairlerin şiirlerine de ses olmuştur. Şairimizin bu şiirlere ve kendi şiirlerine yaptığı sesli yorumlar, sadece antoloji.com sitesinde eksiksiz olarak bulunmaktadır.

<http://www.beyazkivilcim.com/haberdetay.asp? ID=940>

son video:

<http://elvedabirtanem.orgfree.com/videolar2.htm>

<http://www.badongo.com/audio/14219347>

http://www.metacafe.com/watch/yt-GpWzluvoAY4/serap_hoca_girilmez_km_az_bir_sokakt_r/

<http://video.mynet.com/engin.butuner/Mehmedim-Serap-HOCA/89894/>

http://www.izlesene.com/video/muzik-gelemem-serap-hoca-dj_engin/464946

<http://www.siirderyasi.com/siir-Yolculuk-35044.html#>

<http://seniseviyorumsemra.blogspot.com/2009/10/gonuldasim.html>

<http://www.forumhaylaz.com/bir-daha-sevmeyecegim-serap-hoca-t44425.html>

<http://blog.haberturk.com/SERAP-HOCA/>

<http://blog.milliyet.com.tr/Blogger.aspx? UyeNo=1112457>

Eserleri: Gönülden Gönüle, 1995

Hüzün Çiçeği, Nisan 2010

Serap Demirtürk -Özaltun- şiir kitaplarını Ankara'da Kızılay Karanfil Sokak'taki DOST KİTABEVİ'nde bulabilirsiniz.

-Düşüncelerin Derinliğinde

'vardı' denecek bir gün...
ya da bunu diyecek kimse kalmayacak...
velhasıl biz tarihin içine gömüleceğiz.
'olmadı ki hiç ben...'olacağız
ama bugün 'varız'...
var olmanın güzelliğini hisset ruhunda.

Düşüncelerin derinliğine
Kimliğimi sakladım,
Bulunmaz.

Rüzgarın adına,
Fırtınalarımı sakladım...
Üşütmez.

Ben ki serab olan bir şehrin
Kalıntılarında bir gizim.
Nice insanlar yaşadı,
Nice yaşanmışlıklar sindi
Şu tarihi kalıntılara.

Şimdi sen
Hala ısrar edersin
Nedensizce...
Sonsuza dek yaşayacağım, diye.

Dinle...
Hisset şu taşın tanık olduklarını.
Duy...
Akan suyun şırıltısındaki
Hüznü,
Aşkı,
Ölümü, doğumu...

Bir varmış,
Bir yokmuş olmak
Serde var...
Unutma
Ve
Şu anı ya yaşa
Ya da yaşat...
Şiirle,
Resimle,
Müzikle,
Tarihle
Ki...
Kimliğin yok olmasın.

Yoksa
Bu taşlar da kum olur,

Bu kumlar da suya karışır
Ve yalan olur gideriz
Dünya denizinde.

Serap Demirtürk (serap hoca)

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

25.8.2005 düzenleme tarihli kayıt belgesi- düzenleme numarası 2951 7225 4138- elektronik belgeyi imzalayan:antoloji.com site yöneticisi Cengiz Teymur-112904 numaralı site üyesi SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN adlı şairin şiirlerini SERAP HOCA mahlasını kullanarak kaydettiğini onaylamıştır.

Serap Demirtürk -Özaltun-, 18.04.2009 Saat 19:29 'de şu şekilde yazdı.-
Bütün şiirlerim, bu sitededir. Antoloji.com sitesi yetkililerinden ricamdır: ÖLÜMÜM
HALİNDE LÜTFEN ŞİİRLERİM BU SİTEDE YAŞASIN.
SERAP HOCA-

Neslihan Osmanoglu (Antoloji.Com)

20.04.2009 Saat 10:40 'de şu şekilde yazdı.-

Şiirleriniz, siz istemediğiniz ve telif tartışmaları yaşanmadığı sürece keyfi olarak silinmez

=====

"SERAP HOCA" mahlası ile şiir yazmaktayım."Özaltun" soyadını kullanmamaktayım, soyadım "DEMİRTÜRK" tür. Sitelere şiirlerimi alanların, gerekli değişikliği yapmaları gerekmektedir.

14. 04. 2010
SERAP DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

(* 23 NİSAN'DA - Ata'ma Sesleniş

font face='Comic Sans MS' font size='3,5 pt' color='#99cc66'

img src='http://www.abd-ana.com/img/abdana/ata/cocuk2.jpg'

Ben küçücük bir çocuğum,
Gözümü açıp da baktığımda gözlerine
Kararlılığını hissettim yüreciğimle.
Ellerini uzattın bana tüm resimlerinde
Sevgiyle tuttun yumak yumak ellerimi
Tüm Türk çocuklarına güven verdin.

Senden öğrendim vatanımı sevmeyi,
Düşmana boyun eğmemeyi,
Bayrağa saygıyı,
Dilime sahip çıkmayı,
Onurlu yaşamayı
Ve dünya barışını...

Benim babam yok ki Atatürk'üm,
Ben şehit çocuğuyum, bilir misin?
Ben tüm Mehmetçikleri baba bildim,
Hepsinin yüreğinde senin sevgini gördüm
Ver ellerini Atatürk'üm öpeyim,
Binlerce çocuğundan biri olayım.

Milliyetçiyiz biz, milletimiz her şeyimiz,
Başka sistem bilmeyiz Cumhuriyetçiyiz biz,
Devlet ayrı din ayrı deyip Laiklikle büyüdük biz
Halkçiyiz biz her zaman halkımızla bütünüz,
Millet-devlet el eleyiz, çünkü Devletçiyiz.
İnkılapçiyiz biz hep yeniliğe koşarız.

Senden aldık ışığı, karanlığı boğarız.
O gün bugündür Meclistedir gönlümüz.
Sen kurdun ya cumhuriyeti şehitler ve gazilerle
Yaşatırız biz de onu, güven Ata'm sonsuza dek.
Bak damarlarımda asil kanımız var
Ve sadece biz Türk çocuklarının bayramı var.

23 Nisanda bayram yapıp kenetlendik,
Dünya çocuklarına elimizi uzattık sevgi ile,
"Ey Türk gençliği! " dedin ya büyüklerimize,
Onlara dediğin her sözü can kulağı ile dinledim.
Seninle övündüm, seninle taçlandım elimde bayrağım.
Görsün herkes, bir Türk'ün dünyaya bedel olduğunu.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

(* Atlar

trtd
BODY BGCOLOR='black'
br/BODY
img src='http://www.saaysd.com/TURKATIRKLARI/images/TURKASKERIATI.JPG'

Savrulsun toprak ve taş
Atların coşkusuyla,
Savursun bu fırtına;
Seni bir yana
Beni bir yana...
Uzakta da olsam,
Kanasa da yüreğim,
Kıvransam da acıyla;
Sevgin ilacımdır,
Gülüşün merhemimdir,
Solugun rüzgarımdır.
Bil ki
Şu yaralı gönlüm...
Ömr-ü billah
Senden yanadır
Bil ey Türkoğlu!

SERAP HOCA
img src='http://www.cennetturkiye.org/activity/0601a.jpg'

trtd
BODY BGCOLOR='black'
br/BODY
brembed src='http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/araz/06.asf'width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'

SERAP DEMİRTÜRK

(* Bayramımız Var: Bugün 29 Ekim

<img
src='http://www.resimland.net/data/media/120/006ataturkveharitacopy4pt0fitz2ce1.gif'
>

-
<img src='http://www.akseki.pol.tr/resim2/slides/ataturk_heykeli.JPG'
-

<object width='425' height='355'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/HpdD66ayfjY&rel=1'></param><param
name='wmode' value='transparent'></param><embed
src='http://www.youtube.com/v/HpdD66ayfjY&rel=1'
type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425'
height='355'></embed></object>

-<font face='Comic Sans MS' font size='2,5 pt' color='blue'
MUTLUYUZ.. CUMHURİYETİMİZ VAR. BAYRAGIMIZ GÖNDERLERDE DALGALANIYOR.

GÜN, AYDIN DOSTLARIM..

GÜN AYDIN.

NE MUTLU Kİ BU BAYRAĞA KANINI KATAN ŞEHİTLERİMİZİN TORUNLARI DA
AYNI YOLDA YÜRÜYOR.

NE MUTLU Kİ ATATÜRK'ÜMÜN İZİNDEN GİTTİĞİMİZ YOL, PIRIL PIRIL HALA
VE NE MUTLU Kİ

BU YOLDAN GELEN IŞIK,
YÜREKLERİMİZE HALA AYNI GÜCÜ AŞILIYOR.

BUGÜN, CUMHURİYETİMİZ İLAN EDİLDİ.

YURDUMUZU DÖRT BİR YANDAN SARAN İŞGAL KUVVETLERİ

1923'TE DERSLERİNİ ALDILAR.

ALAMAYANLAR VARSA,

BUYURSUNLAR

BİZ BURADAYIZ.

NE MUTLU TÜRK'ÜM DİYENE,

NE MUTLU ATATÜRK'ÜN GÖZLERİYLE DÜNYAYI VE OLAYLARI DEĞERLENDİRENLERE.

ŞEHİTLERİMİZ VAR,

YÜREKLERİMİZDE.

DUALARIMIZ VAR,

GÖNÜLLERİMİZDE.

SİLAHLARIMIZ VAR,

CEPHEDE.

BAYRAKLARIMIZ VAR,

ELLERDE.

MARŞLARIMIZ VAR,

DİLLERDE:

KORKMA,

SÖNMEZ BU ŞAFAKLARDA YÜZEN AL SANCAK;

YURDUMUN ÜSTÜNDE TÜTEN,

EN SON OCAK.

TÜM ŞEHİT VE GAZİ AİLELERİNİN ELLERİNDEN ÖPÜYORUZ.
SAYGILARIMIZLA.

SERAP OLMAYACAĞIM GRUBU ADINA
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

(* Bir Ölür Bin Diriliriz

BAŞIMIZ SAĞ OLSUN. BİR ÖLÜR BİN DİRİLİRİZ.

Bugün ayaklar şehitlerini uğurlamaya gidiyor, eller duada, gözler irade dışı akar...Ciğerler yanıyor yurdumda bugün. Cennette şehitlerimiz kucak açtı, beklerler kardeşlerini. Ülkem, tek yumruk bugün. Mehmetçiklerimiz elde silah, yürekte vatan sevgisi her yerde...Hepimiz yüreğimizle birer Mehmetcik değil miyiz? Sabır diliyorum. Gücünü bilen, sabırlı olur. Saygı ile.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

(* Bir Top 100 Listemiz Var/ Marşımız Kaçınıcı Sayfada?)

İSTİKLAL MARŞININ KABULÜ - 12 MART 1921

Osmanlı Devleti'nin bir milli marşı yoktu. Fakat artık Anadolu'da milliyetçilik ilkesine dayanan yeni bir Türk devleti kurulmuştu. Bu sebeple Kurtuluş savaşımızın ruhunu ve milletimizin bağımsızlık isteğini dile getirecek bir marşın yazılması gerekiyordu.

Bu amaçla 1921 yılı başlarında bir yarışma açıldı. Yarışmaya 724 şiir katıldı. Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Bey (Tanrıöver) marşı, ünlü şair Mehmet Akif Beyin (Ersoy) yazmasını istiyordu. Ancak şair Mehmet Akif Ersoy, yarışmada kazanana verilmek üzere konulan 500 liralık ödülü istemediğinden yazmak istemedi. Yarışmada hiç bir şiir milli duygularımızı ifade için yeterli bulunmadı.

Bunun üzerine ödülün söz konusu edilmeyeceği bildirildi. Böylece, Kurtuluş Savaşı'nın derin heyecanını benliğinde duyan, Mehmet Akif en güzel şiirlerinden birini yazdı. Kahraman Ordumuza ithaf ederek yazdığı şiir, milli marşımız olarak 12-Mart-1921 tarihinde İkinci İnönü Muharebesinden az önce, mecliste kabul edildi. Böylece Türk Milleti, bağımsız yaşama arzusunu dile getiren bir millî marşa kavuştu.

<embed src='http://www.turkfederasyon.com/dokuman-resimleri/istiklalmarsi.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

(* Çanakkale Şehitlerine -Mehmet Âkif Ersoy

Çanakkale Cephesinden Asker Mektubu

Yüzbaşı Kazım Efendi
21. Alay, 1. Tabur, 1. Bölük Kumandanı
27 Nisan 1915 (1331)
Seddülbahir civarında Selimbey Çiftliğinden
18-19 "M" 331 Kazım

'Sevgili Kardeşim,
Ben vatan ve millet uğrunda bana düşen vazifeyi ifa ettim. Artık gerisini size terk ediyorum. Ben cümleliğe hakkımı helal ettim, tabiidir ki siz de helal edersiniz. Hemsiremin, Ziyanın kemali hasretiyle gözlerinden öperim. Muhterem amcamın ellerinden öperek dualarını her zaman beklerim. Çoluk çocuğumu evvel Cenabi Hakka sonra vatan ve millete ve sizlere emanet ederim. Sevgili valideme, aileme, çocuklara güzel bakınız. Tahsillerine himmet ediniz. Maaslarının tahsisi, icap eden muamelelerin ifası için arkadaşlardan alayımızın tabur katibi ve aynı zamanda alay naibi bulunan Hasan Efendiye yazdım. Bulduğum firkanın kumandanı Miralay Remzi Beydir. Alay Kumandanı Binbaşı Halil Beydir. Bu isimler size lazım olursa kendileri ile muhabere edersiniz. Binbaşımız Sevki Beyde benim gibi tehlikede bulunduğu için sağ kalırsa ona da müracaat edersiniz. Kolordu kumandanımız malum olduğu üzere Esat Paşa Hazretleridir.

Hayvanım hakkında lazım gelen muamele içinde katip efendiye yazdım. Oradaki hakkımı da çocuklarım için yazdım. Sana çok rica ederim, efradı ailemi, validemi hiçbir vakit üzme. Daima rifk ile muamele et. Bana acımasınlar. Ben mukaddes vatan uğruna terk-i can ettim, bahtiyarım. Cenabi Hâk sizleri de bahtiyar buyursun. Baki cümleliğe Cenabi Hakka emanet ederim sevgili kardeşim.'

Vatani için ölümü büyük bir kalp rahatlığı içinde bekleyen bir adamın vasiyeti olan bir adamın Çanakkale'yi Çanakkale yapan kahramanlık destanının özel bir ifadesidir. Yüzbaşı Kazım Efendi bu mektubu yazdıktan tam 26 gün sonra hissettiği veçhile şehit olmuştur. Yukarıdaki mektup onun son mektubudur.

Sahibini Arayan MERMİ - (Cephe Anıları)

Mart 1921 - İnönü Ovası. İnsanın İflahını kesen buz gibi bozkır ayazında Ethem Çavuş'un sirtı üsüyor, avuçları ise kızgın mermi kovanlarına çıplak elle dokunduğu için alev alev yanıyordu. Top atışı on sekiz saattir durmaksızın sürüyordu. Ethem Çavuş, 75 mm'lik topu durmaksızın dolduruyor, her seferinde besmele çekip kesif kolundan bildirilen menzillere kıyamet yağdırıyordu.

Sandıkta kalan sondan üçüncü mermiyi aldığı anda duraksadı. Merminin üzerine bir

çaput sariliydi. Çaputu sökerken avucuna kalem büyüklüğünde demir bir çubuk düstü. Çaputun ve çubugun anlamını çözmeye çalışırken mermi kovanına kazınarak yazılmış yazıya gözü ilisti. Okumaya vakti yoktu. Mermiyi namluya sürüp atesledi. Demir çubugu cebine, bos kovanını ise bu sefer sandığa değil yere attı. Birkaç dakika sonra solumuş olan kovani kaybolmaması için yerden alıp mintanının yakasından içeri attı. Akşam ezanı vaktinde çarpışma durulmuş, mevzileri ileri, düşman hatlarına doğru ilerletme emri gelmişti. Batarya komutanı, Ethem Çavusa istirahat verdi. İlk is olarak bos kovani çıkarıp üzerindeki yazıyı okudu.

Kovanın üzerinde 'Karahisarlı Seyfi Çavus. 4.Alay, 2.Tabur, 8.Batarya. 26 Rebiyülahir 1339 - İnönü' yazıyordu. Birinci İnönü savaşının en kızgın günlerinden birinde düşmüş not ve mermiyle gelen demir çubuk, İmalat-i Harbiye atölyelerinde çalışanların bir mesaj istediğini gösteriyordu. Bosalan kovanlar Ankara'daki atölyelere yollanır, oradan tekrar doldurulup cepheye dönerdi.

Üç saat sonra gecenin iyice çökmesiyle savaş tamamen durulmuş, birlikler yeni mevzilerine yerleşmişti. Ethem Çavus, cebindeki demir çubugu çıkarıp bir köseye oturdu. Ucu sivriltilmiş çubuk, bakir ustalarının 'kalem' dedikleri demirle desen oymaya yarayan keskin bir aletti. Eline yumruk büyüklüğünde bir tas alarak hafif tiklamalarla kendi mesajını kovana kazıdı: 'Aksekili Ethem Çavus. 8.Alay, 3. Tabur, 1. Batarya. 20 Recep 1339 - İnönü.'

Bes gün sonra Ankara Atölye'nin bir kösesinde cepheden gelen sandıkları açan kalfa, tezgâhlardan birinde haril haril çalışmakta olan ustaya seslendi. Sesinde, esi doğum yapmış bir adama bebegini müjdeleyen ebenin heyecanı vardı:

- 'Kâmil Usta! Müjdemî İsterim! Senin yavru cepheden dönmüş! '.

Hepsi sandıkların olduğu kısma kosturarak kovanın üstündeki yazıyı okumak için toplandılar. Tabii ki bu şeref Kâmil Ustayı aitti. Yüksek sesle Ethem Çavusun notunu okudu. Atölyede bir bayram havası esmişti. Tüm çalışanlar, Kâmil Ustayı yeni baba olmuş biriymiş gibi kutluyor, hayır duaları ediyorlardı. Ustalar, İs tezgâhlarından birinin başında toplandılar. Kâmil Usta kovanın agzının eğilen yerlerini düzelterek özenle kapsülünü yeniledi. İçine barutunu doldurduktan sonra yeni bir çekirdeği kovanın agzına oturttu. Mermi hazır olunca, Ethem Çavusun kovanın içinde geri yolladığı çelik kalemi yeni bir çaputla merminin üzerine sardı. Kundaklanmış mermiyi sefkatle tutarak yeni doldurulan bir sandığa yatırdı. Çalışanlar hep bir ağızdan 'Allah kavustursun' deyip işlerinin başına döndüler.

Kâmil Usta, halen açık duran sandığa yatırdığı mermiye hüzünle bakıp 'Selamete git aslanım. Allah muvaffak etsin. Çok bekletme bizi' dedi. Kovan, Birinci İnönü savaşı sırasında üzerindeki ilk notla Kâmil Ustanın eline geçtiğinde bu fikir doğmuştu. Karahisarlı Seyfi Çavusun başlattığı bu geleneğin süreceğinden emin değildi; ama denemeye değerdi. Nitekim Aksekili Ethem Çavus umutlarını bosa çıkarmamıştı. Cephe patlayan her merminin kovani buradaki ustaların elinden geçtiğine göre bir aksilik olmazsa yeniden görüleceklerdi.

Eylül 1922 - Ankara. Bir buçuk yıl içinde kovan sekiz kere daha atölyeye ugradı. Üzerindeki mesajların sayısı da sekize ulaşmıştı. Mesaj yazarların sekizi de başka alay ve taburlardan farklı kişilerdi. Kovan her keresinde atölyedekilere daha büyük bir coşku yasıyor, İstiklâl Savaşının her zorlu duruşundan Ankara'ya barut, kan ve zafer kokusu

tasiyordu. Türk ordusunun İzmir'e girdigi gün Ankara'da bayram havasi eserken kovan yeniden gelmiş, ama bu sefer tüm atölyeyi yasa bogmustu. Kovanin içinde, çelik kalemin yani sira bir mektup ile bir tane de bakir künye vardı. Kovanin üzerine kazinmiş dokuzuncu notta; 'Karahisarli Seyfi Çavus. 4. Alay, 2. Tabur, 8. Batarya. 12 Muharrem 1341 - Banaz' yaziliydi. Atölyedekiler mektubu açip okumaya koyuldular:

'Bismillahirrahmanirrahim.

Selamün aleyküm gayretperver ustalar. Allah'a sükürler olsun ki mendebur dushman kaçıyor. Muzaffer Türk ordusu bes gündür durup dinlenmeksizin kâfiri kovalıyor. Güzel İzmir'e, kalplerimizdeki imanımız kadar yakiniz artık. İki gün evvel Banaz'daki muharebede bataryamin çavuslarından Seyfi, kalles dushmanin kursunuyla sahadete ermistir. Cenazesini sihiyecilere teslim etmeden önce mintaninin içinde bu kovani buldum.

Malumunuzdur ki vefat eden neferin künyesi ailesine yollanir. Lâkin bes gün önce Karahisar'ı ele geçirdigimizde, Seyfi Çavus'un ailesinin dushman tarafından katledildigini öğrendik. Bu kahraman Türk evladi kederini yüregine gömüp anacigini, babacigini defnedemeden dushmanin pesine düstü. Üç gün sonra kendisi de hakkin rahmetine kavustu. Kovandaki yazılardan anladigim üzere bu topçu neferlerin bir ailesi de sizler olussunuz. Bu sebeple Seyfi Çavusun künyesini sizlere yolluyorum.

Basiniz sag olsun. Hayir dualarinizi bizlerden, Fatihalarinizi aziz sehitlerimizden esirgemeyiniz. Hakkin rahmeti üzerinize olsun.

Yüzbasi Muhsin Talât
4. Alay, 2. Tabur, 8. Batarya.
14 Muharrem 1341 - Salihli'

Mektup bittiginde tüm personel agliyordu. Atölyeye bir ölüm sessizligi çökmüstü. Hiç tanimadiklari halde iki satir yazıyla kardes olduklari Seyfi Çavusun ardindan Fatiha okuyup amin dediler.

Kamil Usta yutkunararak tezgâhinin basina oturdu. Kovani yeniledi ama bu sefer, minik iki perçinle Seyfi Çavusun künyesini kovanin dibine çakti. Yine her zamanki merasimle mermiyi kundaklayip sandiga yatirdi. Oysa o mermi bir daha dushman mevzilerine gönderilmeyecekti.

Ocak 1923 - Ankara. Savasinin bitmesinin ardindan Ankara'daki mühimmat depolarinda sayim ve temizlik yapiliyordu. Sandiklar tek tek açiliyor, mermiler sayilip yeniden sandiklaniyor, kayda geçirilip daha tertipli bir cephanelige gönderiliyordu. Tegmen Hamdi Vâsif, Kâmil ustanin hazirlayip kundakladigi mermiyi buldu. Böyle bir aninin -belki de yıllarca- sandiklarin içinde kalmasına gönlü elvermedi. Ciddi bir suç isliyor olmayi göze alip mermiyi evine götürdü. Niyeti, ömrünün sonuna kadar mermiyi bir ani olarak saklamakti.

29 Ekim 1923 - Ankara. Tegmen Hamdi Vâsif Ankara kalesine çıkan dik sokaklari kosarak tirmaniyordu. Soguga ragmen kan ter içinde kalmisti. Yarim saat önce 20:30 siralarında meclisten, cumhuriyetin ilan edildigi duyurulmustu. 101 pare top atisiyla cumhuriyet kutlaniyordu ve Seyfi Çavus'un mermisi bu söleni kaçirmamaliydi. Yetmiş, belki de sekseninci atista topçularin yanina ulasabilmişti. Yüzbasi Muhsin Talat'in yanina giderek sert bir asker selami verdi:

- 'Hamdi Vâsif Edirne! Bir maruzatim var komutanım! '

Yüzbasi sorar gözlerle genç subaya bakıyordu.

- 'Evet tegmenim? Sizi dinliyorum.'

Tegmen, üniformasının içinden mermiyi çıkarıp yüzbasiya uzattı:

- 'Yüzbirinci pareyi en çok bu mermi hak ediyor komutanım. Müsaadenizle bu şerefi ondan esirgemeyelim.'

Yüzbasi Muhsin Talat gözlerine inanmamamıstı. Sevinç gözyaşlarını tutamadı. O kadar heyecanlanmıstı ki neredeyse aralarındaki rütbe farkına bakmaksizin genç tegmenin ellerini öpecekti. Mermiyi alıp çekirdeğini dikkatlice yerinden çıkardı. Kovanın tepesine bir bez parçası tepip iyice sikistirdi. Subay sapkasını çıkarıp surun üzerine koydu. Mermiyi sapkanın içine yatırdı. Toplar atıslara devam ediyordu. 82, 83, ...97, 98, 99... On dakika kadar sonra, atısları sayan çavuş 'Yüzüncüyü attık komutanım' diyince, Muhsin Talat, kovani topun yatagina kendi elleriyle sürerek ates emrini verdi. Subayların kılıçlarını çekerek selamladığı o son top sesi Ankara'nın her duvarından yankıyıp dört yıllık İstiklâl Savasının tüm hikâyesini anlatmıstı sanki. Rütbe ve mevkilerine bakmaksizin topun basındaki tüm askerler kucaklasarak birbirlerini kutladı. Son olarak Yüzbasi Muhsin Talat ile Tegmen Hamdi Vâsif sarıldılar. Kovan ayaklarının dibindeydi. Yüzbasi eğilip saygiyla kovani yerden aldı. Avuçlarının yanmasına aldirmadı bile...

<embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/20/www_antoloji_com_908720_614.WAV'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

(* Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ten

<object width='425' height='366'><param name='movie' value='http://www.youtube.com/v/y6TARvDHc6Q&rel=1&border=0'></param><param name='wmode' value='transparent'></param><embed src='http://www.youtube.com/v/y6TARvDHc6Q&rel=1&border=0' type='application/x-shockwave-flash' wmode='transparent' width='425' height='366'></embed></object>

-

ATATÜRK'ÜN ÖZDEYİŞLERİ

Biz Türkler, bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve istiklâl timsal olmuş bir milletiz

Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet, medenî insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lââyık sayılamaz.

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım. Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından bilenler bu aşkı malumdur. Bence bir millete şeref, haysiyet, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm. Ve bu vasıfların kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını esas şart bilirim. Ben yaşabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım.

Milli egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batar, mahv olur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya

mahkumdurla

Cumhuriyet fikir serbestliği taraftarıdır. Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre saygı duyarız.

Egemenlik kayıtsız ve şartsız millettindir.

Gerçi bize milliyetçi derler. Ama, biz öyle milliyetçileriz ki, işbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz. Onların milliyetlerinin bütün icaplarını tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde hodbince ve mağrurca bir milliyetçilik değildir.

Bilelim ki milli benliğini bilmeyen milletler başka milletlere yem olurlar.

Milli mücadelelere şahsî hırs değil, milli ideal, milli onur sebep olmuştur.

Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.

Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca etkindir. Türk dili, dillerin en zenginlerindedir. Yeter ki, bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

Bir dinin tabiî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uygun olması lazımdır.

Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak, kendine mahsus siyasi bir fikre sahip olmak, seçtiği bir dinin icaplarını yapmak veya yapmamak hak ve hürriyetine sahiptir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hakim olunamaz.

Türk Milletinin istidadı ve kesin kararı medeniyet yolunda, durmadan, yılmadan ilerlemektir.

Medeni olmayan insanlar, medeni olanların ayakları altında kalmaya mahkumdurlar.

Büyük dinimiz çalışmayan insanlıkla hiç ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler çağdaş olmayı kâfir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıklı değil, dimağladır.

Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.

Medeniyetin emir ve talep ettiğini yapmak insan olmak için yeterlidir.

Biz dünya medeniyeti ailesi içinde bulunuyoruz. Medeniyetin bütün icaplarını tatbik edeceğiz.

Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz. Milletimiz her güçlük ve zorluk karşısında, durmadan ilerlemekte ve yükselmektedir. Büyük Türk Milletinin bu yoldaki hızını, her vasıtayla arttırmaya çalışmak, bizim hepimizin en kutlu vazifemizdir.

İnsan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kabil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?

Ey kahraman Türk kadını, sen yerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.

Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye eski devirlerdeki gibi basit değildir. Bugünün anaları için gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak pek çok yüksek vasıflar taşımalarına bağlıdır. Onun için kadınlarımız, hattâ erkeklerimizden çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmaya mecburdurlar; eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa.

Ben icap ettiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim.

Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti bir kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.

Yüksek Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.

Benim naçiz vücudum nasıl olsa bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ebediyen yaşayacaktır.

Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kasdetmiyoruz. Kasdettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir.

Müsbet bilimlerin temellerine dayanan, güzel sanatları seven, fikir terbiyesinde olduğu kadar beden terbiyesinde de kabiliyeti artmış ve yükselmiş olan erdemli, kudretli bir nesil yetiştirmek ana siyasetimizin açık dileğidir.

Mualimler! Yeni nesli, Cumhuriyetin fedakâr öğretmenleri ve eğiticileri, sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle mütenasip bulunacaktır.

Milleti kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden yoksun bir millet, henüz millet namını almak istidadını kesfetmemiştir.

Dünyanın her tarafından öğretmenler insan topluluğunun en fedakâr ve muhterem unsurlarıdır.

Okul sayesinde, okulun vereceği ilim ve fen sayesinde, Türk milleti, Türk sanatı, Türk iktisadiyatı, Türk şiir ve edebiyatı bütün güzellikleriyle gelişir.

Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi, gerçek üretici olan köylüdür. O halde, herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür. Onun için, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iktisadi siyaseti bu aslî gayeye erişmek maksadını güder.

Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin belkemiğidir.

Kaynak: <http://goksun.meb.gov.tr/ata.php?islem=ozdeyisler>

<embed
src='http://www.kultur.gov.tr/Genel/medya/muzik/muzik_kulturu/marslar/50.yil_marsi
.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

(* **Gitmeden**

Sevinmeyin boş yere
Kimsenin değil
Ve kimsenin olmayacak
Bu dünyanın
Ne parası
Ne pulu
Ne de bilcümle maddesi...
Siz
Sadece ve sadece
Sirtınızı vereceğiniz
-hani kara toprak derler ya-
İşte ona sahip çıkın yaşarken ki
Öldüğünüzde
Dalgalansın al bayrak
Ve serinlesin toprağınız.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

(* Her Satırı Gurur Kaynağı

img

src='http://rzv066.rz.tu-bs.de/studver/btob/Webpages/Anasayfa/images/19_Mayis_.jpg'

Mareşal

Mustafa Kemal ATATÜRK

(1881-1938)

Başkomutan

Selânik'te doğdu. 1902'de Harp Okulunu, 1905'te de Harp Akademisini bitirdi. Trablusgarp, Balkan, I. Dünya Savaşlarına katıldı. Çanakkale cephesinde büyük başarı kazandı. 1915'te Albay, 1916'da Tümgeneralliğe yükseldi. Mondros Mütarekesi sonrası yurdun işgali üzerine 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkıp Milli Mücadele'yi yönetti. 23 Nisan 1920'de Ankara'da TBMM'yi kurdu. I. ve II. İnönü Zaferlerinin kazanılmasını sağladı. 5 Ağustos 1921 'de Başkomutanlığa getirildi. Sakarya ve Başkomutan Meydan Muharebelerini zaferle sonuçlandırdı. 19 Eylül 1921'de Mareşal oldu, Gazi unvanını aldı. 29 Ekim 1923 günü TBMM'de cumhuriyetin ilânını sağladı. İlk Cumhurbaşkanı seçildi. Devrimler yaparak Türkiye Cumhuriyeti'ni lâik, güçlü, modern bir devlet haline getirdi. 10 Kasım 1938 tarihine değin Cumhurbaşkanlığı yaptı.

img

src='http://www.tsk.mil.tr/anitkabir/ataturkvekurtulussavasi/muze/resimler/kucuk/s107.jpg'

embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/51/www_antoloji_com_419251_930.MP3'
autostart='true' loop='true'

ATATÜRK'ÜN TÜRK GENÇLİĞİNE SESLENİŞİ...

20 Ekim 1927

Atatürk'ün 'Gençliğe Sesleniş'i Nutuk'un son bölümünü oluşturmaktadır. Aşağıda, Gençliğe Sesleniş'in Nutuk'daki orijinal ve Söylev'deki yeni Türkçe metinlerine yer verilmiştir.

Ayrıca, Prof. Dr. Afet İnan'ın, Atatürk'ün Büyük Söylevi'nin 50. Yılı Semineri'nde sunduğu 'Atatürk'ün Büyük Nutku'nun Müsveddeleri Üzerinde Arkadaşlarının Eleştirilerini Dinlemesi ve Gençliğe Sesleniş'i' başlıklı bildirisinin 'Gençliğe Sesleniş' ile ilgili bölümüne de yer verilmiştir.

img

src='http://www.tsk.mil.tr/anitkabir/ataturkvekurtulussavasi/muze/resimler/kucuk/s101.jpg'

Mustafa Kemal Atatürk, Nutuk'u (Söylev) , CHP'nin 2. Kurultayı'nda, 15-20 Ekim 1927 tarihlerinde 36 saat 33 dakikada okumuştur. Atatürk, bu uzun konuşması ile 19 Mayıs 1919'da başlayan Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın nasıl verildiğini ve Cumhuriyetin hangi koşullar altında kurulduğunu anlatır.

Belgelere dayandırdığı bu konuşmasının sonunda, ulaşılan başarıyı Türk Gençliği'ne emanet eder. Gençlikten Türk bağımsızlığının ve cumhuriyetinin sonsuzluğa değin korunmasını ister.

img

src='http://www.tsk.mil.tr/anitkabir/ataturkvekurtulussavasi/muze/resimler/kucuk/s105.jpg'

Prof. Dr. Afet İnan'ın bildirisi, Atatürk'ün 'Gençliğe Sesleniş'i kaleme aldıktan sonra yakın çevresine ilk okuyuşunu ve bu sırada duyduğu heyecanı yansıtması açısından,

'Gençliğe Sesleniş' ile beraber aşağıda yayına sunulmuştur.
img src=' http://www.canakkale.gen.tr/album/album/Öf099.jpg'

TÜRK GENÇLİĞİNE BIRAKTIĞIM KUTSAL ARMAĞAN

Sayın baylar, sizi, günlerce işlerinizden alıkoyan uzun ve ayrıntılı sözlerim, en sonu tarihe mal olmuş bir çağın öyküsüdür. Bunda, ulusum için ve yarınki çocuklarımız için dikkat ve uyanıklık sağlayabilecek kimi noktaları belirtebilmiş isem kendimi mutlu sayacağım.

Baylar, bu söylevimle, ulusal varlığı sona ermiş sayılan büyük bir ulusun, bağımsızlığını nasıl kazandığını; bilim ve tekniğin en son ilkelerine dayanan ulusal ve çağdaş bir devleti nasıl kurduğunu anlatmaya çalıştım.

Bugün ulaştığımız sonuç, yüzyıllardan beri çekilen ulusal yıkımların yarattığı uyanıklığın ve bu sevgili yurdun her köşesini sulayan kanların karşılığıdır.

Bu sonucu, Türk gençliğine kutsal bir armağan olarak bırakıyorum.

img

src='http://www.buyukzafer.org/gelibolurehber/canakkale_savasi/çanakkale%20savaşı-Atatürk1.jpg'

ATATÜRK'ÜN TÜRK GENÇLİĞİNE HİTABESİ (Orijinal)

Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni, bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici, bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklal ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkan ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkan ve şerait, çok namüsaid bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet, dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakru zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı!

İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen, Türk İstiklal ve Cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Ankara, 20 Ekim 1927

-

img

src='http://www.tsk.mil.tr/anitkabir/ataturkvekurtulussavasi/muze/resimler/kucuk/s103.jpg'

ATATÜRK'ÜN TÜRK GENÇLİĞİNE SESLENİŞİ (Yeni Türkçe)

Ey Türk Gençliği!

Birinci ödevin; Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini, sonsuzluğa değin korumak ve savunmaktır.

Varlığının ve geleceğinin biricik temeli budur. Bu temel, senin en değerli güven kaynağıdır. Gelecekte de, yurt içinde ve dışında, seni bu kaynaktan yoksun etmek isteyen kötücüller bulunacaktır. Bir gün, bağımsızlığını ve cumhuriyetini savunmak zorunda kalırsan; ödevine atılmak için, içinde bulunacağın durumun olanaklarını ve koşullarını düşünmeyeceksin! Bu olanaklar ve koşullar çok elverişsiz olabilir. Bağımsızlığına ve cumhuriyetine kıymak isteyen düşmanlar, bütün dünyada benzeri görülmedik bir utku kazanmış olabilirler. Zorla ve aldatıcı düzenlerle sevgili yurdunun bütün kaleleri alınmış, bütün gemilikleri ele geçirilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve yurdun her köşesine düşman girmiş olabilir. Bütün bu koşullardan daha acıklı ve korkunç olmak üzere, yurdunda, iş başında bulunanlar, aymazlık ve sapkınlık içinde olabilirler. Üstelik, hainlik de yapabilirler. Daha kötüsü, iş başında bulunan kişiler, kendi çıkarlarını, yurduna girmiş olan düşmanların siyasal erekleriyle birleştirebilirler. Ulus, yoksulluk ve sıkıntı içinde ezgin ve bitkin düşmüş olabilir.

Ey Türk geleceğinin gençliği!

İşte, bu ortam ve koşullar içinde bile ödevin, Türk bağımsızlığını ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Bunun için gereken güç, damarlarındaki soylu kanda vardır!

Söylev' den 20 Ekim 1927

img src='http://farm1.static.flickr.com/158/337091829_5a06907869.jpg'

-

Prof. Dr. Afet İnan'ın, Atatürk'ün Büyük Söylevi'nin 50. Yılı Semineri'nde sunduğu 'Atatürk'ün Büyük Nutku'nun Müsveddeleri Üzerinde Arkadaşlarının Eleştirilerini Dinlemesi ve Gençliğe Sesleniş'i başlıklı bildirisinin 'Gençliğe Sesleniş' ile ilgili bölümü: (İnan, bildirisinde, Atatürk'ün, 1 Temmuz 1927'de Dolmabahçe Sarayı'na geldiğini ve o tarihten sonra her gece yakın arkadaşlarıyla toplanarak Nutuk'un müsveddelerini okuduğunu ve üzerinde tartışma açtığını belirtmektedir.)

'Şimdi benim tanık olduğum olay şöyle. Sıcak bir yaz gününün gecesi; Atatürk'ün çevresinde daha kalabalık bir aydınlar topluluğu vardı.

(.....)

O, adeta arkadaşlarına bir sürpriz hazırlamanın sevinci içinde 'oturunuz ve dinleyiniz'

dedi. Nutuk'un sonuna koyacağı satırları yüksek sesle okumaya başladı.

Dinleyicilerin nefes dahi almadıklarını sanıyorum, yahut bana öyle geldi; çünkü ben kendimi öyle hissediyordum ve milli bir heyecanın etkisinde yaşıyordum. Bütün milli mücadelenin tarihi olan Nutuk, bu satırlarla son bulacaktı.

Atatürk, bu metni okuyup bitirdiği zaman, derin bir nefes almış, fakat iki damla gözyaşını da bizlerden saklamamıştı. Bunu da gayet iyi hatırlıyorum.

Fakat okuduktan sonra şöyle bir durum oldu. Bu Gençliğe Hitabe okunduğu akşam tarih olmuş olaylar, konuşma konusu değildi.

Atatürk, coşmuş konuşuyor ve başkalarına konuşma fırsatı vermiyordu. O, Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği üzerinde duruyordu. Tarihi yaşadığımız gibi yazdık; fakat geleceği cumhuriyete inananlara onu koruyanlara ve yaşatacak olanlara emanet etmek gerekiyor diyordu.

Gençliğe Hitabe yazısını ilk dinleyenlere methetmek fırsatını dahi verdiğini hatırlamıyorum. Zaten methedilmeyi pek sevmezdi. Bir gün, bu arada söyleyeyim, 'Beni methetme sözlerini bırakınız, gelecek için neler yapacağız onları söyleyin' demişti. Sözleri hala bugün dahi kulaklarımda akisler yapmaktadır: 'Gençliği yatıştırınız. Onlara ilim ve irfanın müsbet fikirlerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız. Hür fikirler uygulamaya geçtiği vakit, Türk milleti yükselecektir' diye telkinlerde bulundu. O, Türk gençliğinin sağduyusuna, milliyetçiliğine, vatan sevgisine inandığını ve onlara güvendiğini söylüyordu.

505-506 sayfa numarasını taşıyan bu son yapraklarda (müsveddeler) hemen hiçbir düzeltme yoktur. Yazı Atatürk'ündür. Üç yerdeki düzeltme ise yazarken yapılmıştır. Evvela 'Ey Türk Genci' denmiş; fakat hemen genci kelimesi silinerek 'gençliği' olarak düzeltilmiştir. İkincisi ise 'Galipler cebren ve hile ile' cümlelerini başındaki 'galipler' kelimesini silmiştir. Fakat en sonunda yarım bıraktığı bir cümle var 'Efendiler' diyor. 'Son kuvvetini kendi mefkuresinden ve damarlarında bulan Türk evladının elinde istiklal ve cumhuriyetin ilanihaye mafhuz ve masun olacağına ve sancağımızın itibarı daima yüksek bulunacağına' demiş, onu bitirmeden burada kesmiş.'

(Atatürk'ün Büyük Söylevi'nin 50. Yılı Semineri, Bildiriler ve Tartışmalar, Türk tarih Kurumu Yayınları, Ankara-1980)

img

src='http://www.tsk.mil.tr/anitkabir/aturkvekurtulussavasi/muze/resimler/kucuk/s100.jpg'

-

http://www.belgenet.com/arsiv/ata_seslenis.html

SERAP DEMİRTÜRK

(* Kefenim Al Bayrak

Yiğidim...

Gönlün nice dağlara örnekken

Gözlerin şu yaprağa eş iken,

Vaveylin yaktı

Ananı,

Babanı,

Yavuklunu,

Vatanı!

Olaydı...

Ah olaydı da karşında

Dağlar gibi duran,

Adam gibi bir düşman

Yanmazdım bu kadar!

Düşmanın bile merdi gerek

Kansızına ne demek gerek:

Haydi

Çekeydin ya silahını,

Göreydim gözlerini,

Gidişimiz alın yazısı..

Ne hakkın vardı ha,

De!

Ne hakkın vardı,

Toprağımı öpmeden vurmaya!

Simdi,

Mutluyum...

Kefeninim al bayrak benim

Ya senin

Ya senin kefenin?

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

(* Mehmedim - (videolu) -

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

font color=black face='Comic Sans MS' size=3

img src='http://img259.imageshack.us/img259/4628/bayrakdag7ia.jpg'

Gözlerim... yüreğim... ah... canım!
Dağlar, dayanır mısın bu acıya?
Çöllere mi vursam kendimi?
Nerdesin oğul!
Anam diyen sesin nerde?
Kaç ciğeri kopuk el uzandı sana?
Kaç ruhu erimişin gölgesi düştü gölgene?
Oğul, ay oğul!
"Ana gayri şehit anasıydın." dediler,
Vay yavrum, vay!

Küçükken, küçücükken dizin kanamıştı,
Top oynarken düşünce 'Ah canım! ' demiştim de
"Ağlama ana, ben erkeğim." diye kızmıştın bana.
Askercilik oynardın arkadaşlarınla,
Yatardın yerlere şakacıktan,
"Ah, öldüm! " derdin,
Koşardım içerden...
"Ah be annem, oyun bu." derdin.
Oğul, ay oğul!
Hadi gene şaka de,
Hadi...

Sabah olmadı bu gece kuzum,
Olmadı sabah!
Ezan vakitlerinde,
Açar da avuçlarını dua ederdin,
Kuzum, canım, a çocuğum!
Ben anayım be yavrum,
Sıra bendeydi...
Neden, neden bu gidiş!

Bilir misin kuzucuğum,
Seni kınalı ellerinle gönderirken askere
Sızlamıştı içim, diyememiştim.
Aklım zayı olaydı da düşünmeyeydim, oğul!
Hatırladın mı geçenlerde
Hani arkadaşınız mayın tarlasında
Kuşlar misali gittiğinde Rabbime
"Anam, şehit olursam ağlama sakın,
Başın diktir senin, oğlun Mehmetçik.
Akmasın gözyaşın ardımdan.
Söz mü anam?" demiştin.

Kuzum, kınalı kuzum!
Nice civanların içinden seçtiğim,
Bebem deyip sevdiğim,
Yiğidim deyip sardığım...
Kepin nerde?
Ya tüfeğin?
Hani geleceğe dair umutların?
Hangi ciğeri delik gömdü umutlarını,
Hangi titremeyen el yaktı ocağımızı,
Hangi karanlık umut çaldı yavrumu?

Oğul, gel hele senin de mi adın Mehmet?
Tut salından oğlumun vatanıma bereket...
İlmek ilmek dokuyup da büyüttüm ben kuzumu
Şu al bayrak sana siper, yat oğlum dinlen hele.
Bereket var bu toprakta, avcumda binlerce tohum,
Bire bin verir başaklar, oğullarım gelin hele.
Benim başım diktir bilin, acım dağlardan yüce.
Şehit anası olmuşum ben, duymayan da duysun hele.
Tutmasa da dizlerim, ağlasa da ciğerim...
Vatan diye, bayrak diye, nice Mehmetler doğururum!

-Bir ana-

SERAP HOCA

Güllük Şiir Güldestesi-2007

img src=' http://www.milliyet.com.tr/2007/10/21/son/resim/sonerozubek.jpg'
Şehidimiz Soner Özüpek

img src='http://image.haber3.com/haber/121036.jpg'
Şehit Asteğmen Furkan IŞIK, bilir miydi şehit olup o mertebeye ulaşacağını o ziyareti yaparken?

embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/66/www_antoloji_com_752666_12.WAV'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'/embed

SERAP DEMİRTÜRK

(* Milli Eğitim

ATATÜRK DİYOR Kİ!

Milli Eğitim

En mühim ve feyizli vazifelerimiz millî eğitim işleridir. Millî eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lâzımdır. Bir milletin hakikî kurtuluşu ancak bu suretle olur. 1922

İlim ve teknikle ilgili teşebbüslerin faaliyet merkezi mekteptir. Bu sebeple lâzımdır... Mektep adını hep beraber hürmetle, saygıyla analım: Mektep genç beyinlere, insanlığa hürmeti, millet ve memlekete sevgiyi, şerefi bağımsızlığı öğretir... Bağımsızlık tehlikeye düştüğü zaman onu kurtarmak için izlenmesi uygun olan en doğru yolu belletir... Memleket ve milleti kurtarmağa çalışanların aynı zamanda mesleklerinde birer namuslu uzman ve birer çalışkan bilgin olmaları lâzımdır. Bunu temin eden mekteptir. Ancak bu şekilde her türlü teşebbüslerin mantikî neticelere erişmesi mümkün olur. 1922

Milletimizin siyasî, toplumsal hayatında, milletimizin fikrî terbiyesinde rehberimiz ilim ve teknik olacaktır. Mektep sayesinde, mektebin vereceği ilim ve teknik sayesinde ki Türk milleti, Türk sanatı, ekonomisi, Türk şiir ve edebiyatı, bütün güzelliğiyle gelişir. (1922)

Memleketimizi, toplumumuzu gerçek hedefe, mutluluğa erdirmek için iki orduya ihtiyaç vardır. Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, diğeri milletin istikbalinin yoğuran kültür ordusu. Bu iki ordunun her ikisi de kıymetlidir, yücedir, verimlidir, saygıdeğerdir. Fakat bu iki ordudan hangisi daha kıymetlidir, hangisi diğere üstün tutulur? Şüphesiz böyle bir tercih yapılamaz, bu iki ordunun ikisi de hayatîdir.

Yalnız siz, kültür ordusu mensupları, sizleri bağılı olduğunuz ordunun kıymet ve kutsiyetini anlatmak için şunu söyleyeyim ki sizler ölen ve öldüren birinci orduya niçin öldürüp niçin öldüğünü öğreten bir ordunun fertlerisiniz. 1923 (M.E.İ.S.D. I, S. 17)

Bir millet kültür ordusuna malik olmadıkça, muharebe meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin o zaferlerin sürekli neticeler vermesi ancak kültür ordusunun varlığına bağlıdır. Bu ikinci ordu olmadan birinci ordunun verimli sonuçları kaybolur. 1923 (M.E.İ.S.D. I, S. 17)

Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğitimciden mahrum bir millet henüz millet adını almak istidadını kazanmamıştır. Ona alâde bir kitle denir, millet denemez. Bir kitle millet olabilmek için mutlaka eğitimciler, öğretmenlere muhtaçtır. 1925 (M.E.İ.S.D. I, S. 25)

Memleketi ilim, kültür, iktisat ve bayındırlık sahasında da yükseltmek, milletimizin her hususta pek verimli olan kabiliyetlerini geliştirmek, gelecek nesillere sağlam, değişmez ve olumlu bir karakter vermek lâzımdır. Bu kutsal amaçları elde etmek için savaşan aydın kuvvetlerin arasında öğretmenler en mühim ve nazik yeri almaktadırlar. 1923 (Atatürk'ün T.T.B. IV, S. 487)

Mekteplerde öğretim vazifesinin itimada şayan ellere teslimini, memleket evlâdının, o vazifeyi kendine hem bir meslek, hem bir ülkü sayacak, üstün ve saygıdeğer öğretmenler tarafından yetiştirilmesini temin için öğretmenlik, diğer serbest ve yüksek meslekler gibi, derece derece ilerlemeye ve her halde refah teminine müsait bir meslek haline konulmalıdır. Dünyanın her tarafında öğretmenler, toplumun en fedakâr ve

saygıdeğer unsurlarıdır. 1923 (Atatürk'ün S.D. I, S. 289)

Yeni nesil, en büyük cumhuriyetçilik dersini bugünkü öğretmenler topluluğundan ve onların yetiştirecekleri öğretmenlerden alacaktır. 1924 (Büyük Tarih Trabzon'da, S. 11)

Öğretmenler! Yeni nesli, cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil, sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle orantılı bulunacaktır. Cumhuriyet; fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister! Yeni nesli, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir. 1924 (M.E.İ.S.D. I, S. 19)

İlk ve orta öğretim mutlaka insanlığın ve medeniyetin gerektirdiği ilmi ve tekniği versin, fakat o kadar pratik bir tarzda versin ki çocuk okuldan çıktığı zaman aç kalmağa mahkûm olmadığına emin olun. (1931)

Eğitimidir ki, bir milleti hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum halinde yaşatır, veya bir milleti kölelik ve yoksulluğa terkeder. (1925)

<img

src='http://www.kksd.org/images/aturk/1937%2011%2019%20Adana%20Kız%20E
nstitüsü%20son%20sınıfta%20ders%20dinlerken.jpg'>

Çocuklarımıza ve gençlerimize vereceğimiz tahsilin hududu ne olursa olsun, onlara esaslı olarak şunları öğreteceğiz: 1- Milliyetine, 2- Türkiye Devletine, 3- Türkiye Büyük Millet Meclisine; düşman olanlarla mücadele lüzumu. Fertleri bu mücadele gerekleri ve vasıtalarıyla donanmayan milletler için yaşama hakkı yoktur. Mücadele, mücadele lâzımdır. 1922 (M.E.İ.S.D. I, S. 9)

Gelecek için hazırlanan vatan evlâdına, hiçbir güçlük karşısında başeğmeyerek tam sabır ve dayanma ile çalışmalarını ve öğrenimdeki çocuklarımızın anne ve babalarına yavrularının tahsillerinin tamamlanması için her fedakârlığı göze almaktan çekinmemelerini tavsiye ederim.

Büyük tehlikeler önünde uyanan milletlerin ne kadar kararlı olduklarını tarih doğrulamaktadır. Silâhiyle olduğu gibi kafasıyla da mücadele mecburiyetinde olan milletimizin, birincisinde gösterdiği kudreti ikincisinde de göstereceğine asla şüphem yoktur. 1921 (Atatürk'ün M.A.D., S. 4-5)

Çocuklarımız ve gençlerimiz yetiştirilirken onlara bilhassa varlığı ile, hakkı ile, birliği ile gelişen bütün yabancı unsurlarla mücadele lüzumu ve millî düşünceleri tam bir imanla her mukabil fikre karşı şiddetle ve fedakârâne müdafaa zorunluluğu aşılmalıdır. Yeni neslin bütün ruhsal kuvvetlerine bu özellik ve kabiliyetin zerki mühimdir. Daimî ve müthiş bir savaş şeklinde beliren milletler hayatının felsefesi, bağımsız ve mesut kalmak isteyen her millet için bu yüksek özellikleri şiddetle istemektedir. (1921)

Kaynak...Kültür Bakanlığı.gov.tr

SERAP DEMİRTÜRK

(* Mustafa Kemal Paşa Samsun'da

 <html> <P align=center> <DIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '> </p> Bursa Nutku

Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir. Bunları güçsüz düşürecek en küçük ya da en büyük bir kıpırtı ve bir davranış duydu mu, "Bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adalet örgütü vardır" demeyecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi yapıtını koruyacaktır.

Polis gelecek, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç, "Polis henüz devrim ve cumhuriyetin polisi değildir" diye düşünecek, ama hiç bir zaman yalvarmayacaktır. Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek, "demek adalet örgütünü de düzeltmek, yönetim biçimine göre düzenlemek gerek"

Onu hapse atacaktlar. Yasal yollarla karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, başbakana ve meclise telgraflar yağdırıp, haksız ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek. Diyecek ki, "ben inanç ve kanaatimin gereğini yaptım. Araya girişimde ve eylemimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir."

İşte benim anladığım Türk Genci ve Türk Gençliği!

<EMBED

src='http://www.kultur.gov.tr/Genel/medya/muzik/muzik_kulturu/mehter/Mehter-2.m p3' autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

(* Nice 30 Ağustoslara

SERAP OLMAYACAĞIM GRUBU

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/67/www_antoloji_com_802267_251.JPG'><i
mg src='http://www.memursen.org.tr/Resimdepoloji/Resim/upload/200608304.jpg'>

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

Öğretmenler bayrak direğine asılmasın diye, kundağıdaki bebekler kurşunlanmasın diye, binlerce yıllık emanete hâlel gelmesin diye HAINLIĞI yok etmeniz gerekmektedir. Çünkü bunun için bayrağın, silahın, namusun ve şerefin üzerine yemin etmişsinizdir. Çünkü önemli olan ülkeniz, bayrağınız ve onurunuzdur." Mehmetçik

30 Ağustos Zafer Bayramı ve Türk Silahlı Kuvvetler Günü Kutlandı.

'Ben size taarruzu emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar geçecek zaman zarfında yerimize başka kuvvetler gelir, başka komutanlar hâkim olabilir'

25 Nisan 1915 / Conkbayırı / Mustafa Kemal

'Benimle beraber burada muharebe eden askerler kesin olarak bilmelidir ki, bize verilen namus görevini eksiksiz yapmak için bir adım geri gitmek yoktur. Uyku, dinlenme aramanın, bu dinlenmeden yalnız bizim değil, bütün milletimizin sonsuza kadar mahrum kalmasına sebep olacağını hepimize hatırlatırım.'

3 Mayıs 1915 / Arıburnu / Mustafa Kemal

TÜRK GENÇİ İNKİLÂPLARIN VE REJİMİN SAHİBİ VE BEKÇİSİDİR. BUNLARIN LÜZUMUNA, DOĞRULUGUNA HERKESTEN ÇOK İNANMIŞTIR. REJİMİ VE İNKİLÂPLARI

BENİMSEMİŞTİR. BUNLARI ZAYIF DÜŞÜRECEK EN KÜÇÜK VEYA EN BÜYÜK BİR KİPİRTİ, BİR HAREKET DUYDU MU: BU MEMLEKETİN POLİSİ VARDIR, JANDARMASI VARDIR, ORDUSU VARDIR, ADLİYESİ VARDIR... DEMEYECEKTİR. HEMEN MÜDAHALE EDECEKTİR. ELLE, TAŞLA, SOPA VE SİLAHLA... NESİ VARSA ONUNLA ESERİNİ KORUYACAKTIR. POLİS GELECEKTİR, ASIL SUÇLULARI BIRAKIP SUÇLU DİYE ONU YAĞALAYACAKTIR, GENÇ, 'POLİS HENÜZ İNKILAP VE CUMHURİYETİN POLİSİ DEĞİLDİR' DİYE DÜŞÜNECEK FAKAT ASLA YALVARMAYACAKTIR. MAHKEME ONU MAHKUM EDECEKTİR. YİNE DÜŞÜNECEK: 'DEMEK ADLİYİYİ DE İSLAH ETMEK, REJİME GÖRE DÜZENLEMELİDİR...!' ÖNU HAPSE ATACAKLAR; KANUN YOLUNDAN İTİRAZINI YAPMAKLA BERABER, BANA, İSMET PAŞA'YA, MECLİS'E TELGRAFLAR YAĞDIRIP HAKSIZ VE SUÇSUZ OLDUĞU İÇİN TAHLİYESİNE ÇALIŞILMASINI, KAYIRILMASINI İSTEMEYECEK... DİYECEK Kİ: 'BEN İNAN VE KANAATİMİN İCABINI YAPTIM. MÜDAHALE VE HAREKETİMİZDE HAKLIYIM. EGER BURAYA HAKSIZ OLARAK GİRMİŞSEM, BU HAKSIZLIĞI MEYDANA GETİREN SEBEP VE AMİLLERİ DÜZELTMELİDİR DE BENİM VAZİFEMDİR...'

İŞTE BENİM ANLADIĞIM TÜRK GENÇİ VE TÜRK GENÇLİĞİ...

Mustafa Kemal ATATÜRK

http://www.tekadamdevrimi.com/tekadamdevrimi/tad_hitabeler/tad_bursanutku.htm

SERAP DEMİRTÜRK

(* Nice Yıllarda Elele

Buğulu gözlerin vebalini,
Sıkılan yumruğun cefasını,
Beklenen saatin yok oluşunu
İki bin sekize sormaya geldim.

Düşündüm de derin derin saat on ikiyi vururken... kendimi bildim bileli kaç yıl devirdi bu köhne yürek. Aklım, yüreğim vatan görevine gidip de bizler yataklarımızda rahat uyuyalım diye canlarını siper eden yavrularda, Mehmetçiklerde kaldı. Kadehler kalktı bazı evlerde dün gece, bağra taş basıldı bazı yüreklere de o saatlerde. Bu vatan üzerinde yaşayan insanlarımız, toprağı- vatani-bayrağı ne kadar can-ı gönülden benimserlerse biz yeni yıllara huzurla gireceğiz.

Türkiye'min varlığının Atatürk'ün emanetlerine sahip çıkmakta yattığı gerçeğinin bilinci ile mutlu yıllar diliyorum MİLLETİMİZE ve antoloji üyelerimize.

Saygı ile...

<img
src='http://fotogaleri.hurriyet.com.tr/LiveImages/Foto%20Haber/Türkiye%20şehitlerin
e%20ağlıyor/A00000000.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

(* Önce Vatan

-Soğuk bilmez onlar...-

Sarıkamış...dağlarını kar mı almış?
Söyle bana neden boynu bükük gelinciklerin?
Her daim öten kuşların,
Neden susmuş yıllardır?
Bak... gelenlerin var
Nur yüzlü askerler gelir buraya.
Çekil yana,selama dur.
Soğuk bilmez mi onlar,
Neden giderler hep
Elde mavzer
Soğuk bilmez onlar.
Belde matara.
Sonu yok yolun...
İssiz...
İnci gibi dizili erler,
Gidiyorlar dur durak bilmeden...
Ayaz...
İliklerde bir garip his...
Durmak yok.
Ayaklarda sızı,,
Dillerde aynı marş..
Haydi, durma arkadaş...
Duran kalır,
Düşman kaçır...
Bayrak kan gibi yürekte...
Sarıkamış dağlarında
Rüzgar eser,
Keser yüzü bıçak gibi.
Mehmet, Ahmet, Hasan
Her adım atışta
Diz boyu kar.
Koyunlarında birer yazma...
Emir büyük yerden,
Durulmaz.
Ufukta düşman mı var,
Sisten görünmez.
Eller tutmaz oldu,
Parmaklar hissiz.
Bir resmi var sevdiğinin
Soluk... donuk
Bakar arada Mehmet
Durmaz ama
Duran, kalır.
Islıklarda marşlar...
Bayrak, vatan...
Hani akan kan?
Nerde düşman?
Yürür onca can..

Kurtlar ulur,
Karlar savrulur...
Yürümez ayak,
Tutmaz diz...
Düşen karlar gibi,
Kaldı yerde onca can.
Önce vatan...vatan.

SERAP HOCA

http://www.antoloji.com/siir/media/23/www_antoloji_com_517823_666.WAV

SERAP DEMİRTÜRK

(* Şaşma Kendine

img src='http://www.rize.gov.tr/RizeyiTaniyalim/Anit.jpg'

Be hey şaşkın kimedir bu cesaretin...
Gözlerimdeki ışık değil şimşektir.

Nasıl alır aklın gücümü hafife,
Bileğimdedir gücü yüz yıllık tarihin.

Bugün ağlar belki anam şehit oğluna,
Yarın kalkar arslanlar gibi karşına.

Sözünü bil de söyle şaşma kendine,
Cümlene noktayı koyan kanımdır belle.

SERAP DEMİRTÜRK

(* Türk Çocuğu Atasından Gördüğünü Yapar

<img

src='http://i36.piczo.com/view/2/t/o/c/3/r/y/m/6/d/8/1/img/i183931214_82698_6.gif'>
>20 Ocak 1915'de Mustafa Kemal tarafından komutası üstlenilen tümen, biri 7.

Tümenden 57. Piyade Alayı ile ikisi Acemileri yetiştiren Depo Alayı'ndan kuruludur. O, askerlerine savaş gücü vermeye çalışırken, müttefik çıkartması tehlikesini yakın gören Başkomutan Vekili, 'bu iki alay yetişmemiştir' diye acemileri İstanbul'daki 6. Kolordudan 72. ve 77. Alaylara değiştirdi. Daha bu alaylar gelip tümen kuruluşunu bitirmeden, 57. Piyade Alay ile hareket emrini aldı. Vapurla Tekirdağ'dan Maydos'a yola çıktı (24 Subat 1915) .

Gelibolu'ya ulaşan Mustafa Kemal, kendi tümeninden 57. Alayı Sarafim Çiftliğine, kalan birliklerini de geldikçe Maydos bölgesine tertiplemeye başladı. Bölgeyi gezerek 26. Alayı Seddülbahir, 27. Alayı Kabatepe kıyılarına yerleştirdikten sonra, Seddülbahir'e bir de akıncı müfrezesi çıkardı.

24-25 Nisan akşamı, çıkarmanın ilk günü, İngiliz ve Anzak kuvvetleri Arıburnu'ndan karaya çıkmaya başlamışlardı. Bu bölgede kıyı gözetlemesi yapan bir Türk takımının direnişine karşın, kıyıda belli bir noktaya kadar ilerlemeyi başardılar. Bölge yakınlarındaki 27 Alayı'nın ise sahile geniş bir şekilde yayılmış olması da karşı koymayı oldukça güçleştiriyordu. Bu sırada Bigalı köyü'nde bulunan ordu yedeği 19. Tümen Conkbayırı yönünde tatbikat yapmakta idi. Top seslerinin duyulmasıyla 19. Tümen Komutanı Yarbay Mustafa Kemal, Ordudan emir gelmemiş olmasına karşın girişimi ele alıp tüm sorumluluğu yüklenerek, 57. Alayı bir batarya ile Kocaçimentepe yönünde harekete geçirdi. Kendisi de durumu izlemek üzere Conkbayırı'na çıktığında, Arıburnu kesiminden bazı askerlerin çekilmekte olduklarını ve düşman birliklerinin de bunları izlediklerini gördü.

O anı Mustafa Kemal, Ruşen Eşref Ünaydın ile yaptığı görüşme sırasında şöyle anlatmaktadır:

"...Bu esnada Conkbayırının güneyindeki 261 rakımlı tepeden sahilin gözetleme ve korunmasıyla görevli olarak orada bulunan bir müfrezeye askerlerin Conkbayırına doğru koşmakta, kaçmakta olduğunu gördüm... Bu askerlerin önüne kendim çıkarak:

-Niçin kaçıyorsunuz? dedim.

-Efendim düşman dediler!

-Nerede?

-İşte! diye 261 rakımlı tepeli gösterdiler.

Gerçekten de düşmanın bir avcı kuvveti 261 rakımlı tepeli yaklaşmış ve tam bir serbestlik içinde ileriye doğru yürüyordu. Şimdi vaziyeti düşünün. Ben kuvvetleri (geride) bırakmışım, askerler on dakika istirahat etsin diye... Düşman da bu tepeli gelmiş... Demek ki düşman bana benim askerlerimden daha yakın! Ve düşman benim yere gelse kuvvetlerim çok kötü bir duruma düşecekti. O zaman artık bilemiyorum, bilinçli bir düşünme ile midir, yoksa önsezi ile midir, bilmiyorum. Kaçan askerlere:

- Düşmandan kaçılmaz, dedim.

- Cephanemiz kalmadı, dediler.

- Cephanemiz yoksa süngünüz var, dedim.

Ve bağırarak bunlara süngü taktırdım. Yere yatırdım. Aynı zamanda Conkbayırına doğru ilerlemekte olan piyade alayı ile dağ bataryasının yetişebilen askerlerinin ` marş marşla' benim bulunduğum yere gelmeleri için, yanımdaki emir subayını geriye yolladım. Bu askerler süngü takıp yere yatınca, düşman askerleri de yere yattı. Kazandığımız an, bu andır..."

Bu sırada Türk askerleri mevzi alınca karşı taraf da mevzilenir ve 57.Alay'ın öncü bölüğünün Conk Bayırı'na yerleşmesi için süre kazanılmış olur.Bu an Çanakkale Savaşı'nın kilit anıdır.Çıkarmanın hızı kesilmiştir.Daha sonra, Kolordu Komutanı Esat Paşa'nın izniyle, 27. Alay'dan geri kalan birlikleri de emrine alan Tümen Komutanı Mustafa Kemal, karşı saldırıya geçmek üzere 57.Alay'a şu emri verir:

" Ben size taarruz emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar geçecek zaman zarfında, yerimize başka kuvvetler ve komutanlar kaim olabilir."

25 Nisan 1915 günü, vakit ikindiye yaklaşırken, ilk çıkarma kademesi olan tümenin sahile çıkışı da tamamlanmıştır. Ne var ki, 27. Alayın birlikleri ve 57. Alayın yaptığı karşı saldırı ile süngü hücumları sonucu Anzaklar çok sayıda kayıp vermiş ve sahile çekilmişler, kritik ve endişeli anlar yaşamaktadırlar. Gene de gün batarken, Anzak Kolordusu'nun sahile çıkan Tümeni, Arıburnu'nun sarp yamaç ve tepelerinde yerleşme olanağı bulur. Bu tarihten başlayarak hareket, 1915'in Ağustos ayına kadar dört ay boyunca, Conkbayırı- Kocaçimentepe-kabatepe bölgelerinde, tarafların karşılıklı saldırı ve özellikle gece yapılan süngü hücumlarıyla, yakın boğuşmalar şeklinde ve çok kanlı çarpışmalarla geçecektir.

Arıburnu'nda görev yapan 27. Alayımızın yardımına koşan birliklerimizin bazıları dağılınca, 57. Alayımız daha geniş bir araziye yayılmak mecburiyetinde kaldı; dolayısıyla yoğunluğu azaldı. Kumandanı Kurmay Yarbay Hüseyin Avni şehit oldu. Kumandayı ele alan Kurmay Binbaşı Yusuf Ziya da şehit olunca alay müftüsü Hasan Fehmi kumandan oldu; o da şehit düştü. Kumandanları şehit düşen birlikler Arıburnu sırtlarında düşmanı durdurmak için canla başla savaşıyorlardı. Bombalarla düşmana saldıran Nazif Çakmak (Fevzi Çakmak'ın kardeşi) şehit düşerken, ardından gelen 57. Alay'ın 6. Bölüğü ile, Anzak Kolordusu'nun 3. Alay'ının 4. Bölüğü süngü ve dipçiklerle birbirlerine girdiler.

Sisli bir nisan sabahı 57. Alay komutanı araziye yayılmış beyazlıklar görür ve takım komutanına bu beyazların ne olduğunu sorar. Takım komutanı, sabahleyin düşmana hücum emrini almış 57. Alay'ın, Rablerinin huzuruna temiz çıkmak için çamaşırlarını yıkadıklarını söyler; bu beyazlıklar, onların ak niyetleridir, der. Mustafa Kemal'in,Yarbay Hüseyin Avni Bey'in ve silah arkadaşlarının Türk ulusu için yaptıklarının unutulması mümkün değildir. Sizleri hiç unutmayacağız...

Alayın sancağı

SERAP DEMİRTÜRK

(* Uyan!

UYAN!

Hadi gelin
Hep birlikte
Hepimiz
Birer Elhan-ı Şita yazalım
Suya sabuna dokunmadan
Anlatalım karın yağışını,
Ahengini...
Anlatmayalım gözümüzün gördüklerini,
Tıkayalım kulaklarımızı,
Duymayalım ağıtları...
Emanete hıyanet etmedik ama
Koruyamadık da deyip
Bükelim dudaklarımızı çaresizce...
Kalemi kalem gibi,
Kılıcı kılıç gibi kullanmadan
Oduna odun gibi davranmadan
İncelip kınalanların safında da durmadan
Öyle
Kimliksiz
Kişiliksiz
Balya bile olamadan
Savrulalım ortalığa da
İneklere yem olalım ...
Ya da rep malzemesi olalım
Şu sokağın bebelerine...
Hadi
Çalınıyor
Çırpılıyor ne varsa,
Hadi
Kazanıp da koymadınız mı bir bir
Kan verip
Can verip?
Ne diye susar ki diliniz!
Kemikler inliyor bak topraktan,
Hadi gökte ay yıldız ağlıyor,
Yerde kurumuş kan çatlıyor...
Bu cömert toprağın
Bu vefakar anaların
Cefakar babaların
Kolunun ulaştığı
Elinin erdiği
Ayağının bastığı her yerden
Senin gibi milyonlar fişkirir
Yalnız değilsin,
Gücün yumruğunun içinde,
Hadi ey Türk,
Titre artık,
Dön özüne
Ve sahip çık
Senin olana.

24.2.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

(* Zekeriyya Bican' dan Bir Anı

<BODY
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>

<center>

Aşkı, sevdayı tanımamış bir yürek; bir ömrü, sahibini tanımamış bir saat gibi çalışmış ve durmuştur.

ZEKERİYYA BİCAN

<BODY
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>

PERÇENÇLİ BİR ŞEHİT HİKÂYESİ VE AYŞECAN

Bu olay 1890-1905 yıllarında Elazığ'ın Perçenç (Akçakiraz) Köyü'nde yaşanmıştır. Olayın kahramanı büyük annem Ayşecan Hanım'dır.

Büyükanmem, aşağıda kaleme aldığım olaylar dizisini anlattığında, yaklaşık doksan yaşlarındaydı. Anlatırken yeniden yaşıyormuş gibi hüzünlenir ve ağlardı.

Günümüzde "büyük aşk yaşıyorlar" sözünü çok duyarız, bir süre sonra da sözü edilen büyük aşkların bittiğini görür, güler geçeriz.

Ancak aşağıda anlatacağım bütün olaylar aynıyle vaki "büyük aşk" örneğidir.

1978 yılının haziran ortalarıydı. Büyükanmem bize misafirlığe gelmişti. Akademinin son sınıfındaydım. Mezuniyet sınavlarına hazırlanıyordum. Yorulmuştum. Ders çalışmaya biraz ara verdim ve büyükanmemin yanına gittim. Büyükanmem de "Çok yoruldun oğul. Biraz dinlen." dedi.

Bir sigara ben yaktım, bir sigara da, büyükanmem yaktı. Kendisi sigara içmesine rağmen, gönlü benim sigara içmeme razı olmazdı.

"Bu mereti içmeseniz keşke", derdi. "Ama sen de içiyorsun... Büyükanne" dediğimde:

"İçmez olaydım. On dört yaşımdan beri içiyorum. Bir faydasını görmedim. Sadece avunmak için başlamıştım.", dedi. "Biraz da ben avunayım.", dedim. "Senin avunacak neyin var ki yavrum?" dedi. "Ya senin?" dedim. "Benim ha! " ..dedi. Çok içlenmişti.

Merak ettim. Büyükanmem ağlıyordu. Apak saçları, pembe-beyaz nur yüzü ile, bir çocuk veya bir genç kız görünümündeydi. Yaşı doksanı geçmesine rağmen, birkaç kırışıklık dışında cildi sedef gibiydi. Göz kapaklarındaki o sarkmalar da olmasa; onun, o yaşta olmasına inanmak mümkün olmazdı. Çok da zeki idi. Ne geçmiş, ne de dünkü olayları unutuyordu. Ailede herkes onun bu özelliğine imrenirdi. Çok temizdi. Temizliğe merakı bazen titizlik derecesinde olurdu. Mendili hiç elinden düşmezdi ve pırl pırlıdı. Elinin öpülmesini istemezdi. Ellerini tuttum, "Büyükanne on dört yaşında, çocuk yaşta ne diye sigaraya başladın ki?" dedim. İçini çekti. Göğsü kalkıp indi. Başladı anlatmaya:

"Ben hiç çocuk olamadım ki oğul. Bizim çocukluk yıllarımız, harp yıllarıydı. Savaşların içerisinde doğmuştuk. O olmayası savaşların hiç mi hiç biteceği de yoktu. Biri bitmeden diğeri başlıyordu. Analar asker fabrikası, çocukları harp çocuklarıydı. Ortalıkta gençlerden eser yok gibiydi. Analar; yüzlerine bakmaya doyamadan, oğullarını asker ediyorlardı. Sırası gelen gidiyor. Dönen de olmuyordu. Dönen de, yarım adam oluyordu. Ben babamı tanıdığımda, yaşlı başlı bir adamdı. Savaş artığı bir ihtiyardı. Anam, babama rağmen çok genç bir hanımdı. Sadece benim babam değil, hemen hemen bütün babalar ihtiyar babalardı. Askerlik bitene kadar, hayli yaşlanmış dönüyorlardı. Bir de insanlar çok erken çöküyorlardı. Aşıların ve ilaçların da pek bilinmediği yıllardı.

Kininden başka ilaç adı bilen de yoktu. Nüfusun devamı için genç kızlar; babası, dedesi yaşındaki insanlarla evlendiriliyorlardı. Babamın tek isteği, benim evlenmemi dünya gözü ile görmektir. Benim hiç mi hiç evlenmeye niyetim yoktu. Çünkü babam yaşında bir adamla evlenmek bana çok ters geliyordu.

Bir akşam beni de istemeye geldiler. On dört yaşına yeni girmiştim. Ağladım. Ben asla gelin olmam. Ben babam yaşındaki birine eş olmam dedim. Ağlayıp sızlanırken; Anam: "Merak etme! Seni yaşlı birine değil, genç ve arslanlar gibi birine istiyorlar." dedi. Arkasını döndü; "Bak avluda ayakta duruyor." dedi. Dönüp avluya baktım. Orta yerde, yağız bir delikanlı duruyordu. Beni gördü, gülmekteydi. Birden ciddileşti.

"Ayşecan bana da mı varmayacaksın? Kız, beni tanımadın mı? Ben Hacı İboşgil'in Sait'im." dedi. Onun ne kadar yakışıklı biri olduğunu duymuştum, ama onu hiç görmemiştim. Durup yüzüne öylece baktım. Çok yakışıklıydı. Utandım, hemen odaya kaçtım. Bir görüşte sevmiştim onu. Anam içeriye geldiğinde; birden bire ağızımdan çıktı. "Ana ben Sait Efendi'ye eş olurum" deyiverdim. Tez zamanda nikah kıyıldı. Sessiz sedasız gelin oldum.

Sait Efendi çok hoş biriydi. Her geçen gün Sait Efendi'yi daha çok seviyordum. Öyle efendi, öyle kibar biriydi ki; sözü sohbeti de yerli yerindeydi. Yerine göre latife ediyor, şakalaşüyor, hal ve davranışlarıyla kendisine saygı uyandırıyor. Hiçbir şeye kızmıyordu. Çok da güzel bir gülüşü vardı. Güldü mü, gözlerinin içi gülüyordu. Onunla sohbet etmek bile ayrı bir zevkti, mutluydum. Sait'in önüne, yemek yerine kuru ekmek koysan yer ve: "Çok şükür ne güzel ekmekmiş, ellerinize sağlık." derdi. Bazen, "Bu adam bir melek galiba." derdim.

Bir yıllık beraberliğimiz sular seller gibi akıp geçti. O güzel günlerimiz, çok da uzun sürmeyecekmiş, meğer. O güzel günlerin, köyde davul çalınarak, asker toplama seremonisi ile biteceği, hiç aklıma gelmezdi. İşte o günden sonra davul sesinden hep irkilmem bundandır. Şimdi bayram davulları bile bana kıyamet çağrısı gibi geliyor.. Tellal davulcu gitti. Muhtar geldi. Sait Efendi'yi asker yazdılar. Bilemiyordum. Bu ne harbiydi ki? .. Ne savaşıydı? .. Muhtarın yakasına yapıştım. "Bir benim Sait mi kaldı memleketi kurtaracak? ... Git! .. Başka Saitler bul.. Defol"...dedim. Muhtar: Ağlamaklı bir sesle; "Bir senin Sait mi ki? ...Bizim Sait de, Mehmet de niceleri yine gidiyor." "Niye? .." dedim. "Niye? .." "Neden gidecekler? .." Muhtar: "Bu sene de Balkan Harbi çıkmış. Hazer Denizi'nden Üsküp'e kadar asker kesmiş. Dağ taş asker kaynıyormuş. Başefendi öyle söyledi" Başefendi'nin de senin de canın cehenneme be herif." dedim. Sait, birden ağızını kapattı. "Sus! .." dedi. "Askerlik namus borcudur. Elbet gideceğiz. Gitmemek olur mu? ... Padişah efendimiz savaş ilan etmiş... Efendimize karşı gelinir mi? .." .. İçimden "Efendimiz batsın. Bu ne efendidir ki; bize bir rahat günü göstermedi. Allah'ın senesi savaş ilan ediyor. Adam mı kaldı ki memlekette. Kurbanlık koyun bile üç senede zor yetişiyor. Bu padişaha insan mı dayanır? Koca Anadolu'da adam bırakmadı..." diye düşünüyordum. Gözüme uyku girmiyordu. Gece boyunca uyuyamadım. Yatıp kalkıp Sait'in yüzüne baktım. O hiçbir şey yokmuş gibi, mışıl mışıl, melekler gibi uyuyordu. Sabaha kadar, savaşı çıkaranlara beddua ettim. Keşke Sait'in yerine beni askere alsalardı diye düşündüm, durdum. Sabah oldu. Horozlar ötüyordu. O horozları öldüresim geliyordu. Sait uyanacak diye korkuyordum. Sonunda Sait uyandı. "Senin gözlerin şişmiş Ayşecan, uyumadın mı? .. Hadi biraz sen de yat uyu. Uyandığında biraz konuşalım." dedi. Benim dilim lal olmuştu sanki. Onun yüzünden gözlerimi ayıramıyordum. Sadece ağlıyordum. O metindi. "Ayşecan sen üzülme." dedi. Gözyaşlarımı elleriyle sildi. Alnımdan öptü. Bu askerlik şerefi sadece benim değil. Senin de şerefidir. Biz sınırlarımızı, siz buraları koruyacaksınız. Sen artık asker karışısın ağlamak sana yakışmaz. Nasipse yine kavuşuruz, buluşuruz ucunda ölüm yok ya dedi." Ben: "Nasıl yok?" diyemedim. Bu konuşmamızdan sonra üç gün daha evde kaldı. Bu son üç gün üç gece onu seyrettim. Kaşını, gözünü, yüzünü iyice kafama nakşettim. Kendi kendime kıziyordum. Bir yıldır niye bu kadar güzel bakmamıştım ki? Ona

doyamamıştım. Cuma namazından sonra helalleştik. Üç kere ellerini öpüp başıma koydum: "Erimsin, erkeğimsin, sen benim her şeyimsin.. Gözün arkanda kalmasın. Seni mahşere kadar bekleyeceğim. Burada nasip olmasa, ahirete de kalsa kavuşmamız, mezarımda bile oturup yolunu gözleyeceğim." dedim. O dağ gibi adam ilk defa ağladı. "Merak etme mutlaka döneceğim Ayşecan.", dedi. Ellerini tuttum. O daima sınımsız elleri buz gibi olmuştu. Ellerini, avuçlarıma içine alıp ısıtmak istediğimin farkına vardı. "Böyle asker uğurlamak olmaz ki Ayşecan. Sen böyle yaparsan gözüm arkada kalacak. Metin ol.", dedi. Elimi koynuma sokup, bir çift gül desenli el örmesi yün çorabı ona uzattım. "Sait bunları al. Giyinirsin çift kat örmüşüm. Giyinirsin, ayakların üşümesin. Sana verecek başka yolluğum yok. Kusura bakma. Sana yine çorap örer yollarım." dedim. Güldü. "Sağ olasin.", dedi ve arkasına bir daha bakmadan yürüyüp gitti. Onlar gözden kaybolana kadar arkalarından baktım, baktım ağladım. Eve döndüğümde, bana bir torba tütün getirdiler. Bu tütünü içer eğlenirsin dediler. Tütüne o gün başladım ve bir daha hiç bırakmadım.

Biz ana kız yaşamaya devam ettik. Babam evliliğimi görmüştü." Sen evlenmeden ölürsem, gözlerim açık gideceğim." derdi. Zaman çok hızlı akıp geçiyordu. Evliliğimin birinci yılında babam öldü. Hepten yalnız kalmıştık.

Sait gideli dört sene olmuştu. Dört bahar, dört yaz gelip geçti. Sait'ten hiç haber gelmiyordu. Ben her sabah yollara çıkıp, onun döneceği yollara bakıyordum. Baktığım yollarda mevsimler değişiyordu. Ben bıkip usanmadan onu bekliyordum. Dördüncü yılın güz mevsimiydi. Pekmez yapıyorduk. Kayınbiraderim Osman geldi. Selamsız sabahsız oturdu. Hiçbir şey konuşmuyordu. "Osman.." dedim. "Bu halin ne böyle? .. Senin durumun hoş değil.. Hasta mısın? .. Osman cevap vermiyordu. Bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım. Neden sonra yüzüme dik dik bakarak; Harput'a gittim. Paşakapısı'na bir liste asmışlar." Osman sustu. Ağlıyordu. "Ne listesi? .." dedim. "Şey" dedi. "Şehit askerlerin listesini asmışlar.. Başın sağ olsun, gelin bacım..." Sait şehit olmuş... Kalktım ayağa. Osman'ın göğsünü yumrukluyordum. "Yalan..." diyordum, "Yalan... Hepiniz yalan söylüyorsunuz... Daha dün rüyamda gördüm. Sana öldüğümü söylerlerse inanma. Tez zamanda geleceğim." diyordu.

O günden sonra bir daha Osman'a ne selam verdim, ne de görünce hatırlarını sordum. Birkaç gün sonra yeni sevkıyat askeri gideceğini haber verdiler. Koşup yeni gidenlerin toplama yerine gittim. Çavuşu buldum. Çavuşa; "Benim kocam Sait Efendi, birinci sevkıyatta askere gitti. Daha gelmedi. Şimdi oralardadır. Bu çorapları al. Orada sor. Perçençli Hacı İboşgil'in Sait Efendi diye sorarsan sana gösterirler. Ona bu çorapları ver. Şimdi eski çorapları harap olmuştur. Önümüz kış üşütmesin. Çok da selam söyle. Biz iyiyiz o bizi merak etmesin. Tamam, mı başefendi?", dedim. Çorapları aldı. Güldü. "Sen merak etme bacım. Bu çorapları Sait'e gitmiş bil." dedi. Çok mutlu bir şekilde eve döndüm. O başefendiye sabaha kadar dua ettim.

Her sabah köy yolunu gözledim. Tütün içtim. Bekledim. Sait bir gün çıkıp gelecekti. Ama gelmiyordu. Böylece üç yıl daha geçti. Hiç ümidimi yitirmedim. Çünkü; Sait; "Bekle beni, bir gün çıkıp geleceğim." demişti.

Askere gidişinin yedinci yılının nisanı mıydı, mayısı mıydı? .. Dediler ki; savaşı kaybetmişiz. Gaziler kavim kavim geri dönüyorlar. Asker dönüşü günlerce haftalarca sürdü. Dönenler yarım yurum bedenleriyle, kör topal dönüyorlardı. Sait aralarında yoktu. İçimden diyordum ki; "Dönsün de, kör topal dönsün. Ya hiç dönmezse ben ne yaparım? .. Her gün asker karşılamaya gidip döndük. O yoktu. Bir sabah yine asker karşılamaya gideceğiz. Hazırlandık. Daha kapıya çıkmamıştık ki kapı çalındı. Kapıyı bir açtım ki; Sait karşımda duruyor. Bağırılmışım. 'Sait geldin mi? ...diye. Oracıkta bayılmışım. Uyandığımdaya Sait bileklerimi ovuyordu.

Rüya mı görüyordum? .. Gördüğüm gerçek miydi? .. "Bak! .. işte geldim Ayşecan, kendine gel artık" diyordu.

Aradan aylar geçti. Sait pek konuşmuyordu. O neşeli, o nüktedan Sait uçup gitmişti.

Ben kendimi suçluyordum. Acaba Sait'e karşı bir hata mı yaptım ki o böyle olmuştu? ...Bir gün komşu hanımlara durumu anlattım. Onlar tecrübeliydiler. Dediler ki; Askerler döndüğünde, hep böyle olurlarmış. Psikolojileri ancak altı ayda düzelebilmemiş. İyi dedim. Böyle olsun, ne yapalım âdet böyleymiş demek. Dönüşünün altıncı ayında, sessiz sakin yemek yiyen Sait'imın yüzüne bakarak dedim ki; "Sait, sana çorap gönderdim o çorapları aldın mı?" Aylardır değil gülmek, hiç konuşmayan Sait kaşığı bıraktı, kahkahalarla gülmeye başladı. "Allah iyiliğini versin Ayşecan... Şimdi aklıma geldi. Sen ne saf bir meleksin." dedi. "Niye ki?" dedim. O gün çorabı nasıl aldığını anlattı. Adresi, yeri yurdu olmayan birisine çorap göndermenin ne büyük bir saflık olduğunu, o anlatınca anladım. Ben de kendi kendime güldüm. Ama olsun. Çorabı ona ulaşmış. Sait'in anlattığına göre; çorabı gönderdiğimden bir yıl sonra asker yenilmiş geri çekilmeye başlamış. Hazer Denizi'ne vardıklarında, askerler tuzlu sodalı deniz suyunda bitlerini temizlemek için deniz kenarına varmışlar. Orada askerler yıkanırken, Sait'in yanına bir asker gelmiş. Ayaklarına dikkatlice bakıyormuş. Taban kısımları yırtılıp kopmuş, sadece boğaz kısımları kalmış olan çorapları inceliyormuş. Çorapların boğaz kısımlarındaki gül desenlerini inceledikten sonra, "Gardaş" demiş. Sen nerelisin? ... Senin adın ne? .." Sait: "Ben Harput'a bağlı Perçenç köyündenim. Sen nerelisin ki? .. Beni birine mi benzettin? .." deyip devam etmiş.. "Senin adın Sait mi yoksa demiş. Sait de adımı nereden biliyorsun? .." Adamın gözleri yaşarmış. Demiş ki: "Çorabındaki işlemeden tanıdım. Ben de senin bir emanetin var". Koynundan bir çift çorabı çıkarmış. "Bu çorapları; biz buralara gelirken, asker toplama yerinde, bir hanım gelerek sana verilmek üzere, bana emanet etti. Seni bulamayacağımı, göremeyeceğimi bile bile tamah ederek aldım. Sonra bu saf Anadolu kadınının safiyetinden, masumiyetinden ve kendimden utandım. O çorapları giyinemedim. Ayağındaki çorap desenleri ile bu desenler aynı. Ben bu desenleri hiçbir yerde görmedim. Sait duygulanmış. Ona; bu gül desenli, üç gülün birbiri içine geçmiş şeklinin, şimdiye kadar Ayşecan'dan başka kimsenin öremediğini söylemiş. Son derece hayret etmiş. Bu çorapların, Hazer Denizi'nden binlerce kilometre uzaktan postaya verilmişçesine gelip kendisine ulaşmasının ilahî sırrını düşünüp ağlamış. Emanetini teslim almış. (Bu el dokuması çorap işlemlerini Ayşecan kendi keşfetmiş. Köyde de, hiç kimse bu işlemeyi taklit etmeyi başaramamıştır. Bütün Perçenç (Akçakiraz) köyü bu konuyu bilirmiş. Altı ay boyunca bu olayı anlatıp güldük. Sait de yine eskisi gibi gülüp söylüyordu. Askerden döneli bir yıl olmuştu. Evleneli ise, dokuz yıl. Ama biz topu topu iki yıl karı koca olmuştuk. Aradaki yıllarımızı, seferberlik ve Balkan Harbi yemiş bitirmişti. Tam her şey düzeldi derken; isyanlar başladı.

Sait, harman yerinde gem vururken, isyancılar gelip atını ve silahını elinden almak istemişler. Sait'im direnmiş. İsyancılar vazgeçer gibi arkalarını dönünce, o da arkasını dönüp yürümüş. Ama isyancılar dönüp, dağ gibi yiğidimi arkadan vurmuşlar. Kahpece, arkadan vurmuşlar. Sait oracıkta ölmüş. Harp gazisi erim şehit olmuştu. Yedi sene harp yıllarının asker yolunu beklediğim, evimin efendisi ebediyen çekip gitmişti. Bir türlü olana bitene inanamıyordum. Her şey ve her felaket öylesine çabuk olup bitiyordu ki, akıl sır ermiyordu. Bir kâbus gibiydi her şey. Bazen düşünüyordum. Keşke bu olup bitenler bir rüya olsaydı. Uyandığımda, efendimi yanımda görebilseydim. Ama hakikat taş gibi yüreğimize oturmuştu. Büyük bir tevekkülle kabullendim. Bağıma bir taş basıp, mahşeri bekleyecektim. Bir daha ayrılığı ve içinde savaşları, ölümleri, acıları olmayan ebedi hayatta, Dünyadayken yüzüne doya doya bakamadığım Sait Efendi'yle ebediyen beraber olacağım o günleri düşünüp avunmaktan başka çarem de yoktu.

Sait, Perçenç Mezarlığı'nın üst tarafına, kuzey kısmına gömüldü.

Ben dul kalmıştım. On dördünde gelin olmuş ve yirmi bir yaşında dullar arasına girmiştim. Bu yaşta köy yerinde dul olarak anılmanın, ölümle eşit yaşantı olduğunu biliyordum. Buna rağmen asla bir daha evlenmek aklımın kenarından bile geçmiyordu.

Anam beni düşünüp üzülyordu. Bu arada sizin dedeniz, yüzlerce aracı koydu, benimle evlenmek için. Hep reddettim. Anamın, yakınlarımın ısrarı ve memleketin içine düştüğü sefalet, içinde bulunduğum sosyal durum, benim hiç istemeyerek evet dememe sebep oldu. Şartlı evlendim. Dedeniz Mehmet Efendi'ye dedim ki: Bak! .. a, Mehmet Efendi. Beni iyi dinle. Seninle bu mecburiyetler içerisinde evleneceğim ama, benden karılık bekleme. Zaman olur Sait'ime ağlarım. Zaman olur yemek yapıp önüne koyamam. Tütün de içerim. Gidip kabristanda her gün Sait'i ziyaret ederim. Bunların birisine hayır dersin var işine git. Hepsini kabul etti. Mecburen aldım. Ömür boyu hiç de sevmedim. Evlendim. Aradan yıllar geçti. Beş çocuğum oldu. Sait'i, şehidimi her zaman ziyaret ettim. Sait'in ölümünün kırkinci yılında, Elazığ-Bingöl yolu genişletme çalışması başladı. Perçenç Mezarlığı'nın üst kısmının yola gitmesi söz konusu oldu. Sait'in mezarı da yola denk geliyormuş. Haber verdiler. Eski kaynım Osmangil'e gittim. Osman'a dedim ki; "Bensiz o kabri açarsanız emeklerimi haram ederim. Çünkü Sait'ime verilmiş sözüm vardı. Ölene kadar hizmetinde bulunacaktım. Gittim mezarı açtılar. Mezarı açanlar hayretle dediler ki; "Bu mezar kırk yıllık bir mezar değil. Bu yeni bir mezar. Çünkü ceset kefenli. Çürüme yok". Ben itiraz ettim. Ben bu mezarın yerini şaşırarak değilim. Her zaman ziyaret ettiğim kabirdir. Kefeni açın dedim. Açtılar. Sait, hiç ölmemiş gibiydi. Yüzünde bir tebessüm vardı. O gün bir daha inandım. Balkan gazisi Sait Efendi, şehit olmuştu. Çünkü şehitler ölmez ve çürümezdi. Toprak demirleri dahi çürütüp yiyebilirdi, ama şehidime gücü yetmezdi. Yetmemişti. Yanımdakilere; "Sait'le konuşacağım, beni biraz yalnız bırakın." dedim. Sait'e daha dünya gözü ve sözü ile, mecburen evlendiğimi, âlem-i ahirette buluşmak dileği ile bir kere daha ayrılık yaşamamanın, kaderde olduğunu söyledim. Ölümünden yıllar sonra bile, Sait'le bir kez daha, buluşmuş ve anında vedalaştığımız. Ağlayarak orayı terk ettim.

Ben Ayşecan'ın torunu olarak, o gün anlatılan bu yaşanmış kırık dökük, hayatın içinden gelen anıyı hiç unutmamış ve sizlerle paylaşmak istedim. Anadolu insanı, Anadolu kadını gerçekten ne kadar çilekeş ve ne kadar vefakâr insandır. Geçen yüzyıl içerisindeki Anadolu insanının bu yaşam kesiti, o gerçeği, ne güzel anlatıyor değil mi?

Zekeriyya BİCAN

(Ayşecan'ın büyük kızının oğlu)

<http://www.ondokuzforum.net/showthread.php?t=13698>

<BODY

BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>

<img src='

<http://www.beepworld.de/memberdateien/members29/dagceylanım/askerler3.jpg>'>

SERAP DEMİRTÜRK

) Serap Hoca'nın 'Bırak' Şiirinden Hareketle...- Ali Şeyh ÖZDEMİR

BIRAK

Bırak yüzsün özlem, alevlerin kucağında.
Bir bebeğin gülüşünde kalsın sevincin.
Solmuş bir yaz gülü
Ya da dağlarda bir zakkum,
Acı bir sevdanın çiçeği.
Denize vuramamış ay ışığı,
Boynunu bükmüş dalga,
Beklemekten yorulmuş martı...
Bir balığın kanadında pul,
Uçurtmanın kuyruğunda renkler
Ve tükenmeyen kalem olmak...
Olmazı düşünme bırak!
Bırak gitsin sana gelemeyen,
Bırak uçsun sırtında taşla
Kanadı bağlı güvercin.
Bırak alevinde yansın sevda,
Yandıkça büyüyerek! ... (Serap Hoca)

Şair, duygu insanıdır. O, duygu denizine bir atımlık da düşünce katar. Zaten şiiri, nesirden ayıran önceliklerin başında gelen de bu olsa gerek. Yani: Şiirde duygularla yoğrulmuş bir hamur vardır ve düşünce bir atımlık tuzdur. Nesirde ise, düşüncelerle yoğrulmuş bir hamur ve bir atımlık da duygu vardır.

Tabii ki, nazmı nesirden ayıran yalnızca bu kural değildir. Nesirdeki düşünce yoğunluğuyla, nazımdaki duygu yoğunluğunun çok belirleyici bir etken olduğunu vurgulamak için, bu ifadelere yer verdim.

Bu tespiti, Serap Hoca'nın şiirlerine bir girizgâh teşkil etmesi bakımından arz ettim. Çünkü Serap Hoca, şiirlerinde bu duygu yoğunluğunu, tüm kesafetiyle dizelere dökülebilen bir şair(e) olarak karşımıza çıkarıyor.

Keşke, zaman olsaydı da onun şiirleri üzerinde genel yorumlar yapabilseydik. Buna zamanımızın yetmeyeceğini düşünerek ben, Serap Hoca'nın "BIRAK" adlı şiiri hakkında -haddim olmayarak, acizane - yorumlar arz etmeye çalışacağım. Malûmdur ki, Üstad N. F. KISAKÜREK: "Arı bal yapar, balı idrak edemez! ..." diyerek, şiirin yorum işi olduğunu, kişiselliğini vurgular. Yani şair, bir şiir yazar. Ama okuyucu, öyle yorumlar yapar ki; şairin hiç de düşünmediği, vurgulamadığı, ifade edip kurgulamadığı duyguları ortaya çıkarır. Kimi zaman şair de bu olay karşısında: "Allah Allah! ... Ben hiç de böyle düşünmemiştim! ..." deyip sükût eder. Zaten, şiirin yazılana dek şaire, yazıldıktan sonra da okuyucuya ait olmasının sebebi de budur bence. Bu açıklama ile yapacağım yorumumu temize çıkarıp (!) lafı daha fazla uzatmadan şiire geçmek istiyorum:

Türk şiirinde çokça işlenen bir tema olan "özlem - hasret" Serap Hanım'ın şiirlerinde de ziyadesiyle karşımıza çıkıyor. Tasavvufa göre insana bu duygu, yaratılışında yoğunluğuna verilmiştir. Çünkü insan, asıl vatanından ayrılarak "dünya sürgünü" ne gönderilmiştir. İnsan, hep özlem içindedir bu dünya sürgününde. Asıl vatanın hasreti yakar kavurur içini. Oradaki Sevgili'nin; Sevgililer Sevgilisi'nin hasretiyle yanar, tutuşur...

Remzi Oğuz ARIK, özlem duygusunun Türk Milleti'nde daha bir yoğun olduğunu ifade edip, milletimizin "gurbet içinde gurbet" yaşamasının bu duyguyu arttırdığından bahseder. Gerçek de böyle midir; bana göre "evet! .." Zira, bizim kadar bu konuyu işleyen ikinci bir millet daha gösteremezsiniz.

Gerek "mecazî aşk" olsun, gerekse de "ilâhî aşk", her ikisi de yoğurup kavuran, olgunlaştırıp pişiren "özlem"dir... Bunu, Mevlânâ: Hamdım, piştim, yandım! ..." ifadesiyle, çok mükemmel bir tarzda anlatır...

Olgunlaşmanın, hamlıktan olgunluğa geçmenin yoludur yanmak... Gerçek aşkın vuslatı bu yangınladır. Aşk yanmaktır; yanılmadan yanmak! ... Kavrulmadan, kor olmadan, kül olmadan aşktan bahsetmek abesle iştigâldir...

"Bırak yüzsün özlem, alevlerin kucağında.
Bir bebeğin gülüşünde kalsın sevincin."

Aşk, ancak özelemlerle alevler denizinde yüzdüğü an olgunlaşacaktır. Sevinçler, bebeğin çocuk gülüşlerinde kalsın. Büyümek için, yanmak gerek özlem yüklü alev denizlerinde.

"Solmuş bir yaz gülü
Ya da dağlarda bir zakkum,
Acı bir sevdanın çiçeği."

Bu yakıcı alev, solgun bir yaz gülü ya da dağlarında zakkum bırakacaktır sevdasına çiçek olarak. Kavrulmak gerekecektir bunun için de. Zordur bu sınav.

"Denize vuramamış ay ışığı,
Boynunu bükmüş dalga,
Beklemekten yorulmuş martı..."

Sevincin emaresinin dahi olmadığı halet-i ruhiyelerle sınanmak... Yakamozların bulunmadığı, dalgalarının bile boynunu büktüğü denizlerde yüzmektir aşk... Bu denizler ki, martılarının bile yorgunluğu, hep beklemekten, özlemektendir...

"Bir balığın kanadında pul,
Uçurtmanın kuyruğunda renkler
Ve tükenmeyen kalem olmak...
Olmazı düşünme bırak! "

Bir balığın kanadında pul, uçurtmanın kuyruğunda renk ve tükenmeyen kalem olmak; sevincin, neşenin, özellikle de yanmadan, yunmadan, aşka ulaşmanın sembolü olabileceği için, bunları düşünmek olmaz! ... Eğer böyle olursa ateş-i aşk olmaz... "Heva vü heves" olur... İnsan-ı kamil ve gerçek aşka ulaşamaz! ...
Öyleyse:

"Bırak gitsin sana gelemeyen,
Bırak uçsun sırtında taşla
Kanadı bağlı güvercin.
Bırak alevinde yansın sevda,
Yandıkça büyüyerek."

Daha bir üstüne gitmek gerek bu sevdanın! ... Aşk bir alevse, özlem onun körüğüdür.

Özledikçe artacaktır bu ateş, saracaktır her yanı; büyüyecektir yürek yürek ve kocaman olup Ferhatlaşacaktır, Keremleşecek, Mecnunlaşıp çölleri aşacaktır...

Serap Hoca'mın "BIRAK" adlı şiirinde biçimsel yönden ilk göze batan eksiklik, bence ses armonisidir ... Bana göre Serap Hoca'm, bu konuda titiz davranmamış. Kafiye endişesi taşımak, belki mânâyı bozabilir. Ama, yerinde kullanılmak şartıyla, az da olsa kafiye yer vermenin şiirdeki ahengi arttırdığını düşünüyorum. Şekildeki bu eksikliği, şiirin finali olan son bölüm kapatmaktadır. Özellikle son iki mısra: "Bırak alevinde yansın sevda, / Yandıkça büyüyerek! ..." Şiirin çekirdeği, nüvesi olarak yerinde, zamanında ve vurgusuyla verilerek, okuyucuya şiirin tadını muhteşem bir finalle yaşatmıştır.

Hoca'm - gerek şiirlerinde ve gerekse düz yazılarında - ANTOLOJİ'nin Türkçe'yi eksiksiz ve başarılı bir biçimde kullanan ender yazarlarından. Dili akıcı, sade, anlaşılır, içten ve kıvraktır. Muhtevada; vatan, millet sevgisiyle dolu yiğit bir yüreğin, imanla çarpan, yanık ve biraz da buruk, sevdalı sözleriyle nakış nakış işlediğini görürsünüz...

Ali Şeyh ÖZDEMİR
11.7.2005

SERAP DEMİRTÜRK

) Serap Hoca ile Röportaj - Ahmet Sargın

Efendim, Sizinle Yozgat İleri Gazetesi olarak bir ropörtaj yapmak istiyoruz. Bize zaman ayıracağınız için şimdiden teşekkür ederiz.

1- Öncelikle bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Yozgatlıyım, 1959 Adapazarı doğumluyum. Evli ve iki çocuk annesiyim.1980 yılından beri öğretmelik ve eğitimci yazarlıkla iç içeyim. Şöyle ki öğretmenlik mesleği ile beraber ders kitabı yazarlığı da yapıyorum. 2000'de resmen emekli oldum ama yazarlık ve öğretmenlikten emekli olmadım çünkü mesleğimi, bu mesleğimin muhatabı olan öğrencilerimi ve ders kitabı yazmayı seviyorum. Bütün bunlar bana güç veriyor ve yorulmadan çalışıyorum.

2- Şiir ve edebiyat tutkunuz nasıl başladı?

Hani hep derler..ya çocukluktan beri, diye... Gerçekten bende de bu, böyle oldu. Sanki şiirle doğdum. Üniversitede de bu bölümü seçince anladım ki Edebiyat, dipsiz bir kuyu. Bunca şairle harman olursunuz da kalem nasıl yazmaz, hep yazdım...

3- Çalışmalarınız hakkında bize bilgi verir misiniz?

Öncelikle eğitim alanındaki çalışmalarımın söz etmek istiyorum. Hangi seviyede kitap yazarsam yazayım bizde metinler araçtır ve ele aldığınız metinle bilgileri aktarırsınız öğrencilere ama seçilen bu metinlerin milletimizin temel değerlerine destek olan, genç beyinlere güzeli, iyiyi, doğruyu gösteren metinler olması gerekir, bu amaçla çok okumakta ve araştırmaktayım. Şiire gelince şiirle ilgili kendim için sadece şunu diyebilirim, şiir benim ruhumun kanatlarıdır. Yazmak zorundayım, yazmazsam özüm ağlar, kilitli kalır duygularım. Yazamazsam ben gibi düşünüp de yazamayanlar gibi kalakalırım ve vatanımı, toprağımı, bayrağımı, sevgimi, nefretimi, aşkımı anlatamam. Bir insan düşünün kapalı bir odaya koymuşlar, çıkamıyor oradan, hiçbir ihtiyacını gideremiyor. İşte benim için şiir budur, ruhumun özgürlüğüdür şiir. "Serap Hoca" olarak tanır beni okuyucularım.Genelde serbest şiirdir tarzım ancak bu alandaki ustalarımızın rehberliği ile hece şiirinde de çalışmalar yapıyorum.

4- Yozgat' ı dışardan nasıl tanıyorsunuz? Yozgat ve Yozgatlı hakkında neler düşünüyorsunuz?

Yozgat için benim söyleyeceklerim objektif olmaz, çünkü ben yere yer sofrasını serer, elime yufka ekmeği alıp peynirimi içine koyar, omac eder yerim de oh, çekerim memleketim diye. Yozgat'ın gelişmiş bir Anadolu şehri olduğunu biliyorum çünkü içindeyim, yıllar öncesinin Yozgat'ı yok bugün karşımda. Yozgat halkı, benim hemşehrilerim candandır, misafirperverdir, aç kalır ama kapısına geleni doyurur. Az önce amcamın yanına gittim, Tonusluoğlu Çarşısına. Hemen hoş geldiniz, dediler güler yüzle. Budur Yozgat insanı.

5- Yozgat Şairler ve Yazarlar Birliğinin çalışmalarını nasıl buluyorsunuz?

Öncelikle bu hızlı iletişim çağında kendi tanıtımlarını internetteki bir web sitesi üzerinden yapmanız gerek, diye düşünüyorum. Konuşmalarınızdan duydum ki Yozgat esnafı, şair ve yazara destek veriyormuş. Bu destek, çok anlamlı. Hayri İnal Konağında haftada bir de şair ve yazarlarla dinleti yapma düşüncenizi duydum, ancak uygulama ne durumda bilmiyorum. Kültürümüzü ve geleneğimizi gelecek nesillere taşıyacak olan

şair ve yazarlara verdiğiniz desteği kutluyorum. Bu ara da duydum ki YOŞAYBİR arabaşı şöleni de yapmış, bu ne güzel bir etkinlik. İşte budur halka iç içe olması sanatçıların. "Türk ulusu şiire sevdalı şair bir millettir." diyen sizin gibi bir başkanları oldukları için Yozgatlı şairler ve yazarları şanslı kabul ediyorum.

6- Şiir Şölenlerine katılıyorsunuz, Yozgat Sürmeli Şiir Şölenini değerlendirir misiniz?

Ben Antalya Güllük'te, Amasya'da, Ankara'da pek çok şiir etkinliğine katıldım. Amasya hariç diğerlerinde amaç, sadece şiir paylaşımı ve tanışmaktı. Amasya'da gördüğüm şu idi: Devlet ve halk el ele vermiş, yörelerinin tanıtımı için çaba gösteriyordu. Burada da bunu gördüm, yetkililer Yozgat'ımızın tanıtımı için kolları sıvamışlar ve bir tuğla da bizden olsun, demişler. Bunu burada bizzat yaşadık, gelen misafir şairlerle çok ilgilendiler. Bizzat, aileleri ile Vali Bey, Belediye Başkanı ve diğer yetkililer yanımızda oldular. Ancak halkımızın bu konudaki ilgisini yetersiz gördüm. Sanırım buraya gelen her şairin şiirleriyle memnuniyetlerini ya da şikâyetlerini dile getireceklerini düşünemediler. Toprağa basan şair, konuşan bir turizm elçisidir. Bunu unutmamak gerek. Ancak burada da yönetime şunu demek gerekir: yeterince duyuru yapıldı mı ya da halka şiir sevdirdi mi? Bu şiir şölenleri jürisi ünlü kişilerden oluşan ödüllü yarışma şeklinde olsa daha mı aktif olur acaba Yozgat halkı? İnanıyorum ki Yozgat halkı içinde de kalemi güçlü çok kişi vardır, hem onların adını duyurmak hem de halkı diğer illerden gelen şairlerle bütünleştirmek mümkün olur diye düşünüyorum. Festival gibi bu şiir etkinliği de açık havada yapılsaydı ve güçlü bir ses düzeni sağlansaydı halk hâlâ duyarsız kalır mıydı acaba? Elbette bunlar dışarıdan yorumlar... Siz şehrin imkânlarını daha iyi bildiğiniz için, sanırım olabileceğin en iyisini yaptınız.

7- Sizce Yozgat'ın tanıtımı nasıl olmalı? Çalışmalarımızın ilimizin tanıtımına katkısının olduğunu düşünüyor musunuz?

Yozgat'ın tanıtımı ile ilgili bizlere dağıtılan Kültür Bakanlığının broşürlerinin çok güzel bir biçimde hazırlanmış olduğunu gördüm. Bizim şiir etkinliğimizin ardından başlayacak olan festival programı incelendiğinde de doyurucu bir program hazırlandığını görüyorum, ancak bu festivalin duyurulması gerek, izlettirilmesi gerek yoksa kendimiz çalar kendimiz oynarsak kim bilecek ki bu ilin farklılıklarını ve özelliklerini. Bir beste yarışması olmuş Yozgat'ta, bu kişilerin ödül töreni bile ilimizin adının duyurulmasında bir adımdır. Aslında Yozgat Valiliği boş durmuyor, iki yıl önce de Yerköy'de Yozgat Halk Kültürünü Yaşatma ve Aşıklık Gelenegini Tanıtma müzik-eğlence programını yaptı ve bu program çok beğeni topladı. İnternet üzerinde araştırma yaptığımızda da Yozgat Kültür Müdürlüğünün hiç boş durmadığını görüyoruz. Ayrıca üniversitelere de büyük görev düştüğüne inanıyorum. Üniversite hocalarımız özellikle tarih, coğrafya ve Türk Dili bölümleri hocaları kendilerine düşen görevleri yapmalı; alanlarıyla ilgili çeşitli etkinlikler yaptırıp bunların da kitle iletişim araçlarıyla duyurulmasını sağlamalıdır.

8- Şiir edebiyat adına bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Elbette... Hoşgörü, sadece hoşgörü ve anlayışın gölgesinde bütünleşmek... Belki de budur bayramın güzelliği... Eskilerde oruç bitiminde oruçlunun hakkıydı Ramazan Bayramı. Şimdi ise Şeker Bayramı olarak da anılıyor. Hani kurbanı et bayramı derdik ya çocukken, Ramazanın da adı şeker bayramı oldu çıktı. Yıllar aldı bizi nerelere getirdi... Geceleri annem ve babamın sinide yiyip içtiklerini gördüğümüzde ne yemişler diye bakardık...Uyur uyanık yatarken çocukluğumun sıcacık baba ocağında...Annemin okuduğu Kur'an sesi sanki hâlâ kulaklarımda...Sonraları biz de büyüdük..Sahura kalkmak istiyoruz diye diye, annemin bizi kaldırması... Biz kadınların(!) sahur sofrasını hazırlaması... Davulcunun bugünkü gibi kamyonetin arkasından jet hızıyla

geçmeyip maniler okuduğu geceler... Sahur sofrasında uyur uyanık, ne yediğini bilmeden yatmadan önce kızaran ve sofraya sarılıp buğusuyla yumuşayan sigara böreğinin tadı hâlâ damağımda... Babam, sevgili babam-nur içinde yatsın-, ille hoşaf isterdi. Annem onun için kaysı hoşafı yapardı... Yenilenleri kaldırıp onlar abdest alırken baktığımız, seccadenin ucunda onlarla namaz kılmaya çalışmamız daha dün gibi.. Televizyon yoktu ya o yıllar radyodan Kâbedeki ezanı dinlerdik. Ramazan bayramında siz oruç tuttunuz, diye ayrıca özel bir hediye alırdı annemler ve karınca kararınca mutlaka yeni bir şey almaya çalışırlardı bir maaş, dört çocuk ve kira evine rağmen... Bayram sabahından önce haydi arife suyuna deyip annemin saçlarımızın dibini kazırcasına yıkayışı, sabun kokan çamaşırları giymemiz. Sabahı heyecanla bekleyişimiz... Odamızdaki divanın üstüne bayramlıklarımızı dizişimiz ve babamın sabah, "Gece bayramlıklarınızı alıp götürmüşler." diye bizi öpüp uyandırması... Ağabeyim ve babam namaza gidince hemen yatakları toplayıp kahvaltıyı, mutlaka o annemin özel böreğinin olduğu bayram kahvaltısını hazırlamamız. Cami kalabalıksa diye koltuğunun altına gazete alıp seccadesini ona seren babamın, camiden gelirken mutlaka sıcak bir ekmek almasını hiç unutmuyorum. En küçücüğümüz bile kahvaltıda sofrasındaydı bayram sabahı ve içimizde bir heyecan. Hadi artık derdik, bitsin bu kahvaltıda bayramlaşmaya geçelim ve sofrayı kaldırır kaldırmaz salonda toplanırdık... Annem, babamın elini öper onun yanındaki koltuğa otururdu... Ağabeyim de onların elini öpüp yanlarına. Elinin içinde sıkı sıkı tuttuğu harçlığı vardı ve ben hepsinin elini öpüp harçlığımı aldığımda büyük bir gururla koltuktaki yerimi alırdım, çünkü ikiz kardeşlerim de benim elimi öpecekti. Ah, yıllar nerelere savurdun bizi? Şimdi biz anne olduk, baba olduk ve bayramlarda birbirimize hasret olduk. Serap olmasın bayramlarımız. Anılarında güzellikler yaşatalım çocuklarımıza ve geriye dönüp baktıklarında sevgi ile ansınlar bayramları.

9- Şiir ve Edebiyat çalışmalarınız nasıl gidiyor? Bu alanda neler yapıyorsunuz?

Benim gençlik yıllarımda şiirlerimi 1995'te yayımladığım "Gönülden Gönüle" adlı bir şiir kitabım var. Daha sonraki yıllarda adını bile koyduğum, ancak bir türlü baskı aşamasına gelemediğim üç şiir kitabım baskıyı beklemekte. Şiir dışında öykü çalışmalarım da var. Geçen yıl Güllük Şiir Oluşumunun şiir ve öykü yarışmasında Buğulu Gözler adlı öyküm ikinci oldu. Ailenin önemini anlatan bir öyküydü. Bu aralar yoğunluğum Milli Eğitim Bakanlığınca açılan ders kitapları yarışmasında incelemede olan 9 kitabımda. İlk öğretim okulları için Türkçe soru bankası hazırlamaktayım ve elbette nefes alır gibi de gönlümün şiirleri, her daim yüreğimden dizelere damlıyor.

10- Yozgat Sürmeli Şiir Şöleninin nasıl olmasını isterdiniz? Bundan sonra yapılacak şiir şölenlerimize katılmayı düşünür müsünüz?

Yozgat Sürmeli Şiir Şölenini, acaba festivalin bünyesi içinde olsa nasıl olurdu diye düşünüyorum. Bundan sonraki şiir şölenlerinde Rabbim nasip ederse elbette katılırim ve bana düşen bir görev olursa seve seve yaparım.

11- Yozgat ve Yozgat halkı hakkındaki düşünceleriniz?

Benim halkım dürüsttür, ardından söyleyeceğini önden söyler. Vefalıdır, ayak oyunlarından uzaktır, yüreğinde kötülük yoktur. Yiğidin harman olduğu yerden başka nasıl bir insan çıkar ki ...

12- Bunların dışında söyleyeceğiniz bir şey var mı? Yozgatlı hemşehrilerimize mesajınız?

Elbette var, öncelikle gurbette olan hemşehrilerime mesajım var: Yılda bir kez de olsa memleketimizi ziyaret ederek iç turizmin canlanmasına katkıda bulunun. Şehrinize sahip çıkın, sivil toplum örgütlerinde aktif olarak gönüllü çalışın. Buralı olup da okuyup ayrılanlar sanayiciler ve işverenler Yozgat'ımıza sırtlarını dönmesinler, yatırım yapsınlar; eli kalem tutan yazarak dili söze bal çalanlar konuşarak bu güzel ata toprağının özelliklerini dile getirsinler. Bakın Akdağmadeni diyor ki "Bizde 13. yüzyılın ilk yarısında yaptırılan Behramşah Kalesi, 15. yüzyıla tarihlenen Ali Çelebi Türbesi ve Mahmut Çelebi Türbesi ile kesme taştan yapılan bir kilise vardır.", Çayıralan diyor ki "Bizde 1855'e tarihlenen Çerkez Bey Türbesi ve hemen yanında bulunan, 1152 yılında yaptırıldığı tespit edilen Kubbeli Cami ile Çokradan Köyü Cami vardır.", Sarıkaya diyor ki "Şifalı kaplıcalarımız ve Roma stili yapılarımız var.", Saraykent diyor ki "Kaplıcalarımız, Bizans dönemine ait mağaralarımız, 1221 yılında Valide Sultan Mahperi Hatun tarafından yaptırılan, Çiçinli Sultan Hanı'mız var.", Sorgun diyor ki "Zengin sıcak su kaynaklarımız ve Salih Paşa tarafından 1813 tarihinde yaptırılan Salih Paşa Camiimiz var." ve Yerköy diyor ki "1765' de Kapucubaşı Çapanoğlu Ahmet Paşa tarafından yapılan Saray Köyü Çapanoğlu Camii'miz var." Şimdi bunları siz söylemezseniz el nerden bilsin de ziyaretinize gelsin. Siz kapınızı ve gönlünüzü açık tutun, kim bilir kimin geleceğini?

13- Röportaj için İleri Ailesi adına teşekkür eder iyi çalışmalar dilerim.

Yozgat, 2009
Ahmet SARGIN

SERAP DEMİRTÜRK

) Serap Hoca Şiiri Üzerine - Mustafa CEYLAN

YAĞMUR KOKUYOR TOPRAKTA
ve
SERAP HOCA ŞİİRİ

-I-

Yağmurlu havaları, hele hele yağmurun yağdı yağacak olduğu anı, özellikle çok sevmişimdir. O havayı ciğerlerimde hissetmeye başladığım anda balkona çıkıp Akdeniz'in çalkantılı göğsüne efsunkâr bakışlarımı gönderir, belli belirsiz ufuk çizgisini yakalamaya çalışırım. Gök yüzünün sancısını, bulutların telaşını hissederim. Beydağlarının bulutu öpen başı olur, dudaklarımı ıslatmak, içimin yangınına bir nebze olsun serinlik vermek için dağlarla birlikte öper, öperim bulutları. Yamaçlara kılcal kökleriyle tutunmuş geniş yapraklı bir ağaca dönerim balkonumda. Yaprak gözeneklerinin sihirli çağrısını, kılcal köklerin toprakla aynı kaderi paylaşarak söylediği hasret türküsünü duyarım. Ağaç ben olurum, içim baştan sona orman kesilir. En çok da, yamaçlara tutunmuş ağaç olurum. Yukarıdan aşağıya doğru akan suyu tutmak isterim, gücüm yetmez, tutamam.

Her yağmur beni tarifini yapamadığım, gurbetsi duyguların kapsına götürür. Melil-mahzun olur, yetim çocuklara dönerim. Yalnızlığı içerim doya doya. Kanat açarım küçümen kanatlarımla maziye. Yağmuru bekleyen deniz, sessizliğe bürünür. Kumsalı döven köpükleri bile hazırdır coşkuya ama, usul usl, derinden el uzatır altın sarısı kumlara. Biraz sonra kopacak kıyameti bekler gönül denizim. Vuslat limanına bir yağmur damlası düşse diye kirpiklerim uykuyu çeker mıknaş gibi. Bahtımın parlamayan yıldızı ve yaşadığım hicranlı saatler yeniden yürür hücrelerimde.

Seydiğimi, beni, ben eden, mısralarımın asıl sahibini ararım. O'nun selamını bekler, yağmur damlasıyla selamlar gönderirim. Ve o'nun da benim gibi mazun duruşunun silüeti belirir ah diyen sesi ile dağlar arasındaki derin vadilerde. sisli-puslu. Suskun ve kilitli dilim çözülür, açılır. Kalemime sarılırım. Seslenirim canözüm'e, can evimin balkonundan:

'nicedir selamın yoktur,
gözlerim yolunu..
gittiğin yerlerde izini ararım...
bulduğumda susarım hicabımdan...
nedendir bu kara gökler,
nedendir gözümdeki yağmur,
umursamazlığın nedendir...
ah diyen bu ses kimden..
bir bilebilsem...
neden yavaş akar
her gün çağlayan bu ırmak..
gel diyemem,kal diyemem..
benden beterdir yalnızlığın
dağlar görmüş gözyaşını,
kuşlar duymuş ağdını...
ta uzaklarda kalan
vuslatsız sevdanı... '

.....

'Kırmızı güllerde kaldı
Yürek yangınım.'
Yiten kimdi,
Kalan kim?
Ben miydin, sen miydin?
De canda canım
De canözüm...'

.....
'Nerden geldin de
Dokundun yüreğime...
Sızladı içim.
Kendimi aradım doğan günde,
Yağan yağmurun inleyişinde...
Dibe vurdum!
Bu nasıl bir dokunuştun... '

...
Seni, beni unuttuğun yerde bırakıyorum. Yerdeki umutlar, anlatsın çektiğim acıyı. Seni, içimde bin heyecanla dağlar ötesinden getirdiğin gözlerindeki kıvılcımı görmek için gelirken sırtını döndüğün yerde bıraktım. Dokunma gözyaşlarıma, acılarımda yalnızım. Kismetse bir yaz akşamı ya da bir yağmur serinliğinde bakarım gözlerine de, unutulmuşluğuna yanarım vuslatı bekleyen bu aşkın.. Şimdi ne zaman bir ses gelse senden bir zamanlar ruhumu sarsan sesini dinlerim de derim ki: Vakit med-cezir vakti değil...deniz durgun, martılar uçmaz, serçeler ağlar sessizce...Ve sen, bilmeden yıktığın köprüleri, hala elinde ağ, beklersin durgun denizin kıyısında. Oysa liman sessiz, gemiler boş, yolcular gitmiş. Vakit, sonsuza beş kala. Vuslat limanında ne sevdaya gebe umutlar ne sen ne de ben varız. Kim bilir, bir daha gelirsek dünyaya aynı ağulu şerbeti sunmayız, düşüncenin evrenine şüphe tohumunu ekip... ezmeyiz duygunun yüceliğini... yok etmeyiz el ele o erişilmez sevdayı ve bir türlü diyemediğimiz bilinmez sözleri saklamayız dudaklarımızda.

....
'Ahretliğim,can dostum...
Nerdesin bilemedim.
Kanadım kırıldı
Diyemedim.
Dostluğuna sığınmak istedim de
Bulamadım ne seni
Ne de o dost yüreğini.
Ölümlerin ardından ağlanır,
Ya yaşarken yok olanlar
Nerdedirler bilir misin,
Bilip de söyler misin? '

.....
'Karanlıklar içindeydin,
Şimşegin ışığına muhtaçtım.
Susuzluğum had safhadaydı
Ve sen geldin;
Sırtında yağmur damlalarıyla.
Kucağında yaradanın sevgisiyle,
Geldin oturdun gönül soframa.
Sözler aştı dağları,
Denizler taşı ne çok söyleştik...
Daktilomun tuşları ağladı sen anlattıkça'

Daktilom ağladı, ben ağladım, sen ağladın. Gökler ağladı. Gökler boşalttıkça içinin derdini, yaprağın, çiçeğin, toprağın sevincini duymalı, işitmeliydin can özüm. Bu sene yağmuruma tutsağım, bu sene yağmurum tutsak bana. Ben bendeki yağmurla rahmet denizine doğru zikreden derviş gibi, Sakarya, Kızılmak olup akarken, Dünyanın 3/2 si suyla kaplıyken, ötelerde insanların yağmura çağrısı var, duası var. Anlaşılmaz, garip bir dünyadayız. Benim yağmurum senin ilhamındır tek tanem. Ötelerde ise;

'Duada herkes yağmur diye.
Yağsa yağmur
Aklansa dünya.
Yerlerde sürünen güller,
Ağlar neden diye.
Akgüvercinlerin kanadı
Çamura mı bulandı ne?
Hadi, n"olur yağmur
Gel artık
Kariş gözyaşlarım...
Daha ödeyecek neyim var?
Sessizliğin korkutuyor;
Bakışların, duruşun...
Uzak dur benden!
Yalnızlığım çaresiz,
Tenim ürkek.
Aysbergi kim ters çevirdi? '

Ötelere, ufkun, dağın ardı. Uzak oldukça yakın, yakın oldukça içimde. Şah damarım da dönüp duran elektronun frekansını hissediyorum, kulak zarımı patlatırcasına zerrelere çıkardığı sesle alıyorum başımı avuçları arasına. Koşuyorum, koşum hep merdivenlerden yukarı. Düşe kalka hemde. Kader torbası sırtımda. Senden gelip sana koşuyorum. Balkonumun kapısına yaslanıyorum. Oysa senin kapındayım. Gün yirmidört saat, her nefes alışverişte, en çok da yağmur zamanı kapındayım can özüm...

'aç kapını
haydi aç ben geldim...
diyemedim.
dışarda yağmur yağıyor gülüm,
yüzüm ondan ıslak.
fırtınadan arta kalan bir rüzgar var,
iliklerim ondan üşür...
ellerimde gelincikler yok,
nergisler var ellerimde
sarı
sapsarı...
gel...
bak şu camdan dışarı...
gördün mü ömür denen bulutu...
dün
kapkaraydı...
sanırsın ki boşaltıp yükünü
ağaracak saçların gibi...
bugün yüzümü ıslattı da

gözyaşlarıyla
gene de aklayamadı
yüreğinin derdini...

...
Hidrojen ve oksijenin aşkı mıdır yağmur? Yoksa çöllerin gözyaşı mıdır Mecnunca avaz avaz göğün yedinci katına çıkıp; sonra sihirli, görünmez kanatlarla iplik iplik yeryüzüne inen. Rahmandır, berekettir, bolluktur. Hayatın, dirilişin kendisidir. Küçümen, nokta kadar bir yağmur damlasının içinde koskoca bir okyanus gizlenmiştir, bunu görebilmelisiniz. Suret aslının, parça esasın kendisidir. Ben ise, seninim can özüm. Sen de benimsin benim.... Biliyorsun, biliyoruz ve cümle insanlar da bilmekte...

Yağmur tanem, çiğ tanem, alın terimsin çoğu kez. Kara kışlarda kar çiçeğim, buzum, hüzün göletimde donmuş kristalize olmuş acılı zamanım, duamsın, dileğim, arzumsun.

Ülkemin Balkan sınırını çizen Meriç'im, kan ağlayan Basranın göğsüne bereket taşıyan Dicle-Fırat'ımsın. Benden doğup yâdele akarken, beni taşırsın, seninle ben taşınırım aktığın bağlara, bahçelere.Ülkemin üç tarafı senle çevrilidir, ama ben sensizlikten kavrulur, yanarım. Bütün senli zamanlarım, bütün ırmaklarım bendeki dağların koynundan doğar, ya denizlere yada gurbetlere akar. Dışarıdan doğup da benim ülkeme akan ırmağın neden yok acaba?

Kâbe' de zezem, cennet te köşkümün bahçe kenarında şırıldayan ırmağımsın... Sevgililer sevgilisi, iki cihan nurunun bastonunu vurduğu yerden güp güp nabız atışlarıyla, sevinçten çağlayıp kara toprağın bağrından çıkışını görürüm.

Seninle benim aramda hiç bir fark yoktur. Benim balkonum işte şuracıkta, bir kaç metrelik yer. Seninse falezler, düdenler, manavgatlar...

Namaza durmadan önce aldığım abdest seninle güzel. Seninle tenim pırıl pırıl, ışıllı ışıllı yüzüm, elim, vücudum. Misler kokuşum senden. Temizlik sen, paklık sen. Sen bizi arıtıp, durutup, pırlanta yapıp gidersin, kara toprağın göğsüne. Sonra dere olur, ırmak olur büyük denizlere kavuşmak için hıçkıra hıçkıra sonsuzluğun türküsünü söylersin.

Denizlere; yani sende sana, hakim olan cihana hakim olurmuş, Barbaros öyleydi. Nice leventler senin en çok da maviliğine vuruldu. Derinliklerinde sayısız canlıları yaşattığını biliyorum. Sen canlısın ya, senin içindekiler de öyle. yosunlar, mercanlar, balıklar ve mavi bakışlarıyla sen. İstiridyemdeki incim senden.

Gökten mi alırsın rengini, yoksa göğe rengini sen mi verdin bilemem. En çok da bu rengine düşkünüm biliyorsun.

Yağmuru sen sanıyorum. Seni yağmur bilmişsem suç bende değil inan ki. Kederli oluşum, yalnızlığı yaşayışım senden. Hasretliğim yağmurun sesindedir. Sesimi duyuyorsun biliyorum. Sensizlik mi? Sensizlikte;

'Bilir misin ki
Gözlerimden akan yağmur damlaları
Buza keser kar olur.
Bil ey yar, bil!
Bil ki
Dağları duman bürüdü.

Bil ki
Hasret kervanı kalktı,yürüdü.
Bil ki
Sensizlikte demir yüreğim,
Pas tutup çürüdü.'

Mustafa CEYLAN
23.2.2008

<http://www.gullukdergisi.com/site/showthread.php? tid=1794>

SERAP DEMİRTÜRK

**** Bahattin Tonbul ve 'Nilgün Bitanem' adlı şiir kitabı**

ÖN SÖZ NİYETİNE

Yüce Rabbimin eş ettiği gönüller vardır. O gönüllerdir ki birbirlerine bu dünyada kanat kol oldukları gibi; kalan, öbür dünyaya gidenin ardından "Gitme n'olur! " diye inler, onun Rab katına giderken giydiği o bembeyaz giysiyi gelinlik addeder ve "canım, ciğerim, yârim, Nilgün'üm" diye ağlatır şiirin mısralarını.

"Gül kanatlı meleğiyle" bir ömrü paylaşmıştır şairimiz; onunla nice günler, nice geceleri tatmıştır da "vedalaşmak için bir nefes bile bırakmamıştır ayrılık"; ama gönül, bir kez vermiştir izini onun izine...

Nilgün'ümü ve Bahattin Bey'i hep birbirlerine olan sevgileri ile tanıdım; Nilgün'üm hayat dolu, insan sevgisi gönlünden taşan, "çocuklarım, çocukluklarını yaşasınlar" diye onlardan hiçbir şeyi esirgemeyen, memleketindeki evine de büyük bir gönül bağı ile bağlanan dostum, kardeşim, meslektaşım! Biliyor musun Bahattin Tonbul'a verdiği yıllarınla büyüyen sevgin bozulmaz, korkma tuz bastım üzerine der o ardından. Sular, seller gibi çağlıyor şimdi Bahattin Tonbul şiirleri ve okuyanların yüreklerindeki kor, her gönle kendi yârini çağırıyor, "Bunca sevilir miyim ki ben de? " diye derin ahlara dalıp gidiyorlar "sevda delisi" şairin inim inim inleten mısralarında.

Şair Abdülhak Hamit Tarhan'ın, eşi Fatma Hanım'a yazdığı "Makber"i gibi, Şah Cihan'ın eşi Mümtaz Mahal Hanım için yaptırdığı Tac Mahal gibi buram buram aşk kokan bu şiirler, Nilgün'ümün ruhuyla dans edecektir, buna inanıyorum; çünkü bu şiirlerin mürekkebinde Tanrısal bir gücün sevdası var, bu şiirlerin ardında hem yâr, hem baba, hem ana yüreğiyle nabızı atan bir gönül var ve bu şiirlerin ardında sevdanın ölümsüzlüğüne hepimizi inandıran bir gönlün mührü var. Bize düşen, okuyucu olarak bu gönül ummanında sevgisizliğimizi tüketmektir.

"Sensizliğimin Öyküsü, Nilgün'üm" kitabınızın damlaları kurumadan gönüllere iz bırakacak bu ikinci eserinizle bilin ki onun gönlünü şiir şelalesiyle yıkayacaksınız.

Yolunuz şiir olsun arkadaşım.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

**** Aşk- Halil Cibran

AŞK

Aşkı konuşmak için dudaklarımı kutsanmış ateşle temizledim, ama hiçbir sözcük bulamadım.

Aşktan haberdar olduğumda sözler cılız bir hıçkırığa dönüştü, yüreğimdeki şarkı derin bir sessizliğe gömüldü.

Ey bana gizlerinin ve mucizelerinin varlığına inandığım Aşk 'ı soran sizler, Aşk peçesiyle beni kuşattığından beri ben size aşkın gidişini ve değerini sormaya geliyorum.

Sorularımı kim yanıtlayabilir? Sorularım kendi içimdeki için; kendi kendime cevaplamak istiyorum.

İçinizden kim içimdeki benliği bana ve ruhumu ruhuma açıklayabilir?

Aşk adına söyleyin, yüreğimde yanan, gücümü tüketen ve isteklerimi yok eden bu ateş nedir?

Ruhumu kavrayan bu yumuşak ve kaba gizli eller nedir; yüreğimi kaplayan bu acı sevinç ve tatlı keder şarabı nedir?

Baktığım bu görünmeyen, merak ettiğim açıklanamayan, hissettiğim hissedilemeyen şey nedir? Hıçkırıklarımın kahkahanın yankısından daha güzel, sevinçten daha mutluluk verici bir keder var.

Neden kendimi beni öldüren ve sonra şafak sökene kadar tekrar diriltten, hücremi ışığa boğan bu bilinmeyen güce veriyorum?

Uyanıklık hayaletleri kurumuş gözkapaklarımın üstünde titreşiyor ve taştan yatağımın etrafında düş gölgeleri uçuşuyor.

Aşk diye seslendiğimiz şey nedir? Söyleyin bana, bütün anlayışlara sızan ve çağlarda gizli olan o sır nedir?

Başlangıçta olan ve herşeyle sonuçlanan bu anlayış nedir?

Yaşam 'dan ve Ölüm 'den, Yaşam 'dan daha acayip, Ölüm 'den daha derin bir düş oluşturan bu uyanıklık nedir?

Söyleyin bana dostlar, içinizde Yaşam 'ın parmakları ruhuna dokunduğunda Yaşam uykusundan uyanmayan biri var mı?

Yüreğinin sevdiğinin çağrısıyla babasından ve annesinden vazgeçmeyecek kimse var mı?

İçinizden kim ruhunun seçtiği kişiyi bulmak için uzak denizlere açılmaz, çölleri aşmaz, dağların doruğuna tırmanmaz?

Hangi gencin yüreği tatlı nefesli, güzel sesi ve büyümlü dokunuşlu elleriyle ruhunu kendinden geçiren kızın peşinden dünyanın sonuna gitmez?

Hangi varlık dualarını bir yakarış ve bağış olarak dinleyen bir Tanrı 'nın önünde yüreğini tütsü diye yakmaz?

Dün kapısından geçenlere Aşk'ın sırları ve değeri sorulan tapınağın girişinde durmuştum. Ve önümden çok zayıflamış, yüzü hüznü yaşlı bir adam iç çekerek geçti ve şöyle dedi:

'Aşk bize ilk insandan beri bağışlanmış bir güçsüzlüktür.'

Yiğit bir genç karşılık verdi:

'Aşk bugünümüzü geçmişe ve geleceğe bağlar.'

Ardından kederli yüzlü bir kadın hıçkırarak şöyle dedi:

'Aşk cehennem mağaralarında sürünen kara engereklerin ölümcül zehiridir.

Zehir çiy gibi taze görünür, susuz ruhlara aceleyle içer onu; ama bir kere zehirlenince hastalanır ve yavaş yavaş ölürler.'

Sonra gül yanaklı bir kız gülümseyerek dedi ki:

'Aşk Şafak 'ın kızları tarafından sunulan ve güçlü ruhlara güç katıp onları yıldızlara çıkaran bir şaraptır.'

Ardından çatık kaşlı, kara giysili, sakallı bir adam geldi:

'Aşk gençlikte başlayıp biten kör cahilliktir.'

Bir başkası gülümseyerek açıkladı:

'Aşk insanın tanrıları mümkün olduğunca fazla görmesini sağlayan kutsal bir bilgidir.'

Sonra yolunu asasıyla bulan kör bir adam konuştu:

'Aşk ruhlardan varlığın sırlarını gizleyen kör edici bir sistir;

yürek tepeler arasında sadece titreşen arzu hayaletlerini görür ve sessiz vadilerin çığlıklarının yankılarını duyar.'

Çalgısını çalan genç bir adam şarkı söyledi:

'Aşk ruhun çekirdeğindeki yangından saçılan ve dünyayı aydınlatan bir ışıktır.

Yaşam 'ı bir uyanışla diğeri arasındaki güzel bir düş olarak görmemizi sağlar.'

Ve paçavraya dönmüş ayaklarının üzerinde sürüklenen güçsüz düşmüş çok yaşlı bir adam titrek bir sesle şunları söyledi:

'Aşk mezarın sessizliğinde beden dinlenmesi, Sonsuzluk 'un derinliklerinde ruhun huzura ermesidir.'

Ve onun ardından gelen beş yaşındaki bir çocuk gülerek dedi ki:

'Aşk annemle babamdır, onlardan başka kimse bilmez aşkı.'

Ve böylece Aşk'ı tarif eden herkes kendi umutlarını ve korkularını bıraktı önüne sır olarak.

O anda tapınağın içinden gelen bir ses duydum:

'Yaşam iki yarıya ayrılmıştır: biri donar, biri yanar; yanan yarı, Aşk 'tır.'

Bunun üzerine tapınağa girdim, sevinçle diz çökerek dua ettim:

'Tanrım, beni yanan alevin besleyicisi yap...'

Tanrım beni kutsal ateşine at...'

Halil Cibran

SERAP DEMİRTÜRK

****** Can Dostum- Yusuf Hayaloğlu**

Can Dostum

Dün gece düşümde can dostu gördüm
Ulu bir çınardan dal verdi bana
Uzandım yüzüne yüzümü sürdüm
Ben zehir istedim bal verdi bana

Dağ yanarsa yağmur çiser mi dedim
Ten yanarsa rüzgar eser mi dedim
Can yağarsa canan küser mi dedim
Çağırdı yanına el verdi bana
Can dostum dostum kül verdi bana

Ben aşkı sırtıma vurdum da geldim
Hasretin acısını çöl verdi bana
Can dostu görünce eridim bittim
Yüreğime ateş kül verdi bana
Can dostum dostum kül verdi bana

Aşk olmazsa kalem yazar mı dedim
Dost olmazsa gönül tozar mı dedim
Hayaloğlu sana kızar mı dedim
Yanağımdan öptü gül verdi bana
Can dostum dostum gül verdi bana

Yusuf Hayaloğlu

SERAP DEMİRTÜRK

**** Göl - Alphonse De Lamartine

Göl

Ebedi gecesinde bu dönüşsüz seferin
Hep başka sahillere doğru sürüklenen biz
Zaman adlı denizde bir gün bir lahza için
Demirleyemez miyiz?
Ey göl, henüz aradan bir sene geçti ancak,
Seyrine doymadığı o canım su yanında
Bir gün onu üstünde gördüğün şu taşa bak,
Oturdum tek başıma!
Altında bu kayanın yine böyle inlerdin;
Yine böyle çarpardı dalgaların bu yara,
Ve böyle serpilirdi rüzgarlarla köpüklerin
O güzel ayaklara.
Ey göl, hatırında mı? Bir gece sükut derin,
Çıt yoktu su üstünde, gök altında, uzakta,
Şuları usul usul yaran kürekçilerin
Gürültüsünden başka.
Birden şu yer yüzünün bilmediği bir nefes
Büyülenmiş sahilin yankısıyla inledi
Sular kulak kesildi, o hayran olduğum ses
Şu sözleri söyledi;
"Zaman, dur artık geçme, bahtiyar saatler, siz
Akmaz olunuz artık!
En güzel günümüzün tadalım o süreksiz
Hazlarını azıcık!
Ne kadar talihsizler size yalvarır her gün,
Hep onlar için akın;
Günleriyle birlikte dertlerini götürün,
Mesutları bırakın.
Nafile isteyişim geçen saniyeleri;
Akıp gidiyor zaman.
Geceye: "Daha yavaş! " deyişim boş; tan yeri
Ağaracak birazdan.
Sevişmek! Hep sevişmek! akıp giden saatin
Kadrini bilmeliyiz!
İnsan için liman yok, sahil yok zaman için,
O geçer, biz göçeriz! .."
Kıskanç zaman, kabil mi sevginin kucak kucak
Bize zevki sunduğu sarhoş edici anlar,
Kabil mi uzaklara uçup gitsin çabucak
Matem günleri kadar?
Nasıl olur kalmasın bir iz avucumuzda?
Nasıl yok olur her şey büsbütün silinerek?
Demek vefasız zaman o demleri bir daha
Geri getirmeyecek?
Loş uçurumlar: mazi, boşluklar, sonrasızlık,
Acaba neylersiniz yuttuğunuz günleri?
Alıp götürdüğünüz derin hazları artık
Vermez misiniz geri?
Ey göl! dilsiz kayalar! mağaralar! kuytu orman!
Siz ki zaman esirger, tazeler havasını,

Ne olur, ey tabiat o günlerin saklasan
Bari hatırasını!
Sakin demlerde olsun, deli rüzgarda olsun,
Güzel göl, etrafını süsleyen oyalarda,
O kapkara çamlarda, sularına upuzun
Dökülen kayalarda!
İster meltemlerinde, bir ürperişle esen
Seslerde, ister uzak ister yakında olsun,
Yahut gümüş pullarla sular üstünde yüzen
Ay ışığın olsun!
Kuduran fırtınalar, sazlar bize dert yanan,
Meltemini dolduran kokular, hep beraber,
Ne varsa işitilen, görülen ve koklanan,
Desin ki: "Seviştiler! "

Alphonse De Lamartine

SERAP DEMİRTÜRK

**** Sahibini Arayan Mektuplar - Ümit Yaşar Oğuzcan

YİRMİDÖRDÜNCÜ MEKTUP

Ne seni unutabiliyorum, ne senden kalanları. Başımın içinde bir kanser tümörü gibi büyüyor büyürsun. Seni unutmanın verdiği acılara dayanamıyorum artık. Unutamamanın bu kadar kahredici, çıldırtıcı olduğunu bilmezdim. Her yerde, her zaman benimle birliktesin, işin kötüsü herşey seni hatırlatıyor. Kalabalıkta gelişi güzel söylenmiş bir söz bile yetiyor seni düşünmeme. Yalnızlığımda ise sesin kulaklarımda çınlıyor, avuçlarının serinliğini hissediyorum alnımda. Yaşanmış zamanlar bir film şeridi gibi geçiyor hafızamdan. Anılarımızı en küçük noktasına kadar birer birer hatırlıyorum. İşte o zaman; bu seni unutamayan başı, duvarlara vura vura parçalamak geliyor içimden.

Renklerin, kokuların, seslerin ve ışığın bile seni hatırlattığı bir dünyada yaşamak, harikulade bir şey olurdu belki...

Ama sen de unutmasaydın. Beni unutmadığını, sevdiğini bilsem herşeye katlanırdım. Unutamamanın biriktirdiği o dayanılmaz acılar, unutulmamanın vereceği eşsiz mutluluğun içinde erir, kaybolurdu...

Sevmek bir bakıma unutamamaya mahkum olmaktır. Sevilmemişsek; bir de unutulmaya mahkum oluşumuz var en hazini. İnsan, unutabildiği kadar güçlüyse; unutamadığı kadar yıkık ve ezik kalıyor.

Beni sev demeyeceğim, ama onu da sevmemeliydin. İkimizde olduğun yerden çok uzağız. Güzelliğinin, büyüklüğünün yanında biz neyiz ki? Unutulmak; ikimize de aynı kadehlerden tattıracağın bir içki olmalıydı. O içkinin sefil sarhoşluğu içinde seni düşünmeni, hep seni özlemeliydik. Unutamamak, sarhoşluğumuzu kırbaçlayan bir kamçı olmalıydı. Gitgide işleyen, büyüyen bir yara olmalıydı tenimizde. Unuttuğunu her ikimizde bilmeli fakat seni hiç unutmamalıydık. Oysa, şimdi unutilan da benim, unutamayan da...

Ancak bir kurşun atımı uzaktasın benden, biliyorum ve ciğerlerime saplanmış bir kurşun gibisin hala. Seni çıkarıp atmakta elimde değil, sana gelmekte.. Gelebilsen ne değişecekti ki? Beni hatırlayacak mıydın? Hiç konuşmadan "bende seni özledim" diyebilecek miydi ellerin? Hayır, değil mi? Öyleyse hiç gelmeyeceğim sana. Böylesi daha iyi.

Gün oluyor; anlıyorum senden ve bu şehirden kaçmanın faydasızlığını... Çünkü; biliyorum nereye gitsem benimle geleceksin, ya da gittiğim her yerde senden birşey olacak.

Sen unuttun fakat unutulmadın. Bense unuttuğumu biliyor, fakat unutamıyorum. İnan, unutabildiğim gün seni yeniden ve daha çok sevmeye başlayacağım.

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

Seslendiren, Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

****** Yalnız Bir Opera / Murathan Mungan**

brfont face='Comic Sans MS ' size='2' font color='#336633'

img src='http://volkanocak.files.wordpress.com/2008/07/hayat.jpg'

Ölü bir yılan gibi yatıyordu aramızda
Yorgun, kirli ve umutsuz geçmişim
Oysa bilmediğin birşey vardı sevgilim
Ben sende bütün aşklarımı temize çektim

İmrendiğin, öfkeleniğin
Kızdığın, ya da kıskandığın diyelim
Yani yaşamışlık sandığın
Geçmişim
Dile dökülmeyenin tenhaliğında
Kaçırılan bakışlarda
Gündeliğin başıboş ayrıntılarında
Zaman zaman geri tepip duruyordu.
Ve elbet üzerinde durulmuyordu.
Sense kendini hala hayatımdaki herhangi biri sanıyordun,
Biraz daha fazla sevdiğim, biraz daha önem verdiğim.
Başlangıçta doğruydun belki.
Sıradan bir serüven, rastgele bir ilişki gibi başlayıp,
Günden güne hayatıma yayılan, varlığını ele geçiren,
Büyüyüp kök salan bir aşka bedellendin.
Ve hala bilmiyordun sevgilim
Ben sende bütün aşklarımı temize çektim
Anladığındaysa yapacak tek şey kalmıştı sana
Bütün kazananlar gibi
Terk ettin.

Yaz başıydı gittiğinde, ardından,
Senin için üç lirik parça yazmaya karar vermistim.
Kimsesiz bir yazdı. Yoktun. Kimsesizdim.
Çıkılmış bir yolun ilk durağında bir mevsim bekledim durdum.
Çünkü ben aşkın bütün çağlarından geliyordum.
Sanırım lirik sözcüğü en çok yüzüne yakışıyordu
Yüzündeki kuşkun kedere, gür kirpiklerinin altından
Kısık lambalar gibi ışılan gözlerine
Çerçevesine sığmayan
Munis, sokulgan, hüznünlü resimlerine
Lirik sözcüğü en çok yüzüne yakışıyordu.

Yaz başıydı gittiğinde. Sersemletici bir rüzgar gibi geçmişti Mayıs.
Seni bir şiire düşündükçe
Kanat gibi, tüy gibi, dokunmak gibi
Ucucu ve yumuşak şeyler geliyordu aklıma.
Önceki şiirlerimde hiç kullanmadığım bu sözcük
Usulca düşüyordu bir kağıt aklığına,
Belkide ilk kez giriyordu yazdıklarımın, hayatıma.

Yaz başıydı gittiğinde. Bir aşkın ilk günleriydi daha.
Aşk mıydı, değil miydi? Bunu o günler kim bilebilirdi?
'Eylül'de aynı yerde ve aynı insan olmamı isteyen' notunu buldum kapımda.
Altına saat: 16.00 diye yazmıştın, ve 16.04'tü onu bulduğumda.
Daha o gün anlamalıydım bu ilişkinin yazgısını
Takvim tutmazlığını
Aramızda bir düşman gibi duran zamanı
Daha o gün anlamalıydım
Benim sana erken
Senin bana geç kaldığını.

Gittin. Koca bir yaz girdi aramıza. Yaz ve getirdikleri.
Döndüğünde eksik, noksan bir şeyler başlamıştı.
Sanki yaz, birbirimizi görmediğimiz o üç ay,
Alıp götürmüştü bir şeyleri hayatımızdan, olmamıştı, eksik kalmıştı.
Kırılmış bir şeyi onarır gibi başladık yarım kalmış arkadaşlığımıza.
Adımlarımız tutuk, yüreğimiz çekingen, körler gibi tutunuyor, dilsizler gibi
bakışuyorduk.
Sanki ufacık bir şey olsa birbirimizden kaçacaktık.
Fotoromansız, trüksüz, hilesiz, klişesiz bir beraberlikti bizimki.
Zamanla gözlerimiz açıldı, dilimiz çözüldü güvenle ilerledik birbirimize.
Gittin. Şimdi bir mevsim değil, koca bir hayat girdi aramıza.
Biliyorum ne sen dönebilirsin artık, ne de ben kapıyı açabilirim sana.
Şimdi biz neyiz biliyor musun?
Akıp giden zamana göz kırpan yorgun yıldızlar gibiyiz.
Birbirine uzanamayan
Boşlukta iki yalnız yıldız gibi
Acı çekiyor ve kendimize gömülüyoruz
Bir zaman sonra batık bir aşktan geriye kalan iki enkaz olacağız yalnızca
Kendi denizlerimizde sessiz sedasız boğulacağız
Ne kalacak bizden?
Bir mektup, bir kart, birkaç satır ve benim şu kırık dökük şiirim
Sessizce alacak yerini nesnelere dünyasında
Ne kalacak geriye savrulmuş günlerimizden
Bizden diyorum, ikimizden
Ne kalacak?

Şimdi biz neyiz biliyor musun?
Yıkıntılar arasında yakınlarını arayan öksüz savaş çocukları gibiyiz.
Umut ve korkunun hiçbir anlam taşımadığı bir dünyada
Bir şey bulduğunda neyi, ne yapacağını bilmeyen çocuklar gibi
Ve elbet biz de bu aşkta büyüyecek
Her şeyi bir başka aşka erteleyeceğiz.

Kış başlıyor sevgilim
Hoşnutsuzluğumun kışı başlıyor
Bir yaz daha geçti hiçbir şey anlamadan
Oysa yapacak ne çok şey vardı
Ve ne kadar az zaman
Kış başlıyor sevgilim
İyi bak kendine
Gözlerindeki usul şefkati

Teslim etme kimseye, hiçbir şeye
Upuzun bir kış başlıyor sevgilim
Ayrılığımızın kışı başlıyor
Giriyoruz kara ve soğuk bir mevsime.

Kitaplara sarılmak, dostlarla konuşmak,
Yazıya oturup sonu gelmeyen cümleler kurmak,
Camdan dışarı bakıp puslu şarkılar mırıldanmak....
Böyle zamanlarda her şey birbirinin yerini alır
Çünkü her şey bir o kadar anlamsızdır
İçimizdeki ıssızlığı dolduramaz hiçbir oyun
Para etmez kendimizi avutmak için bulduğumuz numaralar
Bir aşkı yaşatan ayrıntıları nereye saklayacağınızı bilemezsiniz
Çıplak bir yara gibi sızlar paylaştığımız anlar,
Eşyalar gözünüzün önünde durur birlikte yarattığınız alışkanlıklar
Korkarsınız sözcüklerden, sessizlikten de; bakamazsınız aynalara,
Çağrışımlarla ödeşemezsiniz.

Dışarda hayat düşmandır size
İçeride odalara sığamazken siz, kendiniz
Bir ayrılığın ilk günleridir daha
Her şey asılı kalmıştır bitkisel bir yalnızlıkta
Gün boyu hiçbir şey yapmadan oturup
Kulak verdiğiniz saat tiktakları
Kaplara tekin olmayan göğümüzü
Geçici bir dinginlik, düzmece bir erinç
Suyu boşalmış bir havuz, fişten çekilmiş bir alet kadar tehlikesiz
Bakınıp dururken duvarlara
Boş bir çuval gibi, çalmayan bir org gibi, plastik bir çiçek,
Unutulmuş bir oyuncak, eski bir çerçeve gibi, hani,
Unutsam eşyanın gürültüsünü, nesnelere dünyasında
Kendime bir yer bulsam, dediğimiz zamanlar gibi
Kendimizin içinden yeni bir kendimiz çıkarmaya zorlandığımız anlar gibi
Yeni bir iklime, yeni bir kente, bir tutkunluk haline, bir trafik kazasına,
Başımıza gelmiş bir felakete, iskenceye çekilmeye, ameliyata alınmaya
Kendimizi hazırlar gibi.

Yani dayanmak ve katlanmak için silkelerken bütün benliğimizi
Ama öyle sessiz baktığımız duvarlar gibi olmaya çalışırken,
Ve kazanmış görünürken derinliğimizi
Ne zaman ki, yeniden canlanır bağışlamasız belleğimizde
Bir anın, yalnızca bir anın bütün bir hayatı kapladığı anlar
O tiktaklar kadar önemsiz kalır şimdi
Hayatımıza verdiğimiz bütün anlamlar
Göremesiniz de, bilirsiniz
Hiç yakın olmamışsınızdır intihara bu kadar.

Bana zamandan söz ediyorlar
Gelip size zamandan söz ederler
Yaraları nasıl sardığından, ya da her şeye nasıl iyi geldiğinden.
Zamanla ilgili bütün atasözleri gündeme gelir yeniden.
Hepsini bilirsiniz zaten, bir işe yaramadığını bildiğiniz gibi.

Dahası onalar da bilirler.

Ama yine de güç verir bazı sözler, sözcükler, öyle düşünürler.
Bittiğine kendini inandırmak, ayrılığın gerçeğine katlanmak, sırtınızdaki
hançeri çıkartmak, Yüreğinizin unuttuğunuz yerleriyle yeniden karşılaşmak
kolay değildir elbet.

Kolay değildir bunlarla baş etmek, uğruna içinizi öldürmek.

Zaman alır.

Zaman alır sizden bunların yükünü

O boşluk dolar elbet, yaralar kabuk bağlar, sızılar diner, açılar dibe
çöker.

Hayatta sevinilecek şeyler yeniden fark edilir.

Bir yerlerden bulunup yeni mutluluklar edinilir.

O boşluk doldu sanırsınız

Oysa o boşluğu dolduran eksilmenizdir.

Gün gelir bir gün

Başka bir mevsim, başka bir takvim, başka bir ilişkide

O eski ağrı

Ansızın geri teper.

Dilerim geri teper.

Yoksa gerçekten bitmissinizdir.

Zamanla yerleşir yaşadıkların, yeniden konumlanır, çoğalır anlamları, önemi
kavranır.

Bir zamanlar anlamadan yaşadığın şey, çok sonra değerini kazanır.

Yokluğu derin ve sürekli bir sızı halini alır.

Oysa yapacak hiçbir şey kalmamıştır artık

Mutluluk geçip gitmiştir yanınızdan

Her şeye iyi gelen zaman sizi kanatır olmuş

Saadeti karşılaştıran yaşayan mutsuzlukla

Günlerin dökümünü yap

Benim senden, senin benden habersiz alıp verdiklerini

Kim bilebilir ikimizden başka?

Sözcüklerin ve sessizliklerin yeri iyi ayarlanmış

Bir ilişkiyi, duyguların birliğini,

Bir aşkı beraberlik haline getiren kendiliğindenliği

Yani günlerimiz aydınlıkken kaçırdığımız her şeyi bir düşün

Emek ve aşkla güzelleştirilmiş bir dünya

Şimdi ağır ağır batıyor ve yokluğa karışıyor

Orada olmuş saadeti karşılaştıran yaşayan mutsuzlukla

Bunlar da bir işe yaramadıysa

Demek yangından kurtarılacak hiçbir şey kalmamış aramızda.

Bu şiire başladığımda nerde,

Şimdi nerdeyim?

Solgun yollardan geçtim.

Bakışimli mevsimlerden

İkinci yağmurlarını bekleyen

Yaz sonu hüznlerinden

Gün günden puslu pencerelere benzeyen gözlerim

Geçti her çağın bitki örtüsünden

Oysa şimdi içimin yıkanmış taşlığından

Bakarken dünyaya
Yangınlarla bayındır kentler gibiyim:
Çicek adlarını ezberlemekten geldim
Eski şarkıları, sarhoşların ve suçluların
Unuttuklarını hatırlamaktan
Uzun uzak yolları tarif etmekten
Haydutluktan ve melankoliden
Giderken ya da dönerken atlanan esiklerden
Duyarlığın gece mekteplerinden geldim
Bütünlemeli çocukluklarıyla geçti
Genliğimin rüzgara verdiğim yılları
Gökummaların ve içdökmelerin vaktinden geldim.

Bu şiire başladığımda nerde,
Şimdi nerdeyim?
Yaram vardı, bir de sözcükler
Sonra vaat edilmiş topraklar gibi
Sayfalar ve günler
Işık istiyordu yalnızlığım
Kötülükler imparatorluğunda bir tek şiir yazmayı biliyordum
İlerledikçe...Kaybolup gittin bu şiirin derinliklerinde
Aşk ve Acı usul usul eriyen bir kandil gibi söndü daha şiir bitmeden.
Karardı dizeler.
Aşk...Bitti. Soldu şiir.

Büyük bir şaşkınlık kaldı o fırtınalı günlerden
Daha önce de başka şiirlerde konaklamıştım
Ağır sınavlar vermişim değişen ruh iklimlerinde
Aşk yalnız bir operadır, biliyordum:
Operada bir gece uyudum, hiç uyanmadım.
Barbarların seyrettiği trapezlerden geçtim
Her adımda boynumdan bir fular düşüyordu
El kadar gökyüzü mendil kadar ufuk
Birlikte çıkılan yolların yazgısıdır:
Eksiliyorduk
Mataramda tuzlu suyla, oteller kentinden geldim
Her otelde biraz eksilip, biraz artarak
Yani çoğalarak
Tahvil ve senetlerini intiharlarla değiştirenlerin
Birazhaneler ve bankalar üzerine kurulu hayatlarında
Ağır ve acı tanıklıklardan
Geçerek geldim. Terli ve kirliydim.
Sonra tımarhanelerde tımar edilen ruhum
Maskeler ve çiçekler biriktiriyordu
Linç edilerek öldürülenlerin hayat hikayelerini de...
Korsan yazıları, kara şiirleri, gizli kitapları
Ve açık hayatları seviyordu.
Buraya gelirken
Uzun uzak yollar için her menzilde at değiştirdim
Atlarla birlikte terledim yolları ve geceleri
Ödünç almadım hiç kimseden hiçbir şeyi
Çıplak ve sahici yaşayıp çıplak ve sahici ölmek için panayırlar yerleri...

panayır yerleri...

Ölü kelebekler...

Ölü kelebekler...

Sonra dünyanın bütün sinemalarında bütün filmleri seyrettim.

Adım onların adının yanına yazılmasın diye

Acı çekecek yerlerimi yok etmeden

Acıyla baş etmeyi öğrendim.

Yoksa bu kadar konuşabilir miydim?

İpek yollarında kuzey yıldızı

Aşkın kuzey yıldızı

Sanırsın durduğun yerde

Ya da yol üstündedir

Oysa çocukluktan kalma gökyüzünde hileli zar

Ölü yanardağlar, ölü yıldızlar

Ve toy yaşın bilmediği hesap: ışık hızı.

Aşkın bir yolu vardır

Her yaşta başka türlü geçilen

Aşkın bir yolu vardır

Her yaşta biraz gecikilen

Gökyüzünde yalnız bir yıldız arar gözler

Gözlerim

Aşkın kuzey yıldızıdır bu

Yazları daha iyi görülen

Ben, öteki, bir diğeri ona doğru ilerler

İlerlerim

Zamanla anlarsın bu bir yanılsama

Ölü şairlerin imgelerinden kalma

Sen de değilsin. O da değil

Kuzey yıldızı daha uzakta

Yeniden yollara düşerler

Düşerim

Bir şiir yaşatır her şeyi yaşamın anlamı solduğunda

Ben yoluma devam ederim. Bitmemiş bir şiirin ortasında

Darmadağınık imgeler, sözcükler ve kafiyeler

Yaşamsa yerli yerinde

Yerli yerinde her şey

Şimdi her şey doludizgin ve çoğul

Şimdi her şey kesintisiz ve sürekli bir devrim gibi

Şimdi her şey yeniden

Yüreğim, o eski aşk kalesi

Yepyeni bir mazi yarattı sözcüklerin gücünden

Dönüp ardıma bakıyorum

Yoksun sen

Ey Sanat! Her şeyi hayata dönüştüren.

Murathan Mungan

img src='http://img123.imageshack.us/img123/7585/1538086sn8.jpg '

SERAP DEMİRTÜRK

*Akrostik Nazım Şekli / Sevilen

<div style='overflow: auto; width: 680px; '><p style='text-align: center; '>

<img
src='http://www.sevdalara.net/resimarsivi/gulcicekebruli/gul%20cicek%20ebruli%2014.jpg'>

SEVİLEN

- Her aşk, koynundaki vedaya gebedir.-

S/evilen dedim de içerim yandı;
Gönlümü e/zeli bir acı sardı...
Hanidir nerdeymiş v/uslatı onun?
Ne de çabuk i/çildi veda şerbeti,
Nereye gömüverdi ki L/eylanın adını?
Yoklara karışan kor olup e/ritti sevdanın tadını.
"Anmıyorsa adını unut sen de."dedim n/az etti gönlüm.

S/evilen, ah sevilen!
Nerelerde e/rittin has duyguları
Vefasız değildin v/aatlerin nerde?
Hâlâ yüreğimde sevgin i/çerim kan ağlar
Adınla mı arayım seni l/akabınla mı nerelerdesin?
Gönlüme sarıp da sevdanı ah e/llere bıraktın beni.
Bükülü kaldım bu ilde görmeyesin sakın n/emlenmesin gözlerin.

S/evilen, duy sesimi!
Sanki e/l'aman mı dedirttim sana?
Koy elini v/icdanına da duy sesini.
Kalmadı mı hiç i/insafın nerde insanlığın?
Yargısız bir infazla sen l/inç mi ettin adı mı?
Hadî göster bir erdem de e/diver bir veda,
Gönül telinde tek adım kalsın bir n/efeslik de olsa.

12.6.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

*Buluşma Nazım Şekli / İzlerin Gücü

İZLERİN GÜCÜ

Dokundu yüreğe aklımı çeldi
Çok uzak yerlerden yüreğe geldi
Bu nasıl iştir ki sanki bir eldi
Adımı unutup giden sevgili

Mazinin tozlu yapraklarına
Bakıp da andım yar seni derinden
Unuturum sandımdı inan adını
Olmadı, silinmezmiş yürekten adın
Sen uzaklaşsan da benden adım adım.
Boş verdim ben artık yalan sözlere,
Gençlikmiş dedim de boynumu büktüm.

Şimdi geçen yıllar önümde bir dağ,
Görmeyi dilemez gözüm seni bil ama...
Uçarı yüreğim sana meyilli
Çıkar da sözümünden, dinlemez beni
Korkarım pervane olur hep sana.
Sakın gelmeyesin bu diyarlara
Çekemem aynı acıyı bir daha.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

***Gölce Nazım Şekli/ Neden Bilmem ki**

-Aşk-ı Memnu'yu Düşünürken-

Neden bilmem ki
Bana hep gece geldin
Bundan mıdır hep
Hasretim gözlerine.

Neden bilmem ki
Beni hep gizli sevdiğin
Bundan mıdır hep
Yalvardım sözlerine

Neden bilmem ki
Bana hep gülüm dedin
Bundan mıdır hep
Rengimin solgunluğu.

Neden bilmem ki
Tükendi mürekkebin
Bundan mıdır hep
Şiirinde yok adım.

Neden bilmem ki
Düşmanım vedalara
Bundan mıdır hep
Elimin kırıklığı

Neden bilmem ki
Gönlünün soğukluğu
Bundan mıdır hep
Sevda, limansız gemi

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımın Yürek Sesleri- Coşkun Mutlu

CANIMA ATEŞ DÜŞTÜ

Ankara'nın üstünde hüzün sisi gezerken,
Şerefsiz pusularda canıma ateş düştü.
Namusu bilmez alçak dağda gülü ezerken,
Kalleşçe kurşunlarla kanıma ateş düştü.

Dağların geçidinde karanlık tuzaklarda,
Vatanının uğruna dönülmez uzaklarda,
Dedelerin saçına yağan yorgun aklarda,
Gökyüzümde parlayan tanıma ateş düştü.

Gecenin kuytusuna dolarken bir kan gölü,
Ey halkım gözüne mi, çekildi korku tülü?
Sinsice saldırırken hain utanmaz dölü,
Sızlayıp duran şu sol, yanıma ateş düştü.

Mustafa Kemal'imden vatan bize emanet,
Türk'e kalleşlik etme üstüne çöker lanet,
Bu yurdun ekmeğini yiyen etti ihanet,
Mehmedimi andığım anıma ateş düştü.

Çakal yine aslanın yavrusuna saldırmış,
İğrenç salyalarını kalbimize daldırmış,
Kir kokan nefesini toprağıma doldurmuş,
Gecenin bir yarısı hanıma ateş düştü.

Rüzgârını sal da gel Gazi Mustafa Kemal,
Kurşun olup dol da gel Gazi Mustafa Kemal,
İsmet, Fevzi al da gel Gazi Mustafa Kemal,
Soysuzlar sardı yurdu şanıma ateş düştü.

Ey bre kahpe soyu yıkılmaz saltanatım!
Ülusuma yazılan silinmez bu sonatım,
Özgür vatanım için sürülür doru atım,
Halkıma kurşun değdi namıma ateş düştü.

Coşkun Mutlu

Çanakkale Zaferini saygı ile anarken...

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımın Yürek Sesleri - 1

Ah canistan,
Bu nasıl bir nar-ı aşk? Bana mı kaldı bu kadar sevmek? Bana mı kaldı bu kadar
özlemek? Dizginleyememek duygularını düşüncelerini..

.....

Nazını yüklediğin ayna kırıkları hala içimde. Bu mektup sana ulaştığı zaman bir gemi
kalkacak bu limandan... Kal desem kalır mısın?

Ağustos-2004
Behçet Yani

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımın Yürek Sesleri - 2

Alttaki ses linklerinin ait olduğu şairler

Fatih Güler - Dün Gece Okyanustun

Feride Bektaş - Acep Saydın mı?

Refika Doğan - Açılmamış Mektup

Kazım Uzun - Ruhum Oralarda

Kerim Baydak - Adıyaman

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımın Yürek Sesleri - 3

brfont face='Comic Sans MS' font size='3,5 pt' color='red'
tra href='http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?
ts23=17.05.2008%2013:44:32&sair=11205&siir=942041&order=tarih 'NILUFERLER
GEÇIDI- IRFAN YILMAZ /a
img src='http://www.hattattaner.net/hediyelik/ebru_mevlana.jpg'

img src='http://www.resimde.com/wallpapers/nilufer21024x768.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımlın Yürek Sesleri - 4

TD colspan=2align=center bgcolor=#336633'

img src='http://img.blogcu.com/uploads/sevgialemi_istanbulwp4.jpg'
brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='yellow'center

Arzularsın! ..

Dersini almayıp hậ ceden,
Elif, lậ m, mim gibi heceden,
Yola koyulmayıp geceden,
Rabb-ül Rahman'ı arzularsın.

Yönün döndürmeden kıbleye,
Tebarüz etmeden Kâbe'ye,
Kürekleri çekip haybeye,
Rabb-ül Rahman'ı arzularsın.

Nefsi kurtarmayıp mekirden,
Hakkı uzak durup zikirden,
Ders almadan Ebu Bekir'den,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Nefsinle çıkmadan sefere,
Taşıdığın koca semere,
Bakmadan Hattab-ı Ömer'e,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Sen hilmi almadan Zinnûreyn'den,
Arınmadan gönül reynden,
Kurtulmadan hırs-ı hacereynden
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Sen örnek almadan Ali'yi
Şu, Hasan, Hüseyin, Veli'yi,
Tutmadan nefis denen deliyi,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Can yoluna canın vermeden,
Hak'ın gülerini dermeden,
Agâh olup sıra ermeden,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Cehle cihat açan dedenden,
Ayrılıp hak yola gidenden,
İstemeyip can-ı bedenden,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Nefsine çakmadan zikkeyi,
Görmeden Medine, Mekke'yi,
Sen tavaf etmeden Kâbe'yi

Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Mevlana, Yunusa bakmadan,
Sevda olup gönle akmadan
Sen, şu bataklıktan çıkmadan
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Sen neylersin Şam'ı Bağdat'ı,
Bağdat'ı sulayan Fırat'ı,
Eline almadan beratı,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Gezip dursan Şam'ı, Tiflis'i,
Antep, Maraş, Konya, Bitlisi,
İplemeden Lâin İblis'i
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Divanı huzura durmadan,
Rükûya, secdeye varmadan,
Halim nasıl diye sormadan,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Mahbubun kapısın çalmadan,
Köşkün tapusunu almadan,
Ummanı deryaya dalmadan,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

Sen çağıl çağıl çağlamadan,
Ol gece gündüz ağlamadan,
Hasretle sinen dağlamadan
Rabb-ül Rahman'ı arzularsın.

Yar yoluna tur#7853; b olmadan,
Bir hayali serap olmadan,
Öz can, yanıp harap olmadan,
Rabb-ül Rahmanı arzularsın.

BİLÂL ÖZCAN

img src='http://img84.imageshack.us/img84/4977/52419668mn.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

// Dostlarımlın Yürek Sesleri - 6 Açılmamış Mektup/ Yorum:Serap Hoca

Açılmamış Mektup...

'Her öykü özünde bir can taşır... Her öykünün yolunda mutlak sevgi kırıntıları vardır. Ve kırılma noktasında bu Kırıntılarla tutunarak yaşama, anlam Katar.' r.d

Canımın içi, ciğerparem... Sancılı sevdam, ağırlı başımın tatlı belâsı... Yokluğunda eksilip yok olduğum;

Yine bilmem kaç şiddetinde depremlerimsin bakışlarındaki fay kırıklarınla! Haçeri saplayarak yüreğimin ta ortasına; yine dipsiz kuyularda bilinmeyen denklemlı söylem ve eylemlerle bırakıp gittin, kaldım bir başıma!
Ne olacak bu gidişin sonu can... Ne yapacak nasıl baş edeceğim seninle, bilemiyorum? Sen, benim ele avuca sığmazım, sen nazlım, sen kırılğan sevdiceğim, sen sevimlim, yoluna bin kurban olduğum; sen istedin bu kopuşu, seni sevmememi... Sen istedin sana sevgimi haykırmamamı... Bütün bunları sen istedin bir tanem! Sana olan sonsuz saygım, ezel-ebed bitmez sevgimdi kaale aldığım sözlerin! Söz konusu senin dinginliğin, mutluluğun değil miydi? Dayanırim, uzaktan da severim seni ben... Beklentisiz art niyetsiz sevgimdir senin doğrularına saygımı, sabrımı zorunlu kılan. Kolay mı sandın bütün bunları? "Olsun! Yeter ki o bir tanem, o sevdiğim narçiçeğim mutlu olsun " dedim, kendi kendime. Seni beklentisiz sevdim...

Son söylediklerini anımsıyor musun can? Hani beni kısıtlayan, elimi kolumu bağlayarak ötelere iteleyen...

Artık sesini duyamaz, varlığını göremez oldum; gerdin, gerildim! ... Seni görememek, sesini duyamamakla cehennemde yanmanın ne farkı var ki? Cenderenin içinde sıkışıp kalmış, kapana kısırılmış fare yavrusu gibiydim, anlayacağın... Kaç kez telefona uzandı da elim, açamadım... Yanına gelmeye hazır adımlarım geri geri gitti, gelemedim! Çünkü sen istedin böyle olmasını can... Her zamanki sevecen hitaplarımı, seslenişlerimi çekip aldın benden; beni dalsız budaksız bıraktın! Oysa sen benim ürkek nazlı ceylanım, şafağıma doğan güneşim, vakur edasında huzur bulduğum canımın içi, bir tanemdin... Sana hep böyle hitap ederdim safiyane bir mutlulukla... Seni merak ettiğim için arada bir de olsa varlığını, hayatta olduğunu hissettirmeni beklerdim... Bak işte! Onu da çok görüp kıstın sesimi, esirgedin! ...Günlerce yedim bitirdim kendimi sessizliğine; sana hasret, sesine, kokuna, yüzüne, sıcacık sevgi seslenişlerine hasret...

Dedim ya: Raziydım seni uzaktan sessizce bir başıma -içim kan ağlayarak da olsa-sevmeye... Yeter ki mutlu ve erinç ol! Sana oracıkta söz vermiştim ya canımın içi... Artık sevgimden söz etmeyeceğime, sana dokunmayıp, yüzünü bile—zorunlu olmadıkça—görmeyeceğime ve de sesini... Oooffff of! ...Bunları sana söylerken tepki vermediğini -onaylarcasına- bana teşekkür ettiğini anımsıyor musun? Ben daha ne yapabiliirdim? Beni de kendini de bağladın, kilitledin, kısıtlayıp susturdun sözlerinle, ama yok edemedin bende ki seni! ...Nasıl yok edebilirdin ki? Ne senin ne bir başkasının gücü yetebilir mi buna? ...Yetmez bir tanem, yetemez...

Ne çok istedim koşarak sana gelmeyi, sevgimi haykırmayı, "canımın içi" demeyi... En çok da yüzümü o tatlı boynuna gömmeyi ne çok özledim, bir bilsen! 'İyi mi kötü mü, derdi kederi var mı, mutlu mu?' sorularının kahredici karanlığında kaldım, daraldım... Sevgim çağıladı sana... Gözlerim... Gözlerim kahve acılığında ıslandı yağmurlarınla da; sen bilmedin, duymadın, görmedin bunları caan... Senin içindi bu kabuğuma

çekilmelerim... Sessizliğim, uzaklığım hep senin için... Senden uzaktaki her sessizliğimde eksildim, yolundu kanadım kolum... Her gece falezlerin doruğundan atıyordum kendimi Akdeniz' in karanlık sularına... Sevdamla birlikte seni o karanlığa gömmeyi düşünerek... Yine de yok edemiyordum bende ki sen'i... Tek korunağım, tek varsılım, görkemli sarayımdı bende ki sen; sıcacık, masum ve biçare...

Seni böyle sevdim can... Bu can hiç olmadığı kadar mutlu ve istekli yoluna serilmekten... Bin ölür, bin dirilir; bir kez olsun kırpmam gözümü; çıkarır atarım, sıyrılırım giyindiğim bu can gömleğimden... Ben seni özümle, ruhumla, gören gönül gözümle sevdim... Sana "can" dedim canıma sardım... Bu can can' ıyla can bulacak, can'ından uzakta değil... Sen sevmesen de, ben seviyorum ya, yeter! Seni yüreğimin korunağında taşırım sonsuza dek; tıpkı kanguruların o minicik keselerinde yavrularını taşıdığı gibi, göğsünü siper edercesine...

Seni seviyorum... Seni seviyorum hüzün yüzlüm, kahve gözlüm! ...Sen bin kez desen de "sevme beni!" diye, seviyorum işte... Bir damla yaşına, hüzünle yıkılmış kaşına dayanmam! O güzel, o narin benliğin örselenmesin; kıyamam sana... Beni öksüz, bir başına bırakma yokluğunla bir tanem! Boğulurum sensizliğin bulanık sularında... Uzakta da olsan; nefesine tutunmuş varlığım... Canıma can katan nefesine...

ben seni
bedenin, tenin için sevmedim ki
seni
malın-mülkün, mevkiin için sevmedim...
ben seni
bir gün-beş gün- on gün için sevmedim ki
seni
giyindiğin güvercin donu
arındığın ab-ı hayat suyu...
ben seni
çile dergâhında hak yolu
yunus odu' yla yanan serinle...
seni
bir nefeslik canım
yaşadıkça yaşatacak kanım...
yanardağlarım, doruğumda karım,
edebim - ar'ımla sevdim.
ben seni
soldukça açan İrem bağı
bir avuç gökyüzü, birazcık mavi umut
kalbimde saklı gülşen çağımla...
seni
sana feda canım
özverili
hoş görülü
yalın insan yanımla...
seni " adam gibi adam" lığınla
bir ömür sevdim; bilmez misin can?

seni severken

bir Şey istemedim, beklemedim ki;
Nefes alman, mutlu olmandan gayrı...

ben seni
senin bile bilmediğin bir y¼rekle sevdim, bambaşka...
seni hep sevdim be can! sevdim, inandım aşka...
koşullar uzak d¼Ő¼rse de;
seviyorum...
seviyorum seni
ah bir inansan keşke...

refika doğan

SERAP DEMİRT¼RK

// Dostlarımın Yürek Sesleri -5

centerstrong

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center
KÖR BİR KALEM DİLSİZLİĞİ Mİ HAYAT EY ÖMRÜM?

img src='http://i81.photobucket.com/albums/j204/nurican/NuriCan/bcr.jpg'

Trenler gelip geçiyor
usumun uzayan raylarında lanetli
sancısını bırakıp yorgun anıların
ağır bir ağrıyı taşıyor bedenime yıllar
görmüyor gözlerimdeki ölü boşluğu gelip geçen trenler
kalbimin sızısında gam
dilimin yakarışında yapraklar ürperiyor
usul usul yağmurlarda gözlerim
ellerim fırtınalarda kopmuş dal
dillerim lal
bitkinim ve yurtsuz
oyyy dağlar

Ey gözleri gözlerimde saklı uçurum
ey uçurum boylarında dalveren çiçek
gül ömürlere yaslanan sancı
gözlerimde üşüyen bu kaçınıcı bulut
bu kaçınıcı yağmur seraplarda
bu kaçınıcı rüzgâr oluşum dağlarda
kör bir kalem dilsizliği mi hayat ey ömrüm?
gülücükleri katledilmiş çocukların başına bağlayıp
kırılgan yüreklerin yasına ağladığı dağçiçeği mi? ...

Yaralıyım
sırtımda bin paslı bıçak
yavrusu vurulmuş bir ceylanın bakışları kanatıyor yüreğimi
melanet yağmurları iniyor üzerime
suların buz kestiği yerdeyim
rüzgarın acı estiği yerde
bilmem kaç bin yıl ateş aktı toprağıma
kaç mevsimsiz kar düştü dağıma
geceler ayaz, geceler soğuk
uçurumların ve karakışların koynunda öylesine yorgunum
zamana başkaldıracak gücüm de yok
ve ben düşüyorum uçurumlardan ve ben üşüyorum
yüreğine tutduğum bunu bilmiyor
dönmeze vurdu yolunu
gitti geri dönmüyor.

Dalları tutuşmuş bir ormanda
aşka yazdığım bütün dizeleri yakıyorum şimdi
bütün umutları terk ediyorum bir bahardan ödünç aldığım
gençliğim yarım kalmış bir şiir değil miydi zaten?

ve kanayan bir kalem değil miydi kalbim,
kanayan sözcükler düşüren defter sayfalarına..
bırak ömrümün bütün dallarını silkelesin hayat
hayat ki, her sarıldığımda kıyâma durdu
hıçkırığa boğup hayallerimi
teslim aldı ömrümün en güzel yıllarını

Oy dağlar
bu yılda gelmedi beklediğim bahar
gülmedi karabahtım
kalbimin üstüne üstüne yağıyor kar
uçup gitti kuşlar çoktan
baharımı yaşayamadan sonbahar sardı ömrümü
nereye saklanır içimdeki incinmişlikler
inince gözlerimde bu ince sızı
ve süzülünce yanağımda bu gam müziği

Güz geldi usul boylum güz geldi
bütün dallar boynu bükük
bütün kuşlar yaralı
solan çiçeklerime su bekledim
yanan yüreğime kar
düşmedi bir damla yağmur
gelmedi beklediğim bahar
oyyyy dağlar

Kirpiklerim yorgun yolcuları gözlerimin
sesim uçurumlara düşmüş çığlık
nereye uçsun ki,
kalbimdeki kuşların bir kanadı kırık
hüzne çıkıyorsa geçtiğim bütün geçitler
bütün köprüler yıkık
ve karalanmışsa yazgının defteri

Bu gün de akşam oldu gün
uzak dağların yamaçlarında yorgun
birazdan saracak yalnızlığımı yine katran karası gece
son trende kalktı boşaldı istasyonlar
kimsenin gelmediği yerdeyim
kimsenin bilmediği,
acıların bitmediği yerde

Güz geldi yine gelmedi beklediğim tren
yoruldum bunca ağrıyı taşımaktan
sevgiye tanımlar aramaktan
yalan kokan bir dünyada,
bir derviş gibi yaşamaktan yoruldum
yoruldu yüreğim, beynim, dilim, ellerim, gözlerim

Baktığım dağ dorukları
yaslandığım duvarlar
tutduğum dallar

hepsi yorgun
hepsi yoruldu
her köşede bir cehennem bekliyor şimdi

oy dağlar
bu günde doğmadı güneş
karlar erimedi
gelmedi beklediğim bahar

Nuri CAN
3.2.2009

img src='http://i81.photobucket.com/albums/j204/nurican/NuriCan/7v.jpg'

img src='http://thumbnails.truveo.com/0002/22/AA/22AA8F6DFDB58EB94306C2.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

// Tesekkürümdür Dostlarıma

SERAP HOCA'NIN 'BIRAK' SIIRINDEN HAREKETLE...

BIRAK

Birak yüzün özlem, alevlerin kucagında.
Bir bebegin gülüsünde kalsin sevincin.
Solmus bir yaz gülü
Ya da dağlarda bir zakkum,
Aci bir sevdanın çiçeği.
Denize vuramamış ay isigi,
Boynunu bükmüş dalga,
Beklemekten yorulmuş marti...
Bir balığın kanadında pul,
Uçurtmanın kuyrugunda renkler
Ve tükenmeyen kalem olmak...
Olmazı düşünme birak!
Birak gitsin sana gelemeyen,
Birak uçsun sirtında tasla
Kanadı bağlı güvercin.
Birak alevinde yansın sevda,
Yandıkça büyüyerek! ... (Serap Hoca)

Sair, duygu insanıdır. O, duygu denizine bir atımlık da düşünce katar. Zaten siiri, nesirden ayıran önceliklerin başında gelen de bu olsa gerek. Yani: Siirde duygularla yogrulan bir hamur vardır ve düşünce bir atımlık tuzdur. Nesirde ise, düşüncelerle yogrulmuş bir hamur ve bir atımlık da duygu vardır.

Tabii ki, nazmi nesirden ayıran yalnızca bu kural değildir. Nesirdeki düşünce yoğunluğuyla, nazımdaki duygu yoğunluğunun çok belirleyici bir etken olduğunu vurgulamak için, bu ifadelere yer verdim.

Bu tespiti, Serap Hoca'nın siirlerine bir girizgâh teskil etmesi bakımından arz ettim. Çünkü Serap Hoca, siirlerinde bu duygu yoğunluğunu, tüm kesafetiyle dizelere dökülebilen bir sair(e) olarak karsımıza çıkıyor.

Keske, zaman olsaydı da onun siirleri üzerinde genel yorumlar yapabileseydik. Buna zamanımızın yetmeyeceğini düşünerek ben, Serap Hoca'nın "BIRAK" adlı siiri hakkında -haddim olmayarak, acizane - yorumlar arz etmeye çalışacağım. Malûmdur ki, Üstad N. F. KISAKÜREK: "Ari bal yapar, bali idrak edemez! ..." diyerek, siirin yorum isini olduğunu, kisiselliğini vurgular. Yani sair, bir siir yazar. Ama okuyucu, öyle yorumlar yapar ki; sairin hiç de düşünmediği, vurgulamadığı, ifade edip kurgulamadığı duyguları ortaya çıkarır. Kimi zaman sair de bu olay karşısında: "Allah Allah! ... Ben hiç de böyle düşünmemistim! ..." deyip sükût eder. Zaten, siirin yazılana dek saire, yazıldıktan sonra da okuyucuya ait olmasının sebebi de budur bence. Bu açıklama ile yapacağım yorumumu temize çıkarıp (!) lafi daha fazla uzatmadan siire geçmek istiyorum:

Türk siirinde çokça islenen bir tema olan "özlem - hasret" Serap Hanim'in siirlerinde de ziyadesiyle karsımıza çıkıyor. Tasavvufa göre insana bu duygu, yaratılışında yoğunluğuna verilmiştir. Çünkü insan, asil vatanından ayrılarak "dünya sürgünü" ne

gönderilmiştir. İnsan, hep özlem içindedir bu dünya sürgününde. Asil vatanın hasreti yakar kavurur içini. Oradaki Sevgili'nin; Sevgililer Sevgilisi'nin hasretiyle yanar, tutusur...

Remzi Oguz ARIK, özlem duygusunun Türk Milleti'nde daha bir yoğun olduğunu ifade edip, milletimizin "gurbet içinde gurbet" yaşamasının bu duyguyu arttırdığından bahseder. Gerçek de böyle midir; bana göre "evet! .." Zira, bizim kadar bu konuyu isteyen ikinci bir millet daha gösteremezsiniz.

Gerek "mecazî ask" olsun, gerekse de "ilâhî ask", her ikisi de yogurup kavuran, olgunlastırıp pisiren "özlem"dir... Bunu, Mevlânâ: Hamdim, pistim, yandım! ..." ifadesiyle, çok mükemmel bir tarzda anlatır...

Olgunlaşmanın, hamlikten olgunluğa geçmenin yoludur yanmak... Gerçek askın vuslatı bu yangındır. Ask yanmaktır; yanılmadan yanmak! ... Kavrulmadan, kor olmadan, kül olmadan asktan bahsetmek abesle istigâldir...

"Birak yüzün özlem, alevlerin kucagında.
Bir bebegın gülüsünde kalsın sevincin."

Ask, ancak özelemlerle alevler denizinde yüzdüğü an olgunlaşacaktır. Sevinçler, bebegın çocuk gülüslerinde kalsın. Büyümek için, yanmak gerek özlem yüklü alev denizlerinde.

"Solmuş bir yaz gülü
Ya da dağlarda bir zakkum,
Aci bir sevdanın çiçeği."

Bu yakıcı alev, solgun bir yaz gülü ya da dağlarında zakkum bırakacaktır sevdasına çiçek olarak. Kavrulmak gerekecektir bunun için de. Zordur bu sınav.

"Denize vuramamış ay isigi,
Boynunu bükmüş dalga,
Beklemekten yorulmuş marti..."

Sevincin emaresinin dahi olmadığı halet-i ruhiyelerle sinanmak... Yakamozların bulunmadığı, dalgalarının bile boynunu büktüğü denizlerde yüzmektir ask... Bu denizler ki, martilerinin bile yorgunluğu, hep beklemekten, özlemektendir...

"Bir balığın kanadında pul,
Uçurtmanın kuyrugunda renkler
Ve tükenmeyen kalem olmak...
Olmazı düşünme bırak! "

Bir balığın kanadında pul, uçurtmanın kuyrugunda renk ve tükenmeyen kalem olmak; sevincin, nesenin, özellikle de yanmadan, yunmadan, aska ulaşmanın sembolü olabileceği için, bunları düşünmek olmaz! ... Eger böyle olursa ateş-i ask olmaz... "Heva vü heves" olur... İnsan-i kamil ve gerçek aska ulaşamaz! ...
Öyleyse:

"Birak gitsin sana gelemeyen,
Birak uçsun sırtında tasla
Kanadı bağlı güvercin."

Birak alevinde yansin sevda,
Yandıkça büyüyerek."

Daha bir üstüne gitmek gerek bu sevdanın! ... Ask bir alevse, özlem onun körügüdür. Özledikçe artacaktır bu ates, saracaktır her yanı; büyüyecektir yürek yürek ve kocaman olup Ferhatlasacaktır, Keremlesecek, Mecnunlasip çölleri asacaktır...

Serap Hoca'mın "BIRAK" adli siirinde biçimsel yönden ilk göze batan eksiklik, bence ses armonisidir ... Bana göre Serap Hoca'm, bu konuda titiz davranmamış. Kafiye endisesi tasamak, belki mânâyi bozabilir. Ama, yerinde kullanılmak şartıyla, az da olsa kafiye yer vermenin siirdeki ahengi arttırdığını düşünüyorum. Sekildeki bu eksikliği, siirin finali olan son bölüm kapatmaktadır. Özellikle son iki misra: "Birak alevinde yansin sevda, / Yandıkça büyüyerek! ..." Siirin çekirdeği, nüvesi olarak yerinde, zamanında ve vurgusuyla verilerek, okuyucuya siirin tadını muhtesem bir finalle yasadırmıştır.

Hoca'm - gerek siirlerinde ve gerekse düz yazılarında - ANTOLOJİ'nin Türkçe'yi eksiksiz ve başarılı bir biçimde kullanan ender yazarlarından. Dili akıcı, sade, anlaşılır, içten ve kıvraktır. Muhtevada; vatan, millet sevgisiyle dolu yigit bir yüreğin, imanla çarpan, yanık ve biraz da buruk, sevdalı sözleriyle nakis nakis isledğini görürsünüz...

Ali Seyh ÖZDEMİR

img src='http://www.kaliteliresimler.com/data/media/91/mor_leylak.jpg '

Serap Hoca'ya dörtte dört dörtlük :))

Öğretmenlerden bir yürek,
trende lokomotifte var bir koca kürek;
durmadan çalışır mangal yürek...
Serap Hoca'mıza başka ne gerek.

Umut olur mu sorgulamazsak cesaret almazsak...
Basimizi kaldırıp bakınmamız
ve sonra ugrasmamız diyeceğimiz,
aklimiz zekamız; doğa bile
kendini yenilemek için ugrasır durur hep.

Yumusak bir gönül, sıcak duygular.
İste, kurgularsa Atatürk'ün
düşünce dizgesinde; İzlenimcilik,
alip boyamak bile olmuyor bu haliyle.

Güzel doğan güneş daha bir güzel.
Daha bir farklı, gökleri saran kelebekler.
Uğurböcekleri sen, arılar bitmez;
çiçek, böcek, her vakit bahar...

doğaçlama

-

sagol ablacim iyi ki varsin

Serap Hoca'nin 'Sessiz Agit' ve 'Silkin ve Yasa' siiri ve yazisindan etkilenimle baslayan bir ithafim.

Akin Akça

img

src='http://www.aycicegim.net/yasam_ve_hayat/ciceklerin_dili/bilder/ciceklerin_dili/02_leylak_beyaz.jpg'

CAN SERAP HOCAM

Tanimak sereftir, o cani vallah.
Gönül gözü açık, can SERAP HOCAM.
Iyiden taraftir, inanin billah.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Bir abla tanidim, muhterem bir can.
Yüregi dag gibi, kocaman inan
Bir yürek dostudur, mutludur her an.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Meslegi öğretmen, yüregi mercan.
Dostlugu her cana, verir heyecan.
O lâtifeleri, olur cana can.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Yumusak huy vermis, yüce yaradan.
Haksiza dayanmaz, gitmez aradan.
Verdigi o sevgi, degil siradan.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Yürege su serper, tatlica bakar.
Dostundan ayrılmak, yüregin yakar.
Gördüğüm kadarla, gururlu vakar.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Her zaman onunla, kelâm ederim.
KERIM, Keremcan mi, söyle ne derim.
Bu gidisle sanirim, mahkeme derim.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Kirkbeslik KERIM'e, denildi Kerem.
Isterim can dostu canimi verem
Bilmem SERAP HOCAM, dogrusu nerem.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

AYCAN yigen dermis, bak su Kerem'can.
Duvardadir resmi, vallah KERIM'can
Hangisi dogrudur, söyle Hocam can.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Bir selamin var ya, dünyaya deger.

Merhabana layik, dost varsa eger.
Bana selaminla, rahmetler yagar.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Her sözünden sanki, bal kaymak damlar.
Lâtifesi boldur, bırakmaz gamlar.
Onun sohbetinde, piser hep hamlar.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

SERAP Hocam cansin, duam sanadir.
Yoluna can kurban, dosttan yanadir.
KERİM'im dergahta, O bir anadir.
O canlara candir, can SERAP HOCAM.

Kendisi harika dostlugu özel
Kelami tatlidir yüregi güzel
Sanki de dostunu tanırmis ezel
O canlara candir can SERAP HOCAM....Semsettin DERVISOGLU

22/Nisan/2007 -Adiyaman / Kerim Baydak

Kerim Baydak
img src='http://www.tmrresimler.com/data/media/169/leylak.jpg '
Serap Hocam...

Onulmaz yaraların kanadığı bir anda
Sıcak bir dost sesinin arandığı zamanda
Mesum kaderimle ben basbasayken bu handa
Uzanan dost eliydi,can özüm Serap Hocam..

Gün oldu yalpaladım sorunların içinde
Gün oldu çok ağladım türlü türlü biçimde
Anacan yaklaşımla melek oldu içimde
Çıkarsız sevgilerin sesiydi Serap Hocam...

Onu anlatmak zordur,tanımak görmek gerek
Yüregi ve usuyla aydınlık yolda erek
Asil şimdi zamani,yoluna sevgi serek
Yalansız söylemlerin dilidir Serap Hocam...

Uzak ya da yakında varlığım ne farkeder
Darda kalmıssa o can,yüregim sarar keder
'Diliyorum Allah'tan mutlu ol' Refika'm der
Kutlu doğum günlerin gülüdür Serap Hocam...

Antalya-2006

Refika Dogan
img src='http://farm1.static.flickr.com/213/465042464_a2f478a1f7_m.jpg '

**Dem

gâhi elâ gözlerinde mola verdim bir güzelin
gâhi yanık telvesinde gülümserdim bir güzelin
kim ne derse desin ey can; tadı damağımda kalan
gönlünün semaverinde aldığı dem, bir güzelin...

06.01.2007 / Güdül / Ankara

Ahmet Turan Altunsu

-

Bu şiirin hikayesi:

Serap hocamın doğum günü münasebetiyle efendim...
iyi ki doğdunuz sevgili hocam...
06.01.2007

Maruzatım Var..! !

Gün geldi
Anılara yaktım siirlerimi,
Sorguladım kendimi.
Ayisigini taktım bazen
Gitarıma tel diye
Rahatını bozmadım
Kimsenin gürültüyle
Benim derdim kendimle..

Kimi zaman da kalktım
Boyayıverdim geceyi
Sabahın mavisine..
Yazdıklarım
'Pek siir gibi olmasa da'
Kimilerince;
Kabahat sözcüklerde
Yaslanmaları, ihtimal dahilinde
Bugünlerde..

..
68'den beri adım adım
Siir yazdım.
Günes'i üsütmeden
Mavi'yi tüketmeden
Üzmeden, incitmeden
Yazdım yazacaklarımı.
Bir tek Serap Hoca'mın
Camlarına tas attım.
Haketmemisti dostum
O'na da pismanım..

Günes'e sevdalandim
Sabaha türkü yaktim.
Korkarim karanliktan
Her aksam
Astim yidizlari gökkubbeye
Usanmadim..

Siir degilse yazdiklarim,
'Bu da olmadı' diye
Gerekçe göstermeden
Küçümsemek yakismaz
Sair yürege..
Begenmeyen
Geçip gider
Bahçemin kenarından.

Ben haddimi bilirim.
Siirsel de bulmasan
Hayiflanmam yazarim.
Usta olmak
Kolay degil o kadar,
Ben yıllardir insanim..

25/01/2007

H Hikmet Esen
img src=' http://www.kumru.net/oykuler/leylaklarvebahar/resim.jpg'
Muhlis ve Melek

...../Serap Hoca"ya.....

muhlis dedi;
'hiç'
melek dedi;
'nur'
muhlis sordu;
'nedir'
melek dedi;
'iç'
ve içti muhlis nur'u

birden bir sis hasil oldu
daldilar içine
piril piril gökyüzü
ve gülen güneş karsiladi onlari
heybetli bir dag
berrak akan bir nehir
dökülen çavlan

bir masal ülkesiydi

karincalari sevdiler
uçurumlari geçtiler
ve tirmandilar zirveye
geceydi yildirimlar ellerinde
bir melek döndü, bir muhlis.....

...

zerre

Fikret Simsek

img src='http://img294.imageshack.us/img294/5629/635tp4.gif '
Dert etme...

Dostlugunu,arkadasligini gördüğüm,
Sicacik sohbetlerini yasadigim,
Yazilarinda kelimelerinin özlüğünü,
Yasadigin hayatın gizemli sirlarini,
Siirlerinde sakli,dile getirdigin,
Acilarinla,kederinle,dertli sirdas dostum.
Seninde,benimde yasadigimiz hayat,
Herkesin sirlari,geçmiş anilari var,
Onlarla kadem olmak,aglamak,
Hatta geriye gitme istegimiz var,
Gidilmiyor o günler geriye gelmiyor,
Istemez miydım ilk askima dönmeyi,
Çocuksu,sade,saf sevgiyi,aski yaşamayi,
Ölmüyor be hocam geri gelmiyor,
Sadece eski anilarimiz,hatiralarimiz,
Tekrar yasanmiyor,çagrilmiyor o yillar.
Kader mi alin yazisi mi bilmiyorum,
Bu günü,yarinimi olanlarla yasiyorum.
Dert etme hocam bu günün,yarini da var,
Yarinin Cenneti var,orada da hayat var,
Orada arayalim özlenen aski,
Takma be hocam takma dert etme,
Yazilarinin,siirlerinin gizemli sirlarini,
Çok iyi biliyorum,
Elbet bir gün çayini içmeye geleceğim,
Benim gerçek dost,arkadasim,
Seni ben,beni sen,bizim gibiler anlar,
Dert etme Serap hocam gülecek günlerimiz,
Hayal de olsa yasamis oldugumuz,
Herkes gibi bizim de çok anilarimiz var...

Sami ARLAN...

img src='http://i136.photobucket.com/albums/q197/suziko/laser14-CERCEVE.jpg'
Hüzün Yagmurum

_____Serap Hoca'ya

Ne vakit bir yagmur baslasa
Hep bir yerlere, bir seylere
Geç kalmislik duygusu
Gelir, oturur içime...
Neden, Tanri'm?
Niye?

(D. Demir)

Yagmur daha mi hizli gider ki
Gidecegi yere...
Oysa ben
İçimdeki bu garip duygu ile
Yükler gözyaslarimi da
Giderim yagmurdan önce
Yüregine.

(Serap Hoca)

Devran Demir

img src='http://www.volkanderinbay.net/tarimnet/resim/sus/syringa.jpg '

YAG MUR KOKUYOR TOPRAKTA
ve
SERAP HOCA SIIRI

Mustafa CEYLAN

-I-
-I-

Yağmurlu havaları, hele hele yağmurun yağdı yağacak olduğu anı, özellikle çok sevmiş imdir. O havayı ciğerlerimde hissetmeye başladığım anda balkona çıkıp Akdeniz'in çalkantılı göğsüne efsunkâr bakışarımı gönderir, belli belirsiz ufuk çizgisini yakalamaya çalışırım. Gök yüzünün sancısını, bulutların telaşını hissederim. Beydağ larının bulutu öpen başı olur, dudaklarını ıslatmak, içimin yangınına bir nebze olsun serinlik vermek için dağ larla birlikte öper, öperim bulutları. Yamaçlara kılcal kökleriyle tutunmuş geniş yapraklı bir ağaca dönerim balkonumda. Yaprak gözeneklerinin sihirli çağrısını, kılcal köklerin toprakla aynı kaderi paylaşarak söylediği hasret türküsünü duyarım. Ağaç ben olurum, içim baştan sona orman kesilir. En çok da yamaçlara tutunmuş ağaç olurum. Yukarıdan aş ağla doğru akan suyu tutmak isterim, gücüm yetmez, tutamam.

Her yağmur beni tarifini yapamadığım, gurbetsi duyguların kapsına götürür.

Melil-mahzun olur, yetim çocuklara dönerim. Yalnılığı içerim doya doya. Kanat açarım küçümen kanatlarımla maziye. Yağmuru bekleyen deniz, sessizliğe bürünür. Kumsal döven köpükleri bile hazırdır coşkuya ama, usul usul, derinden el uzatır altın sarısı kumlara. Biraz sonra kopacak kıyemeti bekler gönül denizim. Vuslat limanına bir yağmur damlası düşse diye kirpiklerim uykuyuçeker myknatis gibi. Bahtımın parlamayan yıldızı ve yağadyı ym hicranlı saatler yeniden yürür hücrelerimde.

Seydiğimi, beni, ben eden, mısralarımın asıl sahibini ararım. O'nun selamını bekler, yağmur damlasıyla selamlar gönderirim. Ve onun da benim gibi mazun duruşunun silüeti belirir ah diyen sesi ile dağlar arasındaki derin vadilerde sisli-puslu. Suskun ve kilitli dilim çözülür, açılır. Kalemime sarılırım. Seslenirim canözüm'e, can evimin balkonundan:

'nicedir selamın yoktur,
gözlerim yolunu..
gittiğin yerlerde izini ararım...
bulduğumda susarım hicabımdan...
nedendir bu kara gökler,
nedendir gözümdeki yağmur,
umursamazlığın nedendir...
ah diyen bu ses kimden..
bir bilebilsem...
neden yavaş akar
her gün çağlayan bu ırmak..
gel diyemem, kal diyemem..
benden beterdir yalnızlığın
dağlar görmüş gözyaşlarını,
kuşlar duymuş ağdını...
ta uzaklarda kalan
vuslatsız sevdanı.. '

.....
'Kırmızı güllerde kaldı
Yürek yangynym.'
Yiten kimdi,
Kalan kim?
Ben miydin, sen miydin?
De canda canım
De canözüm...'

.....
'Nerden geldin de
Dokundun yüreğime...
Sızladı içim.
Kendimi aradym doğan günde,
Yğ an yağmurun inleyişinde...
Dibe vurdum!
Bu nasıl bir dokunuştun... '

...
Seni, beni unuttuğun yerde bırakıyorum. Yerdeki umutlar, anlatsın çektiğim acıyı. Seni, içimde bin heyecanla dağlar ötesinden getirdiğin gözlerindeki kıvılcımı görmek için gelirken sırtını döndüğün yerde byraktym. Dokunma gözyaş larıma, acıarymda yalnızım. Kysmetse bir yaz akşamı ya da bir yağmur serinliğinde bakarım gözlerine de, unutulmuşluğuna yanarım vuslatı bekleyen bu aşkın..Şimdi ne zaman bir ses gelse

senden bir zamanlar ruhumu sarsan sesini dinlerim de derim ki: Vakit med-cezir vakti değil...deniz durgun, martılar uçmaz, seręeler ağlar sessizce...Ve sen, bilmeden yıktığın yn köprüleri, hala elinde ağ, beklersin durgun denizin kıyısında. Oysa liman sessiz, gemiler boş, yolcular gitmiş. Vakit, sonsuza beş kala. Vuslat limanında ne sevdaya gebe umutlar ne sen ne de ben varız. Kim bilir, bir daha gelirsek dünyaya aynı ağulu şerbeti sunmayyz, düşüncenin evrenine şüphe tohumunu ekip... ezmeyiz duygunun yüceliğini... yok etmeyiz el ele o erişilmez sevdayı ve bir türlü diyemediğimiz bilinmez sözleri saklamayız dudaklarımızda.

İİİİ
'Ahretliğim,can dostum...
Nerdesin bilemedim.
Kanadım kırıldı
Diyemedim.
Dostluğuna sığınmak istedim de
Bulamadım ne seni
Ne de o dost yüreğini.
Ölülerin ardından ağlanıyr,
Ya yaşarken yok olanlar
Nerdedirler bilir misin,
Bilip de söyler misin? '

İİİİİ
'Karanlıklar içindeydım,
Şimşeiğin ışığına muhtaçtım.
Susuzluğum had safhadaydı
Ve sen geldin;
Sırtında yağmur damlalarıyla.
Kucağında Yaradanın sevgisiyle,
Geldin oturdun gönül soframa.
Sözler aştı dağları,
Denizler taşı, ne çok söyleştik...
Daktilomun tuşlary ağladıy sen anlattıkça'

Daktilom ağladıy, ben ağladım, sen ağladın. Gökler ağladıy. Gökler boşalttıkça içinin derdini, yaprağın,çiçeğin, toprağın sevincini duymalı, işitmeliydin can özüm. Bu sene yağmuruma tutsağım, bu sene yağmurum tutsak bana. Ben bendeki yağmurla rahmet denizine doğru zikreden derviş gibi, Sakarya, Kızılırmak olup akarken, Dünyanın üçte ikisisi suyla kaplıyken, ötelerde insanların yağmura çağrısı var, duası var. Anlaşılmaz, garip bir dünyadayız. Benim yağmurum senin ilhamındır tek tanem. Ötelerde işe;

'Duada herkes yağmur diye.
Yağsa yağmur
Aklansa dünya.
Yerlerde sürünen güller,
Ağlar neden diye.
Akgüvercinlerin kanadı
Çamura mı bulandı ne?
Hadi, n'olur yağmur
Gel artık
Kariş gözyaşlarıma...
Daha ödeyecek neyim var?
Sessizliğin korkutuyor;
Bakışların, duruşun...

Uzak dur benden!
Yalnızlığım çaresiz,
Tenim ürkek.
Aysbergi kim ters çevirdi? '

Öteler, ufkun, dağındaydı. Uzak oldukça yakın, yakın oldukça içimde.Şah damarIamda dönüp duran elektronun frekansını hissediyorum, kulak zarımı patlatırcasına zerrelere çıkardığı sesle alıyorum başımı avuçlarımin arasına. Koşuyorum, koşum hep merdivenlerden yukarı. Düşe kalka hem de. Kader torbası sırtımda. Senden gelip sana koş uyorum. Balkonumun kapyıyna yaslanıyorum. Oysa senin kapındayım. Gün yirmi dört saat, her nefes alış verişte, en çok da yağmur zamanı kapyndayym can özüm...

'aç kapını
haydi aç ben geldim...
diyemedim.
dışarda yağmur ya? ğıyor gülüm,
yüzüm ondan ıslak.
fırtınadan arta kalan bir rüzgar var,
iliklerim ondan ü? ür...
ellerimde gelincikler yok,
nergisler var ellerimde
sarı
sapsarı...
gel...
bak şu camdan dışarı...
gördün mü ömür denen bulutu...
dün
kapkaraydı...
sanırsın ki boşaltıp yükünü
ağaracak saçların gibi...
bugün yüzümü ıslattı da
gözyaşlarıyla
gene de aklayamadı
yüreğinin derdini...

...
Hidrojen ve oksijenin aşkı mıdır yağmur? Yoksa çöllerin gözyaşı mıdır Mecnunca avaz avaz göğün yedinci katına çıkıp; sonra sihirli, görünmez kanatlarla iplik iplik yeryüzüne inen. Rahmandır, berekettir, bolluktur. Hayatın, dirilişin kendisidir. Küçümen, nokta kadar bir yağmur damlasının içinde koskoca bir okyanus gizlenmiştir, bunu görebilmelisiniz. Suret aslının, parça esasın kendisidir. Ben ise, seninim can özüm. Sen de benimsin benim.... Biliyorsun, biliyoruz ve cümle insanlar da bilmekte...

Yağmur tanem, çiğ tanem, alın terimsin çoğu kez. Kara kışlarda kar çiçeğim, buzum, hüzün göletimde donmuş kristalize olmuş acılı zamanım, duamsın, dileğim, arzumsun.

Ülkemin Balkan sınırını çizen Meriç'im, kan ağlayan Basranın göğsüne bereket taşıyan Dicle-Fyrat'ımsın. Benden doğup yâdele akarken, beni taşırsın, seninle ben taşınırım aktığın bağlara, bahçelere.Ülkemin üç tarafı senle çevrilidir, ama ben sensizlikten kavrulur, yanarım. Bütün senli zamanlarım, bütün ırmaklarım bendeki dağların koynundan doğar, ya denizlere ya da gurbetlere akar. Dışarıdan doğup da benim ülkeme akan ırmağ ın neden yok acaba?

Kâbe' de zemzem, cennette köşkümün bahçe kenarında şırıldayan ırmağimsin... Sevgililer sevgilisi, iki cihan nurunun bastonunu vurduğu yerden güp güp nabız atışlarıyla, sevinçten çağlayıp kara toprağın bağrından çıktığını görürüm.

Seninle benim aramda hiç bir fark yoktur. Benim balkonum işte şuracıkta, bir kaç metrelik yer. Seninse falezler, düdenler, manavgatlar...

Namaza durmadan önce aldyğım abdest seninle güzel. Seninle tenim pırıl pırıl, ışııl ışııl yüzüm, elim, vücudum. Misler kokuşum senden. Temizlik sen, paklık sen. Sen bizi arıtıp, durutup, pırlanta yapıp gidersin, kara toprağın göğsüne. Sonra dere olur, ırmak olur büyük denizlere kavuşmak için hıçkıra hıçkıra sonsuzluğun türküsünü söylersin.

Denizlere; yani sende sana, hakim olan cihana hakim olur mu? , Barbaros öyleydi. Nice leventler senin en çok da maviliğine vuruldu. Derinliklerinde sayısız canlıları yaşattığını biliyorum. Sen canlısın ya, senin içindekiler de öyle... yosunlar, mercanlar, balıklar ve mavi bakış larıyla sen. İstiridyemdeki incim senden.

Gökten mi alırsyn rengini, yoksa göğe rengini sen mi verdin, bilemem. En çok da bu rengine düşkünüm biliyorsun.

Yağmuru sen sanıyorum. Seni yağmur bilmişsem suç bende değil inan ki. Kederli olduğum, yalnızlığa yağdıyım senden. Hasretliğim yağmurun sesindedir. Sesimi duyuyorsun biliyorum. Sensizlik mi? Sensizlikte;

'Bilir misin ki
Gözlerimden akan yağmur damlaları
Buza keser kar olur.
Bil ey yar, bil!
Bil ki
Dağları duman bürüdü.
Bil ki
Hasret kervanı kalktı,yürüdü.
Bil ki
Sensizlikte demir yüreğim,
Pas tutup çürüdü.'

Mustafa CEYLAN

Devamı Güllük Şiir Antolojisi 2007'de

Mustafa CEYLAN

img src='http://www.lauriesnowhein.com/images/204Lilac_Angel_1.JPG '
'El Açmışken Yâr Diye'NİN ARDINDAN

Can telef ettin,
Bak bizi ne hale getirdin?
hem kendini hem bizi bitirdin,
Gün doğmadan neler doğar,
Bakarsın aydınlık karanlığı boğar.....
Be can!

Hadi sil göz yaşlarını,
Artık ağlama yeter,
Kaldır başını bak gökyüzüne,
Bak orada ışıllık iki yıldız,
El ele,yürek yüreğe...
Tül kanatlı ak bulutlar
Şaha kalkmış,
Kimileri kol kola halaylar çekmekte,
Rüzgar zılgıtı çekmekte,
Şimşekler çekmiş silahını,
Düğün alayında mutluluk,
Namlusunda damla damla sevinç yaşları akmakta,

Gökte uçan kuşları unutma,
Sürü sürü
çekmekteler,
Gelin faytonunu..
Yıldızlar BİR ÖMÜR VUSLAT dilemekte...

Gün doğmadan neler doğar,
Bakarsın aydınlık karanlığı boğar.....
Be can!

Feride BEKTAŞ

img src='http://img242.imageshack.us/img242/893/2wt8.jpg '

**Serap Hoca'nın Şiirinde Ne Var?

Yıllardır bitmek bilmez acılarla kıvranan bir ülkenin kederi var. Bütün hüznlerden bir hüzn var Serap Hoca'nın şiirinde. İnsan sevgisi var, alabildiğine duru, alabildiğine içten. Her şeye yüreğiyle bakan bir göz, insan insan çarpan bir kalp var. Bütün bir kederi ve sevinciyle gürül gürül akan bir hayat var. Kimselerin duymadığı bir hicran var. Serap Hoca'nın şiirinde küçücük yürekleriyle hayata direnen çocuklar var. Şevkat var, vicdan var, merhamet var. Derin bir hüzn var, duyuş var, anlayış var. Acı bir savaşın doldurduğu gencecik mezarlar var. Düşünmek var, üzölmek var, yanmak var. Sımsıcak bir ana yüreği var Serap hoca'nın şiirinde. 'Kim susabilir ki, -var- Yok olurken insan insanlığından! ' Uğrun usul sızlayan bir geçmiş, acı kayıplar, yaralı günler var. Hiçbir kalabalığın dindiremediği bir yalnızlık; uzun ve dilsiz geceler; çare bilmez ağrılar; ıssız ve bitkin sabahlar var. O aşk var, bizi bizden alan/ bizi bize veren/ bizi bizden eden. 'Hiç bir deniz yok ki bu alevi söndürsün, Sen gereksin.' var. Nefret yok. Yalan

yok. Hile yok. Bütün bir içtenliği, dürüstlüğü ve yalınlığıyla sunulan bir hayat var. Yaşamaktan, duymaktan, anlamaktan... bir yorgunluk var. Bilmenin o dağlardan ağır, ağulardan acı yükü var. 'Nereye gidersen git, yüreğindekiyle uzaklaşamazsın ki...' var. Yine de bitip tükenmeyen bir umut, bir sabır; bütün zorluğuna ve acısına rağmen, hayata ve insana, iyiliğe ve güzelliğe adanmış bir ömür var Serap Hoca'nın şiirinde...

Devran Demir

img src='http://www.ditrianum.org/Graphics/doves.jpg'

Gelenler ve Gidenler

- Serap ablama dair -

Gelene ninnidir yaşadığım, gidene ağıt...
Perdelerde saklanan umutlar ardınca,
Solmuş bir ışığın aydınlığı utandırır,
Kuytulara buğulanan yüzümü...

Gelene ninnidir yaşadığım, gidene ağıt...
Bir 'selam'a sarılan sevgiler değil miydi,
Gül hüznünde oynaşan 'kelam'lar oyuncağı?
Avuntular korkusuzluğu heybetim, heybetimiz...

Gelene ninnidir yaşadığım, gidene ağıt...
Kimler gelmedi ki, ey dost
Ve kimler gitmedi ki..?

17 Haziran 2005 / T A R S U S

Hakan İlhan Kurt

Sevgili 'SERAP HOCA! ' Kardeşimin 'ELVEDA! ' Şiirine ithaf ediyorum.

Kim Hocam?
Sırtından vurulmadık
Görsen yağarn'ımı Alaca dağları sanırsın
Yüzüne gülünüp de sırtı dönülmedik var mı?
Gelmeden dünyaya sorsalar sana
Billahi gelmekten vazgeçer
"Kalu bela! " da kalırsın..,

Ne yardan ne serden geçerim
Sen yaşa yeter ki şanlı ümidim
Ben üst üste zehir içerim.,
İçerim niye deme sakın
Binlerce yıldır art arda
Üzerime gelmiyor mu
Ki, bu hayasız akın!

Sakin kurban olduğum sakın
Bir sabah şafakta gözlerini alda
"Allah aşkına! "
Güneşin doğacağı yere bakın
İçindeki yangını hakir sanma
Hislerin bereketi olacaktır
Vallahi bu firakın..,

Sarı gelinin saçları
Gözlerimin takıldığı kadar
Gönlümde heyula memleket açları
Duadan başka ederim yok, sende ne var?
Yardan da geçemem serden de
Kurşuna alışkın bağrım
Kaçanların eteğinde
Sanki ne var?

İnsanı harcamak..!
Misalcinin sahtekarlığı değimlidir
Yaşarken de ölürken de çamur karmak
El değil el gönül yapan eldir
Sevdiğini kıran er değil
Er kırıldıkça onaran
... eldir
...

12.06.2005
Mehmet Şani Özel
MEHSANİ (İstanbul, Bay, 50)

SERAP DEMİRTÜRK

/// Bahattin Tonbul Arkadaşımıza Başsağlığı

<center>

Antoloji şairlerimizden BAHATTİN TONBUL'un eşi, can dostum, kardeşim, öğretmen
NİLGÜN TONBUL'un vefatını bu akşam öğrenmiş bulunmaktayım. Acım tarifsiz...
Bahattin Bey'in acısını paylaşacağınıza inanıyorum. Diyecek söz bulamamanın sıkıntısını
yaşıyorum. Rabbinden yavrularına ve hastalığı süresince sevgiyle ona bakan eşine
sabırlar diliyorum.

SERAP DEMİRTÜRK

/// Hüseyin Gümüş'ü Kaybettik

<img

src='http://www.mersinistikbal.net/haberimg/506/normal/20071219145526.jpg'>

Şair, vatansever, ağabey, dost canlısı bir insanı, Bayrak grubumuzun <http://gruplar.antoloji.com/bayrak-grubu> kurucusu olan Hüseyin Gümüş'ü kaybetmenin acısını paylaşıyorum dostlar sizlerle.

Anamur İlçesinde yaşam sürmekte iken kalp krizi ile Kurban bayramı arifesinde rahmetli olan ağabeyimize Allahtan rahmet niyaz ediyor, ailesine başsağlığı diliyorum.

<http://www.sairistan.com/uyebak.asp?id=227>

Anamur'da bir alp eren

Yazar: ANAMUR, Türkiye'nin en güney ucu... Tarih ve doğa iç içe burada.. Bunlara denizi, yaylaları ve hele muzı da eklerseniz, ortaya bir cennet çıkıyor. Yazımızın başlığı yanlış yorumlanmasın. Anamur'da tek alp eren yaşamıyor. Bütün Anamurlular alp eren...

Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in dediği gibi:

- Anamurlu çalışkandır, Anamurlu üretkendir. Anamurlu'nun ayağındaki lastik ayakkabısında kırk yama vardır, bacağındaki şalvar lime lime ermiştir ama o vakti gelince yokluğuna rağmen devletine olan vergi borcunu öder, zamanı gelince oğlunu vatani hizmeti için gözünü kırpmadan kışlaya gönderir. Vakti gelince de: 'Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, /Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır' mısralarında yerini bulan ideal uğruna civanlarını kara toprağa kavuşturur.

Anamurlu değişik siyasi partilere oy verebilir, ancak hepsinin ortak ideali vardır: 'Bayrak inmez, ezan susmaz, vatan bölünmez, şehitler ölmez.'

Yalnız Anamurlu mudur alp eren? Hayır, Anadolu'nun her köşesi, Türkiye'nin her karışı yiğitlerin, alp erenlerin harman olduğu coğrafya parçasıdır.

Anamurlu Hüseyin Gümüş'ün tek farkı ise, dilinden, yüreğinden ve gönlünden kopanları mısralara dökmesidir. Gizli militanlar gibi sanat ve edebiyatı bir ideolojinin tutsağı yapmadan... Ya da, yüreğinin sesini birtakım sanatsal kaygıların teklemesine uğratmadan...

Bir Türkiye sevdalısı

HÜSEYİN Gümüş, şiirlerini, önsözünü Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in yazdığı bir kitapta toplamış. Kitabın adı, 'Sevdalarım'...

'Hüseyin Gümüş'ün altı bölümden ibaret olan sevdalarında, Kardelenin dışında Anamur ve köyleri, yaylaları var. Onun sevdalarında üç büyük lider Oğuz Han, Atatürk ve Türkes var. Onun sevdasında Tanrı Dağları, Urumçi, Gök Bayrak var. Onun sevdalarında göğ Hazar'ın doğu ve batı yakası var. Onun sevdalarında ülkeyi soyup soğana çeviren insanları taşlamaları var. Onun sevdalarında ülkemizin her seçim

döneminde gündeme getirilen fakat bir türlü çözüm bulunamayan yaraları var. Kısacası Hüseyin Gümüş bir Türkiye ve Türk dünyası sevdalısı, 44 yaşında yiğit bir alp erendir' diyor Prof. Alptekin önsözde.

Şair, kitabının arka kapağına sekiz dördlükten oluşan 'Kimliğim' başlıklı şiirini koymuş. Şiirinin iki dördlüğü şöyle:

'Karanlığa güneş doğsun istedim, /Üstümüze rahmet yağsın istedim,/ Türk'ün başı göğe değsin istedim, /Oğuz Han, Yesevi dayımdır benim.

Vurdular, dirilttim hep hürriyeti, /Aşkla kucakladım tamam ümmeti, / Bir bildim dağılan bütün milleti, /Türkmen, Kazak, Uygur soyumdur benim.'

Yeni alp erenler

ŞAİR, askerlik görevini Sarıkamış'ta yaptığı için, bu şirin ilçemizle ilgili esintilere de rastlanıyor kitapta. 'Sarıkamış Şehitlerine' başlıklı şiir bunlardan biri:

'Köprüköy'den Horasan'a yol aldık, /Hedef Bakü şehri idi şahlandık, /Sarıkamış ormanına dal olduk, /Dayan Mehmet sabahlara az kaldı...

Soğuk vardı, tipi vardı her yanda, /Potin de yok, ceket de yok derman da, /Donmak da var da, dönmek yoktu fermanda, donduk gardaş, donduk ama kurtulduk.'

Anamur'da serbest mali müşavirlik yapan, politikayla da uğraşan, hatta bir dönem milletvekili adayı bile olan Hüseyin Gümüş'ün Rumeysa Olcay, Alparslan İslam, Selcen Hilal ve Oğuz Han adlarında dört çocuğu var.

Türkiye sevdalısı şair, ülkesi için yeni alp erenler de yetiştiriyor.

Sırrı Yüksel Cebeci tarafından yazılan bu makale, 11 Temmuz 2004 Pazar günü yayınlanan H.O. Tercüman Gazetesindeki köşe yazısıdır.

<http://makale.turkcebilgi.com/kose-yazisi-17134-sirri-yuksel-cebeci-anamur-bir-alp-eren.html>

SERAP DEMİRTÜRK

/// Sevim Erdoğan Tezel - Şairler ölmez....

 SEVİM ERDOĞAN TEZEL DOSTUMUZ,
ABLAMIZ HAKKIN RAHMETİNE KAVUŞMUŞTUR.
DOSTLARININ BAŞI SAGOLSUN, MEKANI CENNET OLSUN İNŞALLAH

Bari Bir Haber Yolla

.

Gel demedim ki
Gelirdin oysa
Koşa koşa.

Sım sıkı kapadım kavanozun kapağını
Gururum tozlu raflarda kaldı
Sevdamsa dim dik ayakta
Biliyorum dualarım gitmeyecek boşa

Umut işte geleceğini düşlemek
Ama...

Sallanan sandalyem bahçe kapısını gören tarafta
Duyduğumda gıcirtısını,
Yavaşça açılışını...
Koşacağım sana
Kollarına

Tükenmeden beden
Bari bir haber yolla
Güvercinle,
Ulak'la.

Sevim Erdoğan Tezel

-

Evet = Hayır

.

Bembeyaz tülle kaplanmış
Yağmur damlalı iki masum pencere/Arkasında ben
Yanımda şık bir bey...
Yüreğimde hâlâ sen

Bir alkış koptu EVET lere
Kendime gelince/Ayak parmağı acısıyla

Anladım ki
Kırılan hayattı
Anladım ki
Bu bir feryattı

Mutluluk dilekleri
Ve şakşaklar eşliğinde
Davetliler şen di
Şakraktı

Da...
Sonu ne olacaktı?

Asık suratlar
Mutsuz çocuklar
Kırık hayatlar

Beyaz gelinlikti yürekte akan kanla
Duvaktan etek ucuna kadar kırmızıya boyanan

Sorulmadı bile
"Sevdiğin var mı, ister misin, uyar mı? "

Kimdi parmağında yüzüğünü taşıdığım
Ben kimdim
Üzerimdeki kefen'miydi/Beyazdı

Olamaz,
Olmamalı
Yeter

Bitsin artık
EVET eşittir HAYIR'lar
Yüklenmesin kız çocuklarının omuzlarına/Ağır yükler

Yeter!
Bitsin hüznler
Yağmur damlalarıyla buğulanmasın gözler
Kırılmasın hayatlar

Neden gülmüyor yüzler
Neden?

Evet = Hayır da ondan

Bırakın...
Bırakın coşkuyla
Bağıra bağıra
Evet desin
Sevdiğine sevenler

Lütfen...
Lütfen
Duyun haykırışları artık
Duyun erenler.

Sevim Erdoğan Tezel

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

-

Bu şiirin hikayesi:

Yıllardır süregelen kanayan, kanatılan yaraya
parmak basıp yeniden gündeme getirmek istedim nacizane.

Kanıyor, kanatılıyor kalpler,
DUR! demenin zamanı gelmedi mi acaba.

Bu toplumsal yaraya kendim mişim gibi ses vermeye çalıştım
sürçü lisan eylediysem affola.

Başı boş bırakınca da, ya davulcu, ya da zurnacı demeyin lütfen
sevmeden mutlu olunmuyor işte :))

SEVİM ERDOĞAN TEZEL

SERAP DEMİRTÜRK

+++ Bir Dilek Uluocak Şiirinin Düşündürdükleri

<center>
<img src='
http://www.photoshopmagazin.com/forum/uploads/pm0612/20070104_171231_korku3jy2.jpg>
Gecenin Rahmine Dolan Günah

gece ikincil yüzünü gösteriyor çıplak alevde
gölge dolu bardakları buğulandırıyor
bir kefesi kaynayan terazinin çirkin dumanı
belirsiz bir silüetten kaçarcasına
apansız göğe yükseliyor
yeniden dönmek için sırlarıyla

camları hırpalıyor karanlığın bakışları
gizemli iki gözbebeği uzanıyor
kendi dünyalarından aynalara
eller hareketlendi
ne fayda
susku doğurganlığı bastıramaz

rüzgâr gecenin rahmine dolduruyor
havanın ağırlığını
ölümün gebeliğini yaşıyor iklim
bu kokuyla
can havliyle sarsılıyor yer gök
yükselen bacalarda telaşlı bekleyişler

gece oy alıyor alevleri
vebali hayasız kuru ellerinde
haykırışları idamlık karanlıkta son arzu
ne sözler yitiyor
dar sokaklarında bu acımasız zamanın
ne ağızlar kapanıyor keder dolu köşelerinde

günaha diz çöktü şehir
bakır bir çığlık böldü
masum meleklerin fondaki sükûnetini
yeşil kırmızıya çaldı
siyah bir leke belirdi
hainin dipsiz gözlerinde

azap hiç olmadığı kadar yakın
hiç olmadığı kadar telaşlı keskin
kapısı açıldı iflah olmaz zindanların
siyaha çalan
kırmızı bir kan yağıyor şimdi
üzerine zavallı insanların

07 /07 /2007

Dilek ULUOCAK

<center>Geceler..

Sanki hep bir şeyleri saklıyor ruhunda geceler.. Görünmez sanır aldatanlar yaptıklarını, oysa terazi bilir dengeyi bozanı. Gecelerde herkes uyumaz; bardakların buğusuna sarılan nice eller, sır dolu yüreklerin dertlerini döker dilerse dinleyenlere; belki de buhar olur uçar öz, söz ile.

Ne kadar sussa da dil, doğurgandır dil...İster aynaya bak, ister camdan görmeye çalış karanlığın ruhunu; mümkün mü, kendi dünyasını yansıtabilmesi insanın dışarı?

Gece sessiz, gece verimkar...Haydi rüzgar, getir meltemlerinden şu ağır havayı da üretken ruhlar kıpırdasın biraz....Her doğumun -bir gün- ölüme çağrı yapacağı gerçeğini bilse de şu ölümlüler, geceyi de güne katsalar öldürmeseler zamanı.Ölümün kokusundaki gerçek, ürkütmesin canlıları; çünkü doğumlardaki çığlığı beklerken sevinçle bakan gözler. şimdi yitişteki acının kokusunu hissederken kokuyu değil, hayatı sorgulasın kendince, 'ne kadar verimli geçti ki' diye.

Neden hep gece gerçekleşir ki infazlar; gün ağarınca saklı mı kalacak ki gerçekler? Ne kadar saklayabilir ki alev, gecenin suçlarını? Güneş nasıl balçıkla sıvanmazsa, gece de alevlerin şavkıyla aydınlanıp hayasız kuru ellerin veballerini saklayamaz...Ne keder dolu köşeler,ne dar sokaklar ağızlarından çıkan kederlerin şiddetini saklayabilir, ne de bu sözler yitip gider idamlıkların son sözlerinin içinde...

Gündüzleri aydınlıklarda işlenen günahları da özüne sindirmişcesine gece, günahların ağırlığı ile diz çöküp çığlık atar sessizce.... Hain mi şimdi -içip içip kızartınca gözlerini- yeşil gözlü ve onun gerçeği çatışınca bizim gerçeğimizle? ...Hain mi şimdi o, dibi bile görünmeyen gözleri olan kırmızı gözlü? Onu bu hale getirenler, masum meleklerin çığlıklarına ağlarlarken biraz da ona ağlarlar mı ki? ...

Hangimizi uzağız azaplara; bir nefes kadar yakınken acı, ruhumuza. Zindanlara atılınca mı iflah olacak ki arınmış ruh? Gönlü karaların zindanlarının kapısı açık oldukça gece de gündüz de karanlıktır; karanlıklar çığlıklara, çığlıklar siyaha çalan acılara gebedir ve insanoğlu 'zavallı' olmaya mahkumdur dünya zindanını iflah etmedikçe.

Şimdi kim 'Gecenin doğurganlığı ile çoğaldı günahlar?' diyebilir ki...

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

+++ Devran Demir Şiirlerine Dair

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<center>

<img
src='http://www.webdersleri.com/dijital-resim/pstutorial/yarisma/images/kalem-brodo
dil.jpg'>

GÖNÜL DİLİ İLE DEVRAN DEMİR

'Canı cehenneme rahat uyuyanın
Kapısını örtenin perdesini çekenin.
Yüreği yalnız kendiyle dolu
Duvarları ancak çarpınca görenin.
Canı cehenneme başkasının yangınıyla
Evinin ısıtıp yemeğini pişirenin. ' diyen Şükrü Erbaş kadar insanların acılarını, gönlünün
derinlerinde hisseden genç bir kalem Devran Demir.
Şiirlerinin bütününde içli bir sızıyla acının resmini hissederiz okudukça can-ı gönülden.
'Karanlık sandığımız, görünmeyen değil; / İçimizde olandır.' derken ertelememeli hiçbir
şeyi diyor şair, çünkü biliyor ki ölüm, kapı ardında bekliyor ve güneşle yarışta olabilir.
Akıl sorgusu ön planda onda, demek istiyorum şair için, çünkü;
'Seni sevmekle ben işledim ilk suçumu,
Cezamı bana güzelliğin verdi.
Ben şimdi aşk zindanında
Bir sevda mahkumu,
Unuttum aradan kaç gün geçti.

Yüzünü kirpiklerimle çizdim duvarlara,
İçini gözyaşımınla doldurdum.
Ne dünüm var artık ne yarınım...
Ben şimdi yalnızca
Seni sevmeye mahkumum. ' dizelerinde bile duygularını o kadar usturuplu bir şekilde
dile getirmiş ki onu mahkum eden güzeli davet edip, ikisine de müebbet ceza veresi
geliyor insanın bir hücrede.
'Nasılsın?' demeye korkuyor insan Devran Demir'e; gitgide üşüyen, gitgide soğuyan
bir yüreğin umutsuzluğa sarılışını görmekten korkuyoruz. İç sızısını içine gömüp
bulutların gözyaşından medet uman şair; kim bilir belki de annelerini gözyaşlarıyla
arayan aşk ve arzuya kızmakta için için...Neden ki şair yüreğine sevgi dolu küçücük
ellerin uzanmasına izin vermiyorsun? Oysa her sevdada umut vardır... Yaşamamaya
mahkum muydu gerçekten bazı sevgiler, bilinir mi ki...Biliyor musun şair, dünyanın
bunca umutsuzluğu, karanlıklığı, kupkuru bir çöl oluşu, buz gibi soğuk oluşu, bazen
yangın-duman-kül oluşu, hatta fırtına-deprem-heyelanla şarsılması, cehennem
alevlerinde kavrulması sadece insanların gözlerinden yüreğe inen güçle yok ediliyor.
Dediğin gibi.

Yüreğindeki o güzel insan sevgisini, şairin dili ile anlatmak istiyorum:

'Ah Şu İnsan...

Ah şu insan yavruları
Ah şu insan yavruları yok mu...

Onları, onları nasıl anlatmalı...

Doğarken hepsinde aynı ten
Aynı duyu, aynı koku
Büyürken hepsinde aynı sevinç
Aynı umut, aynı coşku...
Her ikisinde de sırrına erilmez bir haz
Her ikisinde de yüreklere sığmaz
O bir geniş, o bir güzel
O bir sıcak duygu...

Ah, şu insan yavruları
Ah şu insan yavruları yok mu

Onları nasıl, nasıl anlamalı...

Gülüşleri-ağlayışları, duruşları bakışları, bağırışları-susuşları
Yürüyüşleri koşuşları, uyuyuşları-uyanışları
Yemek yiyişleri, söz söyleyişleri, oyun oynayışları...
Yani herşeyleri yani her yanlarıyla
Onlar bizden başka bir alem
Onlar bizden başka bir dünya...

Ah şu insan yavruları
Ah şu insan yavruları yok mu...

Onları nasıl, nasıl korumalı...

Onlar bizim en saf - en temiz
Onlar bizim en arı - en duru halimiz
Onlar bizim biricik sevgi hazinemiz
Onlar bizim en büyük yaşama sevincimiz...

Ah şu insan yavruları
Ah şu insan yavruları yok mu...

Ne olur
Koruyun kollayın - sevin güldürün
Ne olur incitmeyin hiç onları... '

Bir çocuk hiç 'Of baba of!
Keşke annem değil sen ölseydin... ' der mi? Şair gördüğünü yazar, yüreğine batan
iğnenin kanattığını yazar. Okumalı 'Baba Beni de Okula Gönder' şiirini de o çocuğun
çığına kalem olan şairimizin duyarlılığına boyun bükmeli.
Sadece toplumun sosyal yaralarına parmak basmamış ki şair. 'Kara... öyle karadır ki /
Büsbütün kararır / Gider dünyanın sonunda... / Hiçbirşeyi göremez olur gözlerin / Hiçbir

şeyi artık / Ondan başka... ' derken her yerde duyulan ve bağına kara taş basıp sevdiğinden ötesini görmeyen kara sevdalılarının haline de kalem olmuş.
'Yatağına sığmayan bir su gibi yüreğin / Sabırlı, çok telaşlı, biraz durgun. ' dediği bir insanın yüreğini almış karşısına şair ve yaşarken anlaşılacak isteyen bu gönle -hem de yatağına sığamayacak kadar dolu dolu bir gönle- "Ölüm gelmeden ne edeceksen et." diyecek, diyemiyor; o, anlasın istiyor. Belki de budur şairin görevi, okuyucuya öğüt vermeden ufku göstermek, tercihi ona bırakmak....
İnsanlığa dair çok şiir okudum, ama ben Devran Demir'in şiirlerindeki insanlığı kolay kolay hiçbir şiirde hissetmedim. O, sokakta akşam karanlığında koşarken evine giden insanların yapacağı yemeği ya da çocuğuna alacağı giysiyi düşünürken köşede titreyen çocuğu görmeyenlerden farklı bir yürek. Onun gözüyle bakalım bir kez daha çevreye ve "ne yapılabilir"i düşünelim Devranca:

Bin Soğuk Bin Kış / Bin Çocuk Bin Düş

Bin karakıştı
Bin ayaz geceydi
Binlerce kimsesiz çocuktular.

Sığınacak bir yuva
Bağına basacak bir anne
Uyuyacak bir yatak arıyordular.

Hiç kimse onları düşünmüyor
Hiç kimse onları görmüyor
Hiç kimse onları anlamıyordu.
Bir yerden bir yere itilip
Bir yerden bir yere sürülüp
Duruyordular.

Yalnızdılar, kırgındılar, bitkindiler.
Suskundular, dalgındılar, mahzundular.
Onlarca büyük şehrin, yüzlerce
Işıklı işlek caddelerinde kimileri
Kimileri karanlık ıssız sokaklarında
Tedirgin, uykusuz dolaşıyordular.

Nereye gideceklerini bilmiyordular
Ne yapacaklarını bilmiyordular
İnsanlara korkuyla bakıyordular
Her şeyden ürküyordular
Birbirlerinden bile çekiniyordular.

Ve unutup açlıklarını çoğu zaman
Yalnızca, üşümeden
Uyuyabilecekleri bir yer arıyordular
Tepeden tırnağa titriyordular
Çok öksürüyordular
Çok üşüyordular.

Ve onlar ki yine...

Kimileri telefon, kimileri bankamatik kulübelerine
Kimileri inşaat, kimileri apartman bodrumlarına
Sığınıp yine usulca
Bazıları yalnız, bazıları koyun koyuna
Koyup başlarını sessiz
Kurulmaktan yorgun düşmüş bir düşün
Güzelliği ve sıcaklığını, alıp alıp
O hiçbir zaman doyamadıkları
Uykularına, rüyalarına dek
Taşıyor taşıyordular...

Bin mavi gökyüzüydü
Bin sıcak gündü
Binlerce sahipli çocuktular
Sığındıkları bir yuvaları
Bağrına basan bir anneleri
Uydukları bir yatakları vardı...

Herkes onlara gülümsüyor
Onları düşünüyor, onları seviyordu...
Bütün sevdikleri yanlarındaydı,
İçten, sıcak, yumuşacık öpüşler
Dokunuşlar içindeydiler...
Hiç üşümüyor artık, hiç titremiyor,
Hiç öksürmüyordular...

Dünyayı seviyordular
Hayatı seviyordular
Kendilerini seviyordular
Neşeli, mutlu, huzurluydular...
Koşuyordular gülüyordular
Oynuyordular koşuyordular...
Çocuktular çocuktular çocuktular..

Ve günün ilk ışıklarıyla yine onlar
Şehrin ağır gürültüleriyle irkilip bazen
Bazen, hoyrat insan elleriyle dürtülerek
Yeniden yeniden...
Görmek istemedikleri bir dünya
Yaşamak istemedikleri bir hayata
Birer birer çaresiz, ve üzgün
Uyanıyordular...

Bin karakıştı
Bin soğuk sabahtı
Binlerce kimsesiz çocuktular.

-

Devran Demir
11.11.2005

Herkes kadar farklı, herkes kadar özel bir kalem Devran Demir. Kayıt sırasına göre sondan başa birkaç şiirini inceledim gönül dilimce. Kendisine dostça sevgilerimi gönderiyorum.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

+++Bir Şevki Dinçal Şiirinin Düşündürdükleri

<center>

AH ÖLÜM ERTELENMİŞ HAYAT

Ah ölüm
Ertelenmiş hayat
Yaşamın son ihalesi
Hep seni biriktirdim içimde
Hayatın yüz ölçümü anıların karesi
İlişir göz bilinmeze
Oralardan duyulur sonsuzun sessiz sesi
Her bakış biraz yokluk
Özlemin dili suskun
Anonim duygularla savrulurken zaman
Günün gülen yüzüne hep korkarak baktım
Sebepler sen
Ah ölüm
Sabahı olmayan düş
Duyguların gecede bu kaçınıcı seferi
Işık kimsesiz adım karanlığın içinde
Anılar süslü yalnızlık adsız yıllarda
Düşürür yüzünü yola
Özgeçmişten sorulur ötesi
Her an biraz daha yaşlanır ten
Ödünç hayaller çalar kapıyı giz içinde
Ah ölüm
Bir olmanın öteki adı

Gün efkârı giyinir geçerken
Müsvette umutlarda adı konmamış yarın
Yaşanmamış günleri kim kalan zamandan düşer
Bilmese de
Seçilene yaşar herkes
Kaç insan kendisidir hikayesinde
Işıkla karanlığın savaşında
Arayış sonsuz yolculuk
Keder acıyı yoklar uzakların serinliğinde
Ah ölüm
Arka kapısı ayrılığın
İkinci el yüzlerle şenlense de bazen gönül
Prova gün içinde
Oyun sahne ve insan
Boşluk sese emanet yokluk varla el ele
Olana yabancı yüz
Alın yazısında her kelime bir şifre
İçte çözülür düğüm
Ayrıntılar üç nokta
Sır kendine gizlenir

Ah ölüm
Ertelenmiş hayat
Yaşamın son ihalesi

ŞEVKİ DİNÇAL

http://www.maviiklimler.net/index.php?option=com_content&task=view&id=22456&Itemid=43

<center>

DİREN ÖLÜME

Ölüme ayarlıyoruz sanki zamanımızı ve erteliyoruz farkında olmadan ölümün kapı ardında olduğunu, erteliyoruz yaşanacakları. Oysa bilemedik ki yaşadığımız anılardır hayatın kendisi.

Bu gün var olan bakışların aslında bir süre sonra ölüm sessizliğinde yok olacağını biliyoruz, biliyoruz da gene de her insandan bir parça duygu ekleyip yüreğimize gülümsedik ama korktuk. Sebep mi, elbette sebep sendin ölüm, yok olacağım korkusuydu sebep.

Özellikle geceleri daha bir depresir duygular, karanlıkta olmayan ışık gibi ben de yok oluyorum karanlıklarla... Sadece anılar süsler bu yalnızlığı, bu kimsesiz yılları. Gözler hep yollardadır, sanki yaşanmış yıllardan birini bekler yürek ve ömürle birlikte beden de yaşlanır yavaş yavaş ve olmayacak düşlerin peşine bırakır kendini gönül, bilinmez bir şekilde...Oysa ölüm ne güzeldir, ölümle kavuşur, ölümle bir olur bekleyenler.

Gün doğar, efkar uyanır... Yarını belli olmayan insan her gün başka bir umudun ardına düşer, yaz boz tahtası gibidir sanki umut... Kim kendi istediği gibi yaşayabiliyor ki, bize sunulan hayat kadarken düşlerimiz... Kimse kendisi olamaz, hep bir başkasının hayatı keser yolunu. Ne ışıl ışıl günler var ne de zifiri karanlık var gidilecek yolda, arayış içinde el yordamıyla yolunu bulacak yolcu... O yol ki sonsuz bir yol, iyisiyle kötüsünü ayıramadan, güzelle çirkinini fark edemeden öyle bir ayrılık çalar ki kapıyı kedere gark olur yürek ve bilmez gidişin dönüşsüz olduğunu...Ses yok bedenden.Bu, ölüm.

Dört bir yan insan dolu, insanda binlerce yüz dolu. Bu nasıl bir ikilem ki tüm yüzler maskeli. Gönül kanar da gülen yüzlere, mutluluk provaları yapar adeta dünya denen sahnede. Yaşamın bir oyun olduğunu ne zaman anlar ki insan...Dinle...sessizliği dinle, onu ses ancak yok edebilir...Yoktun demek için bir vakitler var olmak gerekmez mi...Varlığı bilmeden yokluğa ağlanır mı ki... Dön bak...dön...Çevren insan dolu.İnsan ama yabancı yüzler, yüreğe uzak ruhlar. Ve insanın alınına yazılanların şifresini çözmeye kalkarsan...Hadi bul her kelimenin ardından doğacakları...Aysberg gibi her kelime. Ayrılık, mesela... Tek bir kelime ama nice ayrılıklar yazılmış alınımıza, bilmeden yaşadığımız. Gözlerini kapat da bir düşün... Olayları bağla birbirine ve çöz düğümü...Bunca yabancı yüz, belki bir gün alın yazısına mührünü vuracak... Ayrıntıları kimse bilemezken bu bilinmezliğin sahibi sadece soru işaretleridir.

Duydun mu... Ölüme endeksledik de yaşamı, hep erteledik yaşanacakları... Şimdi ihaleye çıkartmışlar ölümü ve gene tek alıcısı çıkmış: hayat.
O halde sonuna dek tutun hayata, savaş karanlıkla ve maskenin ardındaki ruhun güzelliğini hisset ve ölüme kaç kalmış olursa olsun uyandırma efkarı. Yaşa.

9.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

+++Şahin Hanelçi'den Bir Şiir- Bir Yorum

<img
src='http://www.nationalgeographic.com.tr/ngm/0803/images/mercek/mercek.1.4.jpg'
>

<center>

FIRAT OLMAK İSTİYORUM

Kardelenler açan diyardan gelir,
Çatılmış kaşıyla firardan gelir,
Hasretlik sedası sevdadan gelir,
Zamanı koynunda toplayıp akar.

Feryadı duyulmaz benlikler sarmış,
Uzanan kolunu dikenler sarmış,
Beynini kemiren akrepler sarmış,
Korkuyu ümitle dağlayıp akar.

Cümleler toplanır dilin ucunda,
Eritir ruhunu gönül korunda,
Menzile baş koymuş aşkın yolunda,
İrfanı Allah'a bağlayıp akar.

Lal olsa da dili gönlün sesiyle,
Esen rüzgâr olur neyin sesiyle,
Yazgının köpükle varan sesiyle,
Ecrine kul olup çağlayıp akar.

Benim adım Murat senin Karasu,
Vuslatınla Fırat olmak arzusu,
Pranga vurulmuş bitmez sorgusu,
Özlemi ruhunda saklayıp akar.

Sevdamla kendimi benzettim sana,
Halimin resmini arz ettim sana,
Lütfuyla ismini söz ettim sana,
Suların kahredip duymayıp akar.

Şahin Hanelçi
27.02.2009
ELAZIG

<http://www.edebiyatdefteri.com/siir/203244/?q=&syf=1#yorum>

<center>

FIRAT OLMAK

Günün şiiri seçilmiş bir şiir var karşımda, Fırat gibi deli deli çağlamış şair.Keşke sevilen de kardelenler açan diyardan gelir gibi geleydi de çatık kaşı açılaydı...belki hasretlik tükenirdi de şair, Fırat olmaya meyletmezdi.

Oysa sevdiğinden ayrı kalan yarenin feryadı nice benliklerde hissedilmiş yüzyıllar boyu. Sevdiğine ulaşmak için dağ bayır gezercesine yol süren gönlün nasır paramparça olduğunu, gönlündeki çizikler bilir.Çaresizliğe sarılan bedeni, nice akrepler,çıyanlar sarsa da dört bir yandan gönül bu korkar mı, ümide sarılır iyice de atar onları ümidin koruna.

Keşke bir göreydi mevsimsiz başını gösteren sabırsız kardelen diyarından gelen, keşke bir göreydi gönüldaşını... dil neler demezdi ki neler. Gönül öyle bir har olup yanmış ki can ne ki bu sevda uğruna, beden ne ki... Gerçeğe ulaştırıcı güçlü sezisi Rabbine emanet eder sevilen ve Fırat misali akar duyguları sevdiğine.

Ne güzeldir Karasu ve Murat'ın birleşip de Fırat olması... Ne güzeldir şairin Fırat olma arzusu. Fırat olmak ne güzeldi. Çoğalmak sevgi ile ... Fırat'ın üzerindeki köprüler, pranga gibi bağlasa da onu, bitmez bu dünyada sevilenin sorgusu ama o, yolunu bulur akar Dicle'ye doğru, çünkü özlemi ruhunun en gizli yerinde yakmaktadır onu.

Elbet diler şair, Fırat olmayı çünkü bilir ki o deli dolu Fırat, özlemini çektiği Dicle ile el ele tutuşacaktır ve geride sevda için çekilen acılar bir düş gibi kalacaktır. Kaleminiz daim ola, vuslat irak olmaya.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

= Can Yücel- Özledim Seni / Can Dağlıoğlu yorumu ile

ÖZLEDİM SENİ

ayrılık yüreğimi uyuşturuyor karıncalandırıyor nicedir.
beynimi uyuşturuyor özlemin...
çok sık birlikte olmasak bile
benimle olduğunu bilmenin
bunca zamandır içimi ısıttığını
yeni yeni anlıyorum
Yokluğun,
Hatırladığıça yüreğime saplanan bir sizi olmaktan çıkıp
mütemadiyen bir boşluğa
Sabahları seni okşayarak başlamaları
aksamları her isi bir kenara koyup
seninle baş başa konuşmaları özlüyorum;
oynaşmalarımızı,
yürüyüşlerimizi,
sevimli haşarılığını,
çocuksu küskünlüğünü...
Nasıl da serttin başkalarına karşı
beni savunurken;
ve ne kadar yumuşak
bir çift kısık gözle kendini
ellerimin okşayışına bırakırken
Gitmeni asla istemediğim halde
buna mecbur olduğunu görmek
ve sana bunları söylemeden
"git artık" demek
"beni ne kadar çabuk unutursan, o kadar çabuk
kavuşacaksın mutluluğa"
demek sana ne de zor
seni görmemek ve belki yıllar sonra
karşılaştığımızda
bana bir yabancı gibi bakmanı istemek senden...
yeni bir sevdayı yasakladığım kalbime söz geçirmek....

CAN YÜCEL

SERAP DEMİRTÜRK

79'un Kışında

Kar, yolları kapamış,
Ayten yolda kalmış!
Erzincan nerede ki?
Şu yollar neden bunca kıvrımlı ki?

Gece...
Yollar ıssız
Ayten kimsesiz...
Çantasındaki ağı elinde
Düşünceli...
Beklemekte...

Erdal merakta,
Nerdedir biricik eşi?
Kimden haber almalı ki!
Rüzgâr da suskun...

Dağlar,
Hey dağlar
Yol bulun yârine
Yolda kaldı gözleri...

Vakit hangi vakit ki
Kar vurur ince ince
Titrer Ayten otobüste
Ne geri dönebilir yavrularına
Ne ileri gidebilir sevdasına...
Hey gidi hey!
Neden ki bu yaşta bu ayrılık ki şimdi?
Neden ki dağ ardına gidişler?
Neden ki yâri kimsesizliğinde sarıp
Varım ki ben, dileyişler.

Gece...
Ayaz vurur,
Otocüs üşür,
Yolcular üşür...
Yollar kapalı
Çiğ mi düşmüş ne
Haber gitmez ırağa
Gözler bulutlu,
Bir yolcunun çocuğu ağlar hepten,
Bir genç donuyorum mu ne, der sessizden...
Ayten umutlu
Dört yıl bekledim ben Erdalımı gençken
Şimdi mi yılacağım erkenden...
Yavaştan üşür elleri,
Gülümser yanındakine,
Dalına kondurmaz korkuyu da
Bir lokma daha alır elindeki börekten...

Çocuklar habersiz olanlardan
Yolcu ettiler ya annelerini
Bilmezler olan biteni,
Otururlar kendilerince
Hayatın kollarına,
İş, güç, okul derken
Geçer vakit tez elden...
Uyurlar o gece onlar
Sarılıp da yorganlarına,
Anneleri üşürken...

Ayten, ah Ayten...
Ne vardı ki gidecek kışın günündeyken...
Açılınca yolun karı buzu
Dönecekti Erdal zaten...
Görev kutsaldı
Emirse büyük yerden,
Yıldızlar parlardı
Omzundaki apoletten...

Bir daha sordu Erdal
Haber var mı diye,
Yok komutanım, dedi asker
Gözlerinde umut yokken.
Bitmedi,
Bitmedi 7 Mart gecesi...

Motor gürültüleri...
Dikili gözler heyecanlı,
Yemegin tadı tuzu
Yollara umut mu oldu?
Eritmez ki o tuz o karı-buzu!
Birden
Uyandı umut,
Motor sesleri uyandı,
Uyuyan yolcuları sarstı sesler...
Yavaş yavaş
Bin heyecanla ilerledi araçlar,
Silindi gözlerden yaşlar...
Dualara sığınan eller,
Şükre döndü...

Bir gün sonra
Kutlarken evlilik yıldönümlerini
Sevgilerini sundular
Ayten ve Erdal
Yetmiş dokuzun kışında
Bir sekiz mart gecesi,
Orduevinin en güzel masasında...
Çatal kaşık seslerine karışıyor
"Dersini almış da ediyor ezber,
Sürmeli gözlerin sürmeyi neyler."

Bunca yılı sevgiyle tüketenlere
Kar neyer, tipi neyer;
Ayrılmasın gönüller,
Onları kim eyler?

14 Şubat 2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Acı Hayat - Roman olacaktı...

brfont face='TR Dauphin' font size='4 pt' color='#666600'centerstrong

-
Yaşanmış mı kim bile...

-

Tek bir dileğim var:unutmasın beni çocuklarım ve gözlerimi kapatmaya sevdiğim gelsin.

Başını yorgun bir şekilde kızının omzuna yasladı; feri kesilmiş gözleri, artık çok yakını bile seçemiyordu. Elleri titreyerek verilen suyu içti ve öyle bir ah çekti ki kızı, çaresizlikle saçlarını okşadı, iyice ağaran saçlarını. Ne güzel günler geçirmişlerdi beraber. Çocukluğunun en güzel anları denildiğinde hep babası ile ağabeyi gelirdi gözlerinin önüne. Boğaza gitmek, denizi seyretmek çok mutlu ederdi onları. Ama babası denizi görünce hep hüzünlenirdi eskiden beri...Dedesi kaptanmış, babası da kaptan olmak istemiş ama kocasının yokluğundan yüreği yanan anneannesi, izin vermemiş. Ne zor bir şey istediği bir şeyi gerçekleştirememek, diye düşündü. 'Ben öğretmen olmak istemiştım ve şimdi sevdiğim bu işi yaparken huzur doluyum.' diye düşündü. Dışardan denizden gelen esintiyle birlikte balıkçıların çığlıkları girerken içeri babası dalıp gitti. Uyandırmaktan korkarak sessizce babasının üstünü örten Işık,parmaklarının ucuna basa basa odadan çıktı.

15 Ekim 1959 Pazartesi

Işık,sabahın ilk ışıkları inmeden evlerine duyduğu tıkırtılara uyandı. Evde babasından başka kimse yoktu; içini derin bir ürperme sardı. Bir an ne yapacağını bilememenin çaresizliğini yaşadı. Sonra tüm gücünü topladı ve sessizce yataktan çıkıp kapıya doğru ilerledi. Ses, babası Ayhan Bey'in odasından geliyordu. 'Eyvah! ' diyerek odaya doğru ürkek adımlarla ilerledi. Çevrede dolaşan hırsızlık haberlerini o da duymuştu, babasının maddi gücü de bilinen bir gerçektı.

16 Ekim 1959 Salı

Kapını altından hafif bir ışık sızıyordu, ama hiç ses gelmiyordu artık.Tüm cesaretini topladı ve yavaşça kapıyı açtı. İlk önce babasının yatağına gitti gözleri, o da nesi! Babası yatağında yoktu, tam kafasını çevirecekti ki babası sessiz ve titrek sesiyle: -Özür dilerim kızım,uyandırdım mı? -Yok babacığım, uyanmam önemli değil. Siz... ne yapıyorsunuz? Üşüyeceksiniz... O an babasının masa lambasının cılız ışığının altındaki defterini gördü. Bu defter yıllardır babasının masasını süslerdi bir biblo gibi ve hiç kimse ona dokunmaya cesaret edemezdi. Kilitli bir defter değildi ama ta çocukken bir kez onu ellerine aldıklarında babasının yaptığı o uyarıyı hiç unutmamışlardı: 'İnsanlara ait bir şeye izinsiz dokunmak,çok ayıptır! ' Bu tok sesi hiç unutmamışlardı ve ne o defteri ne de bir

başkasına ait bir şeye bir daha hiç dokunmamışlardı. Bu düşüncelerden babasının sesiyle uzaklaştı:

-Gel yavrum,otur yanıma. Keşke ağabeyin de burada olsaydı, bu anı onunla da paylaşmak isterdim.

Gözlerindeki bir anlık dalgınlığa yenilmedi.

-Bu defter bir ömrün hikâyesi kızım. Yıllar önce amcam beni içinde bulunduğum çaresizlikten kurtarmak için yurt dışına çağırdığı günlerden beri fırsat buldukça yazdım yaşadıklarımı. İnsanoğlu kuş misali yavrum. Ben bir insanın yaşayabildiği şeylerden çoğunu yaşadım. Yaşam, hiç beklemediği anlarda insana tokatını indiriyor ve sen daha ne olduğunu anlamadan bir ikincisi geliyor....Gecenin bu vaktinde neden bunları sana söylediğimi merak ediyorsundur. Bu gün ben kendimi batan bir güneş gibi hissettim...Bu ömrüm tükenip de aranızdan ayrılıp da siz bu defteri elinize aldığınızda benim sözlerim gelecek aklınıza ve belki de benim anıma hürmeten tek bir satırını bile okumadan kaldıracaksınız onu ve her baktığınızda -eminim ki sevgiyle- beni anacaksınız. Ama yavrum, babanız neler yaşamış bilemeyeceksiniz. İstiyorum ki benim yaşadıklarım tecrübe olsun sizlere ve benim attığım yanlış adımları atmayın. İstiyorum ki benim de duygularıyla, arzularıyla, umutlarıyla bir insan olduğumu hiç ama hiç unutmayın. Şuna inanıyorum: bu dünyaya iki evlat kazandırdım ve onlar hiç bir zaman benim başımı öne eğdirmeyecekler. Annenize gelince, belki bu defterdekileri okuyunca benimle evlendiğine pişman olacak...Bilemem belki de 'Keşke onu daha iyi anlasaydım.' diyecek.

Gözlerimden akan yaşlara engel olamıyordum babam konuşurken. Ona sarıldım, sanki yıllardır hiç sarılmamıştık, sanki onu yeni görmüş gibiydim.

Ellerini, o sıcak ellerini uzattı ve ellerim avuçlarında gözlerime sevgiyle baktı.

-Kimseye bir şey söyleme, annen zaten huzursuz. Sonra Emre de yurt dışında, gelince ona da verirsin. Herkes kendi okusun defterimi tek başına, bir roman okur gibi. İnan, hayatım roman. Önce sen kızım, önce sen oku; ilk sen tanı Ayhan'ı. Onlar geldiklerinde belki güneş batmış olur zaten.

Bir elimi bıraktı, öbür elim titreyen elleri arasında adeta kaybolmuştu; o siyah deri kaplı defteri kucağıma bıraktı, saçlarımı okşadı ve alnımdan, neden bilmem alnımdan öptü.

Sonra sessizce kalktı, yatağına gitti ve bana şöyle seslendi:

-Haği, al hazineni ve git yat yavrum. Sevgim seni korusun.

Bağrıma bastığım defterle yanına gittim. Binlerce belki de milyonlarca öpücüğe boğmak istiyordum onu, ama tek bir öpücük kondurabildim yanağına; üzerini örttüm ve korkuyla girdiğim odadan, içim titreyerek bilinmeyen duygularla ayrıldım. Odama girer girmez hemen kapıyı kapattım ve babamın defterini yatağımanın üzerine koydum, sessizce oturdum. Sanki babam yanımdaydı, o defter ve babam bir bütündü. Yıllardı hep güzel ilişkilerim olmuştu babamla, çocukluğumdan beri ne zaman canım yansa anneme değil, babama koşardım. Bana bir kez olsun bağırdığını, beni bir kere kırdığını hatırlamıyorum. Ve şimdi babam, canım babam en değer verdiği şeyi bana vermiş, ilk benimle paylaşmıştı. Bir an yeniden gidip onu öpmek, sarılmak istedim ona, ama belki de uyumuştum. En iyisi sabahleyin ona duygularımı söylemek, diye düşündüm. Şimdi ne olacak? Açsam mı? Uzun bir tereddütten sonra ellerim titreyerek defterin ilk sayfasını açtım: 'Ayhan'ın Yaşamı' yazılıydı babamın o hep beğendiğim el yazısıyla. Başka bir şey yok. İkinci sayfayı da çevirdim ve sözcükleri adeta su gibi içercesine okumaya başladım:

16 Ekim 1907 Salı

.....

(Bir gün devam edeceğim...)

SERAP HOCA

img src='http://www.ozelimsin.net/mektuplar/79_dosyalar/lancelottop2.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Acılarımda Yalnızım// Düz yazı

/BIG/H3/MARQUEE
br/MARQUEE/SPAN/FONT/I/P
brbrdiv align=center style='width:90%; filter:glow(color=red,yellow,strength=30) :
font-family:times new roman bold; color:yellow'
br
img src='http://www.artis-creation.info/VEDA.jpg'font face='Comic Sans MS' font
size='2pt' color='BROWN'

-Veda-

Seni, beni unuttuğun yerde bırakıyorum. Yerdeki umutlar, anlatsın çektiğim acıyı. Seni, içimde bin heyecanla dağlar ötesinden getirdiğin gözlerindeki kıvılcımı görmek için gelirken sırtını döndüğün yerde bıraktım. Dokunma gözyaşlarıma, acılarımda yalnızım. Kismetse bir yaz akşamı ya da bir yağmur serinliğinde bakarım gözlerine de, unutulmuşluğuna yanarım vuslatı bekleyen bu aşkın.. Şimdi ne zaman bir ses gelse senden bir zamanlar ruhumu sarsan sesini dinlerim de derim ki: Vakit med-cezir vakti değil...deniz durgun, martılar uçmaz, serçeler ağlar sessizce...Ve sen, bilmeden yıktığın köprüleri, hala elinde ağ, beklersin durgun denizin kıyısında. Oysa liman sessiz, gemiler boş, yolcular gitmiş. Vakit, sonsuza beş kala. Vuslat limanında ne sevdaya gebe umutlar ne sen ne de ben varız. Kim bilir, bir daha gelirsek dünyaya aynı ağulu şerbeti sunmayız, düşüncenin evrenine şüphe tohumunu ekip... ezmeyiz duygunun yüceliğini... yok etmeyiz el ele o erişilmez sevdayı ve bir türlü diyemediğimiz bilinmez sözleri saklamayız dudaklarımızda.

Sevgimle kal, kendine iyi bak.

Mavi Çınar Dergisi. Sayı 12. Mayıs 2007
td width='70' bgcolor='#000000'

embed
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ekrem_vural/ekrem_vural_huseyni.wma'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'
/embed/td

SERAP DEMİRTÜRK

Açık Hakikat

<center>

Sancım,
Umudum,
Yalnızlığımın sesi...
Sana ulaşamıyorum
Bu derin kuyudan.
Çıkmaz sesim dışarı,
Tut ellerimi, al beni.

Gecelerin zifirinde,
Işık arar gözlerim.
Sinip korkularıma
Kıvrılmaktayken ben
Nasıl ki uykuların?

Bilirim
Çıkılmaz bir yolda,
Asasız bir yolcusun.
Gönüldeyim,
Dildeyim...
Ne garip ki şu yerdeyim!

Serap Hoca
6.9.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Adı Yok Bir Şiir

Uyku tutmayınca
Sinersin gecenin ıssızlığına da
Dalarsın karanlığın gözüne,
Bakar bakar
Ağlarsın...

Hasret sarınca benliği
Ağıtla tüketip de umudu
Kivranıp sancılı duygularla
Bir derin bilinmezlikle
İç çekersin...

Sevda bulaşıp da gözlerine
Yer yer izi kalırsa anıların;
Siyahın adı neden acı,
Beyazın adı neden umut
Düşünürsün...

Dudaklar inlerken adıyla
Eller kimsesizliğe sarılmışken
Bulut olur da bakışlar
Hülyalarda inleyen aşkı
Serap sanırsın.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Adımı da Sil Silebilirsen

Döküldü gözümde sevdan
Bir bir topladım anılar içinden adını
Savurdum okyanusun mavisine...
Acıtıyor içimi bilinmezlikler,
Kıvraniyor duygularım kalbimde...
Ezik bir insan bakıyor içimde bana
Islak ama nankör bakışlarla...
Ne dilim dinliyor artık beni
Ne ellerim...
Susunluğuma gömdüm feryadımı
Unutturdum elime tenini...
Karaya çalan gözlerim kör olsun da
Görmesin artık seni,
Hayata ağır aksak tutunan ellerim,
Kırılсын da yazmasın adını...
Sağır olsun kulaklarım da
Duymasın adını ananları...
Yettin... yettin be deli gönlüm
Savur at kendini yerden yere de,
Ne olur anla artık şu yalan dünyayı.

21.1.2011
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Adını Sen Koy

'İlık bir şeyler aktığında yüreğinden,

Adını koyma ne olur.

Kalbin her farklı çarpmasında

Duyduğun şeyi,boş sanma ne olur...

Adını koyma ne olur,

Bu,bir sevgidir...

Bir saygıdır sevdiğine.

Adını koyma ne olur...

Bir aşktır belki de bilemezsin sen.

Çarpan kalbine bak,

Yüreğime aksın sıcacık sevginle,

işte odur onun adı.

Adını koyma ne olur...

Bir el uzatımı kadar yakinken

Titreyen yüreğine,

Bir gün batımı kadar uzağım,

Ama...

Her yerde ve her zaman yanımdasın.

Bir selam gelse dönüp baktığım,

Bir kelam olsa okuduğum,

Hepsinde sen varsın duyduğum.

Adını koyma ne olur...

Uzatsan elini,sımsıcak sıkacağım.

Uzatsan yüzünü,yanağına öpücük konduracağım.

Uzatsan yüreğini içine sığacağım.

Bunu duyuyor ve yaşıyorum.

Bu,sensizliğin türküsüdür.

Bu,sazımın çığıdır.

Bu, yüreğimde izindir...

Adını koyma ne olur...'

Nicedir böyle yangın hissetmemişti yüreğim...Kimdendi bu yanık ses? ...Öylesi ben gibi, öylesi içli...Daha ne denir ki bu sözlerin üstüne..Vereyim sazı aşığın eline...Vursun sazın tellerine..Dağlar ağlasın...rüzgar savursun tüm sevenleri..Adını koyamadıkları sevdalarda savrulsunlar..Şair desinler, bizim için mi yazdın bunları? ... Yoksa sen de bizim gibi yandın mı? Otur ey yaren, çok yanına aşığın...Yazmanı savursa da yel, uçuşsa da saçların...boş ver..aldırma...Dağılsın duygular gibi saçların...Gözlerinde bul kendini sevdiğinin...Sesine ses versin güller..Bağdaş kurmuş ya yarin...sazın telini konuştururken o, 'Adını sen koy' diye çekerken uzun havayı, koy ellerini dizlerine...kur düşlerini...Kim bilir...şu dağın ardında ne yaşanacağını...Kim bilir? ...Kim? ...

<embed src='http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/turkiye/nesetertas/08.asf' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Adliye Koridorundan İzler

<center>

Adliye Koridorundan İzler

-Dokunduğumda ellerime,
Düşlerim olacaksın.-

Sanki
Ölüm çalmış yüzlerdeki umudu,
Sanki
Yıllara kurban edilmiş gülüşler.

Sanki
Omuzlara binmiş hayat,
Sanki
Umut taciri olmuş sessizlik.

Sanki
Bekleyişlerde saklı çırpınışlar,
Sanki
Yaslanılacak hiç omuz kalmamış.

Sanki,
Yüzlerden hüznün damlıyor,
Sanki
Korku iliklerde saklanıyor.

Sanki
Uçup gitmiş geçmiş, kuşların kanadında,
Sanki
Geleceğin, şu cübbenin gölgesinde.

Sanki
Ruha suçlular saklanıyor,
Sanki
Kalemi kıran, adaleti simgeliyor.
Sanki...

2.6.2009

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Aglar Ay

gece...
sancili evren...
kiyida kösede ürkek yalnızliklar,
kediler korkar,
köpekler azgin...
düsler çıplak.
adam,
kaldirip pardösünün yakasini,
delerek ıssizligi,
yürür bilinmez yolculuguna.
kadin,
savurup saçlarini,
içindeki bin korkuyla
bekler ekmek teknesini.
çocuk,
merakli gözlerle süzüp
bakar duvarlardaki gölgelere,
kapayamaz perdeyi,
isiklar siginagi.
bir teneke sesi,
bir çiglik,
gece,
ürkek yalnızlik.
açıktaki bin çile,
gecenin kucagında.
aglar ay,
dayanamaz hüzne.
çekilir el ayak...
adam,
kadin,
çocuk
ve hepsi
günesi bekler
saklasin diye aciyi.

Akademi Dergisi.Sayı 11 Ocak 2007

SERAP DEMİRTÜRK

Ağır Aksak Yürüyüş

AĞIR AKSAK YÜRÜYÜŞ

çek git!
al gölgeni de üzerimden
akıtma insanlıktan uzak hislerini
uzak dursun benden artık bir tek kılcal damarın

çek git!
al bıraktığın tüm nefreti
bırakma bende yaşanmışlığa dair tek bir iz
gölgemde bile kalmasın düşün ve git artık dünyamdan

çek git!
insanlığı nerde bıraktın sen
unuttuğunnher ne idi yılların ötesinde
git bul kendin varlığının -vakti zamanında var olan- özdeki güzelliğini

çek git!
nefes alsın damarlarım
gözlerimdeki nem durulsun artık
viran gönüllere eş olmaktan yoruldu gönül, bilmezsin

çek git!
bencilliğin kadar benciline sarıl
tüket başka omuzlardan da hayata inancı
ufuklarda ışık görmek isterim artık, ağarsın dünyam

çek git!
elde avuçta ne varsa al
bir nebze huzur için kanar duvarlar
çığlıksız ağıtlar yok olsun, ay buluta saklanmasın artık

çek git!
filiz versin başak sensiz
onur başını kaldırıp baksın gizlice
şaşırsın cepteki liralar, ağlasın kefen, çırpınsın hayat

çek git!
razıyım bedeli her ne ise
yansa da yıkılsa da güneş, kararsa dünya
görme gözyaşlarımı, vicdanı olmayanadır bu ağır aksak yürüyüşüm.

SERAP HOCA

28.7.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Ağlamak mı?

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Ağlamak mı?

Savruldukça her rüzgar
Bir dağın yamacına götürür kişiyi..
Nereye gidersem gideyim
Kendimi de görüyorum yanımda.
Nedenli, nedensiz doluyor gözlerim.
Ağlayamıyorum.
Yüreğim sus diyor,
Gözlerim kal diyor.
Yüreğim,
Sen kazandın.

Öyle de
Bu gözümden akan ne?
Yokluğunun acısı mı
Yol olup aktı gene?
Bilemedim..

Beni anlayamadın,
Yüreğimden teğet geçtin...
Beni unutmanın kareköküyle
Türeviyle çarpıp böldün
Ve
Yüreğimi
Yok ettin!

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ağlamayın - Düz yazı

Seni Unutmadık Can Eriğim

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>
```

Savrulan saçlar mıydı, düşler miydi boylu boyunca...Bir toprağın başında beklemek mi olacaktı kaderimiz....Her dem gel diyordu sanki toprak ona... Gideceğim, derdi, ama ardından ağlamasın kimse...ölüm tükeniş değil, ben vuslata ereceğim. Ağlamak, sazımın telini kırmaktır. Sakın dedi, sakın ağlamayın toprağımın başında. Bilir misiniz, her gözyaşı yüreğime dokunur. Yok olsa da varlığım, çürüse de bedenim, kalbim hisseder benim için üzüleni. Üzülmeyin yokluğuma. Biliyorsun değil mi gözlerine hiç bakamadığımı, hüzne aşık olduğumu ve eylüle olan sevdami. Savrulan, saçlarım değildi. Yüreğim savruldu boylu boyunca. Türkülerle yandım ben, her türküde ağladım ben gibi dertlilere. Duvağını takamayan benim gibi nice gönüllere ağıtlar yakılmıştı arkalarından. Yüreğin ağıdıydı bu...Dil değil, yürek söylüyordu...'Niye gittin al yazmalımsın / elimi sensiz koydun./ niye gittin gül yüzlüm / duvağın yerde kaldı...'
Dövündüm...dövündüm de dizlerim ağladı benim yerime...Can....Can içre can... Nerden bilirdim ki toprakla randevun olduğunu...Dayanmadı mı o narin bedenim, rüzgarın uğultusuna...Bilseydin bunca canı kor gibi yaktığını, gider miydin, diyeceğim...ama duyar gibiyim o güzel sesini...'Ağlamayın...Unutmayın beni, ama ağlamayın.'

```
<td width='70' bgcolor='#000000'><img  
src='http://www.cicekdunyasi.com.tr/cd2003/images/soganlar/lale_siyah.jpg'>  
<embed src ='http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'  
autostart='true' loop='true'>  
</embed></td>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Ağlasa Amasya

Dolandım da döndüm
Şirin misali...
Karşımda bir ala dağ...
Yüreğim yangında.
Şu kavrulan yüreğimin içindeki koru
Kim körükler..
Bir bilsem
Ya da
Şu yanan göğsüme akan gözyaşları
Neden serinletmez beni de
Daha bir yakar.
Bir bilsem
Bunca bilinmezlik içinde
Sarsılmadan yaşamak nasıl mümkün...
Bir bilsem...
Şu akıp giden Yeşilırmak'la söyleşsem...
Sorsam ona aşkın sırrı nerde;
Vuslat mı korur aşkı
Vedalar mı sever sevdayı...
Şorsam.
Öğrensem bunca yüzyılın sırrını.
Bilsem,
Ah bir bilsem de
Yansam korumla bin kere.
Ruhumla
Etimle
Terimle
Kanımla
Sevdam diye haykırsam
Dağlara dağlara...
Duysa Ferhat.
İnlese şu nazlı Taşova,
Seyretse yayladan Borabay
Ve...
Ağlasa Amasya
Aşka,
Sevdaya,
Kavuşamayanlara.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ağlat Şair

<div style='overflow: auto; width: 680px; '><p style='text-align: center; '>

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/61/www_antoloji_com_664161_861.BMP'>

nerede susarsa gönül teknen,
orada demle yüreğini;
akla içini.
bu kadar beyaz olmamalı kar
bunca kirliliği varken dünyanın
ben soğuğa bunca sevdaliyken.
acıyan yanlarını yok et,
yüreğinin eksiklerini tamamla,
geceleri tüket
ağarsın gün.
görünenlerde değil,
görünmeyenlerde ara yok oluğu.
bir Şehir,
bir Şehir ki güzelliğe aç.
bir güzelin saçlarının gölgesinden bak o Şehre.
ağarırken gün,
saklanmışken giz.
türkölere sinen ağıtlara tıkama kulağını
yok oluğuun yürek yakıcı sızısını duy.
orhan veli misali dinle Şehri,
acıya hükmedebilenleri duy.
bedeni tükenmişlerin resmini alıp eline,
bir bak hayata.
sus...
acılar, fırtınasına sardı insanı.
kanadı kırık güvercin, bakar sonsuzluğa
dalında.
bunca yaşanmışlıkta varlığın özü,sadece söz.
haydi Şair, ağlat;
at yüreğe bir köz.

SERAP DEMİRTÜRK

Ah Amcam! / Manzum Hikaye

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/99/www_antoloji_com_1209699_929.JPG'>

AH AMCAM!

-Hayatın arka sokaklarında gezen ak sakallı öğretmen
Anılarındaki çocukluğunu dillendirir kendince.-

Bir çocuk var
Okuma aşkıyla yanan,
Küçücük boyunda kocaman düşleri olan.
Upuzun bir giysi var üzerinde.
Anneliğinin aklına uyar babası
Hissetmez bile onun okul düşlerini.
Her akşam okul bahçesinin önünde
Öylece bekler okuldan çıkanları çocuk.
Amcası bir gün görür gözlerindeki ışığı,
Verir eline kitabı, defteri
Götürür öğretmene ufacık gök gözlüyü.
Oğlum, der
Okumaksa amacın
Hadi bakalım,
Al sana okul.
Çocuğun gözleri ışık,
Çocuğun gözleri güneş.
Şevince sarar içini
Oper bir amcayı
Bir de öğretmenin elini.

Soğuk bir kış günü,
Bakar ki arkadaşları okula gitmez,
Kaçarlar okul yolundan uzağa...
Pinokyo misali düşer onların ardına,
Hiç düşünmeden önünü ardını.
Saatler nasıl geçer,
Gün nasıl biter bilmezler.
Bakarlar ki gün karardı,
İliklerine dek vurdu soğuk,

Eve giderlerse de dayak...
Yakacak bir şeyler ararlar,
Yüreklerindeki korku engeller adımlarını
Ve düşer akıllarına toprağa atılan
Kitaplar, defterler...

Sadece ısınmak,
Sadece ışığa sarılmak
Belki de korkuyu savurmaktı
Yanan kağıtların şavkına
Ve çıkarır en büyükleri
Babadan çaldığı kibriti,
Kibritin şulesi düşer yavaşça...
Hepsi ısınmak için can atar
Ve düşünmeden sonuna dek atarlar
Bütün kitapları, defterleri...
Kovalamaca oynarlar,
Şaklambaç oynarlar,
Üşüyünce gelir ısınırlar.
Akşam olunca gideceklerdi,
Okuldan gider gibi evlerine.
Çabuk biter alevin gücü,
Yeniden titrerler...
Hava kararmadan
Dönerler evlerine,
Okuldan!

Öğretmen sorar,
Çocuklar susar...
Öğretmen sorar,
Çocukların başı önde
Ve öğretmen "Gidin, getirin! " der
Gönderir onları
Kitaplarını, defterlerini almaya.
Çocuk gidemez eve...
Bir önlüğü bile yoktur daha,
Olmayıversin kitabı da...
Almaz ki babası da zaten...
Öyle dolanır sokaklarda amaçsızca...
Gitmez okula günlerce...

Sokakta oynarken çocuk,
Gökle yarışırcasına gözleriyle
Amcası gelir, çöker yanına.
Sormaz hiçbir soru,
Okşar başını, tutar elini...
Giderler çarşıya,
Alırlar yeni kitap, defterleri
Bir de okul önlüğünü...
Yüreği kuş olur çocuğun,
Işıl ışıl olur düşleri.

Hopluya hopluya giderken okula,
En değerlim dediği kitaplarına
Şarılır sımsıkı gözü yolda...
İçinden hep kendince
"Öğretmen olacağım ben de!" der.
Öğretmen olacağım ben de...

1.7.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ah be Yar...

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/63/www_antoloji_com_699463_313.JPG'>
Zaman,
Hoyratça harcadı günlerini...
Şimdi
İmbikten mi gelir ki
Vura vura hasrete.
Ne sen
Ne ben
Ne de şu gök,deniz, dağ...
Hiçbiri bilemedi
Bilemedi yar,
Sevdanın neden
Neden sızılının en derini
Bıçakların en kesigi olduğunu...
Ah be yar!
Mecbur muydun,
De bana
Mecbur muydun
Bu kadar çok sevmeye...
Gözlerin kan çanağı,
Sevgiyle bakıp bana
Verip sevgini kucağıma
Ah be yar
Gitmeye...
Desem ki sen
Şu ak buluttan ak,
Şu güneşten sıcak
Bir kucak.
Şimdi...
Türkülerde adın,
Söyleşide tadın,
Dillerde yadın.,
Ah be yar...
Kötü oldu gidişin de
Tek tesellim:
Varlığındaki ben,
Varlığımıdaki sen.
Duyma,
Hissetme iç sızımı.
İyiyim merak etme...
Bir gün, bir gün batımı,
Buluşuruz ufukta
Gözyaşımız ve sevdamızla...

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ah Şu Ahvalim

<center>

-Yıkıntılar arasında sahipsiz bir varlığım. -

Dokunma ellerime,
Dokunma yűređime,
Dokunma gűzlerime!
Her ne hâlde ise benliğim
Nice yaralı ise gűnlűm
Dert de bende, derman da
Alacağım zavallı kararlarda...
Bakma gűzlerime
Gűremezsın ruhumu
Sevdan űrttű gűzlerimi.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTŪRK

AhLiYa - Boş Şeyler -

Bugün aklım çok karışık
Birazcık da dolaşık.
Aldım elime bir kilo akıl,
Oturdum bir fındık kabuğuna
Başladım evrenin
Şu limonata hâline
Bir kaşık şeker atmaya.
Hep fenciler mi yapar deney?
Dinleyin ne diyor şu ney:

Sevdiklerinize önce çiçekler gönderin
Sonra...
Sonra kocaman acılar gönderin
Kırmızı kurdeleli paketlerle!
Uzanıp ellerinizle
Saçlarına
Okşayacakmış gibi yapın
Ama...
Ama çekin kökünden aniden ki
Anlasın o da
Güven dağının karının
Nasıl yaktığını!
En güzel giysilerini giyinenlere
Bulaştırın ellerinizin kirini,
Yüzlerindeki nefreti seyredin
Ve kahkahalara gömün
Düzenbaz dostlukları!

Günün en ileri saatinde
-Hangi saatiyse? -
Çıkıverin pijamanızla dışarı
-Titremeden soğukta,
Terlemeden sıcakta-
Varın gidin bakalım
Sokakların sahibi kim?
Çığırtnan palabıyık mı,
Kıvırtkan şu tuval mi,
Şişenin ta dibi mi?
Boş verin,
Baksın herkes size,
Sizse onlara...
Onlar size bakarken şaşkınca
Gidin ve
Annesini pavyon önünde bekleyen
Şu çocuğu alıp eve getirin
Ya da mezarlığa gidip
Sonuna dek açın
Çep telefonunun müziğini!
Özlemişlerdir belki ruhlar,
Samanyoluyla dans etmeyi!
Oturun şu tümseğin yanına,
Ses gelmesede

Konuşun siz iç sesinizle
Sorun bir!
Sorun!
İstedikleri bir şey var mı?
Kapatın gözünüzü,
Satın korkularınızı
Bir elinizde karanfil,
Öbür elinizde bir minik fil
Bir dönün kendi etrafınızda...

Gördünüz,
Gördünüz değil mi?
Aklınız gidince sizden geri,
Kalır mı yanınızda tek bir insan eli?

23.11.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ahvalim

```
</DIV>
<table width='100%' border='0' cellspacing='4' cellpadding='4' bgcolor='#333366'
bordercolor='#333366'>
<tr>
<td>
<div align='right'><font face='Arial, Helvetica, sans-serif' color='#FFFFFF'
size='2'><font face='Verdana, Arial, Helvetica, sans-serif' size='3'>
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' width='100%'>

<img src='http://img95.imageshack.us/img95/8633/sensizlikfv0.jpg'>
```

Dayanamıyorum, desem anlar mısın ızdırabımı?
Gözyaşlarımın selinde yıkar mısın gözlerini?
Yâr, gül yüzlü yâr, kıy da at beni şu yara;
Ya senle yaşayım ya sensiz öleyim.
An be an artar da dağıtır beni hasretin...
Umut gemimizin yelkeni yırtıldı.
Karmakarışık oldu ruhum, özüm sensiz.
Seni saklamak isterdim, şu bir yumruk yürekte.
Versinler isterdim seni, avcumun içine.
Dağlar yol vermedi, bentler vurdu gönlüme.
Sellere kapıldı umutlarımın düşleri.
Sen diye haykırdım da yel aldı çığlığımı.
Duymadın sesimi, görmedin ahvalimi.
Dönüp de bakamadın ya giderken kıyamayıp bana;
Şimdi hiç bakma kıyamazsın, gözlerimin ferî yok...
Tutmaz oldu ellerim, yazamaz tek bir kelam.
Sen diye yandı dilim, adını ana ana.
Yâr, ey yâr! .. Duy n'olursun ey canda canım.
Hangi dağın ardındaysan bileyim yaşadığını;
Bir duman eyle de gönder yüreğinin yangını.

SERAP DEMİRTÜRK

Akar Gönlüm Senden Yana / HECE-

img src='http://www.antoloji.com/siir/media/56/www_antoloji_com_731956_427.JPG'

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Saçlarima kına değil,
İlmek ilmek oya değil,
Turnalarla yolladığın,
Bir mektuptur tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Gerdanimda boncuk değil,
Gözlerimde rastık değil,
Kulagimda senden kalan
Bir türküdür tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Metre metre atlas değil,
Santim santim elmas değil,
Gözlerimde izi olan,
Bir gülüstür tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Kemik disli tarak değil,
Altın baslı yatak değil,
Uzanıp da bas koyduğum,
Bir omzundur tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Fistanima kemer değil,
Hayatinla kumar değil,
Her deminde bana esen,
Nefesindir tek dileğim.

SERAP DEMİRTÜRK

Akça Bulut

Kaynağından kurudu gözyaşları
Umut da gidince güvercin kanadında...
Dal budak saran, büktü boynunu,
Çaresizliğine ağladı özsuğu, ağacın...
Üfukların rengini açamadı lodos,
Kara bulutların gölgesinde yürek...
Kim bile, kim duya, kime ne...
Yürek dağlanmış ona ne...
Salınıp da yürüyen nerde,
Uzanıp da gülüveren yüz kimde,
Yok...gidişler sonsuz..
Bekleyişler acıtıyor gün geçtikçe...
Ta uzaklarda bir bulut var,
Sarmış sarmalamış umudu,
Karanlık öyle derin ki,ah...
Gelemiyor akça bulut buraya.

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Vazgectim.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Akgüvercin Ne Yapsın?

Bir hazan türküsü söylendi sabahın seher vaktinde sevdaya dair, özleme dair...
Tükenen neydi, güven mi, hoşgörü mü, umut mu bilinmez...
Serin serin esen rüzgar aşk nağmeleri fısıldadı kulaklara...
Gelen neydi sevda mı, dostluk mu, özlem mi bilinmez.
Şimdi ne zaman bir hazan türküsü duyulsa,
Dağları delen Ferhat'ın sevdası gelir akla...
Şimdi ne zaman akgüvercin gelse kafesinin kıyısına,
Uçuverecek de çıkacak sanılır yanılığın dünyasında.
Oysa her hazan türküsünde dağlanan, yürektir.
Oysa her seher yelinden gelen, akgüvercinin kanat sesidir.
Oysa her sela sesinde duyulan, Mehmetlerin Ayşelerin çığığıdır.
Ve...sevdaya saygısı olan onlar için dua eder.

<EMBED

src=http://www.antoloji.com/siir/media/26/www_antoloji_com_664126_458.MP3
width=210 height=43 type=audio/x-midi></CENTER>

SERAP DEMİRTÜRK

Akgüvercinden

Bir haziran sıcaklığında
Eridi yüreğimdeki karlı dağ,
Uçup gitti umut.
Kanatlarım kırıldı,
Bükülekaldı dizlerim.
Duaya bile sığınamadı,
Açılmayan ellerim.
Kahve gözlerim dağıldı,
Sevda ektiğim bağ kurudu.
Gücüm tükendi,
Aşamadım dağları.
Şimdi haykırırım
Sesim çıkmaz.
Ağlarım boğulurcasına,
Gözyaşım akmaz.
Tükenen neydi,
Unuttum.
Adın neydi,
Unuttum.
Ben sende
Kendimi yok ettim.

akgüvercin

SERAP DEMİRTÜRK

Akit- Düz yazı

-Verilen akit miydi onlari bunca yil baglayan? -

img src='http://img48.imageshack.us/img48/6918/ca4ls7tpkv6.gif '

8 Mart 1955 yilinin karli bir kis günü noktalanen bir ask hikayesi... Belediye reisinin kizi Ayten' i zengin bir aile ister ogullarina. Görücü giderler, ertesi gün bütün mahallede duyulur bu. Ayni sokakta oturan Sümerbank'ta memur olan Ismail Demirtürk, bunu duyar duymaz 'Ayten, benim gelinim olacakti.' diye aglar. Esi onu teselli etmek ister, 'Vermezler ki bize bey.' der. 'Hem Erdal daha öğrenci, olacak is degil bu, unut...' der. Erdal, Ankara' da askeri öğrenci olarak Veteriner Fakültesine yeni girmistir, alti çocuklu ailenin tek umudu, en büyük çocuk.

O gün çalisirken birden dayanamaz, isten eve gelir Ismail Efendi, hanimina seslenir, 'Hadi..hadi hanim..Kiz olanı, bin kisi ister, bir kisi alır...Mirat Efendilere gidiyoruz aksam, ben Ayten'i ogluma isteyecegim....'

'Ama' der Zeliha Hanım, 'Ama oglumun haberi bile yok, ya kizarsa. ya sehirde bir baskasına gönül verdiyse..'

'Olur mu öyle sey! ' diye kükrer Ismail Demirtürk, 'O nasıl söz! Ister! '

Gece, Mirat Efendilerin kapisi çalinir, çekinilerek. Zeliha Hanım ne kadar çekiniyorsa mahallenin büyüğü Mirat Amcadan, Sidikanimdan divanın kiyısına söylece ilisir. Utana sikila gelis sebeplerini söylerler, içlerinden de kovarlar mi, kizarlar mi endisesi geçmektedir ama Mirat Efendi, kendine yakisani yapar ve bir düşünelim, der. O gece Demirtürkler için bitmeyecek bir gecedir.

Öte yanda Mirat Efendi misafirler gidince Ayten'i, evin en küçük kizini çağirir yanina. Güzellesip serpildi diye ilkokuldan sonra okutmadigi Ayten'i. 'Bak kizim, seni mahalleden iki aile de istedi... Biri hala okuyor, digeri zengin, hali vakti yerinde. Ne dersin? ' Ayten, zaten kaç gündür kafasi karmakarisik olan Ayten, yüzü kızarik bir sekilde basini öne eger, gözünün önüne piril piril üniformasiyla Erdal gelir. Geçende izinliyken annesine gitmislerdi de, kapidan gelmis, hos geldiniz, demisti. O an, farkli duygular geçmisti içinden ve simdi babasi onu soruyordu ama çekiniyordu babasına cevap vermeye. Mirat Efendi tekrar sordu, Ayten basi önce, yüzü nar gibi kızarik Erdal, dedi. Mirat Efendi, onun öğrenci oldugunu, islerinin zor olacagini biliyordu ama...peki dedi. Ertesi gün, her iki aile de haber almaya geldi. Zeliha Hanım, aldigi olur, gelin söz keselim sözünün saskinligi ile eve nasıl gittigini bilemedi. Simdi ne olacakti? Erdal'in haberi bile yoktu. Ismail Bey, Erdal'a telgraf çekti, Ankara'dan apar topar geldi Erdal... Saskindi, ama mutluydu. Babasi hakli çıkmisti...oglu da Ayten'i begendigini ama vermezler, diye hiç konu etmedigini söyledi. Söz kesildi. Tatilde nisan yapildi. İki gencin nikahlari kiyildi, birbirlerine ömür boyu bagli kalma sözü verdiler. Dört yil...O okul bitene kadar geçen dört yil. Ne mektuplar yazildi, ne ayriliklar yasandi, ne tartismalar....neler neler...Küçük bir sehirdi Yozgat. Öksürsen duyulurdu. Nisanlilar...zor günler geçirdiler...Dört koca yil..Biter mi denen dört yilda 'Evlenebilirsek...kizimizin adi Serap olsun, bu düşün belki bir gün gerçek olur.' dediler ve karli bir 8 Mart günü gelinligi karlarin içinde düğün resimlerini çekti Ayten ve Erdal'i...Gittiler ilk tayin yerlerine genç tegmen ve esi. Orada bir bavul dolusu mektubu, bir arada olabilmenin mutlulugu ile yaktilar, yasadiklari sadece gönüllerinde kalsin diye.

.....
İste böyle...Ben, o askin güzelliginin çocuğu. Ben kendimi bildim bileli evimizde 8 Mart kutlanir. Bayram gibiydi o gün. Annem özel yemekler yapardi, bütün akrabalar telefon açar, kutlarlardi onlari. Annemle babam, birbirlerine vasiyet etmisler. Birimiz ölürse, öbürü her 8 Mart'ta kabrini ziyarete gelsin, diye. Önce babam gitti. Annem soguk, kar demeden, hastayim demeden 10 yıldır her kis gider Erdal'inin kabrine. Yanındaki mezari da kendine aldi ama...ama tek üzünüsü kabre yerlestirilirken -Kibleye döndürülürken hafiften bedeni- yan kabre dönük, olmasiydi Erdal'inin. Hani ona sirtini dönecegi degil de yandaki kabirde de bir baska bayanin olmasiydi üzüntüsü...Buydu,

olay buydu..Yillarca kiskandigi, gözü gibi sevdigi, hayatın tüm çilesine sevgisi için katlandığı Erdal'i kabir komsusundan bile kiskanmakti sevgisi...

28.5.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Al Şu Anıları

-Anılar dehlizinden-

Sevgiyi yaşamak bu muydu sence?
Rüzgara sesini verip de gittin!
İnsanca sarılmak bu muydu, de bir?
Vedasız ayrılıp sessizce gittin!
Nice sevdim nice, bilemedin ki hiç.
Gönlüm onca yandı, sarmadın ki hiç.
Unutup da beni, anmadın ki hiç.
Yalanmış bu sevdan, kanana yazık.
Ne oldu,de bana... yankı mı bu ses?
Sevdalı sevdalı seslenirsin hep.
Unut git, var git, dönme yönünü.
Bu ırmağın suyunu bulandırma sen.
Güven ağacında meyve kalmadı,
Sana seslenmeyi içim almadı.
Molada mı sevdan... gerek kalmadı!
Unutup gerçekten yalan sözleri
Al Şu anıları, azat et beni!

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ali Altınlı Diyor ki...

<center>

<img
src='http://alialtugkoca.com/word/wp-content/uploads/2007/03/canakkale-gecilmez1.j
pg'>
Dinleyin, Ben Koca Seyit! ..

Tarih yalan söylemez, yakışmaz yalan bize;
Bir topun mermisiyle, düşman getirdim dize...

Annem Emine hanım, Abdurrahman babamdı;
Adıma layık olmak, işte bütün çabamdı...

Binsekizyüz sonunda, Çamlık köyünde doğdum;
Göğsümdeki imanla, nice karanlık boğdum...

Yoktu okumam-yazmam, Kur'ân'ı biliyordum;
Çağlasa göz pınarım, onunla siliyordum...

Derken, çıktı bir savaş, adı Balkan Harbi'ydi;
Desem de inanmayın, sanki al kan harbiydi...

Ben köylü çocuğuydum, hem gürbüzdüm, hem civan;
Nâmıma 'Koca' dendi, 'Koca Seyit Pehlivan'...

Köyüme dönme vakti gelirken yavaş yavaş;
Üç koca yıl geçmişti, bittiğinde bu savaş...

Yine mahşer gürlendi, 'nihayet sustu' derken;
'Bayramım var' demeye, vakit daha çok erken...

Yüzotuz gün sürer mi, yüzotuz kara gece;
"Ya İstiklâl Ya Ölüm!" dillerde hece hece...

Sahibini bilmeden, geldikleri bu diyar;
Dağı başka dumanlı, göğü başka bahtiyar...

Zulme yeminli kâfir, duruyor karşımızda;
Susacak mı ezanlar, bin yıllık arşımızda?

Akın akın düşmanlar, kapımıza dayandı;
Sabah vakti ezânla, Seddülbahir uyandı...

Kara taşlar sarıyor, analar kucağında;
'Tekbîr! Tekbîr!' sesleri, Peygamber ocağında...

Bu tükenmez çileyi, sabırlarla ördüm ben;
O gece rüyamdaydı, Ehl-i Beyt'i gördüm ben...

İnzivâya çekildim, gözyaşı döküyordum;
Keferenin kalbini, tekbirle söküyordum...

Yârenlerim aç-susuz, yârenlerim yorgundu;
Koca Boğaz diz çökmüş, heybetiyle durgundu...

Nerde böyle bir tufan, nerde böyle bir savaş! ..
Mehmetçik şehadeti, bekliyor yavaş yavaş...

Her yaştan yiğit vardı, yirmisinde, kırkında;
Bir topun çelik zırhı, kahır çeken sırtında...

Kulağımda bir âyet, Rahmân'ın bestesiyle;
Hemşehrisi Sabri'nin, o dâvûdî sesiyle...

Morto Koyu uyandı, şafak vakti ezânla;
Duyduk, namaza durduk, oğul, uşak, kızanla! ..

Hayale dalar iken, kimi görsem çağırdım;
Dev bir gülle göründü, "Siper! " diye bağırdım...

'Okyanus' denen gemi, birden ölüm kusmuştu;
Tüm batarya kaybolmuş, tüm kuzular susmuştu...

Her yere dağılmıştı, kafa-gövde-el-ayak;
Kalkmaya çalıştıkça, 'olmaz' dedi sol ayak...

"Rabbim! Yardım et! " diye, birkaç adım sürüdüm;
Bir harbi demiriyle, usul usul yürüdüm...

Bataryada kalmadı, bir tek damla gözyaşı;
Gözüm birden ilişti, şükür, Hilmi Yüzbaşı! ..

Mecidiye şehitlik onurunu almıştı;
Sonra birden gördüm ki, Niğdeli sağ kalmıştı...

O gemi ağır ağır, boğazı bölüyordu;
Denizler kan ağlıyor, donanma gülüyordu...

Bir kez daha göz dikip, bataryayı seçseydi;
Yâ Rab, neler olmazdı, şu boğazı geçseydi! ..

Bir bendim, bir Niğdeli, mermi bizden büyüktü;
"Haydi Allah, bismillah! " bu ne kutsal bir yüktü! ..

"Rabbim, bana güç ver de, düşmanımı güldürme;
Bir olan vatanımı, parça parça böldürme"! ..

"Beni mahçup eyleme bayrağımdaki aya;
Sensiz, bu koca mermi, nasıl kalkar ayağa"! ..

Bir yanımda evliyâ, bir yanımda Yunus'tu;
'Okyanus' denen zırhlı, bir damla okyanustu...

Şehitlerin duası bana güç katıyordu;
Şükür sana Yâ Rabbi! Okyanus batıyordu...

Bu boğazda boğuldu, düşmanın ihtirası;
Bizlerden hediye, Çanakkale mirası...

Havran'da garip kalmış, silinmiş mezar taşı;
Üstünde tarih yazar, işte, Seyit Onbaşı...

Kalk konuş Koca Seyit, ama sitem zikretme;
Bizler seni terk ettik, sen bizleri terk etme...

Ali ALTINLI

<img
src='http://www.buyukzafer.org/gelibolurehber/canakkale_savasi/Seyit%20Onbaşı.jpg'
>

Havranlı Seyit..!

Bu hikâye bir devin küllerinden doğuşu;
Kararmış ikbalimin beklediği bir güneş...
Bin olan düşmanları bir mermiyle boğuşu;
Duruşu cihan gibi, Hazret-i Hamza'ya eş...

Kim demiş 'okyanuslar bir damlada boğulmaz'!
Koca bir ulus taşır, Seyitim'in kolları...
Şaşıyorum kim demiş 'küllerinden doğulmaz'!
Nice dağlar aşıyor, nurlu tarih yolları...

'Havranlı Seyit' diye, çağırdılar erenler;
Haydi Allah Bismillah, gücü sende atanın...
'Şehadet!' diye diye, canı yere serenler;
Öksüz kaldın vatanda, öz oğluyken vatanın...

Seni nasıl anlatsın, âciz kalır satırlar;
Hangi kelâm muktedir, izâhına beşerin...
Biz unutmuş olsak da tarih seni hatırlar;
Şu gördüğün yurdumda, hepsi senin eserin...

'Sen' diyorsam, Ali'sin, Hasan belki Murat'sın;
Nice gelincik açar, toprağında, taşımında...
Sen önünde durulmaz Dicle, belki Fırat'sın;
'Mehmetçik' diye ağlar, sızlayan gözyaşımında...

Hem gözyaşı, hem kan var; olmaz böyle bir dram!
Ne kadar millet varsa, hepsi bize düşmandı...
Yüz okkaymış mermiler, yüz okkaymış bir gram;
Diz çökerken hainler, bir değil bin pişmandı...

Ali ALTINLI

MEHMET AKİF ERSOY İÇİN! ..

Aralık yirmiyedi, dokuzyüzotuzaltı;
Bıraktığın ne varsa, hepsi yerli yerinde...
Yeryüzünden ibaret, şu gökkubbenin altı;
Katre katre sızımı, saklıyorum derinde...

Mekânın cennet olsun, aldırma göz yaşına;
Çelikten duvarları, imânla yıksam şimdi...
Şühedâ hakkı için, gelip mezar başına;
'Bu taşındır' diyerek, Kâbe'yi diksem şimdi...

'Korkma! Sönmez' diyerek, başladı nurlu hece;
Tâ ezelden ses verdi, tarihimin güftesi...
Bir hilâlin uğruna, can verirken bin ece;
Tekbir tekbir söylenir, hürriyetin bestesi...

'Ya İstiklâl, Ya Ölüm! ', düşmeyecek dilimden;
Ecdâdımın ruhu var, gönlümde nakış nakış...
'Oku! ' derken Yâ Rabbi, kaçır olduk ilimden;
Mahcubuz, yüzümüz yok, yere düşerken bakış...

Eksilmedi, gün be gün arttı da kederimiz;
Yetim kaldı her dâvâ, bizler de öksüz sanki...
Toplasan uçer – beşer, bir olmaz ederimiz;
Şimdi görsen, bu çınar, ezelden köksüz sanki...

Kıyâmetler kopsa da dile gelmez bülbüller;
Zevk-u safâ içinde, saltanat sürer tahtlar...
Harâb olan yurdumda, ne gün açar sümbüller?
Hesabı çoktan bitmiş, defteri dürer bahtlar...

Nice canlar toprağa can verirken canıyla;
Âfâkım kararırken, sakınmam gözü yaştan...
Ayağa kalkma vakti, onuruyla, şanıyla;
Tarih etsin tekerrür, yazılsın yeni baştan...

Değişmedi yurdumda, ağlayan gözler aynı;
Durmadan, gece-gündüz, derde dert ekliyoruz...
Yüreklere dağılayan, haykıran sözler aynı;
Haydi, Çanakkale'den, sizleri bekliyoruz! ..

Kan isteyen beşerin, ibret-i âlemdir;
Çanakkale, Sakarya, İnönü, Dumlupınar...
Peygamberin müjdesi, Rabbimin kalemidir;
Mirâsın nâmusumdur, Hey gidi Koca Çınar! ..

'Dar gelecek makberler' demiştin ya giderken;
Bedbaht olan kalbimde gam mısın, keder misin?
Rûhum senin yolunda, ama geç - ama erken;

Mahşer günü Ey Âkif, şehadet eder misin?

Ali ALTINLI

SERAP DEMİRTÜRK

Ana

img

src='http://img126.imageshack.us/img126/2127/thelightattheendoftheworldbyloreena24yy0.jpg'

Buruktur bugün yüreğimiz...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Bizim annemiz öldü... annelerimizi toprağa can ettik....

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Ya biz? Anneydik, yavrumuzu rabbimize emanet ettik...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Hiç bilmiyorsun... ellerinde çiçeklerle annelerine giden yavruları gözyaşıyla seyrettik camlardan... biz anne olamadık...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Ah, can... ne çok isterdik bir yuvamız olaydı, belki anne de olurduk, eş de...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Tıkalı mı kulaklarınız, duymazsınız hıçkırığımı... herkes annesine sarılırken bizim boynumuz bükük, minicik ellerimiz boş kaldı...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Ya ben...ya ben... Ne hallerle büyüttüm de şu yaşlılık günlerimde huzurevi oldu yuvam... Belki gelir şimdi yavrularım şu kapıdan...

img src='http://i17.photobucket.com/albums/b63/swedifish7/360aedcb.gif'Bir gülsün sen anne... rabbimin cennetinde. ver öpeyim o mübarek ellerini... karışsa da gözyaşlarımız birbirine su olduk, sel olduk, yel olduk... Bir olduk. Canız biz..can... ister yanımda ol,

ister kanımda,
ister düşümdede...
seni seviyorum şu bebenin gülüşünde,
seni seviyorum şu ninenin bükük belinde....
anam...
gücünü verdin ya yüreğime...
yeter.
Bak, sevdiğim tüm insanlarda
senin sevgin var.
Hakkını helal et anam.
N'olur sütünü haram etme.

Canlardan bir can

img src='http://www.chveneburi.net/guvercin_01.gif'

-

SERAP DEMİRTÜRK

Anılarda Kalan Bayramlar/ Düz yazı

Hoşgörü, sadece hoşgörü ve anlayışın gölgesinde bütünleşmek...Belki de budur bayramın güzelliği. Eskilerde oruç bitiminde oruçlunun hakkıydı Ramazan Bayramı. Şimdi ise bu bayram, Şeker Bayramı olarak da anılıyor. Hani kurbanı et bayramı derdik ya çocukken, Ramazanın da adı şeker bayramı oldu çıktı.

Yıllar aldı bizi nerelere getirdi... Geceleri annem ve babamın sinide yiyip içtiklerini gördüğümüzde ne yemişler diye bakardık. Uyur uyanık yatarken çocukluğumun sıcacık baba ocağında annemin okuduğu Kur'an sesi sanki hâlâ kulaklarımda. Sonraları biz de büyüdük..."Sahura kalkmak istiyoruz." diye diye yalvardığımız annemin bizi kaldırması... Biz kadınların(!) sahur sofrasını hazırlaması... Davulcunun bugünkü gibi kamyonetin arkasından jet hızıyla geçmeyip maniler okuduğu geceler... Sahur sofrasında uyur uyanık, ne yediğini bilmeden yatmadan önce kızaran ve sofraya sarılıp buğusuyla yumuşayan sigara böreğinin tadı hâlâ damağımda. Babam, sevgili babam-nur içinde yatsın-, ille hoşaf isterdi. Annem onun için kaysı hoşafı yapardı...Yenilenleri kaldırıp onlar abdest alırken baktığımız, seccadenin ucunda onlarla namaz kılmaya çalışmamız daha dün gibi... Televizyon yoktu ya o yıllar, radyodan Kâbe'deki ezanı dinlerdik. "Siz oruç tuttunuz." diye Ramazan bayramında ayrıca özel bir hediye alırdı annemler ve karınca kararınca mutlaka yeni bir şey almaya çalışırlardı bir maaş, dört çocuk ve kira evine rağmen...

Arife akşamı "Haydi arife suyuna..." deyip annemin saçlarımızın dibini kazırcasına yıkayışı, sabun kokan çamaşırları giymemiz, sabahı heyecanla bekleyişimiz, odamızdaki divanın üstüne bayramlıklarımızı dizişimiz ve babamın sabah, "Gece bayramlıklarınızı alıp götürmüşler." diye bizi öpüp uyandırması... Ağabeyim ve babam namaza gidince hemen yatakları toplayıp kahvaltıyı, mutlaka o annemin özel böreğinin olduğu bayram kahvaltısını hazırlamamız... Cami kalabalıkla diye koltuğunun altına gazete alıp seccadesini ona seren babamın, camiden gelirken mutlaka sıcak bir ekmek alması... Ah o günler, hiç unutulmuyor ve hiç unutulmayacak.

En küçücüğümüz bile kahvaltı sofrasındaydı bayram sabahı ve içimizde bir heyecan. "Hadi artık." derdik, "Bitsin bu kahvaltı da bayramlaşmaya geçelim." ve sofrayı kaldırır kaldırmaz salonda toplanırdık. Annem, babamın elini öper onun yanındaki koltuğa otururdu. Ağabeyim de onların elini öpüp yanlarına. Elinin içinde sıkı sıkı tuttuğu harçlığı vardı ve ben hepsinin elini öpüp harçlığımı aldığımda büyük bir gururla koltuktaki yerimi alırdım, çünkü ikiz kardeşlerim de benim elimi öpecekti.

Ah, yıllar nerelere savurdun bizi? Şimdi biz anne olduk, baba olduk ve bayramlarda birbirimize hasret olduk. Serap olmasın bayramlarımız. Anılarında güzellikler yaşatalım çocuklarımıza ve geriye dönüp baktıklarında sevgi ile ansınlar bayramları.

..

<embed src='http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Anlayana

Tasmalı

Her daim kapı önüne konulsa da
Sokar da kuyruğunu
Arka ayaklarına,
Salyasını akıta akıta
Bekler hanenin kapısını.
Gidecek yeri olsa
Gider miydi ki...

12.7.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Anlık Duyumlar-Düz Yazı-

Binlerce göz bakıyordu sanki ona. Oysa umarsız ve amaçsız öyle bakıyordu dalgın dalgın denize ya da ormana. Nerde olduğunun hiç önemi yoktu. Avcuna aldığı yüreğinin gözyaşlarını bile silemiyor, öyle bakıyordu. Neden, dedi...Nedendi bu? ...Nerdesin diye çığlık atsa ya da atabilmeyi bir kez denese, sesini duyan olur muydu? Yalnızlığını ilmek ilmek örse biter miydi bir gün? Bitmez, dedi içinden bir ses, bitmez. Dünya kuruldu kurulu insanlar hep yalnız ağlamış, yalnız sevinmiş. Yanında var gibi olanlar, aslında onun sevincinde ya da mutluluğunda ne derece varlar. Bıkmak bu mu, yorulmak bu mu yaşamaktan? Sigara içmezdi aslında ama bazen keşke derdi sigaramın külü olsa da onu hapsedsem içime özlemim gibi....ama yok. Gitmek de değil, unutmak da değil...Bilmediği bir duygu bu, sevginin öteki yüzü, duvarın arka tarafı...O oradaki yaşantısında nerdesin sen? ...Ne kadar onunsun.? ..Yok, bitmez bu türkü...Çalsam sazımı, kim duya? Ağlasam şu elimdeki yüreğimle kim göre? Yoksun ki!

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/sevgi10083.mid' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Anne Olmak...

<p>

Sevgili yavrum,</p>

<img
src='http://vision1.eee.metu.edu.tr/~metafor/galeri/Hart/mother%20and%20child.jpg'
>

Hatırlıyorum da
Kollarımda bir çiçek gibiydin:
Dokunsam yaprakların dökülünecekti sanki.
Öyle bir tutuşum vardı ki seni
Gören sanırdı ki:
Kucağımdan bırakırsam kırılacaksın,
İncineceksin.
Sardığımda seni koklardım da
Doyamazdım,
Bir kere... Bir kere daha koklardım.
Ne güzel kokun vardı.
Seni büyütme,
Sanırım dünyanın en haz verici eylemiydi.
Seninle emekledim,
Seninle salıncakta sallandım,
Seninle yeniden kalem tuttu ellerim.
Okudukça daldık seninle evrenin gizine...
Çıkardık tek tek masal kahramanlarını yuvalarından,
Aldık odamıza getirdik.
Biz seninle
Nedenlerini, niçinlerini sorguladık hayatın.
Adım adım doluştık dünyayı.
Seninle doğdum sanki yeniden.
İçimdeki özlemleri seninle doldurdum.
Her sabah seni okula bırakırken ya da uğurlarken
Camdan en güzel dilekleri fısıldadı dudaklarım,
Gücünü yüreğimden alan...
Elinde
Başarı ya da başarısızlık diye asla belirlemediğim sonuç belgelerle
Geldiğinde yanıma,
Saçlarını okşadım
Ve en iyiye ulaşmak nedir,
Yolunu aradık beraberce.
Sahi en iyi neydi?
En iyi,
Senin gözlerindeki mutluluktu.
Bunu diledim hep.
Gözlerinde gördüğüm buğular içimi sızlattı da
Demedim çoğu kez,
Kendin aş istedin küçük çamurları;

Büyük çamurları atlayacak gücün olsun istedim
Ama hep uzaktan baktım,
Tökezlediğinde kalkabilecek misin diye.
Gözün yüksekleri de
Ayaklarının dibini de görsün diledim.
Yaşam sana tokat vurmasın istedim
Ama yüzündeki el izlerini
Bana göstermeden silip de
Gözlerindeki azmi hissedince
Sevindim için için,
Yokluğumda da güçlü olacaksın diye.
Biliyor musun bebeğim, yavrum, kuzum...
Sana hep ihtiyacım oldu.
Sevgine,
Sarılmana,
Sıcaklığına hep sığındım ben de
Biliyor musun
Ama hayat yolunda dimdik yürümen için
Ayağının dibindeki çakıl taşı olup seni engellemek için
Hep sırtındaki rüzgar olmak istedim.
Çarkın tersine döndüğü şimdilerde
Yürüyemeyen ben,
Elimi tutan sen olsan da...
İnanıyorum ki
Dünyanın hiç bir yerinde hiç bir evlat annesinden,
Hiç bir anne de evladından sevgiyle akan gözyaşlarını gizlemez
Ve o eller arasında hep sıcacık bir bağ olur.
Yüreğimi biliyorsun,
Yavrumsun işte.

11 Mayıs

Annen
Serap Hoca

<img
src='http://www.christis.org.uk/archive/issue68/kosovars_mother_and_child.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Annem Hakk'a Yürüdü

Annem,

Şu an tılandım... Bir şey yazamıyorum sana. Aklımda kalan tek şey teneşirde öptüğüm ellerin, oradaki bayramlaşmamız, ellerine koyduğum kına ve babamın yanında aldığı kabre koyuşumuz. 'Üç gün yatak, dördüncü gün toprak.'derdin ama o üç gün çok zor geçti. Şimdi içimde kocaman bir boşluk var ve ben.....

27 Kasım 2009

02.42

Kurban Bayramı

Vakit ne vakitti, unuttum... Bildiğim kucağındaydım annemin küçücük bir bebek kadar özlemliyim sarılamadığım sıcak kollarına. Keşke sesi en yüksek tizden çıksaydı da duysaydı kulaklarım sesindeki varlığını. Şimdi toprak almış kucağına, sarmış sımsıkı... Kara toprağa girmeden sessizce kapanan gözleri, bakar mı ki yan komşusuna? Bilir mi ki bir ömrü paylaştığı aşkıyla mezar komşusu olduğunu? Bilmiyorum.

Her seven, sevdiğiyle birlikte toprak olmayı diler. Dileğim o ki gerçek sevenler, birlikte toprak olsunlar böyle annem ve babam gibi. 30.11.2009 15:06

Şu an karşımda duran giysiler bile sahipsiz kaldı. Yokluğun tavana vurdu. Annem diye haykırmak istiyorum, duyar mısın ki... Dudaklarım bükülekaldı, yüreğim üzgün, dalım kolum yok. Kimsesiz kaldım annem. 02.12.2009 13:23

SERAP DEMİRTÜRK

Annem Uyan!

bir oğul gidince Rabbimin yanına...seslenir bir anneler gününde oradan annesine...

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>
```

Anne...

haydi kalk anne...haydi...bak bu gün anneler günü...kalk anne...neden yatıyorsun..kalk...hadi anne...ben yokum diye mi yatarsın sen..kalk anne...çayını koy..yumurtanı pişir..radyonu aç..ses dolsun eve..yok belki benim günaydın diyen sesim..ama sen gene de kalk anne..biliyor musun anacığım ben buralarda çok özlüyorum seni...bazı çocuklar var..sarılıyorlar annelerine...kıskanıyorum onları görünce bazen..ama..yok..sen gelme daha...anam..canım anam.neden kalkmıyorsun hala..rüyanda beni mi görürsün yoksa...çocukluğumu...büyüdüğümü..babamla parka gittiğimizi...ama..güzel rüyalar gör anne...bak..ben burda babamı göremiyorum bile..seni çok üzdü de ondan mı göremiyorum babamı anne...bilmem ki..rüyanda benim senin ellerini tutup gezdiğim günleri görür müsün..ya da bir anneler gününde sana çiçek alabilmek için şu bakkalın bodrumunu kan ter içinde nasıl temizlediğimi bilmeden...kazandığım parayla aldığım ve gözleri dolu dolu kabul ettiğin...hani şu defterin arasında kuruttuğun o tek gülü...onu verdiğim günü görür müsün anne...bunları gör rüyanda annem..güzel günlerimizi gör...kardeşim olsun diye ne çok istemiştin...bilmişim sanki seni böyle yalnız bırakacağımızı..annem...hadi annem..kalk..uyan...bak..çocuklar..büyükler hep uyandılar..herkes annesine gidiyor...ben senin yanındayım...biliyorsun değil mi..bak..saçlarını okşuyorum..kokunu özledim anne..sana sarılmayı...annem..canım annem..büyüklere gidilir böyle günlerde..geldim bak..öpüyorum mis kokulu saçlarından...annem..bir tanem..kalk..uyan..hadi...nolur..sen de al çayını...geç camın önüne.su ver sardunyalarına..selam ver komşularına...ben mi...ben iyiyim anne...iyiyim...sadece...sadece annem...seni yanıma değil de...toprağıma beklerim..gel..gel ama..ağlama annem..sen başucumda ağlarken gözyaşların doluyor kabrime...canım acıyor annem..ağlama...ya da gelme..ben hissederim her yerde varlığını...seni çok seviyorum anneciğim...ellerinden öpüyorum.

Oğlun

```
<td width='70' bgcolor='#000000'><img  
src='http://www.cicekdunyasi.com.tr/cd2003/images/soganlar/lale_siyah.jpg'>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Annem, Bekle - DÜZ YAZI

brfont face='Comic Sans MS' color='003399'

-Bir dost yüreğın acısını paylaşmaktır. -

boddy bgproperties='fixed'

background='http://www.harikayaa.com/wp-content/uploads/2007/05/annee.jpg'
brdiv style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277;
BACKGROUND-COLOR: 999999 '

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='003399'

img src='http://www.guzelsozlersoyle.com/wp-content/annem.jpg'

Anam, nur yüzlü anam,

Hani nergisler? Hani nergisleri koklayan eller? Hani nerededir nur yüzün? Şimdi buruktur yüreğim, desem yetmez içimdeki acıyı ifadeye! Sanki yolcu değildin, sanki bunca yılı birlikte geçirmedik, sanki canımı sen beslemedin canınla, kanınla...Nerdesin? Çok zormuş bunca yıl el eleyen yürek, bedenleri koparıp da yel gibi sevgini yüreğe santim santim sindirip ve uzaklaşmak nur yüzünden... çok zormuş. Yıllar öncesinin hangi gününde, hangi saatinde almıştın kucağına da nasıl koklamıştın "yavrum" diye, artık o günü anacak sen, yok. Şimdi Cennetteki nice yavruları sar olur mu? Sana "nine" desinler torunlar, sana "anam" desin öksüzler. Ben mi? Ben artık, ben eksikim... Ben gözyaşlarımın varlığından utanmadan ağladım ardından. Her gözyaşımda bin teşekkür vardı, her gözyaşımda çocukluğumda ayağında sallaman, gençliğimde benimle onurlanman, gençliğimde öğütler vermen, özel günlerimde nazar boncuğu takman, sevincimi paylaşman, hastalandığımda başımda bekleyişin var. Ne deyim, hepsinin izi var. Bir ömür be anacığım, bir ömür. Bilmem ki hiç kırdım mı seni...bilmem ki. Belki, olur ya...Affettin umarım anacığım. Hakkını helal eder analar. Cenneti size sunmuş Rabbim.

Sana, karlı dağların ardından selam getirdim anacığım. Seni görmeden seven bir yürekten sevgi getirdim sana. Buz gibi olmaz ki annelerin elleri, yürekleri gibi...Öpüyor ellerinden tüm evlatların. Onların başlarını okşuyorsun, omuzlarını sıvazlıyorsun ve melek yüzle, bembeyaz giysinle uyur gibi yapıyorsun. Hadi, sen dinlen anacığım. Topraktan yorganın, çimenden yastığın olsun. Karıncalar selamımı getirsin bedenine ve bir akgüvercin su döksün ardından ruhunun.

Görüşmek üzere...

Yavrun

img src='http://img72.imageshack.us/img72/6572/gggqg1.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Annem, Nerdesin?

-Hani, kadınlar günü deniyor ya, her kadın madem bir gün anne olacak... 'Anne'lerine duydukları sevgiyi sıcacık tutsunlar yüreklerinde ve doğursun-doğurmasın yavrulara sunsunlar. Lütfen...-

Anne olmak ne demek
Desin bana yüreğin
Desin bana ellerin...
Annem uzakta benim,
Gelemiyor yanıma...
Tutarım elimi annemin de
Giderim anneme,
Sarılır koklaşırım
Döneriz evimize.
Ben küçük bir çocuğum,
Almıyor aklım bunu.
Neden herkesin annesi bir,
Neden bende iki anne....
Geceleri yatıyorum,
Annem okşar saçımı.
Gözümü kapatıyorum,
Düşümde annem var,
Sallıyor beni beşikte.
Annemin saçları altın sarısı...
Uyanıyorum öpüyor beni annem.
Simsiyah saçları
Ne güzel parlıyor annemin.
Yarın anneler günü,
Elimde tek bir gül var,
Kime vereceğim...
Annem, nerdesin?

SERAP HOCA

<embed
src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/Aglamasevdam.mid'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Anneme Söyler misin?

"Annemsin, babamsın, kızımsın,
canımsın, aşkımsın, çiçeğimsin"

img src='http://www20.uludag.edu.tr/erdinc/ask_2.jpg'

Ya sen? Sen benim herşeyimsin.
Canımın içine öyle derine sakladım ki
Seni,oradan kimse alamaz.
Senin varlığınla nasıl şenlendi ruhum,
Bir bilsen!
Dualarınla sardın beni;
Hüzünden yok olan varlığımı öyle sevdiğin ki
Artık gözyaşlarım yokluğu yaşıyor.
Canım,
Seni anlatılmaz bir gönül bağı ile seviyorum,
Senin sesinin verdiği güçle ayakta kalıyor
Bu yorgun bedenim.
Bak, bahar geldi;
Her bahar açan çiçekler,
Artık boyunlarını büküyorlar.
Çünkü
Benim gönlümün çiçeklerinin rengini bulamıyorlar. Bilmiyorlar ki bu,
Narçiçeği...
Ve narçiçekleri yüreğin kanından alır rengini,
Canımdan alır kıvraklığını
Ve benden alır sonsuzluğunu.
Çünkü içimde senin sonsuz sevgin var,
Ruhuma can katan.
Bir tanem, herşeyim.
Anneler gününe bir kala,
Seni bu dünyaya getiren anneme olan can borcumu ifade etmek istiyorum.
Onun pamuk ellerini benim için öper misin?
Ona benim adıma bir demet nergis götürür müsün?
Anneme, onun yavrusunu ondan çok sevdiğimi söyler misin? Lütfen!

SERAP HOCA

Şiir Kervanı-Şiir Perisi Antoloji-2006
Akademi Dergisi.Sayı 3 Mart 2006

SERAP DEMİRTÜRK

Anneyim Ben / Kıyamam

Gün aydın olsun,
Sen sabaha gülerek merhaba de diye,
Gözlerinde ışıklar olsun diye,
Yataktan mutlu kalk,
Bugün ne güzel olacak diyessin diye...
Ben acıyı bal eyledim....
Görmedim karanlığı,
Bakmadım giden aya,
Açmadım yüreğimi,
Hiçbir sevdaya.
Sevgisizliği gül diye sardım,
Umutsuzluğumu şarkı yaptım,
Karanlığı tablo diye seyrettim...
Tek... tek sen görme diye mutsuzluğumu.
Çünkü...bilirim ben olmuşsun sen,
Bilirim tüketirsin ömrünü benimle,
Soluğum, soluğun olmuş sanki...
Halkalardaki hüznü görmezden gelerek
Mutluluk sunarsın altın tasta bana.
Bilmelisin oysa bilmelisin ki
Bir uzak limandır mutluluk
Ve bu geminin gidecek mecali yok...
Bencileyin bir garip yolcuyla gidemeyen,
En ufak dalgada yalpalayan,
Pusulasının ibresi bozuk bu geminin
Kırık dökük tahtalarına tutunup da kalma...
Haydi sen bari in, kıyamam sana.
Giderken sen, sakın bakma ardına,
Gözlerimdeki kara, yolundan almasın seni...
Ama ben... O uzak limandaki mutluluğu değil,
Belkileri, ihtimalleri değil,
Kırık kanadıyla senle olmayı istiyorum...
Ama sana hüzünden başka
Hiçbir şey veremiyorum...
Tüm sevdaları kilitlemişim de
Sığınmışım senin limanına
Bilmiyorsun...ah yavrum, bilmiyorsun! ..

Bir anne

SERAP DEMİRTÜRK

Artık İhlamurlar Çiçek Açmasın

-Hayal tekne doldu,
Gözyaşlarımda boğuldu ruhum
Öfkeyi yolladım rüzgârla...-

Beş parmağım süzülürken sayfanın üzerinde,
Ruhum dans ediyor müziğin ritminde
Ve diğer elim siliyor akıp giden gözyaşlarımı...
Artık ihlamurlar çiçek açmasın,
Artık karpuz kabukları da denizde yüzmesin...
Hasta da değilim, mezarda da değilim...
Sadece beklemenin
Hep beklemenin dayanılmaz işkencesiyle
Mengenedeki ruhuma acıyorum...
Gelemeyen otobüslerin,
Kalkmayan uçakların...
Hepsinin depolarına gözyaşımı dolduruyorum...
Zarflayıp pullayıp yolluyorum uzaklara.
Allah'ım, yardım et lütfen...
Gördüğümde o gül güzünü
Görebileyim seni,
Tutabileyim ellerini
Ve dinleyebileyim sözlerini...
Toprak girmesin aramıza,
Pişmanlıklar, keşkeler girmesin
Hadi,
Duy çığlığımı
Ve ...
Tut sözünü...
Takvimleri yırtacağım,
Günleri gömeceğim aynaların sırtına...
Hoşgörü ibrem kırılmadan,
Sevgim yaralanmadan
İster yayan
İster kanatla
Yolla ruhunla bedenini
Ve sen de gel ardından...
Bil ki yüreğinin pası silindi,
Bil ki beklentisizlik aldı yürüdü...
Bil ki gözümün feri özü kesilmedi...
Bıraktım yazan elimi
Sana uzattım bak...
Hadi,
İnan sevginin güzelliğine;
Çekil arkasından nedenlerin,
Gülümsesin hayat sana da!

30. 8. 2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Asın Gitsin!

Zamanın donduramadığı tek şey sevgi.
Öyle sıcacık ki donmaz.
Yüreğiniz sevgi ile dolmuşken
Tam, bir şahinin kanadında ise tüm yükünüz,
Silkinmek istersiniz...
Bir akgüvercin gelir konar yanınıza...
Bükmüştür boynunu...
Hüzün sarmıştır yüreğini...
Anlamak ister de anlayamaz yüreği
Dostum dediğinin yüreğindeki kini.
Neden diye haykırır da çığlığı,
Yırtıp geçer geceyi. Neden...neden bu acımasızlık..
Bu güvensizlik neden?
Al ipi as dedi de umursamadı bile.
Bak, bahar dalları açtı ağaçlarda...
Ama karardı yürek..
Bir yaprak düştü yere,
Bir hazan yaprağı sanki...
Sararmış, incinmiş.
Ezmeyin, yazıktır...
Bakın ne güzel renkleri var...
Kupkuru duruşuna bakma,
Doludur yüreği...
Ağlayamaz...

<embed src =
'http://www.filelodge.com/files/hdd9/222345/33Dilini%20Kana%20Bulama.mp3'
autostart = true loop = true hidden = true width='128' height='128'>

<noembed>

<bgsound src
='http://mp3.mp3evi.com/TurkceMp3USDogruAdres/OnurAkinMemleketIsterim/02.wm
a'></noembed>-

SERAP DEMİRTÜRK

Aslolan "Ben"im

Gönüllerin insanlarla dalga geçtiği anlarda
Durup da bir an tutulur benlik...
Hangi dalgadır kendini alt eden,
Hangi med-cezirdir böyle güçlü gelen,
Hangi meteordur gafil avlayan?
Bir yumruk olur öfke
Bir sinir yumağı olur sessizce
Çorap olur örülür yüreğinde...
Bakmak ister gözlerine
Ve dağıtmak, yeliyle cümle âlemi
Boran olmak, fırtına olmak ister...
Gün ağarır, gece biter
Güneş gülümser sevgiyle
Ve gönül sakinliğini alıp eline
Bir veda olur sessizce
Durulup arınarak a l d a t ı l m ı ş l ı k t a n .

27.12.2009
07.00

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk

Ayrılıklar,hüzne sarılı bulut.
Sevda, eli yakan buz dağı.
Umut,yelkeni kırık gemi.
Özlem, dayanaksız beklenti.
Sevgi, çarpışan alevler.
Nefret, özüme ihanetim.
Kin, siyahın sardığı bir yürek.
Hüzün, adresi sevdanın.
Hayaller,fanustaki kelebekler.
Aşk, rüyadaki gerçekler.

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk Dövüşü

dokundun mu
en acısıyla sözlerini alıp da
kaleminle ruhuma-
kan fişkirir gözlerine
duygularımın dehlizinden,
gelme-
savurduğun,
fırtınadaki yaprak değil:
ben-
etimi bürüyüp ruhuma
geçmişim karşına-
hadi yık,
hadi dağıt,
yeterse gücün
duygularıma-
acımaz ki şahin pençelerin
gözlerinin önünde
kıvransa da
ruhuma-
erişilmezlerdeyim,
dokunma.
ateşin içinde 'su'yum,
ferahım
senden öte-
karanlıkta güneşim,
yakışım senden geri-
hadi gel,
uzat ruhundan bir nebze,
öpeyim.
yansın tenin,
delinsin ruhundaki kara delik-
sevgisizliğinde ağla,
kanatsızlığınla uç-
sonu olsun evrenin dün.
gülüşü olsun
uçuk bulutların
kanayan gün-
haydi...
bıraktım zincirini tutkunun.
gitsene--
kırmızıda siyahın
gölgesi yok,
yüreğinde sevginin-
ruhunu sakladığın
öfkenin ardından çık,
nefretinde aşk var
buram buram-
kör mu oldu kalemin
gönlün gibi?
yazsana.--
aç yüreğini,

bulayım dizelerinde
kimsesizliği,
sevgisizliği,
tükenmişliği-
nasıl sarıldın nefrete,
aşkı gömüp yedi kat yere?
anlatsana.
hadi.
desene! --.

29.9.2006

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/e/elvedaistanb.mid' height='25'
autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk Güncesi

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

AŞK GÜNCEŞİ

Her Şey bir mayıs sabahı başladı
Boğulan ruh,
Kabından fırladı...
Esti rüzgar dört bir yandan,
Çıkırđı koptu kuyunun...
Yürek dalgalarda savruldu,
Yılan oldu beden,
Güvercin oldu ruh...
Ak, karaya garkoldu da
Loş oldu gönüller...
Okyanusun ortasında bir salda
Mendil sallandı günler boyunca
Ne karadan ne Şu giden gemiden
Ne de Şu yunusçuktan medet yok.
Sevgi meyini içip de
Dolanma ocak ötesinde.
Kaç mayıs geçti,
Sayma... Farkı yok.
Uçurtmanın ipi kopmuş,
Balon kaçmış çocuğun elinden...
Kim kime sevdalı,
Kim ten ötesinde...
Ruh bedensiz neyler...
Bir ney bulup da üflemeli,
Yüreğin acısıyla inlemeli...
Sevdaya çark edip
Taşlı yola gitmeli.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk ile

-aç gözlerini, haydi aç
tüketme varlıkta yüreğini....
ver gönlünde olanı,
ışığını bekleyene...-

<img
src='http://www.desertartisansgallery.com/assets/images/db_images/db_Richard-Eller
1.jpg'>
gözde yaş kalmamış,
oğlum diye dövünen şu anada,
sar onu aşk ile...
köz düşmüş içine de,
dimdik durur o baba.
sar onu aşk ile.
bir lokma ekmeği yok aşında,
şu berideki bacının,
tut elinden aşk ile.
eli böğründe kıvrandır,
şifasız derdiyle o hasta,
ver sevgini aşk ile.
doğuştan anasız bak şu yavru,
bilmez ki sevgi ne,
ısıt onu aşk ile.
yangınlar sarmış dört yanı,
evim der ağlar şu can,
uzat elini aşk ile.
gidecek yeri yok,
duvara sığınmış şu gazi,
öp elini aşk ile.
yavrusu gurbet aşında,
uzanan eli boş onun
var evine aşk ile.
kimsin der yavruyu tanımaz,
bayramlarda evi ıssız,
git yanına aşk ile.
sevgisizlikle ömrü geçmiş,
sevda ne, bilmez ki şu garip,
ver gönlünü aşk ile.

<img
src='http://www.desertartisansgallery.com/assets/images/db_images/db_regan1.jpg'>
<EMBED
SRC='http://www.neyzen.com/images/taksim/burcu_sonmez/burcu_sonmez_ferahnak.
wma' autostart=true>

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk mı Dedin Yar!

```
<font color='#800000'><html><P align=center><DIV  
style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p><font face='Monotype Corsiva'  
color='#ff0000' size='+2'>  
<img src='http://yagmur.hazer.tv/images/spar9.jpg'>
```

```
<font face='Monotype Corsiva' color='#cc33ff' size='+2'>
```

Aşk mı dedin yar!
Kelimelerin ardındadır söylemim
Yüreğim bir har
Adın bu hara nar
Sen dedikçe dil, zar...
Aşk mı dedin yar!
Yüreğimin derdidir nur yüzün.
Aldığım nefes sen
Düşüm sen
Umudum sen...
Aşk mı dedin yar!
Ömür dediğin bir kördüğüm çile
Visal sen
Nağme sen
Ahir sen...
Aşk dediğin buysa,
Boşa geçmiş bunca yıl.
Aşk dediğin buysa
Serab-ı ömrün
Yok olmuş
Sevda dehlizinde
Sen diye diye.

SERAP HOCA

```
<br><EMBED  
src='http://www.antoloji.com/siir/media/54/www_antoloji_com_409254_226.MP3'  
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>
```

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk Sensin Yâr

<TD colspan=2 align=center bgcolor=#6666cc'

AŞK SENSİN YÂR

Sana aşığım,
Sensiz olamam yâr...
Aşk bu.
Aşk unutulmamaktır.
Aşk tek yürek olmaktır.
Aşk unutulmayacağını bilmektir.
Aşk candan öte can olmaktır.
Aşk aynı toprağa can olmaktır.
Aşk aynı damla suda har söndürmektir.
Aşk hasretin içinde sevda beslemektir.
Aşk yüreği, bir ömür demde tutmaktır.
Aşk dün de bugünü, yarında dünü yaşamaktır.
Aşk serabın yüreğinde yer bulmaktır.
Aşk elinde -solsa da- kırmızı gül, beklemektir.
Aşk sevgilinin hasretinde bir ömür beklemektir.
Aşk gözlerinde sonsuza erişmektir.
Aşk sevilende kaybolmaktır.
Aşk sevdalısının bir tel saçına, destan yazmaktır.
Aşk sevgiliyi zerre zerre süzmektir.
Aşk petekten süzüleni, cana ilaç eylemektir.
Aşk doğruyu yalanı birbirine karıştırmaktır.
Aşk sevgilinin elindeki lokmayı bölüşmektir.
Aşk mı dedin yar?
Aşk bir seraptır gerçek değil.

04.06.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Aşk Tuzağı

<img
src='http://minikkalbim.web-log.nl/minikkalbim/images/gozyaslarimiyorganyaptimhatir
ana_2.jpg'>

Alıp götür bu sızıyı da
Savur bir dağın zirvesinden
Süzülsün dünyaya yavaşça
Yüreğimin en güzel hisleri
Damla damla yüreklere;
Severken yanmayı,
Yanarken ağlamayı,
Ağlarken gülmeyi
Ve
Gülerken aşk ile
Çaresizliğine kanmayı,
Hasretle kıvranmayı,
Canda ten olmayı,
Tende canı bulmayı,
Uzağı yakın etmeyi,
Yetim yüreği sarmayı,
Gözden gönle inmeyi,
Vefanın değerini,
Sevilenin adının
Sen değil, biz değil
Sonsuzluk olduğunu
Ah çekerek öğrenmeli.

23/07/07
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Aşka Acıyın!

<center>

Gecenin karanlığına sığınmışken
Sardı kara bulutlar yüregimi,
Gül kokularının ardından
Zakkum görüdü hayal meyal...
Ağladı ve inledi,
'Neden' diye...
'Neden cezalıyım ben! '

Gün ağarırken
Siyaha egemen olurken kızıl,
Uzattım ellerimi güneşe
Yanmadan mutlandım...
Aldım tüm enerjisini güneşin,
Saçtım dünyaya
Isınmadı yürekler!

-II-

Saklarmış kiri gece,
Kuytu ve izbe yerleri bile
Sessizce kolaçan etti ışık.
Zakkumun köküne aktı gözyaşı,
Sustu günah denilen yasaklar;
Cezaya inat kucak açtı yürek,
Sevdalısının kollarına!

Elinde asasıyla kapıda bekler Yunus,
Hoşgörü diye inler durmadan Mevlâna,
Kadın, gözü yaşlı bakar adama;
Adam uzatır elini...
Tarihin içinden duyulur sesler;
Tahir mi, Zühre mi
Yalvarırlar 'aşka acıyın' diye!

SERAP DEMİRTÜRK

Aşka Dair

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/14/www_antoloji_com_989514_609.JPG'>

Ey aşk,

Çevir de bir bak gözlerini
Ne hâldedir sevdalılar.
Akıl durur mu yerinde,
Mantık hangi denizde salınmakta?
Kıvrırır bak şu adam,
Karşılıksız aşkıyla da çaresizce yılan misali.
Ağlar bak şu kızcağız,
Neden ben değil de o sarar onu diye.
Sarılır bak sevdalılar, vuslat ne vakit der de.
Söyle ey aşk nerde gizli senin gücün?
Terk edilmişlerle ezilir yürekler,
Hedefsiz oklarla yaralanır canlar,
Bekleyişlerle geçer saatsiz günler.
Olmasan olmaz mı ki!
Sevmesek kimseyi kendimiz kadar,
Bakmasak yürek yangınıyla,
Hissetmesek duygularını rüzgarla,
Dokunmadan da sevsek ellerini,
Kadere yükleyip çaresizliği
İnlemesek nerde diye,
Söyle mümkün mü ki sevmemek!
Dönüp de asırlar öncesinin gizlerine,
Çözmeye çalışsak kilitli yürekleri,
Büyük aşklarda hangi özlemler saklı,
Vuslatların ardında hangi sır çizili,
Yokluğun dilek ağacı değil, imkansızlık.
Varlığın, güller içinde bir zulüm.
Hangi seven mutluluk meyi ile sarhoş?
Yalvartma söyle be ey aşk, söyle!
Olmazlar nasıl oldurular,
Kalp nasıl yalnız kalır,
Gecelere hangi renk kalır,
Ölümlerden ölüm beğendir de
Söyle ben daha zor değilim diye.
Söyle, söyle de gene git, gene git ey aşk
Ve yalnızlığıma sarılayım ben sessizce.

21.07.2008 10:40
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Aşkın Gözyaşları

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

<img
src='http://www.yoremizden.com/wp-content/uploads/2008/10/dirilis1-150x150.jpg'>

-tren garında bir yaşlının anıları-

hasret nasıl bir okmuş...
girdiği yerde bekliyor.
sensizliğe alışırım sanmak
delilikle eşdeğer.
nefes almak ne zormuş sensiz
ya da bıraktığın anılarla yaşamak....
ne zormuş bilemedim...
şimdi uyku haram oldu gözlerime,
gezmek yasak oldu ayaklarıma.
nereye gitsem çıkıyorsun karşıma
nereye gitsem...ordasın.
şimdi sen o uzaklıklara kaçıp
nasıl sığındın bensizliğe de
söyle...nasıl unuttun benli anları.
nasıl söylemez dillerin sevdanın büyüklüğünü
nasıl savrulmazsın aşk iklimimizde
susan diline inat yanağından süzülen
o tuzlu gözyaşlarındadır cevabı
onlardadır aşkın gizi bilmekteyim
ve suskunluğuna sarılmaktayım
sen diye ağlayıp inlerken her an.

SERAP HOCA
19.3.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Aşkın Ölümü/ Düz yazı

Birdenbire ağaran saçlarını tel tel ayırdı parmaklarıyla. Umarsızca baktı aynaya.Neden, bile diyemedi.Öylece kabullenmişti yaşamı. Yıkıntılar arasından sürünerek çıksa da yıkamamıştı hayat düşlerini,kırılmamıştı hala güzelliklerin yaşadığına olan inancı. Ver demişti yüreği ona, ver sevgi adına her ne varsa. Tükensen de ezilsen de sevdim dediysen ver.Ağlatsa da, sırt çevirse de sev.Yüreğinde sevgi ağacının tomurcukları yeşerdiğinde öyle kıpır kıpırdı ki içi ve sevgi,içinde dal budak sardığında öyle muhteşem duygular yaşadı ki benliği...Her uzvu onunla can oldu, yaşadı. Gözleri,elleri,ayakları, hele yüreği...Bir yürekte can olmak.Bir gökkuşağı süresince de olsa, ne güzeldi. Camdaki buğuya çizilen resim kadardı aşkın alevi. Yok olan buğunun ardından kalan ise sevgisiydi. Aşk, uçup gitmişti yürekten, geriye kalan ise anıların kucağına oturmuş, özleme sarılmış köskoca bir sevgiydi. Ne güzeldi ki, sevgi ölmüyordu.

<embed

src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ahmed_sahin/ahmed_sahin_beyati.wma'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Aşkın Sahibine

size dairdi tüm söylemlerim
umutlarım, düşlerim ve şiirlerim.
gece mehtabı seyrettim
kucağımda bitmiş düşlerimle...
yastığımdan yıldızları saydım,
umutlarımdan çok mu diye...
derin bir ah duydum gökten...
yıldızlar ağladı yangınımın.
siz..aşkı sarmalayıp yüreğinize
nereye taşındınız bilemedim...
tek bildiğim:şiirimde yer yok.
yer yok artık hüznem, fırtınalara...
git dediğinizden beri yüreğim
ötelediğiniz yerde sararıp soldu.
şimdi siz...siz ey aşkın sahibi,
sarılın ıslak bulutlara...haydi
biraz da siz..biraz da siz ağlayın.

<embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/40/www_antoloji_com_496340_198.MP3'
width='200' height='55' autostart='true'>

</td>
</tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Atinin Ziyası

Merdiven boşluğunda
Öylece kalakaldım...
Hani sallanır ya örümcek
Tutunur kendi görünmez ağlarına
Öyle işte...
Vardı-yoktu olanlar
Çevirdiler etrafımı
Yalvarıyorlar
Aç gözlerini,
Nerdesin bir gör, diyorlar...
Açmak istemiyorum gözlerimi.
Düş mü yaşanmışlık mı
Gerçek mi
Ne olduğunu bilmediğim binlerce
Belki yüz binlerce görüntü
Bazen hızla gelip geçiyor,
Bazen donuyor gözümün önünde...
Mesela annem salıncakta,
Koskoca kadın üstelik,
Ama bu gerçektir,
Görmüştüm bir albümde....
Sonra İstanbul'un orta yerinde
Bir kayıkçının kayığına çalıyorum
Sanki dört kolum var gibi
Kaçırıyorum kayığı hızla
Ve denizin ortasında
Bağıra bağıra
Gözyaşımın besliyorum denizi,
Martıların çığlığına karışıyor ağımdı.
Biri dokunuyor omzuma
Sanki babamın eli,
Sıcaklığı sarıyor ruhumu
Dönüp sınımsız sarılıyorum...
Binlerce ayak sesi,
Merdivenden bir iniyor, bir çıkıyor.
Ben açmıyorum gözlerimi,
Öylece duruyorum boşlukta,
Bir güneş doğuyor yüreğimde bir yerlerde,
Bin güneş batıyor Nemrut'ta.
Ağlamak istiyorum,
Sesim çıkmıyor.
Niye uçmuyor bu uçurtmalar,
Neden boşalıyor bu ev,
Anıları sürükleyerek.
Neden içi boş bu gömleğin,
Neden ağlıyor bu helva tabağı?
Kim var bu boşlukta benden başka?
Dokunmayın yüreğime,
Ayna tutmayın kimliğime,
Şimdi değil,
Vakit o vakit değil...
Ruhumun çığlığı ağlıyor sessizce...

Bu boşluk dolmaz,
Bu boşluk kangren oldu.
Ne zaman ki güler bu derin yalnızlık,
O zaman mutlanır sevdiğim ölümler
Ve ben duaya açarken ellerimi,
Can bildiğim, alır beni
Bu merdiven boşluğundan
Koyar sessizce gönlünün konsoluna.

05.12.2009 09:09
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Avcı

Götürüp de şu dağın ardına,
Koyma beni yaban ellerde...
Yalnızlığım mı en büyük korkum,
Karanlık mı bilemedim
Ve baktım gözlerine korkuyla,
Sarıldım ellerine umutla.
Hadi vur vuracaksan
At kurdun kuşun önüne.

...

Sildim gözyaşlarımı,
Unuttum yalvarmayı...
Karanlığın içinde yitmek de güzel belki
Ya da savrulmak şu hazan yapraklarıyla.
Bilmez oldum yaşamın anlamını,
Tutmaz oldu elim, kolum...
Gözlerimi yummuş bakmıyordum gözlerine,
Açtım şimdi faltaşı gibi gözlerimi.

...

Arkandaki dağın gerisinde gün doğuyor,
Hadi bitir işini de git gayri
Korkmam ben şafaklarda
Hadi, yetti gayri hedef ortada
Vursana ne duruyorsun!
İnsan bir kere ölür,
Silâhın nerde?

SERAP HOCA
09.12.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Aynadaki Sır

Ey ruhunun güzelliğini suretinde ayna yapan insan,
Elindeki zinciri fikre bağlayana ver nurundan bir an.

Güllük Şiir Güldestesi-2007

SERAP DEMİRTÜRK

Aynadaki Yokluğum

<center>

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/46/www_antoloji_com_915446_421.JPG'>

-Şiir gibi-

Yüz mü bıraktılar ki aynaya bakacak...
İçimiz kan ağlarken
Ayna n'apsın!
Gördüğünü nasıl yansıtın ki
Umutsuzluğu umuda,
Sevgisizliği sevgiye,
Nasıl çevirsin, de...
Güldürsün simamı
Seni mutlu etmek için.
Ayna olmak zor işmiş.

Hadi gel ayna
Vazgeç bu işten
Silelim "sır"ını arkandan
Ak pak ol;
Bir cam ol ki
Pırıl pırıl...
Geçip de öteye gidesi gelsin insanın.
Öyle parlak
Öyle şeffaf ol ki
İçimizi
Dışımızı unutalım;
Belki yalanları da
Belki riyaları da
Belki çirkinlikleri de...
"Hayat buymuş." der,
Kabul ederiz
Bu aynasız yaşamda.

Kırdım tüm aynaları yüreğimde
Ve
Sadece
Tüm gerçeğiyle
Hayatı almak istiyorum avuçlarıma.
Yalansa yalan,
Riyaysa riya,
Sevgiyse sevgi,
Aşksa aşk...
Yeter ki
Gerçekleri kabul etsin
Şu garip akgüvercin.
Gerçekler bel büküyor mu sanki...
Büksün belimi

Yeter ki
Gücümü bileyim;
Gücümü bildiğimde
Daha dik durur belim...
Her şeyi bilip de yapamamak
Bu acı be!
Oysa bilmeden yaşamak varmış
Sürünün içinde,
Belki de
İşin sırrı burada...

Ben iyi sanıyorum kendimi
Ama
Değil...
Ruhum,
Uçuyor bazen
Benden uzak bir yerlere...
Sıkışıyor,
Korkuyor,
Geri alamıyorum "ben"i...
Ve
İşte o zaman
Acıyorum kendime.
Kimseye,
Hiç kimseye
Anlatamıyorum
Girdabımın kışkacını...
Öyle kalakalıyorum
Çaresiz...
Anlamalarını da artık
Beklemiyorum kimsenin...

Sana ulaşmayı
Çok istiyorum biliyor musun?
Saatlerce
Seninle bir yerde oturup konuşmayı
Nasıl isterdim, bilmiyorsun.
Ama...
Sanmam
Açmazsın yüreğini
Gözlerime bakarken
Vazgeçerek geriden...
Öyle değil can
Öyle değil
Geriden vazgeçip de bir olunca insan, açar yüreğini.
Yürekte hiç giz kalmadığında "iyi" olur insan...
Kanıyor benim yüreğim
İğil iğil...
Gören dayanamaz;
Gizlilik ve korku
İç içe sarılmış
Ve benim korkum, zaten beni öldürüyor...

Birisine dokunsan diğeri şahlaniyor,
O şahlanan at, ayağını indirince
Ezilirim ben.
Yokluğum
Seni öldürür,
Kıyamam...
Bırak, böyle kalayım...

Şefkat var ya can...
Şefkat,
Bunun eksikliğini
Bilir misin?
Bilirsin.
Zaten bizi bizden eden de bu değil mi?
Eksik bir yanla büyümek...
Yalnızlığın ağıdındaki
İssız gecelerinde,
Şefkatin yetimliğiyle
Gözlerinden akan gözyaşını
Sildim buralarda,
Bilir misin?
Ama
Elde avuçta bir şey yok
Sen orda
Ben burada...

Sadece gönüller bilir
Sevginin aynadaki 'sır'ının büyüsünü.
O sevgi ile ayna,
Çirkinini güzel eyler...
Duyulan bir dost sesin sıcaklığı
Derdi sevince çevirir,
Çileyi sevgiye.

İnan kalakalmak var ya ıssız bir çölde
İşte öyle yaşıyorum şimdilerde...
Bilmem ki
Çare yok
Ne gidişte
Ne dönüşte.
Sadece
Kendin gibi sarılırsan
Bir yüreğe
Ne gidişe
Ne dönüşe gerek kalır.
Umut
Bir uçurtma olur,
Can bulursun onda.
Bırakırsın o zaman gökyüzüne...
İşte o zaman bırak,
Bırak
Kırılırsa kırılısın aynalar

Yüregine olan ayna varken.

Bazen buhar olup gitmek gelir içimden

Sonra derim ki:

"Buhar olup öyle mi? "

Mümkün mü,

Nereye gidersen git

Yüregindekilerden uzaklaşamazsın ki...

Sen yüreğin dilini biliyorsun

Yüregimdesin, bilirsin değil mi?

SERAP HOCA

08 Mart 2008

SERAP DEMİRTÜRK

Aynı Ezgide Hasbihâl / Serap Hoca - Devran Demir

img src='http://www.resimlerx.com/galeri/3d_Resimler/sahil.jpg'

brfont face='Comic Sans MS' font size='3,5 pt' color='red'

AYNI EZGİDE HASBİHÂL

Serap Hoca:

Seni ben
Uzak bir sahil kasabasında,
Rûzgâra verdiğin yüzün
Ve dönük sırtınla bıraktım denize.

Devran Demir:

Öyle mahzundu ki duruşun
Kıyamadım bozmaya
Sessizce baktım sana uzaktan...
Ve ağladım verdiğin hüzne...

Serap Hoca:

Şimdi
Yitip giden zamanın ardından
Kürek çekiyorum gençliğimle
Ve dalgaları arıyorum gözyaşımınla;
Yoksun...

Devran Demir:

Belki bir daha hiç olmayacaksın
Ama o buruk resmin
Bil ki. hep yaşayacak,
Gizli bir yarayı taşır gibi
Kalbimde...

Serap Hoca:

Hatırlar mısın,
Nasıl da özlemlili bakardı gözlerimiz; .
Hatırlar mısın,
Nasıl da sancılara gebeydi yüreğimiz
Ve sen

Çocuklar gibi Şen Őakraktın...

Devran Demir:

Dün sahil boyu baktım izlerine,
Dalgaların kırık sesinde aradım sesini.
Kuamların üstünde ayak izlerini
Bekledim çaresizce.
Yoktun...

Devran Demir - Serap Hoca

bgsound
src='http://www.antoloji.com/siir/media/71/www_antoloji_com_961171_870.WAV'
loop='-1'

SERAP DEMİRTÜRK

Aynı Kader

- Çocuktum bilemedim, büyüdüm anlayamadım. -

Ölümsüzlüğün varlığına inanan zavallı sevgi,
'Nereden sevdim o zalim kadını' şarkısını dolayıp diline
Adımlamadan kaldırımları
Çöküverdi yere boş çuval misali...
Hayattan alınan tadı unutup
Elindeki şişeden bakıp da dünyaya
Kocaman bir kahkaha attı ıssızlığı yırtıp
"Sen bir şakasın hayat! ' diye ünledi delice
Ne dönüp bakan biri oldu
Ne el uzatıp kaldıran...
Sadece bir kedicik gelip mırıldandı
'Beni de seven yok' dercesine
Sokuldu kendi kendine konuşan adama.

Serap Hoca

Gözlerinizin göremediklerinizi yüreğiniz hisseder. Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ayrı Dünyalar

Yüreğimi burkan iç sızımnda,
Sensizliğin harında,
Kendimi sardığım kollarımda,
Bükülü kaldım.

Duyguların girdabında,
Yokluğunun zifirinde,
Umutsuzluğun doruğunda,
Asılı kaldım.

Elimdeki resmine,
Dilindeki sözlere,
Gittiğin o yollara,
Baktım kaldım.

Gitme diyememekten,
Gözyaşımla yatmaktan,
Yumruğumu sıkmaktan,
Çaresiz kaldım.

Mecnun'un Leyla'sına
Kerem'in Aslı'sına
Tahir'in Zühre'sine
Hayran mı kaldın?

21.02.2008 08:04
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Azmin Gücü

Ezemezsin yüreğimi,
Gözlerimle severim.
Yıkamazsın sen beni,
Düştükçe kalkarım.
Yok edemezsin kalemimi,
Gözyaşımla yazarım.
Eğilip bakma yerlere,
Git dorukta bekle beni.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/sevgi10008.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Babacığım

21 Şubat 1995

Sızım sızım sızlatır yüreğimi,
Senden gelen her anı.
Bir ses duysam senden,
Bir fısıltı...
Dağları deviri gelirim sana.
ylesi zor bir acıyla bıraktın ki,
ylesi bir özlemle.
Uzansam tutamam,
Seslensem duymazsın,
Gz yağımı silemezsin,
Dn desem dnemezsin.
Bekle...geleceğim.
Senin yolundan gidip,
Senin gibi gururlu dimdik,
Dürüstlük abidesi olup,
Savağıp hayatla
Ama...geleceğim.

SERAP DEMİRTÜRK

Babam

Uzak kaldım bu bayram
Ellerim değemedi taşına
Veremedim kuşlarına su
Ve bakamadım hayaline...
Canım babam...
Nasıl da özledim...
Bilmezsın yüreğimi
Bilmezsın düşüncemi...
Bilme.
Üzülme sen.
Gözlerim bulut oldu
Yüreğim çağlar oldu
Karardı gözlerim de
Göremez oldu...
Hayat bu muymuş...
İpissiz bir ormanda
Kanadı kırık bir kuşum..
Gelsem yanına,
Sarılıversem sana...
Babam...
Atam...

SERAP DEMİRTÜRK

Babam Hakkını Helal Et /Mektubum Var Gaibe

Canım babam,

Ben mi bilemedim..hayat mı dizdi engelleri önüme de...Vakit denen kavramın nelere muktedir olduğunu bilemedim...Şimdiki aklım olsaydı gözlerinin içine baka baka seni ne çok sevdiğimi söylerdim, ama diyemedim, hiç diyemedim. Benim için yaptıklarının bilincindeydim hep, ama neden demedim ki şana hiç çok seviyorum seni diye; bilmiyorum. Bildiğim şöyle kucağında oturduğum ve sana doya doya sarıldığım günleri hatırlamadığım. Televizyon seyrederken uyur kalırdım da beni odama götürmek için kucağına aldığımda uyansam da belli etmezdim uyandığımı ve sarılırdım hissettirmeden.Neden doya doya sevmezdik birbirimizi ya da neden sevgi kelimelerini kullanmayı bilemedik.Oysa bilirdim çok fedakardın, hep bizleri mutlu etmek için ömrünü harcadın. Çocuklarının düğününde bile resmi elbiseli görmek nasıl onurlandırırdı bizi.Bilemezdim ki kendine takım elbise alacağına bizim bir eksikimizi gidermeyi düşündüğünü. Hatırlıyor musun, Kastamonu'ya tayinim çıktığında, İzmir'e okumaya götürürken önüme düştüğün gibi bana can yoldaşı olduğunu...Hep dürüsttün, bir kuruş haram lokma girmesin istedin kursağımıza. Ben şimdi ne deyim; nasıl sarılayım sana, nasıl öpeyim o gül yanaklarını,nasıl öpeyim ellerini? Öyle özledim ki...Hayatta hiç kimse senin yerini tutmadı., tutamazdı da...Yanına gelebilmek, toprağına dokunmak da yetmiyor. Neye seviniyorum biliyor musun? ...Sana hiç yanlış yapmadım, başım öne hiç eğilmedi, duyar da kızar diye korkacağım bir şeyi hiç yapmadım..Biz dört kardeş -dediğin gibi -kenetlendik birbirimize, anamızı baş tacı yaptık, yavrularımıza helal kazancı öğrettik, dürüstlüğü öğrettik...İnsanın hayattaki en güzel eseri ardından kendine fâtiha okuyacak yavrularıymış..Ne mutlu sana babam...Benim babam olduğun için seninle hep gurur duydum...Ellerinden öptüğümü bil babam...Yoksun ya..olmasan da..senin git dediğin şu yol var ya..o yoldan gidiyorum...Elini koy kalbime..bak sen diye atıyor babam, atam! 'Hocanım' derdin ya hep bana...Gene de olur mu, yanına gelince....Hakkını helal et babam...

Kızın SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bakma Geri

img src='http://blog.edebiyatdefteri.com/resimler/yazilar/ufak/1781.jpg'

Beni Şimdi hatırlamıyorsan

Bir daha hatırlama.

Sevgini saklıyorsan taşlar altına

Bir daha çıkarma gün ışığına.

Anıları götürüp atmıŐsan dağ ardına

Artık getirmeyesin göz önüne...

Vefa ölmüş, dostluk yitmiş

Sevgiyi besleyen damarlar kopmuş...

Yokluğunda sarılınca kendine

Sakin didikleme geçmişin izlerini.

Çıkar karşına elinde bir ayna ile

Gözyaşından sırlıslıkam olan pişmanlığın!

SERAP HOCA

24/3/2009

SERAP DEMİRTÜRK

Bakma Gözlerime

Baktığında gözlerime,
İnebilir misin
Ruhumun özüne?
Baktığında gözlerime,
Hissedebilir misin
Acımın büyüklüğünü?
Baktığında gözlerime,
Silebilir misin
Bendeki seni?
Baktığında gözlerime,
Duyabilir misin
Sensizliğin çılgınlığını?

Bakma gözlerime,
Canda değilim.
Bakma gözlerime,
Tende değilim.
Bakma gözlerime,
Düşte değilim.
Bakma gözlerime,
Sende değilim.

Serap Hoca
01.30

SERAP DEMİRTÜRK

Başkaldırı

var mıydın ki,
ağıdım kime...
yandı içim de
bu sancı niye...
rüzgar mı götürdü
çılgin kahkahanı...
bulut mu ağladı benimle
bu ölesiye feryat niye..
yok yok
boşadır...
boşadır bu takip
hayat..haydi
al eline bir ip
as gözyaşını...
bitsin bu ağıt.

<EMBED

src='http://www.antoloji.com/siir/media/39/www_antoloji_com_420639_629.MP3'auto
start='true' loop='true'width='50%'</P>
<table border='0'
cellpadding='0'cellspacing='0'width='100%'></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Bayram Geldi

Yüreğime Dokunma...Yanarsın

<img

src='http://www.antoloji.com/siir/media/33/www_antoloji_com_476333_827.JPG'>

Günaydın,
Yıllar var ki günaydın diyemedim sana.
Burnumun direğini sızlatıp da
Bu kadar özletmeye hakkın var mıydı,
Bilmiyorum
Ama çok özledim.
Çocukluğumun girift koridorlarında
Seni görüyorum hep.
Sensiz bir günüm yok.
Elimi tuttun mu hiç,
Hatırlamıyorum
Ama tutmaman mümkün mü?
Çok gerileri de hatırlamak isterdim.
Neden hatırlamıyorum?
Hafıza denen o garip kutuyu sallasam
Verir mi bana
Hatıralarıma -neden bilmem- girmeyen anları.
Mesela beni kucağına ilk verdiklerinde
Neler hissettin,
Bilmiyorum.
Bildiğim,
Dört yıllık bir aşkın
Serap olacağından korktuğunuz için
Adımın serap oluşu.
Bildiğim,
Hep fedakarlık yaptığınız
Ve
'Çekin artık şu bebek arabasını,
Yapacak bir şey yok.' dediklerinde
Bunu kabullenmeyişin
Ve 'ya ölüm ya hayat' deyip
Bana vurduğun o penisilin iğnesi.
Hayatım dediğim yıllara dönüp de baktığımda
Seni hep sevgi ve saygıyla hatırladığımı görüyorum.
Soğuk taşları sevmiyorum,
Gözlerini göremiyorum.
Ellerini öpeceğim,
Bak bayram geldi.
Hatırlıyorum da
Darda komadın beni hiç,
Ne zaman başım sıkışsa hep,
Hep seni buldum yanımda.
Bu, çok güzeldi,biliyor musun?
Ayağıma diken batsa,
Duyar da üzülürsün diye sakladım senden.
Yıllar acıtsa da içimi,
Zehir içsem de

Bal yedim dedim sana sen üzülme diye.
Şimdi...
Sen yoksun ya...
Zehir de yesem,
Bal da yesem ne fark eder!
Dün, bir kitabın içinde bir yazını buldum,
O güzel el yazını...
Hep senin gibi olmak istedim...
Hiç, hiç bırakıp gitti diye düşünmedim seni...
Gitmen gerekiyordu,
Gittin...
Resimler,
Ne güzel şeyler onlar.
Şimdiki gibi
Cep telefonlarına kayıtlar yoktu o yıllarda...
Ama ben,
Ne zaman fırsat bulsam,
Gizlice teybe alırdım
Rastgele şarkıların arasına sesini.
Geçende eskilerden bir kaset buldum...
Dinlerken,
Birden...
Öleceğim sandım!
Yanımdasın sandım...
Ensemde soluğunu hissettim sanki...
'Hadi kızım' diyordun,
'Hadi...çocuklarıyla ilgilen hocanım' diyordu
Geçmişe karışan sesin...
Çok özledim diyeceğim,
Diyemiyorum...
Anla...
Bayramın kutlu olsun babam...
Ellerinden öpüyorum...
O güzel ellerinden...

Kızın

<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KayahanKelebeginSarkisi/08.w
ma' width='100' height='16' autostart='true'
loop='true'></embed></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Bayram mı Gelmiş?

img src='http://www.edebiyatdefteri.com/resim/resimli_siir/buyuk/173826.jpg'

font face='Verdana' size='2' color='RED'

Yükseliyor gönlüm göklerin doruğuna,
Sevincine sardım gözlerimi ruhumun...
Ellerimde renk renk balonlar,
Verdim huzurun bahçesine çiçeklerin renklerini.
Bir dilek tut benimle hadi sen de
Şarkılar utansın mısralarımı duyunca...
Her ülkeden binlerce ses eşlik etsin sesime
Ve gülüşlere sinsin geleceğe dair umutlar.
Loş ışıklar arınsın yaşam renginden,
Siyahıtan beyaza geçsin kırmızıya selam veren ressam.
Bükülü boyunların tek tasası atkım yok, olsun
Sarılsın insanca gönüller gönüllere.
Bu gün bayram dostlarım, biliyor musunuz...
Bir muayenehaneden bakıyorum gökyüzüne...
Serumlar, ilaçlar umutların arasında geziniyor
Ve silinen gözyaşlarının arasına hayat saklanıyor.
Çocukluğumun bayramlarında
Annem dualar okurdu baş ucumuzda.
O uhrevi sesi özledi gönlüm de daldım sessizce,
Şimdilerde içinden der duasını da duymaz kimse.
Eş olmak ne anlamlı bir birliktelikmiş,
Mezar komşusu olmayı dilemekmiş Rabbinden
Ve bunca sevip yaşamı
Kendini toprağında görüp de
Gidememekmiş bir arife günü
Toprağa verdiği gönlünü.
Şimdi yağmur yağıyor Ankara'ya
Gözlerim nemini saklıyor
Ve buradaki canlar hayata sımsıkı sarılıyor.

8.12.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bayramınız Bayramımız Olsun / Düz yazı

Annemin okuduğu duaların sesine uyandığım günler çok uzakta kaldı, yıllar aldı getirdi beni 'annem' yaptı.

Şimdi ben yaşamakta ve yaşatmaktayım bayramları. Günler öncesinden yapılan hazırlıklar iş telaşının içine sıkıştırıyor. Okuldan eve geldiğimde her gün bir eksik iş tamamlanıyor. Çocukların bayramlıkları alınıyor, o güne dek giydirilmiyor. Yaşlı komşuların kapıları çalınıp hatırları alınıyor ve yardıma ihtiyacı var mı, soruluyor. Bayramda evde yemek kokusu olmasın diye yemekler önceden pişirilip konuyor, uzaktan gelenler aç ise sadece tatlı ile gönderilmesin diye...Arife akşamına her iş bitmiş, sıra çocukların arife suyu denen banyolarında, giyilen tertemiz çamaşırlarda çocuklar soruyor neden erken yatıyoruz diye. Sabah namaz var, erken kalkmak gerek. Sabahın geceden koptuğu saatte Allah'a açılan eller, yaşlı gözlerle dua ederken; okunan yasin, giden sevenlere armağan ediliyor...Temiz ya da yeni çoraplar giyip namaza giden erkekleri, evin annesi ve kızı uğurluyor. Onlar dönene dek kahvaltı hazırlanıyor, misafirlik tabaklar süslüyor sofrayı...Bir gün de kendi ailemize özel olsun sofraya, geceden pişen börek ısıtılıyor. Erkeklerin gelişi ile Allah kabul etsin sözleri ve sofrada çayın buğusunda birleşen bir aile...Sofradan kalkan,koltuktaki yerini alıyor; en büyüğün elini öpen bir küçük,onun yanındaki koltukta yerini alıyor...Yaş sırasına göre el öpen, oturuyor. Çocukların yüzü gülüyor, ellerinde harçlıklar ve geceden hazırlanan şekerlikten sunulan şekerler. Gözler saatte, hemen büyüklere gitmek istiyor çocuklar... Oysa daha yapacak işler var, kurbanın parçalanması, payların dağıtılması... En çok da pay dağıtımında mutlu çocuklar, kapılarını çaldıkları komşuların,anneleri ile muhabbetini sessizce izliyorlar... Zaman akıp giderken kurban etinin kokusu evi sarıyor ve telaş devam ediyor..

Tekrarı dileği ile...nice bayramlara milletçe el ele, gönül gönüle.

<BGSOUND ='http://semazen.org/umutrehberi/art/sazeserleri/gulbahcesi.mp3'>
(2005)

SERAP DEMİRTÜRK

Bazı Bazı

Hani çok sevdiğimiz biri olur,
Canımsın derken,
Bir daha yanar içiniz.
Kendimden bir parça dersiniz ya...
Bir göz kırpmasına kurban olduğunuz,
Yoluna can feda dersiniz ya...

Bazı bazı...
Bir rüzgar eser ondan size
Ayrılığa dair mi,
Yalnızlığa dair mi bilemediğiniz,
Yakar kavurur içinizi de
Diyemezsiniz.

Esen rüzgara bıraktım saçlarımı,
Darmadağınım!

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10108.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Bekleme Geceyi

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

<img
src='http://aziyacamur.sitemynet.com/mynet_resimlerim/ozgurluk-tel-kartal-gece.jpg'
>

Gecenin ılık rüzgarları sarınca bulutları
Çıkıyorum sessizce en uzaktakine
Ve döküyorum gözyaşlarımı yanaklarına
Yağmur diye....
Uzak yakın nedir unut artık
Başını kaldır da bak şu yıldıza
Gözlerim parlar seni görünce de
Yıldız olur sevincim
Rüzgarla...
Sana doğru...
Yaşadığım günleri unuttum
Senli günleri unuttum
Sevgi dolu günleri unuttum...
Sadece özlemine sarıldım
Ve renlerine karıştım gökkuşağının...
Sabahları camını açtığında
Çiğ olurum şu kır çiçeğinin yaprağında...
Ya da
Esen rüzgara sarılır,
Bir sarı gülün dalına konarım
Kelebek misali...
Gün geceye verirken zamanı
Bir akşam sefasının dalına siner,
Beni görmeni umarım...
Bilirim ki sen geceleri seversin,
Ruhun kendini bulur gecelerde
Oysa ben korkardım gecelerden,
Karanlıklar bitmez sanırdım hep...
Şimdi yokum senin dünyanda...
Şimdi kendi dünyamda salınıyorum...
Ve sen nerdeyim diyorsan
Oraya akarım yağmur diye gözlerine...

18.3.2009
serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Beklerken Yürek Sesini

-Hadi ne olur
Beni hırsız etme,
Bunca güzel yüreği,
Benimle mutsuz etme.
Sen ver mutluluğu
Yüreğinden çekip de
Aramayım renklerde
Yüreğinin sesini.-

İçimdeki renkleri
Çözemiyor hiçbir kalp.
Hüzne sarılmış yeşil,
Sarardıkça ölüyor.
Kırmızıda ağlıyor,
Gönlümdeki şu güller.
Bak, mavi bir bulut bile
Şimdi siyaha çaldı;
Haykırıyor sessizce.

Gökkuşağında renkler.
'Çıplak kaldık biz sızsız,
İçimiz eksik.' diye
İnliyor kimsesizce.

Hangi gül böyle ağlar,
Rengi yüreği dağlar.
Hangi mavinin sesi,
Sızlattı ki nefesi?
Sarıya verip özün,
Yeşil inler bil sözün.

Yağmur iniyor şimdi
Sessizce yanağımdan,
Lime lime kuşağı göğün,
Benim bin bir derdimle.
Nasıl akar bu gözyaşı
Yarıшта mı yağmurla?

Ağlamayın ne olur
Belki yüzyıllar sonra
Döner veririm size
Çaldığım o renkleri...
Ve kâhkaha atar kızlar,

Değiştim, der de güler
Renklerin gölgesinde..

21.12.2009 10:08
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bekleyiş

</BIG></H3></MARQUEE>

</MARQUEE></I></P>

<div align=center style='width:90%;
filter:glow(color=red,yellow,strength=30) : font-family:times new roman bold;
color:yellow'>

şimşekler çakarken her an,
Ne olur birazcık beni bir an.
Asma nur yüzünü ne olur gl,
evrende olsun hep binlerce gl.
Bak, sana uzattığım bu sımsıcak el,
İnan hiçbir zaman olmaz sana el.
Unutma, her nereye gidersen git bana yaz,
İster kiş olsun mevsim, istersen yaz.
Yüreğinden hüznü söküp de at,
Götür beni yrime ak yeleli at.
Gönlümdeki aşkın narını hisset ey saçı kır,
Ne olur bir kez hasretin belini kır.
Bak gördüğün şu sahipsiz bağ,
Bekliyor seni, elinde bir al bağ...
Gelinliğin belinde kurdelem mi var,
Haydi sevdalım tezden bura var.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ben

img src='http://img.blogcu.com/uploads/seraphoca_sss.jpg'

İpince bir dal mıyım bilmem...
Ama kırılğanlığım esnektir.
Ağlamadan üzölmek mümkün mü bilmem
Ama bazen dur desem de akıp gidiyor
Yol yol yanaklarımdan yaşlar.
Büyük müyüm?
Asla...
Hiç istemedim büyüklenmeyi
Ama nedense büyüksün dedi yürekler.
Vakur bir damla olmak...
Zoru başardım mı,
Bunun cevabında gizli bu...
Sevgi yoluna baş koymuşum...
İster okyanus olsun,
İster incecik bir nehir,
Cana can katmaktır emelim,
Yüregimden yüreklere.

Şiir Kervanı-Şiir Perisi Antoloji-2006

SERAP DEMİRTÜRK

Ben Ölemem Ki Sen Varken

<center>

Ben öldüğümde içine göm beni,
Orada kalayım hep yaşarcasına.

Ben öldüğümde yüreğinle sar beni,
Sarsın beni al kanın narçiçekleri gibi.

Ben öldüğümde gözlerinde sakla beni,
Baktığın her güzelliği göreyim diye.

Ben öldüğümde avcunda sakla beni,
Her dua edişinde yanında olayım diye.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bendesin Aklım Yitene Dek

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

font color=black face='Comic Sans MS' size=3

img

src='http://3.bp.blogspot.com/_vKeoyg_-LJ0/SRLPSHUWIWI/AAAAAAAAABF0/xjI0zNDbJzM/s400/DSC_0003.jpg'

Her sabah bana günaydın diyen
Ve her gece iyi uykular deyip
Alnımdan öpen sen yokken
Ben
Hala yaşayabiliyorsam
Bil ki bunun nedeni
Ya bende kalan sen
Ya da sende kalan ben yüzündendir.
Çok zor oldu biliyor musun
Şensizliğin kaldırımlarında
İkimizi yürütmek.
Zaman zaman tökezledim,
Yara bere oldu elim.
Tutunamadım hiçbir yere
Bükülekaldı belim
Ama içimden bir ses
Tutup kaldırdı beni
Yürümen gerek diye
Fısıldadı benliğime.
Kolay değil inan
İçindeki kara delikle
Bakakalmak zaman tüneline...
Şimdi kaptanını arayan gemi gibi
Yalpalar okyanusta varlığım
Ne kıyıya gidebilir
Ne açılır sonsuza...
Gözyaşının tuzu nasıldı
Unuttu gözlerim...
İfadesiz bakışlarımda
Saklı kaldı düşlerim...
Biliyor musun
Zordayım,
Dardayım,
Hardayım...
Kimseye sormıyorum
İçimdeki kimsesizlik ağlıyor
Savruluyor dört yana kelimeler
Aynadan bana bakan gözlerini yitirdim
Ve canda canım
Ne yazık ki
Ben ...
Bu sessiz limanda
Adımı unuttum.

11.09.2009 07:06
Serap Hoca

img src='http://minikkelebek.files.wordpress.com/2008/10/aglayan-kadin.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Beni Böyle Bırakmayacaktın

Beni böyle bırakmayacaktın.
Egsoz dumanları,
Rüzgarın uğultusu
Ve senin uzaklaşan sesin,
Yıkıldım!

Beni böyle bırakmayacaktın.
Verilen sözler,
Kurulan düşler
Ve senin veda eden elin,
Kahroldum!

Beni böyle bırakmayacaktın.
Güzel gözlerin,
Bükük boynun
Ve giremediğim kalbin
Yok oldum!

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/c/Canisi.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Benliğe Soyundunuz

<center>

Benliğe Soyundunuz

Ben kadar sevemezsiniz,
Sevda olmuş akan kanım,
Ben gibi sevemezsiniz,
Ben yokluklarda savrulurum.

uzak diyarların türküsü gibi
dilime dolanıverdiniz.
nefesinizle savuracak kadar saçlarımı
sanki yakınımdaydınız.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

baharda verir buğday filizini,
hikmetlere yol oldunuz.
efil efil rüzgarınızla
karda baharı gördü gözlerimiz.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

geceden güne doğardı gün,
savurdunuz güneşi ayı...
karanlığı deldi ışığınız,
geceye hasret kaldı yüreğimiz.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

şu sonsuz derinlikte
bir bahar şarkısı olmuşunuz:
ağıtlara sarmayıp sevginizi
çiçeklerin arasına saklamıştınız.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

adını koyayım dedim...bulamadım
sararmış defter yapraklarına sindiniz...
sesinizdeki merhabaya mı saklandınız,
özlemin buruk tadını içirip aşka...

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

savrulup esip kavruldunuz
serap olmak kolay mı sandınız...
ben yitmişken yüreğimdeki narla köz gibi
aynı yönde savruluruz mu sandınız...

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

SERAP DEMİRTÜRK

Beyhude

Bir sözüm yok artık sana, sen ettin kendine ve bana
Hani her şeyindim, hani bendim varın yoğun
Kolay geldi öfkeye satmak ruhunu
Nasıl kıydın der misin
Nasıl kıydın
Bileğine...

Şimdi

Yol yol akar
Gözyaşı gibi çağlar kanın
Sakin, sakın akıtma gözyaşını bu sele
Bil ki insandır bedenın düşmanı her daim
Kapat gözlerini, unut her şeyi ve var san elini
Bil ki her nerde olursan ol, elim elindir, gönlüm gönlün.

Hadi

Bir kez de olsa deli meli demeden sev seni seveni yakamozlarda...
Hisset seni seven yüreğın sevdasının güzelliğini ve lütfen
Kokla gönlündeki güllerin güzellik ötesi kokusunu
Aç gözlerini ve gör bugündeki kendini...
Unut gömüldüğün sevdayı
Vazgeç geriden.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Beyitlere Sinen Dilekler

Ey canlar canı yolun,Hakk' a ayan olsun,
Nur utansın gönlünün ışığına gölge oldukça.

<img src='http://www.aacc-charlotte.org/images/Little%20Old%20Letter%20TAfo.jpg'
'>

Alıp da azığını gitme dağ ardına,
Lokman gelir sana şu kuşun gagasında.

Uyan ey yaren gaflet uykusundan.
Tende canı arama, sende bulsana onu.

Elimde olsa bükülü kalırdım yüzüm sürüp huzura,
Senden gelen nurun ışığıyla acizane saz gibi.

Söyle ey gönül, varlığının özü ne
Kor içinde yüzsen de tebessümün sırrı ne?

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bıçak Sırtı Bir Aşk...

OLMAMIŞ...AMA DEĞİŞTİREMEM...

OLMAYAN,
YÜREGE GİRENDİR.
AMA
KİM ENGEL OLABİLİR Kİ
KAPILAR ARDINDAKİ AŞKA?
<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

bıçak sırtı bir aşk....
kör olmuş gönlün gözü.
desen ki gel...gelemez,
aklı kimde...bilinmez...
olmazı öldürme,
seveni sarama...
gülün yaprağında
sevdiğini arama...
bir taze fidan gibi
yeşerme bu gamda...
erir gider de ruhun
bilinmez kime diye...
aşk ne ki..tutku mu..arzu mu..
ben olmak mı sende....
aşk...hiçlik...aşk...yokluk..
özünü sardığını sanmak
başka bir canda..
saramadığında yok olup erimek..
güneşi gören kar gibi...
ve neden...neden diye atılan çığlıkları
cevapsız bırakmak aşk..
kuruyan dal, canlanır mı...
kefen giyen,gülümser mi...
toprağa düşen tohum değil ki,
yeşersin yeniden aynı yürekte
bıçak sırtı bu aşk.? ..

</TD>

SERAP DEMİRTÜRK

Bırak

Bırak yüzün özlem, alevlerin kucağında.
Bir bebeğin gülüşünde kalsın sevincin.
Solmuş bir yaz gülü
Ya da dağlarda bir zakkum,
Acı bir sevdanın çiçeği.
Denize vuramamış ay ışığı,
Boynunu bükmüş dalga,
Beklemekten yorulmuş martı...
Bir balığın kanadında pul,
Uçurtmanın kuyruğunda renkler
Ve tükenmeyen kalem olmak...
Olmazı düşünme bırak!
Bırak gitsin sana gelemeyen,
Bırak uçsun sırtında taşla
Kanadı bağlı güvercin.
Bırak alevinde yansın sevda,
Yandıkça büyüyerek.

SERAP DEMİRTÜRK

Bilemedin

Hey gidi gençlik, kararmış gözün...
Verdiğin sözü duy, sahibinindir.
Kanın delidir hep, kimedir közün...
Aşka dair sözün, sahibinindir.

Deli çaylara eş, bir yüreğin var.
Figan eyler gönlün, bin çığlığın var.
Sabah-akşam esen, bir fırtınan var.
Yanan şu yüreğin, sahibinindir.

Tuttuğun, el değil; yanan goncadır.
Gördüğün, göz değil; ak pak aynadır.
Sardığın, dal değil; aşka mayadır.
Seherdeki sesin, sahibinindir.

Dorukta şahinsin, kanadında aşk.
Ufukta çizgisin, kaleminde aşk.
Yürekte nağmesin, ezgilerde aşk.
Sızılıdır sözün, sahibinindir.

Ah, bu gençliği hep; sende mi sandın!
Aşkın durağı bu, gitmez mi sandın!
Sevilen, söz ister; bilmez mi sandın!
Vefaya eştir söz, sahibinindir.

<EMBED src ='http://omnisturk.com/web/webar/midi/e/eyluldegel.mid'
autostart=true>

25.10.2006, Ankara

SERAP DEMİRTÜRK

Biline ki

<TD colspan=2 align=center bgcolor=black'

<center>
<img src='http://img503.imageshack.us/img503/7091/ikiyuvarlakorganvy3.jpg'
'>

Seni özlemeyi özlemeyeceğim
Çünkü senden ayrılmayacağım.
Asla umudumu yitirmeyeceğim,
Umudumu bağlamayacağım uçurtmalara
Ve seni sevmekten vazgeçmeyeceğim
Çünkü senden ötesi yok.

SERAP HOCA

</TD>

SERAP DEMİRTÜRK

Bilinmez Bir Derinlik

Aşk, terk et ruhumu ve huzur veren sevgin kalsın uzaklardaki gönlümde.
Aşkın kıvrımlı yolları kör etmişti gözleri ve bir yılan gibi sarmıştı ayakları. Esirdi ruhu şimdi. Aşk, uzaklardan bıyık altı güler.
Aştan uzak dur ki özle benliğini. Bil ki aşk, aynadır yüreğine. Onda kendi beklentilerine aşık olursun. Ne zaman ki aşk biter, bil ki ayna kırılmıştır.
Ruhumda ruhunun bakışını hissediyorum.
Bana dair bir kelimede edeceğin dilin, de ki ona "Ruhunu vereceksen gel."
Hangi yürek yalnızlığın kumsalında susuz gezerken dalmaz aşk deryasına.
Aydınlığa hasret gecem, yıldızına baktı ve selamınla ağardı gönlüm.
Şimdi sen varsın, önce yoktun. Zaman ötesinden gelen sen, sönmeyen ateşin gücüne inanır mısın? De! .. Alevi hep canlı tutan ne?
Ya aşkın? Nasıl yaşar ya da nasıl ölür aşk? De!
Her ne sıfatla olursan ol, sen hep ol dünyamda.
Biliyor musun; ruhum, limanında savruluyor.
Yalnızlıklar çalıyor kapıları ve kimsesizlik açıyor kapıyı. Huzurla birlikte giriyorsun içeri.
O an var ya, hayalle sesin buluştuğu an, o gün yeniden doğacaksın.

27.10.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bilinmez Yolculuk

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

Hüznün sarmış seni
Lime lime olmuş ağırlığın
Yıllar çökmüş omuzlarına...
Seni her düşündüğümde
Gözyaşları saklanıyor bulutlara
Geceler geliyor seninle aklıma
Sarılıyor düşler karanlığa
Sahip oluyor sana siyahlar
Gün ağarırken gene sessizce
Ruhuna saklanan gönlün uyuyor
Ve ben... Dalıp gidiyorum sana.
Gidiyorum ruhunun kimsesizliğine...
Hadî...dal derin bir uykuya da
Git düşler gemisinin kamarasına
Ara bul orda çocukluğunun gizini
Anne ve babanın dizi dibine çok
Sarıl çocukluğunun mutluluğuna
Ağla inadına bugününe ağla...
Dökülsün gözyaşlarıyla acılar
Ve çık yukarı, geç dümene..
Al götür kendini gönlünün ufuklarına...

28.03.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bilinmezliğin K rdüğümü

Kadın
Yolun başından bakıyor
Sonunu göremiyor...
Bazen dönüyor geriye
Dudakları titriyor içi gibi,
Ama adımları kararlı...
Biliyor ki
Onu bugüne getiren güç
Götürür aslında ta uzaklara.

Adam
Bir öfke yumağı,
Başı dik
İnatçı ve mağrur...
Yumruğunun içinde bin öfke gizli,
Sevgisi yüreğinde bir yumruk.
Dönüp bakmak istemiyor geriye.

Çocuk öfkeli...
Tutuyor uzun boylunun elinden,
Gülümsüyor güneşe...
Biliyor ki
Yarınlar bulutlu
Gene de uzatıyor öbür elini
Hayatın kumsalına.

Çatı çaresiz,
Duvar nemli,
Meraklı gözler heyecanlı,
Atalar kızgın,
Hayat bir bilinmez
Yollar davetkar.

Açılır kapı
Hadi der,
Kim geçiyor önce?
Bahçe gülümser,
Günaydın diyen yok mu?
Önce kim geçecek
Aslanın ağzındakine,
Çocuk uykulu
Şarılır yorgana...
Kardeş dalar gider,
Döner arkaya.

Kadın kalkar,
İsıtır sütü
İçirir çocuklarına
Bin yıl önceki gibi,
Giyinir başı dik
Çıkar kapıdan

Satarak duygularını,
Düşüncenin cebine,
Çıkar sessizce
Erkeğin ayak izinin
Ayrı yönüne.

Uykuyu satan çocuklar,
Bıkmadan hiç bu oyundan,
Bakarlar camdan
El sallarlar sevgiyle
Akşamın geriye
Hangisini getireceğini bilmeden.

06.02.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bilinmezliğin Kumsalında

Buradan görmek isterdim yüzünü,
Öpmek isterdim ellerini
Ve sarılmak doya doya;
Hayır duanı almak,
Omuzlarında ağlamak
Ve kenetlenmek isterdim varlığına.
Oysa aramızda,
Oysa varlıklarımızda
Sonsuzluk kervanı var...
Yıllar nereye sakladı 'biz'i?
Nerede kaldı anılarımız,
Nerde çocukluğum,
Nerde 'kızım' diye koklayanım?
Ne gözyaşı ne keder
Ne de özlem vermiyor,
Vermiyor babamı geri.
Bazen gelecek gibi
Bazen sarılacak gibi oluyorum sana
'Dur' diyor bir güç bana
Kalakalıyorum!
Sevdiklerim bir burda, bir orda
Ben nerde olmalıyım,
Bilmiyorum.

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/46/www_antoloji_com_771246_95.GIF'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bilmiyor Değilim

Gün ağardı...
Yüreğimin dingili kopmuş dilekleri,
Haykırır bıktım diye.
Ağlar gözümde çapaklar,
Dilim konuşmaktan ar eder,
Elime alamadığım kitap
Benden sessizce hesap sorar.
Gün ağarır yavaştan yavaştan...
Kuşların cıvıltısı vardı eskiden
Ya da hafiften bir inlemesi dünyanın.
Hani nerde bunca can,
Nerde kucak açtığım insan?
Neden yer bitirir beni ben?
Adımlarım, durun!
Ellerim, yazmayın!
Gözlerim, görmeyin!
Umut ağacım susuz kaldı...
Önüme çıkan,
Duvar mı
Ses mi
Ben mi
Arzum mu...
Bilmiyor değilim
Unutmak istiyorum.
Tükendikçe
Eridikçe
Bin ölür bin dirilirim...
Şimdilerde
Kaldım orda öyle
Mum gibi.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bilsem ki...

Dağlar doruklara çağırır,
Deniz dalgalara.
Rüzgar kucağında ister,
Fırtına yanında.
Mavi ben olayım seninle der,
Siyah, git der yanımdan.
Sonsuzluk içimi kaplar,
Bugün, yarınımı.
Notalar canlanır elimde,
Orkestra nerede?
Bilsem ki çiçeklerdeyim,
Anlardım ben kimim.
Bilsem ki kar tanesiyim,
Anlarım yüreğim neden ısınmaz.
Bilsem ki telgraf direğiyim,
O direğe tünerim.
Ah vefasız, bilsem ki
Bilsem ki yüreğimdeyim
Gezer miyim karlarda
Ayaklarım çıplak,
Gözlerim dalgın?
Bilsem ki bu yıl inan
Hiç yağmaz kar, esmez rüzgar
Gelmez miyim, esmez miyim
Koşmaz mıyım arzın merkezine?
Sen... benim arzımken,
Sen benim damarımken,
Sen benim hasretimken
Bilsem ki gel desen
Su olmaz mıyım yol yol,
Yel olmaz mıyım serin,
Kor olmaz mıyım için için
Ah, bir bilsem!

<BGSOUND

SRC='http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Zeki%20Muren%20-%20Si
mdi%20Uzaklardasin.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Adam ve İki Kadın- Düz yazı

<img
src='http://www.loutan.net/chibileen/2002%20-%20Encore%20une%20etude%20zen
%20au%20fusain.JPG'>

<center>

Sarıp sarmalanan bir sevgiydi bu. Duyduğu diğer aşklardan hiç de farklı değildi. Tüm sevda öykülerinden bir esinti vardı sanki onun kıvrak zekasında, içten gülüşünde, arzulu gözlerinde. Elini tuttuğunda canı giderdi. 'Al' dedi bir gün, 'Al ömrümü...ver ömrünü. Gel birlikte ak pak olalım, geçsin yıllar.'

Nasıl da çabucak karar vermişlerdi. İşte bir evdelerdi. Kapattıkları kapının içinde sevgi ışığı vardı. Savuruyordu mutluluk onları birbirlerine. Ne kadar zaman geçti, ne oldu...Daha kucaklarında bebecikken ikinci yavruları, neden soğudular birbirlerinden bilemediler. Bir buz dağı girdi sanki aralarına. Ne iki yavrunun sevgi dolu gözleri, ne adamın ümitle kadına bakışı tutamadı kadını o evde...Gitti kadın, ardına bakmadan. Yıkıntıları ezerek, bir damla gözyaşı dökmeden gitti.

Bomboştu duvarlar. Soğudu oda. Yalnızlık sardı bedeni. Tırmandı soluk. Tiz çığlıkları çocukların, birbirine karıştı...Olmadı. Süremedi bu yalnızlık. Gitti ardından...Uzaklıkları aşarak. Elini tuttu yüreğindeki sevginin sıcaklığıyla. 'Dön' dedi, 'Gene bir olalım. İki kara göz bekler yuvada seni.'

'Olmaz' dedi kadın, bunaldığını diyerek. Küçük kasabanın boğucu havasından kopmanın verdiği rahatlıkla, kentin sokaklarını adımlarken. 'Olmaz.' dedi. 'Dönemem. Sen gel.' dedi. Adam, bağlılıktan söz etti; 'Anam var, bırakamam' dedi. Olmadı, bir olamadılar. Döndü yıkık omuzları ile adam, yuvam diyemediği eve. Duvarlar ağladı acısına. Çocuklar anlamsızca bekliyorlardı anneyi ve bir anne buldu onlara: gül yüzlü, ipek saçlı, sevecen....Bir de kardeş deyip saracakları canları oldu. Hayat akıp gitti kendince. Çocuklar, 'iki annemiz var bizim' diyorlardı yeni gelen annelerine sevgiyle sarılarak.

Otobüsteki adam da duydu çocuğun bu sözünü, erkek çocuk yanındaki kadına derken: 'İki annem var benim. Bu annem, üvey. Yanındaki de kız kardeşim. Öbürü de onun çocuğu, aslında o da kardeşim. Biz, her hafta sonu annemizin yanına gidiyoruz. Bu annem,götürüyor bizi anneme. Biz annemde kalıyoruz. Sonra bizi alıp geri getiriyor annem, evimize.'

Annem, derken çocuk eliyle ön koltuktaki kadını gösteriyordu sevgiyle.

Adamın kafası allak bullaktı. Bu, nasıl bir işti? Annelik neydi? Anne olmak neydi?

Otobüs köşede durdu. Sarı saçlı, kısa boylu bir kadın bekliyordu; gözlerinde sevgiyle. Çocukları ellerinden tutup indirdi anneleri, öpüştü iki kadın ve yeni anneleri; çocuklara sarılarak 'Yarın beşte alırım, altı otobüsü ile döneriz. Çocuklarıma iyi bak. 'dedi.

Çocuklar, annelerine sarılıp giderlerken kadın, otobüse geri döndü, oğluna sarıldı sevgiyle ve el salladı yavrularıyla annelerine.

29.4.2006

Akademi Dergisi.Sayı 3 Mart 2006

<embed

src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/Aglamasevdam.mid'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Ana ve Bir Adam / Düz yazı

'Hazanlarda savrulan yaprak misali savrulduğum gittim, bilemedim nereydi yerim,' dedi kendi kendine... Bedeninde yorgun düştü bu yürek de diyemedi kimselere, sessizliğine sarıldı. Batan günün ardından kızıl gözyaşları doldu avuçlar, güldü sessizce hayatın bu cilvesine. 'Neden' dese, kim verecek ona cevabını.' Hayat bu,' deyip sustu iç çekerek ve garın sessizliğinde ağır ağır ilerledi kimsesizliğinin burukluğuyla.

Bir valizi bile yoktu elinde, öylece dalmış gidiyordu. Niye burda olduğunu da bilmiyordu. Karşıda duvarın yanında bir yaşlı yüzle göz göze geldi. Aldı gitti o gözler onu, annesinin yanına, çocukluğuna götürdü. Sadece kendi yalnız olsaydı, sadece yağmurlar onun gözlerinde yaşasaydı. Bu yaşlı gözler, bu bükük boyun ağlamamalıydı... Sessizce yanına gitti... Sormak istedi yüreğinden taşan ağdın nedenini, sormadı. Eskiden beri sormayı sevmezdi, anlatılırsa dinlerdi. Yanına oturdu, geçen trenin rüzgarı saçlarını savurdu. Yaşlı kadın, derin bir iç çekti; 'demek ki acı, sadece bana yuva yapmamış' dedi adam, kendi kendine. Kalktı, iki çay aldı; birini ona uzattı içindeki tereddütle. 'Acaba alacak mıydı', sıcacık bir gülümseme ile çaya uzanan eller, sanki yüreğini de sarmıştı. Bir süre sessiz kalakaldılar... İlk konuşan, yaşlı kadın oldu:

_Oğlumu buradan yolcu etmiştik... Buradan da karşıladık.

_Ne mutlu, dedi adam elinde olmadan, bilmeden. Oysa onun gözleri yeniden bulut olmuştu, çayı tutan elleri titriyordu.

_Zormuş hayat evladım, zormuş, dedi sesi titreyerek. Zormuş...

Ağlıyor mu diye yüzüne baktı gizlice, hayır... yüzünde acı ile yoğrulmuş vakur bir eda vardı.

_Gidenler, dönüşlerinin nasıl olacağını bilselerdi belki de daha akıllı harcarlardı zamanlarını, dedi sessizce.

Belli ki, dönüşü beklenen bir dönüş değildi oğlunun. Sormadı. Biten çay bardağını aldı, 'kaç trenini bekliyorsunuz,' dedi. Kadın bir şey demedi, kalktı; çay için teşekkür etti sanki ya da ona öyle geldi. O ilerlerken aklında binlerce soru ile kalakaldı. Bir an onun oturduğu sıraya takıldı gözleri, bir resim vardı orada; solmuş, adeta ıslak bir resim. Dikkatle baktığında bir asker resmi gördü, gülen bir çift göz... Arkasında "Canım Anam, asker oldu oğlum, gururun..." yazıyordu.

Aklından geçen sorulara cevap bulmak ister gibi, koştı ardından, "Anacığım, bu resim sizin mi?" dedi. Kadın, adamın elindeki resme baktı, "Yok yavrum, ben onu vatana teslim ettim. Benim oğlum, artık vatanın bağrında. Resim ne ki!" dedi gururla ve sessizce ilerledi... Adam, gereksiz acıları yüreğinde büyüttüğü için kendinden utanıp onu gönlünde büyütürken, verecek cevap bulamamanın ezikliği ile kalakaldı...

<embed

src='http://www.turkfederasyon.com/demo/./turkmuzigi-dokumanlari/fa1fb-turkfed.wma' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Anı

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

 Aylardan Ağustostu

<body bgproperties='fixed'

background='http://www.aylakadam.org/wp-content/uploads/blogger/blogger/469/993/1600/instinct.jpg'>

BİR ALAROS ANISI

Karşılıklıyız...

Masa, sesini kısmış; dinlemekte...

Arada dönüp bakıyorum,

Neden başı öne eğik bu ağaçların?

O anlatır, ben dinlerim;

Ben anlatırım, can dinler...

Ağaçsa inim inim inler.

Bundan mı ki boyun büküşü?

Kelimelerin bu kadar ağır,

Bu kadar dert küpü

Ve bu kadar güçlü olduğunu

Bilmezdim gün-ay oldu.

Aç avcunu,

Ne o elinde yazılan?

Ömrünün en hası mı avcuna sinmiş;

Yoksa 'merhaba' ile

Yoksa 'elveda' ile mi

Siğınır avuçlar birbirlerine?

Kör, atlar mı hiç kuyuya?

Su, gider mi kör kuyuya?

Sarmaşık olmayı dileyen ip,

Kördüğüm olmayı bilir mi?

Her dert, yâr selinden.

Her şifa, yâr dilinden,

Uzat tutayım elinden,

Hüznü çekip dilinden

Gitme yâr gönül ilinden...

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Aşk Masalı

Okyanus ötesinden mi
Bulutların gerisinden mi
Nerden geldin de
Dokundun yüreğime...
Sızladı içim.
Kendimi aradım doğan günde,
Yağan yağmurun inleyişinde...
Dibe vurdum!
Bu nasıl bir dokunuştun...
Bataklıklar kurudu,
Yosunlar gül açtı
Mekanlar, adlar, her şey sendi.
Gün be gün ağardı ufuk
Isındı buz gibi eller,
Kavruldu tenler...
Bilmeden toprağa eş olacağını,
Ağardı saçlar.
Her telde bin ağıt, bin özlem, bin şarkı...
Nerdesin diye haykırdı notalar
Ağladı keman...
Kazma-kürek kaçtı
Açtı bağrını sevgili gibi,
Sızladı içten içe toprak
Sardı sımsıkı...sevgiyle...
Ağladı mermer,
Okşadı eller
Vedada diller...
Bu nasıl bakıştı
Dalgın, umutsuz!
Kalk...hadi
Tut ellerimi, diyor
Uzaklardan bir ses....
'Kırmızı güllerde kaldı
Yürek yangınım.'
Yiten kimdi,
Kalan kim?
Ben miydim, sen miydin?
De canda canım
De canözüm...

SERAP HOCA
21.07.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Aşk Şairinden

-Her aşk hikayesinin bir yanarı vardır sanılır...Giden gider, sadece kalan mı yanar?
4.10.2006 -

Yürekte bin bir emel dans eder,
Atlar şaha kalkmış, yelkenler fora,
Kıvrak dansıyla rakkasedeki gözler,
Bin arzuyu atıp geriye
Gider gönül kervanına sığınır.
Bir sisli hava ki yüreğe inat,
Güneş oyun oynar bulutla...
Kadın, bin naz eder bilmeden,
Göz süzüp iç çekip işveyle
Geceye sarılır özlemlerle.
Şaklayan kamçı, umudu yıkar;
Toplanır otağ, ayaklanır bey.

'Sevmiştim' diyemeden diller dolanır,
Gah ileri, gah geri kumlar savrulur
Yüreklere bu odla yanar kavrulur.
Öyle bir ah eder ki kadın,
Bilmeden giden yüreğin sevdasını.
Dağlar ses verir çığlığına,
Savrulur dört bir yandan yel...
Alır otağı, beyi, atıyla içine,
Fırtınadan arta kalan hüznü.

Çökmüş bir omuz, göçmüş içine.
Feri çekilmiş gözler, kor içinde.
Rakkase unutmış dansı, müziği;
Ağda çöker, eller dizinde:
'Bir bey oğluna tutuldum kaldım.
Sevgime ses verir, inanır sandım.
Altın tasın suyuyla yıkatır umdum.
Savrulup gitti, yel miydi ne?
Ta başından bana el miydi ne? '

Ve gidenin, dağların ardındaki sesi
Yankılandıkça savrulur; ağlar, duyan:
'Sevdiğimi diyemedim ey yar...
Sevemedim saramadım a can!
Görmez sandım gözlerimi ben diye,
Neyleyim bu otağı ben, ocak diye! '

·
Serap Demirtürk (serap hoca)

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

·
SERAP DEMİRTÜRK

Bir Atışma Anısı

HADİ BUYRUN...

Yaylaların bulutundan geçtin mi,
Soğuk soğuk sularını içtin mi,
Ak kıllı heybeden yufkayı yiyip
Testisinden sen hiç ayran içtin mi?

SERAP HOCA

Şimdi yaylaları görmek ne mümkün
Ne bahçe var, ne tarla var, ne ekin
Artık insanlar da değiller tekin
Diyerek köyüne bir yaz göçtün mü?

Zülfikar Yapar KALELİ

Gençliğimi yaylalarda yazladım,
Çam dibinde kebabları kızdım,
Yaylaların yokuşunu özledim,
Pınarından sularını içtin mi?

Mehmet İŞİKOĞLU

Yayla dediniz ya nah şura yandı,
Hâyâl toroslara varıp dayandı,
Akbulağ'da su sesiyle uyandı;
Çıkınını besmeleyle açtın mı?

Ahmet Turan ALTUNSU

Yaylalar hüzünlü bulut ağlıyor,
Memleketin hali yürek dağlıyor
Heybeden eser yok yufka ağlıyor
Yufkanın üstüne sular saçtın mı?

Şemsettin DERVİŞOĞLU

Ah şu yaylalarım ne başka idi,
Muhabbet dostluğa ve aşka idi
Derviş'in çektiği hu aşka idi
Hakk için coş olup serden geçtin mi?

Şemsettin DERVİŞOĞLU

Yaylada atıldı devlet temeli
Cihanşumul olmak idi emeli
Mazide şöhretim varken evveli
Tarih sayfasını bir gün açtın mı?

Şemsettin DERVİŞOĞLU

Bizim yaylalardan, selam verdin mi
Kekik kokusunu, soluk ettin mi
Vatanın kıymetin, daim bildin mi
Yüce topraklardan, bir yol geçtin mi?

Burhanettin AKDAĞ

Şimdi Zigana'nın tepesi kardır,
Başında her mevsim dumanı vardır,
Tapasi sevdadır, eteği yarıdır
Hatırına düştü, senden geçtin mi?

Zülfikar Yapar Kaleli

Eskilerin hayaliyle avunur
Vah ederek gece gündüz dövünür
İşıkoğlu dostlarıyla sevinir
Toroslarda dosta kucak açtın mı?

Mehmet İŞİKOĞLU

Zigana yücedir geçit vermiyor
Bolu sis altında gözüm görmüyor
Kıskaçlı buzlanmış beni sarmıyor
Toros Tekir'inden bir yol geçtin mi?
Bahar gelince hep dereler akar,
Uyanır canlılar kekikler kokar,
Giyinir güzeller takılar takar,
İçlerinden nazlı yâri seçtin mi?

Şemsettin DERVİŞOĞLU

Dursun ELMAS

Uzaktan el etmek yakışmaz sana,
Tut şu elimi de güven ver bana,
Muhabbet can suyu iç kana kana,
Yazacağın sözcükleri seçtin mi?

Zülfikar Yapar KALELİ

Ne bilir bu Dursun kekik kokusu,
Ağrılı belinde katran yakısın,
Döküldü mü nasırların dokusu,
Eski çağın yenisine geçtin mi?

Zülfikar Yapar KALELİ

Bir teklif edeyim etme naz bana,
Uzaktan muhabbet gelir az bana,
Telefon yazayım, sen de yaz bana,
Sen benim bir kere çayım içtin mi?

Zülfikar Yapar KALELİ

Yeşil orda mor renklere karışır,
Arap atlar şahlanarak yarışır,
Çadırlar da dost akraba görüşür,
Yolun düşüp yaylamızdan geçtim mi?

İbrahim KILINÇ

Dursun demiş ana yazmasın diye
Yazıp ta kendini üzmesin diye
Yatsın istifini bozmasın diye
Dursun Beyin yorganını açtın mı?

Zülfikar Yapar KALELİ

Toros'un yaylası evet güzeldir
Toprağı, havası, suyu güzeldir
Anadolu zaten hepten güzeldir
Ama sen Zile'den bir kez geçtin mi?

Ömer YILMAZ / SENSİNYA

Kafiye ağlıyor redifler yasta,
Yazmıyor kalemler uçları pasta
Bu Derviş var ya sizlere hasta
Yüreğine çare derman seçtin mi?

Şemsettin DERVİŞOĞLU

Şair gayri sesin duyulmaz oldu
Maziden her mısra doyulmaz oldu
Uyan, kış tükendi mevsim yaz oldu
Diri beklenirken tutup göçtün mü?

Selçuk BEKÂR

Dermanı ilimdir kültüredür bunun
İlhamı gelirse kabarır kanın
Aşkın ateşinde yanarsa canın

Güzeller peşine düşüp koştun mu?

Mehmet İŞİKOĞLU

Ellerini tutup buzdan suyuna
Haşyet duyup yaylaların Hayy'ına
Gönlünü havadan salıp köyüne
Bulut çökmüş vadilerde uçtun mu?

Selçuk BEKÂR

Yaylanın çayından, ekip biçtin mi
Buz gibi suyundan, kanıp içtin mi
Köyün güzelinden, bakıp seçtin mi
Dağ bayır aşarak, dostu uçtun mu?

Burhanettin AKDAĞ

Zile'yi bilirim, Önkuzu yurdu
Acısı böğrümün başına vurdu
Kaleli orada duaya durdu
Bu dünyadan Dursun ile göçtün mü?

Z.Yapar KALELİ

Yok, yok, Dursun Hocam, dut yedi gibi
Cevap vermez oldu, uyudu gibi
Yaylalardan bahis uzadı gibi
Zile ovasından gelip geçtin mi?

Ömer YILMAZ / SENSİNYA

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Daha Sevmeyeceğim / Düz yazı

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/58/www_antoloji_com_998958_203.PNG'>

Boş da değildi bakışları ama donuktu, anlamsızdı. Önünden gelip gidenlerin ona meraklı bakışları hiç etkilemiyordu onu. Adeta bir yolcu bekler gibi oturdu taşın üzerinde... Zaman zaman dalıp gidiyor, elindeki kitaba göz gezdiriyordu. Bazen bir ışık parlıyordu gözlerinden, sonra sönen ışığın ardından yeniden dalıyordu caddenin o kalabalığını hissetmeden. Ne kadar zaman geçti, bilemedi. Belki on dakika, belki on saat... Hep bekledi, tam kalkıp gidecekti ki bir ses oturttu onu yeniden yerine. Kaç saattir, yerim deyip benimsediği kaldırım taşına. Dur, dedi içinden bir ses, gitme. Oturdu omuzları çökerek. Beklenen, bilseydi ki böyle bir yürek yoluna düşmüş, gelmez miydi? Umudu ekti yüreğine, dalıp gitti onu ilk gördüğü güne. Nasıl da koşarak gitmişti yanına pırl pırl gözlerle. Onu ilk defa görmenin mutluluğu, heyecanı nasıl da sarmıştı yüreğini. Sonra yağın yağmur damlalarını yüzünden sildiğini, iş giysisi ile dışarı fırladığını ve bu sevgiye rağmen ona sarılamadığını. Bu nasıl sevmek, dedi kendi kendine. Kavuşmak yokken sözlükte, bu nasıl sevmek?

Yanıdaki merdivende bir işportacı çocuk, "Karton vereyim de otur, üşürsün." dedi. Bir an gülümsedi, onu da düşünen biri vardı. Bu, hoşuna gitti. Saçlarını okşamak istedi onun, ama yapmadı. Öylece gülümsedi sadece, bir şey olmaz anlamında. Çalan telefonun sesine irkildi, "Nerde miyim? Ben hep burdayım, ben hep yüreğimdeyim. Bekle dediğin yerdeyim, gelsene."

Telefonu cebine koyarken bekleyemedi çıldıran yüreği. Gel demişti ama o gitti onun geleceği yöne. İşte orada, geliyor. Ne kadar özlemişti, koşup atılverse, sarılsa, "çok özledim" dese. Diyemez ki... Sırt sırta olacaklardı nerdeyse, arkasını dönmüştü, nabızı dışardan duyulacaktı sanki. Bir an daha dönmese geçip gidecekti... Dayanamadı, seslendi. O geri dönüş, göz göze geliş, dünyada başka ne var ki okyanustaki iki martıdan başka... Kimse yok sanki, sadece onlar var. Sıcacık bir gülüşle yetindi, onu görebildiği için ne çok sevinmişti ve şimdi öyle çaresiz kalakalmıştı... Biraz yürüdüler. Hatır sordular mı birbirlerine, ne dediler; hiç hatırlamıyordu.

"Bir yerde oturalım." dedi, oturdular. Yan yana oturmak istedi yüreği, ama olmadı. Karşısına oturan o güzel gözlerin yüreğindeki dili dinlemek isterdi... Sustular, dar bir vaktin içine sığdırmak istediler özlemlerini, düşlerini. Soğuyan çayın tadı bile buruk değildi sanki, ordan burdan sözlerle anlatmaya çalıştı kendini. Elleri nasıl da tutmak isterdi ellerini ama öyle kalakaldı karşı balkondaki ipten duran tek çamaşır gibi. Ne konuştular ya da konuştular mı? Yoksa sadece bakıştılar da yürekleri mi selam verdi birbirine? Bilemedi. Bir telefon sesi... "Geliyorum." dedi.

Zaman, bir sonsuz deniz, bir damlaydı o an ve tükenmişti. Kalktılar, "Sen gelme, burdan ayrıl." dedi. Evet, sen burdan ayrıl. Sarıldı mı ayrılmadan, yoksa sarılmak mı istedi. Gitti... Ardında koca bir enkaz bırakarak. "Sevdiğimi de diyemedim." dedi. Telefon açtı, bir fısıltı ile "Seni çok seviyorum." dedi. Bir daha demek istemiyordu bu sözü. Ne ona ne bir başkasına. Sevmek, rezilce bir avuntuydu. Sevmek, kahpe kurşunlardı. Sevmek, içindeki nefreti kusup çiçeklerle bezemektir yüreği. Sevmek, yıldızlarda bile onu görmektir. Sevmek, birlikte yaşamak değildi, onu yüreğinde hissetmektir.

Bir daha dedi, sevmeyeceğim.

-2004-

<BGSOUND SRC=' http://www.munevverduver.com/mersoy/007.mp3'>

SERAP DEMİRTÜRK

BİR DELİNİN HATIRA DEFTERİNDEN

BİR KADIN ANLATTI, BEN YAZDIM

Günlerden bilmem ne...

-Öyle güzel serap oldun ki
Sildin güvene olan inancı.-

Günler geçti... Düşünmekten yoruldu, gözlerim bıktı ağlamaktan... İşittiğim hakaretlerin haddi hesabı yok... Elimi başımın içine alıp düşünüyorum, dalıp gidiyorum, yoklarda kayboluyorum... Kime ait ki yaşamımız?

Gözyaşlarımı kanıksamışlar, 'Gene mi ağlıyorsun sen?' diyorlar. Neden ağlıyor ki bu gözlerim?

Bir şeyler değişmeli ama ne bilmiyorum. Sadece titriyor ruhum, hancı- yolcu misali dolanıyoruz hayatın girift yollarında.

Bir gün gelecek bu satırları yazan kadın yoklara karışacak, belki bu satırları okuyanlar da azarlayacaklar beni. Boş verin, yaşam dediğiniz süreci bildiğiniz gibi kullanıp atın gönül hanenize. Vursunlar sırtınıza, aldıklarını sansınlar elinizdeki gül demetini, kokusu kalır elinizde güllerin. Siz bunu hep hissedersiniz. Önemli olan da budur zaten.

İnsan denen varlık bencillikle yoğrulmuş, bunu öğrendim elli yıllık yaşamımda. Herkes başkasına öğüt veriyor, ama kendileri bencillik ağacının tepesinden bakıyor diğerlerine. Hadi boş verin onu bunu da bir bakın etrafınıza, kim sizi umursuyor ya da kimin umurunda yüreğinizin sızları? Hani ölü mevlidine giden, aslında kendi ölülerine ağlar ya... Böyle bu hayat...

Artık ağlamayacağım, demeyeceğim... Çünkü ağlarken içimden lanetler okuyorum benim yüreğime basıp da beni umursamayanlara ve gözyaşlarım bittiğinde derin bir nefes alıyorum. Artık moraran göz altlarımı iyice ovuşturup kalkıyorum, yüzümü yıkıyorum ve acaba diyorum, benim için de ağlayan var mı?

11.7.2009
SERAP HOCA

-II-

Bugün de sabah oldu... Derinlerden bir müzik geliyor.. Elim kolum bağlı... Gidebilsem, açardım sonuna dek sesini müziğin ama gidemiyorum. Sanki dışarıda kuşlar var, cıvıltıları ruhumu dinlendiriyor. Camı açabilsem uçsam ben de onlarla sonsuzluğa...

Kapı açılıyor, beyaz önlüklü biri bana yaklaşıyor, seçemiyorum yüzünü. O girerken kapıdan bir yel mi girdi ne? Yüzüm ferahladı. Yoksa damarımdan giren ilaç mı serinletti bedenimi, bilmiyorum.

Merhaba. Yanındayım bak. Tut ellerimi, okşa hadi saçlarımı ve bana gene sevgini terennüm eyle. Neden bakıyorsun öyle bana? Neden susuyorsun? Düş müsün sen? Nerdesin? Herkes nerde? Sevenlerim, dostlarım neredeler? Yapayalnız kaldım bu dört duvar arasında... Üzerime geliyor duvarlar...

Şimdi İstanbul'da olmak vardı... Balık ekmek yemek vardı Galata'da. Her şey hayal oldu. Babam da gitti.

Sırtım ağrıyor, açmıyorlar şu bağları. Oysa açsalar bakardım şu pencereden.

Seyrederdim insan denen zavallının nasıl bir telaşla gidip geldiğini. Haykırırdım onlara, boşadır bu gidiş gelişler, boşadır tüm dostluklar ve boşadır insanlık! En can dediğinin ayağının altında ezilen çiçeksin; o kadar!
Bir çığlık sardı odayı. Kim o bağırın? Nasıl da yürek yakıyor! Gene kapı açıldı. İğne parlıyor güneş ışığında ve 'Susturun şu kadını artık! ' diyorlar... Susturun! Ben miymişim o haykırın? Peki... Sustum... Peki... Böyle geçsin bakalım kalan ömür de... Siz iyi olun, siz huzurlu olun yeter ki!

26.10.2009
Serap Hoca

-III-

Derinden bir fısıltı duyuluyor... Herkes bakıyor... Kimdendir, diye... Yok, görünürlerde kimse yok ve ses yükseliyor... Uğultu halinde bir ses sarıyor kulakları ve şaşkınlık bürüyor bedenleri, ama şaşırmayan tek biri var ... O da vicdanını satan adam... Ona ulaşamıyor ses... Oysa onu hedeflemişti... Ona hatırlatacağı şeyler vardı... Çünkü o, vicdanını sattığı gibi kulaklarını da gerçeklere kapatmıştı... Döndü adamın etrafında ses ama duyuramadı... Başı önünde uzaklaştı geldiği gibi... Duyurabilseydi ona neler neler diyecekti, ama duymak istemeyen bir kulaktan daha sağırı yoktu ...
Adam, çocukluk içinde tecti, farklıydı herkesten... Sevilirdi, sayılırdı; kimse bilmiyordu onun en çok kendini sevdiğini ve hiç kimse tahmin edemezdi çamurlara bürüyeceğini sevdiklerini... Adam şimdi uzaklaşıyor fısıltıyı duyduğu yerden... Ne garip ki duymak istemediği o ses, yağmur oldu aktı yanaklarından... Gözyaşlarını yuvasından kimıldatır da onları da kendilerine katar sandılar ama adam, ağlamayı da unutmmuştu. Tanrı'ya yalvarırken sadece kendi için mi dua ediyordu?
Yağmur durdu, serin bir yel esti. Adam derin bir nefes aldı... 'Hayat ne güzel! ' dedi kendi kendine ve mısra mısra döküldü dudaklarından kelimeler, kafiyeleri omuzlarına alarak... Aktı gitti yaşanmışlıklar cümlelere... Sel oldu, yağmura karıştı...
Son vapur da gitti, ya o? O nereye gidecekti? Yürek denen saltanat sahibinin kulaklarını çekselerdi belki bunlar olmazdı. Ona vicdansız diyenler olduğunu biliyordu ama kim ona kendini koruduğu için kızabilirdi ki şimdi? Elini yumruk yaptı, düşünceye dalmak istedi ama o ses, gene o ses geldi kulaklarına... Sonra ses, bir silüet oldu; baktı sevgi ile kendine 'Boş ver.' dedi... 'Üzme kendini; affettim ben seni, rahat etsin vicdanın.' Uzattı elini adam, dokunmak istedi, yok! Yok oldu her şey! Ses yoktu artık, gördüğü de...
Adam, yığıldı taşın üzerine... Dökülen gözyaşlarını sildi, avcuna aldığı vicdanına baktı uzun uzun ve 'Neye yarar ki artık! ' dedi sessizce.

28.10.2009
Serap Hoca

-IV-

Gecelerin ıslak yalnızlığında gözlerini tavana dikip öylece kalakaldı. Geçen ayların ardından değişen bir şey yoktu. Hani hep dillere pelesenk olmuş bir söz var ya "kalabalık içinde yalnız kalmak"... İşte öyle bir yalnızlığı evlat edinmişti istemeden... Gözlerini ıslatan gece, gene gözlerinin heybesine sığınyordu ve gün ağarsın diye bekliyordu. Zaman zaman dalıp gidiyor ve uyandığında hiç uyumamış gibi düşüncelerinin durağında öyle tutuk, öyle anlamsızca bekliyordu. Korkuyla titreyen ruhunu teselli edecek bir söz sahibi yoktu ya da var olsa da konuşmuyordu. Suskunluğuna sinip o da gömüyordu kendini umutsuzluklara... Saatin tik taklarını dinlemek, yanında yatanın nefes alışlarında hayatın hâlâ var olduğuna inanmak, onu derin düşünmekten alıkoymuyordu. Kalktı... Ayak seslerini yok edip usulca geçti mutfağa. Gün ağarmaya yüz tutmuştu. Camı açtı; soğuk, yüzünü yaladı. Sokaklar... Çıksa adımlasa yolları... Nereye gidecekti ki? Şimdi gündüzler de geceydi... Sanki gözleri bağlıydı ya da her yer siyaha boyanmıştı. Seher vaktinin sessizliğindeki huzura sığınarak geri döndü. Nefes almaktan korkar gibi yattı, cehennemi bir sığa sarıldı elinde olmadan. Gömdü bütün renkleri siyaha. Dökülen gözyaşları sessizdi, ama iç çekince -bilmeden- sanki gök gürlledi, yıldırımlar düştü odaya ve "Sus artık, yettin!" diye bir ünleyiş, kulaklarından yüreğine bir ok gibi saplandı. Bedeninin terbiye edilecek neresi kalmışsa onu kamçıladi ve gömüldü ıslak yastiğa.

4.11.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Derin Hasbihal

Ey sevilen, can sevilen de ki hangi aşkı dilersin?
Şems olup yakmak mı, kul olup gülmek mi istersin?

Derviş mi olsan elde, asan olsa derde şifa.
Kul mu olsan can diye, dilinle versen sefa.

Mum mu olsan bir gecede, şavkınla çare olsan.
Kül mü olsan nar olup da şu yüreğe köz olsan.

Yağmur mu olsan bir damla, kuru dala can olsan.
Yaş mı olsan gözden akıp Rabbim diye inlesen.

Şu dalda bir yaprak m/olsan, yare dulda oluversen.
Her yaprakta aya m/olsan şol cennete yol bulasan.

Şu al güle diken olup yare kılıç kalkan m/olsan?
Boyun büküp sarı gülle Hak yolunda mı solsan?

Gönül gözü açık olan şu canlara, bayram olsun.
Erenler rehberleri, asaları haldaş olsun.

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Dönsen

-Babama-

Bir dönsen bana derinden,
Biter elbet tüm dertler.
Çünkü sen çiçek çiçek,
Yüreğime işlenen bir gülsün.

Bir dönsen bana yürekten,
Umut dolar şu gönlüm.
Ellerim çiçek çiçek,
Sana doğru koşarım, bir dönsen.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10104.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Dua mı İster ki Ardından?

font color='#800000'htmlP align=centerDIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000
'/pfont face='Monotype Corsiva' color='#ff0000' size='2'
img src='http://img259.imageshack.us/img259/1442/collage1tlh5.jpg'

Sen hiç bir canlının ölümünü gördün mü?
Duygular da ölüyor can, beden gibi.
Sürerken saltanat bir dağın doruğunda
Kamaşır gözleri bedeninin de cam gibi.
Ne gecenin karanlığı ne fırtına
Yok edemez yürekten göğşe vuran ışıltıyı.
Sonra can, bir gün düşer omuzlar;
Bükülür boyun, susar dil.
Kulak kesilir yürek,
Yarın sazından bir nağme bekler...
Sessizlik çalar kapıyı...
Gözyaşı akar yüreğe yol yol...
Bir iç çeker beden,
Sigaranın dumanını çekmişcesine...
Yok...ölüm gibidir terkediliş.
Duyguların en asili sessizce giderken
Bin iz bırakır da
Kimse bilemez,
Kimse göremez yürekten başka.
Üç boyutlu bir tabloyu seyreder gibi
Bakar beden,
Giden duyguların ardından...
Sorar kendi kendine
Mevtayı nasıl bilirdiniz?

27.4.2006
SERAP HOCA

brEMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/25/www_antoloji_com_715725_908.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'/embed/td

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Düş

Saat..05.00

Ey yüreğimin en ince noktalarında kendimi bulduğum yar,
Uykunun derin dünyasına kendini bıraktığın bu saatlerde ben sanki başucunda seni beklemekteyim. Bilesin ki sendedir 'ben' denen her ne varsa. Başını kaldırıp da baktığında yıldızlara, gözyaşlarıma boğulurken yıldızlara dair söylediklerini zikretmek istiyorum ama duyamadım ki...bilmiyorum. Bildiğim sabah uyandıgımda sesini duymak, gece yatarken 'iyi geceler' deyip seni uyutmaktır. Sabahın güzel olsun can. Bak gün ağarıyor. Ağlama olur mu... N'olur ağlama. Bir çölde kaldık, bir matara suyumuz var... Damla damla üleşiriz. Bittiğinde suyumuz, gözyaşlarımız bize can suyu olsun yar... Ellerimi seviyorum sana dokundu, dedin. Ya gözlerin yar, o güzel gözlerin...onları da sev, benim için sev ve kendine iyi bak yar...inadına.

Saat... 10.00

Bi tanem günaydın,

Saat altıya doğru uyumuşum, yeni kalktım kapının ziline... Uyanana kadar ne zaman arada açsam gözlerimi telefonun düğmesine bastım... Hep sesini dinledim...

Kulaklarımda senin sesinle uyudum.

Bana ne ettin yar? Senden gelecek bir ses, bir nefes beni öyle mutlu ediyor ki...bir 'yavrum' deyişin... Bir 'dayanacağız' deyişin... Ah canım, kahvaltı yaptın mı? Sana 'buyur' deyip çay veren oldu mu sevgiyle? Kapıda geçirdiler mi güle güle diye, pencereden el salladılar mı işin rast gitsin, diye... Hadi bak, ben çay yaptım, kalk bi tanem birlikte çay içelim, yalnız içilmiyor. Canım, gel...ekmeğimizi bölüşelim. Hadi, günün ayaydın olsun...cacık mı yiyeceksin buz gibi... Canım...afiyet olsun. Sevgiler...

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Erkek Gittiğinde

brfont face='Comic Sans MS ' size='4' font color='#336633'

Dudaklar bükülekalır da süzülür gözden yaşlar bilmeden. Güle güle derken bilirsin ki ayrı bir dünyası var, el sallarsın da dua edersin sağlıklı gitsin diye. Dönersin onunla adımladığın yolları yapayalnız, gider açarsın onunla kapattığın kapıyı. Dokunamazsın hiçbir şeye, bir mabet gibidir o ev. Pijamasında hâlâ ter kokusu vardır, yastıkta saçları. Banyoda traş losyonunun kokusu kalmıştır, yerde ayrı yolları gibi her biri bir yere bakan terlikleri. Açık kalan radyo 'tek çaremiz ayrılmak' der sızlatarak yüreği. Mutfığa girersin için yanarak bir bardak su içeyim diye masada kahvaltıda içilen çay bardakları, alır eline bardağını son lokmasını içersin dudaklarına değerek. Lavabonun yanında geceden kalan kahve fincanları, fal deyip de bakılan umut fincanları. Aldığı kavun yerededir, kim yiyebilir ki şimdi onsuz tek lokmayı. Ayaklar çeker koltuğa götürür, oturursun dizdize uzandığınız koltuğa yalnızlığını unutup. Elin kumandaya gider, onun izlediği kanalı bulmak istersin yanında onu hissedip. Her yer aşkın kokusuyla doluyken bu gidiş niye diye isyan eder benliğin, 'sen onu aklından sil' der diğer odadaki radyodan gelen ses. Elveda demedik ki biz, der yürek de silinmeden akar gözden yaşlar. Sensiz asla dersin de elini kalbine götürürsün, herşeye rağmen gideni düşünüp. Dualara sığınırısın sağlıklı gitsin de tek benim olmasın dersin. Ona 'halaybaşısın sen' diyen yürek sesinden güç alarak dinlersin radyodan gelen sesi:

'GÖZLERİNİN İÇİNE BAŞKA HAYAL GİRMESİN,
BANA AİT ÇİZGİLER DİKKAT ET SİLİNMESİN.'

img src='http://www.chveneburi.net/guvercin_01.gif'
font face='Comic Sans MS' size='4' font color='#9900CC'

Duygular yasaklarda,
Gözler sadece görmek için
Gözyaşı tende saklı.
Kelepçesiz eller,
Kenetli birbirine
El sallamak yok.
Tekneler insan dolu,
Yüreklerde umut yok
Umut, ufukta gizli.
Ayaklar cezalı
Bir ileri bir geri gider de
Aşamaz yürek ötesini.
Diller melul melul
Sığınmış çaresizliğine de
Suskunluğuna gömmüş melâli.
Niyetler gömülmüş bilinmeze,
Dertler türkülerin yüreğine öz,
Yola düşen yürek sızlanmakta.
Zamanı durduramıyoruz,
Sevinmesin yollar,
Akıtma gözyaşını.

Saklanma sevdiğim,
Nerdeysen çık!
Büyüdük artık biz,
Nerdesin gel artık!
Tıkırtın gelir içerden,
Fısıltın var kulağımda,
Ellerin saçımda saklı,
Sen...ya sen nerde saklısın?
Ne mutfakta, ne odada...
Ne holde, ne balkonda...
Yoksun be aşkım,
Yoksun be hayatım.
Bu nasıl oyun?
Saatler oldu;
Güneş battı,
Yeniden doğdu,
Umutlarım doğmadı.
Bu nasıl saklambaç?
Vazgeçtim ey yar!
"Mızıkçı" de istersen
Tek göreyim nur yüzünü,
Çık, n'olur çık!
Şobelemeyeceğim...

Bir şiir oldu aşkın,
Mısra mısra eklendin kağıtlara.
Sevgim sardı seni,
Sevgin sardı beni...
Herhangi biri olmaktan,
El olmaktan ne kadar uzaktık...
İçerim yanıyor adını andıkça hep;
Gül yüzün gelince gözüm önüne,
Gözyaşlarım yüzüne damlıyor.
Silemiyorum...
Yoksun...
Hangi dağın yeli,
Hangi yelin gücü
Söyle;
Neden,
Niçin,
Hangi hakla aldı seni?
Nasıl kopardılar beni senden;
Bir bilsem,
Bir bilsem de
Duaya yatsam,
Niyaz etsem Rabbimden
Acıyın sevdamıza diye.
Hazanda değiliz ki
Neden kurudu yapraklarımız?

Fırtına yok ki
Neden savrulduk?
Söyle desem susarsın,
Büker boynunu inlersin...
Ağlama canözüm,
Ağlama gözlerim...
Rüyanda yok muyum!
Ölmedi ki sevdamız,
Ölemez ki...
Hadi kalk,
Kalk ve bir şiir yaz,
Şiir olsun sevdamız...
Dilden dile,
Yürekten yüreğe
Saz olsun,
Söz olsun,
Nağme olsun.
Çağlasın yürekler sevdamızla,
İnadına seveceğiz ayrı olsak da
Yeminimizi koyup da yüreğimize
Hüzün yağmuru olurken gözyaşlarımız
Aynı güneşin doğuşunu izleyeceğiz
Batmadan sevdamız.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Garip Sorgu

hadi sen de savrul
savrul da git sonsuza.
kim bilir kaç asır sonra
geri gelirsin dünyaya.
bıraktığın izi mi ararsın?
yazdın mı birkaç satır,
çizdin mi bir resim,
yaptın mı bir gönül?
bak şu dört büklüm ihtiyara,
yalvarsa da ölemiyor.
çektirdiklerinin bedelini
sanki burda ödüyor.
bak şu kıvrılan yılanı,
etti edeceğini ve gitti.
ne ettiklerin ya da
ne etmediklerin...
terazinin keferleri
doldu artık, almıyor.
bir eliyle verirken
öbürüyle alansa
bakıyor arsızca
şu zavallı insana.
takdir kimin bilmeden
yüreği sızlamadan
bir iz bırakmadan
yaşadım deyiveriyor.
yaşamak...dev gibi.
yaşamak....kuş gibi
ve yaşamak demir gibi
yok olmadan sel gibi
yok etmeden yel gibi
ve olmamak serap gibi!

<img src='http://www.wallpaperbase.com/wallpapers/landscape/sunset/sunset_3.jpg'
'>

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/n/Nemasal.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Halk Türküsü ile... Düz yazı

<center>

BİR HALK TÜRKÜSÜ İLE...

Duvarda asılı saza baktı da derin bir ah çekti ak sakallı ihtiyar. Dermanı gitmiş dizine bir vuruşu vardı ki görenin içi sızlardı. Neydi ki onu bu denli üzen? Kahveden çıkanlarla geçmiş olsuna gelen genç öğretmen, dolu dolu gözlerle: -Nedir seni üzen dede, derken alacağı cevabı bekliyordu merakla...ama ihtiyar, dalgın bir eda ile sustu ve dalıp gitti. Radyodan çalan türküyü dinlediler hepsi sessizce...

Böyle miydi senin ile ahtımız
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Ömür geçti tükeniyor vaktimiz
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı

Gel ağlama gözlerini sil gayri
Uzadıkça uzamasın yol gayri
Ayrılığa dayanmam gel gayri
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı

Döküldü yaprağım güzlere düştüm
Gönülden ırağım gözlere düştüm
Yüreğim yanıyor közlere düştüm
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı
12.12.2008

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Hayal Sadece

Seni hayallerimin içine tutsak ettim,
Herhangi bir yerde ya da zamandayız artık seninle.
Başbaşa oluşumuzun bu ilk günü...
Gözlerim kamaşıyor gözlerinin ışığından...
Allahım bu ne büyük mutluluk!
Canımsın diye haykırabilirim...
Seni özlemenin şarkısını yazmam artık,
Sesime sevgini katıp da söylerim sevdami.
Otur yanıma,
Bakalım birlikte batan güneşe,
Doğan aya.
Yıllardır hasretim sana sanki...
Ellerim, gözlerim, dudaklarım hasret.
Sana dair söylenen tüm sözlere düşmanım.
Seni bir tek ben terennüm etmeliyim.
Sen bu gece benim hayallerimin
En kutsal misafirisin.
Sana bakmaya bile doyamam,
Korkarım ki dokunursam yok olursun.
Kal, gitme!
Ben razıyım seni sadece seyretmeye.
Gitme!

<BGSOUND SRC='
<http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Zafer%20Peker%20-%20Sensiz%20Sabah%20Olmuyor.mid>'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir İ Döküş

Bir sevgi yumağı ile geldim sana...anlayamadın Yüreğimdi gözlerimde gördüğün...bilemedin...Büktüm boynunu sana...bir damla su vermedin..Kuruttun ve geçip karşıma sevgi adına 'gül' dedin...Aşkı boğup ellerinle, yalnızlığıma gönderdin..Görmedin seninle dirilişimi,gölğem seni yakamadı..Şiirim dalını kırdın da umursamadan 'deh' dedin binip de doruya savrulup gittin yoluna...

Bakarsın uzaktan bana bazı bazı, yanar yüreğim...Sen diye inlerim de 'sus' derim..'sus, aşk çiçeğini ezip geçen, sana mı acır...sus! '

Sessizliğin şarkısını dinle...Bir yanık ezgi var dilimde...Sanki senden gelen...Sanki dans ediyoruz, ellerin bende; güller tanık bu dansa..Güllerde kaldı adımız.Hani bir martının kanadında okyanusu geçmiştik ya da gecenin sessizliğinde kol kola dolaşmıştık. Düş..evet..düştü bu...hayat gibi.. Ayağını çekseydin ezmezdin minik çiçeği; bak, toprağa öz oldu, canını verdi çiçek.. Bakma bana gelişim yakındır yatarız yan yana sevgili çiçek, bekle...

Biliyor musun, seni sessizliğinde de sevdim ben, yokluğunda da sevdim.. 'Beni sevmek zordur yazgım.' deyişinde de 'Aşk yok' dediğinde de hep...hep sevdim ben.

Ama sustu dilim, acır yüreğim..Alırsam ağzıma aşkın adını bil ki:vedamdır, ölümümdür...Çünkü bilmezsin ben de 'adam gibi' severim. Ölssem de demem artık:aşkımı!

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Keder Muhtırası

Şiirimi bir yabancı okuyor,
Şiirimi bir yabancı öpüyor.
Sanki erimedik aynı kaptay,
Gözlerimin akı,
Sanki yok olmadı gözlerinde
Ve sanki
Kayıp gitmedi ellerinde ellerim...
Şiirime el gözler bakıyor.
Okuyor,
Okuyor,
Okuyor
Ve birkaç damla,
Gözyaşı oluyor gözde;
Nedense...

Dün gölgesini gördüm şiirimde
Geziniyordu kendince;
Ne arardı, bilmem ki...

Ölümler yıkanınca teneşirde
Arınır cümle dertlerden;
Dert değildi, tendi.
Bilemedi...

Nasıl bir iştir ki
Sıyrılıp gider, giden
-Ruh gibi- gönülden...
İzinsiz gelir,
İzinsiz gider...
Eritir, tüketir.

Belki de ondandır
Ölüme kılıç çekmesi ayrılığın.
Nefesinin ölmeyip
Sadece sırtının dönük olduğunu bilmek
Ve asla saçlarında hissetmeden esişini
Yanmak, bundan ah çektirir insana.

Ömrü yokmuş,
Bir sigara kokusu kadar
Sevdaların.
Sigara mı olsam ne...

Hadi açın camları;
Çıksın şu duman,
Şu koku,
Şu anılar...
Açın şu mezarı,
Ölmeden ölmek ne!
Açın da
Köyayım saçlarımı,
Ellerimi,

Ayaklarımı...
Sadece
Ya yüreğimi
Mezar taşı yapın
Ya da gözlerimi ki
İnatla kalan,
Anlasın:
Hayatın anlamı,
Görmek ve duymakta.

15 Ocak 2010
01.30

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Küçücük Kır Çiçeği / Düz yazı

Serin bir yaz gecesi, duyduğu huzursuzlukla uyandı. Sırılsıklamdı, nedendi bu ter, nedendi bu huzursuzluk... Sessizce kalkıp camın önünde sallanan tülü sonuna kadar açtı. Günün ilk ışıkları odaya doldu. Karşı dairenin camı ile burun buruna geldi, kızdı kendince neden bir üst katta değilim, neden göğü göremiyorum diye. Döndü ve isteksizce durdu. Ne yapmak istiyordu; yüzünü mü yıkasaydı, çay suyu mu koysaydı? Hiç birini istemedi canı. Ayakları onu kütüphaneye götürdü, çekmeceyi açtı. Neler yoktu ki...

Küçük bir çocukken o kocaman bahçenin kiremit renkli evinden sevinçle çıkar, koşarak merdivenleri iner, hatta son üç basamakta hoplardı. "Aman kızım, dikkat et!" diyen annesini duymazdı bile. Tavukların yumurtalarını gizlice alırken; yardımcıları Hasan Emmi, nasıl da kızar, kovalardı...Ağaçların tepelerinden çağları hem yer hem toplardı. Hatta bir gün babaannesine gittiğini bilmeyen annesi, onu kuyuya düştü sanıp da nasıl ağıtlar yakmıştı kuyunun başında. Şimdi ise sadece elinde şeftali ve kayısı ağaçları arasına babasının kurduğu salıncakta çekilen resmi kalmıştı...Kenarları yırtık, solgun bir resim...Ne o kiremit renkli ev vardı şimdi, ne mutfakla oturma odası arasındaki gizli kapı, ne sofadaki aynalı konsol, ne de annesinin saçlarının diplerini kazır gibi yıkandığı hamamlık...Yok, hiç biri yok, kimse yok. Yaşananlar gerçek miydi? Eşiğin altına yatıp saklandığında onu arayıp bulamayan ağabeyinin gecenin karanlığında eşik diye onun sırtına basıp korktuğu yalan mıydı, annesinin sofadaki dolaba sakladığı misafir lokumlarını gizli gizli yemeleri ve komşular geldiğinde lokum getirmesini isteyen annesine mahcup bakışları yalan mıydı? Bu resim gerçektir. Solgun ama inatla yaşayan. Geçmişle geleceğe köprü olan bu resim gerçektir. Resmi aldı, vitrinin önündeki çerçevenin yanına koydu. Yüzünü yıkadı, gözyaşları mı karışmıştı suya, bilemedi. Elindeki çakmakla hem sigarasını hem çayın altını yaktı. Sessizlik.,buruk yapıyor yürekleri.

Ne yapacaktı bugün? Uzun süre olmuştu ki izin kullanmıyordu. Hayat, sanki hep çalışmaktı. Bir an durdu, kimi arayım dedi kendince. Sevilenler ya toprak üstünde karınca misali koşturuyordu ya da toprak altında sonsuz uykudaydı. Sevda türküleri takıldı diline bir bir nedensizce. Unutulanlar, unutanlar... Yaşam, bir kırbaç almış eline sallamıştı. Kaçabilen sadece kaçtığı ile kalmıştı, çünkü kurtulmak imkansızdı. Bu darbeyi atlatan, nasıl olsa bir başka darbeye yıkılıyordu. Düştükçe kalkmıştı yeni bir güçle.Yittikçe umutları, tükenmemişti içindeki kıvılcım.

Annesinden sonra babasını da kaybedip kalınca bir başına şu kocaman dünyada tek dost bildiği,ışığım dediği arkadaşı onunla uzun uzun konuşmuştu. Onu ne çok sevdiğini anlatmıştı saatlerce. Oysa o, hep ağlıyordu. Yapayalnızım diyordu da başka kelime bilmiyordu. "Sen gülmelisin; seni büyüten insanlar, mutlaka bunu hissederler. Hayatın billur bir su gibi akmasını istiyorsan, yoluna çıkan otları sen kendi ellerinle toplayıp yolunu temizlemelisin. Ancak böyle beni de huzurlu edersin." demişti. Uzandı, kütüphaneden ince bir kitap aldı, bir şiir kitabıydı bu. İlk sayfasında gönüldaşının "Seni hep mutlu görmek istiyorum ve seni çok seviyorum." yazısı vardı. Söyledikleri, yazdıkları hep ona güç vermek içindi. Ayağa kalkarken kitabın içinden bir şey düştü. Bu, kurumuş bir küçücük kır çiçeği idi. Görüştikleri son gün, bir demet kır çiçeği ile gelmişti ona. O, kiremit renkli evlerine veda edip giderken gelmişti kucağındaki kır çiçekleriyle. "Gözlerini gözyaşı ile hatırlamak istemiyorum, ben ışığın isem sen de beni unutma ve hep gülümse. Sen gülümseyerek bakarsan hayata, hayat da sana öyle bakar..." Hiç unutmamıştı bu sözleri. İşte o günün anısıydı bu kır çiçeği. Bir küçücük, solmuş kır çiçeği. O solmuştu ama yeşertmişti içinde sevgileri, umutları, heyecanları. Şimdi elindeki kitapta onun yazısı ve kır çiçeği kalmıştı sadece. Yitip gidenler, sadece bedenleriyle yoklar...Bakın işte burdalar.

<EMBED src='http://www.munevverduver.com/pop/03.mp3'

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Manzum Hikaye

SEVDADAN ÖTE NE VAR?

bir sabah...

merhaba canözüm,
yabancı bir kentin seherinden,
bir hastane odasından merhaba sana.
nasılsın, yüreğin nasıl...
seni her an özlemenin,
hep düşünmenin sıcaklığı ile merhaba yüreğim.
günün güzel geçsin.
hadi uyan...gün başladı.
kalk, mahmur mahmur günaydın de...
bir müzik aç...notalar dolsun odaya...
camı aç, yeni günün güzellikleri,
yeni umutlarla dolsun odaya...

dizlerim tutmuyor, bugün yürüyemedim...
doktorlar belki de artık yürüyemezsin dediler,
olmaz ki canözüm...olmaz ki...
ben yürüyemezsem
sen işten gelince kapıyı açamam,
ellerimle kahve yapıp
ağır adımlarla da olsa sana getiremem...
şehrin sokaklarında koluna girip dolaşamam...
bi tanem, gel de bunu doktora anlat...
canözümü iyi et nolur, de.
nerdesin...gel artık, ömür gidiyor.

gene bir gün...
nur yüzlüm, geleceğim, bugünüm, yarınım...
Rabbimden seni diledim...
Her okunan ezanda iliklerim titreye titreye,
gözlerim yaş dolu seni dilerim...
Ellerimdeki al güller soldu, büktü boynunu güller,
gelmedin...
Omrü tükettin.
Bu hastane penceresi ezberledi ezgilerimi...
Hep sen varsın ne söylesem...
Hani gençken bana türküler söyledin sazınla ya
'deli miyim neyim' diye...
Artık kulaklarım da iyi duymuyor
ama gene de bir ses duysam
bana 'ziyaretçin var' diyecekler sanıyorum...
yok, gelmedin tek tanem...
bilmez misin ki
seni bekler bu yaşlı ve buruşmuş kollarım..
varamaz toprağa bedenim sensiz..
gel, nolur...gel artık nur yüzlüm.

günlerden bir sabah...
günaydın cantanem,
bu gece seni gördüm rüyamda...
seni tanımadığım yıllardan seslendin
bu gece bana,
öyle güzel, öyle hoş ve öyle saftı ki gülüşlerin...
bugünkü gibi...
sadece sanki bir burukluk vardı.
yıllar bir şeyleri alıp götürmüş senden,
düşündüm de şimdi buldum,
hayata olan inanç kaybolmuştu
yüzündeki gülüşlerde şimdi...
oysa kim istemezdi ki
hayatın yollarında istediği gibi salınsın...
ama bazen birileri arkamızdan itekleyip
bir yola itiyor bizi
ve bizi öfkeye gark ediyor,
bazen de kendi tercihlerimizle
kendimiz kendimizi yakıyoruz..
bilinmiyor ki hiç bir şey...
ama rüyamdaki gençliğin çok hoştu be gülüm...
nasıl toy, nasıl genç ve nasıl umut doluydu...
hayat yolunun daha başlarındaydın, özgür...
uyandım..keşke yanımda olaydın da
gözyaşlarımla ıslanan yastığımı değiştireydin...
seni çok özledim bir tanem...
dün akşam hemşire yemeğimi getirdiğinde dalıp gitmişim,
seninle evli olup da
sana yemekler hazırladığım bir düşün içindeydim...
birden sıçradım, o an tepsideki yemek döküldü...
yatak da battı, üstüm de...
sesler mi yükseldi,
yatağımı kim değiştirdi,
kim beni hırpaladı hatırlamıyorum...
ama sanırım ceza verdiler bana,
bir daha dikkat edeyim diye..
aç kalınca yemek mi göreceğim sandılar ki düşümde...
ben sana açım,
bilmiyorlar...
şu ak saçlarım seni bekler tarayasın diye...
nerelerdesin yüreğim...
dünyanın hangi bilinmezindesin..
iyi misin...
seni de üzenler var mı...
sen de uzatıyorsun ellerini biliyorum
ama delemeyi karanlığı ellerin...
ne olur tek tanem...gel artık,
tutmuyor ellerim artık...
yazamıyorum...
gel olur mu?

gece mi şu an...

sanırım gece...
nerdesin canımmmm...
nerdesin...
nolur gel, dayanacak mecalim kalmadı...
bedenim terk ediyor ruhumu...
bu gece doktorlar başımdaydı hep...
hayal meyal hatırlıyorum yüzlerini..
kimsesi yok mu, çağırın diyorlar...
kimsem sendin, herbişeyim sendin...
gelemedin ki canözüm...
boşa mı doğurdum o yavruları, nerelerdeler ki...
hatırlasam, söyleyeceğim yerlerini...
ama yok..bilmiyorum...
kollarım acıyor sevdiğim..çok...
damarlarım yok olmuş sanki buruşuk tenimin içinde...
sanki sadece kalbim canlı kaldı bu yitik bedenimde...
burnumda buram buram bir çorba kokusu var...
hani, sana bir hazır çorba yapmak istemiştin de yok demiştin...
ellerinle yağda yumurta yedirmiştin ya...
o günden beri sana bir yemek yapmanın özlemi kalmıştı içimde..
şimdi ayağa kalkamaz oldum...
belki gelsen...
bilmem ki...
gücümü toplar da kalkabilir miyim...
nerdesin ey yar, ya yanıma gel...
ya da her nerdeysen ordan bana eşlik et...
benim vaktim azalıyor...
belki bir daha yazamam...
bil ki ardımda artık ağlayacak gölgeler yok,
ama benim de gölgem yok...
seni hep sevdim yüreğim.
teneşire mi kaldı vuslat halkamız...
nur yüzlüm,
uzat ellerini ve gelemesen de hisset varlığımı...
hisset.

25.9.2007
serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Nağme Duyuluyor Uzaklarda

Gölge ve ruhum
Bulmuşlar kendilerince bir dil
Aklımın ötesinde
Salınırklar kendilerince...
Dökülen kurşun gibi
Kaskatı olan duygularıma
Söz geçiremiyorum
Söküp atmıyor
Özüyle bütünleşeni.

Çekiştirmeyin artık,
Bırakın ellerimi!
Bırakın n'olur
Götürüp atın beni
Okyanusun ortasına.
Tek bir kulaç atarsam
Hatta çıkarsam kıyınıza
Basın ayaklarınızla
Ve bu sefer de
Bedenimi ezin!

Yok olmam ki ben...
Vicdanınızda yaşarım!
-Varsa elbet...-

Ama...

Gelmem!

Okyanusun suları,

-O buz gibi suları-

Ruhuma dokunan ellerinizin

Yok eder bende kalan izlerini

Ve öfkemin göğe yükselen ateşini.

Artık ben onun

Yasak olan tuzunu bile

Dost gözyaşına sarıp

İçerim kana kana.

Martılar besler beni,

Yunuslar yatırır sırtında.

Unutmayın:

Bir gün vazgeçersem yaşamaktan,

Çıkarım kıyınıza

Siz hazırda tutun

Ayaklarınızı.

Şimdi ben

Bu özgür bedenimle

Yıldızlarla dans ederken

Gölgeme takılan bir ses,

Sardı beni sıkıca

Ve

Kulağıma fııldadı
"Geldim." diye.
İnandırdı beni
Duyguların ölmediğine.

Hadi bakalım...
Buyurun!
Ne isterseniz düşünün
Ve dinleyin şarkımızı...

10 Kasım 2009
SERAP HOCA
SERAP DEMİRTÜRK

Bir Ömrün Gölgesi

Ak düşen saçlarının her telinde
Yaşadığın bin acı,
Kor alevler gibi
İnan
Dağlar yüreğimi kızım.
Yanında olmayı ne kadar isterdim
Beliklerini örmek isterdim...
Neden çatılır kaşlarım
Bilmiyor kimse...
Solugum yok gayri,
Unuttum ben de çocukluğumu...
Bari o bilsin çocukluğunu dedim,
O yaşasın gençliğini dedim...
Hep duadayken ellerim
Dağlandım acı haberi verilince
Ellere verildiğinin...
Çocuk gelinliğinin içinde
Sen bilmeden gülümserken
Dağlandı yüreğim
Vah ki vah dedim kuzum...
Ben bildim mi ki gençliği,
Sorma...
Seninle büyüyen bana,
Sorma gayri tek kelime.
O küçücük kınalı ellerinle
Öperken çocuk gelin elimi,
Nasıl utandım analığımdan,
Nasıl kahrettim kaderimize...
Diyemedim.
Bir çocukken de
Çocuk büyüttüm kendimce...
Ellerimin nasırları gibi,
Bitmeyen bu kör talihin içinde
Ana olmanın kutsallığıyla
Taş bastık biz bağrımıza.
Kollarım hâlâ kollarında, hisset!
Çatılan kaşlarım
Şana değildir bil...
Allah'ın emriyle,
Peygamberin kavlini
Kaderin yumağıyla
Bencilliklerine saranlaradır.
Ağlama,
Davet et artık mutluluğu
Gençliği yeşert yüreğinde,
Gülümse
Ve tüket hüznü kuzum...

Annen....

25.9.2010

SERAP DEMİRTÜRK-SERAP HOCA
SERAP DEMİRTÜRK

Bir Ömrün Silsilesi

Değişik makamlara sindi notalar,
Her biri ayrı tele saklandı
Kimi ağladı,
Kimi inledi,
Kimi rakkaseleri coşturdu
Kimi aldı götürdü bilinmez diyarlara...

Sen hangi makamdasın,
Kimin hanesinde,
Kimin yüreğinde,
Kimin elinde,
Kimin ayak izindesin?

Ayak izlerinde sürdü gitti
Bir ömrün silsilesi...
Bilmedin.
Kimi an bir küçücük ayak izi
Amacı oldu yaşamın.
Kimi an elini tutamadığının
Sürdün yıllarca izini.
Kimi ansa tek ve derin izlerinle
Taşydın gönlünde sevdiğini
Güneşin battığı her yerde...

Güneş mi yaktı
Sevda mı seni böylesine,
Dokunulmaz hallerde oluşun neden...
Onca sevdiğinin yüreği,
Sana 'gel' diye haykırırken
Gözyaşlarını sindiremedi mi?

Haykırırlara mı gebeydin doğuştan,
Eline mi verildi fermanın,
As o yaftayı duvara
Çile ile işim yok gayri de.
Al hangi makamdansa şarkın,
Ayak izini sürürüm ben ömrü billah.
Ağlama demedim mi ben sana!
Gel, yıkayalım seninle gözyaşı ırmağımızda...
Ta özüne dek hasreti.

27.7.2007

Serap Hoca

<EMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/39/www_antoloji_com_420639_629.MP3'auto
start='true' loop='true'width='50%'</P>
 <table border='0'
cellpadding='0'cellspacing='0'width='100%'></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Selamım Var

<TD colspan=2 align=center bgcolor=#666666'

BİR SELAMIM VAR

Dört duvar...
Neden hiç konuşmazsınız benimle
Tanıkken hıçkırığım
Neden duydum, demez de
Suskunluğa gömersiniz dilinizi?
Bir küçücük pencere var
Gün ışığını odama misafir eden.
Neden bilmem
Güvercinler neden
Bu boşluğa bırakırlar yumurtalarını?
Uçmaya çalışıyor yavru kuşlar,
Kanat çırpışlarında umut var...
Keşke benim umutlarımı da
Alsalar kanatlarına,
Belki zamansız uçarlar o vakit...
Şimdi oturdum da şu tabureye
Ya da uzanıp şu ranzaya
Dikip gözlerimi tavana
Düşünüyorum...
Dışarda hayat nasıl ki acep,
Ne yapar ki sevdiklerim...
Dışarda olsaydı bu garip bedenim
Ne yapar,
Kimin yanına giderdi ki...
Yok azizim, yok
Kuş olmak varmış dünyada
Kuş olup da uçsam
Varsam anacığım yanına
Mis gibi bir çay demlese,
Bir de ekmek kızartsa....
Kokusu geldi burnuma buram buram.
Ordan çıksam
Babamın kabrine gitsem
Sorsam ona
Hangimizin hücresi daha rahat,
Daha huzurlu...
Güler bana babam,
Kalmışsa dudakları...
Güler de
Hesabını verebildiğin her yer
Huzur yatağıdır, der.
Öyle de
Ben bu mapus damına
Bir başıma
Neden girdim ki...
Bilmiyorum.

Hesap mı...
Bilmem ki nasıl verilir?
Ayaklarımı uzatıyorum,
Ranza büyük geliyor...
Camdan bakıyorum,
Zifiri karanlık,
Tek bir yıldız yok.
Gardiyanlar sohbet ediyor,
Kaşık sesi geliyor bardaktan...
Ah be anaçığım!
Şimdi koğuştakiler özler mi beni.
Yok be,
Kim özler ki beni,
Kim...
Günlerdir ne arayan var ne soran,
Unuttular gardiyanlar beni burda.
Şu uçmaya çalışan kuşa desem,
Çıkınca bu dehizden
Uçar da konar mısın Fırat'ın kıyısına
Ondan bir yudum su içer de
Selamımı iletir misin
Sorana, sormayana,
Cümle insanlık alemine
Ve
Ona
Göremediğim al bayrağıma.

SERAP HOCA
30.08.2008 14:53

<TD colspan=2 align=center bgcolor=BLUE'

<img
src='http://www.turkiyeninsitesi.com/n/sayfa_resimleri/200842291757GTFPYGILVPRR
QVB.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Yıldız Kaymış

Ufuklar kapkara
Yüreklerde hüçün
Eller sahipsiz,
Diller çaresiz...
Ayrılığa kurban
Yollar, umutsuz.
Kesilmiş güler yüz,
Haykıramaz çığlık.
Gidişlerin ağıdı
Gelişlerde mi saklı?
Verilen söz nerde
Elde mi gitmemek?
Dur diyemeden,
Esiverir rüzgar...
Kalışın mutluluğu,
Damakta bir tat..
Gözler bakmayı bilmez,
Diller söylemeyi unutmuş.
Çaresizliğin koynuna
Ölüm saklanmış..
Anılar deste olmuş
Toprağa sunulmuş.
Gökyüzünde buluşan
Nedir, kim bile?
Bunca yıldır tutulan,
Eller nerede?
Kapkara bir tablo,
Kocaman bir evren...
Bu evreni işitan
Bir yıldız mı kaymış!

<EMBED src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/YolverDaglar.mid ' autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

Bir Yudum Sevgi

Nedir bu yaşam telaşı içimizde,
Bitmez mi ki içimizdeki gece...
Sen savrul, ben bileyim
Savrulduğun yere gideyim...
Ney'in türküsü mü dilimizde,
Sazın coşkusu mu içimizde..
Neden ki bunca çılgınlık
Bir yudum sevgi uğruna mı? ...

Dokunduğum her yer yangın
Sen beni hangi canda sandın...
Kucağımda saklı kaldı gözyaşın,
Yıldım dedim de gene kandım...
Sevdanın yelinde mi savrulduk
Dağların başında mı umut aradık...
Neden ki bunca vazgeçiş,
Bir yudum sevgi uğruna mı? ...

Kaç göçün içinde kaybolduk,
Geleceği geçmişte sorguladık...
Ezgiden de nasibimizi aldık,
Kim ağlar ki bizim için, sel olduk...
Gözyaşlarında mı aktık gittik,
Yakamozlarda mı kaybolur olduk...
Neden ki bunca hazan türküsü,
Bir yudum sevgi uğruna mı? ...

Ufkumuzu düşlerimizle çizdik,
Sonsuz sandık evreni de dört döndük...
Sevda mıydı ilacımız bilmedik,
Veda da mıydı çare, çözemedik...
Dağların ardında mı saklı kaldın,
Yolların başında mı bekler oldun...
Neden ki bunca özleyiş,
Bir yudum sevgi uğruna mı? ...

Anadolium Dergisi, Sayı 18, Şubat 2006

SERAP DEMİRTÜRK

Bitmiyor Gidene Sitemlerin

Hiçbir anlamı yok yüreğimde artık ne gelen yılın ne de gidenin
Kucak açıyordum ben dün gelen bir yıla tüm umudumla.
Hâlâ yüreğindeki anıların kırıntılarındaki sevgilere
Büyük özlemlerle bakan bir yüreğin gücü,
İnan ezip yok ediyor içimdeki ışığı...
Söyle, nasıl tutunayım ki sana,
Söyle sen unutmamışken
Onun yüreğindeki izini
Nasıl seversin ki beni?
Yok...
Bu yılı da sevmiyorum!
Bugün her günkü kadar derin
Ve ben yorulduğum bu anlamsızlıktan...
Ölü olmak var biliyor musun arkadaşım
Ya da öylece yaşamak var balyasız ot gibi...
Ben mi farklıyım ki senden, ondan, bundan ve şundan?
Sadece ben mi öldüğüm yüreğe dönüp asla bakmıyorum?
Sadece ben mi öldürdüğüm yüreği yeniden hiç sulamıyorum?
Boş...
İnan şu renkli vazodaki plastik çiçekler gibi yaşamak gerek ...
Koklanmadan, gülmeden, üzülmeden eğilip bükülerek
Dilsizliğine sığınıp oynamayın benle, diyemeden
Susmalı öyle ve dinlemeli olan biteni gururla...
Vakit değişme vaktidir kardeşim, değişme.
Dökmek yüreğe dair cümle olup biteni,
Derin bir nefes alıp dökmek gerek ...
Kendim bile şaşırmalıyım bana
Unutmalıyım yüreğimin pasını
Yıkamalıyım bilcümle ezayı
Ayna olmalıyım sır-sız
Şeffaf bir sırça köşk
Ve bir ses belki
Selâda...
Unutma ki sen yâr
Anıların dehlizi karanlık,
Alır da boğar ürkek yürekleri.
Özüne sarmalar hep titrek umutları
Ve gene unutma ki yâr sevgim çok büyük
Hadi gel vazgeç sitemlerden, hadi gel bırak anıları
Bir ömür el uzatıyor bak yeşil dallarla ve bahar çiçekleriyle
Hadi gel, tut ellerimi ve dönme artık arkana, tüket geçmişi...
Yaşayacaklarımızla eritemim cümle acıları ruhumuzun sancılarında
Ve ömrü ömür yapan her ne varsa birlikte ekelim gönül bahçemize, olmaz mı?

1.1.2010
Serap Hoca

1.1.2010

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bitti

Allah bile bir kez öldürür kulunu
Sen kaç kez öldürdün benliğimi...
Yüreğimin duvarları kan kusar da
Susar çaresizliğine bakıp hüzünlüce...
Şimdi ben, hangi dağa dayayım sırtımı?
Şimdi ben hangi yola vurayım ayaklarımı?
Veremedim şu yok olası bedenimi sahibine,
Veremedim sırtımı şu dost toprağa...
Güneş açsın ben gidince dünyaya
Apaydın olup ağarsın karanlıklar,
Rahata ersin cümle dişli çarklar,
Sussun bülbüller, ağlasın narçiçekleri,
Büksün boynunu kimsesiz şiirlerim,
İnlemesi duyulsun yürekten yananların...
Bitti nihayet, bitti varlığımla serap duygular.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Biz Öldük Gülüm

</BIG></H3></MARQUEE>

</MARQUEE></I></P>

<div align=center style='width:90%;
filter:glow(color=red,yellow,strength=30) : font-family:times new roman bold;
color:yellow'>

Nerdedir yüreğim
Dalgaların içinde mi kayboldu,
Yayların başında mı,
Dağların doruklarında mı...
Bilemedim..
Bildiğim,
Boştur içimde yüreğimin yeri,
Olmayan düşlerim gibi...
Elimi uzattım da
Boşta kaldı umudum..
Sarılıp kaldım da...
Saramadı kollarım..
Nerdesin? ...
Tutunamadım,
Sarılamadım,
Yüreğime sevgini koydum da
Sana veremedim...
Verdim de...
Alamadın...
Bir bakışın,
Bir gülüşün,
Bir sözün
Yok...
Kalmadı bende,
Hiçbir şeyin...
İsterdim ki
Unutulmayayım...
Oysa...
Giden günlere inat,
Sen unutulmadın.
Bense unutulan oldum...
Hatırlar mısın,
Kibritin üzerine
Biz doğduk bu gün
Yazdığımız günü...
Soluşunu,
Ellerini,
Ellerimi,
Gözlerimizi...
Sevgimizi...
Yok be gülüm,
Yok...

Hayat unutturdu
Tüm bildiklerimizi.
Biz,
Biz öldük gülüm...
Öldük!

<EMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/20/www_antoloji_com_702820_777.MP3'
autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

Boğazdaki Düğüm

"Ben kime anne diyeceğim artık? "

"Bana de,
Ben de kuzum deyim sana.
Sen hep "kuzum" derdin bana,
Ben çok severim bunu."

"Annemmmmm! "

"Kuzuummm, söyle yavrum!
Ne diyordum sana 25'i aksamı:
Serap yapma böyle! "

"Çok özledim seni annem.
Üşür müsün o kara toprakta?
Özler misin bizleri?
Söndü ışığın diye
Ağlar mısın sessizce?
Annem
De bana bir kez,
O kınalı ellerinle
Tuttun mu babamın ellerini? "

"Kına mı yaktınız ellerime? "

"Kına yaktım annem
Teneşirde yıkarken seni.
Babama
Bir kez daha gelin ettik seni.
Sustun sen,
Hiç konuşmadın.
Sessizce durdun öyle...
Ne sıcak dedin ne soğuk
Öylece sustun...
Ak pak
Bembeyazdı giysin
İyi de annem
Söyle bana
Sen gidip babama
Sarıldın ruhuna,
Biz
Ya biz ne yapacağız
Siz olmadan?
Bak
Torunların seni arıyor...
Dün yeleğinde saç telin,
Bugün cebimde mendilin

Anam
Seccademin içinde kaldı
Kokunun sindiği tülbentin...
Zormuş be anam,
Çok zormuş...
Nedir zor olan biliyor musun?
Seni bunca özlerken
Yavrularım için yaşamak...
İşte böyle anacığım
Şimdi ben, sen oldum.
Tuttum kardeşlerin ellerini,
Sardım sımsıkı yavrularımı
Yemek yaparım sen gibi,
Dualara saklarım özlemimi..
Resimlerinle konuşuyorum...
Ama annem
Onlar sen gibi kokmuyor...
Telefonunu çevirdim bugün
Bir evini aradım,
Bir cebini...
Ses yok!
Açan yok!
Boğazım düğüm düğüm oldu...
Bir dönem daha kapandı...
Anneannemin evini
Yıllarca hep düşümde görmüştüm.
Her odadaki bin anıyı
Belki milyon kere anmıştım...
Yıkıldı o ev,
Bir beton yığını dikiliyor oraya şimdi...
Bir vakit gelecek,
O beton da anılara sahip olacak...
Ne çok yanmıştın eviniz yıkıldığında,
Şimdi
Şimdi anacığım
Seni nasıl anlıyorum bilemezsin...
Hayat buymuş,
Öğreniyorum...
Düşsem de
Kalkıyorum,
Çünkü ben
Anneyim artık.'

08.12.2009 23:36
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Boğazın Sularına Gömdüm Adımı

Sürüklenirken insan bilinmeze
Bir şeyler bir yerlerden
Arsız arsız gülümsüyor.
Bilemedim kim ki onlar
Dost mu, düşman mı?
Zaman eritir mi dertleri
Yoksa tortular tıkar mı yolları?
Bilinmezlerde takılı kaldım...
Yumruk olan ellerim
Öyle tutuk,
Öyle anlamsızca bakıyor ki...
Kimse
Hiç kimse,
Hatta ben bile
Çıkamayım ki yoluma
Tökezlemeyim...
Sadece ve sadece
Bir rüzgârın yeli var sırtımda hissettiğim
Ve zaman zaman yüzümde...

Şimdi ben yola bakıyorum: izbe,
Göğe bakıyorum: kapkara,
Bulutların ardında ay...
Güneşim zaten batmış...
Ah dizlerim!
Vah ellerim!
Ne deyim ki ben size
Nerdesin ey yüreğim?
Kedi mi olsam ne,
Duysam uzaklardaki fısıltıları
Ya da sağır sultan mı olsam;
Duymasam pişmanlıkları,
Duymasam serenatları...

Yorgun gönlüme konmasın
Konmasın kimsesiz kuşlar.
Ben gölgemdeki varlığımı,
Ben çeliğin içindeki kuru,
Ben pişmanlıktan uzak sevdayı,
Ben yumruğumu açacak biricigimi özledim.
Yanayım,
Yok olayım;
Son günü de olsa kâinatın
Gönle habersiz geleni
Ellerini tutarak uğurlayım
Ki inanayım
Yakamozlardaki ışıltılara,
Kıyıda taşın duyduklarına...
Sonra
Çürüterek temiz düşlerini,

Bırakıp izimi yüreğinde
Elveda demeyi öğreteyim
Hayal olan varlığıma
Pişmanlığına,
Unutkan sevdana...

28.04.2010 02:12
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Boş Bir Umut / HECE

-Kendimde seni buldum.-

Sevgimi sarmadın, yalan mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.
Aşkın ateşini, duman mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Nasıl bir sızısın, bilemedim ki.
Yaralı gönlümlle, gülemedim ki.
Kara bir bulut var, silemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Şu yürek seninle, har olmadı mı?
Sen diye inleyip kahrolmadı mı?
Gecesi gündüzü, zehrolmadı mı?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Tutsaydın n'olurdu, şu ellerimi,
Koklasaydın keşke, kan güllerimi,
Görmeseydin ah yar, şu hallerimi,
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Büktüm boynumu hep, güllerden aldım.
Gözlerine bakıp sevdami saldı.
Her seher her gece, düşlere daldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Ölüm ne ki ey yar, yaşarken öldüm.
Ne sardım, ne sevdim kapıda kuldum!
Yalan sözlerine tutulup kaldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Yüreğini bana sen vermedin mi?
Adımı güllerle sen dermedin mi?
Sevgimi ezip de sen sermedin mi?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Aşkımı köklere salamadım ki.
Senden başkasıyla gülemedim ki.
Seni bekliyorum ölemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

10.8.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Boş Verin Beni

</BIG></H3></MARQUEE>

</MARQUEE></I></P>

<div align=center style='width:90%;
filter:glow(color=red,yellow,strength=30) : font-family:times new roman bold;
color:yellow'>

Görmediğim gözyaşı
Yüreğimi serinletmez.
Ben tabuta girdikten sonra
Ağlama sakın benim için.
İçim ağlıyor sessizce
Rüyalarım deliriyor
Sadece bana ait olan
Duygularım çağlıyor
Gidiyorum bilinmeze,
Ellerim bağlanıyor.
Sustu dilim,
Sustum...
Düşlerimin gerçeğini,
Yüreğimin ötesinde;
Dildeki hecede duydum
Ve ağızım dilim bağlandı,
Sustum...
Soramadım
Hakkın helal miydi?

SERAP HOCA

20.01.2009 23:11

SERAP DEMİRTÜRK

Böyle Bir Sevmek

hissettiğin kadar varsın...
benim sevgim,
sonsuzlukta saklı bir bulutta gizli.
bazen özler, gözyaşı olur dökülür...
bazen günaydınla girer yüreğine.
ve can...
bazen üzmemek için sevdiği yüreği,
atar kendini yokluğun kucığına.
kelimeler yoktur sevenin yüreğinde,
sadece bir solukta bir olur sevenler.
herkes gibi sevmek, gerçek sevenlerden uzaktır.
aşk...
sonsuz bir ışıktır.
gizlilik duvarı,sonsuzlukla örülüdür.
yüreğinde olan duygudur seni şarsan.
aşkın büyüünde erimiştir yüreğin.
dokunmadan sarsılmak, budur aşk.
hissedebilirsen yüreğimin içini,
bir olur duygular...
aşkın güzelliği,
hiç bir zaman yan yana gelemeyecek gönüllerin çarpınışlarında gizlidir.
sevmeler sadece uzaklardaki rüzgarlara saklanan soluklardır.
serap olmak...serap gibi sevmek...zordur...
çünkü aşk,sonsuz olabilmektir yürekte.

Serap Hoca

<td width='70' bgcolor='#000000'><embed
src='http://semazen.org/umutrehberi/art/sazeserleri/gulbahcesi.mp3' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Bir Şiir Değildir

Sevgi dilencisi olduk,
Yollara dizilmedik...

Umut taciri olduk,
Yıldızlara saklandık...

Gül kokusu umduk da,
Çalılara gömüldük...

Yalansız sözler umup
Hile denizinde yüzdük...

Gidene güle güle diyemeden,
Kervanlarda kaybolduk...

Bir elimizle verirken,
Öbür elimizdekini de yitirdik...

Her selada can verip,
Gözyaşında yıkandık...

Kim bile ki biz kimiz,
Kimliğimizden utandık...

Hayat denen limanda,
Demirleyeceğiz sandık...

<embed src=' http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/turkiye/trakya/01.asf' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Bir Vedadır / Düz yazı

Keşkesiz günler yaşa ey dost...Düşüncende olmak, nedenini bilemeden...Kimsin,nicesin bilmeden... Önce kendine dost ol diyor ya o satırlar...Zor bu..gerçekten..Bunca sarılmışken yüreğin dört bir yandan,engelleri aşıp bulamıyorum yüreğimi..Düşüncemde geliyor gençliğimin duvarları arasında bıraktığım yüreğim... Beni anlamak zordur, ben bile beni çözemedim..Beklediğim neydi.,bilemedim..En sevdiğim dediğim insanlar sonbahar yaprakları gibi yok oluverdi.. Güvenmek...Bu, bazen anlamını yitiriyor da sevgi adına yeniden filizleniyor.. Sana yüreğimdeki en güzel duygularla selam veriyorum ve yüreğine değer verdiğin kadar değer veren biriyle yaşamayı umuyorum.. Yoksa...yoksa yaşamak çok anlamsız kalır..Gerçekten bu böyle..yaşayan bilir... Sevgiler sana..

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Çocuklar 'Bizim'- Düz yazı-

Yine bir bayram geçti. Evlerin duvarları sırları sakladı, ya sokaklarda yaşananlar? Köşe başlarındaki sahipsizlik, ürkek bakışlar, ellerinde paketleri olanlara imrenerek bakışlar...Bunlar görebiliyor musunuz? Hep yukardakilere mi bakıyor o güzel gözleriniz, yoksa başınız aşağıları da görebiliyor mu? Bir sıcak çorbanın buğusunda mutluluğu paylaşırken yuvanızda, dışarda yaşanan ya da yaşanmaya çalışılan hayatı hissedebiliyor mu yüreğiniz? Bir lokma bana bir lokma sana diyemiyorsanız bile, on lokma bana bir lokma sana diyebiliyor muyuz? O zaman el ele verelim ve bu çocuklar için bir şeyler yapalım...Neden mi? Çünkü bu çocuklar bizim.

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Gözler Miydi?

Bu gözler miydi
Sevgiyle bakan
Ve umuda salınan?
Bu gözler miydi,
Demlendikçe sevda
Yüreğin ateşinde,
İnançla bakıp da
Sımsıkı sarılan?
Bu gözler mi ölgün,
Solgun bir fener şimdi?
Görmek istemeyip
Hayata küsen
Bu gözler miydi, bir bak.

Trenler gelip geçiyor sessizliği delip
Kulaklarda sadece sesi kalmış.
Kompartmanda beşinci yer boş
Sahipsiz bir valiz kalmış köşede.
Yazık olmuş yaşananlara
Yazık olacak bilinmez geleceğe...

Söyle
Kim verecek bekleyen umuda hesabı!
Söyle de
El uzatıp bekleyenin kolu düşmesin yere!
Söyle dedim
Şimdi bu gözler, bakar kör mü olacak?
Anlat da bilsin yürek...
Dağların taşların ardındaki yüreğe
Kim okuyacak bu ağıdı ağlamadan...

Bir toprak ki
Almış kim geldiyse bağına.
Duy beni anaç toprak
Sevgi, özlem, nefret ve kin
Nasıl kardeş oldular bir yürekte
Ve anlat bana Allah'ım
Yüreğime karayı kim çaldı?

Hadi ne olur ey yaren,
Sen anlat sağır kulaklara:
Bu gözlerdi anneye sevgiyle bakan,
Bu gözlerdi elini sevgiyle uzatan,
Bu gözlerdi duyguyu kaleme satan,
Bu gözlerdi hayatın şifresinde boğulan,
Bu gözlerdi çürüyen umuda can katan.

Hadi
Heybende varsam anlat,
Anlat da beni bana sat.
Satılmayan yüreğe bir ümit kat.
Kat kat güllerden bir buket yap

Ve lütfen
Dünya gözüyle
Gel de bir bak
Düşlerin kadar mı gerçek bu serap...

10.02.2010 01:05
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Gülüş Sen

<center>
-Şair Ahmet Telli'yi de anarak...-

'Gülüşün eklenir kimliğime '
Bazen sevgiyle gülerim,
Bazen alaylı dudak bükerim,
Kimi an kahkahalar atar,
Kimi an sadece tebessüm ederim.
Her anımda sen
Her adımında sen
Yüreğimin yarısında değil
Tamamında sen varsın.

'Gülüşün eklenir kimliğime. '
Artık ben, ben değilim
Bu gülüş sen
Bu gülüş ben.
Sen olmuşum da
Benlikten çıkmışım da
Haberim yokmuş.

Nerdesin demem artık sana.
Aynaya bakmam artık,
Seni görmek için.
Yüzümdeki gülüşte,
Sen, yüreğime işlenen
Bir gülsün kan kırmızısı.
Sen yüzümdeki gülüşsün,
Sevdaların en âlâsı.

SERAP DEMİRTÜRK

Bu mu Özlemek? -Düz yazı-

Sadece sana bir merhaba demek istedim; sesin, ruhuma ilaç oldu. Gözlerini göremesem de, ellerini tutamasam da biliyorum ki gül yüzünde izim var. İçimde senden kalan sözlerle kapatıyorum gözlerimi, diyemediklerimi düşünüyorum.

Nerdesin şu an kim bilir? Neden huzursuzluğun yüreğine yerleşmesine izin veriyorsun? Bilmez misin ki sen, onunla geçinemezsin. Seni sonsuz bir rüzgara emanet ediyorum. O rüzgar seni huzursuz eden her ne varsa, uzaklaştırsın senden ve ruhunu arıtsın.

Hani özlemek diye bir duygu var ya... Ellerimin içinden gözlerimdeki yaşa kadar hep sen varsın.Bu mu özlemek?

Uzaktardan gelen ezgilerde hep senden bir şeyler hatırlıyorum ve yüreğimden yüreğine tüm sevgimi çiçeklerle bezeyip gönderiyorum.

<BGSOUND SRC=' http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Hakan%20-%20Icimdeki%20Yangin.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bu mudur?

Vazgeçmek kolay mı yıllarından,
Uzanıp kaldığım ellerinden.

Bir ömür nedir ki

Bilemedim...

Sana sevdiğimi diyemedim.

Gitmek bu kadar mı zormuş,

Yürek de böyle mi kanarmış,

Gurur böyle mi yaparmış?

Bilemedim.

Al gençliğimi,

Git gidebilirsen.

Al özlemlerimi,

Sar sarabilirsen.

Umudum,hayalim

Ve kalan ömrüm

Nerde,kimle bitecek;

Bilemedim.

Bir korku yok içimde

Kendime dair.

Korkum sana dairedir.

N'apar bensiz,

N'apar sevgisiz

Bilemedim.

Bu mudur aşk,

Bu mudur sevgi,

Bu mudur vefa;

Söylesene gülüm,

Bilemedim.

Bu mudur?

<BGSOUND SRC='

http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Ozcan%20Deniz%20-%20Yalan%20mi.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bu Nasıl Sevmek?

Seni öyle özledim ki anlatamam...
Bütün özlem şarkılarında dans etmek
Ve kollarında ölmek istiyorum.
Tek bir sözünü duymaya hasretim.
Dudaklarının sıcaklığını bile
Hayal edemiyorum.
Bu nasıl sevmek?

Sevdayı bir kuşun kanadına yükledim,
Kuş yere düştü, uçamadı.
O bile taşıyamadı bu yükü...

Özlemekle kavuşmanın arasındaki sonsuzlukta
Erimekteyim...
Seni yok ettim içimde,
Artık bendesin...
Artık ayrı değiliz..
Seni özledim diye,
Hangi dağın başından bağırayım da
Yok edeyim içimdeki dayanılmaz acıyı?
Sen, ah sen!

Git, git...
Git gidebildiğin kadar uzağa...
Vermezler seni bana.
Bir elini tutmaktı dileğim...
Bu da yok...

Canımsın..
Seni özlemenin resmini yaptım.
Kocaman bir göz çizdim
Okyanusun içinde yüzen.
Gözyaşı koydum o okyanusun adını...
Gitme!
N'olur
Yüreğimden gitme..
Beni sensiz koyma!
Seninle can bulan ruhumu sensiz koyma!
Canımsın.
Seni hiç bensiz koydum mu?
Seni hiç üzdüm mü?
Olur mu canım,
İnsan canına kıyar mı?

Güllük Şiir Güldestesi-2006

<BGSOUND

= 'http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KayahanKelebeginSarkisi/08.wma
'>

SERAP DEMİRTÜRK

Bugün 8 Mart. Bir Aşk Hikayesi

8 Mart 1955 yılının karlı bir kış günü noktalanmış bir aşk hikayesi... Belediye reisinin kızı Ayten' i, zengin bir aile ister oğullarına. Görücü giderler, ertesi gün bütün mahallede duyulur bu. Aynı sokakta oturan Sümerbank'ta memur olan İsmail Demirtürk, bunu duyar duymaz 'Ayten, benim gelinim olacaktı.' diye ağlar. Eşi Zeliha Hanım, onu teselli etmek ister, 'Vermezler ki bize bey.' der. 'Hem Erdal daha öğrenci, olacak iş değil bu, unut...'der. Erdal, Ankara' da askeri öğrenci olarak Veteriner Fakültesine yeni girmiştir, altı çocuklu ailenin tek umudu, en büyük çocuk.

O gün çalışırken birden dayanamaz, işten eve gelir İsmail Efendi; hanımına seslenir, 'Hadî..hadî hanım..Kız olanı, bin kişi ister, bir kişi alır...Mirat Efendilere gidiyoruz akşam, ben Ayten'i oğluma isteyeceğim....'

'Ama' der Zeliha Hanım, 'Ama oğlumun haberi bile yok, ya kızarsa... ya şehirde bir başkasına gönül verdiyse.'

'Olur mu öyle şey! ' diye kükrer İsmail Demirtürk, 'O nasıl söz! İster! '

Gece, Mirat Efendilerin kapısı çalınır, çekinilerek. Zeliha Hanım ne kadar çekiniyorsa da mahallenin büyüğü Mirat Amca'dan ve Sıdikanımdan divanın kıyısına şöylece ilişir. Utana sıkıla geliş sebeplerini söylerler, içlerinden de kovarlar mı, kızarlar mı endişesi geçmektedir ama Mirat Efendi, kendine yakışanı yapar ve 'Bir düşünelim.' der. O gece Demirtürkler için bitmeyecek bir gecedir.

Öte yanda Mirat Efendi misafirler gidince Ayten'i, evin en küçük kızını, çağırır yanına. Güzelleşip serpildi diye ilkokuldan sonra okutmadığı Ayten'i. 'Bak kızım, seni mahalleden iki aile de istedi... Biri hala okuyor, diğeri zengin, hali vakti yerinde. Ne dersin? ' Ayten, zaten kaç gündür kafası karmakarışık olan Ayten, yüzü kızarık bir şekilde başını öne eğip, gözünün önüne pırıl pırıl üniformasıyla Erdal gelir. Geçende izinliyken annesine gitmişlerdi de kapıdan gelmiş, 'Hoş geldiniz.' demişti. O an, farklı duygular geçmişti içinden ve şimdi babası onu soruyordu ama çekiniyordu babasına cevap vermeye. Mirat Efendi tekrar sordu, Ayten başı önce, yüzü nar gibi kızarık 'Erdal' dedi. Mirat Efendi, onun öğrenci olduğunu, işlerinin zor olacağını biliyordu ama...'Peki' dedi. Ertesi gün, her iki aile de haber almaya geldi. Zeliha Hanım, aldığı 'Olur, gelin söz keselim.' sözünün şaşkınlığı ile eve nasıl gittiğini bilemedi. Şimdi ne olacaktı? Erdal'ın haberi bile yoktu. İsmail Bey, Erdal'a telgraf çekti, Ankara'dan apar topar geldi Erdal... Şaşkındı, ama mutluydu. Babası haklı çıkmıştı...oğlu da Ayten'i beğendiğini ama vermezler, diye hiç konu etmediğini söyledi. Söz kesildi. Tatilde nişan yapıldı. Dört yıl...O okul bitene kadar geçen dört yıl. Ne mektuplar yazıldı, ne ayrılıklar yaşandı, ne tartışmalar....neler neler...Küçük bir şehirdi Yozgat. Öksürsen duyulurdu. Nişanlılar...zor günler geçirdiler...Dört koca yıl..Biter mi denen dört yılda 'Evlenebilirsek...kızımızın adı Serap olsun, bu düşün belki bir gün gerçek olur.' dediler ve karlı bir 8 Mart günü gelinliği karların içinde düğün resimlerini çekti Ayten ve Erdal'ı...Gittiler ilk tayin yerlerine genç teğmen ve eşi; dört yıl nişanlılığın bir bavul dolusu mektuplarını yakıp yok ettiler. sadece yüreklerinde kaldı yaşadıkları, vuslata ermişlerdi ya artık!

.....
İşte böyle...Ben, o aşkın güzelliğinin çocuğu. Ben kendimi bildim bileli evimizde 8 Mart kutlanır. Bayram gibiydi o gün. Annem özel yemekler yapardı, bütün akrabalar telefon açar, kutlardı onları. Annemle babam, birbirlerine vasiyet etmişler. Birimiz ölürse, öbürü her 8 Mart'ta kabrini ziyarete gelsin, diye. Önce babam gitti. Annem soğuk, kar demeden, hastayım demeden 10 yıldır her kış gider Erdal'ının kabrine. Yanındaki mezarı da kendine aldı ama...ama tek üzünüsü kabre yerleştirilirken -Kibleye döndürülürken hafiften bedeni- yan kabre dönük, olmasıydı Erdal'ının. Hani ona sırtını döneceği değil de yandaki kabirde de bir başka bayanın olmasıydı üzüntüsü...Buydu, olay buydu..Yıllarca kıskandığı, gözü gibi sevdiği, hayatın tüm çilesine sevgisi için katlandığı Erdal'ı kabir komşusundan bile kıskanmaktı sevgisi...
Şimdi...Bugün 8 Mart diyorlar, kadınlar günü diyorlar. Yıllar önce Mirat Orhon, kızına

'Kimi istersin? ' diyerek o hakkı vermişti...

Her yavrudan bir gül size...

SERAP DEMİRTÜRK

Buğulu Gözler - GÜLLÜK ÖYKÜ YARIŞMASI 2. LİĞİ

img src='http://www.artacademy.com.tr/yarisma/resimler/B43.jpg'
font face='Times New Roman' style='font-size: 13pt' color='#243630'

Saatlerdir yürüyordu. Sirtindeki gömlek ter içinde kalmisti, ayaklari bedenini çekmiyordu ama o, tükenen umutlarına inat, nereye gittigini bile bilmeden hep yürüdü...Artık nefes alacak hali kalmayınca, bir an durdu.Neredeyim, dercesine etrafa bakti ve gördüğü ilk duvara oturdu. İnsanlar, onu fark etmemisti bile. Herkes, kendi hayat telasi içindeydi. Kimsenin gözleri sevinci vermiyordu ama sanki kendisi tekti bu dünyada... Yasamin kendine vurduğu bu darbeyi içine sindirmesi kolay olmayacakti. Kalkti bu sefer deminki adımlara inatmis gibi agir agir yürüyordu...Sanki adimlari düşünüyordu onun yerine. "Ne yapmalıyım? "....Bu soru beynini kemiriyordu.

Kapiyi açmak için elini anahtarına attı ve o kavga anında anahtarını almadığını hatırladı...Kapının altından ışık sızıyordu...Cesaret edemedi kapiyi çalmaya...Gidemedi de...Yüregi sanki o evde kalmisti...Bu mıydı yaşamak? Güvenmek bu mıydı? Öyle oturdu bahçelerindeki sezlonga...ve düşünürken uyuyup kaldı....

Gecenin serinliği ile üsüyerek uyandı. Damla'nın isigi hâlâ yaniyordu. O da düşünüyor mıydı onu? Cam açıldı, camdaki Damla'ydı....Elinde bir şey var...Bakti ve savurup attı aşağıya....Cam sessizce kapandı. Erkan, kalkıp gitti "Nedir? " diye bakmaya...Ne garip...Aynı anne babanın "Bir olun, birbirinize destek olun..." dedikleri kardeşi, annesinin resmine kadar bütün resimleri atmisti evden...Sabah olsa dedi, kendi kendine....Alsam Damla'yi önüme bir daha...ve sorsam bir bir. Neden desem, neden inanmadın bana. Canım deyip sevdiğin insanın, yıllar önce anne ve babamızın bosanmasına neden olan kadının oğlu -üvey kardeşimiz- olduğuna neden inanmadın desem... Yok, inanmaz... Miras bölünmesin, ben evlenmeyim diye bunları söylüyorsun diyecek gene...

Oysa, bir yuvanın güzelliğini tatmışlardı bu evde. Annesi bütün gün Damla ile kendisini doyurur, besler, ilgilenirdi. Babanın tek mutluluğu ise yuvasıydı.. Ta ki bir is gezisinde tanısip o kadına aşık olana kadar...O günden sonra eve uğramaz oldu babaları...Annesi, sezlonga oturur saatlerce dalar giderdi....Çocuklarına babalarını hiç şikayet etmezdi...Bir gün babaları eve çok öfkeli geldi..."Konuşmamız gerekiyor Müberra, dedi. Anne ve baba saatlerce konuştular yukarıdaki odada...O gece anneleri, çocuklarını koklaya koklaya öptü, bir daha görmeyecekmiş gibi.

Sabah uyandığımızda annem yoktu, diye düşündü Erkan. Babam, ailesinin yanına gitti, dedi ama annem bir daha hiç dönmedi. Babam bir süre bize yalnız bakti sonra bakici tuttu...Eve çok sık,gelmez oldu...Bir gün is yerine gittigimde babamı galeride bir çocuğu severken gördüm....Takip ettim, o çocukla başka bir eve gidiyordu. Anladım ki annem, bosuna gitmemisti, babamın başka bir ailesi daha vardı ve annem bunu kabullenememisti... Ben gittim yıllar sonra buldum annemi gel dedim, bırakma bizi dedim...Yok oğul, dedi. Gelemem....Yüregim kaldıramaz, baskasını sevip saran yarım yok benim. İyi ki babamın o kadından bir de oğlu olduğunu bilmedi annem ve bu sirri bilmeden kaybettik annemi. Babam, neden bilmem o kadını ve oğlunu hiç bizimle yüz yüze getirmedi. Ben hep gözledim yıllarca onları. Diyemedim annem gibi ben de bir şey...Sustum. Ta ki Damla'yi onunla -babamın oğluyla- görene kadar. İlk anda tanıyamadım, sevindim Damla adına...ama onun kim olduğunu fark edince dünyam basıma yıkıldı. Akşamı zor ettim. Damla'ya onu bırakacaksın, dedim. Olmaz, dedi. Seviyorum, dedi. Bu beraberliğin mümkünü yoktur, dedim...Agladı, çok ağladı. O, senin kardeşin diyemedim. O, annemizin gidisine sebep olan kadınla babamın çocuğu diyemedim. Sadece olmaz bu is, dedim. Kavgamız büyüdü ve git dedi Damla, git...Kapiyi nasıl çarpıp gittim, bilmiyordum....ve iste şimdi Damla'm...biricik kardeşim

evin içinde albümdeki resimlerden bile intikam alıyor ve siliyordu bizi yüreginden...Kim için? Bir bilse....Allah'im....Bilmesin....Ne yapacağım ben?

Sabaha kadar evin önünde bir gittim, bir geldim. Damla cama çıkıp da beni görünce tülü hızla kapattı. Yapabilecek tek bir şey vardı...Tüm kararlılığımınla babamın is yerine gittim. Yıllarca adım bile atmadan hep geriden baktığım galeriye gittim. Daha gelmemisti...Bekledim. Uzaktan tanıdı beni, "Hayrola oğlum?" dedi sakin bir şekilde... Oturduk... "Yanlış yaptın baba." dedim ona yıllar sonra ilk kez. Kızdı, benim hayatıma sen ne karışırırsın, deyip bağardı...vurdu masaya...Sustum...hep sustum. Ben susunca baktı gözlerime, çenemi eline aldı." Neden ağladın sen, ne oldu? Bilmediğim bir şey mi oldu? "dedi. Ağlayarak anlattım...Çöktü omuzları, bin yaş yaşlandı sanki...Pismanlık, çaresizlik, sorumluluk...Bakışları donuklaştı. Ne yapacağız oğlum? dedi. Yıllardır hiç böyle oğlum dememisti bana. Ne yapacağız? Hayatta insanın çaresiz olduğu çok anlar olmuştur ama bu, bambaska bir acıydı. Annemin o sessiz kabullenisi ve gidisi geldi aklıma...Ah annem, ah nefis...Hayatı güzel kılan değerleri görmeyen babam, nelere sebep olmuştur...Simdi ne olacak?

Babam, kararlı bir şekilde kalktı..."Hadi oğlum, gel seninle büyük bir isimiz var."dedi. Arabaya bindiğimizde zihnim hep Damla ile meşguldü. Ne yapmıştı? Neredeydi? Neden albümü camdan atmıştı? Anneme mi kızmıştı, gidisini mi kabullenmemişti. O olsaydı,dizine yatar dertlesirdi. Simdi o da yapayalnız kalmıştı. Babam, yolda Ömer'i -oğlunu- da aradı ve evin adresini verdi, eve çağırdı... Sanırım, her şeyi göze alıp anlatacakları onlara kardeş olduklarını. Yol boyu hiç konuşmadık. Evin önüne geldiğimizde ne babam ne de ben eve girmeye cesaret edemedik...Damla ile ne konuşulacaktı...Allah'im, bu ne zor bir andı. O sırada Ömer geldi, "Baba" dedi, yüregim yandı...Baba! Ah babam! "Ne oldu baba, bu ev kimin evi?" Babam, çaresizce...omuzları çökmüş bir şekilde kapıyı açtı anahtarıyla. Ben, Damla'yi düşünüyordum. Bu durumu nasıl karşılayacaktı. Allah'im yardım et, diyordum içimden. Evde hiç ses yoktu. Ben Ömer'e nasıl davranacağımı bilemiyordum. Babam, her yere baktı...Yok, Damla yok. Sadece annemle babamın yıllardır açılmayan odasına bakmamistik.

font face='Times New Roman' style='font-size: 13pt' color='#243630'

Babamla ben sessizce kapının önüne geldik...Yıllardır açılmayan kapı, gıcirtiyle açıldı. Sanki annemin gülen yüzünü bekledi gözlerim...ama hayır, annem yoktu. Yıllar önceye dair bir anı bulmaya çalışan gözlerim birden yatağın üzerindeki Damla'yi gördü...Damla yatakta uzanmıştı. Uyuyor şandık, yanına sessizce gittik. Ömer kostu, Damla'nin ellerini eline aldı. Kan içinde kaldı Ömer'in elleri, çilgin gibi bakan gözleriyle!

img src='

http://my.opera.com/Umman/homes/blog/Unhappy_Valentine____by_AsHeFTgrafiZ.jpg

10.01.2006 01:09

Akademi Dergisi.Sayı 3 Mart 2006

SERAP DEMİRTÜRK

Buharlaşsam Diyorum

Engerek gibi
Dolandı yüreğime
Aldı da ruhumu
Çekti varlığına
Ve yavaş yavaş
Uzadı kuyruğu
Ya da burnu büyüdü
Pinokyonun...
Hani yoktu riyakarlık
Sanırım benimki budalalık...
At gitsin kör kuyuya
Kendinle birlikte
Bu saf benliğini...
Olmasın ama Yusuf gibi
Affeden bir yüreği.
Kapansın gözlerim,
Sussun dilim
Duymasın kulaklarım
Bana dair bir sözünü.

12.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Burda Sensiz

bu kutlama sana
gücünden
iradenden
ve azminden dolayı...
kolay kolay
kimse cesaret edemez
böylesi bir sevdayı
ayaklar altına alıp
böcek gibi ezerken
başka bir yüreğe el sallamayı...
seni kutluyorum...
neden biliyor musun,
kendi yüreğindeki ihtilaller için değil...
kaşın
gözün
gül yüreğin için
dökülen gözyaşlarına aldırmadan
sırtını döndürdüğün yürekteki kendini de
bir çırpıda değil
azar azar
ve
gün gün eritip
tuz buz ettiğin için...
şimdi
çık dağlara da bak
kaç yürekteki izin
yankılara karışmış...
şimdi
şaşkın ve bitkin yüreğim
süpürüyor kalıntılarını...
ama
içimi acıtıyor
cam kırıkları
gitmeseydin n'olurdu...

SERAP DEMİRTÜRK

Bülbül-ü Nâlân / HECE-hasan bayri

brfont face='Monotype Corsiva' font size='5 pt' color='green'

-Bülbülün ağıdıydı duyulan figan...-

img

src='http://imagecache2.allposters.com/images/pic/CHRPOD/ISL23049609001Gul-O-B

Kırık bir sazdan nağme mi gelir,
Bükülen boyundan çare mi gelir
Viran olmuş elden name mi gelir
Sus artık bülbülüm yakma yüreği

Saçtaki telleri beyazlar sarmış
Buruşuk elleri umudu karmış.
Dört büklüm belleri dağları yarmış
Sus artık bülbülüm yakma yüreği

Gözden irak olan gönülden gitmiş
Sevilen yürekler sevdayı itmiş
Yazılan, çizilen silinip bitmiş
Sus artık bülbülüm yakma yüreği

Duvarlar tanıkken susup da kalmış
Şu sarı yanağı bir vakit almış
Pencere önünde yollara dalmış
Sus artık bülbülüm yakma yüreği

Narçiçeği solmuş, güller ağlamış
Damla damla çiyler yürek dağlamış
Bülbülüm dalında dertle çağlamış
Sus artık bülbülüm yakma yüreği

10.06.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Bülbül, Derdim Bilmedi ki.../ HECE

Seher vakti öten bülbül
Günaydın mı istiyorsun
Yarım uzak kalmış benden
Günaydın mı istiyorsun

Bükük boynum nerde erim
İnim inim ben inlerim
Ağlayarak öt dinlerim
Günaydın mı istiyorsun

Visal yok ki bilmezsin sen
Kal derim de kalmazsın sen
Bülbül derde dalmazsın sen
Günaydın mı istiyorsun

Erimez ki karlı dağlar
Gelemez ki o yar ağlar
Derdi ciğerimi dağlar
Günaydın mı istiyorsun

Neşen daim ola bülbül
Gönlün huzur dola bülbül
Ecen seni bula bülbül
Günaydın mı istiyorsun

GÜNAYDIN...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Büyük Sevda

Ben hayatı bu kadar ciddiye almazdım
Seni tanımadan önce...
Sevmenin bu kadar önemli
Dostluğun bu kadar sıcak olduğunu bilmezdim
Şendeki güveni hissetmeden...
İnsan...
Bu kadar mı sever...
İnsan,bu kadar mı sevgiyle bakar...
Yüreğine nasıl sığdırır o büyük sevdayı...
Bilemedim..
Hayata..aşka ve insana dair
Ne biliyorsam unuttum...
Tek bildiğim gerçek sensin.
Sen güvensin,
Sen umutsun,
Sen bitmeyen gecelerin hazan yıldızısın.

<embed
src='http://www.kultur.gov.tr/Genel/medya/muzik/muzik_kulturu/osmanli_modern/se
ni_sevdigimi.mp3'width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Büyüklerle Bir Masal / Düzyazı

ARAMA BENİ

Bir vardı, bir yok oldu..Dal ile yaprak, nice sevdalılara taş çıkarırcasına sevdiler...

<img src='http://www.bahcevan.com/images/Akca%20agac%204.jpg'

Dal, çok seviyorum dedi, ama gelemem.Yandım senin için ama diyemem; sen de söz ver arama beni,deyip bir taşın üzerine bıraktı küçük yaprağı. Rüzgar esti, dalga sonsuz denizin içine verdi yaprağı. Sürüklendi küçük yaprak. Hüzünlü gözlerle baktı hep, dalını aradı, tuşunmadı başka dala. Nice gitti, nice savruldu...bilmedi. Çarptı kayalara, acıdı bedeni. Özlemle haykırdı neden, diye. Karardı gün, savruldu gece...Hiç sabah olmadı sanki....Sızlanmalar boşaydı...Dilinden döküldü sözler...Kim duya:

'Söz verdim ya aramayacağım diye...Olur mu çan? Böyle söz olur mu? Sesini duymak ne güzeldi oysa. Kalbim nasıl da atıyor senin soluğunu hissedince...ama hayır, milyon kere hayır. Şenli günler yok. Sensizlik bir kor gibi yüreğimde. Bu, nasıl bir yangın... bilemedim. Özlemin aldı başını gitti.Keşke sen de benim kadar sevebilseydin. Herşey başka olurdu bir tanem...ama olmazı oldurmak mümkün değil. Hoşçakal bir tanem...Şimdilik..Yüreğim bir daha 'sen' diye çırpınana dek hoşçakal.'

'Günaydın bir tanem,hadi kalk.bahar geldi, diyecektim. Diyemedim ki canım. Sen aldın eline kaderin bıçağını, kestin bir seferde sevdamin ipini. Gelme beri, dercesine bir buzdan dağın ardına saklandın. Sana ulaşamamak acıtıyor canımı da susuyorum can. Gülen gözlerinin hatırına susuyorum. Nasılsın? İyi misin? Bahçedeki güller açtı mı? Gel, bir çay alıp oturalım şu masanın yanına.Yel estikçe savrulsun saçların tel tel ve bir sen anlat, bir ben anlatayım. Savrulam geçmiştten geleceğe, dalalım yüreğimizin anlatamadıklarına. Neyse...İmkansız düşünmek, yoruyor artık bedenimi. Unutmaya çalışıyorum seni. Aklıma her geldiğinde... içim sızlıyor ve kelepçe takıyorum ellerime. Dur diyorum, arama. Seven, unutmaz. Unuttuysa sevmiyor. Sevmiyorsa,aramıyor...ve aramıyorsa...sen de taş bas bağına, göm sevdanı içine.

Hani seninle düşler kurmuştuk ya da belki de ben kurdum düşü, sen sadece tanık oldun, dinledin sadece. Demek ki bir tanem gönül yanmayınca,böyle olurmuş. Bana, seni ilk gördüğümde ellerini tutmak isterim, ne yaparsın demiştin de alevler sarmıştı yüreğimi. Şimdi alevlerin külü bile yok. Sen bilinmezdesin, Kapadın gönlünün kapısını bana. Bu, nasıl bir acı bilemezsin. Bunu hissetmenin, insanın kanını nasıl dondurduğunu bilemezsin. Aklına gelmiyor muyum hiç? N'apar demez mi o güzel yüreğin? Biliyorum ki yüreğinle aklını koyup bir sandala vardın yaban ellere. Kendine iyi bak bir tanem...Seni seviyorum.'

'Yok, olacak gibi değil. Çekilir sancı değil. Yüreğim boyu sen. Yediğim yemekte sen, saçımı tararken aynada sen...sen, hep sen.Sen oldum ben. Hani sarılırsın da sımsıkı, doymazsın ya bir bebeğe...Öyle saf bir duygu var seninle yüreğimizde. Seni sarsam ben olsan, beni sarsan sen olsam...Dal ve yaprak olsak. Sonsuza dek öylece kalakalsak. Biz olsak. Gözyaşım kadar hızlı akıyor bu seveda...Bitmesin bu seveda...İzin vermeyelim buna. Seni seviyorum aşkım.'

Düşteydi küçük yaprak...Gözünü açtığında dalının yanında olurum sanmıştı...ama dalga

savurmuştı onu ta ötelere...

Onlar eremedi muratlarına....Düşemedi de gökten üç elma...

30.6.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Cahil Dünya

Hani
Şu karşiki bozkırda
Dal budak sarmıştı da aşk
Yer gök
Yeşile çalmıştı...
Hatırladın mı?
Şimdilerde
Karanlığa boğulmuş gökyüzü
Çıkıyor güneş inadına
Ve ağlıyor cümle alem
Işık diye...
Aşkın haykırışını duydun mu
Örselenmiş umut
Aç kalmış toprak
Susuz kalmış güneş
Alt üst olmuş alem
Anla artık
Hiçbir şey yerli yerinde değil
Aşk tutuklu
Umut ağlamaklı
Tutku mu
O dünden razı
Gelgitlere kapılmaya...
Ne etmeli ki
Dönsün dünyanın çarkı...
Şu adamı yatırsak beşiğe,
İşe göndersek bebeği,
Emzirmese ana yavruyu,
Ne bileyim
Tersine döndürsek herbir şeyi
Olmaz ki
Dünya buna kanmaz ki
Alışkindir o yüzyıllardır
İnsandan gelene
Yüreği delene
Bıçak bileyene...
Kendine gelir
Döne döne savrulup da
Atıverir üstünden
Cümle rahatsızlıkları
Ve akıllı sandıklarıyla
Sil baştan döndürür çarkı
Bilmeden terkisine aldığı
En delileri.

19.09.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Can Damarım

Gözde gözüm,
Tende tenim,
Canda has canım
Nerdesin?
Özlem bulutlarına,
Yitik umutlarıma,
Ak yazıma sordum
Bir haber yok.
Gel be can damarım,
Gel!
Varlığım soğur,
İçim dağlanır,
Yüreğim ağlar
Sensiz yokum ben,
Bilmez misin?
Bu sessizlik,
Bu yalnızlık,
Bu boyun büküş
Eğri durur bende.
Kokun gelsin
Senden önce.
Sinem hissetsin
Güvenli duruşunu.
Ruhum nefes alsın
Gölgende.
Hadi,
Bırak işi-gücü
Gel artık!

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Can Dosta Çağrı / HECE

Bir selam eyleyim gönül bağından
Can dostum dediğim gelmiyor musun
Yollarda mahzunum, izin sürerim
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Nefesin var gibi havada-suda
Varlığın mecaldır bu garip canda
Uzak yakın yoktur varsın bu handa
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Ağaran şu güne ziya sen misin
Bükülen dizlere asa sen misin
Kanayan yaraya şifa sen misin
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Yanan ciğerleri tutan eldesin
Çare vaveyline esen yeldesin
Gözdeki yaşlara akan seldesin
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Selamım kalmasın havada suda
Yokluğun ağlasın vaveylde hu'da
Vuslatla son bulsun serab-ı cüda
Can dostum dediğim gelmiyor musun

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Can Dostum Nilgün Tonbul

Merhaba Nilgün,

Özlemenin buruk acısını tattım gene...Dilim sustu, gözlerim konuşur. Dalar giderim senli anlara da bir hıçkırık düğümleir boğazıma...Susarım. Sanki yalandı herşey, sanki hiç yaşamadık onca anı. Biliyor musun, gittiğini öğrendiğimden beri anlatılmaz durumdayım... Çok buruldu yüreğim... Dostum, canım,. Sensiz evinin nasıl boş olduğunu biliyor musun? Görme gözyaşlarımızı. Bir tanem...Affet, ne çok şey yazmak isterdim sana, yazamıyorum. Yüreğimin sırdaşı, güzel arkadaşım, melek yüzlüm. 'Seni seviyorum' sözleri yetmiyor ki...Anlatamıyorum duygularımı. Ben böylesi bir acıyı, böylesi bir yokluğu hiç bir vefatta yaşamadım. Hastanede yatarken düşündüm...hep seni düşündüm. Neler çektin, neler düşündün, neler hissettin de diyemedin...Gözlerinle konuşmak ne güzeldi gene de, elini sıkıp da 'Hadi canım, güçlü ol...yaşayacaksın.' dediğimde ben de inanıyordum yaşayacağına, seni kandırmadım, inan canım. Sana son kez sarılıp öptüğümde yüzündeki o hüznü hissettim. 'Neden böyle oldum Serap? 'der gibiydin... Canım, bir tanem. Ne diyeyim ki...Keşke yapabilecek bir şey olsaydı. Belki de bu çaresizlik benim ruhumu yerden yere çaldı o gece. Her yer ıssız sanki, hadi gene söyleşelim seninle hayata, insana, çocuklarımıza dair. Yok, şu an tükendim...Diyecek sözüm yok, kaldım öyle. Güle güle git bile diyemediğim, dualarla uğurlayamadığım, son kez o güzel saçlarını okşayamadığım...Buluşmak üzere... Geleceğim yanına.

Serap

<img
src='http://www.resimcity.com/data/media/146/www.resimcity.com_melek_resimleri_2_3.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Can İçre Cana

Rezil dalkavukların kırık tahtından sonra
Yalnızlığım en büyük ilacım, derdim...
Ne zaman ki yüreğimde ağlayan kendimi gördüm,
Bildim ki gözyaşı bile eş arar kendine...
Can içre can olmayı,
Kahveye sinen sohbetini,
Kokusunu bile özlemişim dostumun...
Hadi, uzattım ellerimi...
Bırak yalancı desin aynalar bana,
Bırak riyakar desinler,
Hani yalnızlığındı tek dostun desinler...
Gel be dost, gel.
Hüznümün ilacı,
Yaramın sargısı,
Kulacımın çağrısı...
Gel.
Olmuyor, sensiz olmuyor.
Ne aşın,
Ne işin
Ağlamanın bile tadı buruk yalnız,
Hadi ver mendilini
Tüket ağdı...

SERAP DEMİRTÜRK

Can İçre Cana 1 -Düz yazı-

Merhaba can,

Sana bu seslenişim, yokluğunun izine inat, sanki ilk mektubum...Yüreğın nasıl bilmiyorum...ama sen nedensiz bir şekilde hep benle oldun, bende oldun.

Git dedim de gidemedin, gideyim dedim de gidemedim. Sorunları aşamadığımızda çareyi yok oluşlarda aradık zaman zaman, ama bir şey hep dur, dedi bize ve durduk. Bimem ki durmasa mıydık, bilmem ki gönderip özgür mü bıraksaydık içimizdeki akgüvercini...bilemiyorum...

Şimdi depresip dururken anılar, tökezlerken hayat yolunda -ne garip- biz tutuyoruz birbirimizin elini. Başımı kaldırıp baktığımda gördüğüm gözlerde acıma mı var diyorum ve bulduğum bir bilinmezlik...bulamadım...neden hala birlikteyiz, bulamadım...sevgi ormanında savruldu kaldım, çıkmazdayım...öfke dağının altında ezildim, kahroldum...kin tohumunu ekmek istemedim,ama ezildim..hoşgörü ile yoğruldu ama tükendim..

Etme be gülüm...de bana...de ki bileyim bu yolun çıkışı nerde...ne seninle oluyor ne sensiz.yokluğun mu daha az acı verecek bana, varlığın mı...bunun cevabında gizli olsa çözüm...cevabı bulurum belki..ama yok..yok canım..aynı gözlüğü takamadık, takamazdık da...değişmeden bir de olamadık..yani biz olamadık..

insan, savrulan kar taneciklerine baksa, bilir ki bunlardan biri, işte şu en gerideki kendisi...ama insan, kendi düşüşünü, yok oluşunu görmeye dayanamıyor..ben de yok oluyorum...damla damla eriyor içim..yaşama sevincimle birlikte, umudum, ışığım, özlemim...her şeyim yok oldu sanki..ve sen canım, sen yok olma..bana bunları yaşatsan da yok olma...neden mi...bilmem ki...

sana yazdığım bu mektubumu nasıl bitireceğimi bilemiyorum...içimde taptaze bir şey olsa, onu sana armağan ederdim..ama yok...sağlıcakla kal, Rabbim korusun seni.

.....
hani bir rüzgar eser
savurur insanı
dağ bayır öteye...
sen varsın
ama...
yokların gölgesinde
yok olmaktadır...
nedir ki diyeceğim
ama...
demeden de
anlıyorum
zaman...
gitmek zamanıdır...
zaman
ötelenmek zamanıdır.
bilmeyen bile
anlar...
hele yüreğinde
bir can diyen,
hepten anlar
istenmezliği...
tutku değil,
yürek yakınlığıdır

yürekleri harlatan...
bil bunu.

<img
src='http://www.radyomedcezir.com/modules/Card/image/Fraktale/th_fraktale01.jpg
'>

SERAP DEMİRTÜRK

Can İçre Cana 2 -Düz yazı-

Sevmek ne ki...Can olmak bir cana ne ki...Dokunmadan, sarılamadan sınımsız, omzuna yaslanıp ağlayamadan, birlikte yaşlanamadan sevmek ne ki...Bırakıp da gitmek bedeni, sevdayı öksüz bırakmak ne ki..Canımsın diyemeden gayri bir cana, yaşamak ne ki...Gelmeyeceğini, duymayacağını bile bile yaşamak ne ki...Duymayan kulağa şarkılar söyleyememek ne ki..

Kabardı yürek...çoştı dalgalar...

Rüyalar da yetmedi duyguları çoşturmaya...Dalıp gitti..Nerde, napar? Güneş ona da verir ışığını, rüzgar onu da savurur mu ben gibi? Sonsuz bir acı bu...Sonsuz...Bitmeyen, tükenmeyecek olan...ve bedenle toprağa sarılan...suskun bir acı...

Bu, sevmektir. Şu taş, sevmez ki...Şu cam hissedemez ki... Şu kumaş saramaz ki sevdayı...Olsun...Sevmek, hissetmekse, şu kelimeler de cansız. Sen olur bazen de gelir bir kumru gibi sığınır kalemime...can olur benimle..yar olur bana...Ses verir sana yüreğimden...

Duy beni ey sevilen...Duy ki anla,sevdan bende kalmıştır. Duy beni...ve bil ki erişilmez tek şey gönüldür. Gönül denen ummanda salın da gez ey yar boylu boyunca.

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/k/K_yagmurlari.mid' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Can Niyetine

bilir misin ki
ömür,
toprağın altında değil
yürekte bitiyor önce...
ve insan denen mahlukat
kendi gibi olmayana
baktıkça acımasız ve öfke dolu
o zaman çatlıyor tohum,
kin dağılıyor dünyaya
ve...o zaman ağlıyor gözle değil
gönülle bakanlar inceden inceden...
delişmen bir genci kim durdurabilir ki
ya da yüreği öğlen sıcağı gibi yanık bir genç kızın sevdasını
kim engelleyebilir ki...
aşk gerekmez...
sadece bir nebze sevgi...
bir nebze...
annen düşmüş ay oğul, dediklerinde
koşmaz mısın...
baban hasta a çocuğum, diye ünlediklerinde
gitmez misin
zaman-mekan düşünmeden
cepte var-yok demeden...
ya da...can dediğin yavrun hasta olsa
birbir biriktirip aldığın evini
-ya da bir değerlini-
çıkarmaz mısın elden bir çırpıda can niyetine....
yar...o selvi boylu yare gelince...
söze ne hacet, can feda değil mi ki sevilene...
hadi...
hadi...uzat ellerini,
bak nice analar, babalar, evlatlar...
nice yarlar
bükmüşler boyunlarını
uzatıp ellerini
sadece görülmek,
duyulmak,
anlaşılma isterler.
bekleme...
aç yüreğini...
evrenin sonsuz gücü 'sevgi'yi ver,
aldığın gibi
ki...
gülsün artık şu yaşlı dünya.

SERAP DEMİRTÜRK

Cancağızım

-tükettin -

umut ektim şu karşiki bozkıra...
tas tas su taşıdım...
olmadı.
yeşermedi dal,
akmadı sel
sarmadı bağ.
bekleyiş adım,
sabır sazım oldu.
baki kaldım da bu yolda,
adım serab oldu.
bin umuda saldım
yılların beklentisini.
sazlar sustu,
acı meze oldu.
gel sarayım dedim
gelmedi yar.
ne gitmek ne kalmak
çare olmadı.
eğilmiş mi baş,
göremedim...
yaralı mı ellerin,
bilemedim...
bir kanat çırpıntısında,
seni umdum...
gelemedin...
cancağızım,
onca sevda içinden kaçıp
yüreğimi göremedin.

3.5.2006

<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/FerhatGocerFerhatGocer/08.w
ma' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Canımsın / Düz yazı

Vakit, gecenin sonsuz karanlığına bürünmüş. Binbir sıkıntı sarmış benliğimi. Bir yudum su diye inleyen hasta gibi muhtacım seninle konuşmaya. Nerdesin? Uyum musun şimdi? Arasam, bir sıcakık merhabana ihtiyacım var desem; ne dersin? Kızarmısın düşüncesini aklımdan geçirmek istemiyorum. Çünkü dostumsun diye biliyorum. Elbette arayacaksın, dediğini duyar gibi oluyorum.

İçimi acabalar sardığında senin sevgi dolu gözlerini görebilsem nasıl rahatlayacağım, ama yoksun. Varlığınla beni nasıl sarıyorsun, bir bilsen. Maddeden ötesin. Hani pamuk şekeri vardır, yediğin an tadı damaklarına yayılır ama anında yok olur. Sen sakın yok olma, sevgi tadında yaşa. Beni ben yapan her ne varsa, sende de bunları gördüğüm için mi bu kadar bendesin? Bence sen, varlığındaki değerlerle sensin, bence sen ruhuma uzattığın kementle varsın. Acımdasın, sevincimde, gözyaşımda, uzanan elimin sıcaklığında. Uzaktayken nasıl yanımda olabiliyorsun?

Mutluluktan uçacakken seni aramak ve sevincimi paylaşmak istiyorum. Acımda ben seni arayamıyorum, yalnızlığın kalın kabuğuna çekilmek ve unutmak istiyorum dünyayı, insanları. Ama sen... sen bırakmıyorsun. O derin dehlizde karanlıklar içinde bir ışık var, o ışığa doğru bilinmez bir neden çekiyor beni. Gözyaşlarım çiçek oluyor yüzümde ışıkla. Ve ellerimde çiçeklerle çıktığımda karşımda seni buluyorum. Kimsin sen?

<embed src='http://www.yasemince.com/teylofmcom__mpnet/index.php?p=ibrahim%20Erkal&l=8&m=0'></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Canözüm

img src='http://gruplar.antoloji.com/i/g/att/45/10217_45945_2007722135.JPG'

Canözüm Günaydın

Bir tanem, günaydın,

Günün aydın olsun.
Dilerim ki yüreğine gülün gölgesi düşmesin
Ve sen,
yüzünde gülüşlerin en güzeli ile bak geleceğe.

Nasılsın.?
Bak, karlara güneş şavkını vuruyor...
Kim demiş ki kışın mutlu olunmaz....
Kulağımda sesin., özledim...

Ne zormuş seni sevmek.!
Seni - kaçmayasın diye -
Yüreğin dehlizlerine sakladım...
Olur ya
Yaz gelir de uçar gider -belki- deli yüreğin.

Canım, sizin ellerin türküleri nasıldır?
Oralarda özlem türkülerinde ne denir ki?
Keşke bilsem...
Bilsem de alsam sazı elime söylesem kendimce...
Şaz acır da kendi ses verir belki tellere.
Öyle zor ki seni böyle özlemek...
Bilirsin, bilirsin işte.
Sevda, ateşten bir yumak top.
Al tut elinle desen kimse tutmaz.
Ama o narın içinde yanmak...
O nar için can feda edilir!

Bir türkü var şimdi çalan:
"Ayrıldım da yar yolunu gözlerim." diyor ozan...
Canözüm, dayanamam bilirsin...
Ne etsem bilemem ki...
Ayrılısam dayanamam,
Ayrılmasam gidişine kıyamam...
Sen gitmesen, ben gitsem,
Sen benim gidişime kıyamazsın.
Ne etmeli bilmem ki...
Rabbim yolumuzu bekler, gitmeli.
Gitmeli de...
Sen duyma diye
"Niye kırdın bu gülü dalından? " diye bahane edip
Küssem de...
ayrılık acısına mı koysam yüreğini;
Küstü deyip unutsan mı beni de

Yaşamasan yok oluşumun acısını...
Bu var ya çok zor bir düşünce!

Yar, zülüflerim ağardı, gelmedin.
Kıyamam ki ben senin buz gibi tenine dokunmaya...
Kıyamazsın ki sen bana...
Gel, göz görürken uzat ellerini de helalleşelim...
Yaşadı bil, uzakta bil.
"Vefasızdı, bıraktı gitti."de.
Yeter ki,
Ah canözüm....
Yeter ki bir nebze az üzölsün yüreğın...

Camdan bakıyorum uzaklara,
Seni düşünmek istiyorum....
Onu bile yapamıyorum!
Nerdesin?

Serap Hoca

Bu şiirin hikayesi:

03 Haziran 2007 Pazar 20:47:55

HERKES Mİ DUYMUŞ?

Sevmek ne ki...Can olmak bir cana ne ki...Dokunmadan, sarılamadan sınımsıkı, omzuna yaslanıp ağlayamadan, birlikte yaşlanamadan sevmek ne ki...Bırakıp da gitmek bedeni, sevdayı öksüz bırakmak ne ki.Canımsın diyemeden gayri bir cana, yaşamak ne ki...Gelmeyeceğini, duymayacağını bile bile yaşamak ne ki...Duymayan kulağa şarkılar söyleyememek ne ki...

Kabardı yürek, coştı dalgalar...

Rüyalar da yetmedi duyguları coşturmaya...Dalıp gitti..Nerde, nepar? Güneş ona da verir ışığını, rüzgar onu da savurur mu ben gibi? Sonsuz bir acı bu...Sonsuz...Bitmeyen, tükenmeyecek olan...ve bedenle toprağa sarılan...suskun bir acı...

Bu, sevmektir. Şu taş, sevemez ki...Şu cam hissedemez ki... Şu kumaş saramaz ki sevdayı...Olsun...Sevmek, hissetmekse, şu kelimeler de cansız. Sen olur bazen de gelir bir kumru gibi sığınır kalemime...can olur benimle..yar olur bana...Ses verir sana yüreğimden...

Duy beni ey sevilen...Duy ki anla,sevdan bende kalmıştır. Duy beni ve bil ki erişilmez tek şey, gönüldür. Gönül denen ummanda salın da gez ey yar boylu boyunca.

SERAP HOCA

http://cefam.blogcu.com/canozum-gunaydin_10348251.html

SERAP DEMİRTÜRK

Cezan: Bende Müebbet

<center>

CEZAN: BENDE MÜEBBET

Güldüğümde yüzümde güller açacak,
Güldüğümde acı yüzüme yansiyacak,
Güldüğümde bensizliğinle mutlanacağım.
Sen ki cellatlardan acımasızken
Sen ki gözyaşlarımda yıkanırken
Sen ki bir çizikle dünyayı yok ederken
Düşünmedin ki şu buruşuk kağıttaki adımı bile...

Güldüğümde baharım olacak ağydın,
Güldüğümde huzurum olacak fırtınan,
Güldüğümde mutluluğum olacak bensizliğin.
Sen ki unutmayı bir yudum suya bandın,
Sen ki sesimi haykırışınla boğdun,
Sen ki yağın yağmura kardın dermanımı.
Hatırlamadın bile rüzgara sarılan çileleri...

Güldüğümde filizlerim canlanacak ahınla,
Güldüğümde gözyaşınla beslenecek efkarım,
Güldüğümde sevinecek içimde bir kıpırtı.
Sen ki gömerken beni toprağa acımadın,
Sen ki ağlara takılı bıraktın düşlerimi,
Sen ki kendi limanında alabora ettin beni...
Umursamadın bile kanayan dizlerimi...

Şimdi gülüyor gözlerim,
Şimdi gülüyor yüreğim,
Şimdi gülüyor benliğim
Arıyorken dört duvarda sen beni.

Cezan aynı benimle...
Yeni mi idrak ettin bensizliği?
Sana uzaktan bakıyorum Şimdi
Yüreğindeki benim gözyaşlarıyla.

17.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çağla Yârim

Ben deyim sen duyma,
Ben yazayım sen görme,
Okuma ey yâr.
Diledim ki Rabbimden
Sağır olam,
Kör olam.
Senin ayağını kaydıracak kem sözleri,
Duymayam...
Görmeyem gözlerindeki ezikliği.
Dağların ardında bir kuytu yer bulsam da
Gitsem,
Çöksem kır çiçeklerinin yanına da
Karıştırırsam seherden kalan çiy tanelerine gözyaşlarımı;
Sen görme sakın,
Kıyamazsın.
Yürüsem de
Varsam şu ala dağın eteğindeki gürül gürül ırmağa,
Çağlayıp akan sulara karışsa hıçkırığım da
Duymasa kimse özlemimi.
Sensizliğin harında yaşamak
Divane etti beni,
Tutmaz bir dediğim diğerini...
Sakın sen bana uyma canözüm.
Kim açtı bu kafesin kapağını?
Bilmez misiniz ki kapak açık da olsa
Uçamaz bu ak güvercin.
Sen,
Avcundaki yemlerle besle beni,
Başımı okşayarak
Ama damlamasın enseme gözyaşın.
Yârim,
Kördüğüm oldum
Sarmaşık olayım sana derken,
Hoş gör darmadağın hâlimi.
Hadi çok kafesimin yanına da,
Çal sazınla bir nağme.
Ben söyleyim,
Sen çağla.

SERAP DEMİRTÜRK

Çağlara Işık Sevda

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #330000'>

"Seni seviyorum" demek
Bu kadar zor olmasa gerekti
Ya da "seni seviyorum" diyenleri
Dinlemeden tıkamak kulakları...
Oysa
Zormuş sevgiyi billûr bir kapta sunmak
Ve
Zormuş yüreğin yansımalarını görmek aynada.
Şimdi tıkanırken yürek,
Damla damla akan gözyaşı selinde arınmak;
Mevlâna hazretlerinin huzurunda boyun bükme,
Sevgi çağlayanı Yunus ruhuyla ram olmak,
Tevâzu, alçakgönüllülük ve ferâgatın zirve ismi Akşemsettin'î sevmek vaktidir...
Belki...belki o zaman
Anlarlar sevginin rüzgârında serinleyenler,
Gönlün buz dağlarını eriteceğini
Ve bırakırlardı sevenleri
Kararan günün ortasına,
Yüreklarının dünyaya ışık olacağını bilerek.

SERAP HOCA
15.06.2008 23:59

SERAP DEMİRTÜRK

Çağrı

Duyuyor musun şu dalganın sesini
Nasıl da çarpıyor insanın yüzüne gerçeği!
Görüyor musun serçenin gözyaşını
Ölümü umursamadan nasıl da ağlıyor!
Tattın mı hiç minnacık biberin tadını,
Küçücük acıların büyüklüğünü verirken sana!
Dokunabiliyor musun şu ölü kelebeğe,
Hayatın tükenişini hissederek!
Koklayabilme cesaretini gösterdin mi hiç bir kefeni,
Ölümün son mu, başlangıç mı olduğunu idrak ederek!
Duy!
Gör!
Tat!
Dokun!
Kokla ki insan mıyız anla!
Kendini tanı...
Neden yaşıyorsun,
Neye yarıyorsun,
Niçin koşuyorsun,
Nasıl anlıyorsun,
Neyle savaşıyorsun?
Ruhunla bedenin ritmini hisset,
Toprağa dokun,
Rüzgarı hisset,
Yağmurda ağla
Ki...
Boşa açılıp kapanmasın gözler.
Bir bak aynaya
Kimim,
Neyim,
Amacım ne,demeyi bil
Ki...
Toprak hesap sormasın sana
Sarıncı kucağına.
Bak,
Gör,
Hisset gözlerin nemini
Ki...
Dua için açılan eller
Korusun seni her yerde.
Uzat ellerini
Bir elin akta,
Bir elin karada
Köprü ol
Ki...
Gökkuşağı sevinsin,
Dünya mutlansın

Ve...
Ruhun inlemesin,
Bedenin ağlamasın
Sonsuzluğa asılı sevdan
Vardı, diye mutlansın da
Uzatıp elini alsın seni yalnızlık dehlizinden.

20.06.2008 09:37
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Çal Bir Mısra - Düz yazı

Ruhumdan çekip atamadığım ve şu kör kuyudan bir türlü çıkaramadığım duygularımdır bu mektup, duyguların sahiplerine değil. Çünkü artık, ölümlerden hesap sorulmayacağını öğrendim.

Şimdi soruyorum nedendir insanın başka gönüllerin gölgesinde kendi varlığını tüketmesi veya nedendir insan denen varlığın acizliğinde kıvrılırken başka insanları da kendiyle tüketmesi?

Bakıyorum da yarım yüzyıllık bir insan olup çıktım nasıl olduysa ve yaşadıklarımın yaşayacaklarımdan fazla olacağı garantisiz diyorum ki aşk, insana hayatın sunduğu en güzel armağandır. Vuslata erebilerseniz o vuslatın hasreti de güzel, yaşanması da... Sonra ayrılığında da ayrı bir garip haz var aşkın.

Ne garip bir duygu. İnsan can oluyor bir başka ruhla, kenetleniyor ona ve beklentileri, düşleri, yaşama dair her şeyi onunla özdeşleşiyor. Adeta sıfır noktasında tüketiyor kendini o bedensiz ruhla... Sonra bir gün bakıyor ki ya kendi ruhu ayrılmış ya da o ruh, arınmış kendinden. Bir kez veda şarkısı söylenirse artık dikiş tutmaz bir ilişki kolay kolay, yamalar patlak verir... Belki hatırlar gönül adına ite kaka yürür ilişki ama ya bıkmışlık ya da yeni bir sevgi ışığı, öteletir eskiyeni ve her şey sil baştan başlanır ya da öyle sanılır. Öyle sanılır, dedim çünkü biliyorum ki en güzel yaşanmış aşk da bitiyor ve izi, koruyor nefretiyle de olsa varlığını.

Zaman zaman unutulmuşlukların içinden başını kaldırıyor anılar, ötelemek istiyorsunuz ya da bir ah çekip dalıyorsunuz. İşte bu... Yaşananların hiç birini götürmeden öbür dünyaya, yüreğe mi beyne mi nereye saklanıyorsa onca güzellikler, yiten beyinle birlikte her şey yok oluyor. Sadece anıları yaşayacak olan kalıyor. O da gidince kim kalacak geride? İşte bütün mesele burada.

Şimdi siz, kalem erbapları yazın hadi, yazın ki akıl unutsa, bellek silinse de bu dünyada kalsa yaşanmışlıkların izleri. Çok da önemli değil ardımızdan birilerinin bizim yaşadıklarımızı öğrenmesi ama belki şu sevdalı, diyemiyordur sevgilisine aşkını. Belki sizden birkaç mısrayı der de çalar bir deli gönlün kapısını. Kim bilir?

Ankara, 19 Ocak 2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çare

Adam,
Anlamsızca baktı gözlerine.
Tutmak istedi ellerini nedensizce,
Uzandı...
Bir el bu kadar mı soğuk olurdu?
Bir göz böyle mi anlamlı bakardı?
Gözyaşları aktı gözünden ona sormadan...
Seslendi, duyuramadı...
Bunca yılın sevgisiyle sarılmak istedi.
Kadının bedeni,
Yılların intikamını alırcasına,
Hayır dedi...
Dokunamadı.
Keşkeler sardı bedenini,
Kemirdi pişmanlıklar beynini,
Sardı sözler dilini de
Sustu.
Duyan yoktu,
Gören yoktu,
Yolcu,
Gideceği yere varmıştı,
Çare yoktu.

<BGSOUND
SRC='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Oluncesevememseni.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Çare Nedir?

Uyku da mı haram oldu
Esen yel gibi bana...
Yaralarım dağlanır oldu,
Senden ayrı düşeli...
Bir çare diye diye,
Ağladım günler boyu...
Sensizlik zehir oldu,
Ekmeğime, aşıma.
Tek bir günüm olsa,
Bu dünyadan gitmek için...
Yaradanımdan isteğimdir,
Senin özünde olmak...
Hani büyüğüm ev,
Hani yürüdüğüm yol,
Hani al kanımda ay,
Hani ezan, hani Atam...
Bu gurbet, bir acı kor...
Yürek acım sana da kor...
Gel gör çilemi de sor,
Sor ki neden gurbetteyim...
Ekmek derdi desen değil,
Vatan borcu desen değil,
Mahkumiyet hiç değil,
Ben bir yaralı kuşum...
Kırılmış dalım kolum,
Düşmüşüm bir yar başından,
Gurbet olmuş bana babam,
Gurbette demiş bana anam.
Çare nedir deyin bilem.

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/b/bellisim.mid'true'loop ='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Çarem Ol- HECE

Sensizliğin narıyla yandığım yetmedi mi
Gece gündüz her daim andığım yetmedi mi
Elimdeki izine kandığım yetmedi mi
Rüzgar ol es gönlüme çarem ol ey sevenim

Özde sensin sözde sen nağme oldun dillerde
Adın geçmesin bir an yaşla doldun sellerde
Dikenine razıyım ah sen soldun güllerde
Özlem ne etti bize çarem ol ey sevenim

Vakitleri sakladın bilerek mi kendine
Sensiz bir anım yok ki düştüm sevda bendine
İnanmazken aşkına yandım narın fendine
Zamana hükmün yok mu çarem ol ey sevenim

Ağarmış mı şu saçlar, bükülmüş mü bu beller
Bilir miyim ki eyler aşkın bana ne haller
Gayri uzak kalamaz Hakk'a uzanır eller
Büktüm kaldım boynumu çarem ol ey sevenim

Demesin kimse artık aşk kimseye gerekmez
Canda canı düşünür yürek onu bırakmaz
Bulut bulut dolanır gözyaşı boşa akmaz
Duydun mu sözlerimi çarem ol ey sevenim

Serap Hoca
20.06.2007 09:23

SERAP DEMİRTÜRK

Çaresiz Dönüş

-Yıllar sonrasına gidebilsem de...desem-

'Ben geldim...

Kapısında bekliyorum yüreğinin...

Sırtımda sevda abasıyla

Ne karlar ne fırtınalar arasından geçtim

Nice gönüller arasından geçtim de

Adresimi hiç şaşırmadım.

Yıllar geçti, yaşlandım...

Ağaran saçlarımın arasındaki tek tük siyah saçlarıma

Gülerek bakıyor kahverengi gözlerim,

Çünkü eşiğine yüz sürüyorum hala yüreğinin.'

Senden tek ses yok,

Bedeninden tek kıpırtı yok.

Bir kez dönsen bana,

Baksan sen de ağaran saçların,

Buruşuk tenin ve bükük belinle.

Ne olur bir baksa bana gök gözlerin,

Ne olur ey yaren...

Bana sensiz geçen yıllarda neler yaptın,

Anlat birer birer...

Niyedir bu sessizlik

Nedendir de bir...

Neden susar dilin,

Neden kıpırdamaz yüreğin...

Sözün vardı

Salımı tutacaktın...

Hadi

Bir cevap ver

Yüreğinin maliki kim,

De bana

Dayanırım...

Seni her kim sevmişse

Her kim korumuşsa ben gibi

Sevmeye çalışırım...

Yeter ki aç gözlerini,

Yeter ki bir nefesin değsin tenime.

Büktüm boynumu,

Duaya durdum...

Rabbimden senin sağlığını,

Rabbimden senin mutluluğunu

Rabbimden iyiliğini diliyorum

Ve...

Geldiğim gibi gidiyorum

Yüreğimdeki seni

Bırakıp yüreğinin malikine...

Açabilirsin artık gözlerini canözüm,

Giderim ben istenmezsem.

Yalnız tek bir sorum var:

Neden parmağındadır hala yüzüğüm?

19.07.2009 18:55

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çelişki

Çelişki

-Benliğin çırpınışı-

Kıvrıla kıvrıla
Sinsi başını çıkarıp
Nasıl da sardı benliği.
Ağaran gün utandı
Çevirdi yüzünü,
Işık ağladı.
Bir sağa bir sola
Sallanıyor beden.
Anlamsız gülüşler,
Dudak kıvrımlarında.
Gözlerin yuvası
Arıyor kimliğini.
Yağmuru bekliyor ruh
Arınsın diye,
Yağmıyor yağmur.
Dualara çıktı insanlar,
Ellerinde çatlak kupalar
Dolar gibi yapıp
Kandırıyor elleri.
Bekliyor boş yere
Çorak toprak,
Güneşten önceki serinliği.
Rüzgar gelse
Oturup yanıma
Anlatsa gözyaşının derdini.
Gülse dağlar,
Bize yazıldı o hikâye
Ama demem, diye.
Kır çiçeğindeki çiy
Saklansa utancından,
Çıkmasa ortalığa.
Bir adım atıyor kadın,
Diğeri çıkamıyor ayacağının.
Eli yüzü çamur içinde...
Duada herkes yağmur diye.
Yağsa yağmur
Aklansa dünya.
Yerlerde sürünen güller,
Ağlar neden diye.
Akgüvercinlerin kanadı
Çamura mı bulandı ne?
Hadi, n"olur yağmur
Gel artık

Karış gözyaşlarıma...
Daha ödeyecek neyim var?
Sessizliğin korkutuyor;
Bakışların, duruşun...
Uzak dur benden!
Yalnızlığım çaresiz,
Tenim ürkek.
Aysbergi kim ters çevirdi?
Neden herkes bir yana gitti?
Bu omuzlara bu yük, ağır!
Siyah, içinde mi evrenin;
Evren mi siyahın içinde?
Ruha eş ruh, nerde?
Neden eller kitlendi?
Neden gözlerin altı çökük?
Neden siyah-beyaz oldu düşler?
Kıvrıl, kıvrıl ey kurtçuk!
Gir elmanın içine,
İçin için tüket.
Çıkma dışarı,
Uzatma başını,
Yok etme yeşili-alı
Ve de sevdayı.
Hadı n"olur yağmur,
Yağ artık!
Tükendi canlar,
Bitti düşler,
Eridi umutlar,
Eğildi baş,
Büküldü diz.
Şu duvarın dibine
Çöktü canöz.
Karışır gözyaşları,
Tutuşur eller,
Yalvarır diller.
Batar güneş,
Biter gün...

2.7. 2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çılgınım

Tükenen, öz müydü?
Yiten, umut muydu?
Biten, gözyaşın mıydı; anlamam ki...
Dağların ötesine,
Duvarların gerisine,
Sonsuzluğun ötesine gidemem ki...
Denizin dalgasında,
Rüzgarın kucığında,
İçindeki çılgınlıkta olamam ki...
Verdiğin sevgi miydi,
Uzattığın zakkum muydu,
Ağlayan şu gül müydü, bilemem ki...
Bildiğimi unutsam,
Elindeki kalem olsam,
Buluttaki damla olsam, olamam ki...
Özlemimi attım yangına,
Çılgınlığımı verdim dalgalara.
Ellerimi veremedim,
Sevgimi veremedim,
Gülen yüzün solsun istemedim ki...

<img

src='http://www.mavikurgu.com/egekurgu/siirresimleri06/kurukirmizimektup.jpg'>ww
w.mavikurgu.com

<td width='70' bgcolor='#000000'>

<embed

src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/u/Unutmayacagim.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'></embed></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Çıkma Yoluma

<center>

Yokluğuna gömüp de beni
Gittin ya uzağına gölgemin
Bilirim yaralarını sarmaktasın
Bensizliğin karanlığında.
Hasret denen acı,
Yenir yutulur lokma değil.
Dilerim tez elden alırsın
Sazının tezenesini eline de
Kilitten çıkar umut,
Yüreğe gömülmez sözler,
Üç günlük dünyada
Ölmeden ölümlü yaşamaz kalem.
Şimdilerde ben yaşlı gözlerimle
Döküp de saçlarımı önüme
Ayıklıyorum akla karayı
Ve bakıyorum ki
Ağlıyor ağaran saçlarım.
Hasret denen acı,
Yenir yutulur lokma değil.
Var git ölüm,
Çıkma yoluma
Ya da gel
Kuruyunca gözlerim.

6.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çıldırma Sen Acılarla / HECE

Ne delice çağlıyorsun
Garip ırmak, dertli ırmak
Yüregimi dağlıyorsun
Garip ırmak, dertli ırmak

Neler olur ah durulsan
Şu gönlüme bir kurulsan
Aşıklara köprü olsun
Garip ırmak, dertli ırmak

Kıyıların dert yatağı
Sevenlere aşk tuzacağı
Derinlerin can batağı
Garip ırmak, dertli ırmak

Biliriz hep kan ağlarsın
Çaresizce el bağlarsın
Çürük köprün, hep ağlarsın
Garip ırmak, dertli ırmak

Kaderime el atma sen
Yatağına sel atma sen
Cesedime yel atma sen
Garip ırmak, dertli ırmak

Çıldırma sen acılarla
Şerap gibi bacılarla
Dua eyle hacılarla
Garip ırmak, dertli ırmak

11.6.2009
04.30
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Çırpınan Hayat

Yıldızlar gömer gecenin karanlığını
Tüketir karanlığın türküsünü,
Geceye sığınanların mutluluğunu
Ve sevilenin ışıltısını yok eder.
Şimdi
Gecenin sabaha gece olduğu anlar,
Biri sessizce kalkıyor koltuğundan,
Uzaniyor pembe konsola
Ve sayfalarında kayboluyor günlüğünün.
Yaşanmışlıklar,
Yaşanacaklar,
Düslere sığın gerçekler,
Gerçeklerle kucaklaşan yalanlar...
Açık camdan bir esinti
Yalıyor adeta yüzünü...
Adam, bir sigara yakmak ister
Sonra
Biraz daha fazla yaşayım
Bir gün daha fazla, der içinden.
Sevmek bu olsa gerek...,
Gece ne güzeldi,
Hele bu gece...
Hiç yıldız yoktu.
Yıldızlar engelliyordu
Onun düşünden çıkıp
Göğü kaplayan ışıltısını.
Defterin son sayfasını açtı,
Ay gökten gülümsüyordu
Kalemi yüreğinin sesini biliyordu
O bir şey demedi
Kalem yazdı,
O ağladı...
Bu ağlaması farklıydı,
Yıllara gömdüğü kimsesizliği,
Öyle bir sevgiyle yok olmuştu ki
Nadir elde edilen bu sevgin için
Bir ömür boyu ağlayabilirdi
Mutluluktan...
Saatlerce oturdu,
Günün doğumunu izledi,
Denize vuran gün ışığının
Yüreğindeki varlığını hissetti.
Onu yitirmek istemiyordu,
Açık olan cama gitti,
Orada öylece duran
Akpak güvercini kucağına aldı...
Okşadı sevgiyle tüylerini
Ve öperek düşünür
Uzattı ellerini gündeğümüne
"Seviyorsan gitmezsın
Ya da geri dönersin." deyip
Açtı avuçlarını

Güvenerek sevgiye.

17.11.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çırpınırken

Dağların doruklarına doğru son bir hızla uçtu yaralı şahin. İstedi ki aşsın şu dağı, varsın ötelere ama örselenen bedeni götüremedi onu...Yavaşça süzüldü ağaçlara doğru...Bir selvinin dalına penceleriyle tutundu nefes nefese. Yaralı kanadı ince ince sızlıyordu. 'Ne istedin avcı benden? Etim yenmez ki lokma olayım kursağına... Evcilleştirmek istesen bile, ben sana bükmem ki boynumu! Her daim uzaklar için çarpar yüreğim...' diyerek son bir gayretle çırpıtı kanatlarını ve...

Etme şahin etme, yolun çok mudur
Kime gider bu yol, özlem hak mıdır
Yarin sesin özler, ulak yok mudur
Kim yaktı yüreğin, sevdalı şahin?

Avcı, silah elde dağ bayır gezerken şahinin cansız bedenini bulunca kanlar içinde, baktı ak pak kara bulaşan kana....Ezildi içi... Pişman oldu ama yanlışlardan dönmenin artık zamanı geçmişti.

<embed src='http://semazen.org/umutrehberi/art/sazeserleri/dingingece.mp3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

 </embed> </td> </td> </tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Çırpınış

Yüreğim üzgün,
Kimliğimi yitirdim.
Okşa saçlarımı,
şevkati hissedeyim.
Aç avuçlarını
Uçup gideyim.
Sal bir kez beni,
Bulutlara varayım.
Ordan baktığımda,
Kalbini göreyim.
Benim için atıyorsa hala,
Hedef bilip geri döneyim.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Çözumsuz Düğüm

-sen olmuşum ben-

Unut mu dedin yüreğine de
Öyle gittin bensiz ellere...
Nerdesin...
Bıraktığın ben yok...
Tükendi yüreğim,
Kırıldı kolum kanadım...
Gelsene...
Yaralarımı sarsana...
Neden bile diyemedim gidişine.
Annem gibi...
Su da dökemedim ardından...
Sen yok olmayı istedin...
Ve gittin..
Sessizdi gidişin..
Ağıtsız, vedasız...
Bana ağıtlı türküler bıraktın...
Ve silinmez gözyaşları...
Dağlandı gönül yaram...
Artık,
İstesen de,
Sen bile...
Sen bile inan,
Güldüremezsiz gözlerimi.

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/b/boombastic.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'></embed>.

SERAP DEMİRTÜRK

Dağ Dile Geldi

Bir yüce dağın başına varıp desem; 'Seslensem burdan yarime.' Dağ, 'Olmaz.'der, 'Git işine.'
'Ne olur ki şuracıkta dikilsem, baksam selvi boyluma...gelir mi ki şurdan?
'Sen bu dağı bilmezsin a cahil! Nice aşıkların aşklarını seyreyledi de bu dağ, dert küpü oldu. Git köyüne, basma taşımaya toprağıma.'
' Taş mı bastın bağına be hey yüceler yücesi! Nedendir bunca katı oluşun bana? Bak, vakit gelir...Salınır şimdi yazması ak, gönlü temiz sevdiğim.'
'Olmaz derim deli aşık git burdan! Neçe söylenirsin o yoldan? Çok duydum senin gibi ünleyeni. Sever sever gidersiniz hep geri. Savrulurum aşıklarla yol boyu. Sarılırim hep onlarla dal boyu. Pınarlarımda yaş kalmadı, ağlarım.Her yanan aşıkla ben de yanarım. Seversin, sararsın da verirler mi ki Yoluna can olduğun, yazgın olmaz ki. Aşık ile maşuk, hiç can olmaz ki. Koklatmazlar gül yüzlünü, bil sana. Doruklarım alev alev olsa da...yüreğimden tüten duman har gelir. Bu dert beni yücelerde ar eyler. Git ozan, gelme dedim geldin ya. Sevdalını şu kuytuda sardın ya. Hani nerde yazmalın, hani ocağın? Hani düşlerin, nerde bucağın? Elinde saz ile çıkma yanıma. Gözyaşınla türkü yakıp ağlama.. Benim de şu bağırimi dağlama hey...dağlama! '

<embed src='http://www.munevverduver.com/mp3/11.ACEMKIZI.mp3' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Dansöz

-ter mi ki...-

uçup gitti sözler
--düşler
---yeminler...
sele karıştı gülüşler
---umutlar
---sevgiler...
toprağa gömüldü sevda
----hayal
----gençlik...
savruldu rüzgar,
ağladı bulut,
yok oldu güneş,
karardı gün,
umut oldu gece...
kıvrak dansıyla
-dumanlar içinde kadın,
--uğultular içindeki müzikle
---dakikalarca raksetti...
hayran bakışlar eğlendi
----çoştı
----alkışladı...
kadın bir eli göğsünde
--bir eli eteğinde
--selam verdi eğilerek
ve terine karışan
--gözyaşlarını sildi.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Davet

<center>

DAVET

Ne vakit gelmiştin gönlüme ey yâr,
Bilmedim ben aşkı şaşırıp kaldım.
Bir akit salmışsın gönlüme ey yâr,
Gülmedim bunca yıl, yoluna daldım.

Geceyi gündüze senle ekledim
Umut fidesini senle bekledim
Arada düşüp de sanki tekledim
Silmedim gözyaşım, bağrına saldım

Yolunu gözledim gelirsin diye
Sensizliğime ses olursun diye
Sevgime sarılıp dalarsın diye
Ne tez gittin ah yâr, hâlime güldüm

Sitem etsem a yâr sana kıyamam
Ses gelir sıldan inan duyamam
Güller ağlıyor bil sana diyemem
Sen duyma sevdiğim, gözyaşım sildim

Adını demesin ne kurt ne de kuş
Hasretim dağlandı yüreğim sarhoş
Şimden geri hâlîm inan pek nahoş
Aş dağları da dön, seni can bildim

Yeşersin çevrende üzümlü bağlar
Tek bir yaprak düşse yüreğim dağlar
Sarsılır yerle gök, serabın ağlar
Açmazsa yolu kar, gelme ben öldüm.

06.09.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Davetim Sanadır

-Şiir adlı dünyaya son yağmur damlamdır.-

Yüzümü sevgiyle okşayacaksın bir gün,
Biliyorum.
Ellerine teslim edeceğim bu çürük bedeni
Ve ağlayacak gönlüm yıllardır nerdeydin, diye
Biliyorum.
Gecem gündüz olacak
Girsem de karanlığın dehlizine,
Ruhum huzur dolacak gittiğimde
Biliyorum.
Gerilerden ben diye ağlayanlar olmasın
Bunca zamandır beklediğim andır bu.
Gülümseyecek bedenimin her zerresi
Biliyorum
Dört döndüm de kaldım
Zincirlerden çıkamadım.
Senden güçlüsü yoktur,
Yoktur ey ölüm senden güçlüsü
Biliyorum...
Ve saçlarımı savurarak
Belki içim sızlayarak
Yavrum diye ağlayarak
Gene de geleceğim...
Huzur tükendi artık
Biliyorum.
Açıp da kollarımı
Sığındım Yaradanıma
Bitmiştir ziyaretim dünya hanında
Biletimi kesince bekletmezsin
Biliyorum.
Ardımdan gözyaşı dökmeyin
Bir tas su yerine...
Bıraktım kendimi onun kollarına
Bakmayın sararıp solduğuma.
Gönlüm baharına erecek
Bu yolculuk bitince
Biliyorum.
Hadi...
Gel artık.
İşin çoktur biliyorum
Ama dünya hanında da
Benim yerim yoktur
Sen de bil bunu
Ve gel gayri
Kızım duymadan
Oğlum uyanmadan
Kardeşlerim hissetmeden

Kimse bilmeden...
Şiirlerim de öksüz kalacak
Biliyorum
Ve her şeye rağmen
Seni davet ediyorum.

30.04.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Davetkâr Şiir

Tik tak...
Tik takları alıp götürüyor saatin
Yüreğimi delerek tam ortasından...
Onsuz saatlere götürüyor
Oturtup göbeğine
Eğdirip başı
Kâh daldırıyor anılara
Kâh yüzdürüyor gözyaşı denizinde...
Sensiz tüm zamanlarda
Haykırıyor deli gönlüm
Onsuzluk ölüm, diye...
En keskininden bir makası
Görüyorken elimde
Sonsuzluğa uzanan bir uçurtma oluyor
Ona dair tüm yaşanmışlıklar...
Şimdi mutluyum...
Kim bilir
Bir gün
Başını kaldırır da,
Görür o rengarenk uçutmayı da
Atlar birine
Döner geri.

27.9.2010
07.30
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

De Bana

<td width='70' bgcolor='#000000'><embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/BahaAskRuzgari/10.wma'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

De be...

ben bir bulut isem
sen toprak...
sen bir çiçeksen
ben güneş...
kopar mi yüreklerimiz,
birakir mi ellerimiz,
ayri mi nefeslerimiz?
neden bu gözyaşları o zaman
de be çilekes!

SERAP DEMİRTÜRK

Dedim de Ne Dedi?

```
boddy bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'  
brdiv style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277;  
BACKGROUND-COLOR: 999999 '  
brfont face='Comic Sans MS' color='003399'  
img src='http://img60.imageshack.us/img60/6900/5dfbescr2.jpg'
```

Dedim ki:

Doruktan bakıp sonsuz boşluğa,
Korkuyu koyup ak gerdanına,
Gülleri derip taç niyetine,
Gelirsin sandım,gelmedin ey yar.

Dedi ki:

Şu dağları aşsam, gelmez miydım yar? ...
Ferim özüm olsa, uçmaz mıydım yar?
Aklım fikrim sende, gelmez miydım yar?
Uzat ellerini, sar bazı bazı..

Dedim ki:

Umudu ekip yürek narına,
Savurup beni kendi yoluna,
Kol kanat olur da basıp bağrına,
Sararsın sandım, sarmadın ey yar.

Dedi ki:

Elim yetseydi, tutmaz mıydım yar?
Yüregini açtın, gelmez miydım yar?
Yarana tuz basıp sarmaz mıydım yar?
Karlı dağın ardına saplanıp kaldım.

```
embed src='http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/turkiye/nesetertas/08.asf'  
height='25' autostart='true' loop='true'
```

SERAP DEMİRTÜRK

Demek Öyle

<div style='overflow: auto; width: 680px; '><p style='text-align: center; '>

Demek Öyle

Bu mudur sevda yeli,
Atmış gönlü dışarı.
Bu mudur insan seli,
Katmış sele vefayı...

İstemem artık,
Bakmasın sevda bana.
Yalanlara sarılıp
Gülmesin benden yana.

Ne bir adım ileri
Ne bir adım geriye...
Dursun yerinde öyle
Bakmasın bana doğru.

Tükettim özümde,
İnsanın sevgisini.
Bitirdim kendimi de
Bunca çile selinde...

Şimdi kördür gözlerim,
Şimdi tutmaz ellerim.
Şimdi yoktur ayağım,
Şimdi durdu şu kalbim...

Ak gözyaşım ak n'olur,
Arıt gönlün kinini.
Dökül şu yanağıma,
Silinsin parmak izi...

Vurdum dün dizlerime,
Neden ki bunlar diye.
Bulamadım bir ayna,
Bakayım şu yüzüme.

Acı nasıl gülüyor,
Şu çileli izlerde.
Tasa nasıl duruyor,
Gözümün bebeğinde...

Ağla gönlüm, yan gönlüm
Dur da bir bak dünyaya.

Yalnız değilim sanki
İnler benle gölgem de.

04 Ekim 2009 Pazar
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Denedim Yaşamayı/ Düz yazı

Nasıl yanmıyor ki ellerin oynarken ateşle ya da nasıl bir çılgınlığın içine saldın ki bedenini, ruhun ihtiraslarıyla dans ederken sen, bilemez o da yanan varlığının acısını. Bir adım ötede, nefesi ensende hissedilecek kadar yakınken zebaniler, kör bir cesarete seni sürükleyen nedir? Bu kadar mı istenendir ki o ya da bu kadar mı bunaldı o ruh ki ağın ince yerini zorlar çıkmak için...
Bu insanı alıp duvara tablo yapmalı ki baksın başka cinsleri nasıl yer, içer, yaşar... Nasıl alt ederler insan boyunu aşan sorunları ya da nasıl yaşamayı becerirler sevgisiz, nasıl yaşarlar sahte sevgilerle, nasıl sürünürler ayaklar altında da nasıl baş tablaya bağlı sanırlar kendilerini...Öğrenir mi ki bakarak onlar gibi olmayı? Her kim ki ateşe bir kez sokmuştur elini alışır bedeni yanmaya bir kez ve ruhu haykırır 'nasıl yakarsan yak yeter ki gel' der..Yeter ki gel... Ya sonra? Sonrasını düşünen, yanılır... Yaşanan an için değil mi ki bunca onurlu duruşlar ya da o anın hazzı sebebiyle değil mi ki bunca kırbaçlar...Yazılmış ki okuna, yaşanmış ki biline ve ne dersiniz deyin ruhum güldü ya kime ne... Bu mudur? Belki de budur işte bütün çılgınlığı ve kudurmuşluğu beden-ruh ikileminin.
Yaşadım diyebilecek misin giderken, diyecek vaktin olduğunda de o zaman; çünkü kimse demez ardından yaşamayı bildi, diye. Eleştiri okları sırtında giderken koy elini yüreğine... Dinle onu... Fırtınalar durulmuş mu, alevlerin şavkı vuruyor mu yüzüne... Gülümse hadi ve yat binlerce yıllık ölülerin yanına. Sırtını verdiği toprağa anlat ve kahkahalar at, yaşadım de... Sevdim ve sevildiğimi sandım. Kandırıldım...

15 Mart 2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Derin Bir Ah ile

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

'Aşk' deyip

Susmak

Bin mutluluğa gebeyken gönül,

Çileye kucak açmaktır sessizce.

Serap Hoca

</TD>

SERAP DEMİRTÜRK

Derin Bir Veda

Dudaklarımda izi kaldı her damlanın
Saçlarımda sesi kaldı gülüşlerinin
Ve gözlerimde közü kaldı hüzünlerinin.

Sen mi bıraktın kendini esen yele?
Ben mi bıraktım uçurtmanın ipini?
Karanlıklarda kalan var mı ki hâlâ?
Kimin penceresinin önünde dirseklerinin izi kaldı?
Kim umut atının terkisine aldı vedayı?

Şu yere kulağını dayayan adamın derdi ne?
Toprağa girenden ses gelse de kime ne?
Heyhat! Ne el uzatabilir topraktaki gel diye
Ne vedayı becerir severken giden, el diye...

Şimdi ne dudaklar, ne saçlar ne de gözlerdesin.
Sen ey tüm yolcuların ilki, bil ki bilinmeyen bir seferdesin.

25.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Derinlerdeki İzleri Yürek Gizler

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

<center>

Bir Halk Türküsü ile...

Duvarda asılı saza baktı da derin bir ah çekti ak sakallı ihtiyar. Dermanı gitmiş dizine bir vuruşu vardı ki görenin içi sızlardı. Neydi ki onu bu denli üzen? Kahveden çıkanlarla geçmiş olsuna gelen genç öğretmen, dolu dolu gözlerle: -Nedir seni üzen dede, derken alacağı cevabı bekliyordu merakla...ama ihtiyar, dalgın bir eda ile sustu ve dalıp gitti. Radyodan çalan türküyü dinlediler hepsi sessizce...

Böyle miydi senin ile ahtımız
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Ömür geçti tükeniyor vaktimiz
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı

Gel ağlama gözlerini sil gayri
Uzadıkça uzamasın yol gayri
Ayrılığa dayanmam gel gayri
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı

Döküldü yaprağım güzlere düştüm
Gönülden ırağım gözlere düştüm
Yüreğim yanıyor közlere düştüm
Yollarına kar mı yağdı gelmedin
Gelmedin nazlı nazlı

Serap Hoca
12.12.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Desem

Bu yangının ortasından al beni,
Sevdan ile sarmalayıp çal beni,
Es yüreğime rüzgar ol, savur beni,
Dağılsın özlemim, gözlerinle sev beni.

Dağların ötesinden koşup da geliversen,
Gönül bağımın güllerini sulayıp da deriversen,
Gel demeyi bilmeyen yüreğime kal desen,
Yalnızlığımda yalnızlığını bitiriversen.

Mektup yazıp ellerinle aç desem,
Kanat çırpıp şu gönlüme uç desem,
Hazan güllerinden bir demetcik sunsam,
Mutluluğun resmini çizer misin sevgili?

<bgsound src='http://mavigul.free.fr/zaferp.mid' loop='-1'>

SERAP DEMİRTÜRK

Devran Döner, Kervan Gider

Kırılğan bir gönül,
Çıkıp duvarlardan
İmkânsız bir umut olur,
Görünmez bir renk,
Kapkaranlık bir ışık olur
Ve...
Gözyaşı olup akar,
Sıkılmış yumruklardan.

Çiğlikler sessiz,
Önur misafir,
Kimlik imzasız,
Zamansız bir ömür
Döne döne savrulmakta.

Titreyen yaşlı eller,
Kurutur sevda güneşinde
Med cezirlerin dalgasında ıslanan gözleri
Ve gencecik simalara taş çıkarır;
Parlar gözler...
İşıltısı vurur karanlığın gölgesine,
Dans eder gece.

Bilmez gönül de
Kandırır kendini.
Bırakır benliğini,
Bu yalancı sele...
Akıntı azgın,
Akıntı bırakmaz!
Çarpar taşlara narin beden,
Kan revan olur yürek,
Boşadır uzatılan eller;
Kimsesizlik, sahipsizlik
Duyurmaz iniltileri...
Toprak bırakmaz
Azgın suyun derinliğine,
Sarar onu benliğine
Okşar sevgiyle
Ve çiçekleri örter üzerine.

30.5.2010

Serap Demirtürk (serap hoca)

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri
Yasasına göre suçtur.

SERAP DEMİRTÜRK

Devri Daim Yangın

<html><P align=center><DIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p>

Bu nasıl bir acıdır
İnliyor kalem
Tükenmiş mürekkebi de
Sızlıyor kalem...
Diyecek ne çok acı,
Anlatacak ne çok sızı,
Söylenecek neler var oysa...
Yazamamanın acısını,
Bilir şair olanlar...
Kalemde uzak olmak,
Eline alsa da yazamamak
Kıramamak zinciri
Yazan bilir efkârımı...
Bu nasıl bir acıdır...
Oysa neler neler yazmak
Neler anlatmak isterdim...
Yürekteki dert bir yanardağ
Anlatsam dünya kavrulur...
Anlatmasam ben kavrulurum....
Yaz be kalem
Yaz da yansın yanan,
Yaz da kavrulsun el âlem
Dökerim gözyaşlarımı ben de
Sönen söner,
Sönmeyen de belki...
Yanar benim acımla.

13.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Dilbaz

<center>

-Olaydım kötü sözde maya ki belki düzelirdi acı söz. -

Ağladım insanlığıma,
Taş olamadığıma.
Kötü sözün hamurunda maya,
İyi sözün özünde göz olamadığıma.

Yandım insanlığıma,
Taş taş oldu yüreğim.
Kıvrandım da nehir gibi,
Sığındım kuytusuna dağların.

Kandım insan yüreklere,
Yandım taş bağırlara.
Ağladım dilbaz dağlara,
Sarıldım dizelere...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Dileğim

Kararan, yüreğin olmasın, gün olsun; açar...
Bulutlar gökyüzünü sarsın, gözlerini değil...
Sen umut saç güzel gözlerinle bakmasını bilmeyene
Elinle verdiğin, gönülleri sarar sevgiyle; üzülme.

Ey yar...puslu günler, karlı dağlar ne kadar uzak olabilirse bizden o kadar uzağınız
dertten, tasadan ve yaşadıkça bil ki karanlıklar içinde de kalsak bir ışık hep olacak.
Işığını bulman dileği ile...

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Dilek -ya da Bir Beddua-gönülden gönüle

Dün ta ilk gençlik yıllarıma ait bir şiir defterimi buldum...ve bir sürü şiir içinde aşağıdaki şiiri. Yıllar, insanı nasıl da değiştiriyor. Bugünkü Serap Hoca, hiçbir zaman ve hiçbir koşulda kimseye ilenmez. Oysa bu şiirde yüreği yanan yürek neler demiş, üstelik sevdiğine....Sadece, bir beddua örneği böyle olurmuş, diye yayımlıyorum ama tek bir dizesine bile katılamıyorum bugün...Çünkü sevgi,gönülden gönüle bir akıştır ve kişi, bunca sevmişse nasıl kıyar ki sevdiğine. Sanırım çok incinmişim. Gençlik işte!

<CENTER><EMBED src=http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/l/leyla.mid.wma width=210 height=43 type=audio/x-midi></CENTER>

Gözünden ırmak gibi aksın gözyaşların,
Dertlensin,üzülsün o acımasız kalbin.
Kırılısın o eğilmez gibi duran gururun.
Yıkılısın, utansın o mağrur başın.

Bir zindana dönsün o en güzel çağların,
Haykırdıkça çınlasın boşlukta o gür sesin.
Benden başka seni hiç kimse tanımasın.
Geçen her günün ıstırapla zehrolsun.

Bakışların donuklaşsın, kimseyi göremesin.
Ellerin tutamasın, boşlukta sallansın.
O güzel bedeninin benliğini yitirsin,
Mezarını benden başka bilen olmasın.

SERAP DEMİRTÜRK

Dilemma

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #ffcc00'>

Gönül yorgunluğu kadar ağır yük var mı
Ya da
Uykusuz gecelerin hissiyatını
Var mı taşıyacak ben gibi?
Şimdi uzaktan bakıp da
Anlar gibi bakmasın
Ve söylene söylene ezberlenmiş
Öğütler vermesin kimse bana.
Kulaklarım sağır artık
Gözlerim kör
Ellerim tutmaz...
Gelen şu ses, onun değil.
Baktığım bu göz, başkasının.
Uzandığım bu el, yabancı.
Bunca zamana sığan sözler nerde?
Kalemde taşan anılar nereye gitti?
Özümdeki bu sızının sebebi ne?
İçimde bin çığlık,
Gönlüm yorgun,
Ruhum ondan azade...
Duysun beni onca yürek,
Görsün beni tüm evren,
Bakın,
Şaşırın
Ve düşünün...
Sadece
Sadece ağlamayın hâl-i efkarıma
Satılıktır gözyaşlarım
Alan var mı?

SERAP HOCA
09 Haziran 2008

<img
src='http://www.veronique-fabri.com/Details%20Gallery/Embracing%20Life.jpg'>
http://www.veronique-fabri.com/Surrealist%20Gallery.htm
<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/29/www_antoloji_com_775829_938.MP3'
autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Dinle Beni Sevdiceğim

dinle beni sevdiceğim,
diyeceklerim var...duy.
hala üzerimdeyken,
sevdalı giysim.
bendeyken şu deli gönlün,
tıkamadan kulağını,
sus demeden,
duy beni can-ı gönülden.
gidişim nedendir,
varışım nereyedir,bilmiyorum.
bildiğim:
damarlarımın içinde
kan diye sen dolaşıyorsun.
senli bir dağ yok,
sensiz güller kanar.
senli bir sofraya yok,
sensiz bülbüller ağlar.
sensiz bir düşünüm yok,
senli hiçbir şeyim yok.
bilirim ki sen,
altın dağın zirvesindesin.
bey olmuş kurulmuşsun,
gönül tahtıma sonsuzluk gibi.
bil ki can,
şu sonsuz çölde,
bir vahasin sen..
bu nasıl akıştır,
gönül gönlü sarmıştır.
dur diyemedim yüreğime,
sardı seni kendince.
uzakların öyküsü yok,
selalar sardı her yanı.
can...can içre can...
gidişlerde mi ki
dönüşlerin güzelliği...
bilmeden savrulmak mı
yok ediyor vedanın
çözemediğimiz acısını...
gel -gitler mi sardı gönlü..
bilemedim.
bildiğim...
bir rüzgar değil bu,
hortum misali sardı bedeni...
korkum yok sevginden...
unutulmak değil,
kaybetmek seni...
bulamamak...
nasılsın bi tanem
iyi misin bugün diyememek...

göremesem de gözlerini,
duyamamak sesini..
korkum bundan cancağızım.
gelir misin bir çiçek alıp
yanıbaşına...
sular mısın toprağımdaki,
çığdemleri...

5.7.2007

<BODY BGCOLOR='black'>

</BODY>

<embed

src='http://mp3.mp3evi.com/AktivMp3ComDogruAdrestesiniz/KayahanKelebeginSarkisi/08.wma'width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Diplerdeyim

Yine kar yağdı yazıma
Düşmekle verdi bedenim cezamı
Tutup da kaldıramadım kendimi
Bakakaldım yerden tüm bedenlere
Ne kadar da büyüktü cüsseleri
Ne kadar da küçüktü elleri....
Uzanıp da kalakaldım
Kalkmaya ar etti bedenim
Toprağa sürdüm yüzümü
Temizledim varlığımı
Güç aldım şu karıncadan
Kalktım dizlerimin üzerine
Huşu ile vardı dilim duaya
Bulut güldü halime
Rüzgar ağladı
Sadece sevgi dalını uzattı
Şu hazan yaprağı
Ve kalktım inadına
Yürüdüm yaradanıma...

18.9.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Dîvân-i Kebîr'den Seçmeler

1

Ey gece, neşelisin, hep böyle neşeli gel, neşeli gel! Ömrün bitmesin, kıyamete kadar uzasın gitsin, dostun yüzünün güzelliğinden, hatırında öyle bir ateş var ki, ey üzüntü, eğer cesaretin varsa gel, benim hatırıma gir!

2

Ey yolcu; aklını başına al, seferin nereye? Hangi diyara gitmek istiyorsun? Nereye gidersen git, sen bizim gönlümüzdesin. Denizden uzak düşmüş bir balık gibi, o denizin gamını daha ne kadar çekeceksin? Kupkuru kalmış dudakların, ne zamana kadar denize hasret ve ayrılıktan şikayet incilerini aleme saçacak.

3

Bir kurnazlık sarhoş ederek, gibi kendimi oraya atayım, atayım da bakayım, o cihanın canı orada mıdır? Ya maksadıma erişeyim, o yurda ayak basayım, yahut da gönlüm gibi, başımı da vereyim, elden çıkarayım gitsin.

4

Sesin, gönlümüzün sesine, gönlümüzün huyuna uysun! Gece, gündüz neşelensin, söyledikçe söylesin. Sesin yorulunca, biz de yoruluruz, hasta oluruz. Sesin, kamış gibi sekerler çignesin, ballar yesin.

5

Aşık, bütün yıl sarhoş olmalıdır. 'Ayıplayan olur mu? ' diye düşünmemelidir. Aşık. coşkun olmalı, deli, divane olmalıdır. Ayıkken her şeyin tasasını çeker, gamını yeriz. Fakat olunca; 'Ne olursa olsun!' der işin içinden çıkarız.

6

Ömür tükendi ise Allah başka bir ömür verdi. Geçici ömür kalmadıysa, te şuracıkta tükenmeyen, ölümsüz ömür.. Aşk, hayat suyudur, bu suya dal! u denizin her damlasında başka bir hayat, başka bir ömür var.

7

Yazıklar olsun ki vakit geçti, bizse çılgın aşıkız, deli divaneyiz. Kıyısı belli olmayan bir denizdeyiz. Bir gemiye binmişiz, gece, bulutlu bir gece... Allah'ın denizinde Allah'ın lütfu ile, onun ihsan ettiği güçle, başarıyla gemimizi sürüp durmadayız.

8

Güzel sakîyi rüyamda gördüm. Şarab kadehini eline almıştı... Bu gördüğüm onun hayali idi. Ben hayaline dedim ki: 'Sen onun kulusun, kölesisin, ama bizim efendimiz,

sahibimiz olmaya da layıksın. Umarım ki onun yerine geçersin de onun gibi bize şarab sunarsın.'

9

Bu aşk ateşi bizi pişirir, her gece harabata doğru çeker götürür. Başkası bizi bilmesin, görmesin, tanımasın diye, yalnız harabat erenleriyle bizi bir araya getirir, onlarla beraber oturtur.

10

Ey seher rüzgarı! Bize haber ver; sen geçtiğin yolda, o alev alev yanan, o ateş dolu, o sevda dolu gönlü gördün mü? O gönül, yüzlerce yalçın kayaları, graniti ateşiyle yaktı, eritti.

11

Efendim, sen bizi artık rüyada bile görmez oldun! Ta gelecek seneye kadar bir daha bizi göremeyeceksin. Ey gece; her dem bize bakıp duruyorsun ama, sen seherin aydınlığı olmadan bizi göremezsın.

12

Ey sevgili, geceleri gökyüzünde dolaşan ay senin çevreni bulamamıştır. Geceleri seni bulmak için uğraşana, dönüp dolaşana senin ayından armağanlar gelir. Her ne kadar şafağın çevresi, al yanaklı ise de, bu onun tabîi renginden değil, senin sapsarı yüzünün güzelliğinden mahcup oluşundan, utanışındandır.

13

Bir ömürdür ki, senin gül bahçeni görmedik. O mahmur, o insanın aklını başından alan nergis gözlerini seyretmedik... Vefa gibi halktan gizlenmişsin, nice zamandır ki biz senin güzel yanaklarını görmedik.

14

Ey dost! Dostlukta sana çok yakınız. O kadar ki nereye ayağını bassan, sevine sevine o yerin toprağı oluruz. Sevgilim, aşıklık mezhebinde reva mıdır ki, alemlerini seninle görelim de seni görmeyelim?

15

Ben bir müddet taklit ile kendimi bildim, kendimi beğendim. Ben o vakitler kendimde idim ama, asıl kendi varlığımı sezememiş, anlayamamıştım. Çünkü, o zaman ben kendimi görememiş, kendimi tanıyamamıştım. Sadece adımı işitmiştim. Fakat ne zaman ki, kendimden çıktım, benliğimi terkettim; işte asıl o zaman kendimi gördüm, kendimi buldum.

16

Ben kendime bazen; 'Emîr'im, bey'im' derim. Bazen de tutar; 'Ben bir esirim' diye haykırım. O haller geldi, geçti. Bundan sonra ben artık kendime gelemem. Zaten

kendime gelmemeyi, kendimde olmamayı huy edindim.

17

Gönlümü, belanın geçtiği yola koydum. Yalnız senin arkandan koşsun diye, gönlün ayak bağını çözdüm... Bugün rüzgar, bana senin güzel kokunu getirdi, ben de teşekkür için ona gönlümü verdim.

18

Benim zatım, bahr-ı küll, bütünlük aleminin denizi haline gelince, zerre-lerin güzelliği, Hakk'ın yarattığı bütün varlıkların hoşluğu, nizamı, bana aydınlanıp görünür. Ben ilahî tecellilerin heyecanına kapılıyorum da bütün vakitlerimin bir vakit olması için, aşk yolunda gece.gündüz mum olup yanmak isterim.

19

Beni önce binlerce lüfuf ile okşadı. Sonra tuttu binlerce kahır ile, binlerce dertle beni eritti... Benimle, sevgisinin zarı gibi oynuyordu. Ben, benliğimden geçip o olunca, ben onda yok olunca, beni bırakıp gitti.

20

Benim aşktan başka bir arkadaşım yoktu ve olmadı. Ne dünyaya gelme-den önce, ne de daha sonra aşksız yaşadım. Canım içimden bana şöyle sesleniyor: Ey aşk yolunun olgun yolcusu, bana kapıyı aç!

21

Ben zerreyim, sen benim güneşimsin; ben gam hastasıyım, sen tam benim ilacımsın! Kolsuz, kanatsız arkada uçar dururum, sanki ben bir saman çöpü olmuşum, sen de benim kehribarımsın.

22

Ey durmadan akıp giden gözyaşı; gönlümüzdeki sevdayı artıran güzelimize, o bağımız, o baharımız, o hoş seyran yerimize de ki: 'Birlikte geçirdiğimiz gecelerimizden bir geceyi anınca, edepten dışarı çıktığımızı düşünerek tasalanmasın, bizi mazûr görsün'

23

Sevgilim, senin gönlün, inci ve mercan denizidir. Sen. incileri, mercanları dağıtmaya, saçmaya bak! Az harcayan nekeslere hak yolu kapalıdır. Ten, sedef gibi ağzını açmış da ah ederek diyor ki: 'Canın yol bulamadığı bir yere ben nasıl sığarım? ..'

24

Senin canında bir can vardır. Sen o canı ara! Senin teninin dağında çok kıymetli bir inci bulunmaktadır. Sen o incinin madenini ara! Ey hak yolunda yürüyüp giden süfi! Eğer arayabiliyorsan, onu sen kendinde ara, kendinden dışarda arama!

25

Dünyaya ait duygular, üzüntüler senin gözlerini karartmış da; bahtsız insanların acılarını, günleri kararıp giden kişilerin kederli hallerini, gözyaşlarını göremiyorsun. Cehennemde yananların feryadları, uzaktan duyulmaz... Gönle huzür veren, cana can katan güzelleri sevdiğini ne diye iddia ediyorsun? Aşk kendini alçaltanların kandır, iyi nam sahiplerinin aşk ile ne işi var?

26

0 meftunun, o tutkun aşıkın gözlerini, sevgilisinin gözünde gör, seyret! 0 kudretine son olmayan, o yaratma gücüne akıl ermeyen, nasıl yarattığı anlaşılamayan Allah'ın halk ettiği güzelliklerde, gösterdiği nükteyi, manayı, inceliği iyice duy, anla sonra da, o nergis gözlerin içtiği hepsinin de benim gözlerimden aktığını seyret, gör!

27

Güzel huylu, sevgilimi denedim, o büyük bir ırmak gibidir, bulanık sel suları, onu asla bulandıramaz. Ben bir gün bile onun kaşlarını çatık görmedim. Onu, tıpkı ölümsüz (fanî olmayan) hayata benzetirim.

28

Zaman halktaki bu birbirine hiddetle söz söylemeyi, kırıp geçirmeyi, şu gürültüyü patırtıyı kısa keser. Ölüm kurdu, bu sürüyü birbirine katar, parçalar gider. Herkesin başında bir gurur, bir ululuk vardır. Fakat ecelin sillesi, günü gelince her kafaya iner.

29

Ey nazlı nazlı yürüyen selvi, hazan rüzgarı sana değmesin. Ey cihanın gözbebeği, kem göz senden uzak olsun. Sen göklerin de canısın, yerin de! .. Canına, rahmetten, rahattan başka bir şey dokunmasın!

30

Ey gönül; gönlümüzün dumanı sevdamızı belirtir, sevdamızdan haber venr: Ey gönül gönülden tüten dumanın, aşkla yanan, yakılan gönlün dumanı olduğu apaçık görünür. Ey gönül; bir gönlün kandan dalgalanması, o gönlün gönül değil, belki bir aşk deryası olduğunu gösterir.

31

Dostun hayali bizimle oldukça bütün ömrümüz seyirle, seyranla geçer, mutlu bir hayat yaşarız. Ey gönül; gönül nerede muradına ererse, sevdiğine kavuşursa, oradaki bir diken, binlerce hurmadan daha iyidir, daha hoştur.

32

Atımız, aşk yükleriyle, yokluk diyandan yola çıktı. Gece idi, fakat gecemiz karanlık değildi, vuslat şarabıyla hep aydınlanıyordu, mezhebimizde ha-ram olmayan aşk şarabından, dudaklarımızı, yokluk sabahına kadar asla kuru bulmayacaksın.

33

Mademki Cenab-ı Hakk tezce ayrılmamızı yazmıştı. Bizim o kavgamız, o tiksınmemiz ne içindi? Kötü idiysem zahmetten, sıkıntıdan kurtuldum; iyi idiysem, seninle birlikte yaptığımız konuşmaları, tatlı sohbetlerimizi yad et, an!

34

Peygamberimizin yolu, izi aşktır. Biz, aşk oğullarıyız. Aşk, bizim anamızdır. Ey ten çadırında gizlenen anamız, sen bizim hakikatı örten, gerçeği göremeyen tabiatımızdan, nefsimizden

35

Gevherimiz, mayamız, la'l renkli şaraplarla yoğruldu. Kadehimiz, çok şarap içtiğimizden ötürü elimizden şikayete, feryada geldi. O kadar çok mey üstüne mey içiyoruz ki, ne biz şarabın başından ayrılıyor, ne de şarap bizim başımızdan ayrılıyor.

36

Eğer ben ölürsem, beni ölü olarak alın, götürün, sevgilime teslim edin. Sevgilim, eğer benim pörsümüş, çürümüş dudağımı öper de, ben o anda dirilirsem sakın şaşmayın.

37

Sevgilim! Ne vakte kadar bize, uzaktan seyirci olacaksın? Biz, çare bulucuyuz. Aşk bizim çaresiz bir zavallımızdır... Can kimdir? Beşikte yatan aciz bir çocuğumuz. Gönül kimdir? Bir garip, avare konuşumuz.

38

Bazen temizliğimizi melekler kıskanırlar, bazen korkusuzluğumuzu, yap-tığımız kötü işleri görür de, Şeytan bile bizden kaçır. Şu topraktan olan tenimiz, Hakk'ın bize lutfettiği emaneti taşımaktadır, çevikliğimize, gücümüze, kuvvetimize aşk olsun.

39

Bizim topraktan yaratılmış olan tenimiz, göklerin nürüdür. Bizim hak yolundaki çevikliğimizi melekler kıskanırlar. Bazen bizdeki temizliğe melekler imrenirler, haset ederler. Bazen de, hayasızlığımızdan, kötülüğümüzden şeytanlar kaçır.

40

Sevgilim, incir satan bir kişiye, hangi iş daha iyidir? Ey can kardeşim, elbette, incir satmak daha iyidir. İşte bize de yaraşan, iyi gelen şey, sermest yaşamak, mest ölmektir. Sevgilim, mahşere de koşa koşa mest olarak varmaktır.

41

Tanbur; 'Tentenen' diye inlemeye başlayınca ten zindanında mahpus olan gönül, elsiz ve ayaksız zincirini koparmaya koyulur... Çünkü tanburun nağmelerinin mehtabında,

gizlenmiş birinin sesi, ona; 'Ey yolunu şaşırılmış, ayrılık hastalığına tutulmuş gönül, gel! ' diye seslenir.

42

Seni, kimseye muhtaç olmadan tek başına yaratan o eşsiz varlık, seni sevda içinde tek başına bırakmaz.. Kendi içine kapanıp hayaller, düşünceler meydana getirdiğin evde, yani senin gönül evinde, seni yalnız bırakmamak için, sana yüzlerce güzel yüzlü eş, dost belirtir.

43

Seninle birlikte olduğum zaman, sevgiden, dostluklar yüzünden uyuyamam. Sensiz olduğum vakit de, inler dururum, üzüntüden gözümü kapaya-mam. Şaşılacak şey.. Her iki gece de uyanığım, fakat bu iki uyanıklığın arasındaki farkı sen gör!

44

Ey dönek huylu felek, türlü kötülüklerle, hile ile gönlümün rahatını kaçırdın, bana ne oyunlar ettin! Ama bir gün beni senin sofrana oturmuş, ay gibi nürdan kaseler yaparken görürsün.

45

Aşk ateşinden dünyada sıcaklıklar vardır. Aşkın vefa sütünden cefa bile yumuşar. Güneşin bile utandığı bir ay'dan utanmayan kişi, ne utanmazdır, hem ne utanmaz!

46

Ey güneş gibi eşsiz olan sevgili, gel! Senin güzel yüzün olmadıkça, bağ da, yapraklar da sarı sarıdır. Gel, sevgilim gel! Dünya sensiz, tozdur, topraktır. Şu meclis. şu neşe, şu zevk alemi, sensiz tatsızdır, soğuktur.

47

Gel sevgilim, senin güzel yüzünün nüm ışığı örtülecek, gizlenecek bir nür değildir. Senin güzelliğin, erlik suyunda meydana gelmiş bir güzellik değildir... Gel, sevgilim; kendini öfke perdesi içinde gizleme! .. Gel; gel ki senin güzelliğin gizlenecek güzellik değildir!

48

Ey her ağacın, her bağın, her otun yeşilliği, tazelik ve baharı! Ey benim devletim, bahtım, yüceliğim! .. Ey yalnızlığım, ey sema'ım, ey ihlasım ve riyam! .. Gel; gel ki sensiz, sen olmadıkça bütün bunların hepsi sevdadan ibarettir!

49

Efendim, mevlam! Ben eskiden işlenmiş günahlara, geçmişte yaptıklarına tövbe ederim. Telef olmuş, yok olup gitmiş bir aşkın özrünü kabul etmez misin? Benim pişmanlığım, her ne kadar senin bol kereminden, merhametinden kendi varlığıma yönelmek ve cömertliğini incitmekse de, efendim, Allah'ım beni affet, beni affet, beni affet!

50

Bizi dirilten o dost, ne kadar temiz, ne kadar tatlıdır, ne kadar hoştur, güzeldir... Biz insanlar, ruhlardan, gönüllerden ibaret idik, bedenlerimiz yoktu. O aziz dost, bedenlerimizi, ruhlanmıza konuk evi olarak yarattı. O dostumuz, o efendimiz, lutfeder, kerem buyurursa bizi affeder, nasıl önceden yarattıysa, gene yaratır, bizi tekrar diriltir.

51

Aşk geldi, beni her şeyden, herkesten ayırdı, beni maddî isteklerden alıkoydu, üzdü, perişan etti. Sonra bana acıdı, lütfetti ihsanlarda bulundu, beni okşadı. Allah'a şükürler olsun ki, şeker gibi vuslat suyunda eritti, beni kendine kattı.

52

O dost, beni sevgi ile, nazla, çeşit çeşit nimetlerle besledi. Etten, deri ve damarlardan dokunmuş çok değerli bir kumaştan arkama usta bir terzinin diktiği süslü püslü bir elbise giydirdi. Aslında, tenimiz bir hırkadır. Onun içinde bulunan gönül, süfi bir dervıştır. Şu gökkubbesinin içindeki bütün alem, bir ibadet yeridir. Şeyhimiz de O'dur.

53

Seni kucaklayamadığımdan beri ağlıyorum. Ağlamadan kaldığımı gören yok! Sen canımda, gönlümdede ve gözümde, bu sebeple unutulmamaktasın. Allah için sen de beni unutma!

54

Bu sendeki gurur ne kadar artacak? Çeşit çeşit görünüşünün hayali, sende daha ne kadar sürecek? .. Sübhanallah, sende şaşılacak bir tavır, anlatılamayacak bir iş, bir hal var. Ben sana 'hiç' diyeceğim ama, sen 'hiç' de değilsin. Bu kendini bir şey görmek, hep senin zannın, vehmindir.

55

Hakk'ın nûriyle nûrlanma kabiliyeti olan gönül sahibinin canı, Hakk'ın sırlarıyla dolar. Sakın benim etten, kemikten, deriden ibaret olan tenimi, o sırlardan habersiz tenler arasında sayma! Çünkü bu ten, Hakk'ın ihsan ve lütuf denizine girdi, baştan başa lütuf ve ihsan kesildi.

56

Allah'ı zikretmekle, değerli bir insanın değeri artar, nûrlanır. Yolunu kaybetmiş kişiyi zikir, hakikat yoluna getirir. Her sabah, her akşam, her namazda, bu 'La ilahe illallah' (=Allah'tan başka mabud yoktur) sözünü kendine vird edin.

57

Eğer yaşıyorsan, canın varsa, gel, orada can feda et! Oradaki sen, buraya gelmeden önce orada idin. Orası senin asıl vatanındı. Can bir nükte duydu, bir buyrukla o yerden ayrıldı, buraya geldi. Burada yüzlerce nükte duyduğu, yüzlerce işaret aldığı halde nasıl

oldu da o yere dönmedi?

58

Eğer kendini, gerçek varlığını bulmak istiyorsan, kötü huylarından, nefsanî arzularından kurtul! Kendi maddî varlığından dışarı çık! Dereyi bırak, Ceyhun doğru gel! Feleğin yükünü öküz gibi ne diye çekip duruyorsun? Bir takla at, sıçra feleğin üstüne çık!

59

Hakk yolunda ten pamuğundan can esvabını ayıran o efendi Mansur idi. Aslında Mansur; 'Ben Hakk'ım! ' demedi, bu sözü Hakk dedi. Mansur nerede; bu söz nerede? Bu sözü söyleyen Hakk idi, Hakk idi.

60

Gene gel! Gene gel! Her ne isen olduğun gibi gene gel! Hakk'ı tanıımıyorsan, ateşe tapıyorsan puta tapıyorsan gene gel... Bu bizim dergahımız, evimiz umutsuzluk evi değildir. Yüz kere tövbeni bozmuşsan gene gel! .

Tahran Üniversitesi profesörlerinden Firüzanfer merhûmun Şemsî 1342 (1963) senesinde Tahran'da bastırıldığı ve benim tercümeme esas teşkil eden Ruba 'î Dtvanı'nda ve bendenizde bulunan başka yazma ruba'îler arasında bulamadığım bu ruba'înin Hz. Mevlana'ya ait olmadığını söyleyenler varsa da, Mevlana'dan bahsedilen her yerde, her toplantıda sanki bu büyük velînin başka güzel şiirleri yokmuş gibi hep bu ruba'î tekrar edilip durulur. Kimin olursa olsun, bu ruba'î:

'Allah'ın rahmetinden ümit kesilmez. Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü o çok bağışlayan, çok esirgeyendir.' (39/53) Ayet-i kerîmenin izahından ibarettir.

Hoşumuza giden 'Yüz kere tövbeni bozmuşsan yine gel! ' sözü, 'Ümitsizliğe kapılma! Allah'ın rahmetinden ümit kesme! ' manasına gelmektedir.

Yoksa Hz. Muhammed(s.a.v.) 'in yolundan kıl kadar ayrılmayan Hz. Mevlana, tövbeyi sık sık bozmanın Hakk'a karşı küstahlık olduğunu elbette bilmektedir.

Çünkü bir hadîslerinde alemlere rahmet olan büyük ve eşsiz Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır: 'Günah işlemekte ısrar ettiği halde günahlardan tövbe eden kişi, adeta Allah ile alay etmiş olur.'

Yahya b. Muaz hazretleri de; 'Ben tövbeden sonra işlenen bir günahı, tövbeden evvel işlenmiş yetmiş günahdan daha çirkin görürüm.' diye buyurmuşlardır.

İran'ın yetişirdiği en büyük şairlerden Şîrazlı Hafız merhum da gönül kırmanın büyük bir günah olduğunu anlatmak için miibalağalı bir ifade ile:

'Kimsenin kalbini kırma da, ne yaparsan yap! Bizim şerîatimizde bundan başka bir günah yoktur.' derken; 'Gönül kırma da, her türlü kötülüğü yap! ' mı demek istemiştir? Yukarıdaki ruba'îyi okurken bu hususu da düşünmek gerekir.

61

Rebab, îsrafîl'in nefesiyle seslenmede, feryad etmededir. Bu sebeptendir ki, rebabın sesi, aşk ateşi ile kavru lan gönülleri diriltir. Onlara yeniden can verir, onları gençleştirir. Zamanın iyi ettiği sevgi yaralan kanamaya başlar, batıp yok olan sevdalar küçük balıklar gibi bir bir suyun dibinden yukarıya çıkarlar.

62

Ya Rabbî! Ya Rabbî; rebabın tesbihi hakkı için! Çünkü rebabın tesbihinde yüzlerce soru, yüzlerce cevap vardır... Ya Rabbi; yanmış, kavrulmuş gönül, yaşlarla dolu göz hakkıyçün söylüyorum, biz, küpteki şaraptan daha hoşkunuz.

63

Biliyor musun, şu rebabın sesi ne diyor? Diyor ki: 'Benim arkamdan gel; beni takip et de yolu bul! Çünkü doğruya varmak için yola çıkmışsın ama, eğri bir yol tutmuşsun... Çünkü sormakla cevaba yol bulunur.'

64

Bugün de her gün gibi yine harabız. Yine harab olmuşuz. Endişe kapısını açma! İçli feryadları ile, yanık sesiyle bize her şeyi unutturan rebabı eline al, çalmaya başla! Her zerrede, her şeyde kainatı yaratanın kudretini görenler ve onun ilahî güzelliğini kendilerine mihrap edinenler için, yüz çeşit namaz, yüz çeşit rükü, yüz çeşit secde vardır.

65

Bizim sarhoş olmamız için, şaraba ihtiyacımız yoktur. Meclisimizin neşelenmesi için çeng ve rebab da istemeyiz! Biz gönül alıcı bir güzelin yüzünü görmeden, hoş sesli çalgıcıyı dinlemeden mest olmuşuz, kendimizden geçmişiz.

66

Bizim şarabımız, kadehsiz olarak sunulmaktadır. İçimize bir ateş düşmüştür, yüreğimiz yanıp tutuşmaktadır. Fakat, bu gönül yangınının dumanı görülmemektedir. Aşk rebabının feryadı, inlemesi gerçek sevgilimizin, gönül sultanımızın yayından, O'nun mızrabındandır. Sakın; 'Bu rebabdır, bu sesi rebab çıkanyor.' deme!

67

0 eşsiz, parlak incinin hayali gözümün önüne geldi. 0 anda kendimi tutamadım, ağlamaya başladım. Gözyaşlarım akarken içim yanıyordu. Heyecandan şaşırılmıştım. Gizlice gözümün kulağına dedim ki; 'Biliyor musun? Gelen konuk çok kıymetlidir, çok azizdir. Ona bol bol aşk şarabı sun! '

68

Sübhanallah! Ey parlak, ey eşsiz inci! Seninle ben, her hususta birbirimize aykırı düşüyoruz. Ben, senin bahtınım, beni hiç uyku tutmuyor, geceleri uyuyamıyorum. Sen ise, benim bahtımsın, uykudan kendini alamıyorsun, hiç uyanmıyorsun.

69

Düşünme! Boş yere kafanı yorma! Kendini uykuya ver, uyu! Çünkü düşünce, gönlün ay yüzüne perde olur. Gönül ay gibidir. Düşünce bulut olur, onu örter, nürünü gizler. Bu sebeple gönülde düşünceye yer verme, düşünüp taşınmayı suya at!

70

Uyku geldi, göze girmek istedi fakat gözde yer bulamadı. Çünkü, göz senin sevdan yüzünden ateşler içinde kalmış, yaşlarla dolmuştu. Göze giremeyen uyku, bu defa gönle doğru gitti. Civa gibi yerinde duramayan kararsız bir gönül buldu, sonra o, tene doğru yol aldı, oraya yerleşmek istedi, orayı da harap, hem de çok harap gördü.

71

Ey uyku! Sen tadı hoş, içilmesi hafif bir ab-ı hayat bile olsan, bu gece bizim yanımızda işe yaramazsın, senin bizimle işin yok. Ey uyku, başındaki saç sayısınca başın olsa, bu gece bir baş kadar işe yaramaz, kendi başını bile kaşıyamazsın.

72

Sakî! Cananın güzel yüzü aşkı için, sevabına bana o toprak ve su görme-yen aşk şarabından sun! Ben beden hastası değilim, hastasıyım. Ben, şerbeti ne yapayım? Sen bana şarap sun, şarap!

73

Gece geldi. Şu gönüldeki yanışın acaba sebebi nedir? Ben sanıyorum ki, tanyeri ağardı, acaba gündüz mü oldu? Şaşılacak şey! Aşkın gözüne ne gece sığar, ne de gündüz... Şu aşkın gözü acaba, gözleri mi bağlıyor... İnsanı görmez hale sokuyor.

74

Sen öyle güzel, öyle eşsiz bir varlıksın ki, gökler bile seninle neşelenir, seninle güler. Hal böyle iken, eğer bir insan tutar da sana aşık olursa, buna şaşılır mı? Bu sebeple sen beni istesen de, istemesen de, ben yaşadığım müddetçe sana, kul köle olacağım.

75

Sen bu gece birdenbire perdeleri kaldır! Korku ve endişeyi üstünden at! İki dünyadan da tamamiyle vazgeç, onlarla zerre kadar ilgilenme! Dün sen candan ve gönülden bahsetmiş, onlardan şikayette bulunmuşsun. Bu gece ben onları yakaladım. Canı öldürülmüş, kesilmiş bir halde, gönlü de ağlar ve inler bir durumda önüne bırakıyorum.

76

Sırlara dalanlar, sırlar içinde varlıktan kurtulanlar, bu gece, kendilerinden geçmişler, sevgili ile perde arkasında, halvette oturmuşlardır. Ey yabancı varlık! Aşk yolundan çekil, bu gece yabancıların aramızda bulunması bizi üzer, bize zahmet verir.

77

Dostların hatırı için bu gece uyuma! Gecenin kulağını tut, bük, uyuma! 'Fitnenin

uyuması daha iyidir.' derler. Sen de bir fitnessin. Fakat senin gibi güzel bir fitnenin uyanıklığı daha iyidir. Bu sebeple acele etme, uyuma!

78

Ey talihimi, bahtımı uyandıran sevgili uyuma! Ey ilkbaharın, ey giil bahçesinin rengi, parlaklığı uyuma! Ey kanlar için nergis göz! Bu gece zevk gecesidir, neşe gecesidir, sakın uyuma!

79

Ey ay yüzlü, böyle bir gecede ay gibi sen de uyuma! Şu dönüp duran gökkubbe gibi dönmeye başla, uyuma! Bizim uyanıklığımız, alemi aydınlatan ışık olur, چراغ olur. Sen de bir gece ışığı bekle, onu koru, gözet uyuma!

80

Ey yar, senin gibi bir sevgili yoktur! Senin benzerin bulunmaz. Her iş seninle yola girer, senden düzenlenir. Sen uyuma! Bu gece senin güzel nürü yüzünden yüzlerce ışık parlayacak, etrafı aydınlatacaktır. Zaten sen bizim içimizdesin, sakın,uyuma!

81

Ey sevgili, yine bize yakınlık göster, dostluk et, bize yar ol! Bizi sensiz bırakma, uyuma! Ey sarhoş bülbül, gül bahçesinde uyuma, garip olan, kimsesiz bulunan dostalan düşün, onları gözet, koru, uyuma! Bu gece, lutuf gecesi, bağış gecesi, ihsan gecesidir, sakın uyuma!

82

Eğer sonsuz bir hayat ve mutluluk istiyorsan, uyuma, dostun aşk ateşiyle yan, yakıl, uyuma! Yüzlerce gece uyudun, ondan ne elde ettiğini, ne kazandığını gördün. Allah için olsun bu gece sabaha kadar uyuma!

83

Ağza sığmayan lokmayı iste! Rüh gıdası gönül lokması ara! Kitaplarda yazılı olmayan ledün ilmini ehlinden öğrenmeye çalış! Cenab-ı Hakk ile kamil insanların, ermişlerin gönülleri arasında öyle bir sır vardır ki, Cibril bile oraya girip o sırrı öğrenemez. İşte sen o sırta aşına olmaya gayret sarfet!

84

Dînî vazifelerini yapmadan, iyj, yararlı bir insan olmadan Cenneti isteme! Hakk'a layık bir kul olmadan, onun lütfuna, ihsanına nail olmadan Süleyman mülkünü talep etrne. Mademki, işin sonunda ecel vardır, ölüm bir gün gelip yakana yapışacaktır, hiç bir müslümanın hatta hiç bir insanın kalbinin incinmesini arzu etme!

85

Müşkülünü çözen, seni hakikata ulaştıran bilgiyi, ölüm gelip çatmadan önce iste, öğrenmeye çalış. Aklını başına al da, şu dünyayı, yani var gibi görünen yoğu bırak, yok

gibi sandığın varı iste!

86

Bu gece, dosta kavuştuğum için sevinç içindeyim, pek mutluyum. Bu gece ayrılık kaygısından kurtuldum. Dostla kucaklaştık, sarmaş dolaş olduk. Bu uğurlu, bu mes'ud anlarda gönlüme sesleniyor, diyorum ki; 'Allah bana acısa da, bu gecenin anahtarı kaybolsa; ne olur; sabahın kapısı açılmasa.

87

Bu seher vakti esen rüzgar, Hakk aşıklarının gönüllerindeki sırlara aşınadır. Bu uğurlu zamanda sen de uyuma. Bu zaman yalvarma, yakarma zamanıdır, uyuma zamanı değildir! İki cihanın halkına, ilahî bir lütuf olarak ezelden ebede kadar kapanmayan dilek kapısı, seher vaktinde açıktır. Fırsatı kaçıрма, yatıp uyuma!

88

Ansızın bir şeker kamışı bitti, filizlendi, birdenbire böyle bir ab-ı hayat kaynayarak coştı. Ansızın padişahlar padişahından lütuflar, ihsanlar, sadakalar gelmeye başladı... Hz. Mustafa'nın aziz ve mukaddes ruhunun şad olması için

89

Biz aşkın aşığıyız. Çünkü aşk kurtuluştur. Can Hızır gibidir. Aşk ise ab-ı hayata benzer. Aşk padişahından berati olmayana yazıklar olsun! Hayvanın, aşkı besleyen, ruha gıda olan manevî tatlılıklardan, can şekerinden ne haberi olacak? ..

90

Sıfatların şekline, rengine bağlanmış olan o ruh, Hz. Mustafa'nın nuruyla zat-ı ilahîye yükseldi... O ruh Hakk'ın zatına doğru yükselirken, sevincinden, Hz. Mustafa'nın ruhunun şad olması için salavat getirmeye başladı.

91

Her iki gözüm, o mahmur gözlerinden mest olmuştur. Şunu anla ki, senin aşkından, senin elinden ben elden çıktım. Bari bana uy da sen de başını salla, peki de! Başında aşk havası esiyorsa, bu haller sende de vardır.

92

Yarla hoş geçinen kimse yarsız kalmaz. Müşterisi ile uzlaşan tacir, müflis olmaz. Ay geceden ürkmediği, karanlığından kaçmadığı içindir ki nürlandı.gül, o güzel kokuyu dikenle hoş geçinmekle kazandı.

93

0 padişah, kötü huylu kullarından yüz çevirmez. Senin gibi yüzlerce kulunun suçuna, edepsizliğine bakmaz. Bu sözü sen söyleme, bunu onun deniz gibi sonsuz olan lütfü söylesin. 0 öyle merhamet sahibidir ki, bizim kötülüğümüzden kara şeytan kaçır da, o kaçmaz!

94

Gönlüm beni kavgaya düşürdü, kendisi kaçtı gitti. Beni yalnız bıraktı. Can halime acıdı geldi. Fakat sevdami görünce, o da dayanamadı, kaçtı. Bu defa ürküp Zühre yıldızı, benim feryadımı duydu, gökten yere indi, yanıma geldi. Beni ateşler içinde bulunca, korktu, acele ile sazını yere bırakarak o da, kaçtı gitti.

95

Rüzgar geldi, bahçede içki içenlerin başlarına güller saçtı. Yar geldi, dostların kadehlerine mey doldurdu. O taze sümbül gibi kokan saçlar, güzel kokular satanların karına engel oldu. O mest nergis gözler, akli başında olanların kanlarını döktü.

96

Yağmur, aşkla gönlü yanan, birisinin başına yağıp durmadaydı. O kadar çok yağdı ki, aşık hemen eve kaçtı. Bu hali gören hoş bir kaz, kanadını çırparak dedi ki: 'Yağmuru benim üstüme yağdır, çünkü Allah benim canımı sudan yarattı, benim su ile ülfetim vardır

97

Sevgilim! Gönül seni anınca şenlendi, neşelendi. Allah'a yemin ederim ki, o neşeyi, zevki şaraptan almayı düşünmedi de elindeki kadehi içmeden yere döktü. Gönül sensiz kendini cansız ölü bir kalıp gibi gördü. Zaten candan kaçanın layığı da işte budur.

98

Rüzgar, sevgilinin dağınık saçlarını okşayınca, ay, o güzelliğe hayran olur da, ona candan dua eder: 'Ömrün uzun olsun!' der. Ey bana öğüt veren kişi, aşktan, gönlümün aldığı manevî zevki, sen de tatsaydın, beni bırakır, kendine öğüt verirdin!

MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-Î RUMÎ

SERAP DEMİRTÜRK

Diyeceğim Var

Yerdeki hazan yapraklarına takıldım kaldım.
Hiç tükenmiyor;
Biri iniyor, ardından öbürü...
Hayatın acılarını
Atıyor omuzlarından koca çınar..
Oysa baharda yenilenecek, ışıyacak hayat...
Ağaç mı olsaydım ne?

Kanayan yaralar,
Acıyor can yakarken.
Kapandı kanayanlar.
Ya kanamadan can acıtanlar?

Bir ömür boyu acır mı bir yara?
İnsan, avuçlarını açmışcasına
Yalvarır mı yaradanına içinden hep
Neden, diye diye.

Gözlerimi kapattığımda
Kendimi arıyorum.
Balığın yüzgecine mi,
Kuşun kanadına saklansam?
Nere olduğunu bilmediğim yerlerde,
Sorgulasam hayatı.
Tükenişin resmini bulsam
Bir kadının gözyaşında.
Umudun yok oluşunu yakalasam
Bir musalla taşında.
Elini sevdiğine verirken
Işıl ışıl bakan gözlerdeki
Bencilliği keşfetsem.
Dört büklüm yürüyen ihtiyardaki
Yaşama azmini alsam,
Getirip şu hasta çocuğun
Yüreğine koysam.
Ya da
Ben diye diye
Çılgık atan insanlığın elindeki
Bencillik kılıcını kessem.
Biter mi içimdeki sızı?

'Bitmez can' dediğini
Duydu deli yüreğim.
Bitmez...
İnsan kendi için dilediğini,
Şu garibe de dilemedikçe
Bitmez bu gönül ağrısı.

Ha sen, ha ben
Ne fark eder.
Ben yanmışım,
Ömür bitmiş,

Kim bile.
Sen erimişsin,
Gönlün solmuş,
Kim duya..

Yaşamın kışkacında
Savrulurken dört yana;
Tutun salın bir ucuna
Uzan,
Tut şu balığın elini
Ve git
Boylu boyunca....

Güllük Şiir Güldestesi-2006

<embed src=' http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/turkiye/trakya/01.asf' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true' >

SERAP DEMİRTÜRK

Diyemedim

Karanlıklar içindeydim,
Şimşegin ışığına muhtaçtım.
Susuzluğum had safhadaydı
Ve sen geldin;
Sirtında yağmur damlalarıyla.
Kucağında yaradanın sevgisiyle,
Geldin oturdun gönül soframa.
Sözler aştı dağları,
Denizler taşı ne çok söyleştik...
Daktilomun tuşları ağladı sen anlattıkça
Babam dedin,
Annem dedin,
Kızım dedin de bağrımı deştin.
Yaralı kaplanlar misaliydin,
Yüreğini gömüp kuma,
Geçmişle gelecek arasında
Yer bulamadın kendine...
Öyle bir yağmur yağdı ki
Gözlerimden yüreğime
Diyemedim...
Bendeki gücü vereyim dedim de
Veremedim...
O kadar gururlu,o kadar asil
Ve o kadar ulviydi ki yüreğin...
Sevgi adına,
Dostluk adına ne varsa
Vermek isterdim sana...
Veremedim...
Ahretliğim,can dostum...
Nerdesin bilemedim.
Kanadım kırıldı
Diyemedim.
Dostluğuna sığınmak istedim de
Bulamadım ne seni
Ne de o dost yüreğini.
Ölülerin ardından ağlanır,
Ya yaşarken yok olanlar
Nerdedirler bilir misin,
Bilip de söyler misin?
Sanmam ki bilesin.
Sanmam ki diyesin.
Sanmam.
Çünkü senin yüreğin
Dolmuş da taşmış,
Taşmış da aşmış.

<BGSOUND SRC='

http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Zafer%20Peker%20-%20Diyemedim.mid

'>

SERAP DEMİRTÜRK

Diyemem ki

Böyle olmamalıydı gidişin...
Özlemlere saldın beni.
Gül yüzüne hasret,
Umutsuz koydun beni.

Bükük bıraktın boynumu,
Sarmaz mıydın yüreğimi?
Tutmaz mıydın ellerimi?
Çaresiz koydun beni.

Bilirim ki gelemezsin,
Nasılım niceyim soramazsın,
Dalım kolum olamazsın,
Çığlıksız koydun beni.

Derdimi söyleyemem ki,
Gözlerine bakamam ki,
Ah babam diyemem ki,
Gözyaşında koydun beni.

<embed
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/aka_gunduz_kutbay/aka_gunduz_nihave
nd.wma'='285' height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle'
controller='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Dizedeki Ezgi

İşte şiire meydan okuyorum...
Gecenin bu vaktinde gel,
Gel de gir kalemime ey duygu;
Kır zincirini esir gecelerin
Ve haykır bana çaresizliğini sözün
Ki ezgiden nasibini almamış dizeler
Ağlasın, diz çöksün önünde.
Sen onurla kaldır başını,
Her dize şiir değildir diye.

SERAP DEMİRTÜRK

Doğu Türkistan Katliamları - (videolu)

<img
src='http://1.bp.blogspot.com/_60IZnvL7ikk/SY-YiVVinnI/AAAAAAAABZA/mM2Hjyu6zJ
8/s400/3107875103_d92e62538d.jpg'>

YÜREKTEKİ ÇIĞLIK

Elimde bir davulcu tokmağı ile
Vursam,
Vursam,
Vursam!

Arasam seni
Gözyaşlarının gölgesinde
Ağıtların çığlığında
Bedduaların inlemesinde,
Cesetlerin kokusunda
Duymaz mısın bu davudî sesi?

Nerdesin?
Arasam seni
Şu ananın ıslak mendilinde,
Çocuk gibi ağıtlarda;
Millet, dil, din farkı gözetmeden!

Sorsam seni
Gözlerimdeki öfkeyle
Huzursuzluk limanlarında,
Zincirlerin kıvrımında...
Nerelerdesin, bir bulsam!

Hangi dokuz aylık yolculuk getirdi seni
Bunca verimsizliğinle?
Ağlattığın gibi onca
Sen de ağladın mı doğarken?
Söyle!
De hadi!
Hadi hayâ artığı!
Neredesin ey insanlık!

Serap Hoca

YIL 2009...

Doğu Türkistan Uygur Özerk Bölgesindeki cinayetleri kınıyoruz.
SOYDAŞLARIMIZLA AĞLIYORUZ.

SERAP DEMİRTÜRK

Dostluk mu Dedin, Boş Ver

-Gidiyor sevgiler kendilerini öldürerek-

Eğer dostum dediysen
Zamanın bir anında bana,
Yüreğinin bir yerinde
Bir nebzelik hatırım kalmışsa
Hisset sevgimi ve
Unutma
Vefadır ayakta tutan dostluğu.
Bil ki
Vefasızlık yakışmadı sana...
Hançerin teğet çizer sandın belki
Ama hedefi vurdun bilmeden.
Şimdi savrul bakalım
Ya da kavrul,
Gönlünce at koştur...
Bak süzülerek iniyor
Gökyüzünden bir kuşun ak tüyü;
Yanağına,
Başka bir dostun
Islak yanağına!
Katledip duygularımı,
Yazık ettin...
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Dostum- Düzyazı

Dostum diyebilmek...Ne güzel..Umarsızca, düşünmeden, güvenip söyleyerek tüm içtenliğine içindekileri ve tükenmeden, yeniden çoğalarak onun yüreğindeki gibi bin yürekte, dostum diyebilmek bir yüreğe ne güzel bir tercih...

Dostum...Sımsıcacık bir sevgi akıyor yüreklere dost deyince an be an..Güven akıyor damarların içine..Diyor ki yüreğin: Sarar seni sevgisiyle dostun, bil bunu....ve zaman zaman hayatın taşları takıldığında ayağımıza, uzanıp da yatınca boylu boyunca şu kırık dal misali gözlerimiz dostu arar...Yok dersin, unuttu dersin. Gidersin de kalkıp viran gönlüne, bir çay demleyim dersin kendi halince...Kaşığı bulursun da şekeri bulamazsın...Bakarsın ki gelmiş dostun şeker niyetine...Onsuz bir şeyin tadı yok...Dostum dedikleriniz...Hiç ummadığınız anda yanınızda bitiveren bir yağmur bulutu gibidir...O döker içini, siz dinlersiniz; siz söylersiniz, o savrulur ve nihayetsiz bir limanın yolcuları olan bu garip gönüller, bu teselli ile ummana bakıp dudaklarını kıpırdatarak bir şeyler diler.

SERAP DEMİRTÜRK

Dostum Beni Nerede Unuttun?

Demek ki böyle yürüyormuş dostluk kervanı
Ne oldu ki
Gemi azıya mı aldı da
Unutulanlarda saklı kaldım
Ne yaptım da silindim
Ne yaptım de bir
Bileyim de
İndiremesem de seni yüreğimdeki tahttan
O tahtın tahtalarına vurayım başımı bir bir
'Kendin gibi san herkesi'
'Sıkma hiç yumruğunu ki dağılsın sevgi'
'Baka baka gözlerine yalan deme hiç'
Evet...
Bunları düstur edip de kimliğime
Yazmıştım adımın yanına...
Hadi
Söyle şimdi ey dost,
Nedendir adımın yok oluşu...
Nasıl kıydın da
Nasıl sildin
Nasıl uzandı elin de
Nasıl yok ettin
Adımı
Şimdi
Bırakırken beni böyle
İşte böyle
Yıkık,
Ezik...
Dön dön oku
Dön dön yaz
Dost kervanına katıl da
Sevil
Sevil
Sevil...
Unutma ki
Yaşatan,
Yaşayacak olan
İnsandır ve
Sen: insansın...
Hadi sıçra da
Kendin in gönlümden
Ben sana kıyamıyorum.

Serap Hocan

SERAP DEMİRTÜRK

Dön Umman Gözlüm

<td width='70' bgcolor='#000000'><td width='70' bgcolor='#000000'>
<TD
colspan=2 align=center bgcolor=#000000'

<p align=center>

Nasıl da sevip,
Nasıl da sarmıştı akgüvercini elleriyle...
Açtığında avuçlarını gitmez sandı,
Uçmaz sandı...çünkü çok sevmiştii...
Döner miydi ki...

-Sadece gönül dilinden anlayanlar okusun.-

Yarım,
Bu siyah günün ardı ne renk
De bana!
Nerdesin!
Nasıl kıyar da gidersin!
Nasıl tutmazsın elimi...
Kolay mı bu kadar
Bırakıp da
Yok sayıp da
Gitmek...

Nasıl kıydın bu sevdaya
Nasıl acımadı yüreğin
Hem sana hem bana!
Canözüm...
Nerdesin!
Duymaz mı ağıdımı kulakların
Rabbimden başka kimsem yok ki...
Ondan yardım istedim
El uzatsın sana
Taş değmesin ayağına diye.

Yar!
Ah yar!
Bilmez misin ki
Sevdalının yüreğini
Sadece sevdalısı yakar
Ve
Sadece sevdalısı yıkar...
Nerdesin yüreğim!
Ses ver, öldüm...
Sensizliğin ölümümdü yar,
Bilmedin.
Ellerimi uzattım tutanım yok,
Kollarım bomboş saranım yok
Gözlerim bir pınar silenim yok ...
Hıçkırıklarım gelmez mi sana?

Şimdi...
Bir elimde kör bıçak
Bir elimde sevdan...
Ne yapayım ben yar!
Söyle!
Kör kuyulara attın beni,
Yanarım yangınlar içinde
Alevler, yüreğimdeki yangına acıdı.
Canözüm...
Ne olur,
Bir ses ver...
Çitmedim de,
Ölmedim de,
Yaşarken öldürme beni...
Bak,
Keman ağlıyor benimle...
Dil yarası,
Gönül yarası olmasın...
Hasrete olsun şikayetler,
Sevilenin sözü,
Sevilene ölüm fermanı olmasın.
Gel,
Dön gel...
Seni götüren yol,
Geri getirsin.

Sözün vardı,
Salımdan tutacaktın.
Vazgeçtim,
Tutma,
Yeter ki dön
Dön umman gözlüm,
Dön!

Serap Hoca

Güllük Şiir Güldestesi-2007

SERAP DEMİRTÜRK

Döngü

DÖNGÜ

Ayağımın altında,
Avcumda,
Yüreğimde...
Her yerde hep cam kırıkları...

Bütün gülüşleri,
Sevinçleri,
Güzellikleri kanatarak ince ince
Küstürdü gün batımını,
Ağlattı yakamozu,
Sızlattı gün ışıklarını...

Karanlığa sindi
Ağtlar,
Gözyaşları,
İnemeler...

Yalana sarıldı sevdalar,
İffeti boyadı siyahlar,
Boynunu büktü çaresizlik...
Beyazın gölgesi utandı...
Kırık camlar tortop oldu...
Gidenin ayak izi yok oldu...
Ve ışık, güne selam verdi.

Her yerde hep cam kırıkları...
Koy elini vicdanına
Gör nasıl tükendiğimi,
Anla bitkinliğimi,
Hisset artık canımda can,
Özümde hâl kalmadığımı...
Yürüyen ben değilim,
Konuşan hatta gülen...
An be an çekiliyor
Gönlümün canı...
Dokunma!
Çek elini yüreğimden!
Yersiz yurtsuz bir divaneyken ben,
Sana sığınan eli kıran sen...
Yok ol gözüm önünden!
Tek kişilik gönül evimin
Ne kapısında
Ne duvarında
Ne gözbebeğinde olmasın izin.

18.12.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Dönüşte

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:000000; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 000000 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='#00ccff'>  
<img src='http://www.cimbom.gs/frpnetgaleri/Images/Sizden%20Gelenler/angel.jpg'>
```

Ruhlar aleminin sonsuzluğundan,
Bana sımsıcak bir el uzanır.
Derinlere alıp götürmek ister,
Tüm benliğimle gitmek dilerim.

Evrenin bilinmezliğiyle yaşamaktan,
Kurtulurum belki bu kışağtan.
Boğmakta bunalımlar an be an,
Nefret eder oldum insanlardan.

Uyanış yeniden başlayış olsun.
Dönüşte evren bir başka olsun.
Güzeli acıyla görmemek olsun.
Herşey çocukluk gibi olsun.
-1985-

```
<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/f/firat.mid' width='70' height='25'  
autostart='true' loop='true'>  
</embed></td>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Duamdır

Ey canımın canı,
Canında yaradanımı bulduğum...
Gözüm seni görsün
Gönlüm seni hissetsin
Yok olsun yoksa
Adını anmayan dil...
Varlığının idrakini bilmeyen can,
Toza küle karışsın...
Bunca sevginin azametini hissetmeyen beden,
Eğilsin önünde
Kupkuru bir dal olsun...
Ey sevdamin abidesi,
Gönlünün derinliğinde arınmazsa hâlâ ruhum
Çıkmasın bedeninden,
Cezalı kalsın...
Ey aşkın kaleme hükmeden gücü,
Ey sevdayı rabbe dua diye dillendiren dudak,
Eritme bedeni hasretle
Bil ki
Yüce yaradan
Görendir, duyandır;
Taşıyamayacağı yükü vermez gönlüne...
Her ne demişsen haktandır
Rabbim her iki dünyada
Boynu büküklerden eyleye...
Kıldan köprüyü,
Ona yönelttiğin sevda köprüsü ede de
Çeke ala seni cennetine...
Çennette buluşma dileği ile
Öptüm ellerinden yar.

6 Mart.....

SERAP HOCA

<EMBED
src='http://www.antoloji.com/siir/media/49/www_antoloji_com_774549_500.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Duvarlardan Duyulanlar

Ağın içinde kıvranan gözleriyle
Öylece bakar kadın.
Bir anlam veremezsiniz
Uzattıyor mu ellerini al diye
Yoksa seni de mi almak istiyor ağının derinlerine...
Bilinmez.
Karanlığın sessizliğini
Hıçkırıkları deler kadının...
Hiçbir ışık aydınlatmaz içini,
Hiçbir renk girmez hayatına,
Yastık siler gene gözyaşlarını...
Kalemi,
Örgüsü,
Fırçası,
Mikrofonu elinde bir kadın
Yüzündeki boyalara inat,
Ak pak bir dünyanın şarkısını
-Ruhunu satarak -
Haykırır dünya denen sahneye...
Aşk adına dinlenir tüm şarkılar da
Dokununca bencilliğinin teline o nazik el,
Bükülür bileği,
Ağlayan kimin umurunda ki...
Sus kadın,
N'olur sus,
Dolaşmış saçlarına şu ağ...
Al şu sustalıyı da
Kes saçının bağını
Ya da
Keser gibi yap bilcümle bağlarını da
Korkut...
Bak,
Nasıl da kul köle oluyor aslan parçaları...
Nasıl da kısılıyor radyonun sesi...

Yok...
Yakışmıyor ki eline,
Seni almalı,
Baş tacı etmeli...
Sana ana demeli,
Sana yâr demeli,
Sana kızım demeli...
Çıktığın o kapıda bırak dertlerini,
İn sandığın tahttan da
İnsan olduğunu bilsinler;

Karanlığın gözünden,
Yıldızın şavkından,
Dağın dumanından
Ve Allahın gazabından korkmayanlar.

3.1.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Duvarların Dili Olsa

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.easyelements.com/image-files/swirl-brush-set-example-1.jpg'  
>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>  
  
<img src='http://img.blogcu.com/uploads/tatarsair_depresifffff.jpg'>
```

Benim adım dört duvar
Her şeyi bilirim,
Her şeye tanıkken ben
Kimse tanık saymaz beni.
Sıkışınca
Dört duvarın dili olsa denir...
Soran yok ki
Sustum ben de
Demiyorum ağlayanı,
Demiyorum uykusuz sabahlayanı,
Şevincten çıldırmaları,
Öfkeden deli olmaları,
Özlemleri, çileleri
Demeyeceğim sormasın kimse...
Şimdi
Bir badanacı bulun
Boyayın beni
Yeni bir sayfa açıyor gibi,
Bembeyaz edin...
Ah, içimde kaldı sızılarınız...
Demem kimseye ama
Yanarım boylu boyunca
Siz olmuşum da haberim yokmuş.

8.9.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Duy

<center>

Bükül ey beden,
Yüreğinde bin minnetle!
Varlığını yoklukla mı bütünleştirmek ki emelin;
Dilin dua içinde.
Gülün misk i amber kokusuna mı hasretsin?
Gitmek için daha çok ateşlerde yanacaksın
Ki nar olunca yola koyulacaksın.

<embed
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ekrem_vural/ekrem_vural_huseyni.wma'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Duy Beni / Annem

Bilmediğimi nasıl özlerim?
Anlamadığımı nasıl severim?
Sen sımsıkı sarılırken sıcacık yorganına,
Ben taşları yastık eder de yatarım.
Sen ağlarken annem diye,
Ben anne diyemeden yaşar giderim.
Ben annemi özlemiyorum,
Anne nedir bilmem ki.
Ben yuvama gitmiyorum,
Yuva nedir hiç tatmadım ki.
Dün yolda bir resim buldum,
Bir çocuk annesine sarılmış;
Daldım gittim nedensizce.
Sus derim susmaz yüreğim.
Neden akar gözyaşlarım,
Bilmiyorum...
Neden sokak benim evim?
Neden babam almaz eve?
Nedenler doldu başıma?
Üşüdüm..
Adım Mehmet'miş, Ahmet'miş;
Kimin umurundaymışım!
Donsam burda kime ne!
Orda bir kalabalık var.
Sordum neden burda insanlar
Evleri yok mu onların da...
Sokak çocukları için dedi biri
Yürüyoruz da...onun için...
Onun için burdayız..
Gel sen de...
Gülmek bana yakışmaz gülsem.
Sustum kaldım öylece..
Neden sonra dedim ki
Var mı yapacak bir iş?
Ekmek alacağım,
Var mı bir iş?
Çekil git,
Kapama önümüzü;
Pankart görünmüyor!
Sus,konuşmacıyı dinle!
Dinledim...
Bizi anlatıyordu...
Ev diyordu, yuva diyordu.
İş diyordu, aş diyordu.
Duymadılar seslendim.
Görmediler, burdayım.
Çekildim kenara;
Yürüyüp gittiler.
Sokağımla beni,
Başbaşa bıraktılar.
Uzakta, derinden bir ses,
Yavrum der; gidemem.

Annem!
Annem!
Al beni,
Sar beni.
Yorulduum, üşüdüüm.
Duy beni.

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/c/califdre.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed></td></tr>
<img src='
http://sanalturkey_adnanbilgic.sitemynet.com/mynet_resimlerim/sesimi-duyan-yokmu
19.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Duy Dostum

Uçurtmalara yükleyip umutlarımı
Sana yolladım gökyüzünden.
Biri düşse diğeri kalır...
Korkma olur mu sevgimden
Sımsıkı sarıl dostluğuma...
Yüreğindeki uçurtmayı vurmalarına
Asla izin verme...

10.3.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Duy Ey Can

Ey sevgili bil,
Olduğun her yerdeyim.

<center>

Merhaba canözüm,

Sana seslendiğim bu an şehir, yaşam telaşına başlamıştı. Ben düşüncelerimin içinde hep seninleyim, sen benden uzak ama yüreğim kadar yakındasın.

Düşünüyorum da hayatın getirip götürdüklerini, ne kadar şanslıydık ya da şansımızı ne kadar zorladık. Yanımızdaki güllerin kokusu yüreğimize kadar işlerken hayatın bize hiç hiçbir şey sunmadığını söyleyip şikayet etmekte ne kadar haklıyız dersin ki o güller bizim için, bizden yana bükümler boyunlarını.

Bak gün başladı canözüm her günkü gibi. Bir gün gelecek gün, bize doğmayacak. Güneşin sıcaklığını, gecenin serinliğini hissedemeyecek, yazılan şiirleri okuyamayacağız. Beden tükenip giderken toprağa varlığını katıp ruhumuz dolaşır mı dersin bu toprağın çevresinde? Bil ki her nereye gidersek gidelim gül kokuları saracak adımızın geçtiği her mekanı ve ardımızdan sevgi dolu sözlerle anılacağız, nasıl mı? Çünkü biz hep sevgi ettik bir tanem.

Güzel gözlerindeki sevgiye sığındım ve senden gelen umut dalına tutundum. Sakın o umut ağacını susuz bırakma. Seni seviyorum... çok.

1 Temmuz 2008

SERAP DEMİRTÜRK

Duy Sesimi

Sen ey seven,
Yüreğimin en büyük keşfi...
Korkar yüreğim gecelerde,
Sen hep sabah ol başucumda.
Yüreğime dokunan bitmeyen bir şarkı ol,
Bana dair her şey ol,
Sana dair her şey olayım....
Yürek sesimin şiiri ol,
Seninle dolsun okyanusların serinliği
Yangın gönlüme...
Sen ey sevgili,
Kırmızıdan daha kırmızı,
Beyazdan daha beyazsın...
Öyle sevgi dolu ve öyle akpak...
Ve sen
Gün doğarken seherde
Duasın dudağımda...
Duy sesimi
Duy
Ve
Papatya falı olup
Hep seven ol.

2.11.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Duyar mısın ki Babam? / Babamla Hasbihal

<DIV style='BACKGROUND-COLOR:#cc3300'>

DUYAR MISIN Kİ BABAM?

Elimde asam ile varsam yanına,
Toplasam kurumuş çiçeklerini.
Çöküp dizlerimi değsem tenine,
Toprağa akıtsam şu dertlerimi.

"Desem ki yel eser de efil efil,
Neden hâlâ dumanlı dağlar?
Sular çağlarken serin serin
Neden hâlâ yanar bağlar? "

Bir derin ah etsem sana doğru ben,
Görmeyi dileysem o nur yüzünü,
Buz gibi taşlara sorsam seni ben,
Yel olsam da dağıtsam bir bir hüznümü.

"Desem ki gel güneş ol da nar olup yakma.
Feryada figana koyma dünyayı.
Bağrına taş diye sevdayı sarma,
Görmeyen gözlerin halini tanı"

Bu çamı kim dikmiş senin yanına?
Şen gibi sarar gölgeler beni.
Ötelerden sesin geldi ah kulağıma,
Yavrum der gibi sardı hep beni.

"Desem ki bir taş yolda gider idim,

O yalnız yürekte can olsaydım ben.
Ne elayım ne yeşil bir kuru dal idim,
Oturdum şu taşa gül olsaydım ben.”

Bilirim kızarsın kaşını çatıp
Misafire gelişi sorulmaz ki hiç.
Vakit erken dersin yürek sızlatıp
Kalayım derim de duymaz mısın hiç?

“Desem ki umut çiçeğini büyütemedim,
Şu kırık saza tel taktıramadım,
Ak güvercini ben hiç kandıramadım,
Öte git cancağızım hasbıhalim var.”

Asama tutunup kalktım yerimden,
Toprağını suladım gözyaşımınla ben.
Bir of bile çekemedim inan saygımdan,
Sızlayan ruhumla geri döndüm ben.

KIZIN
SERAP HOCA

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/87/www_antoloji_com_626287_412.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

<http://www.siirsandigi.com/siiroku.asp?siirid=243451>

SERAP DEMİRTÜRK

Duyarsan Diye

- Hisseden yürekler mesafe tanımazlar.-

İçimi öyle buruk yaptın ki bugün

Anlatamam ey can...

Bana alışma derken

Ben alışmışım sana da

Bilememişim...

Şimdi sen

Kendiliğine saklayıp bensizliği

Susarsın ya öyle

Yalnız geceler gibi,

Ben

Öyle...

İçimin burukluğuyla

Kalakalırım...

Yabancı değil bana bu duygu

Değil...

Bilmeden kırdım mı?

Bilmeden kırdın mı?

Bilinmezliklerde kaldım...

Boş ver be dost dediğim,

Arkadaşım dediğim

Sen
Şuna inan ki
Varlığın kutsal bir değerdi,
Sevgin çok özeldi
Anlatamadık kendimizi...
Keşke şu şehrinin
Derin okyasunun ağlarına
Takılsaydık balıklar gibi...
Keşke
Çıkartsalardı denizden
Çırpınsaydık birlikte de
Acıyıp biri bize
Atsaydı yeniden
Sır küpü dünyamıza...
Oysa
Ne bir ağ var
Ne balıkçı var
Ne de
Ne de bizi fark eden var
Hadi
Durma orda öyle
Sessizlik mührü gibi...
Varlığını asma dala
Bil ki
Evet...
Bil ki

Kül kadar hükmümüz yok

Bil bunu

Ve

Sessizlikte tüketme

Düşlerini...

Biliyor musun

Şu an burada olsaydın,

Bilseydin bu yazdıklarımı

İnanıyorum ki

Kuruyan mürekkebime

Gözyaşını katardın...

İyi ki yoksun dostum,

Kal sağlıcakla...

31.8.2009

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Duygularla Dans

-Düşmeler-
Birden sis çekildi,
Görüntün var oldu...
Utandı yer, basma!
Ağladı gök, bakma!
Karardı duvar, dokunma!
Kirlendi bütün evren
Varlığından,
Kelâmından.

Utan ki sevensin nefsin,
Utan ki arınsın ruhun,
Sus ki unutulsun varlığın.

Git doruktaki buluta,
Kıvrım kıvrım kıvrıl;
Sürün istersen...
Doğumundaki sen olabilirsen
Git Rabbime
Arınabilirsen
Ya da
Kal burada
Ve ölümsüz ol,
Kirlen elinin değdiğini
Beddualarla kal...

-Uçuşan an(I) lar-
Hangi güzel rakseder ki senin gibi bilemem...
Kimde vardır bu kaş, edâ
Kim salınır böyle işveli
Ve kim naz eder sen gibi sevdiğine bilmem ki...
Hangi gönül ben gibi verir sana ruhunu
Kimde vardır böyle vefa,
Kim sarılır sana ben gibi arzulu
Ve kim her şeyden üstün kılar varlığını bilemem ki...
Söyle bana
Sarılıp da bütün cesaretinle
Kim, söyle kim
Bu kadar sevip de
Bunca sevilip de
Kim affeder ben gibi
Sessizce
Haber vermeden
Toprağı can bilip de
Bırakıp gideni!

-Sevmelere asılı kaldı dil-
Şu saçı başı darmadağınık ninede,

Elini tuttuğu yetimin gözlerinde,
Sevmenin bin çeşidini buldum da

Uzattığını göremedim sevgiyi yüreklice
Lokmasını avcunda saklayan delikanlıda...

Bir sevda,
Bir merhamet
Bir acı...
Çok mu pahalı
Ki ne yüreğe uzanır el
Ne cebe...

Sadece
"Senin için" sözü
Özünü güldürür de
Verir saymadan
Varını yoğunu.

-İadeli taahhütlü-
Ta saç diplerinden
Ruhunun derinliklerine dek
İnce ince nakşolan
O derin ayak izleri
O iç yakan vefasızlıklar
Kabuk mu bağladı!
Unutturdu mu hayat?
Çok mu baktın aynaya da
Yüreğindeki kin,
Yansıdı ruhuna?
Duy o zaman,
Duy da inan
Ve sadece kendine kan...
Ben kalkarım yerden,
Saçımdaki ayak izini silip
Yüreğimdeki adını silmeden.
Nasıl ezmişlerse yüreğini,
Öyle ezdin kimliğini...
Nasıl unuttularsa seni,
Öyle unuttun benliğini...
Nasıl kırdırsa kalbini,
Öyle kırdın kalbimi.
Aldın mı intikamını
Ondan, bundan, şundan?
Rahatladın mı?

-Sustu dans-

Durdu notaların ahengi
Şaşkın yürekler dilsiz

Yollar küskün
Ve ak
Veda ederken
Saçtı tohumlarını yerlere...

12 Ekim 2010
Serap DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

Duyma Sen

Umudu yükleyen turna,
Bizim ele geliyor.
Şevke davet çıkarıp
Neşe ile geliyor.
Ne olur sevin gönlüm,
Umut, ele geliyor.
Sevdami sar sarmala,
Sana boyun büktüm can.

Kurak çorak toprakta
Hiç al güller açar mı
Ağlayan şu gönülden,
Hüzün söyle kaçar mı
Senin sevdiğin yaren
Eller gibi naçar mı
Veda ettiğin anda,
Gözyaşlarım döktüm yar.

Yollara hey yollara,
Döndüm ıssız yollara.
Elim böğrüne koyup
Bakar oldum kullara.
Canda can olmuş idim,
Mendil astım dallara.
Sensizlikte tükendim,
Şu toprağa çöktüm yar.

5.7.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Duyuru

<img
src='http://www.thy.com/images/skylife/11-2006/198/17_198M_Turhan_turkmen_kizi
.jpg'>

BİR CAN PAZARI MI,

YÜREK SATIŞI MI?

SATIYORUM,

SATIYORUM,

SAT.....TIM!

ALAN VAR MI

TÜRKMEN GELİNİN YÜREĞİNİ?

SERAP DEMİRTÜRK

Duyuyor musun Yüreğini? / Düz yazı

Ölmek...ya da yaşamak...Aralarındaki çizgi ne...Yaşadıkça hissedilenler, yaşananlar bir kenara konduğunda bazen yaşamak galip geliyor. Her şeye rağmen yaşamayı becerebilmek...Sonsuzluğun ormanına savrulup gitmek isterken yürek, geri gel deyip de onu çeken gene aynı yürek...Yaşamak bir yük mü...bir görev mi...istek dışı öylesine savrulmak mı...Amacım ne diyemeden akıntıya kapılmak mı, yoksa akıntıya kürek çekmek mi inadına...bir tutarı olmalı hayatın...Bir kelebek bile ağırlığının üstünde yük taşıyamazken nedir bu insanın taşıdığı yük?Omuzları ne kadar büyük insanın...ya da yüreği ne kadar geniş...Elleri kadar dayanıklı mı yüreği de...Bunca soru içinde kıvrılmış insanoğlu ana rahmindeki gibi...Çaresiz mi, hayır...Gücü ne...kimden alır gücünü..Belki de attığı her adımda yüreğinden vücuduna dağılan kan gibi enerjisini de yayıyor hayatına ve daralıp bunaldığında gene kendi, kendine el uzatıyor. Dışardan gelen güçle değil, özündeki ara hayat ırmağının coşkusunu....Bir sevgi bağında üzümler der...koruksa...bekle olgunlaşsın..ama bil ki...senin gözlerindeki ışıktır hayatı aydınlatan...Kaynağından gelir özsu...Unutma... yumruğun kadardır gücün diye korkma, o yumruğun içindeki azimdir önemli olan...Yaşamak...zoru başarmak...bu olsa gerek.

<embed

src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3EviComDogru/YavuzBingolBiz/07.wma'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Düello

```
<font color='#800000'><html><P align=center><DIV  
style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p><font face='Monotype Corsiva'  
color='#ff0000' size='+2'>  
<img  
src='http://2.bp.blogspot.com/_C5r0e-ri7NU/Se1cKXDxRYI/AAAAAAAAADA/1_arfXQEL  
o0/s320/duel__by_TristanGreer.jpg'>
```

Bulutlardan yorgan yapıp
Sardım yalnızlığımı da
Çare yok, yüreğim üşüyor.
Kılıçlardan kalkan yapıp
Çevirdim ruhumu da
Çare yok, benliğim korkuyor.
Hadi es deli rüzgar;
Es de savur saçlarımı.
Bıçak gibi kes tenimi,
Yok et varlığımın ağıdını.
Ne üşüsün yüreğim
Ne korksun benliğim
Duvarlarla konuşmak bitsin,
Kalemlerle ağlamak tükensin,
Ölüm gelip kapıya dayansın...
Bakışalım göz göze,
Oturalım diz dize...
Bir o söylesin bir ben,
Kim haklıysa o kazansın.
Yaşamın ağırlığı kime yük ise
O atsın yükü üzerinden
Ve dal budak salsın hayat
Benli ya da bensiz.

11.6.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Düş / üm / üz

<img

src='http://minikkalbim.web-log.nl/minikkalbim/images/gozyaslarimiyorganyaptimhatirana_2.jpg'>

Hani nerde şimdi

Pencereme konup da

Camı tıklar misali

Misafir olan

O minik serçem?

Yokluğuna sarılıp da

Uzandım dün kumsala

Bulut seni andı

Rüzgar sana çağladı

Dalgalar beste yaptı

Hepsi hüzün

Hepsi çile...

Nerdesin ey gönlümün eri

Avcuma aldığım kumlar,

Süzülüyor parmak aralarımından

Gözyaşlarım gibi...

Tutmak mümkün değil seni

Ve sahip olmak...

Hiç olmazsa

Dalsam da

Alsam seni düşlerimden

Ve sarsam seni sımsıkı

Karışsa gözyaşlarımız,

Kaderimize inat...

Sonra silsem gözyaşlarını

İtsem ellerinden

Öpüşsek dalgalarla

Ve birlikte

Batık gemileri arasak

Balıklara göz kırparak...

Hadi,

Bırakmadan ellerini,

Düş ardıma

Düşüm boyunca.

Hadi sevdiğim,

Hadi tektanem,

Hadi canözüm,

Hadi...

Bil ki

Eğer dönebilirsek

Seni

Aldığım yere bırakırım

Ardındaki gölgeler hatırına.

Şimdi gel,

Kuş olalım,

Balık olalım,

Rüzgar olalım,

Yağmur olalım,

Bir an için de olsa
'Biz' olalım.

05.07.2008 10:29

SERAP HOCA

<img

src='http://www.antoloji.com/siir/media/55/www_antoloji_com_979855_20.JPG'>

SERAP DEMİRTÜRK

Düş Çıkmazı

Bu gidiş niye!
Vermişken al kanlardan çıkan yüreği
Sevda yorganına sarıp
Gülüşlerin en güzeli ile
Bakmak varken şu çocuğa
Ya da umarsızca yürümek yol boyu,
Vakit yelkovanı izlerken
Bu dönüşsüz yolculuk neden!
Kalkış düdüğü olmayan bir tren,
Yolcu tek...
Dayanamadan çemberindeki kısılcına
Hayatın.
Tükenip savrulmak
Acıdan kaçmak için mi
Bu habersiz gidiş!
Bir kadehin savurmasıyla
Yok olmaz sevda...
Binlerce kadehin gölgesinde,
Bilinci de götür ki
Gitsin seninle leyla misali sevmek.
Neden geride kalır ki
Boynu bükülü sevda sensiz?
Sensizliğinde yollar ağlar..
Gitme denilemeyen yolda,
Mey kadehi mi kırılmış,
İçim kanar
Yürekte cam kesikleri...
Bu gidiş neden!
Dokunmak..ipeksi...
Ya da sarılmak bebek kokusu saflığında.
Düşlere dalmak
İlk gençliğe doğru.
İssiz sofalarda gülmek çılgınca,
Komidinin camından alay etmek hayatla,
Avluda beş taş aramak,
Belki de gözlerini tüm saflığıyla.
Ayrı coğrafyalarda büyümek...
Bu mu yokluğunun nedeni
Ya da sevgisizliğin bedeli?
Yaşlanıp bükemeden beli,
Dalgalarla ıslanmadan,
Elleri elleriyle doyumsuzca
Tutamadan sımşığı,
Gecelerin ıssızlığında
Kaldırım taşlarına soramadan mecnunu
Neden bu gidiş!
Bir dokunmalık mesafe arayıp
Kucak dolusu güllerle gelmek...
Yürek yangınından kaçıp
Karşı divanda yüzmek gözyaşında.
Savrulamadığına yanmak sevdıyla.
Bir fatiha veremediğine yanmak.

Tüketmek umudu düşlerin içinde.
Oysalar yok..
Neden bu gidiş!
Neden dediğini duyuramadan kıvranmak
Yatmak kaldırımlara...
Okyanusa yatmak ve yanmak hala...
Bu nasıl acı!
Bu gidiş neden!
Bu sal tahtadan mı?
Tahta kalbin sızısını hisseder mi?
Tutulmasın bu emir,
Mümkün mü?
Mecnun, yok muydu de;
Çirt kişilik bilet yok muydu?
Öturdu tahtına han gibi,
Saygıda tüm sevenler.
Neden.?
De, bu gidiş neden!
Dönülmez mi o yoldan?
Sarhoşluğun bilinmezliği mi bu?
Hayatın boğuluşu mu?
Al güller ağlamazdı hani,
Hani serçeler ağlayınca ölürdü?
Bu, düş ötesi bir sancı...
Kıvrım kıvrım beden.
Neden bu gidiş!
Yüreğine yürek sinmişken
Bu nasıl düş?
Binlerce kadeh yok ayaklar altında
Ama pejmürde tabanlar.
Eller semada..
Pişmanlıklar, kol geziyor yürekte.
Gitme!

<EMBED src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/Aglamasevdam.mid'
autostart=true>

SERAP DEMİRTÜRK

Düş müydün sen?

```
<html id='contents'>
<head>
<style type='text/css'>
body {
background: #FFFFFF;
margin-left: 4px; margin-top: 2px;
padding: 0px;
font-family: Times, 'Times New Roman', serif;
font-size: 18pt;
}
p {
margin: 0px;
}
</style>
</head>
<body>
<P align=center><IMG src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'><IMG
src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'><IMG
src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'><FONT color=#ffff00 size=5>
</FONT> <IMG src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'><IMG
src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'><IMG
src='http://www.hayaldenizi.com/img/yildizsiir.gif'> <BR><FONT class=siir face='MS
Sans Serif' color=#bebebe a> <P align=center><FONT
color=#000099><BR></FONT> <UL> <CENTER> <TABLE
style='BORDER-COLLAPSE: collapse' height=128 cellSpacing=0 cellPadding=0
width='60%' border=0> <TBODY> <TR> <TD width='1%' height=10><FONT
color=#000099></FONT></TD> <TD width='98%' background=siirkart/
height=10><FONT color=#000099><IMG alt=""
src='http://files.myopera.com/Umman/blog/pikczer%20031.JPG'></FONT></TD>
<TD width='1%' height=10><FONT color=#000099></FONT></TD></TR> <TR>
<TD width='1%' background=siirkart/yaldiz.jpg height=78><FONT
color=#000099></FONT></TD> <TD width='98%' height=78><BR><FONT
class=siir a> <CENTER><FONT color=#000099>sessizliğine sarıl da kal...
verdiğin sevgini de geri al...
adını her duyduğumda içimin titremesini de unutacağım
ve sevgi denen beyaz buluta artık inanmayacağım...
seni gördüğümde bakacağım o gülen gözlerinin derinliğine de
bulmaya çalışacağım sarfettiğin o sözleri...
ve biliyorum ki...
yağmurlar selleri de getirip ardından yok etmiş bana dair her ne varsa...
yokluğumu sevemedim sende...
bu, içimi acıtıyor...
ama...çaresiz bir dert bu
aşkın tükenmişliği...
seni güzel şiirlerde uçarken gördüğümde...
hüzün sarmıyor içimi...
mutluluğu sen olsun yakaladın diye seviniyor şu deli yüreğim...
en kötüsü de can,
aramızda dağlar,denizler ve senin kahrolası gururun yok...
sadece unutulmuşluk var...
boş ver...
gel seninle akdenizin dalgalarında yüzen çocuğa bakalım..
```

onun o heyecanlı halinde çocukluğumuzu yaşayalım...ve bir daha yaşanmayacak olan o günleri de anmaktan vazgeçip dizelere saklanan kafiyeler olalım... belki bir gün... belki... sevgi adına bir sıcak merhaba deriz.. ne dersin...

<I>

serap hoca</I></CENTER>
 <P></P></TD></TR></TBODY></TABLE></CENTER></body></html>

<embed src='http://www.neyzen.com/images/taksim/niyazi_sayin/niyazi_sayin_saba.wma' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Düşler Ayakta // Düz yazı

```
<td width='70' bgcolor='#000000'><td width='70' bgcolor='#000000'><BR><TD  
colspan=2 align=center bgcolor=blue'  
<br><p align=center>  
<font face='Verdana' size='2' color='yellow'>  
<img src='http://ozel.balca.net/resima/jpg/dagarcik10052.jpg'>  
DÜŞLER AYAKTA
```

Yalan olmayan sözler, uçup gitti sonsuzlukta. Seven yürekler, unutmadan sevgilerini karıştılar gökkuşağının renklerine. Ezgiler ağladı, yürek bir dakika dinleyemedi duygularını, bir telaştır aldı götürdü iç sızılarını. Yağan yağmur, kar. açan çiçekler...Giden mevsimler, yok etmeden unutturdu sevdaları.

Bir gün belki bir gül, bir söz, bir yer, bir ezgi alıp götürdü yüreği yaşanmışlıklara. Elden gelen bir şey yokken ne denir ki...Sadece bir derin ah çekilir. Giden gitmiştir, yaşayacakları daha nice sevgiler, yol yol dizilmiştir. Her bir sevgi, diğerine bir anı bırakırken ağlamayı bile unutan gözler, aynaya bakar. Aynadaki, güler ona, 'Hala vakit varken pişmanlıklarını gömdüğün yerden çıkar.' diye fısıldar kulağına.

Uzakta bir tren sesi...Gün, geceye kavuşmak üzeredir. Buram buram sevda kokuyor kahve...Düşler...Karşıdaki çocuğun elindeki pamuk şekeri..O da bitecek, o çocuk da büyüyecek, umutlar da...

Bu gidiş, umuduydu.Ne göreceğini bilmeden, unutulmuşluklarla yüzleşmek içindi.Her molada, bin heyecan. Keşkeler, pişmanlıklar, acılar, düşler...Tren durdu, yolcular indi. İstasyon sessiz. Sadece, düşler ayakta.

```
<img src='http://img69.imageshack.us/img69/9756/yukis1rl.jpg'>  
<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/c/Canisi.mid' width='70'  
height='25' autostart='true' loop='true'>  
</embed></td>
```

16.12.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Düşler Dansı

<img

src='http://www.gaxxi.com/fotoritim/fotoritim/gorsel/dosya/1175399215dus-kiyisi-iii.jpg'>

Burgu burgu bir duygu var içimde,
Kıvrım kıvrım bir acı sardı ruhumu.
İlmek ilmek örülmüş bir sancıdayım,
Yumruklarım sıkılı açılmıyor.
Gözlerim duvarlarda dikili,
Ruhumda tarifsiz bir gariplik.
Çıkamadığım o istirdiyenin içinde
Büküldüm, kıvrandım, kalakaldım.
Sorsam, haykırarak neden diye...
Çit yok şu insanlık aleminde...
Tek sen misin, diyen bir fısıltı kulağımda.
Ferahlatmaz, daha mı canlanır kor...
Oy hayat oy...
Nedir acıdaki hazzın sırrı
Ya gözyaşının tadındaki burukluk?
Avcuma alıp da evreni
Bulmak isterdim kendi yerimi...
Binlerce nokta rengarenk karşımda
Gözlerim kamaştı, gün ağardı
Düşler bir başka geceye kaldı.

12.03.2009 06:00

SERAP DEMİRTÜRK

Düşler Gemisi

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

img src='http://www.sinemalar.com/images/ss_buyuk/903/Titanik_1.jpg'

DÜŞLER GEMİSİ

Yeşeren otlar da sararır
Açan güller de kurur...
Velhasıl
Düşler gemisinin yolcuları da
Bir gün...
Ya limanlarına gelince inerler
Ya da umut gemisi batar
Sessizce...
Sadece uğurlayanı olmayan yolcuları,
Bekleyen de olmaz.

Karanlıklara sinen kötülükler
Düze indiler...
Şimdi adım başı korku
Adım başı hıçkırıklar...
Saklanır duygular ağaç gölgelerine,
Yalvarırlar gülümsedikleri günlere hasretle.

Denizin derinlerinde
'sensiz asla' yazılı bir anahtarlık var,
Asla anahtarı takılmamış.
Bir bıçak var,
Muteber bir insan için alınan...
Saat kulesinin resmi olan bir kartpostal,
Ve...
El ele tutuşmaya çalışan iki insan var.
Gözleri açık...

Serap HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Düşlerdeki Kara Delik - Düz yazı

Düşlerdeki Kara Delik

Nereden ve nasıl geldiği bilinmeyen bir karanlık, gelip ışığı böldü ve savruldu her şey bambaşka yerlere. Apayrı yerlerde yeniden kök saldı sevgi... Budur yaşamak.

Seninle bahçemizdeki salıncaktayız. Ben dizlerine yattım, sen incinmeyeyim diye bir küçük yastık koydun dizlerine. Laleler diktik şu köşeye. Bahçemizin duvarındaki sarmaşıklar gülümsüyor sevdamıza. Bazı bazı kovalıyor beni çocukça gülüşlerle ve damarlarındaki deli deli akan kan yönetiyor gönlünü. Gün batmak üzere. İşim var, deyip gidiyorsun. ben içeri giriyorum. O sevdiğin mumları yakıyorum tek tek. Büyülü bir hava var nefesinin olduğu her yerde. Topuzumu açıyorum, saçlarım dökülüyor omuzlarıma. Bir tıkırtı duyuyorum, arkamı döndüğümde sen, ellerindeki kır çiçekleri ile gülümsüyorsun gözlerime. Sımsıkı sarılıyoruz birbirimize. "Olacak iş mi ama o? " demeden acıları süpürüyoruz ay ışığında.

Yine bir sabah...Vakit şaşırtıyor, vakit anlamsızlaştırıyor hayatı. Plastik bir kaptaki tavuk suyuna çorbayı içerken Aşiyân tepesinden Boğaz'ın sularının serinliğini hissetmek ürperti içini...Masaya koyduğu kitabı açtı ve hayatı okudu sessizce şairin satır aralarından. Radyodan Esmeray, "Unutama beni." diyor, mümkün gibi unutmak.

15.12.2009 16.00
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

DüŖlere Davet

Sen hiç yüreğini mengenede gördün mü?
Aşkınla savrulup ıstırabı saçtın mı?
Tüketip umudu bir başına kaldın mı?
Yüreğine sindim, savrulup da gel bana.

Işıksız anlarda yanan mumun olayım,
Gönlümden gönlüne binbir huzur vereyim,
Tutayım kalbini ellerimle sarayım,
Sevdam merhemdir bil, kavrulup da gel bana.

En güzel düşümsün zamanı yok sevdanın,
Susmaz ezgisisin yüreğimin sesinin,
Adresi hep sensin içimdeki sızının,
Ömür geçti inan, düşlerinde gel bana.

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/b/birbahar.mid'width='285' height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle' controller='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Düştteki Korku

Korkuyu gördüm düşümde,
Çığlık çığlığa ağlıyordu.
Özlemin kucagına oturmuş,
Tir tir titriyordu.
Korkuyu gördüm düşümde,
Bir volkanın içine taht kurmuş,
Kahkahalar atarak ağlıyordu.
Korkuyu gördüm düşümde,
Yüzünü almış avuçlarının içine,
Kan kırmızısı ağıtlar yakıyordu.
Korkuyu gördüm düşümde,
Hoşgörüyü tekmeliyordu kahkahalarla,
Sevdayı bıçaklıyordu naralarla.
Korkuyu gördüm düşümde,
Gözyaşları deniz olmuş;
Korku, içinde boğulmuş.
Sıçrayarak uyandım,
'Canımsın' deyişine yandım.

<BGSOUND

SRC='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/GoraSoundtrack/18.wma'>

SERAP DEMİRTÜRK

Düştü Ya Gönle Sevgi

Kök mü saldım ne yürek ötesine, dedim
Sen zaten köktün, dedi.
Ruhuna öylesi sarılmış ki bu garip canım
Korunda erisem de yok olamadım.
Rüzgarında savrulsam da gidemedim.
Yağmurunda erisem de 'hiç' olamadım.
Gölgen oldum,
Terin oldum,
Düşün oldum...

Seni seviyorum, diyorum
Ferahlıyor ruhum,
Yükseliyor gönlüm
Rabbimin mucizesi sevgiyle.

Özümün derinliklerine ayna tuttum
Bendeki seni gördüm
-Ömre değer varlığını-
Bir an, bir an da olsa...

N'olur
Su olup akma gözlerimden.

SERAP HOCA
4.5.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Düşünce Çaprazı

Dokunduğunda titreyen iliklerim dondu kaldı
Evrenin sınırları bilinmezlerle sarıldı...
Akıl, dün ile bugünün sorgusunda takılı kaldı...
Ellerimi tutan iki el de farklıyken
Kaldı benlik, geçmişle geleceğin girdabında.
Vakit umudu beş geçeyken sen geldin...
Şimdi vakit umuda beş var ve sen yoksun.

Serap Hoca
Temmuz 2008

SERAP DEMİRTÜRK

Düşüncelere Saldım Kendimi

suya atılan taş,
halkaların sebebidir;
yüreğin fısıltısı da
gözyaşının...
hiç bir ihtimal
açmıyor bilinmezi...
çıldırılmak içten değil
güneşe perde vurdu hüznüm...
sırlar gebe etti
yumruğumu toprakta...
sessizlikte haykırdım
neden diye...
ay ağladı halime...
var mıydın ki
yoklarda kaldın.
ağaran gün bilmez mi
sırlar perdesini.
sigaranın dumanı saklamaz mı,
anıların tatlısını...
ıssız sokaklarında şehrin
dolaşmadık mı bir gece vakti...
yalancı kaldırım,
hain şehir,
kara töre...
çekil yana...
çek perdeyi güneşten,
aç yürekteki sevgiyi,
uçsun güvercinler
yüreğe ışık saçan
o "an"a.

SERAP DEMİRTÜRK

Düşünen Yokluk

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #ffcc00'>

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/50/www_antoloji_com_1226450_550.JPG'>

Benden uzaklaşırken ağır ağır
Bir nebze hükmü varsa nefesinin
Kendini cezalandırıyorsun,
Hadi sessizce adımı haykır.

Toprağı kazarken ağır ağır
Derinlerine ulaşırken geçmişinin
Kendine yaklaşıyorsun,
Hadi atalarının adını bağır.

Bir Ahmet Haşim'le ağır ağır
Çık merdivenlerine ömrünün
Kendini buluyorsun,
Hadi bir an ölümü çağır.

Sırtında bir yük ağır ağır
Unutursun gücünü varlığının
Kendinde kayboluyorsun
Hadi bir kez de beni kayır.

Bir ucundan da sen tut ağır ağır
Dualarla indir bedenini sevdiğinin
Kendinde yitiyorsun
Hadi ağla, duymaz bu sağır.

25.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Düşünürken

Keşke yaşamak bu kadar zor olmasaydı
Ve huzur denilen limanda demirlemek kolay olsaydı.
Özümü şu altın sofraya döküp
Serseydim iç denen armoniyi de
Ayırsaydık renk renk, koku koku
Hüznü, sevinci, neşeyi, ağıdı...
Hangisi bir dağ olup
Taşardı sofradan da
Hayrete gark ederdi gönülleri?
Keşke umut atının terkisi
Olmasaydı bu kadar küçük ve dar...
Gönlün ufku kadar yüce olaydı devran,
Elinde avcunda olanları döktüğünde dile
Tablodaki renkler griden bu kadar koyu olmayaydı.
Oysa ne güzeldi sevdâ,
Ne güzeldi geleceğe dair düşlerin rengi,
Nasıl da boğmaya çalışıyordu siyah, pembeyi...
Keşke gide gide varaydım o bilinmeze,
Açaydım sonsuza dek sevgi limanımı,
Sarsaydım insanlığı avcumda umut çiçekleriyle
Ve biraksaydım yuttuğum gözyaşlarımı yanaklarıma.

Serap Hoca
08.06.2008

<EMBED

src='http://www.antoloji.com/siir/media/97/www_antoloji_com_885197_264.MP3'width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Ebrulî Duygular

Sen hangi mevsimin rengiydin,
Kırdı dallarımı siyahın!
Pembe düşlerimin içinde,
Dans ettirdin iklimlerimi de
Siyahın acısını tüketip
Sardın gönlümü maviye...
Alev alev tutuştum kırmızıda,
Filiz verdi aşk yeşilinde...
Yüzdüm gönlünün mavisinde kayıtsızca,
Arındı ömrümün atıkları...
İçimi kıpır kıpır eden pembe düşlerinle,
Senden ben oldum ...
Sarhoşluğuyla aşkın
Sonsuzluğuna sarıldım lacivertin...
Toprak, ah ki ah!
Senin renginle gülümsedi gözlerim,
Yüreğimin yelpazesine...
Haydi söyle:
Neden mora çaldı yüzün şimdi?
Anlat: neden pembe düşler ayakaltında?
Karardı gökleri yüreğimin,
Siyaha çaldı mavi...
Yoksun,
Yoksun ey aşk!
Yeşilimi ver,
Kırmızımı ver...
Beyaza gömüldü kalp şehrim...
Gündüzler geceye bulanmışken
Issızlığında gönlümün
Sevgin oturuyor gene baş köşede...
Nefretine sararak varlığını.
Taş atar gibi fırlatıyorsun öfkeni
Siyaha çalan sözlerle...

Hadi gel,
Lütfen gel
Tut ellerimi de al
Çıkar bu zifirden beni...

Anlatsın yüreğim,
Sensizliğindeki selde yitişimi...

Duy artık sesini yüreğimin!
Kolay olan gitmek...
Kal da gör efkârımı
Yaşa da anla sevgimi
Aç gönlünü de ver sevdama
Erit gitsin öfkeni...
Gel...

4.1.2010

SERAP DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

El Açmışken Yâr Diye

<center>

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/96/www_antoloji_com_933196_825.JPG'>

Ağla gönül,
Çağla gönül,
Yan gönül.
Ne dağlara hükmün geçer
Yol verir;
Ne sellere sözün geçer
Duruluverir.
Ağla haydi,
Çağla haydi,
Yan haydi.

Tarla verimsiz,
Umut ekilmez.
Gönül çaresiz,
Vuslat umulmaz.
Beden uyur mu,
Dua edilmez.
Bük boynunu,
Çağlar olsun gözyaşın.

Rüzgar ol,
Gurbeti aş,
Yâre es.
Bulut ol,
Her damlanla yâri sar.
Yağmur ol,
Gözyaşından hızlı ak.
Arın haydi,
Ak pak olsun şu ruhun.

Ne bir adım gidilir
Ne bir adım dönülür.
Elin yurdunda yârin,
Şu gönlüne vurulur.
Üzatsan ellerini
Tutar gibi görülür.
Unutmak yok;
O, adınla övünür.

Bel bükülmüş,
Saç ağarmış,
Kime ne?
Dil çözülmüş,
Çare sorar herkese.
Hasret sarmış bedeni
Lime lime.

Heyhat,
Gel gör diyecek kul nerde?

Eri gönül,
Erit gönlü kendinle.
Medet diye haykırma
Yaban elde.
Sil gözyaşın,
Umut yoktu hiç elde.
Dök gözyaşın
Kabirdeki güllere.

SERAP DEMİRTÜRK

El Çek Tabip

```
<font color='#800000'><html><P align=center><DIV  
style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p><font face='Monotype Corsiva'  
color='#ff0000' size='+2'>
```

```
<font color='#800000'><p align='center'><font face='Monotype  
Corsiva'><strong><font color='red'><font size=+3>  
<br><a href='http://urlal.com/fmq'></a>
```

EL ÇEK TABİP

ÇELİĞE BİLE SU VERİLİYOR....

NE YAPSIN BU GÖNÜL?

DOKUNMA!

YANARSIN....

SERAP HOCA

```
<img src='http://img169.imageshack.us/img169/6706/fireeyespl1.jpg'><img  
src='http://img169.imageshack.us/img169/6706/fireeyespl1.jpg'>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Elde Değil Ayrılık

ELDE DEĞİL AYRILIK

Bu şiirin son şiir olması için
Benim yok olmam,
Hasretinde kaybolmak için
Acılarla dağlanmam,
Varlığınla boğulmak için
Gözyaşların gerek.

Oysa sen şimdi
Giderken dağlar ardına
Yüreğini bende bırakıp
Bilirim farkın yoktur
Yüreğimdeki acıdan.
Dikip de gözlerini
Gözlerimin karasına
Yok etme özünün gücünü,
Çünkü ayırsa da bizi kilometreler
Terin dokunmasa da elime
Duymasam da sesini
Silemesen de gözyaşımı
Bil ki sonsuzluğa asılı kalacaktır
Sevdamız.

Hadi git artık
Git!
Yollara selam eyle,
Saat başı beni an,
Radyodan şarkı tut,
Yalnızlığında beni bul,
Ardından su döken elin
Gözyaşlarına güven
Ve
Kendine iyi bak canözüm.

Serap Hoca

25.06.2008 00:14

SERAP DEMİRTÜRK

Elim Yüreğimde

hoş geldin
gönlü güzel
yüreği ak pak insan.
gelip de dağları aşip
gözlerinde o kor sevdanla
suskunluk muydu payım
desene...

gecelerin ulu yalnızlığında
ses ol rüzgarıma.
dağıt hüznümü.
adım la benimle
ağlayan kaldırımını.
susma
konuştur özlemini.

bunca dolmuşken ben
taşarken sana
sağnak sağnak
bana akan
gözyaşında buluştu
dilsiz sevda.

lodosla poyraz
es...
gönlün ateşini
dağıt.
nura doysun
kararmış dünya.
sevgisizliğine ağlasın
kırınıtdaki can.

savrul ey saç,
her telinde bin aşk.
kıvrıl dört büklüm
vedanın dili.
gözyaşının yoluna,
çiz resmini...
aksın iğil iğil
sevdanın rengi.

sessizliği dinle,
sevdanın izi nerde.
ayna ise yürek
seven nerde.
bir ses geldi
derinlerden de,
baktım
elim yüreğimde.

25.2. 2007

SERAP DEMİRTÜRK

Elini Yüreğine Koy

img src='http://www.antoloji.com/siir/media/20/www_antoloji_com_865820_425.JPG'

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

git canım,
bekleme ...
git yar
yüreğim ağlıyor,
çok ağlıyor
bilme ama sen
git ...
çünkü
zaman, bir sonsuz boşluk
ve ben
seni arıyorum dipsiz kuyularda...
ucu yok bir iplik elimde...
iniyorum, iniyorum,
yoksun
ve
derinlerde bir yerlerde
akan bir suda
suretinin gölgesini gördüm,
düşüm o gölgenin ardına...
o gider, ben giderim...
nerdesin ey yar,
nerdesin
bak,
yapayalnızım...
gözlerim seni yıkar...
gel artık,
gel...
her nerdeysen gel.
yalnızlığım ağıt,
yalnızlığım okyanus...
ezildim, horlandım,
hırpalandım da yar
vazgeçmedim seni sevmekten...
duyar mısın ki sesimi
inler yer- gök
inler yar, gel gayri demekten
inan, inan yar
artık ar ediyorum
sana haykırmaktan.
gelmeyeceksin
bunu öğrenmek çok zor oldu...
artık
dipsiz kuyularda
seni aramayacağım...
artık
seni türkü diye çağırılmayacağım,
artık dağlara umut eklemeyeceğim...
saçlarımı savurup rüzgara
vurup okyanusa ayaklarımı
balık olacağım.

dalacağım diplere
-suretin vardı ya hani-
belki ordasıdır
batık bir gemide
beklersin beni belki...
ah yar...
bildim ve anladım ki
sevda gemisi batmadı
ordasın işte...
ah yar...
ordasın!
gel canım, gel..
tut ellerimi
ve gel
çıkalım bu gözyaşı denizinden,
çıkalım dağlara dağlara...
sen saz çal bana,
ben türkü yakayım bakışlarına
haykıralım dünyaya sevdamızı.

16.12.2007

Serap Hoca

img src='http://www.medyahaber.com/haber_imaj/titanik.jpg '

SERAP DEMİRTÜRK

Ellerim Yumruk Yumruk

gelip de çağlar ötesinden
otur yanı başıma
anlat
bir senden
bir benden
bir de çok uzaklardaki fısıltıdan
sor bana
neden kırmızı değil gözlerim
bunca acı içindeyken
sor bana
neden upuzun değil kollarım
hasret bu kadar derinken...
ve sor bana
neden
neden emanet hep
yürekte sevgiler
damla damla akan ne
iğil iğil süzülen ne
kan mı
göz yaşı mı
toprağa sızan
bereket mi
yüreğe giren
sevgi mi
acının gözyaşı mı
bilmiyorum
ellerim yumruk yumruk
vurur toprağa
kimse duymaz.
esir arslan haykırır
elinde midir minik yara
gönlünde mi
kim bile
kim duya

4 Mayıs

SERAP DEMİRTÜRK

Ellerin Nerde Can?

-bir vagonun caminda kaldı sanki ya da bir yolculugun anisinda-

ellerin nerde...
kırlar çiçekle doldu taştı..
bir kır çiçeği koparamadın.
ellerin...nerde ellerin,
dolandı saçlarım,
tararsın sandım...ellerinle...
taramadan...
bir büyük gönül yaram var
saralım dedim...
kendim saramadım..
ellerini aradım..bulamadım.
ellerin nerde...
dağ taş yürüdüm.
yokluğunda seni aradım..
ayağıma diken battı...
ellerin...nerde ellerin...
bıraktığın acıyı almadı
dikenı çıkarır mı ellerin.
bu nasıl bir türküdür...
dağlar inler sesinden...
bir gazel tutturup gidiyordun..
ellerini aradım tutmak için...
yoktu...ellerin yoktu...
kör karanlıklara mı daldın..
el yordamıyla mı aradın da vicdanını...
orada mı kaldı ellerin?

9.8.2006

<embed src='http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/turkiye/nesetertas/08.asf'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Elveda

/font/p

font color='#800000'htmlP align=center

brDIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'font face=arialfont size=4font
color=pink

img src='http://www.ailem.com/images/photoalbum/mnza.jpg '

Her zaman,
Bir gerçek esittir
Bir yargi midir?
İnsani harcamak
Bu kadar kolay midir?
Güven denen limanda
Demirlemek
Bu kadar mi zordur?
İnsan
Ölürken de
Yasarken de
Yürekli olmalı.
Sevdigini kirarken,
Paramparça ederken
Dönüp geri hiç
Ama hiç bakmamalı;
Çünkü
Ölüler
Dönemez ki geri.
Elveda...

embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/80/www_antoloji_com_579080_673.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'
/embed/td

SERAP DEMİRTÜRK

Emanet Sevda

TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
font color='#800000'htmlP align=centerDIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000'
'/pfont face='Monotype Corsiva' color='#ff0000' size='2'

img

src='http://srv0110-08.oak1.imeem.com/g/p/a2875ae7059f6252e17637e5c323b015_
web.jpg'

EMANET SEVDA

Ölüm gibi gidişler
Yedi bitirdi de kalanı,
Kayboldu isimler, mekanlar...
Sadece yüreğin derinlerinde
Bilinmez bir noktada
İnliyor bir garip
Ağlıyor kendince,
Silemeden gözyaşlarını
Hâlâ
Siper edip elini
Bakarak ufka
Umudu silmeden yüreğinden...
Oysa kayboldu
Her şeyi olan.
Oysa el sallamadı
Yüreğin maliki.
Oysa umursamadı
Acıların sebebi
Ve yürek hâlâ
İnadına mı sevdalandı ne?
Ağız dil vermezken giden
Gölgesine sarılır da kalan,
Sevda türküleri yakar ardından...
Bunca sevmek niye?
Unutanı unutmamak niye?
Tene mi kazındı,
Damara mı karıştı,
Tablolara mı saklandı,
Takvimlere mi yazıldı?
Neden kaybolmaz ki!
Neden silinmez ki!
Şimdi yel esse sessizce,
Tüm anıları sel alsa,
Toprak da açsa kucağını,
Gider mi onu almadan
Ya da bıraksa yüreğini
Emanet edip ona ...
Alır mı ki!
"Hoş geldin." der mi ki!
Der...

Yoksa
Mecnun ağlar mezarında
Gitse de Leyla'sı...
Kalan, pişmanlığına sığınıp
Yaşatır yüreğiyle yüreğinin
Bir vakitler kesişen duygularını
Ve karanlık gecelere
Savrulur aşk, yıldız diye.

25 Mayıs 2009, Ankara
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Emanetim Var

Yılların özlemi miydi bunca çeken seni bana..

Yoksa nedeni bilinmez coşkum mu?

Her canım deyişinde bin kere yok oluyorum.

Sen aramadan bulduğum,

Hazan gecelerin karanlığında karşıma çıkan ışıksın.

Geceler neden böyle aydınlık demek anlamsız,

Sen varsın yanımda.

3-5 nöbetinde beklerken yanında

Sevgi adına, dostluk adına, insanlık adına

Ne varsa bölüştük de

Bir sana vedayı öğretemedim.

Diyemedim ki gitmem gerek,

Diyemedim ki yıldızım sönüyor.

O kadar sevgi dolusun ki,

Elinden oyuncağı alınmış bebek gibi

Boynunu bükmeni istemiyorum.

Ne yapayım ben,

Ne yapayım da sana veda edeyim?

Nasıl diyeyim?

Seni sana emanet ediyorum.

Bu bir isyan, belki baş kaldırı.

Dilerim ya da umarım ki

Hayat sadece bir göz kırpmıştır,

Kandırmıştır beni.

O an dünyalar benim olur.

Varlığınla varlığıma can katan senin duaların

Umarım yerine ulaşır

Ve ben gitmem henüz.

Sanki vakit daha erken gibi.

Ne dersin?

Canımsın.

<embed ='

http://www.turkmidi.de/download/starmuzik-de/ZEKI%20MUREN%20-%20DUYDUMKI
%20UNUTMUSUN%20-%20ALTYAPI.mp3'true'loop ='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

En Değerlim

<img src='http://img.blogcu.com/uploads/dilsizmutercim_17_tas.JPG '

Öğrendim artık ben de
Hayatta en değerli şeyi...
Boşa düşünmeyin,
Düşünüp yorulmayın,
Ne canlıdır ne cansız
Sökülüp de iliklerden
Alıp da ruhun özünü
Sizden alıp varlığını
Şuracığa atılan
Ve değeri bilinmeyen...

Her daim kanayan yaranız
Kapanır da bir gün
Kabuk bağlar ya...
Unutup da sevdayı gönlünüzde
Bırakırsınız ya ruhunuzu özgürce...
İşte o yara kabuğudur
En değerli duyguların
Tek ve gerçek tanığı
Ve odur dünyanın en değerlisi
Kendimce...
Yüreğimce..

06.04.2009 16:00

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

En Güzele

-yüreğime sevda mı ekmiştin? -

Gece...
Ayaz...
Yelken açtım umuda,
Olmadı.
Bir adım atamadı gemimiz.
'Demir de atmamıştım ki
yalnızlığa....'
Neden can;
Neden, neden sana esmez ki sevdam?
Neden adını sayıklayınca
Gün ağarmaz
Yıldızlar kaçmaz
Bulut ağlamaz?
Sevdamı sana,
Şiirlerimi okuyucuya
Yavrularımı Rabbime bıraktım.
Elim elinde.
Sakın dökme gözyaşını
Düşlerimi alıp
Gidiyorum ben.
Ağlama can
Ağlama...
Zaten yoktum ki
Bir nebzelik hayatta.

SERAP DEMİRTÜRK

Evlilik

img src= ' http://www.radikal.com.tr/veriler/2004/01/26/kafes.gif'
Karışık duygular kompozisyonu...
Bencillikle özverinin çarpışması,
Zaman zaman kendini sümen altına koyup unuttuğun
Bazen bir çiçeğin kokusunda sevildiğini hissettiğin,
Bir küçücük eli tuttuğunda dertlerini unuttuğun,
Koruma, kayırma görünce mutlu olduğun,
Güvensizliklerde öfkene esir olduğun,
Değişmeden bir olmak yalanını unutup
Değiştüğün,
Bazen kendini tanıyamadığın,
Aşk denen olayı bir yerlere koyup
Nerde diye düşünüp de bulamadığın,
Bulamayınca 'sevgi' ile idare ettiğin
Bir bütünlük işte...
Pamuk ipliği ile bağlı olmadıkça
Kopmayan,
Kopmadıkça... varlığına alıştığın,
Yokluğunu düşünemediğin,
Düşündüğünde işin içinden çıkamadığın bir kafes.
Bir kafes ki...
Kapağı açık olsa bile uçamadığın.
Bence,
Durum bu...

embed

src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3EviComDogru7896/KurtlarVadisiVol1/15.wma'='285'
height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle' controller='true'

SERAP DEMİRTÜRK

Ey Hayat!

<td width='70' bgcolor='#000000'><td width='70' bgcolor='#000000'>
<TD
colspan=2 align=center bgcolor=#000000'

<p align=center>

Ey Hayat!

Neden yokluklara savruldu
Nedendir bu yorgun,
Mutsuz,
Umutsuz,
Ezik duruşun?
Uzatıp da elini
Yürüdüğümüzde o eğri büğrü yollarda,
Nasıl da omuz omuza vermiştik...
Daha mı çoktu ki
Yürek çantasındaki sevgimiz
Ya da güvenimiz.
Ne cilveliymişsin ki hayat
Burgu burgu бүktün bizi...
Attın bizi birbirimizden öteye...
Tut elimi, ağlama...
N'olur
N'olur ağlama...
Ne sen ne ben
Hak ettik bu gözyaşlarını...
Ne çok...ne çok odası,
Ne çok sığınılacak köşesi var bu çatı altının...
Ah...
Kaç göz bakar bilir misin,
Bilir misin kaç göz bekler
Gözlerimizden...
Pırıltısını mutluluğun...
Oysa
Bir düğüm saplanmış boğazımıza,
Koca bir duvar aramızda...
Dil susmuş,
Göz saklar gözyaşını...
Tek başınalığın gücünü ispatlarcasına,
Tersiyle iteleriz sevgi kırıntılarını...
Yalnızlık bir derin ağıt,
İlgi, tükenen tohum...
Nerdesin ey gençliğin doruğu,
Nerdesin düşler...
Sisler ötesinden haykırır
Geleceğe dair dillenmişlikler,
Sözler,

Halkalar...
Nereye yuvarlanıp gittiler,
Kim anlaya...
Nerdesin ey liman...
Nerdesin!
Bükülen omuzların gücü yok,
Yürekte kimsesizlik kıvranmakta...
Ana baba kuzusu can
Ana baba olmuşken
Ona ne demek gerek...
Silik resimler olsa eldeki
Mazi derdim...
Oysa
Mazi de yokluğa sığındı...
Kim yürütecek bu gemiyi?
Aşkın göz bebeği
Döker gözyaşlarını içine...
Yalvarır neden diye...
Kimse duymaz,
Kimse anlamaz...
Bu kaçınıcı artçı,
Yetmedi mi
Avcumun içine sığınan gözyaşlarının kıvranışı?
Kapılar değil,
Yürek değil
Aşk değil
Ne kurtaracak boşluğa boyun büken elleri
Bu kan revandan?
Ey aşkın sersefil sahibi
Ne seninle ısınıyor
Ne sensiz üşüyor
Ne de sensiz kalabiliyor bu yalnızlık denizi...
Haydi
Demir almak vaktidir,
Kalk
Bak gözlerime!
Gözlerden yüreğe giden bakışlarda bulalım
Yokluğun anahtarını.

8.10.2007

SERAP HOCA

<BGSOUND

SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/57/www_antoloji_com_773757_597.MP3'>

SERAP DEMİRTÜRK

Ey Nefis!

<center>

Kaç kat derinine indin toprağın?
Erdemle pazarlığın neydi?
Utancı yedeğine mi aldın da
Döne savrula del'eyledin bizi...
Demezsin de yakarsın özümüzü,
İkilemlerde kavurursun sözü.
Sana hâkim olmak ne erdem,
Sana yenilmek ne gam...
Gücün kimde var, de bir!
De de haykırayım evrene,
Kim kimden güçlü diye?

Serap Hoca

<img
src='http://minikkalbim.web-log.nl/minikkalbim/images/gozyaslarimiyorganyaptimhatir
ana_2.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Ey Sevilen Duy!

<center>

Eğer bir gün
Olur ya sevdiğim birgün
Gözlerinde kendimi göremezsem
İşte o gün
Yok oldum demektir yeryüzünden...

Eğer bir gün
Nefesin nefesime hasret kalırsa
Ve ben gözlerin diye ağlarsam
İşte o gün bu kanatsız güvercin
Yılan olmuş demektir.

Eğer bir gün
Adın adımla anılmıyorsa
Varlığım sensizlikte savruluyorsa
İşte o gün ben
Darmadağınım demektir.

Eğer bir gün
Kararırsa dünyam birden...
Günün seninle ağarmadığını
Güneşin şavkının tenine değmediğini hissedersen
İşte o gün biz yolcuyuz sonsuzluğa demektir.

Eğer bir gün
Rab yolundaki yolculukta
Ayrılırsak bilmeden yüce bir güçle
Ruhumun çılgınlığını duymasın kulakların
Bükerim boynumu dökerken gözyaşımı.

14.04.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ey sevilen!

hayallerin tutsağıydık...
gerçek üstü de olamadık.
öyle...
yaşadık mı,
öldük mü..
bilemedik..
hüzünle sarıldık
yumak yumak top olduk..
sevda ağacının dibinde öylece
tükenip kalakaldık..
ne geçmişte mutlu olduk...
ne geleceğin mutlu gemilerini gördük
ufukta...
söyle...
ne olacak hali
sevda köprüsünde bekleyenlerin?

<BGSOUND
SRC='http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Kayahan%20-%20Yemin%
20Ettim.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Ey Yar!

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Ey yar! Kıvranıp kaldı da yalnızlığın boşluğunda ruhum, senin ellerin çıkardı beni...Öyle sevecen, öyle güzel okşadı ki sözlerin ruhumu, hasretim senmişsin sanki bunca zamanın bilinmezliğinde.

Ey yar! ...Gel seninle şu kanayan gülün güzelliğinde varalım aşk deryasının engin yolculuğuna ve bakalım gözlerimizle gönüllerimize...Bulur muyuz dersin Aslı'dan Kerem'den yarım kalan aşkın büyüsünü...

Ey yar! Öyle bir mekanda ki yüreğim...Ayağıma dikenler battı, kollarımı çalılar çizdi, saçlarım dağıldı rüzgarınla. Uzat ellerini...Tutayım. Vuslatımız, hasretimizin sonu olsun.

Ey yar! Evren bir giz...Çözemeyiz...Sen ve ben erenler misali bakarız sonsuza da, aşkın büyüsüne dalar gideriz. Dokunamadan ellerine, severim gözlerinden ruhunu. Gönlümü aldın, gönlümü verdim. Bendesin...Bitmiştir hasret.

SERAP HOCA

<embed
src='http://www.limonata.org/mp3/s/aci%20hayat%20-%20kirmizi%20gul%20demet
%20demet.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'> </embed> </td>

SERAP DEMİRTÜRK

Ey yar, Sen Olmuşum Ben - Düz yazı

ey yar...

seninle hasbıhal etmekten uzak kalan bu gönlü sildiğini bildiğim halde nedir bendeki bu hüzün bilmem..dağların doruklarından baktım da dün gece yarısı,sana doğru esen meltemin sesinden başka ses duymadım...gönlünün ince sızısını hissettim de ses veremedim..bildim ki ey yar...bensizlik çökmüş omuzlarına ve bildim ki ey yar, yüreğin ağlar çaresizlikten...öten her bülbülün çığlığında biz varız ey yar...bildim ki gidişin sebepsiz değildir..bildim ki bu sevdadan korkmuştur yüreğin ve güldüm ey yar...dudaklarımı büküp de hayata...gönüller bunca sarmışken birbirini...gönlün sahibi bile koparamaz gayri yüreklerin ellerini...boş ver yüreğim...boş ver..sen savrul kendi denizinde..dalgalı bulur beni..sen eş kendi seherinde, alevi şavkı vurur tenime...gül cemalini görmese de gözlerim..gördüğü andır ona can veren...hoş sözlerine hasret olsa da kulaklarım...bilirim düşüncenden geçeni..seni sana bırakmışım da gelmişim kendi dağımın yamacına..ne beklerim gel diye...ne bekle gelirim diye..sensizliğin çukuruna gömsen de beni..çukuru kazan sensin diye sevinir de girerim sonsuzluk dehlizine...sen olmuşum ben...görmez misin?

SERAP DEMİRTÜRK

Eyle Beni

Bükülü kaldı bahtım
Yalnızlığa esir oldu varlığım
Aldım gözyaşını kimsesizlerden
Kurumuş çiçeklere umut ettim.
Aldım yalnızlığın ağdını
Çelik çomak oynadım
Yetimlerle seherde...

Hadi
Eyle beni
Sor ki neden böyle bu düzen...

Hadi
Eyle beni
Anlat ki bileyim kim bu ezen?

Bohça yaptım inançlarımı,
İğneledim dört bir yandan...
Boştur bakışlarım
Yitiktir dostluklarım

Gülme sakın bu halime
İnsanlık deyiver
Ve eyle beni
Unuttur cümle dertlerimi
Bul benden kaçan
Şu deli dolu uçurtmanın ipini
Ve bağla serçe parmağına
Hadi
Ne duruyorsun,
Ne bekliyorsun...
Senin de uçmadan umudun,
Senin de yitmeden varlığın
Tut sımsıkı şu ipimden.

18.09.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Eylül Demirtürk- Hayata Dokunuş

dokunmayın bana, nerdeyim ben... hani beni aylardır besleyen can... herşey, herkes yabancı ama ne güzel bakıyorsunuz bana. neden seviyorsunuz beni bunca...daha tanımadan sevmek...elimi tutan bu el kimin...nasıl da güven veriyor bana bu eller. ya sımsıkı sarılıp koklayan? üzerime bunca sevgi dolu göz varken eylülün serinliği üşütemez ki beni. hadi her kimsen bırak beni. bir koku var burada...aylardır bir olduğum o canın kokusu. kim...kim o...'anne' mi diyorsunuz siz ona...'anne'....'annem'..'merhaba...ben geldim. yıllardır beklediğin ben, nihayet geldim. sarıl sımsıkı...kokla beni. sakın bırakma. annem. bu kim...baba mı...'baba' ne demek anne...o da beni sever mi, korur mu senin beni aylardır koruduğun gibi...anne, önce sen tut ellerimi...sonra babam... çok büyük bir yer burası...korkmayım hiç. bakın, uzattım elimi...tutunmaya çalışıyorum hayata. yardım edin bana..tek başıma, dimdik ayakta kaldım diye sakın bırakıp gitmeyin...sizin böyle karşılıksız, hesapsız bu sevginizi yaşamak öyle güzeldi ki.sizi çok seveceğim...

kızınız Eylül
22.9.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Ezilmeyeceğim Ben

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
 <img
src='http://www.chveneburi.net/guvercin_02.gif'>

Ezilmeyeceğim Ben

Varlığının kapısı
Aralık olsa
Gelir gizlice otururdum dizinin dibine...
Oysa
Yüzüme çarpar –acımasızca-
Sana uzanan tüm kapılar
Ve ben yok olup benliğimde
Ufalır, küçülür, siginirim yüreciğine.

Bir tas atarım su deli çaya
Halkalarına bakıp dalar giderim,
Yok olurum "Can! Nerdesin? " diye.
En derine dalar,
Seni ararım.
Derinlerde batık bir gemide,
Hayalinin izini bulur,
Sevinirim.

Bir tablonun içinde,
Baska bir mekanda,
Baska bir yüzle
Seni görürüm,
Taniyamam!
Yüzündeki bu kıvrımları tanımam ki ben,
Bu mutsuzluğu görmedim ki sende hiç.
Bakma öyle dalgın dalgın...
Can! Can içre can!
Bu tabloyu yeniden gizsinler,
Sana gülen bir yüz koysunlar.
Sana anahtarla açmadığın bir ev,
Sana sıcak bir kahvaltı,
Sana umut versinler kucak dolusu...
Boguluyorum!

Vazgeçtim...
Bir daha tas atmayacağım
Hiçbir deli çaya.
Halkalarında da dalmayacağım.
Ama bil,
Sana uzanan kapılar
Açılmasa da bana
Eşiginde oturmaktan vazgeçmeyeceğim.
Çünkü bilirim ki bir gün

Açacaksın o kapiyi sen
Ve ezilmeyeceğim ben
-Yüregimdeki sevdanla-
Görmeden bassan da
Bu garip canıma.

Canözün

SERAP HOCA

<img
src='http://www.guzelresimler.org/data/media/114/3_Boyutlu_Deniz_Okyanus_Balk_r
esimleri_25.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Farkında Olmak- Söz Niyetine-2

İnsandık ya...

<center>

* HİÇ KİMSE, ALLAH DEĞİL;
O HÂLDE BIRAK TAKDİR KEFESİNİ ELİNDEN EY İNSAN!

*ÖYLE BİR YAŞAM SÜR Kİ
ADIMLARIN BİLE KİMSENİN HAYATINI YIKMASIN.

*YÜREĞİNDEKİ BİR NEBZE ACININ SEBEBİ OLMAK,
BANA NE KADAR AĞIR BİR YÜK...BİLİR MİSİN?
BIRAK KÂBE'YE KAÐAR SIRTIMDA GÖTÜREYİM DE HELÂLLİK VER,
GÖNLÜM HOŞ DEĞİL.

*HİÇBİR ŞEY, ŞEVĞİ KADAR GÜÇLÜ OLAMAZ...
'YAPMAM' DEDİĞİN HERŞEYİ SAÑA YAPTIRIR O.

*GÖRÜNENDEN DEĞİL, GÖRÜNMEYENDEN KORK: VİCDANINDAN.

*BİR BAŞKASINA DUYDUĞUNUZ ÖFKE, SİZİ HAKSIZLIK YAPMAYA GÖTÜRMÜŞSE,
OTUR DA KENDİNE AĞLA.

*YA UÇURUMDAN ATLAYACAKSIN OKYANUSA, YA SAHİLDEN! HANGİSİ DAHA KOLAY
SENCE?
UCUNDA TÜKETMEK VARSA DÜRÜSTLÜĞÜ...

SERAP HOCA
12.2.2008
05.00

SERAP DEMİRTÜRK

Farkında Olmak // Söz Niyetine-1

<center>

Bir insan, 'istemediğim' dediği şeyleri, 'kendine rağmen' hâlâ yapıyorsa artık hiç kimseye söz söyleme hakkına sahip değildir.

Utan ey insan, büründüğün farklı kişiliklerden! Sen ki akıl denen bir güzellikle ödüllendirilmişsin ve bunun idrakine varmadan, aklın verilmediği canlılarla eş davranışlar sergilemekte. Diyecek söz yok sana. Utan kendinden!

Neden gittiğin yolun üzerinde ayağına çarpan çakıl taşlarına hem kızar hem de eğilip onları kenara çekme zahmetine katlanmazsın. Sen, konuşmanın eylem olduğunu bilmez misin? Öyleyse dilin gücünü kullanarak kaldır o taşları yerinden.

'Gözlerime bakamıyorum aynadan.' deyip de kendinden kaçıyorsan daha çok merdiven çıkman gerek en üst kattaki erdeme ulaşmak için.

Duaya açılan ellerin neden kirli, hiç düşünmeden bunu açarsın ellerini. Bilmez misin ki yüreğinin rengi, avcunda gizli ve bilmez misin ki Rab bile kabul ederken bu ellerin duasını; sen düşünmezsin ne yaptım diye, kendin için duadasın.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Fedayım Sana

Mum demiş ki kelebeğe:
Dönme etrafımda, yazık olur, yanarsın.
Kelebek:
Olsun, der senden ayrı kalamam ki...

Gün ağarmış,
Mum bitmiş
Ve dibinde kanatları yanık bir kelebek varmış...

14.3.2007
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Firtına

Esme rüzgar
Saçım acıyor...
Yağma yağmur,
Yüzüm yanıyor...
Bükülekaldım
N'olur
Vurma artık
Dayanamıyorum
Vurma.
Bilemedim
Yüreğim kaldırmadı...
Yalnızlığımı özledim.

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Firtınada

SERAP DEMİRTÜRK

Gece Döngüsü - Bir Şiir - Bir Yorum

Gece Döngüsü

//ömrümün yolları kayıp giderken
tabanlarım diken tarlası
kanıyorum//

darağacına yürüyen mahkum edasında
sürüklüyorum ayaklarımı
ayrılığın ardından

süzüldü gözlerim

boynumda yağlıilmek
talan olmuş ömrümün
gelmişine geçmişine söverken
cellat dişlerini gösteriyor
fisıldıyorum
umurumda mı?

efkar etrafımda dört duvar
dumanım başımda tütüyor
kahkahaya uzak olan dudaklarımda
tebessüm!
eğreti gelin

salıncağımın ipi koptu
yüreğimin yaşları
göz çukuruma hücum etti
sıksam kirpiklerimi
koca bir nehir taşacak

ah! kaç sigara içmeli
kaç şişe dibini delmeliyim ki
düşler ötesindeki
şafağa uyanayım

bekle cellat bekle
turuncuya özlemim var
desem de
yolun sonu bir adım ötede
biliyorum

hüznü sek içiren anılar deryasının
mühürlü sorular koyunda nefessizim

yalancı gülüşler asıldı dudaklarıma
tarihi olmayan zamanın içerisinde
duldasız kaldım

etek altı sorgulamaların
günahkar boyutlarının
dimağ durduran noktasında
geçit töreni var

ona söylenecek kelimeleri
binbir yerinden kurşunladım
dilimin sürgüsünü usulca çektim
ve
sustum

...
...
.....

vur boynuma ilmeği cellat
kahpelik kanıma işledi.

Yeşim Deren
<http://www.edebiyatdefteri.com/>

Ayrılıklar, hele ki sevda ayrılıkları...Kabullenemez insan onca sevdiğinin kendini nasıl olup da ötelediğini...Ve ne zor olur o andan sonra yaşamak. "Süzülür" dediğiniz gibi gözleri insanın, bekler o gözler yoklara karışanı boş yere...Artık yaşamak bile anlamsızlaşmıştır, ömür yitip gitti sanır kişi...Azrail bile hiç gelir onca yıkılmışlıkta.gönülsüzdür artık cümle gülümseyişler, yüreğe erişmeyen kahkahalar dudakta bir çizgidir adeta. Çocukluğun en mutlu günlerini yaşarcasına yaşanan o mutlu anlar, kopan bir iple yoklara karışmışsa ağlamaktan başka ne yapabilir ki vücut kendine? Çareyi sigarada arar ki yürek, dumanında sevenin hayalini arar ya da içki şişesini boş görünce gözler, dalıp gider bilinmez bir düş denizine onu görürüm umuduyla...Adı ister Azrail olsun ister Cellat, beklesin...Bu acılar da bitecek ama ölümlle.

Bana dulda idin ey yâr, ne vakittir nefessiz kaldım sensiz ve unuttum gülmeyi...
Duyan, konuşan, ne bileyim insan olduğunu söyleyen nice insancıklar var burada ...
Aklımı durduracak sözlerle namus kumkuması oldular...desinler, geçit töreni olsun
bilcümle yergiler, ben içimdeki yangını bilirim...
Giden... evet, sen! Duy ve anla ki boynunda ilmeğim var, suskunluğum sendendir. Kim
ne derse desin benim için, ben artık yaşamak istemiyorum.

4 Ocak 2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Geceme Doğan Güneşe El Uzattım

Gecenin sessizliği
Ürkütüyor yalnızlığımı
Ve en çok bu saatlerde
Artıyor sızıları gönlümün...
Bir bardak su alıp
Seni arıyorum ilaç diye,
Yoksun...
Sana ulaşmak,
Şesimi duyurmak,
Özlemimi anlatmak imkânsızken bu kadar...
Söyle,
Neden bendesin hep?

Sıcaklığı bile yok
Ne ellerimde ellerinin
Ne gözlerimde gözlerinin...
Ve sen,
Bilinmez bir şehrin
Bilinen sokaklarında
Geçmişten hesap soruyorsun.
Titreyen, bazen sesin
Bazen bedenin oluyor...
Bağrına saplanan bıçağın
Unutamadan sızısını
Bakıyorsun denizin görünmezliğine,
Bekliyorsun
Ağaran günle gelecek seher gülünü...
Bense
Kim olduğumun sorgusuyla
Kalkıyorum kumsaldan
Elimi uzatıp sana.

22.11.2009 03.00

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gel / Anneme

img src=' http://ozel.balca.net/resima/jpg/anne10011-1.jpg'

-1977-

Yokluğun neymiş meğerse.
Düşünsem bile inanmazdım,
Sensiz günlerin böyle zor,
Böylesine boşlukla geçeceğini.

Sevgin ne büyükmüş bende.
Ayrılınca anladım kalbimce.
Hiçbir şeyin zevki olmuyor sensiz,
Gel,dolduralım günlerimizi sevgiyle.

Göndermem,yollamam artık seni,
Ben sensiz yaşayamıyorum.
Nereye baksam,neye uzansam;
Her şey bana anımsatıyor seni.

Saatler geçmek bilmiyor...
Tek başıma oturdum düşünüyorum,
Seninle geçen günleri tek tek.
Unutmak mümkün mü seni hiç?

Sevgin sonsuz bende inan.
Yaşantımdaki en büyük sevgi,
En büyük dostluk,içtenlik
Seninle oldu,inan bana.

Ne zaman resmine baksam,
Gülen gözlerin bana güç veriyor.
"Geleceğim,gül artık."der gibisin.
İnancım sonsuz sana,geleceksin.

Mutlu olduğum anlarda eğer,
Yanımda seni göremezsem,
Koskoca bir gölge düşer önüme,
Mutluluğu göremem,tadamam sensiz.

Buruk acılara boğma beni,
Uzak tutma üstümden sevgini.
Sarıl bana sınıksıkı,sev beni.
"Yavrum"de anneciğim,öp beni.
img src=' http://www.sevginehri.net/ekart/kart/ask/ask97.jpg'

BGSOUND SRC='
http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/mcan/midi/midiler/Zeki%20Muren%20-%20Gitme%20
Sana%20Muhtacim.mid'

·
SERAP DEMİRTÜRK

Gel Be Can

firtına savuruyor saçları
tutunamıyor eller bir yere
ya da
tutunmak istemiyor...
ayaz, yakıyor yüzleri,
gözyaşı inliyor...
kollar sızlıyor,
sarılacak can nerde...
bir acı sızı oldu hayat
talibi çok
alanı yok
yükü ağır
bedeli çok...
yalnızlık desen,
heryer insan denen
yüreği yoklarla dolu.
bir vebal attın ki bana
anlatılmaz.
gelmezsin,
yüküme omuz vermezsin,
bensiz ölme dersin,
nerdesin!

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gel Beri / HECE

```
</DIV>  
<table width='100%' border='0' cellspacing='4' cellpadding='4' bgcolor='#333366'  
bordercolor='#333366'>  
<tr>  
<td>  
<div align='right'><font face='Arial, Helvetica, sans-serif' color='#FFFFFF'  
size='2'><font face='Verdana, Arial, Helvetica, sans-serif' size='3'>  
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' width='100%'>
```

GEL BERİ

-N'olacak bu ahval bir söyle
Bu ömür biter mi hiç böyle
Kırpiklerini okum eyle
Atıp sineme çek vur beni-

Hele gel beri gel beri
Ne haldayım yâr gör beni
Gurbet eldeyim sîl teri
Ateşlerdeyim sar beni

Bir derin umman ah o göz
Yürekte bir iz ah o söz
Senin gölgendir ah o köz
Hekim al da gel gör beni

Çıktım dağlara nerdesin
Baktım ağlara nerdesin
Koşum bağlara nerdesin
Sevdan özümde kar beni

Aşın olaydım bal ile
Eşin olaydım yol ile
Türkün olaydım gül ile
Mızrapla tele vur beni

Ben garibim yâr bilesin
Sinem güldedir bulasın
Pişman olursan silesin
Gönlüm sırçadır kır beni

Sevdan bağrımda bir yara
Yazgımı sorma kapkara
Dillerdeyim yâr bir ara
El alem bil ki yer beni

Çaremsin dedim bekledim

Çileme adın ekledim
Kefeni elden sakladım,
İlden ile bir sor beni

Serap m'oldun yoktasın
Ak sadaktaki oktasın
Hedefteki tek noktasın
Allah aşkına vur beni

20.07.2008 10:48
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gel Çocuk

Bir yumak yüz
Ellerimde bir yumak yüz
Ve
Gözyaşları ...
Dudağımı yakan
Tuzlu gözyaşları...
Neden bu savaş,
Neden diyemedim.
Aştı beni dalgalar...
Yakışmadı bu gözlere
Irmaklar misali yaşlar.
Bak, karşı dağdaki ışığa
Sen der, biz der...
Gel,
Ver ellerini çocuk,
Gidelim güneşe,
Varalım aya...
Yok burada huzur
Yok burada uyku...
Gel, ver ellerini
Gidişler dönüşsüz olmamalı,
Almalı ışığı,
Sarmalı bir yumağa,
Umutla besleyip
Öyle dönmeli...
Çocuk,
Gözlerin gülsün.
Bil ki sen
İçimdeki yüreksin.

<BGSOUND SRC='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/ay_kiz.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Gelemem

sana...
elimde bir gelincik demetiyle
ak pak bulutların üstünde gelmek isterdim...
yüzümde gülüşlerin en asili,
dudaklarımda en bakiri sevdaların
pırıl pırıl
bir dolunay gibi...
sana
ben olarak gelip
sen olarak kalmak isterdim...
yüreğinin dehlizlerine oturup
başka kimse gelmesin demek isterdim...
al gelincikleri serip yoluna
sadece...
seninim demek isterdim...
saçlarını okşayıp
yüreğine can olmak
hayat buymuş
gör demek isterdim...
aç kapını
haydi aç ben geldim...
diyemedim,
dışarda yağmur yağıyor gülüm,
yüzüm ondan ıslak.
fırtınadan arta kalan bir rüzgar var,
iliklerim ondan üşür...
ellerimde gelincikler yok,
nergisler var ellerimde
sarı
sapsarı...
gel...
bak şu camdan dışarı...
gördün mü ömür denen bulutu...
dün
kapkaraydı...
sanırsın ki boşaltıp yükünü
ağaracak saçların gibi...
bugün yüzümü ıslattı da
gözyaşlarıyla
gene de aklayamadı
yüreğinin derdini...
şu akgüvercine bak,
gel
gidiyor bilmem ki
nereye...
ben
sana gelmek isterdim
akgüvercinin kanadında...
bilirim ki
dağlar yol verir,
bilirim ki

rüzgar rehber olur
bilirim ki
güneş ışık olur
bilirim ki
ay şavkını vurur...
ama ben,
gelemem...
elimde
sadece gidiş olan bir bilet,
çıkışım yoluma...
su dökme ardından
dönemem...
senin için
ne gelincik
ne de nergis
deremem...
sil gözyaşını
elim yetmez
silemem.
kıyamam
sensiz...
ölemem.

serap hoca

```
<div style='width:465px; '><embed src='http://www.izlesene.com/player2.swf?
video=464946' wmode='window' bgcolor='#000000' allowfullscreen='true'
scale='noScale' width='100%' height='355'
type='application/x-shockwave-flash'></embed><div style='background:#000000;
padding:7px 0px 7px 7px; '><span style='color:#CCCCCC; font-family:Tahoma;
font-size:12px'>İlgili aramalar: <a style='color:#FF9900; font-family:Tahoma;
font-size:12px'
href='http://www.izlesene.com/video/muzik-muzik--gelemem--serap-hoca--dj_engin/4
64946/ref=embednew' target='_blank' title='müzik - gelemem - serap hoca -
dj_engin'>müzik - gelemem - serap hoca - dj_engin</a> - &nbsp; <a
style='color:#FF9900; text-decoration:underline' href='http://search.izlesene.com/?
vse=şiiir&ref=embedv2link' target='_blank' title='şiiir'>şiiir</a> - &nbsp; <a
style='color:#FF9900; text-decoration:underline' href='http://search.izlesene.com/?
vse=video&ref=embedv2link' target='_blank' title='video'>video</a> - &nbsp; <a
style='color:#FF9900; text-decoration:underline' href='http://search.izlesene.com/?
vse=pps&ref=embedv2link' target='_blank' title='pps'>pps</a> - &nbsp; <a
style='color:#FF9900; text-decoration:underline' href='http://search.izlesene.com/?
vse=gösteri&ref=embedv2link' target='_blank' title='gösteri'>gösteri</a> - &nbsp; <a
style='color:#FF9900; text-decoration:underline' href='http://search.izlesene.com/?
vse=duygusal&ref=embedv2link' target='_blank'
title='duygusal'>duygusal</a></span></div></div>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Gelme

img src=' <http://www.balcanet.com/javaya/jpg/duygularim10050.jpg>'

Bu kaçınıcı geleceğim deyişin?

Beklemek, umudum oldu.

Hayallerimin ötesinde bir durak var...

Seni orada bekleyeceğim demiştim...

Geldiğinde gözlerine bakamazsam

Bana kızma...

Susarsam, kelimeleri saklarsam kendime

Kırılma...

Nedensiz sevgin beni öyle sardı ki,

Özlemin rüyalarımından taşıtı...

Ta uzaklarda bir yıldız var,

Seni ona şikayet ettim dün gece.

Yüreğimi ağlattı dedim senin için ona...

Göz kırptı yıldızım bana...

Korkum, nedensiz sevginin

Nedenli vedalara dönüşmesi.

Gel demeyeceğim artık sana...

Geleceğin zamanda, gülecek gözlerim;

Göreceğim anda titreyecek ruhum...

Ellerini tutamam,

Omzuna yaslanıp uyuyamam,

Tenini kokusunu bilmem...

Vazgeçtim,

Gelme.

BGSOUND SRC='

<http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/mcan/midi/midiler/Kayahan%20-%20Yoksun%20Sen.mid>'

SERAP DEMİRTÜRK

Gelme Yar

-Ne olur ey yar bensiz ağlamayasın.-

Acılarım yüklü karda donarım
Dil bilmeze düştüm narda yanarım
Yürek yükü ağır harda anarım
Yollara kül dolmuş gelme yar kalsın

Gün ağarır mı ki gönül ağlarken
El edilir mi ki yürek çağlarken
Gözyaşı durur mu bağrım dağlarken
Yolları sel almış gelme yar kalsın

Türküler yakanla derde dalarım
Düşlerimde bil ki seni çalarım
Gönlümdeki narı göğe salarım
Yollara gül düşmüş gelme yar kalsın

Gelmeyesin ey yar duyasın beni
Dönüşte bin derde koyasın beni
Hasretin kızıla boyasın beni
Yollarda gözüm var gelme yar kalsın

Gökler mi ağlar bunca sevdaya
Bırak yaren gelme utansın hayâ
Sevdaya hançerdir vedada aya
Yollarda elim var gelme yar kalsın

Yanarmış yürekler dağlar ardında
Gölgede kalanlar ağlar ardında
Seraba eş olan bağlar ardında
Yollarda salım var gelme yar kalsın.

15.07.07

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gelmedin Yâr

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Gelmedin Yâr

Gelseydin
Yeşerirdi şu kuru dal
Ak pak olurdu kara bulutlar
Bükmezdi boynunu karanfil
Çiğ düşmezdi gözlerime...

Gelseydin
Umutsuzluk türküleri susar
Keman ağlamaz,
Gündüzüm gece olmaz
Kararmazdı geleceğim...

Gelseydin
Tutardı belki dizlerim
Dalgalar hırçınlaşmazdı böyle
Savrulmazdım dört bir yana
Sazımdaki tel can almazdı böyle...

Gelmedin
Zamanı deli edip de böyle
Anlara sarılıp sınımsıkı
Kalmazdım dünyadan bîhaber.
Ağlattın be yâr...
Yaktı gözyaşı dudaklarımı.

03.06.2008 00:18

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gelsene

derininden
bir deniz kültürüm yok belki
ama bilirim,
yakamozda ayın güzelliğini...
bilirim denizin kokusunu,
durgun denizde,
nasıl görünür
bilinmezlikler evreni...
ve uzaklaştığımda
kıyıya bakarken denizden,
neden bilmem korkarım can,
korkarım denizden...
bana yuva değil deniz,
benim özlemim koyda...
martı olamam ki ben...
balıklara hayran olsam da
korkarım denizin
bilemediğim sonsuzluğunda....
sen,
yanımda olsaydın,
açılsaydık sonsuza...
balıklar sığrassa
sevinse bizi gördüğüne...
biz tutuşsak el ele,
versek gönül gönüle...
belki yenerdım korkumu,
denize ve bilinmeze dair,
seninle.
gelsene,
korkularımı yensene...

<CENTER><EMBED
src=http://www.tatbim.com/files_mid/neredesin_sen.mid></CENTER>

SERAP DEMİRTÜRK

Gerçek

Düşten kopuş,
Gökkuşağının bitişi,
Ormanın kimsesizliği,
Dipsiz bir kuyu,
Saltanat süren kılıç,
Cesareti şahlanışı,
Huzura kucak açış,
Umudun eriyişi,
Uzakların öyküsü,
Bilinmedik insanlar,
Görülmedik düşler,
Dalgaların savaşı,
Kum gibi olan kaya,
Yüze vurulan şamar.
İşte gerçek!

<BGSOUND SRC='
<http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Celik%20-%20Oyle%20Bir%20Ger%20Zaman%20Ki.mid>'>

SERAP DEMİRTÜRK

Gerçek Ne?

Gece...
Sessizliğin kör düğümünde
Bırakıp da kendimi
Durgun renklere
Unutulmuşluğumu unutup
Bakıyorum duvarlardaki düşlere...
Neyim varsa vereyim
Neyim yoksa alayım
Düşleri savurayım
Sadece ...
Evet sadece elimden,
Dilimden,
Gönlümden yitene
Sadece ona sahip çıkayım.
Avlandım
Şu garip kuş gibi
Şu ceylan gibi
Vuruldu gönlüm
Tam hedeften de
Gözü açık yaşadı
Unuttu varlığını
Bilemedi kim olduğunu...
Adım adım öldüm
Yittim şiiir sevdanın
Ebruli renklerinden.
Zehirlendi duygularım
Bilmeden...
Hatırlanmaz mı
Bunca seven?
Açtım avuçlarımı
Güçsüz parmaklarım...
Elimin ayasında
Sülietin gülümser,
Unutan kim, der.

23.08.2009 04:27:11
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gerçek Ötesine

<center>

Duy,
Duy ruhumun çığlığını!
Hisset acımı...
Ben ol bir saniye.
Uşüdün mü ben gibi,
Titre
Ya da yan!
Boğul dumanımda...
Bil ki
Acılar,
Çekilen acılar
Yalnızken
Bire bin veriyor.
Sensizliği bırakıp,
Gittin ya bilinmeze;
Kıvrandır ruhum,
Sen diye inler...
Açar avuçlarını ellerim,
Seni diler
Yok,
Yoksun,
Dönmüyorsun...
Hey!
Duy beni can,
Duy ağıdımı...
Titriyor ruhum.
Kimsesizliğe kaldım,
Buzun içinde dondum,
Yağınlardayım!
Sağırlığına,
Körlüğüne,
Elsizliğine,
Yüreksizliğine,
Hepsine kandım da
Bir tek,
Bensiz serâb oluşuna
İnanamıyorum!

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Getir Yarimi

uzağı yakın eden yollar
.....bitir gurbeti.
verip elime sazı, kemanı
.....inlet yüreği.
bir ah et ki ben gibi
.....dinsin bu sancı.
avazım duyulmaz mı
.....estir rüzgarını.
alsın iç sızımı
.....desin o yare.
aç yollarını erisin karlar
.....yollar sevinsin.
can gidiyor bedenden
.....getir yarimi,
verecek neyim kaldı
.....helalliğim var.

SERAP DEMİRTÜRK

Giden Yok ki...

<TD colspan=2 align=center bgcolor=BLACK'

GİDEN YOK Kİ

Elveda diyemeden,
Gittin ya sen sessizce...
Bilemedin,
Giden sen değildin!

Bak,
Bastığım toprakta ayak izin var.
Hisset,
Dün de buradaydı nefesin.
Dinle,
Dün de buradaydı sesin.
Dokun,
Dün de buradaydı gözyaşın.
Tut,
Dün de buradaydı ellerin.

Nerdesin demeyeceğim,
Gitmedin ki!
Dön demeyeceğim.
Bendesin!
Kimsem oldun,
Canım oldun,
Bende ben oldun...

Topladığın kır çiçeğindeyim,
Aldığın havadayım.

Okşadığım saçlarındasın,
Parmağımdaki gözyaşındasın.

Aşkım,
Söyle...
Söyle n'olur
Vuslat ne ki!

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gidene Ağıt

img src='http://www.balcanet.net/resima/jpg/duygularim10108.jpg '

Ta uzaklardan bir ağıt,
Hüzne sarıldı bulut.
Ayşelerin, Mehmetlerin,
Tükenişinin resmi.
Fırat mı yaktı yüreğini,
Bolu Beyi mi dağladı gözlerini?
Dipsiz bir kuyu gözbebekleri
Ve susuz...
Hazana dönen yürek nerde,
Umutsuz gülüşler hangi yüzde?
Nedendi bu çığlıkların sessizliği?
Çıkamaz bir yolda,
Bile bile gitmek...
Ellerindeki nergislerin,
Yüzlerindeki gülüşe karışması
Ve olmazla karşılaşmak.
Bitti demek,
Kabullenememek,
Yaşamanın yükünde kalakalmak...
Sevda mı ağır bastı,
O dimdik duvar mı yok etti
Gün be gün cıvıldaayan sesini;
Kim bile?
Sadece gitti,
Veda etmedi ya da edemedi.
Bunca ağlayışların okyanusunda,
Yüzüp gitti sevdanın yelkeni...
Giden, bilir miydi ki
Çıkamaz yollar da açılır.
Kalan, bilir miydi ki
Duvarlar da yıkılır.
Saçının bir tek teli bile,
Benzemezken kimseye,
Her ak saçta onu anmak...
Sevgi dolu gözleri bile,
Bakmaya kıyamazken ona
Bakamaz olmak...
Başucundaki çam ağacının kozalağında,
Ondan bir nefes bulmak,
Burdayım dediğini duymak
Ve bir olmak...

BGSOUND SRC='

<http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/mcan/midi/midiler/Edip%20Akbayram%20-%20Hasretinle%20Yandi%20Gonlum.mid>

SERAP DEMİRTÜRK

Giderken Sen

-I-

Ellerim tutamıyor hiç bir şeyi,,,gitme
Karataş ağlar kucağında, duy feryadımı
Selamın bile yok, ağlar çatılar.
Sorsam şu ak güvercine
Name salsam yarım sana...
Okusan da acısan yar...gitme...
Canda, tende, kanda sensin
Pervaneydim döndüm durdum
Işığında ilham aldım...gitme yar
Sensiz bu dünya bana har...
Damla damla akayım yar, yüreğinde kalayım...
Ayrılık taşıyor gözyaşlarının yağmurunda
Yağma...yok etme yollardan izlerini
Tüketmeilmekilmek dokuduğumuz sevdayı.
Pişmanlık sardığında varlığını
Gene de gülümseyecek sana ruhum...

-II-

Ölüm,
Titrek bir bulut gibi sardığında
Bedenini ...
Ağlayan,
Özlemlerin olmasın;
Pişmanlığın ağlasın!
Uzan uzanabildiğince
Ayakları üstünde dururken
Yaşam,
Hülyalarının
En ücra köşesine.

Dokun ve hisset
Umudu,
Sevgiyi,
Özlemi,
Acıyı,
Nefreti.

Hissetmediğin,

Tatmadığın
Sadece ölüm olsun.
Onu da
Bir uyku güzelliğiyle sar ruhuna ki
Vardığında da gözlerinin içi gülsün.

-III-

Bunca sevgi...
Şaklansa da kendinden bile..
Ötelenemez..
Toprak bile almaz..
Bulut duysa dayanamaz..
Rüzgar boran olur eser...
Dil susar, göz ağlar..
Bunca sevebilmenin hazzı
Götürür insanı
Atar bir dehlize
Anar, ağlar...
Ağlar, anar
Ve...
Sevilene kanar
Döner
Uzatır ellerini de
Dön der,
Dön..
Sensiz olmaz...
Mezar ağlar,
Beden ağlar,
Ruh ağlar.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Giderken...

GİDERKEN

Tükeniyorum dem be dem yaşamdan,
Tükeniyorum sevdiklerimin gözünden,
Tükeniyorum umut ektiğim yüreklerden,
Tükeniyorum uzaklaşan gemi bacasında.

Yokluklardayım unuttum adımı,
Yokluklardayım savrulduım siyahta,
Yokluklardayım kavrulduım çilede,
Yokluklardayım yitirdim varlığımı.

Aramayasın beni şiirimin uzağında,
Aramayasın beni akgüvercinin kanadında,
Aramayasın beni gözyaşının tuzunda,
Aramayasın beni sevda gemisiyle.

Gidiyorum sesimi kısıp da bilinmezlerle,
Gidiyorum mürekkebi kuruyan kalemimle,
Gidiyorum güneşin battığı iklimlerle,
Gidiyorum alın ak, akın karardığı yokluğa.

25.07.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gidiş

<img
src='http://img0.bloggum.com/upload/lib/img/3480/500/r_hpdlldwm3jp41m1dnmt.jp
g'>

gözleri görmüyordu artık;
elindeki bardak bile titriyordu...
yaşlılık denen kullanılmış yıllar
unutturuyordu bazen kim olduğunu.
oturduğu divanda dalıp gitmişti.
çocukluğunu annesi,
gençliğini babası alıp gitmişti.
canım dedikleriyle tükenmişti
ömrünün en güzel günleri.
sessizliğin sardığı odada
sadece akreple yelkovanın
asırlık mücadelesi vardı...
parmağındaki yüzüğe baktı;
kiminle, nerede, ne zaman takmıştı
hatıralar içinden bulamadı cevabını.
süzülen gözyaşlarını silmek istedi,
silemedi...
sessizliği, yere düşen bardak bozdu.
akşam eve gelenler
buza kesen elini öptüler çığlıkla...

SERAP DEMİRTÜRK

Gidiyor Anılar

<center>

GİDİYOR ANILAR

Dağlarına kar da olmam,aşkına bahar da olmam çünkü ben, benliğimi yitirdim. Kendimi rüyalarda arıyorum. Yalan... Her şey yalan. Artık sadece güneşin doğuşu ve batışı gerçek...Şu aynadaki ak saçlarım gerçek... Gerisi yalan...hepsi yalan. Düş gibi. Ocak, 2008

Dokunduğunda titreyen iliklerim dondu kaldı, evrenin sınırları bilinmezliklere sarıldı. Akıl, dün ile bugünün sorgusunda takılı kaldı. Ellerimi tutan eller farklıyken kaldı benlik, geçmişle geleceğin girdabında... Vakit, umudu beş geçeyken sen geldin... Şimdi vakit umuda beş var ve sen, yoksun! Temmuz, 2008

Sancım, umudum, yalnızlığımın sesi... Sana ulaşamıyorum bu derin kuyudan...Çıkmaz sesim dışarı; tut ellerimi, al beni.Gecelerin zifirinde gözlerim ışık ararken korkularına sinip kıvrılırken ben, nasıl ki uykuların? Bilirim, çıkılmaz bir yolda asasız bir yolcusun. Gönüldeyim, dildeyim; ne garip şu 'yer'deyim. Eylül 2008

Düşlerime sığmaz oldu gerçeğin, elem rüzgarıyla savrulmaktayım. Viran gönül içine hapsettim seni, sen diye adını haykırmaktayım. El açıp duaya durunca bil ki benden ötededir dilimde adın. Çıksan karşıma dünya ilinde, gözlerine bakamam, sakınırım bil. Atmışım kendimi senden öteye, şu garip gönlümü avutmaktayım. Ocak,2009

Aşk, aynada seni görmeyi yar. Yoksun, aynalar boş, odam ıssız. Nerdesin? Mart, 2009

Hani bazı heykeller olur, örtülüdür üzerleri. Çekilince örtü anlaşılır ne olduğu... Şimdi 'hayat güzeldir, çok özeldir'diyorlar ya sanırım onun da üzerini örtmüş kocaman bir sis bulutu... Bulut çekilince göreceğiz akla kararı. Mayıs, 2009

Tükenen, yollar olaydı keşke; tükenen, sevdaymış...bilemedim. Bilemedim de bilince ellerimde kaldı saçlarım. Haziran, 2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gidiyor musun Yar?

Gidiyor musun yar
Uzatip da elini...
Ne denir ki
Rüzgarin götürdüğüne...
Gitme diyememek,
Ne zor bilir misin....
Kal demek,
Boran olmak,
Firtina olmak,
Doruklarda bulut,
Toprakta tohum olmak...
Can...bir olmak...
Olmazi oldurmak...

Hadi...git sen,
Vakit bu vakittir.
Camlarda bugular yap,
Beni çiz..
Adimi yaz...
Gecenin karanliginda,
Hayalimle konus...
Kivrildikça yollar,
Götürsün seni...
Gözlerim kaldı ardında,
Bakma geriye.
Fisiltim kaldı dilimde,
Duyma...
Can...git..git hadi.
Sarkılar tut radyodan..
Düslere dal..
Uyu...uyan..beni an...
Molalarda bak göge,
Yıldızlara göz kirp.
Hadi...bin artık..
Git be can..git..
Selametle
Sağlıkla
Esenlikle git.
Huzura yuva ol,
Umuda yelken ol,
Yürece merhem ol.
Kimiñ olursan ol,
Düsüncende benimle ol.

SERAP DEMİRTÜRK

Gidiyorken

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

GİDİYORKEN

Beynimin içinde
Binbir dünya
Renkler görünmez
Uzak iklimlerde...
Ne bir fısıltı
Ne bir inilti
Sesler tükendi
Ağda hasret kulak...
Eridi akıl,
Çağladı dimağ...
Boş bakar gözlerim,
Sensiz yollara.
Gidişin gerçek,
Dönüşün düş.
Hayale sığınan can
Baktı:
Akmaz damarda kan.
Eğilip kaldı başlar...
Şaşkınlığa davet gözlerle
Sorar dilbaz yürekler:
Nerdedir canda can,
Nerdedir canda kan
Nerdedir?
Ruh bedenden,
Beden ruhtan asil.
Ağlamaz hiçbiri,
Tükenirken can
İnler beden ve
Fısıldar yürek sesini:
Ne ben sana bakayım
Ne sen bana ...
El sallamadan git
Yok olurken ben,
Sen git gerçek âleme ki
Vuslat düşü olmasın serap.

27.06.2008 15:39
SERAP HOCA

</TD>

SERAP DEMİRTÜRK

Girilmez, Çıkmaz Bir Sokaktır - (videolu)

GİRİLMEZ
ÇIKMAZ BİR SOKAKTIR

- I -

Gözlerimi saldım geceye
Korkmayasın diye...
Uzun, sancılı, ağdalı geceler...
Hüzünlü, sevdalı, limansız geceler...
Bitmiyor yollar,
Bitmiyor...
Git, git, git ...
Yok ki
Yok "son" denen durak!
"Ömür" dediğin bir çıkmaz sokak
Ne seni saklar
Ne beni...
Zifiri karanlıklarda
Sayrulma ben diye...
Işığını yolluyorum gözlerimin
Şavkımda sevdam var.
"Yorulduğum" deme,
Yolumuz uzun...
Gölge var o yolda,
Dayan canözüm.

- II -

Sessizlik kapladı
Karanlığın ruhunu...
Dönüp bakmaz kimse
Yüregimize...
Uzattım ellerimi
Göremedin,
Gözyaşlarını silemedin....
Bitmez bu gece,
Bitmez ...
Çıkmaz bu sokak
Dön geri...
Dön de....nereye!
Her yol sana uzanır,

Sen yoksun...
Yoksun sen.
Işığın yok!
Yollar dilsiz,
Yollar duraksız...
Gözler kurumuş gayri
Ağlayamaz...
Yürek ölgün,
Çağlayamaz...
Şevdam öksüz,
Bağlanamaz....
Bu çıkmaz sokağın adı yok
Seni arar...
Haykırır,
İnler
Bulamaz.

-III -

Üşüyorum ağustos sıcağında
Sensizliğin korunda.
Dört yanım yasta
Elim kolum bağlı
İnlemek yasak
Gözyaşı cezalı...
Eller kilitli...
Yürek, kulak kesilmiş
Beklemede....
Çıkmaz sokakta,
Çit yok...
Çökmüş yere sevenler,
Her biri bir yerde.
"Hişt..."
Şes etmeyin
Ürkmesin,
Bu gün, yarın
Tek yeşil yaprak "umut"....
Bize gelecek.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Git Artık!

Yalnızlığımın dinginliğinde
Gelip oturuyor hatıralar karşıma
Artık gülümseyebiliyorum
Ve ne sitem ne kızgınlık...
Sadece buruk bir gülüş var yüzümde.
Bak şu koltuk,
Şu sandalye,
Şu çerçeve,
Şu battaniye,
Şu yastık,
Şu bardak
Hepsi bin hatırayı saklar özünde...
Ve ben sadece düşünüyorum.
Kırık bir halay çekiyorsun sen,
Sevgiyle bakıyorum sana.
Neden dönüp duruyorsun etrafımda!
Git artık,
Gittiğin kadar gerçek ol...
Öyle buruk,
Öyle güzel,
Öyle içten sevmek
Mümkün olmazmış demek...

Bu şehri yakmalı!
Olmuyor,
Yakmalı bu şehri
Ya da beni.
Yoksa
Dar geliyor beynim
Hafızama.

8.2.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Git Güle Güle

<img

src='http://www.resimgaleri.com/ressamlar/nesterengazioglu/yagli/aslanlar.bmp'>
Aylardan ağustostu, gün erken başladı...Güzel gözlerin gülüşüne günaydın diyebilmenin hazzı yayıldı yüze. Birlikte bir domates peynir yiyebilmenin, bir lokmayı paylaşabilmenin mutluluğu anlatılmazdı. Nasıl geçti vakit ya da geçti mi... Kim bilebilir ki aynaların bildiğini...Akan sular gizledi gözyaşlarını...Sevinçler saklandı ruhun kıpırtısında ve o an hiç iç çekilmedi...Unutuldu mu, vakit mi olmadı..bilinmez. ...Açlık değildi aslında onları oradan alıp da ora senin bura benim gezdiren...Hiç işte..Bir garip terennümdü bu ve vakit gelip de hoşça kal dökülünce dilden, güldü ruh..Boşadır veda. Gene görüşür bu yüzler ve geçen zaman yanılmadı o gizli gücü..."Nerdesin"ler, "bekle"ler ve ellerin kenetlenişi yeniden...Raf raf kitaplara bakarken bile birlikte olabilmenin sevinciyle kıpır kıpırdı yürekler... Bir kahvenin telvesinde gelecek arayan ellere güldü adam, "inanıyor musun ki bunlara sen" dedi...Kadın, güldü boş bir umutla dudak kıvrımlarındaki acıyla "yok canım, inanmam aslında" dedi...Inanmak istediğini görememişti çünkü..Dört yapraklı yoncanın çapraz yapraklarında saklı ayakkabıları, bir türlü eş edemiyordu. Yağmur kokuyordu toprak..Bu yaz günü nerden esmişti ki bulutlara da inivermişlerdi buralara...Gözyaşları dışa vuramayınca onlar damlayıvermişti işte... Liseli aşıklar (!) , geçerlerken karşıya baş başa olacak birkaç dakika daha çalabilmek için taksikle paylaştılar gözlerindeki sevdayı...Gittikçe mahzunlaşıyordu sesler. "beni unutma"lar dökülüyordu dillerden. 'Hayır' dedi biri, 'inme sen...ben inerim, sen git ve el sallla...Söz, bu defa ağlamayacağım ardından...' ağlamadı da... Biliyordu ki hala aynı havayı soluyorlardı. Kabuslu bir gecenin ardından uyandı kahve gözlü yar.İçi yandı...eli telefona gitti...'Nerdesin, nerde...' Söz bitmişti o an. Yutkundü...sustu...Çoktan çıkmıştı yola...Kapattı telefonu ve iki satır mesaj attı.

"İyi yolculuklar."

Cevap geldi az sonra...

'Hiç gitmemiş olmak için
bilerek hoşçakal demedim yar.'

nerden alır ki kaynağını

gözyaşı...

nasıl akıp gider

yürek boyu...

her iç çekişler

bin yangın.

ne esen yel

ne şu eller...

durduramaz

bu selleri.

gitmeseydin

olmazdı ki...

kal dese ydim

olmazdı ki...

hadi

bakma ardına...

gene git,

gene gelmek için.
seviyorum seni,
seviyorsun...
biliyorum.
bundan güzel
ve de özel
hiç bir şey yok.

o halde...
sana iyi yolculuklar.

26.8.2007 12.20
serap hoca

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/59/www_antoloji_com_661459_467.MP3'wid
h='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Git!

-ey kalem...bil ki bu, son şiirimdir.--

bir gün anlarsın
sana canın kadar yakın yüreğin
neden uzaklaştığını
ve bir gün anlarsın da...
için buz gibi olur...
değer miydi dersin de
gene burkular yüreğin...
git
her nerede kuruluysa gönül sofran
var orada bağdaş kur...
al eline somununu
ve her yudumladığında çayını
hatırlamadan bu dostunu
güller açsın yüzünde....
ve
bir elveda demeden gidişini,
yaşananları
umutları
koy kıl heybene...
git dağların ardına...
sakın..
sakın ardına bakma,
bükülen boynumu görme,
süzülen gözyaşımda kendini bulma...
sakın dostum...
sakın sen üzülme...
kal sağlıcakla...
 <img
src='http://www.yazgulu.com/kartlar/jpg/benimsevgim.gif'>
-

SERAP DEMİRTÜRK

Gitme Yolcu / HECE-

img src='http://i81.photobucket.com/albums/j222/ThE_InnoCent_photos/s5xq.jpg '

Dedim ki:
Uzayip giderken gurbet yollari
Koynumda kalmistir yarin kollari
Çiçek açmaz oldu igde dallari
Gitme yarim gitme yolun uzaktır

Dedi ki:
KARANLIK GECEDE SEHER GÖZLERİM
ARDIMDA KALAN YAR SENİ ÖZLERİM
GÜN AGARSIN GAYRI YORGUN GÖZLERİM
BİR ÇAREM OLSAYDI GIDER MIYDIM YAR

Dedim ki:
Verdigin deste gül elimde kaldi
Ayrilik aklimi basimdan aldı
Bir özlem ki beni dertlere saldı
Kara tas bastigim bagrim eziktir

Dedi ki:
SAZIMDA TELSİN YAR DİLİMDE NAGMEM
SENDEN BASKASINA CANÖZÜM DEMEM
BİR LOKMA EKMEĞİ BEN SENSİZ YEMEM
TEK ÇAREM KALSAYDI GIDER MIYDIM YAR

Dedim ki:
Mevsim bahar iken kısa çevirdin
Bütün umutlari bosa çevirdin
Senli geceleri düse çevirdin
Gözümdeki yaslar sana aziktir

Dedi ki:
BAKTIGIM YOLLARDA SENİ ARARIM
GURBET TÜRKÜSÜNE HÜZÜN KARARIM
YAZGIMI YAŞANA SENİ SORARIM
KADERİM GÜLSEYDİ GIDER MIYDIM YAR

Dedim ki:
Adin pek yamanmis beni kandirdin
Nemrudi atese atip yandirdin
Bu sevda asimi zehre bandirdin
Gönlüm sana akar bana yaziktir

Dedi ki:
VARDIGIM YERLERDE UNUTUR SANDIN
ÇANA HAYAT VEREN DAMARDA KANDIN
ÖMRÜMDE YAŞANAN EN MUTLU ANDIN
SU BAHTIM GÜLSEYDİ GIDER MIYDIM YAR

Dedim ki:
Gönlüme çiçekler ekerdin sandim

Beni ömür boyu beklerdin sandim
Yürekten o yari silerdin sandim
Ardindan döktüğüm yasa yaziktir.

Dedi ki:
DAGLAR DIZI DIZI YOL VERMEZ BANA
YOLCUNUN ASASI MECALDIR CANA
GECELERIM ZINDAN ERISMEZ TANA
ELİMDE OLSAYDI GIDER MIYDIM YAR.

Dedim ki:
Var git yarim tez git, haberin alam
Ak güvercinleri yollara salam
Gelecegin için duaya kalam
Serap olmayasin,sana yaziktir.

5.7.2007
SERAP HOCA
Güllük Şiir Güldestesi-2007

img
src='http://tn3-2.deviantart.com/fs11/300W/i/2006/200/2/1/gitme___by_caspell.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Gitmeseydi - Düz yazı

BR

TD colspan=2 align=center bgcolor=blue'
brfont face='Times New Roman' font size='5 pt' color='black'center

img

src='http://img0.bloggum.com/upload/lib/img/11030/500/r_loqjhgvv753cha7jz3va.jpg'

GİTMESEYDİ

Hüzünlü bakışlarla denize doğru bakarlar bir den bir den vapurun kulakları tırmalarcasına öten düdüğü, onları düşüncelerden uzaklaştırdı.

- Ne oldu, dedi ona sarılan eşi ilgisizce.
- Yok bir şey, dalmışım. Düdük... Bir korku sardı sanki içimi.
- Neden? Korku içinde yaşamıyor muyuz zaten?
- Hiç...öyle işte. Boş ver sen bana.
- Hadi gidelim.
- Tamam.

Yan yana ama aslında çok uzak bir şekilde yürüdüler. Yol boyunca bir kadın, çocuğunu çekiştire çekiştire koşarcasına yürüyor; çocuksa inatla ayak diriyordu. Akan bir su gibiydi caddedeki araçlar...dur durak yok. Her birinden ayrı bir müzik geliyor, her bir ezgi farklı duygular uyandırıyor. Karı koca birlikte mi gidiyordu, ayrı mı? Aynı yolu bitirmeye çalışan iki yabancıydılar sanki. Kadının yüzünde bir amaçsızlık kol geziyordu. Ne yol kenarındaki çiçekçinin çiçekleri ne mızıka çalan şu çocuklar...

Birden adam durdu. İki simit aldı kirli saçları içinde pırıl pırıl gözleriyle simit satan bir çocuktan. Sessizce uzattı kadına. Kadın aldı, yemeye başladı. Bir an adam, kadının elini tutmak istedi, ancak vazgeçti. Kadınsa bunu bilmeden simidini yiyordu. Yol... bir türlü bitmek bilmiyordu. Keşke otobüse binselerdi ama o zaman simit alamazlardı. Akşamın karanlığı yavaş yavaş kendini belli etmeye başlıyordu. Çöken kızılık, eve ayrı bir hüzün veriyordu. Denizden eser kalmamıştı. İç içe giren evler, ruha sıkıntı veriyordu.

Bahçe kapısını açtı adam, kapıyı tutan tahta yere düştü, eğildi aldı. Yerde bir toka, kırmızı bir saç tokası...içi sızlasa da görmemeye çalıştı. Karısı arkasından bahçeye girerken adam döndü ve onu ilk kez görüyormuş gibi süzdü. O gözleri ilk gördüğü günü hatırladı.

İçeri girdiler. Kadın mutfağa girdi. Su içmek için elini uzattığı bardaklar içinde bebekli bir kupa değdi eline; aldı...baktı, baktı ve bardağı öfkeyle fırlattı. Adam, sesi duyunca koşup geldi, karısı boş gözlerle kendine bakıyordu. Sarılmak istedi adam, kadın arkasını döndü.

Bir bardak çayın sıcaklığı ile ısınabilseydi yürekleri keşke, sarsaydı demliğin buğusu ruhlarını ve kenetlenselerdi yeniden el ele. Kaşığın sesi, kızlarının bardakla oynadığını, "Kırarsın bırak!" diye bağırdıklarını, bukle bukle saçlarını sallaya sallaya omuz silkişini hatırlattı. Onca yokluk içinde tek ışık kaynağıydı yavruları. Cıvıltısıyla doldururdu yoksul evlerinin içini. Onun içindi kadının sevmeden evlendiği kocasına katlanması, onun içindi adamın aradığını bulamadığı ama çocuğunun anası olan kadını sarıp ona sahip çıkışı. Bir rüzgar esmişti bu yuvanın içinde, bir yangın çıkmıştı ürkek gönüllerinde. Esen rüzgar giderken alıp götürmüştü gök gözlü kızlarını. Bukle bukle saçlarını sallasaydı, bardakları kaşıkla karıştırıp ses çıkartsaydı, bahçedeki çamurları eve getirseydi de gitmeseydi.

SERAP HOCA
6. 6. 2001

TD colspan=2 align=center bgcolor=blue'
brfont face='Times New Roman' font size='5 pt' color='red'center
img src='http://www.gulsehri.com/cocuk/bebek/images/harika.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Gitmeseydin N'olurdu

Uzak ve kıvrımlı yollardan
Uçar gibi gelen yolcu,
Aradığın hangi bağda,
Anlat belki bilen vardır.
Şu gördüğün eski ev mi,
İçindeki viran yer mi,
Yoksa şu garip zevcen mi
Çekti seni buralara?
Sensiz boyun hep büküktü,
Onur, şeref hep yitikti,
Elaleme dil ezikti,
Beklemek bir masal oldu.
Neden gittin be hey zalim,
Babam diye ağlar al'im
Sessiz kaldı bak absalım
Diyemedi sessiz gelin...
Çalma şimdi sen kapıyı,
Tanımazsın o hastayı,
Ali desen seni bilmez,
Yabancıyı eve sokmaz.
Hayat bir garip döngü,
Döner insan bilmez dengi,
Almasaydın garip gülü,
Alır idi çobanoğlu.
Şimdi var git bekleme sen,
İçli içli ağlama sen,
Nasip derim dinle bir sen
Tutar salın belki oğlun.

11.09.2008 09:34
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gitmeyeceğim

Bir yer arıyorum,
Olmazların yokuşunda.
Bükülü boyunlara inat
Sevda çılgılığında...
Bir yer arıyorum,
Balonların ucunda gidince
Siyahlar sonsuzluğa
Ak pak gökler yeşermiş
Bir yer işte...
Şevda desen boş
Ümit desen hoş....
Çılgıllar mı
Öoo, çok hoş.
Haydi
Ver sesini
Katalım çılgıllara coşkumuzu...
Heyamolalarla
Gidelim düşler ülkesine
Salıncaklara kurulup
Çocuk olalım
Genç olalım
Alıp da bastonumuzu
İhtiyar olalım...
Bir yer...
Bir yer arıyorum
Siyah olmasın bulut
Kırmızı olmasın gözler
Yılan olmasın dostlar...
Var mı ki...
Bulsam böyle bir yer...
Bir dibeğin başına geçsem
Alsam tokmağı
Vursam, vursam, vursam
Kim duya yar
Kim bile
Kim gele...
Ne dersin?
Şiir, nefes almaksa
Bir derin nefes aldım işte
Budur yaşam iksirim
Şiirle yaşar
Şiirle ölürüm
Öldüm diye
Kandırır da
El sallarım ardınızdan
Bir yer arıyordum ya
Buldum derim sessizce
Kulağına...
Al şu yerdeki toprağı
Hani basmıştık ya seninle

Al ondan biraz
Çık şu dağın doruğuna
Şavur be can,
Savur
Haydi..
Toprağın vardığı her yerde
Sevdalar salınsın boylu boyunca
Dünya duysun sevdamızı ...
Duysun da
Rab, meleklerine
Gördünüz mü
Benim kullarım severse
Benim için sever desin
Ve...
Her bir canlıda
İzimi bulur desin...
Unutma ki can,
Ben yerimi buldum
Gözyaşlarını perde yaptım dünyaya.
Onlar toprakta ararken beni
Yüreğinin dehlizinde saklandım ben
Kovsan da gitmeyeceğim.

4.10.2007

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gittin

Bana özlemin resmini yap.

Bir yürek çiz, yangın yeri.

Çığlık çığlık dört bir yana dağılmış duygular.

Ellerini uzatmışlar seni arıyorlar.

Hiç bir deniz yok ki bu alevi söndürsün.

Sen gereksin.

Özlemin alevi içinde bir göz var, ağlıyor.

Sen diye ağlıyor,

Biz diye ağlıyor.

Sessiz çığlıklar atıyor kimse duymasın diye.

Yoksun.

Bir bakıyorum yanı başımdasın,

Bir bakıyorum koca dağlar girmiş aramıza.

Bu resmi sevmedim; yırt, at!

Ben seni istiyorum.

Güzel gözlerini,

Sıcacık ellerini,

Sevgi dolu yüreğini.

Yoksun.

Sen hiç aşkın buram buram eridiğine tanık oldun mu?

Bir resim var şu an karşımda...

Bir yürek var, buz dağlarının içinde yanıyor.

Buzlar eriyor alevin hisminden ama

Dönüp bakan yok.

Ver ellerini desem,

Okşasam o beyaz saçlarını.

Sarsam sımsıcak sevgimle ama gittin.

Fırat'ın azgın suları aldı seni...!

Sen, gözleri kör eden aşkını nerde yitirdin?

<BGSOUND

= 'http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/NailYurtseverIhlamurlarAltinda/20.wma'>

SERAP DEMİRTÜRK

Gittin mi Yâr?

-BU DİZELERİ,
FERİDE BEKTAŞ'IN 'GİDERİM' ŞİİRİ YAZDIRDI YÜREGİME...-<img
src='http://img516.imageshack.us/img516/8963/lily021cp3.gif'>

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.easyelements.com/image-files/swirl-brush-set-example-1.jpg'
>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

Ne vuslat geliyor,
Ne kahır bitiyor.
Ağıtlar boğuluyor gözyaşlarında.
Gül mevsimi geçmiş,
Hazanlara sığındım.
Derdim bilen yârim nerededir?
Sararmışım, solmuşum kime ne! ..
Derdimin ortağı yârim nerede?
Çiy mi düşmüş, kırağı mı gözlerime?
Yâr, ey yâr! ..
Kadere mi bırakıp da gittin ellerimi, saçlarımı?
O hayran olduğun saçlarım ne hâlde gel de gör.
Duy sesimi de bir bak gönül pencereden...
Yok oldu gençliğim sensizlikte.
Gülşenim sensiz karalar bağladı...
Biliyorsun değil mi
Yaşadığım depremi,
Kimsesiz bırakıp gittiğinde
Yüregimi...
Ey yâr! ..
Aklım ziyanlara düştü...
Sensizliğinde sana sarıldım da ağladım.
Açtım gözlerimi...
Yöksun!
Kim duydu çığlığımı! ...
Bil ki hâlâ bendedir deli yüreğin...
Pas da tutsa yüreğime saplanan bu çivi,
Bil gözyaşımıdır onu besleyen...
Yok artık, yok...
Derdim iflah olmaz.
Şiir olur, söz olur, beste olur, ağıt olur...
Benimle çıkar arşa dek.
Utandırım kaderin önünde,
Ar ederim sensizlikte...
Kıvrandır,
Gene de senli anlara gider ruhum.
Merhaba düşüm, hayalim, unutulmayanım...
Merhaba...
İyisin değil mi?

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gizemli Tükeniş

Yettin be gözyaşlarım,
Yettin!
Neden sormazsın bana da
Akarsın boylu boyunca...
Dağlar gibiydin ardımda
Babam n'olur tut ellerimden
Beni de götür anneme
Sırdaşım, can yoldaşıma...

Dayanamıyorum yokluklara!
Kuzucuğum neredesin,
Nerelerdesin Çetin'im...
Hani sen çetin cevizdin;
Hadi gel börekler yaptım sana,
Halam mı dersin gene ağız dolusu...
Duyun sarsılan göğsümün titreyişini...

Siniye dökülen bir pirinci bile
Nimettir, diye atmayan Sıdıka anneannem,
N'apıyorsun nicedir?
Avludan selvi boyuyla
Asilliğinin gölgesinde
Mağrur mağrur giden Mirat dedem,
Var ellerini öp benim için de Ata'mın...
Adını verdiğim Kemal'im de geldi yanına, de...
Artık o koca bahçenin kuyusu masum,
Hiçbir çocuk oynayamıyor oralarda,
Yıkılıp viran olmayı da yaşayamadı ata evi...
Ne büyük acıydı
Bir anayla babaya
Üç oğulu da göndermek Allah'a
Kendilerinden önce.
Nasıl da tükenene dek ömrü
İçinde ukte kalmıştı doktorluk
Dedemin büyük oğlu Osman dayımın
Ve dağların araya girdiği
Gurbetlikle doyamadığımız Oğuz dayım...
Biliyorsunuz değil mi unutulmadığınızı...

Şu bakır taşın içinden
Bize ayırdığın helvamızın
Tadı yok artık hiç Zeliha babannem...yok!
Ne o tat kaldı
Ne Sümerbank'ın has adamı İsmail dedem
Ne de ördüğü paspaslara bastığımız Güldaniye ana...

Zaman denen gergef
İnce ince sardı sizi,
Alıp götürdü bu diyarlardan...
Hafızamın derinlerinden
Yüreğimin baş köşesine oturdular...
Oturdular da

Dört atanın hakkı bir, deyip
Ağırladılar İncebey babamızı...
Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı var ya,
Bilmiyorum ki
Hiç kahve içtin mi elimden
Canlara can Raziye anam...

Hadi gel,
Seninle dereden tepeden konuşalım,
Konuşalım da anlat bana can Üfuk'um,
Oralarda tuttun mu
Türkan'la Umman'ın ellerini...
Bak onlar da bırakmaz
Tutar elini kuzenlerinin
-Hiç büyümeden öyle-
Ağlama anam, der de oynarlar kendilerince...

Ne olur gülsün yüzün,
Ne oluf affet Cemal'im;
Kanların kurudu mu,
Kurumadı ananın gözyaşları hiç
Bilirsin ya sen de...
Ne kadar yücedir yürekleriniz,
Ne kadar uzak
Ve ne kadar yakınsınız varlığımıza...

Sakın bırakma elini Cengizhan'ım
Oğuz amcanla Ahmet amcanın elini...
Varın gidin Hüseyin dedenin yanına
Ve orada olsun barıştırın karısıyla...

Sildim şimdilik gözyaşımı
Unutmayacağız ki hiç sizi,
Hadi tutuşalım el ele
Ve tüketelim birlikte yalnızlığı.
2010-09-28
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gölgeler Ağlar Gelemem / HECE - (videolu)

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/29/www_antoloji_com_791929_69.JPG'>

Gel dersin sevdiğim gel dersin ama
Ardımda gölgeler ağlar gelemem
Yüreğim kan revan sel dersin ama
Çaresizlik yolum bağlar gelemem

Dipsiz kuyulara saldım canımı
Hasret çıyan olmuş emer kanımı
Kor alev kaplamış dört bir yanımı
İki gözden çeşme çağlar gelemem

Nağmeler küs tutmuş telden anlamaz
Hasreti çekmeyen halden anlamaz
Yalvarıp yakardım dilden anlamaz
Aman vermez yüce dağlar gelemem

Ak bir güvercinim yâredir yönüm
Ayak bağı olmuş karanlık dünüm
Kara gecem dertli ağlaşır günüm
Gözyaşım yaramı dağlar gelemem

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gömme Yüreğini Bensizliğe-yayın akışına

Mehtabın rengi,
Suskuñluğa durdu;
Kırıldı mı hayata?
Kim dindirir ateşini,
Kim siler terini?
Bilmem, bilemem ki...
Ses öksüz,
Eller çaresiz!
Bu suskuñluğun göbeğinde,
Adım anılır adınla...
Yalvarsam aya, yıldıza
Ağartsa kaderini,
Gülümseseye gözlerin.
Şimdi
Tıkanır boğazımda
Yediğim içtiğim.
Nerdesin canım,
Nerelerdesin?
Suskuñluğa gebe saatlere
Vursam şu kamayla da
Doğurtsam
Gözlerinden,
Yüreğinden
Umudu,
Yaşama sevincini...
Hadi,
Duy ne olur sesimi!
Duy ve kalk
Dolaş sahilimizde...
At benim için de
Dalgalara bir taş
Ve yayılsın mutluluk
Senden bana...
Vakit geri saymaz,
Adımlar geri atılmaz.
Bak az kaldı gün doğumuna,
Seher gülü ile
Gülsün yüzün
Ve güldürsün gülşendeki umudu.

30.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gözü

İçimde özlemimi susturdum;
Yepyeni bir sevdada doğdu yüreğimde,
Sana dair, sana ilişkin.
Unuttum gözlerini,
Unuttum ellerini,
İçimde büyütüyorum sevdanı;
Kimse bilmiyor.
Sen bile bulamazsın yüreğimde kendini,
Sakladım seni yüreğimin ayazına.
Orda kaldı özlemin,
Orda kaldı umudum.
Sorma sevdin mi diye,
Sorma özledin mi diye,
Demeyeceğim;
Sevdam bilsin seni,
Sevdam ağlasın.
İssız kuyulara gömdüm sevdamı,
Duymaz orda kimse ağıtları.
Ellerimi zincirledim orda,
Tutmaz başka elleri.
Bağlıdır gözlerim orda,
Bakmaz ki kimseye.
Ayaklarım ne bir adım ileri
Ne bir adım geri gider;
Bağlanmış sana.
Ne tarafa baksam:sen!
Ne desem: sen!
Yüreğimi arıtmışım,
Sen geldiğinde
Kirlenmesin ruhun.
Uzaklarda bir trenin sesi gelir,
Sen mi gelirsin diye beklerim.
Geçer gider kara tren
Ağlamam.
İs sarar her yanı...
Adını yazarım camdaki ise.
Sen şanır, gülerim.
Yüreğim güler,
Özüm güler,
Hoş geldin canözüm der,
Hoş geldin.
Bilirim ki
Kocaman yüreğinle
Yolun başındasın.
Vakit o vakit olsun,
Gideyim dersin.
Bir gün,
Bir gün diye günleri kovalar da
Dilek pınarında beklersin.
Ben sakladım ya sevdamı dipsiz kuyulara,

Artık huzurludur uykum;
Korurum seni.
Sen de bir mahzen bul sevgili,
Göm sevdanı oraya.
Filiz verince başak,
Uzat ellerini!
Bil ki:
Buğday tanesinde hayat var.

2.10.2007

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gönlüm Ağlıyor

Annem! </p>

<font face='Comic sans MS' font size='2 pt'
color='black'><light>

Hayat bir girdap ki çevirir durur yüreklerimizi; kimi savurur dehlizlere, kimi atar yüce dağ başlarına...

Hani gelecek, ak pak olacaktı?
Hani huzur rüzgarı ile serinleyecektim?
Hani umutsuz günlerde gücüm olacaktı?

Şimdi gökyüzü ayaydınlık olsa da ruhum bulutlu.
Şimdi çiçekler mis gibi koksa da gönlüm almıyor.
Şimdi gözkapaklarım bulut; gözyaşım, yağmur.

Hayat limanında gemiyiz, yol meçhul.
Rüzgara asılı yaprağız; hazan, mevsimsiz.
Tükenişlere gebeyiz, beden çaresiz.

Geçmişten bir gün ver, mutlanacağım.
Bu günü avcumda saklayacağım.
Saati sormayın, demeyeceğim.

Serap Hoca
07 Ekim 2008 Salı

SERAP DEMİRTÜRK

Gönlümün 'Han'ına / HECE

Gönlüm uyanır da gözüm uyanmaz
Kırk yıllık hasretlim yarenim misin
Seni bilir gönlüm seni sayıklar
Ezelden ebede yangınım misin

Düşümde görüp de hayra yorduğum
Akpak yüreğine yazgım sorduğum
Özlemi içimde derin burduğum
Yürekte fırtınam boranım misin

Okurum gözünden adımı canım
Silerim yaşından acını Han'ım
Anlarım dilinden soldaki yanım
Ömrüme ömrünü katanım misin

Encam aynasında seni görmüşüm
Gördüğüm surete yanan kormuşum
Öz,surekten üstün bakar körmüşüm
Yazıda yabanda dermanım misin

Gözüne bakınca hüznüm sildiğim
Yoluna bakmayı umut bildiğim
Yılların derdini yıkıp dildiğim
Ömrümün vadesin biçenim misin

Yazanım yazdıysa gönlünü bana
Yönüm çevrilmiştir temelden sana
Uzağım ben artık acıya,kana
Sevdayı şifanla saranım misin

Şu ak güvercine bak da bir ağla
Sevilen sevdayla bakarken çağla
Serabım diyerek bahtımı bağla
Vuslata ererken gidenim misin

27.06.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Gönlünün Serabı / HECE

Gözlerim dalarak yolun gözledim
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni
Gece gündüz her an seni özledim
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Uzanan ellerim, boşlukta kaldı
Hastayım yarenim, sözlerin baldı
Büküldü şu boynum, gözlerim daldı
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Yüreğim yaralı, sevdam ağlıyor
Ben gibi bir garip Fırat çağlıyor
Bu acı ne derin, yürek dağlıyor
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Gözlerimi açmam, kaçır gidersin
Kirazı kulağa takar gidersin
Bu düşü çabucak siler gidersin
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Odama seninle ışıklar doldu
Gözlerim sensizken sararıp soldu
Hayalim gönlünün serabı oldu
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

3.7.2007

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Dilinden Hasbıhal

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

-Bu şiirimi sana adadım can. -
Geceler ağardı; sen ben olmuşken.
Rahmetler yağardı; sen can olmuşken.

Şavkına mest, yıldız; sen mah olmuşken.
Oldu gece, gündüz; sen can olmuşken.

Yakamoz, ar etti; sen saz olmuşken.
Hazan, firar etti; sen can olmuşken.

Kabuk, bayram etti; sen öz olmuşken.
Çiçekler, ram etti; sen can olmuşken.

Yürek coşageldi, sen yar olmuşken.
Damla, gülegeldi; sen can olmuşken.

Zümrütler sarardı; sen nar olmuşken.
Ak zülûf karardı; sen can olmuşken.

Alev, boyun büktü, sen har olmuşken,
Duman, başın dikti; sen can olmuşken.

Zaman, dile geldi; sen dem olmuşken.
Bahar, güle geldi; sen can olmuşken.

Ruh, şimale kaydı; sen nur olmuşken.
Âlem beni saydı; sen can olmuşken.

Tırnak, toprağı eştı; sen kök olmuşken.
Serabın güle eştı; sen can olmuşken.

11.11.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Erine

<center>

Buyur ya can!
Sen ki
Canda cansın.
Sen ki tende tensin,
Buyur
Gel gönül hanemde demlen.
Sende eridim, sen oldum ey can
Beni bende arama.
Varlığımıza kattın özünü ey yaren...
Damarlarında gezinen ben,
Damarlarımda gezinen sen,
Yekvücut olan biz.
Vücut ne ki ey can,
Ruh ötesinde varız biz.
Ten kayboldu cana can olduk...
Asırlar öncesinden geldi sevdamız,
Yüzyıllar sonrasına iz olacak izimiz.
Gönüllere nefestir gönül nağmelerimiz,
Gerçek sevdayı bilmeyenlerce anlaşılmayacak gizimiz.
Gönül ehli olan
Erer sırrımıza.
Hisseder gözyaşımızın
Elmas değerindeki ışıltısını,
Her damlada bin sızı olduğunu...
Aşk bilen bilir,
Bilen bilir ey yaren.
Ah yar
Rabbe boyun eğen, yanar bize biz gibi.
Ve bil
Bil ki yar
Vuslatımız, Rabbin katındadır.
Rabbime bin şükür ki senli umudu yaşatır bana...
O gün
Şavkı başka olacak güneşin.
O gece
Ay ağlayacak bulutlarla.
Ve biz
Harman olacağız rüzgarıyla ruhlarımızın...
Bu titremede aslolanı hisset
Ve her titreyişte
Daha bir ben ol ey yaren...
Bil ki
Yaradanımın güzelliğini hissetmektesin.
Dünya sözü tende kalır
Gönül gözün açık ola
Ve
Ey sevilen
Kapat gözlerini ve hisset...
Hisset rüzgarda,
Hisset güneşin sığağında,

Kokunu çekmekteyim iliklerime
Hisset duyduğun duada...
Hisset...
Sevdamızı sar sarmala,
Bohça eyle...
Koy kıl heybene
Sarıl 'asana'
Ve ey yaren
Çök
Duandayım...bil.
Duamdasın, hisset.
İşin rast gide.

5.12.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Kervanı

 -bir deftere yazılanlardan-
Sustuğum yerde bıraktım yüreğimi..sustuğum yerde...'Güle yazdım '
dediğimde...gerçekten güle yazmıştım adını...Gülleri kurutup sakladım yok olmasın diye...

Sen, adına şarkılar yazdığım insan...Bin şarkı da yazsam sana, bitmez içimdeki yangının. İlk gençlik yılları mı, ağaran saçlarımın hüznü mü sardı seni yüreğime bilemedim...Bir sızı oldun içimde, benimle geziyorsun tüm varlığında...

Bak, gene bahar geldi. Kaç bahar geçecek kim bilir ömrümüzde adını andığım. Nice ölümleri göreceksin şu gözlerim de şükredecek Rabbime seni karşıma çıkardığı için... Ne güzel şey seni sevmek...Bıraktığın tüm hüznü rağmen seni sevmek ne güzel. Seni düşünmek...Bir yaşlı yüreğin içinde külleneceğimi bilmek bile güzel...

Biliyor musun ey yar...'Mutlu olmak istiyorum' dedin ya dudaklarının arasından...Dedin ya böyle can...öyle sızladı ki içim...Seni mutlu edebilmek isterdim...Oysa...oysa ben, bir garip güvercinim...Neler vermek isterdim yüreğine bilmezsin...

Gel seninle şu sessiz tabiatta biraz daha oturalım...Kuşların...özgür kuşların cıvıltısı doldursun içimizi...Alsın götürsün yoldan geçen şu traktör bizi karşıdaki köye...Ben sana maşrapada bir ayran sunayım ellerimle buz gibi, sen şu çiğdemi tak kulağıma...Gülelim, çocuklar gibi mutlu olalım.

'Yüzünü göremeden geçse de uzun yıllar, yine de seveceğim seni ölene kadar.' diyor bak şarkıda...Ölene kadar sevmek...sevgide ölümsüzlüğü bulmak. Bana bunun mümkün olduğunu yaşat bir tanem...

Aşka, sevgiye, dostluğa, arkadaşlığa her şeye varım seninle...Çünküsü yok...Nedeni yok...Açıklaması hiç olmaz...Bir gönül kervanının yolcularıyız biz...'Biz artık iki sevgiliyiz...bizim için veda yok...unutma.' diyor seven...Bilmiyor ki hayat, bir sonsuzluk kervanı..Dünya nice sevenleri nice sevilenleri ağırladı yıllardır...Kavuşunca bitti onca sevdalar...Uzakların öyküsünde kaldı en güzel aşklar...Bunları bilir de gene de sevdaya kanat çırpıp yürekler.

Hadi, sevgide ölümsüzlüğün mümkün olduğunu yaşat bir tanem ya da adımla verdiğin gülü, ez ayaklarınla.

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Sesi

GÖNÜL SESİ

Mektup yazıp selamım pulladım yare
Gül cemalin özledim, gel diye yazdım.
Yüreğimi koyup da vakt-i sehere
Dualara sığınıp gül diye yazdım.

Helalliğin mi vardı alıp da gittin
Umudunu gurbete katıp da gittin
Gülleri şu vahaya dikip de gittin
Gelip de şu gönlümle kal diye yazdım.

Ezelden ebede dek seni anarım.
Ekmeğimi sevginle suya banarım.
Esen yeli sen sanıp inan kanarım
Sevgini bulutlarla sal diye yazdım.

Ardından döktüğüm yaş sele karıştı
Sensizlik alevden ok, korla yarıştı
Serap kulunun derdi Rabbe ulaştı
Böyle sevmek olur mu, bil diye yazdım.

5.7.2007
Serap Hoca

img src='http://images.habervitrini.com/haber_resim/mektup.jpg '

5.7.2007 16.30
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Ummanından An-lar

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

<img
src='http://fc03.deviantart.com/fs6/i/2005/084/e/0/Bring_Back_The_Sun_2_by_little
mewhatever.png'>
14/10/2008

Kışı beklemezken yokluğun çıktığı karşıma kara kış misali...

Her aşk biter...
Her gelinlik beyaz olmaz...

Solmuş çiçeklerdeki o gizli tütsüyü hisset ve anılar dehlizine göm kalbini. Sakla belleğin diplerine. Yeni doğan bebeğin saflığıyla uzat ellerini ve gülümse hayata...

15/3/2009

merhaba dedim kendime içim ağladı. aylardır bir kuyuya taş atıyoruz hep birlikte. kuyu doldu da sorun bitmedi. hangi yola kim, nasıl gidecek...bilmiyorum.

16/3/2009

Şair ruhum zincirlere vuruldu...Sana dair söyleyeceklerimi sakladım ruhumda, söylemeyeceğim hiçkimseye.Söylersem dağlar yıkılır, alevler sarar dünyayı, rüzgarlar boran olur eser de dört bir yandan saçlarını, ruhunu, sevdanı dört bir yana savurur. İşte bu nedenle sustu kalemim. Bil...

19/3/2009

hayatın keşmekeşliği içinde gidip gelmekteyim. nice günler geldi geçti...şimdi ruhumun karışıklığında şarhoşum. gönlüm ezelden ebede bilinmezliklerde takılı kaldı. ufukta bir gökkuşağı var...ancak bir görünüp bir kayboluyor...biliyorum ki her şey şiirin mısralarındaki giz kadar sır dolu.

23/3/2009

güven denen sırça saray her tarafından çatır çatır çatladı...bazıları kırıldı ve cam kırıkları battı yüreklere. artık ufuk aydınlığa hasret kalacak. artık yürekler hep yaşanan acıları her nefes alışta hissedecek ve iyi niyet gömülecek mezara binbir dua ile. beddua mı...yok...gerek yok.

SERAP DEMİRTÜRK

Gönül Yolcuları // Düz yazı

Can...Bizler, öyle gönül yolcularıyız ki sevgide vefadan söz ederiz de menfaat ağacına ilk önce kendimizi yerleştiririz..Sözde kalır söylediklerimiz ve özde arınmaktan uzağız... Geldiğimiz kaynağa döneceğimizi bile bile, giderken çıkınımıza sadece erdemi koyacağımızı unutup gene de aciz kalırız nefsin yanında...

Nice insanlar gelmiş geçmiş:özü bir sözü bir..Nice öğütlerle yol göstermişler kalbi karanlıkta kalanlara da kulak, sağırım diye haykırmış adeta ve biz, çamurlu yollarda yürüyüp çamurlara bulaşmayı yeğlemiştir. Pişmanlık denen rüzgardan arada bir ruhlarını ferahlatsalar da., kısa sürmüş...Gönlün arzularına boyun eğmek, egemenlik kurmuş ve insan denen varlık, küçüldükçe küçülmüş kendi özünde. Nereye baksa kendi gibiler...

Bir gün, bir yerlerde, bir dağın ta doruğunda bir fenerin ışığını görmüşçesine o ışığa yönelse, arıtsa nefsinin hırsından, yıkasa benliğine bulaşmış karayı...Günün doğuşundaki kadar batışının da güzel olduğunu hissedecek ve bir cana bir gül diyen şu zavallı çocuğun gözlerindeki sevgiyi hissedecek..

Kalpden gelen selamımla selamlarım ak pak gönülleri.

SERAP DEMİRTÜRK

Gönüldaşım

Seni ben yitip giden gençliğimin içindeki sevgi çimlerinde oturturdum.
Seni ben yüreğimin yangınlarında ısıttım.
Seni ben hoşgörünün, umudun, coşkunun içinde buldum,
Seni ben sıcacık bir dostlukla sevgi arasındaki köprüde buldum.
Seni ben denizin dalgalarında, kumsaldaki ayak izinde buldum,
Seni ben şairce sözlerinin içindeki gizde buldum.
Seni ben yüreğinin içindeki ilahi güçte buldum.
Seni ben kıskanmakla güvenmek arasındaki ikilemde gezerken buldum.
Seni ben dürüstlükte,saygıda,umutta buldum.
Seni ben yerlerdeki hazan yapraklarını toplarken buldum.
Seni ben gecenin karanlığında yüreğimde buldum.
Seni ben içimdeki gözyaşımda buldum.
Seni ben çocuklar gibi oynarken karşımda buldum.
Seni ben gökte ararken yerde buldum.
İyi ki varsın, yüreğime hoş geldin.

<embed ='http://www.balcanet.net/muzika/sevgi10081.mid' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Gönüldaşıma

Yürekler özleme sarılıp da yatmış,
Bir kucak alev özlem,
Kim yanar ki...
Sen elini bir sok Akdenize,
Ben buradan bileyim,
Tutayım ellerini...
Kim demiş ki gözden irak olan,
Gönülden de iraktır.
Gözümü kapatmasam da yanımdasın...
Gözlerine selam olsun,
Ellerine selam olsun,
Beni bir gün selamsız bırakmayan
Yüreğine selam olsun...

<embed src='http://www.balcanet.net/muzika/sevgi10081.mid' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Gözü Yaşlı Bir Günlük / Düz yazı

- Gönüllerin insanlarla dalga geçtiği anlarda
Durup da bir an tutulur benlik...
Hangi dalgadır kendini alt eden,
Hangi med-cezirdir böyle güçlü gelen,
Hangi meteordur gafil avlayan? -

Her şey, maviyi bile bölüşemeyen bulutlar yüzünden değil mi ki zaten! Ondan değil mi bunca akan gözyaşı? Hangi şimşek korkutmaz ki yürekleri?
Nice gönüller susarlar geçmişleriyle gelecekleri arasındaki bilinmez boşlukta sallanarak ve her susuşla pasları bin kez kararır... Oysa uzanmak ne güzel olurdu elinde begonyalarla geçmişin sahillerine ve kuşkuyu atıp yürekten, sövmeden hatalılara aydınlatmak ne güzel olurdu geleceği.
Nice suçlar var dünyada, nice suçlular... Güzel gibi görünen yakamoza çanak tutan deniz ve ay ışığı gibi, şu yeryüzünde nice güzellikler var el ele oluşan ama yakamozdaki güzelliğin suç olması gibi sorgulanır güzellikler, insan neden mutlu olur diye sorulmadan.
Ve sen insanoğlu, koyduğun kuralların içinde dört dönen ve boynunu çaresizce büküp her şeyi olduğu gibi kabullenen insanoğlu! Bilir misin anlamak ne kadar kutsaldır ve bilir misin anlamadığında sığınağın, suskunluğunun limanıdır.
Hadi, ya yanılığın içinde pişman olup kal ya da kır zincirlerini ki görelim endamını yakamozda.

16.11.2009
SERAP HOCA

İçimde binlerce ses var, her biri beni ayrı bir yere çekiyor... Oturup düşünmeye hasretim. Doluya koysam dolsa, boşa koysam alsa... Yılların dalları arasına sakladıklarımı kurutsam nefesimle de gözyaşları dinlense.
Neden ki bu dünyanın insanları böyle duyarsız... Başka bir dünya düşünüyorum: sevgilerine vefalı, dostlarına sadık. Artık oksijen tüpü takmadan dalabilmeyi istiyorum denizin ta diplerine ya da bir fay hattından içeri süzülürmek istiyorum üzerimdekileri yırtmadan. Oralarda neler olup bitiyor ki. Bunca insanın aklarını duyanlar neden unutkanlığı bu kadar seviyor ki. "Canım" demenin anlamını unutanların dillerine ağır bir zincir halkası takmalı ki unutmasınlar bu kelimenin gönüldeki ağırlığını da...
Kolay değildir gönülde izi olması gerekeni yıkayıp da atmak tuzlu sularla. Bak bir başka insan geliyor karşıdan; belki teğet geçer yolundan, belki de çapraz ilişkiler yaşanır bir süreliğine... Sonra mı, ne olacak ki elbette "ben" merkezli insanoğlu bulacak bir neden kendince ve gömecek onu da karanlık gecelere.
Yan, ağla! Bekleme kimseden vefa gülünü, senin bahçen gül mezarlığı olmuşken.

09 Mart 2010 Salı
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gücün Kaynağı

Burası bir derin kuyu,
Nasıl mı düştüm
Düşürüldüm mü yoksa
Bilmem ben...
Bilmeden ne zaman filiz verir başak,
Ne zaman emzirir bebesini ana...
Öylece yaşarım burada
Bir ileri iki geri gidemedem...
Bulutlarla, yağmurla, güneşledir hasbîhâlim...
Ağlar ben gibi yağmur zaman zaman
Boşaltır gönül yükünü toprağa,
Bakar bana ara ara...
Sonra gülümser bulut gizlice
Yalnızlığıma inat göz kırparım ben de...
Güneş, kıskanır bizi
Döner durur tepemde
Kısıp da gözlerimi bakmak istesem
Bakamam da eğerim başımı...
Düşenin dostu kim diye,
Gelir aklıma bazen...
Kimdi ki bu çukuru kazan?
Sahi bütün çukurlar benim için mi...
Duyduğum bu ağıt kimden,
Çimenler çıkacak sanki üzerimden
Ki yetti diye bağıracam
Sulamayın, geri durun benden...
Gözyaşınız sizin olsun
Bana ninniler söyleyin: mutlu...
Benim için resimler yapın: renkli.
Benim için el ele tutuşun,
Tutuşturun bütün kara duyguları,
Üfleyin küllerini yüreğime
Ve hiç düşünmeden bencileyin yalnızlığını,
Fısıldayın gönül ehline insanlığı.

14.12.2010
Serap Demirtürk

SERAP DEMİRTÜRK

Güç Sende

ta uzaklarda bir yerlerde
bir yürek var,
bulutlara sığınmış gözleri....
babam der,
anam der,
yavrum der...
bazen de ben der,
kendine ağlar....
oysa gülmek varken
doyasıya ağlamak niye...
hayatın hengamesi içinde,
çarkın dişlilerine takılmış da
ne kaçır ne kurtulur...
çaresiz gözlerle bakma...
güç, sende demişler ya,
aynen öyle...
güç sende,
çarktan uzaklaşmadan
kurtar saçlarını da
savur rüzgara...
esen rüzgar tattırsın
yaşamın güzelliklerini...
bak, bahar geliyor...
içinin kıpır kıpır olması için
papatyalar mı sunayım ellerine?
hadi yüreğim...
canlan ve unutma:
senin yüzündeki
bir gülüşü
bekleyenler var.
hadi...
kendin için yaşa biraz da...
bekliyorum.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/duygularim10109.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'> </embed>
<p>

SERAP DEMİRTÜRK

Güle Güle Yok Güle

Bana bıraktığın cam kırıkları,
Artık içimi acıtmıyor.
Işıl ışıl gözyaşlarımı,
Artık yutmuyorum sessizce.

Ellerimdeki ellerini,
Bil ki hissetmiyorum.
Boşluğunun yokluğunda,
Bil ki daralmıyor yüreğim.

El ele verip biçtiğiniz
O beyaz gömleği giymeyeceğim.
Silip süpüreceğim acıyı,
Sırt döneceğim anılarına.

İlmek ilmek dokuduğum
Tüm güzellikleri parçaladım.
Sözün ortası bıçaklandı,
Kurbanlık koyunlar boğazlandı.

Dur durağı yok yollar, ağladı.
Sattı unutamadığı sözleri.
Saçları savuran rüzgâr duruldu.
Kanatsız kaldı güvercinler.

Kör bıçak cana geldi,
Uzandı el yordamıyla...
Boyun kıldan inceyken
Kıyamadı ölüm güle.

26 Ekim 2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Güller Aşkına // Düz yazı

Bir gün bir bahçıvan, yan bahçede gördüğü bir al güle hayranlığını dile getirmek ister, bahçesindeki bir kır çiçeğini ezip geçer ve gülü koklar derinden. Gül, bunca zamandır böyle sevilmemiş olmanın hazzıyla yapraklarının yönünü o bahçeye döndürür. Kır çiçeğinin ne düşündüğü, ne hissettiği aklına bile gelmez bahçıvanın ve gülü koklamanın hazzını yaşar ta derinden. Oysa bedeni ve ruhu ezilen kır çiçeği çok incinmiştir, kendisi onun çiçeğiiken ona dönüp bakmamıştı bahçıvanı. O an çok derinden bir ah eder. Öyle bir ah eder ki gül bile bunu hisseder. Bahçıvan, bunları bilmeden güle olan hayranlığıyla yaşayıp gider. Kır çiçeği: "Bir gün, benim hissettiklerimi anlayacaksınız." der. Gel zaman git zaman komşu bahçenin sahibi, anlar bahçıvanın hali efkarını ve öyle bir kızar ki bu duruma, köküyle birlikte söker gülü bahçenin o yönünden, götürür evin içine bir saksıya diker al gülü. Bahçıvan sabah uyandığında günaydın demek için koşunca bahçeye, bir de bakar ki gülünün yeri boş... bomboş. Öyle bir yanar ki içi. Çöker toprağa büküp boynunu döker hasretli gözyaşlarını. Bu gözyaşlarından kır çiçeğinin küçücük bedeni de nasibini alır ama öyle bir yakar ki bu tuzlu yaşlar onu, yürek yangınına can suyu olmaz bu yaşlar...kavurur onu da. Bu acıyla renkleri daha albenili olur... Bilmeden, bahçıvanın yürek yangınına renklerine taşır. İşte o günden beri kır çiçekleri güllerle yarışır büyük bir inatla... Gül mü... hala bahçeye çıkacağı günü ve rüzgarı özler çaresizce.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gülüm

<center>

-BENSİZLİK ÇOK KOYACAK SANA, DEMİŞTİN.-

Ah be gülüm,
Nasıl üzdün yüreğimi,
Bilemezsin.
'Neden?' desem,
Diyemem ki.
Yüreğim kabardı da
Coştı.
Ağlayamam ki.

Ah be gülüm!
Bir sızı çöktü yüreğime,
Anlatılmaz!
Sorsan bana,
Diyemem ki.
Seni sana şikayet edip de
Kıyıp seni
Üzemem ki.

Ah be gülüm!
Yanımda olsaydın keşke
Olamazsın.
Gel desem de
Gelemezsin ki.
Sarılmak istesem de
Sarılamam.
Benim değilsin ki...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Gülüşlere Özlem

<html><P align=center><DIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p>

Sebebi yok gözyaşının, neden akar ki
Bir isim bulamadım yaşamaya
Kollarımı uzattım boşta kaldı
Vakit bu vakit, deyip açtım ellerimi
Takip ettim avuçlarımın ayasındaki izleri
Kesişirken bazıları, özgürlüğe uzanır
Bazen avcumdan kaçarcasına silinir...
Sebebi yok rüzgarın, neden eser ki
Kör bıçakla hükmettim kalbime
Durdurdum saatin tiktaklarını...
Bir esinti var yanağımı yakan
Doğudan mı batıdan mı bilinmez.
Açan bir gül yok, ne sarı ne beyaz
Sessizliği bölen, sadece bir gıcırtilı kapı
Sebebi yok hayatın, gülüşler nerde ki...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Güneşim Olmuştunuz

sen sevdalarımın güneşinde yalnız sevdiğim..
canımsın dediğinden beri canın olduğum..
her kalkışında uykudan seni yanibaşımda gördüğüm..
gecelere bakıp hazanı
gündüzlere bakıp baharı yaşadığım..
ruhumun en geniş, ruhumun en kutsal mabedinde sakladığım..
git diyemediğim, gönderemediğim..
kal dediğimde sarılamadığım..
benliğimde benliğini bulduğum..
canımsın, aşkımsın, herşeyimsin....

<BGSOUND SRC='
http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Can%20Bedenden%20Cikmayinca.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Günleri Yazılmamış Günlük-

img src='http://www.antoloji.com/siir/media/64/www_antoloji_com_697764_887.JPG'

Günlerden pazar:

Düşen, yaprak olsaydı yok olurdu
Ama insandı ve gücünü toplayıp
Kalkmasıydı beklenen.

Günlerden salı:

Suda büyüymüş en güzel nilüferler,
Sevilen, ağlamaya değdikçe güzelleşirmiş.
Solar mi hiç gül, kalp sevgiyle dolmuşken
Yorulur mu hiç beden, güller nefes olmuşken.
Yürüse ayaklarım,
Gitse bedenim,
Bil ki giden
Sadece kefenim.
Varlığım
Ruhum
Kalbim
Düşüm
Sevdam
Kalanım
Sen.

Günlerden çarsamba:

Bir seraba eş umuttu
Senli günler bil bana.
Gözlerim sende benken
İhtirası sal bana.
Bin yalan olsan içimde
Bir doğru bulurum,
Ona
Sığınırır
Sarılır
Yatarım.

Günlerden cumartesi:

Gemileri yakarken
Ardında bıraktıkların ağlar.
Gelişinde ağıt var
Düşlerin
Umudun
Varlığın.
Gücün bendense
Sevgim sana
Gelemesen de
Ver ipin öbür ucunu
Aklım fikrim sende.

Ama bil bir gün
Gücsüz düşebilirim
Gölgede gözyası var.

Günlerden pazartesi:

İçimde bin yalnızlık...
Ne tarafa baksam sen.
Diller vazgeçmiş konuşmaktan,
Yoksun.
Dudağimde senli ezgiler,
Dokunduğum tenimde sen
Gözyaşımda,
Dilimde.
Unutamıyorum!
Sensizlikte kulaklarım ağrıyor,
Sen diye sızlanıyor
Duvarlarda hayalin...
Kıyamam, sus diyor.
Dayanamıyorum!
Yokluğun
Varlığındaki özleme inat,
Sokuyor beni
Yerin bilmem ne kadar derinine...
Gitmeseydin n'olurdu!

Günlerden çarşamba:

Seninleyken
Damarlarım bile
Hissediyor seni
Gönlüme sardım seni
Şah damarım.
Gözlerine bakarken
Kendimi görmek var ya
Öyle güzeldi ki bir tanem.
Korkulara salıp yüreğime
Giderim deme,
Beni de götürceğini bile bile.
Senli şarkıları bırakıp bana,
Ağıtları salıp yüreğime,
Gitme
Etim
Derim
Tenim
Erim!
Sendeyim
Bil artık
Gitme!

Günlerden salı:

Seni seviyorum.
Bu öyle doyumsuz bir duygu ki
Yok oluyorum senli sensizliklerde,
Dalıyorum düşlere...
Seni arıyorum
Geçmiste
Gelecekte
Düнде.
Başını öne eğiyorsun...
Kaldırdığın an gözlerini,
Beni görünce gülümsüyorsun.
Dudaklarımın kıvrımında,
Sevinci saklı aşkımın.
Senin için senle ağlamak,
Yanında seni özlemek,
Sensizliğe sarılıp
Sadece gözlerimi kapayıp
O anı yaşamak,
Dokunmak ellerine
Ellerim gibi.
Bambaşkasın sen...
Bir ah çeksem derinden,
Nerelere giderse nefesim
Ordasın!

Günlerden pazar:

Nerdesin,
Nerdesin, demistim...
Baktığın yerdeyim, demiştin.
Beni andığında sendeyim, demiştin.
Yoksun!
Unutmadım ki seni ben
Nerdesin?
Benden almışsın kendini,
Götürüp dağ ardına atmışsın.
Gözyaşımı silecek ellerin yok,
İçim yanıyor.
Ellerini arıyorum,
Öptükçe rahatladığım
O avuç içlerini...
Yoksun!
Nerdesin?
Nasıl duymaz kulakların,
Yüreğimin avazını!
Sensizlikte daha bir koyuyor yokluğun.
Yokluğunda daha sensizim.
Alsaydın ya giderken
Kendini.
Sendeyim deyip bırakıp gittin...
Alsaydım ya giderken
Kendimi.

Œimdi bakarım da senli yollara,
Œöz geiremem gözlerime
Yoksun!
Yok!

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-1

'Sevginiz, sevgi uyandırmıyorsa kısa bir döngüdür; çaresizliktir.'

<center>

18 Ekim 2008 09.00

Küçükken mahalledeki kırık tuğlaları toplar, üst üste koyar uzaktan topu -yerden-yollardık. Kim dağıtırsa tuğlaları o, çok başarılıydı. 'Yaşasın! ' der, sevinirdik... Şimdi tuğlalar dağılıyor ama içim kanıyor.

13.25

Aynı anda iki cenazeye birden katılmak var ya da hiçbirine gitmemek... Öldüğünü kabullenmek... Bir uçurumun başından kendini atmak kadar zormuş. Ya kendi ölümünde duaya durmak?

14.40

Denizi beslesin isterdim gözyaşlarım.

19 Ekim 2008 09.05

Büyük bir boşluktaiken sarıldığımın sadece ayçiçek olması ya da şahonun ta oralardan beni düşünmesi ne güzel...

20 Ekim 2008 22.10

Hadi tut kuklanın iplerini sen bir yana, sen öbür yana. Kimse bakmaz kuklanın gözyaşına...

24.00

Damlalar karışıyorken deryaya, umut tacirleri girdi araya. Her damlaya bin değer biçtiler de satmadım hiçbirini... Bilen kim ki yüreğimi!

21 Ekim 2008 22.00

Aynaya bakar gibi bakamayınca insanlar yüzünüze, şaşkınlıklarıyla bocalıyor benlikleri ve anlayamamanın verdiği hâlleri güldürüyor varlığımı. Oysa ne kadar kolaydı mutsuzlukların bedelinin neler yaptırabileceğini anlamak.

22.30

Akan suyun önüne ket mi vuruyorum! İyi mi, kötü mü bu ya da ne iyi, ne kötü? Bilemiyorum.

22 Ekim2008 18.30

Kuğuların ak tüyleri kadar ağarsaydı geçmişimiz, geleceğimiz. Mümkünü yok ki... Bu çamur deryasında nasıl aklanılır ki...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-2

<center>

-Aşkı kim gözyaşlarıyla boğabilmiş ki...-

'Bilinmez bir yerlerde geziniyor ruhum.
Sanki yaşamamışım,
Sanki görmüşüm de unutmuşum...
Hayal meyal bir yerler,
Tanıdıklar, tanımadıklar,
Dostlar, düşmanlar...
Kırık dökük eşyalar,
Yıkılan evler...
Düşte miyim,
Düş mü hayatın içinde;
Bilmiyorum.
Bildiğim tek bir şey var:
Gözlerimi açamıyorum.'

'Kara gömülen bu şehir, ağlıyor bugün.
Gönül ikliminde gözyaşı sağnak sağnak...
Sensizliğin ikliminde korları küller örttü.'

'Korkuların gölgesinde ezilen sevgi,
Çaresizce bakınıyor etrafa
Ve...
'Öldü bil beni, yokum.' diyor,
Sessizce...'

'Hoşçakal sözleri, elvedalar yetmez sevdaları tüketmeye.'

'Bu şehir çok ağladı bu sabah,
Her yer bembeyazdı gün ağarırken...
Kimse basmamıştı karlara,
Sevilenler, sevenler nerde? '

3.1.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-3

Hayata dair her ne varsa hepsinden nefret ediyorum...köşeye sıkışmış bir hayvan gibi olmaktan, güven dağının altında ezilmekten bıktım..

Gözümü kapatıp yatabildiğimde gözümün önüne gelenleri ya da aklımdan çıkmayanları unutmak istiyorum. Artık ellerimin sadece kendi bedenine sarılmasını istiyorum. Bunun anlamı ne bilmiyorum ama artık yavaş yavaş tükenen duygularımın beni yiyip bitirmesini hazmedemiyorum.

Uzaklarda olan yüreğimdeydi..şimdi yüreğimde olan uzaklarda. Ne fark etti ki sanki. Hiç bir şey değişmedi. Sadece sağır ve dilsizi oynuyor varlıklarımız. Biliyorum ki duygular, korkuların gölgesinde ağlıyor. Biliyorum ki hüznün sardı dört yanı. Ve biliyorum ki telgraf direği yandı...Olsun kuşlar var ya. Her seher vaktinden gün ağarana dek kanatlarının içinde sıcacık tutuyorlar ya sevgi dileklerini. Varsın sussun duygunun dili.

İnsanoğlunu sarıp sarmalayan ne varsa bu dünyada bilsin ki o insan o, çok değerlidir...

Bazı bazı empati kuruyorum ve ben gibi ağlayanın acısını ta derinlerimde bir yerlerde hissediyorum ve onun için ağlıyor, dua ediyorum. Çünkü biliyorum ki yüce dağlar aslında yıkılmadı...Ferhat'ın yıllar önce kazdığı bir yol var dağların içinde...Sevenler, yüreklerindeki sevdayı oraya sakladılar...Bir gün gelecek boranlar, fırtınalar duracak ve sevda bir kuş kanadından uçverecek dünyaya...Başka bir bedende, başka bir yürekte...

Bilmiyor ki titreyen yürek, sevda artık kime gerek. Belkiler yok artık.

Unutuldu tüm arzular. Buralar da soğuk oralar gibi... Yüreğim dayansa neler yapardım sevdam için ama gücüm tükeniyor yavaş yavaş.

Yıkılsa dağlar diye çok ünledim görebilmek için yüreğimin sahibini...Yıkılmadı ki dağlar ama artık yıkılsa da inanıyorum ki o yar bir tümsek bulur da saklanır ardına, beni görmemek adına.

Ey dost yürek...Bu kapı aralığında yazabildiğim için yazıyorum ne vakittir ilk defa. Anlatamam ki bir başkasına. İzin ver lütfen, bu ışığa yöneleyim. Hiç bir beklentim yok kimseden...

10.2.2009
20.37

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-4

font face='Comic Sans MS' color='#002060' size='3'
img src='http://img387.imageshack.us/img387/600/04la4.jpg'

brEy Hayat! /font/p
font color='#800000'font face='Comic sans MS' font size='2 pt' color='black'light
Loş bir odada mıyım
Dünya mı karardı?
Güneşin şavkı
Neden vurmaz ki camımdan?
Yapma bunu dünya
Eserin ben olmamalıyım
Ya da ben böyle bir eser olmamalıydım.
İçimde cam kırıkları kök saldı,
Ağlamamak isterdim
Ama
Olmuyor, olmuyor ki hayat.
Değerlilerim yok,
Beni ben yapanlar uzak...
Tükenişin tam ortasına oturdum,
Sağımda solumda alevler...
Kağıtlar, şiir kağıtlar uçuşuyor,
Savruluyor yedi iklim baş ucumdan.
Yıkılıyorum,
Dağılıyor olmayan saçlarım...
Yumruk yaptım ellerimi,
Haykırıyorum, sesim yok.
Kar yağsa, çığ altında kalsam,
Yok olsam...
Ah be hayat,
Bilmiyorsun.
Ölümü özledim
Ya da
Babamı.

25 Şubat 2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-5

<img
src='http://i357.photobucket.com/albums/oo14/selmacirak/safranbolu/07_b.jpg'>

YÜREKTEN DAMLALAR

masal olacak aşkımız
-bunca sevip de-
aynı sevda nehrinde.
22.1.2007

gün batımı gibi batsa yaşamım
ayaklarının dibinde...
25.5.2007

öyle bir dokundun ki yüreğime,
tüm dertlerimi alıp götürdün....
18.6.2008

solmuş çiçeklerdeki tütsüyü hisset
ve anılar dehlizine göm kalbini.
unutmadan 'unutmayacağım' dediklerini
sakla belleğin diplerine.
yeni doğan bebeğin saflığıyla
uzat ellerini ve gülümse hayata.
12.10.2008

boşadır bedeni götürüş;
yangın yürekte gerek,
bedense toprakta.
25.5.2008

ılık esen sabah yelinin kimsesizliği kadar
sızlatmadı yüreğimi gözyaşlarım.
23.1.2009

misk-i amber kokuyordu güller
kurumadan, bitmeden sevgi.
29.1.2009

kağıtlara sindi aşk,
şiir ne ki, dedirtti dil.
28.5.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Günlük-6

GÜN BE GÜN SUSAR KALEM

Nicedir uzakta durur kalemim benden... Sözüm, bir sahip arar kendine de bulamaz... Hangi yüreği taşlaşmış yazayım ki... Kimin elindeki o ağır taş, bir tüy hafifliğiyle düşer ki suya? Artık derin düşüncelerden ayıklayamadan benliğimi, yazacağım bir senden, bir benden ya da ondan, onlardan...

Ne yapar ki şimdi, dediklerimiz ne kadar uzağımızda ki. Yüreğimizin en nadide yerinde ve belleğimizin hemen kapı ucunda olan bu özel insanlara bir selâm göndermek isterdim, nedendir bu suskunluğunuz, demek isterdim... Der miyim, bilmiyorum ya da dediğim de tanır mı kendini mısra aralarında, onu da bilmiyorum.

En iyi merhemi arıyorum, o da hemen gelmiyor. Bazıları onun adını 'zaman' koymuş. Kim bilir, bir gün bulurum ben de onu ve gülümseten mısralara gebe olur benim de kalemim.

23.8.2010
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Gününü Bilmek Kimin Umurunda...

-ben var ya...-

img src='http://www.lightmillennium.org/isikbinyili/yaz_02/image/gul_ezen6.jpg'

sustum
acılarımı gömüp yüreğime.
kendi mezarımın başında
gözyaşımınla sulayıp
geçmişimi,
sorgulayamadan geleceğimi
umutsuzca baktım ellerine.
keşke...
öpebilseydim gene
o günkü gibi...
keşke
yaşatmasaydım
acımla sana
bu ağdı...

sabahlara bensiz uyandığında
gün, gülsün sana gene
olur mu?
ağlamasın gözyaşın.
bak, ellerinde ellerim...
gene yanındayım.
nefesim yüzünde
düş de olsa...

bilirim bensizlik çok koyacak sana...
yüreğinin duvarları sarsılıyor biliyorum.
benimsin, bambaşkasın derdin ya...
güllerle beze kabrimi,
ellerinle düzelt toprağımı.
yüzümü okşar gibi...
hissetmemek mümkün mü....
canözüm, ağlama.

canözüm.
hoş geldin.
burdayım...
yerim yuvam bura artık
istediğinde gel...
hep açık sana hanem,
gönlüm gibi...
ama
sakın gelme yanıma,
sadece
sula güllerimi
ve git...
kıyamam sana.
gelme yar...
gelme...
bırak eteğimi çocuk,

yaşamayı öğren artık
bensiz.

SERAP HOCA

img src='http://www.cicekpasaji.com/resimler/urunler/orta/G12090.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Hadi Söyle

Devrildi bir gece daha...
Karanlığı aydınlatan yüreğin,
Işık saçan varlığınla sen
Güneş olup doğdun yeniden.

Her gece ay ol,
Her gece gündüz
Ve hiç yalnız bırakma beni.
Çünkü sen okuduğum kitapta,
Çünkü sen izlediğim filmde,
Çünkü sen şu içtiğim suda,
Çünkü sen yediğim lokmada
Velhasıl varlığım kuşatmada...

Hani, neredeyim?
Aç avuçlarını,
Çizgilerine bakayım.
Hangi çizginin yanına koydun da
Oturttun beni hayatına?

19.01.2010 06:51
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Hangisi gerçek? / Düz yazı

Sevda...koskoca bir düşün!
İnsan isteyince bir şey olmuyormuş, bildim...Ve..artık şuna inandım ki, kendini arıyor insanoğlu sevdiğinin yüreğinde..Bir ayna tutuyor o yüreğe ve kendi gibi olsun istiyor.Aynalar kırık yar...Bak, ne çok oldu suretim...Hadi bul kendini bende..Yok...Her yürek bir ömür...ve her ömür bir dehliz...Kim bilir...o dehlizlerde rastlaşır mıyız bir daha? Bilemem...Bildiğim sadece aşkın büyüünün tez geçtiği ve mıknaşın kutuplarının çok çabuk yön değıştirdiğı...Bildim ki insan, kendine bile yabancıyken bir başka yürekte barınamıyormuş. Anladım ki bencillik sararsa yürekleri, sağır olurmuş kulaklar. Hissettim ki soğursa yürek, geri gidermiş ayaklar...Yüreğim ağladı...Ağladı da sustum yar...Dileklerimin en güzelini altın tas içinde sana sunarken en altta kalbim de olsa, kanma...Yüreğim değıldir o...Sadece bir surettir...Çünkü yüreğim senin ellerinde öldü...Bak avuçlarına...Gördün mü...duyarsızlığı sarmış sarmalamışsın yüreğime ve boğmuşsun onu...De bana, hangisi gerçek?

<CENTER ><EMBED src=http://www.balcanet.com/muzika/sevgi10096.mid
width=210 height=43 type=audio/x-midi></CENTER>

SERAP DEMİRTÜRK

Hasbihâl Edeydim Yâr ile-

TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
img src='http://static.flickr.com/31/66367745_cc788f3f97.jpg'

BİR GÜL, BİR KİLİT

- Sen ışıksın, ben kelebek.
- Ah be yar, ah be can!
Işık seni yakmasın.
- Yürek yanmış tenden öte,
Bin kanat feda o gönle.
- Tenim Rabbime, gönlüm gönlüne kurban.
- Döndükçe çevrende, nurundan feyz alırım.
- Nur dediğin ışığı;
Yar, sevgisinden alır.
- Yari sevmek, yüreğin özüne inmektir.
- Yari sevmek, aşk ateşinin kutsal közünde yanmaktır.
- De bana yar:
Gönlümde senin izin olmayan yer var mıdır?
- De bana yar:
Seni de ben gibi hasrette yakan, har mıdır?
- Bir har ki dumanı yok,
Bir har ki duası çok.
- Bir har ki sinede ok,
Lâkin sancısı yok.
- İç sızım, yürek yaram;
Hangi sancı bu kadar ağrısız yakar ki ruhu?
- Sen göğe yükselen naram,
Gök, yıldızsız olabilir mi?
- Sen ki sinedeki sancını içten içe haykırır,
Duyurmazsın yarene.
De bana n'olur can tanem;
Yıldızın şavkını yansıtacak yüzün olmasa
Neylesin ki yıldız, geceyi?
- Yıldızına güç veren sen,
Güneş olmadan samanyolu ne ki?

- Sen ışksan ben kelebek,
Ben ışksam sen pervane.
Döner durur da bu çark,
Yürekler pare pare.
- Arz'ım sen, asumanım sen;
Gecem sen, gündüzüm sen.
Sen dergâhta pîrim,
Sana mürit olan ben..
- Geceyi gündüzden ayıran ne?
Cana canı veren güce,
Yüreğine ışığı yansıtan ilâha,
Varlığıma öz olan sana, şükrola.
- Seni bu cana can, damara kan,
Yaşanan her an eden Rabb'ime bin şükür.
- Duamdasın, bil yaren.
- Duan, duamdır ey can.
- Bil ki sevda dediğin Rabb'dan geleni,
O'nun izniyle sarmaktır.
- Bil ki -Rabb'in izni dahilinde- sende sen olmak,
Huzura ermektir.
- Tut ellerimi can tanem,
Visale yolumuz var tenden öte.
- Tuttum sardım ey yar,
Vuslat bahçesinde al gülümüz var.
- Biz, gider olduk iç sızım.
Kalanlar, her al güle sevdayı sala.
Biline ki gözyaşıyla büyümezse
Güle nazar eylemeye.
- Bilinir ki gözyaşıyla sulanmayan gülün,
Müebbet rayiha sunması mümkün değildir yar.
- Ver ellerini, ver yar;
Gül koksun ellerim.
- Ellerini elime aldıkça
İrem bahçesinden gül dererim yar.
- Ağarmadan şu hicranlı gece,
Sükûtun derinliğine sal gönlünü ey yaren
Ve sustur kalemini, susmasa da yüreğin
Vururken ay şavkını güllerin yüreğine.

- Güllerin yüreğine sen cananın adı yazıldı,
Misk-i amber mürekkebinden.
- Elveda geceyedir.
- Merhaba, senli aydınlıĢadır.
- Mürekkep, sevda yazar güle;
Diyemez ki cana veda.
- Gönüller huşu ile der merhaba
Ki gitmeli vedalar yâda.

img

src='http://tn3-2.deviantart.com/fs9/300W/i/2006/017/2/c/huzur_by_LeoNizm.jpg'

19.11.2007

23.00

SERAP DEMİRTÜRK

Hayat

<img src='
http://www.ab-pr.com/upload/1%20-%20INCI%20EVINER%20-%20AZ%20GELISMIS
%20KULAKLAR%20ICIN%20ESIN%20PERISI.JPG'>

Gözlerindeki yaşla
Yol yol akan,
.....-Bilirim-
Özlemimdir,
.....Kıyamam.
Bir istiridyede
Sıkıştım kaldım
.....Çıkamam.

SERAP DEMİRTÜRK

Hayat Ağacı

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

<img
src='http://www.turkishtileart.com/resimler/urunler/urunlerb/turkish%20tiles%20art%
20hayat%20agaci%20b.jpg'>

Bahar çiçekleri vardı şu ağacın dallarında
Zamansız yağdın kar, zamansız estin rüzgar
Yerlere döküldü taneleri çiçeklerin, ezildiler...
Kim bilebilir ki güzelliklerin acılarını,
Kim hissedebilir ki ağacın çektiklerini
Ve kim bilebilir ki rüzgarla bir olan karın ağıdını....
Geldi de geçti günler zamanla yarışarak
Tane tane toplandı dallardan özlemler
Güne gün katıldı da geldi yeniden bahar...
Hükmü yok güçsüzün güçlüye...
Saçlar ağarmış kim bile ki niye...
Gönül küflenmiş, sevgi hangi dağ ardında,
Tutmaz olmuş ayaklar, gidemeyenin derdi ne,
Eller çaresiz, diller suskun, gözler ağlamaklı...
Doruklara mı çıktı umut, bulamadı takipçiler..
Bir sis sarmış gönlü, kim kimle belirsiz
Analar, babalar, evlatlar çaresiz...
Hanelerin etrafını saran boran mı fırtına mı
Gönüllerin ağıdını silen vedadan kalan nebzeler mi...
Tut eli, sar gönlü, ver gücünü ki buluna,
Ulaşılmazlığa doğru dört nala kaçan duygular.

23 Mart 2009 Pazartesi

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Hayat Oyunu

Nasıl bir oyuna baş koyduklarını bilmeden
Atıldılar ellerine alıp yüreklerini
Ve kapatıp gözlerini
İçin için mutlanarak
Çikolatadan evin içinde
Şekerden hayalleriyle
Kah akıllı oldular
Kah deli....
Ve oynadılar evcilik oyunlarını...
Ne zaman ki güneş çıktı doruğa,
Eriyip gitti düşlere sarılan gerçekler...
Kalınca ortada çaresizce
Sarıldılar gene kendilerine
Ve başladılar şimdi de
Körebe oynamaya...

SERAP DEMİRTÜRK

Hayata ve Cesarete Dair / Düz yazı

Denizin sonsuzluğundan korktuğum anlar olur çok uzaklara açıldığımda...Neden bu korku? Sanırım,bilinmezliklerden kaynaklanıyor bu korkum diye düşünürüm. Bir an dururum; yüzmek, açılmak daha uzaklara ya da geri dönmek sahile.... Bu ikilem içinde kalırım bir an ve sonra son hız kulaç atarım gözlerimi kapatır. Ta ki yorulduğumu hissettiğim ana kadar.

Sonra, sırt üstü yüzerim biraz dinlenir, göğü seyrederim. Akşam üzerinin serinliğinde güneş ne güzel, bulutlar tablo gibi. Hayatın bilinmezliği göğre resmedilmiş sanki. Bir ak güvercin olsam, varsam o bulutların yanına, baksam oradan denize, tarlaya ve kendini hiç bir şey sanıp aslında çok şey olan insana.

Bu gün de yaşanıp giden günlere kaydedildi.Hayata da böyle bakıyorum; yüzmek gibi, uçmak gibi, yürümek gibi bir hedefedir yönelişimiz. Bıkmadan, yorulmadan,yeniliklere ulaşmak için, ruhumuzdaki karanlıklara ışıklar göndermek için Korku olmamalı bu hedefte, çünkü tökezlenir düşeriz.

Cesaretle yaşamak gücünü çimlendirin yüreğinizde, o yeşillik size yaşama gücü verecek.

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/h/Haykiracak.mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Hayatın Akışında

Kırılgan bir camdı saydam,
Akan gözyaşıydı yanaktan.
Sonsuz gibi görünen yolda,
Tek vücut olmuştu o an.

Vurgun yedi,gözleri oyuldu.
Yerdeki yaprağa sığındı.
Ah diyemedi tükendi,
Yitip giden neydi,ne oldu?

Diyemedi ki, nedir benim olan?
Bıraktı hayatını sonsuzluğa.
Sıçrayan balık misali sudan,
Çırpındıkça çırpındı uyanamadan.

<BGSOUND
SRC='http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Hakan%20Tasiyan%20-%20Uzulum.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Hayatın İçinden

HAYATIN İÇİNDEN
SERAP HOCA
ŞİİR / Bireysel

1.
***Söz mü?

Sana bulutların üstüne gittiğimde bakmak isterdim
Hüzünlü gözlerle...
Yine hep bencil mi olurdun acaba? ...
Hep ben haklıyım mı derdin
Benden sonra yaşamını paylaşacağın insana? ...
Ona da senin için ölmem,
Bunun mantığı ne, mi derdin? ...
Bunları merak etmekteyim...
Mezar ziyaretlerine giderken
Yaşadığımız o diyalogu,
Bana gelirken de yaşar mıydın
Ya da bana gelir miydin? ...
Binlerce, yüzbinlerce soru,
Şimşek gibi çakıyor beynimde...
Ve hepsinde de tahmin ettiğim cevaplar
Beni gene hüzne boğuyor.

Sana kocaman bir dünya bırakıyorum.
Tepe tepe kullan.
Sana dağınık bir ev bırakıyorum,
Altı sönük bir demlik,
Soğuk bir yatak
Ve sessiz bir ev bırakıyorum.
Biliyorum ki bunun süresi bellidir.

İstediğim,
Sadece ve sadece yüzü gülen iki çift göz.
Bana onun sözünü ver,
Gerisi kendi hayatın.

Söz mü?

2.
HOŞÇAKAL

Sana merhaba dediğim gün elveda demek isteyeceğimi bilir miydim?
Elveda canım...
Seni sevdiğim kadar senden uzak kalmayı isteyeceğimi bilir miydim?
Elveda canım...
Beni mutlu etmek isterken mutsuz ettiğini bilir miydin?
Elveda canım...
Sevmek, değişmeden bir olmakmış; sevdin ama değiştin!
Elveda canım...
Ayrı ayrıydı düşlerimiz, birleştiremedik,
Elveda canım...
Nerede olursan ol hep sırtı açık kaldı mı diye düşünsem de seni,
Elveda canım...
Çatılar değil, canlar birleştirmiş yürekleri,
Elveda canım...
Beni unutma demem, unutmandır dileğim,
Elveda canım.

3. EVLİLİK

Karışık duygular kompozisyonu...
Bencillikle özverinin çarpışması,
Zaman zaman kendini sümen altına koyup unuttuğun
Bazen bir çiçeğin kokusunda sevildiğini hissettiğin,
Bir küçücük eli tuttuğunda dertlerini unuttuğun,
Koruma, kayırma görünce mutlu olduğun,
Güvensizliklerde öfkene esir olduğun,
Değişmeden bir olmak yalanını unutup
Değiştüğün,
Bazen kendini tanıyamadığın,
Aşk denen olayı bir yerlere koyup
Nerde diye düşünüp de bulamadığın,
Bulamayınca `sevgi` ile idare ettiğin
Bir bütünlük işte...
Pamuk ipliği ile bağlı olmadıkça
Kopmayan,
Kopmadıkça... varlığına alıştığın,
Yokluğunu düşünemediğin,
Düşündüğünde işin içinden çıkamadığın bir kafes.
Bir kafes ki...
Kapağı açık olsa bile uçamadığın.
Bence,
Durum bu...

4. Gitme!

Yüreğimdeki bin çığlığı duyan sen...Nerdesin? Neden yanımda yoksun! Sana o kadar ihtiyacım var ki... Oysa, bilmiyorsun benim içimdeki fırtınayı. Bu dünyayı bana bırakıp gidemezsin. Bak, hayat ne güzel, hadi aç gözlerini. Bak bana, gör gözlerimde bıraktığın hüznü. Omuzlarıma bu büyük yükü bırakmaya hakkın yok. Aşağıda ağlayan yavrular bizim yavrularımız. Senin gözlerinde gördüğüm o paniği hatırlıyorum düşündükçe ve

seni istiyorum yuvamızın başında. Her ne yaşamışsak, ne kadar kırmışsak birbirimizi, ne kadar sevmişsek unuttum hepsini. Buraya geldiğimiz gibi dört kişi çıkmak istiyorum buradan. Oysa, bilinmez bir duraktasın sen. Doktorun metalik ve umuttan uzak sözlerini hatırlamak istemiyorum, ben yanına gelmek istiyorum...Bırakmıyorlar. Ne senin yanına girebiliyorum ne yavruların yanına gidebiliyorum. Karanlık hastane koridorlarında kimsesizliği yaşıyorum...Yalnızım, yapayalnız. Ne olacak şimdi bile diyemiyorum. Kuş olup içeri girmek ve sana takılan aletlerdeki nabız atışını görmek istiyorum. Lütfen, bunu bize yapma, gitme. Bak, sabah yeni bir gün başlayacak. Güneş, hepimizin üstüne doğsun. Kolay değil sensiz hayat canlara. Dayan. Dayan ki umudun varlığına inanalım. Seni bekliyoruz, dön artık.

5. Azmin Gücü

Ezemezsin yüreğimi,
Gözlerimle severim.
Yıkamazsın sen beni,
Düştükçe kalkarım.
Yok edemezsin kalemimi,
Gözyaşımınla yazarım.
Eğilip bakma yerlere,
Git dorukta bekle beni.

SERAP HOCA

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

BİR REKLAM

İŞLEMLER / ATÖLYE

Ekleyen: SERAP HOCA (seraphoca) Kitap Yurdunda Ara

Eklendiği Tarih: 27.05.2006 Kütüphaneme Ekle

Okunma: 170 E-Karta Dönüştür

Yorum: 4 Yazdırılabilir Sayfa

Şaire Mesaj Gönderin

Şiiri Düzenle | Şiiri Sil

ŞİİRE YORUM EKLEYİN

Kalan Karakter:

YORUMLAYAN:

Ahmet Bektaş EKLENDİĞİ TARİH:
30.05.2006 - 10:18:55

2. HOŞÇAKAL

...
Hoşca-kal demekle, hoşca kalınmıyor.
Çünkü ayrılanlar hoşca kalmıyor.

'Sevmek, değişmeden bir olmakmış'
Kainatta değişmeyen ne var ki?
Bahar da hazana değişiyor...
'Çatılar değil, canlar birleştirmiş yürekleri, '
Aynen öyle.

3. EVLİLİK

'Bir kafes ki...
Kapağı açık olsa bile uçamadığın. '

Hani çöl ortasında vahayeşillik Olur ya.
O kafes içinde hususi bir cennet var elbet.

4. Gitme!
Dönmek mümkün olmasada,
Yanına gidip kavuşmak mümkün.

--

5. Azmin Gücü

Ezemezsin yüreğimi,
Gözlerimle severim.
Yıkamazsın sen beni,
Düştükçe kalkarım.
Yok edemezsin kalemimi,
Gözyaşımla yazarım.
Eğilip bakma yerlere,
Git dorukta bekle beni.

SERAP HOCA

Bu kısım muhteşem ve asil,

Tebrikler.

YORUMLAYAN:
İbrahim AY EKLENDİĞİ TARİH:
27.05.2006 - 16:49:28

Yüreğimize sağlık.

YORUMLAYAN:
Asım KİSBET EKLENDİĞİ TARİH:
27.05.2006 - 10:33:55

Dostluk pınarının kaynağından sulanmış muhabbet mevsiminin renk ve desenleriyle gönlünü bezemiş insan eyvallah.... bu gün yine harikasın hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Haydi Kalk

Ne cami avlusuna ne bir han kapısına...
Gidecek yer mi yoktu neden yerde yatarsın?
Bir merhem bulamadı yıllanmış yarasına...
Yok muydu bir tas umut, gönlü yere atarsın.

Kim ezdi ki bu kadar insanlığını söyle...
Her ne hal ise anlat kırgınlığını söyle...
Bomboş bakan gözlerin yılınlığını söyle...
Yok muydu bir dost gönül, suçu kime satarsın?

Kar beyaz mıydı saçlar, geri getir yılları...
Dört büklüm müydü belin, haydi bitir yolları...
Mor dağlara eş gözler, bekler umar kulları...
Ne kul gelir ne de yar, günü güne katarsın.

Gel etme dünyayı dar, bu ne kardır ne zarar...
Kaldırıma eş deme, onun taş yüreği var...
Uzatılan elleri, görmeyi bilmek de kar...
Haydi kalk oyun bitti, gene kime çatarsın?

14.8.2006

<embed src='http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Haydi Sil Gözbebeklerimi

biliyor musun; seni özlerken ne kadar büyük bir acı yaşıyorum...
içimde cam kırıkları kalmışsa birazcık, zerre zerre dağılıyor
ve sen oluyorum canözüm,
içim dağlanıyor sevdanla bilmiyorsun.
küçüldüm, ufalandım, yok oldum gözyaşında.
parmak uçlarım ağlıyor sana her sarıldığımda...
yoksun, ah ...yok!
kendimi sarar kollarım.
sen diye sızlar yüreğimin dokunulmaz yerleri...
bir ince sızı var duyulan,nerden alır kaynağını bilemem.
rüzgar esintisiyle gel, geceyle gel, güneşle gel,
his denen yalanı kandır...
sil gözyaşlarımı, kat gözyaşına...
dağlansın sevdamız!
gökler, tıkadı kulaklarını!
böyle bir inlemek ...
deprem uğultusu gibi.
yüzyılların sevdaları, katlanıp da bindiler yüreklerimize.
sen, ferhatım, keremim, dağları delenim, canözüm!
kıvrım kıvrım kıvrandım.
ellerimde kaldı, tutamadığım ellerin;
yüreğimde, bin dokunuşun.
topla ruhunu ruhumdan, dağılmasın ...
bendeki seni seviyorum
de ona:
özümnden bir nebze ayrılmasın.

10.10.2007

Serap Hoca

<EMBED

src='http://www.antoloji.com/siir/media/65/www_antoloji_com_381365_57.MP3'
autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

Haykırış

Bir haykırış duydum;
Kimseyi göremeden.
Yıllarına yanan,
Özlemle dolan,
İçi kavrulan.
Bu ses kimden?

Bir çığlık duydım;
Gönlü sızlatan,
Ufku ağlatan,
Yürek sızlatan
Bir ses işte.

Nereden gelir?
Derdi nedir?
Çare kimdedir?
Bilemedim.

<BGSOUND
SRC='http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Hakan%20-%20Icimdeki%
20Yangin.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Hayranlığım Sana

öyle derin,öyle güzel,öyle anlamlı
ve...
öyle sevgi dolu,öyle müşvik,öyle içli
ve öyle ben ki o gözlerin.
yumuk yumuk, sıcacık,insanca
geleceğe umut o ellerin.
nefreti yıkan,geleceği açan
içime koşan, o yüreğin.
kan ter içinde de olsa
dört nala uçan, o ayakların.
ve sen, sen insanoglu...
hayranlığım sana.
bunca ezilmişlikle gülüşün,
kahrolup da yeniden dirilişin,
yanıp savrulup da dipdiri oluşun,
ağlarken içlice gülüşün,
bıçak bıçak çizilse de yüreğin
sarıp sarmalayıp can oluşun...
acım,sevencim,umudum, varlığım...
iyi ki varsın,
sakın gölgeni çekme üzerimden.

SERAP HOCA

<EMBED src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/t/to_love.mid'

SERAP DEMİRTÜRK

Hazan Türküsü

Urfa sokaklarında gece ...
Bir adam boğulur törenin altında,
Ilık bir yağmur yalar yüzünü...
"I have a dream..." der durur hazanlarda,
Attığı adım ondan,
O, attığı adımdan hesap sorar...
Ne ileri gidebilir, ne geri...
Hayatı bir kadının ailesinin hükmünde
Ve o, yüzündeki huzura hasret
Aynaya düşman gözlerle
Yaşar kendince sıra gecelerinde
Bir türkünün gözyaşına damla olup...
'I have a dream, derim duymaz mısınız? ' diye haykırarak!

11.3.2010
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Hazan Yaprakım/ Düz yazı

```
<html id='contents'>
<head>
<style type='text/css'>
body {
background: #FFFFFF;
margin-left: 4px; margin-top: 2px;
padding: 0px;
font-family: Times, 'Times New Roman', serif;
font-size: 12pt;
}
p {
margin: 0px;
}
</style>
</head>
<body>
<BLOCKQUOTE dir=ltr style='MARGIN-RIGHT: 0px'> <P style='MARGIN: 0px'
align=justify><FONT style='BACKGROUND-COLOR: #ff9966' face='Courier New,
Courier, mono' color=#006600><STRONG><EM> </EM></STRONG></FONT></P>
<P style='MARGIN: 0px' align=justify><FONT style='BACKGROUND-COLOR: #ff9966'
face='Courier New, Courier, mono' color=#006600><EM></EM></FONT> </P> <P
style='MARGIN: 0px' align=justify><FONT style='BACKGROUND-COLOR: #ff9966'
face='Courier New, Courier, mono' color=#006600><EM></EM></FONT> </P> <P
style='MARGIN: 0px' align=justify><FONT style='BACKGROUND-COLOR: #ff9966'
face='Courier New, Courier, mono' color=#006600><EM></EM></FONT> </P> <P
style='MARGIN: 0px' align=justify><FONT style='BACKGROUND-COLOR:
#ff9966'><FONT color=#006600><FONT face='Courier New, Courier,
mono'><EM>bir gün nasıl bilinmez bir yaprak,sürüklenir rüzgarın esintisiyle düştüğü
yerlerden...hazan yaprağıdır bu...rüzgar çarparken onu önüne katıp, vururken dağ taş
yaprağa...kuruyan yaprak incinir, kırılır.... yokluğa karışmak üzereyken bir kırmızı
papaçlı çocuğun ayaklarının dibinde bulur kendini...çocuk, eğilir alır onu ve büyük bir
itina ile evine götürür...düşünür yaprağa bakıp...yazık olmuş der, kim bilir dalında ne
güzeldi diye düşünür...bir ağaç resmi yapar koca gövdeli, yemyeşil yapraklar çizer her
yerine...bir yaprağı çizmez..oraya yerdeki hazan yaprağını yapıştırır büyük bir
özenle...ve en canlısından yeşil bir boya alır eline...fırça ile...incitmeden boyar sararmış
yaprağı...ne güzel oldu,der sevinçle...dedesinin mezarının etrafındaki kuru yaprakları
hatırlar...hiç kuru yaprak olmasa ne güzel olur,diye düşünür buruk buruk...gözlerinden
sevgiyle akan gözyaşı,damlar resimdeki hazan yaprağına...üzülür çocuk, resim ıslandı
diye...o da ne! nasıl canlandın öyle hazan yaprağı...sevgimle yaşa.,diye el çırpar
sevinçle.</EM></FONT> </FONT></FONT></P></BLOCKQUOTE>
</body>
</html>
<img src='http://www.metu.edu.tr/~uzol/images/sonbahar.JPG'>
<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KayahanKelebeginSarkisi/08.w
ma' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>
```

12.12.2006/Ankara

SERAP DEMİRTÜRK

Hengâme

HENGÂME

Fırtının içindeki yalnızlıkta
Bir, adam kadınına savruldu
Bir, kadın adamına...
İstek dışı sarılmalar
Gözüne getirdi birbirlerini...
Sanki asırlardır konuşmamışlardı,
Sanki hiç tanımamışlardı birbirlerini.
Hayatın kara bulutlu yağmurları,
Dökerlen pembe şemsiyelerine
Yağmurlarını...
Onlar, olup biteceklerden habersiz,
Bilmeden bunca sevdiklerini
Gönül eğliyorlardı birbirleriyle...
Çatlak sesleri çocuk sesleri kapatıyordu;
O, cıvı cıvı çocuk sesler...
Onlarla unuttular farklılıklarını,
Onların varlığıyla unuttular kendilerini.
Bir zaman sonra kalabalığın içinde
Yalnızlık, "ben" diye kıvrılmaya başladı...
Dört bir yana baktı farkedilmek için...
Olmadı, yaprakların arasındaki gönlünü
Ne duyan ne de gören vardı.
Bir çok fırtına geldi geçti,
Yağmurlar kurudu iz bırakarak kumaşlarda...
Taştı gönül bardağı son damlayla.
Ayna karardı,
Güneş yok oldu,
Gözyaşı saklandı, "ben" şaha kalktı...
Eridi çatılardaki karlar gibi
Yüreğin buzları.
Damla damla aktı yollara özgürlük...
Geride sadece uyurken
Duvardaki badanayı yaralayan
Saatin izleri
Ve pişmanlık kaldı.

9.1.2011
SERAP DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

Her Gülüş Bin Umut

Bir dağın ardına gitti
Bir ses diyene ses vermedi
Arattı kendini kurda kuşa
Bin bir naz ile işve yaptı.

Kanadı kırık bir kuş,
Bakınca kendine ağlamaklı
Unuttu kime küstüğünü
Gülümsedi bir eda ile.

Bilemedi neden sonra
Dağın ardında olduğunu da
Her gülüşün bin umut
Bir selamın bin sevda olacağını da.

<BGSOUND SRC='
http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Yildiz%20Tilbe%20-%20Sevemedi
m%20Ayriligi.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Her Şiirden Biraz küçük İskender

artık kalbim yok
seni anlatırken birilerine, atmıyor kalbim
atmıyor kalbim seni gördüğümde rüyalarımda
istediğin gibi yaptım; artık kalbim yok!
küçük bir veledede verdim onu, oyuncak niyetine
fırlattım attım doyursun karnını diye bir sokak
köpeğine
suda sektirdim bir kiremit parçası gibi
ve bekledim batmasını
bekledim batmasını yanan bir gemi
nasıl ağlayarak denize dökülürse.
istediğin gibi yaptım; artık kalbim yok!
artık kalbim yok baktığımda eski resimlere
özlediğimde seni
arta kalmış bir kalbim yok! ..

Ah benim bir kangurunun cebine yerleştirdiğim yavrum!
Talanım! Artanım! Eksik kalanım! Yarım kalanım!

nasıl yedirirdim ihanetini kendime
o dev hisle sen mayıydın ben mayıydım
her şey ama her şey elele mayıdı
seni o yüzden bağışladım!

Sen intihar ederken orda, Ben intihar ederken burda Aynı acıyla... Aynı yerlerde..
Yanyana... Sezdirmeden öldüm, farkettilmeden öleceğim..
Birini bırakıp başka birini severken Hep seni özledim çünkü ben!

Yürek kemiğiyle lades tutuşuyor iki çocuk!
misafir oyuncu bir terkediş biçimi
ile ellerim vücudunun prömiyeri!

Aynı ahır adına koşan acılarımız var bizim!
amatör balıkçının leğeninde iki istavritiz seninle
ölüme beş kala ölümle canlı telefon bağlantısı kuran!

Dibi senin aşkında gizlenen kırılğan bir aysberg bu tufan!

sen ise gençliğini, hep çocukluğunu düşürmüşsün
diyelim gece, diyelim alelacele yalnızsın
diyelim ki oturup beni düşünmüşsün
ağlamışsın gride biraz siyah, biraz beyaz arar gibi
yeşilde mavi yok oysa, sarı hiç yok!
beni düşünmüşsün saclarını akordeonlarla tarar gibi
küçücük bir kız gibi
küçücük bir delikanlı gibi
küçük bir yaradaki büyük bir kabuk gibi
büyük bir yaradaki küçük bir kabuk gibi
kanar gibi, kanatır gibi, birlikte kanar gibi beni düşünmüşsün!

ecel olur gelirim sana artık adressiz bir zarf gibi
zarfı yalayıp kapatırken dudaklarımı kağıtla keser gibi
çünkü ben orda celladım, biraz katil
seri haldeyim sana, paralel haldeyim
bütün suçlar üstüme yıkıldı, hataların altında kaldım
hayatım hayatına düşüp patlamayan
hayali bir bomba gibi!

düşlerimin yıkıldığı gece oturup bütün resimleri yeniden yapıştırmayı denedim. her
resimde hep bir parça eksik çıktı..

küçük İskender

SERAP DEMİRTÜRK

Herşey Seninle Özeldi

<center>

-Biline ki
Hiç kimse yakamaz yüreği
Seven kadar
Ve hiçbir güç kıramaz bir kalbi
Sevdiği kadar....-

Yokluklara sarılma
Dayanamıyorum
Ellerimi bırakma
Yıkılıyorum
Gitme benden uzağa
Tükeniyorum.
Biliyor musun
Varlığının bir türküde nota olduğunu?
Biliyor musun
Vuslatın gökyüzünde uçurtma olduğunu?
Şu an
Nerdeyim
Kimdeyim
Kimim ben
Bilmiyorum...
Seni aradım akan suda,
Şu seccadedeki duada,
Giydiğin gömlekteki kokunda,
Elindeki o al gülde...
Her şey senle güzeldi yâr,
Her şey seninle özeldi.
Şu akan ırmakta balık olsam,
Okyanusu aşan martı olsam
Ya da
Ben gene bir garip akgüvercin olsam
Gelsem dalına konsam
Bükssem boynumu
Alsam avcundaki buğday tanesini.

03/06/2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Heyhat!

Her bahar, her yaz, her kış
Ya da her güz...
Açan çiçekte,
Esen yelde,
Kuruyan yaprakta,
Taşan selde,
Dağlardan aşağı inen çığda...
Şu çiçekteki çiyde
Bil ki yar hep biz olacağız...
Hep 'sevilenim nerde' diye haykıracak tabiat...
Ve bunca sevip de kolları boş kalan onca aşık gibi
Savrulup gideceğiz yüzyılların arasına...
Akan gözyaşlarımız yağmurlarla karışıp
Geri dönecek selle...
Duaya kalkan ellerimiz eş olunca toprağa,
Açan her al gülde
Sevda sözleri terennüm edilecek aşk gönüllerde...
Canözüm...
Yokluğun yokluğuma karıştı...
Nefesin nefesimle rüzgar olup esti..
Bak, kavuruyor güneş gönülleri,
Bizden alıp gücünü...
Aşka aç gönüller,
Bilseler ki tüm sıkıntılar buhar olup gider sevdalarıyla...
O zaman yana yana ararlardı
Gönüllerine eş olacak gönülleri...
Heyhat!
Ne izin var şimdi ne izim şu yaşlı dünyada...
Hani terennümlerimiz,
Hani özlem şiirlerimiz,
Nerde bükülen dizlerimiz...
Şimdi ruhlarımız,
El ele tutuşup bakarken insanlığa
'Haydi 'der...
'Haydi kırmızı güller verin sevdiklerinize...'

Güllük Şiir Güldestesi-2007
Serap Hoca

26.07.2007 11:03

<embed

src='http://www.limonata.org/mp3/s/aci%20hayat%20-%20kirmizi%20gul%20demet%20demet.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Hiç Iste

SADECE BİR NOT

YA DA

ANEKTOT

hani söyle sizi gören,
duyan,
bilen...
der ki bu adam,
adam gibi adam.
kim kimi bilebilir ki
kim kendini bu kadar kolay,
çabuk
ve acimadan
yok edebilir ki...
gönül ummanında
bir sal var
açıkta,
bos,
sahipsiz...
anılarla dolasir kendince...
düşüp de yollara,
can misin sen diye
gözlerinin derinlige bakmaya gelenin
çilginligini yük diye almıs o sal.
romanlardan, hikayelerden
ya da bilmem nelerden
isimlerle seslenen yüreklerin
sessiz dokunuslarini almıs yüküne...
kimi sevmis,
kimi sevdiğini sanmis...
birinde yangin,
öbüründe bir garip yel...
öyle bir sevgi,
öyle bir nedensizlik...
sahibini ararcasına
salinir enginde...
ask desen degil,
sevda hiç degil,
sevgi desen yok.
burda dert çok...
kahverengi gözler,
verilmemis sözler,
vefayi özler,
öylece gözler.

SERAP DEMİRTÜRK

Hiç İŖte... - Düz yazı

<center>

HIÇ İŖTE...

Pencerenin önünde, esen yele verip saçlarını sessizce konuşuyordu iki aşık ya da konuşmaya çalışıyorlardı. İkisinin de gözlerinden hüzün damlıyordu. Bu görüşmeleri öncekilere benzemiyordu. Kadın, saatlerce o masada onun yoldan gelmesini beklemişti, elindeki kitabı okur gibi yapıp aklındakilerle boğuşurken. İŖte Ŗimdi gelmişti ve söz tükenmişti sanki. İstanbul yolunu gözleyip de beklediği karşısındaki değil gibi bir sessizlik vardı aralarında. Adamda bilinmez bir burukluk vardı. Kadın, biliyordu... Adamın sevgisinde bir sarsılma olduğunu hissetmişti...Yürekler sanki artık sevda ile çarpılmıyordu. adam, kadını gözlerine başka bakıyordu. başka... Yapacak hiçbir Ŗey yoktu. Sırça köşk çatlamıştı. Kadın diyemedi yüreğindeki, adam sormadı. Kalktılar. Sonra... Sonrası: hiç!

Ağustos, 2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Hissetmeyi Hisset

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
<html><P align=center><DIV
style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p><font face='Monotype Corsiva'
color='#ff0000' size='+2'>
Bu gün senin yüreğinle hasbihâl edeceğim dostum. 29.11.2007

HİSSETMEYİ HİSSET

De bana nerdedir canında can taşıyıp da canının acısını hisseden ana?

De bana neden inandın sana hâlâ inanmayanlara ve neden yaktın hayatını, köz ettin canını?

De bana can, Rabbi hissedemeyen gönüllerin gözlerinde ne var?

De bana bunca insan bağıırıp da duyuramazken sesini, neden fisiltın dağlar yüreğimi?

De bana toprak iyiyi de kötüyü de içine çekip sarmalıyorken biz o köprüden geçebilecek miyiz karşıya, ar etmeden o sevgi seline?

De bana can, bu yaşlı gözlerim gözlerinde mutluluğu ne zaman görecek?

De, bülbüller neden ötmesin senin için? Neden oda denen dört duvar emanet canların yüreklerine daha, daha, daha çok canların sevgisini yüklemez?

De bana can... Güneş, batıyı mı sever, doğuyu mu? Yeni güne hasretken bunca can, yeni gün neye gebe, de be can!

De... dualarımda saklıyken umutların, neden emanet bu cana eziyet edersin? Sana bunca hayret ederken ben, sen neden bedeninden sıyrılmaya bunca hasretsin?

De can... bana kurduğun dost sofranda ne var? Hüzün çiçeği seni anar, sen pınarlarından bir testi su getir bana. Ruhunun sıkıntısı ar etsin, aynalar da... Konuşamayan iskelet ağlasın, sal kendini sehere, döne döne bul ruhunun ışığını ve insanlığını yok edene bir yudum nefes insanlık eyle.

De can... Altı üstü soğuk bir odacıkta kalınca bedencik, ruhun güzelliği ısıtmayacak mı o bedeni?

Hadi can, de bana... Tükense de beden, erise de lime lime kılıf el tutmaz, göz görmez, dil konuşmaz, ayak yürümez, kulak işitmez olsa da ruhun, hangi yönden el edecek bana 'Mutluyum artık.' diye?

Hocan

SERAP DEMİRTÜRK

Hoşçakal

Sana merhaba dedigim gün elveda demek isteyecegimi bilir miydim?
Elveda canim...
Seni sevdiğim kadar senden uzak kalmayı isteyecegimi bilir miydim?
Elveda canim...
Beni mutlu etmek isterken mutsuz ettigini bilir miydin?
Elveda canim...
Sevmek, degismeden bir olmakmis; sevdin ama degistin!
Elveda canim...
Ayri ayriydi düslerimiz, birlestiremedik,
Elveda canim...
Nerede olursan ol hep sirti açık kaldi mi diye düşünsem de seni,
Elveda canim...
Çatılar degil, canlar birlestirirmis yürekleri,
Elveda canim...
Beni unutma demem, unutmandir dilegim,
Elveda canim.

<img
src='http://img119.imageshack.us/img119/7291/f92c2507fd826c4605b0a1ftn7.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Hoşçakal Can

dün acı bir haber aldım,
bir dostum gitmiş
gideceğini bilmeden.
çekip de onu yollar
götürmüş uzaklara.
ölmeye mi gittin can,
oralarda işin ne...
adımlarken o sahili,
ne düşünürdün bilmem
basarken kumlara.
bir ömür gitti be can,
gitti bir ömür.
nerde kızın,
hani eşin.
yığılırken o kumsala,
kimi düşündün can...
neler acıttı yüreğini,
kimler büktü belini...
şimdi kim ağlar ki sana,
kim ağlar de bana.
eller mi gömecekti seni,
gelmeyecek miydi salını tutmaya,
bir türlü bir olamadığın eşin.
demediler biliyor musun,
demediler öldüğünü kızına.
ağlama,
gelir bir gün
bulur seni
annem diye de,
sular kabrini gözyaşıyla.
ölmeye mi gittin can,
ne işin vardı o kumsalda.
hani hep sessizdin,
konuşmazdın kimseyle,
bakardın öyle derin derin...
ah be can,
çok koydu yüreğime acın.
hayat bu muymuş,
vefa bu kadar mıymış
sevgiyle birleşen eller,
ah o eller
son kez el sallamaya gelmez miymiş...
can, ah can...
sen hep hep iyiydin,
iyiyi öğrettin öğrencilerine,
güzeli, doğruyu.
kızım dedin bastın bağına yavrunu da,
onu da salmadılar yanına.
ne diyeyim,
ne anlatayım bilmiyorum...
bildiğim,
isyanlardayım.

o kumsala kızıyorum
seni korumadı diye.
seni bulanlara kızıyorum,
zamanı geri almadı diye.
insan denen varlığın
acizliğine yanıyorum.
sakın benim eşim olduğunu
sakın deme kimseye,
bilmiyorsun giyinmeyi,
rezil oluyorum senle...
buydu değil mi dediği,
senin aşkının sana.
ah be can...
rahat mısın şimdi,
kızımı göstermiyorlar diyordun,
ordan görür müsün ki kızını.
bükme boynunu...
annesin sen.
melektir anneler.
bilirim her gece
koynundasın kızının,
kokusunu duyarsın.
Sevim...
sana bu adı koyduklarında
ne dualar ettiler kim bilir...
bitti...zincir koptu.
üzülme e mi,
üzülme...
kim bilir
görüşürüz belki
bir yerlerde,
sen gene bükersin boynunu...
neylersin...hayat, dersin.
güle güle git derler ya can...
nasıl deyim ki...
nasıl deyim.
ahın yakmışken canımı,
nasıl deyim.
hadi, kal sağlıcakla
varlığın yere selam eyle,
yerimizi ayır,
onlar da gelecek de.

SERAP DEMİRTÜRK

Hoşgörü İbresi

-ikilemlerde sıkışanlar-

Hayatın insana vura vura
Öğrettiği gerçekler
Bir daha çınladı bu gece kulaklarda.

Gözlerinde öfke yoktu ona dair,
Kin kustumuyordu dili
Ya da neden ben, demiyordu duruşu.

Zembereğinden çıkmış gibi,
Öylece bakarken gözlerle
Çaresizliği yaşadılar birlikte
Bilmeden tutunurken birbirlerine...

Ölüm korkusu muydu bu bağ?
Olmamalıydı...

Acı çeken nasıl bakarsa
Öyle bakıyordun ona
Unutarak merhametsizliğini.

Hayatın öğrettiği bin bir gerçek,
Dolanıverdi birden etraflarında...

Bir can ki her şey,
Bir can ki canlara can...
Şimdi kime ne desin bu canan?

Uzanan eller yardım değil,
Sevgi uzattı bilinmez bir şekilde...

Fırtına sonrası sessizlik
Sarıncı haneyi;
Cam kapandı,
Kolonya kokusu uçtu.

Yastığa sarılan eller,
Düşündü birer birer...
Salondaki çiçekler
Ne vakittir sulanmamıştı,
Kururdu sulanmazsa.
Bulaşıklar birikmişti,
Kirli çamaşırlar gibi;
Kokardı yıkanmazsa.
Ya yüreğin açlığı?

Kim ne diyebilir ki
Uykuya gömülen bedenlerin
Mecburi konuşmalar dışında
Neden sustuğunu?

Kim anlayabilir ki
Paylaşımlar tükendikçe
Çiçekten, bulaşıktan
Hatta çamaşırdan önemsiz olduğunu...

Gecenin sessizliği
Uzandı gönüllere,
Gençliklerine saklanan aşkı
Bulup çıkardı bir yerlerden
Ve tuttu elleri,
Verdi birbirine.

Sabah uyandıklarında
Yalnız içilen çaylar,
Dönülen sırtlar,
Yokluklara karıştı...
İkinci bir emre kadar
Sığındı yüreğe hoşgörü.

15.12.2009 01:17
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Huzur

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4><img
src='http://img384.imageshack.us/img384/861/suskunadamzoomerhi3.jpg'>

Kapamak isterdim gözlerimi
Uykumda olsan.
Kapan ey göz kapaklarım
Bana uyku da mı haram...

serap hoca

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/87/www_antoloji_com_626287_668.MP3'wid
h='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Huzura Çağrı

HUZURA ÇAĞRI

Karanlığın sesi,
Sardı özümü.
İçeri sigamam,
Disari çıkamam,
Titrer özüm...
Yanar avuç içlerim...
Neden haykirir sesim?
Sagır mı oldu çığlığım?
Zifiri karanlığa düşmanım,
Ay da yetmez,
Yıldız da...
Günese hasretim,
Dogar mı ki?
Bu yavrunun kucagında ağlayan, ben miyim?
Onun kolları mı aradığım,
Yitenlere karışan, canım mı?
Karlara altında o, duyar mı ki?
Sevgisi ile gene bakar mı ki?
Kalksın herkes,
Duysun çığlığımı!
Çöksün duvarlar,
Gelsin...
Gelsin huzur.
İstemiyorum kimseyi!
Kendimde kaldı anahtarım.
Bu bedenim içinde kilitli kaldım!
Kus olsam,
Uçup gitsem...
Kim kirdi kanadımı?
Rahat bırak beni!
Yeter!
Yeter artık!
N'olur ki...
Kapayabilsem gözümü de
Huzuru bulsam.

8.1.2007

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Hüzün Görünüyor Ufukta

Tıkanıyor bir bir
Bütün kılcal damarlarım
Ve ruhum selam veriyor
Özleminin hayaline.
Ne varsa düşünüyordum
Yıkılıyor kumdan kaleleri,
İçim kanıyor...
Öylece bakakalıyorum.
Ne sevgin var
Ne solğun
Ne de tek bir satırın...
Erittim gönlümde varlığını,
Ayrılamayız.
Kızıl umutlarımı,
Bir gurub vaktinin hüznüne bıraktım.
Bir merdivenin başındayım,
Yok olmuş basamaklar...
Siluetin var uzakta,
Gülümsüyorsun hayat adına
Ve ben
Saklıyorum iplerimi.
Oynatın hadi kollarımı,
Biraz da ayaklarımı!
Ya gönlüm ...
Onu kim oynatıyor?
Kimin bu çığlıklar ki
Duyan yok!
Kimin bu gözyaşları ki
Silen yok!
Freni mi patladı hayatın ki
İniyor ruhum yokuş aşağı...
Duyma sen
Ve üzülme...
Kına beni bilmeden,
Kırıl hatta bana,
Yeter ki hüzünlenme.

2010-01-13
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Hüzün Koku Tenim

Nokta koymak buymuş demek ki,
Kolay oldu mu sormak isterim.
Bir de bir sorum daha var,
Sana değil... hayata.
Denizleri çok severim karalar gibi.
Neden mi
Her ikisi de saklarlar yaşanmışlıkları gizlice.
Hani bir deprem olur, açılır fay hattı ve
Alır koynuna dünya insanları, her şeyleriyle...
Bazen okyanusların dibinde
Köyü, kenti, yolu ile
Duvardaki sazı ile
Sandıktaki al yazması ile
Hatta sahandaki kaşığı ile
Öylece
Bir anda yokluğa karışanların izleri bulunur.
Acı gelir insana bunları görmek,
Gafil avlanan ve isteyerek yokluklara sinmeyen
Az durun da bir su içeyim, annemi arayım diyemeyen
Ve gidiverenler, gittiğini bilmeyen...
Yok oluverenler, tarihe gömülenler.
Oysa sen yokluğa kendin soktun kendini
Gömdün ellerinle anılarını
Ve baktın gözlerime el gözüyle...
Bu bir oyun sanki
Biz figüranların hayatla oynadığı.
Şimdi al eline sazını da
Vur mızrabınla teline teline
Bu bayram da ayırız, diye
Ağlamadan çağla da
Türkün dağlasın yüreğimi
Kavuşsun gözyaşlarımız
Şu mezar başında.

Serap Hoca
08.05.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Iç Sizim

hadi
sen akrep ol,
ben yelkovan...
ne güzeldi o an...
volkanlar mi patladi,
günes yeni mi dogdu,
dünya o an mi kuruldu...
seni sevmek
ve
beni sevmen
ne güzeldi.
ruhumu sarip sarmalaman,
alip da kaf daginin
ta en basina götürmen
ellerimi tutup
ne güzeldi...

günesin içinden sevdayi
alman
yanman
yakman
sevmen...
gözlerinle sevmen,
yüreginle sevmen...
sevmem...
ne güzeldi.
gözlerinde,
sen olmak
yüreginde,
can olmak....
sonra...
el olmak...

bir gün dogumu
ne uzun olur bazen
sevileni beklerken...
bir gün batimi
ne çabuk geçer
yürek vefattayken.

ne güzeldi,
ne güzel...
senin için giyinmek,
dolmuş beklemek,
sana yürümek.
giderken
düsler kurmak,

dönüste
hülyalarda kalmak
ne güzeldi....
kelebek misali
uçmak,
konmak yüregine...
kaf daginin
ardini görmek
güzeldi...

gidisinle
akrep yelkovan
birbirine karisti.
gidisinle
kaf dagi yok oldu.
gidisinle
sarkilar agladi.
gidisine
kimse inanmadi...
bir derin ah çekti
yüregim,
bu iç sızısına
gözlerine,
ellerine,
gülüsüne,
yalanina...

dedim ki:
git be yar git artık!
yolun dönmüs benden geri.

dedi ki:
basamam ayaklarım üstüne,
ne senle ne sensiz.

dedim ki:
ver ellerini, gücüm gücün olsun.
sevgi denen çiçek, umudun olsun.

dedi ki:
yollar bana ters akar,
bu sehir bana dar.

dedim ki:
her nere dersen gelirim.
canimi yoluna sererim.

dedi ki:
savasim kendimle senle degil.
tuttugun el kendinde degil.

dedim ki:

zamani seninle kuramaz miyiz?
gönlündeki pasi silemez miyiz?

dedi ki:
gönlünde can oldum gönlüme can olma.
gideyim yoluma bana engel olma!

dedim ki:
var git ey yar git kendini bul.
her iç sızısında sen git beni bul.

-bindokuzyüzseksenbir-

SERAP HOCA
10.4.2007

SERAP DEMİRTÜRK

İslanır Sevda

boddy bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_9567.jpg'
brdiv style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '
brfont face='Comic Sans MS' color='003399'

img src='http://www.netfotograf.com/image/sizin/small/32A3850232A38503.jpg'img
src='http://www.netfotograf.com/image/sizin/small/21F494E721F09137.jpg'

gündüzlerde gece yaşarken
susar garip güvercin...
örselenmiş yürek
bin parçaya savrulmuş...
çökmüş gözlerde
yıllara inat umut...
karanlıklarda bir miho
çığlıklara kulak vermiş.
sessiz gökyüzünde
kanat sesleri dans eder...
farkındalıklarının bilincinde
miho ve güvercin,
yol gösterirken umuda...
bir bulut dans eder,
döker gözyaşlarını.
güneş şaşkın,
ay sarmalamış yolunu...
gündüz yok olmuş..
yürekler üzgün..
miho çaresiz,
güvercin suskun...
nergislerin kokusu
baharı müjdeler...
yıkıntılarda bin can
bir canı çağırır..
gelemez akgüvercin...
karanlığa çarpar kanadı...
mihonun gözyaşı,
sızlatır yürekleri...
ve...yok oluşun ezgisi,
türkülerle dillerde...
egenin soğuk suyu,
güvercini sarmalar,
dalgalar savruldukça,
döndükçe döner miho...
bitmez bu umut dansı..
ıslanır sevda,
mihonun gözyaşıyla.

img src='http://www.burnaz.net/e-kart/Ozlem/Ozlem002.jpg'
embed src='http://www.muzik1.com/muzikler/yerli/yerli_19/file1821.wma'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'

SERAP DEMİRTÜRK

Işığındaki Gölge

```
</DIV>
<table width='100%' border='0' cellspacing='4' cellpadding='4' bgcolor='#000000'
bordercolor='#000000'>
<tr>
<td>
<div align='right'><font face='Arial, Helvetica, sans-serif' color='#FFFFFF'
size='2'><font face='Verdana, Arial, Helvetica, sans-serif' size='2'>
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' width='100%'>
<img src='http://duyguluduygusuz.sitemynet.com/karanl_ktakik_z.gif '>
Kim söndürdü ışıkları...
Ruhum ağladı.
Çekin ellerinizi yüreğimden!
Işıklarda yüzmek isterdim,
Bulutlara saklamak ağıtlarımı
Ve...
Saklambaç oynamak umutsuzlukla.
Oysa
Yumruğumun gücü yok,
Geleceğin limanı yok,
Dizleriminse dermanı.
Uzanan ellerimden alma gülümü,
Rayihalarında saklıdır sevdam.
Hadi
Umuda yelken ol,
Işığa merhem ol,
Yok olsun
Tükendiğinde
Karanlıkla korkum...
Gitme!
```

```
<img src='http://img124.imageshack.us/img124/1338/2489723md6np.jpg'>
```

SERAP DEMİRTÜRK

Işık Hızıyla Gidiş

-Dökülmeyen gözyaşı, yakıp kavuruyor içimi...-

Bin ışık hızıyla
Sessizce ve
İstenmeyen bir beklenti ile
İstenen bir gidişti belki...
Nedir bu?
Acı çeken beden,
Gitmek isteyen ruha
Ağlayarak direniyor mu?
Ondan mıydı bu ıstırap ki
Gidemedi en sevdiğine...
İrade bile çare değil ölüme.
Ruhtan önce ölen, kiri olmalı insanın.
Öldüren, affedip de alıp götürmeli ki
Arınsın su gibi insan
Ve o, uzatıp elini
Alsın ruhu sessizce ki
Ağlamasın beden.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

İç Döküş

<center>

'Üzerine alınma'
Dediğin her satırda,
Damla damla kanıyor
Yüreğimin yarası.

Gerçek dediğin yalan,
Hangi taşın altında?
Uçmaz mı kanat takıp
Uzanınca kör gözle?

Yağma yok gidiyorum,
Taşlı yolda yürüyorum.
Oldu benim bir çarık,
Yumuşatmaz gözün yaşı...

Sonsuzluk batık liman,
Dibi dolu bin ahla.
Tutsam elin n'olur ki can
Bedenimde değil yürek.

5.10.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İçbükey Aynada Ben

Akan zaman geri getirmiyordu seni bana
Ve ben çığlıklarımı içime akıtıyordum sessizce...
Yavaş yavaş yaşanıp da
Ağır ağır yanan yüreğim gibi
Yanıyordu gözlerimin içi.
Yürüyorum gene caddelerin birinde,
Dokunuvarecekmiş gibi ellerin omzuma,
Parlayacakmış gibi yüzüm sevincinle...
Oysa ben yalnızlığım atıyorum adımlarımı.
Sevdam yorulmadı,
Yüreğim dingin,
Hayat, yollarımı doladı birbirine
Seni bulamıyorum.
Otursam şu kaldırıma
Eğip başımı önüme
Düşünsem şu çay bahçesindeki hâlini;
Tanır mıyım ki seni ayak izlerinden?
Saçlarımı kestirsem...
Tanır mısın beni gözlerimden?
Elimdeki simidi paylaşıyorum serçelerle,
Göz göze gelsek sorardım sevginin sırrı ne?
Hatırladım düşününce
Bu yollardı gözyaşımı içine çeken,
Çaresizliğe bürünüp de
Kendimi sürgün edişim sana
Bu şehirdeydi.
Sen her dokunuşunda ellerime
Çekmek isterdin beni bu girdaptan...
Şimdi sadece adres değiştirdim,
Başka bir girdabın koynuna sindim.
Notaları dilimizde bir şarkıyla
Sarılıp da dans ederken
Neydi bir olan;
Biz mi, sevda mı, umut mu?
Kulağımda binlerce uğultu...
Bütün şehir mi âşık?
Susun...
Derdime eş, derdiniz!
Gözlerimi açmaktan korkuyorum.
Kelli felli insanlar
Akıl küpü olmuş,
Sarmışlar etrafımı.
Kırsam da küpleri
Üst üste koyup
Uzaktan topu fırlatsam;
Devirsem... dağıtsam bu oyunu
Ve çocukluğumdaki mutluluğuma sığınsam.
Keşke...

Gücüm olaydı.
Keşke...

20.06.2008 14:09
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İçim, İçin Oldu Can

İçin/mdeki Ayna

I

Bir sızı var içimde diye dertlendi... Nedenini biliyordu belki ya da bilmek istemiyordu. Yüreğinin içinde, bilinmez bir yerlerde bir kırılma ile baş başa kalmıştı. Hani nerdeydi sonbaharda açan güller ya da çıplak ayak buza bassa da yanmalar nerdeydi. Hiçbir acı bu kadar dağlamamıştı yüreğini. İlişkilerdeki kenetlenmeler artık ona hiçbir şey ifade etmiyordu, kim bu kadar gönül okşayıcı olabilirdi ki artık. Uzaklardan bir ses duysa, adımını anan mı var ki diye dalıp gidiyordu... Oysa artık umut gemisi batmıştı... Çılgık çılgına gömülürken insanlar buz gibi suya aşkı için yaşama tutunan o kadını hatırladı bir an... Oysa onun karşısında gözlerindeki aşkla ona güç veren gözler vardı, "Söz ver, yaşama sınırsız tutunacaksın." demişti ve hayat onu nerelere getirmişti.. Torunlarına anlatırken o aşkın gücünü, nasıl yeniden sevebilmişti acaba... Yüreğine dokunan o elden başka hangi ressam onu, onun gibi sevdi ki acaba... Bunca düşünce içinde kendi hayatını düşündü... Yok olanların içinden ayıklamaya çalıştı sevdasını, korumaya çalıştı onu tüm karanlıklardan.. Tek başına verilen bir savaşta ne kadar güçsüz, yalnız ve çaresizdi... Kim bilir belki de sevgi aslında kocaman bir yalandı.. Sevmek aslında rezilce bir tutkuydu, kalbin titreşimleri arasında başka bir yörüngeye savrulmaktı...

II

Ah ki ah! Bunca yaşanmışlıklardan arta kalan sadece kül tablasındaki küller miydi... Rüzgar esince dağılacak ve bir iz kalmayacak öyle mi.. O zaman ölünce bedenimi de yakın, serap olayım ben de... yokluklara savrulayım. Küllerim dağılsın evrene sevda adına ve sinsin her bir parçam bir dağın ardına, bir güle, bir ırmağa ve yok olduğum sanılsın. Oysa ben yaşamak isterdim ... Oysa ben gözlerdeki bakışlara inanmak isterdim. Oysa ben ... off, neyse ben ne istersem isteyim, hiçbiri gerçek olamayacak kadar düştü. Bir sigara yaksam ya da alsam bir kadeh elime ya da bir şişe ... dibini görsem.. Dumanların arasında yok olsam.. Unutsam kimdim, neydim, ne oldum da böyle oldum... o da boş. Sigara da bitiyor. İzmariti elinde yansa bile sarhoş da ayılıyor ve gerçek, bir tokat gibi çarpıyor suratına. Yeter... inan artık yeter.. Duyamadığım iç seslerini dinlemekten yoruldu... Göremediğim gözyaşlarını hissetmek istiyorum. Rahatlamak için mi bu, bilmiyorum ama belki de acıların yalnızlığının ne çekilmez olduğunu bildiğimden...

Dağlara hey dağlara, çıksam şu kocaman dağlara... Yansam güneşten, üşüsem soğuktan, dónsa ellerim, çizilse tenim, kanasa dizlerim... Şu yüreğimdeki acıdan daha çok bir acı tanısam... Çıksam doruğa, dimdik dursam bir an, sonra bükülsem, kalsam öylece ... Haykırsam ... haykırsam... çılgınlığı duysa tabiat... Acımasa kimse bana ya da kızmasa, kınamasa... Kendi çılgınlığı duysam... Kulaklarım ağlasa... Kim tanır ki beni ... ben kendimden bu kadar uzaklaşmışken... Kim anlar ki yüreğimi, o yürek böyle ayaklar altında kalmışken... Dönmeyeceğim... Bu doruktan inmeyeceğim. Yüreğim... sen kal yanımda... Son dakikamda senin yanımda olduğunu bileyim ve kendi sesim olsun varlığıma dost ve son nokta konduğunda -bulurlarsa beni kurtlar ve kuşlardan önce- ister yaksınlar, ister gömsünler... Ne fark eder ki acım da benimle gömüldükten sonra.

Doğuşum olsun yok oluşum...

17.07.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İçimdeki Savaş

Gözümden gitmedi ak saçların
Kulağımdan çıkmıyor sessiz çığlıkların,
Ağlama...
Gelir mi beklediğin,
Bilemem;
Ama yanındadır hep dost ellerim.
Bükme boynunu öyle
Yıkma ne seni ne beni
Tükenmesin ışığın.
Buruşan yanaklarından
Akıp giden,yıllar mı
Özlem mi bilemedim
Gözyaşını silemedim.
İçimdedir savaşın,
Yüreğimdedir özlemin.
Senle sen oldum da
Bitiremedim acını,
Tüketemedim hasreti.
Dur de yüreğine,
Bekle de acılara,
Ver ellerini bana
Ben olayım evladın...
Olmaz der yüreğin,
Olmaz der gözlerin,
Bekleyen yüreğin;
Canını ister,
Kanını ister!

<BGSOUND SRC='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/abenteuerland.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

İçimdeki Yalnızlığın

-tüm acılı analara-

Bana yalnızlığını anlat.
Gönlünün 'tek' oluşunu anlat.
Nasıl ağlar insan yüreğinde,
Nasıl dalar gider kimsesizliğinde.
Hadi, gözlerimde bulduğun kendini dile getir.
De ki: Sensin içimdeki yalnızlık.
Elimdeki gül dile geldi,
Denize attığım taş güldü,
Gökyüzündeki yıldız göz kırptı
' Kim yalnız değil ki! ' dercesine.

Işığa baktım, sen!
Güneşe baktım, yüreğin!
Sen...
İçindeki yalnızlığınla
Yalnızlığıma saklandın.
İyi ki varsın.

<embed src='http://www.balcanet.com/resima/swf/sitem10039.swf' quality='high'
pluginspage='http://www.macromedia.com/go/getflashplayer'
type='application/x-shockwave-flash' width='500' height='500'> </embed>

<BGSOUND SRC='
http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Baha%20-%20Aramam%20Seni.
mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

İflah Olmaz Aşk

Şu yüzüme yerleşen kıvrımlara inat
Göz bebeklerimde bakışının izini görmek
Ve tükenişini hissetmek umutsuzluğun
Bilir misin ne güzeldir!

Bir adım atsan kumsalda;
Ardındaki adım, adımımdır.
Bir lokma ısırsan ekmeğinden;
İkinci lokma, lokmamdır.

Bilir misin ne hoştur,
Sevgisizliği tüketmek kollarında ve
Güvenin sıcaklığıyla sarılmak sana,
Bunca sevgisizliğe inat,
Ne inanılmazdır!

"Bilir misin? " demeyeceğim yâr
Sende sen olmanın düş ötesi güzelliğini,
Çünkü...
Bilmektesin!

27.11.2007

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

İkrar

Şiirimde kaldı duygular,
Şiirimde kaldı özlemler
Ve bende kaldı acılar...
Söyle hangi yalanlara sarayım seni?
Anlat nerelere saklayım hüznü gözlerini?
Rüzgârla yarışan sapsarı saçların yok.
Koklamak yok artık verdiğim orkideyi.
Dalgaların ıslattığı giysilerimiz yok.
Şiirimde kaldın sevda çiçeğim,
Rüyalarım hâlâ senli,
Yüreğimdeki izin perçinli...
Kime baksam sen,
Kimi sevsem sen!
Bu semtin delilerinden mi olsam,
Yoksa sensizliği bir beste yapıp
Dilime mi dolasam,
Dünden bugüne yaşatsam...
Şimdi kırıktır parmaklarım,
Şimdi kırıktır gönlüm,
Şimdi sahipsizdir gözlerim.
Duymadın ki sen sitemlerimi,
Görmedin ki sen yıkılışımı,
Anlamadın ki sen
Ah sen...
Anlamadın ki ne kadar sevildiğini.
Şu dillerim var ya
Seni söyler herkese.
Şu gözlerim var ya,
Seni görür herkeste.
Sevmek haram artık bana,
Sevmek bir uzun tirat.
Aynadaki gözlerimde sen,
Duyduğum şarkıda sen,
Söyle beni nasıl yaktın?
Boram boram sen tüter
Elim, kolum, gönlüm...
Şimdi
Her güz mevsiminde,
Kandırırım kendimi de
Gömerim sevdamı
Kendimle birlikte
Eylül sarısı saçlarının gölgesine,
Bilmeden
Her bahar filiz vereceğini.

06.12.2009 21:45
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İlahi Adalet

<center>

Nihayetsiz bir yolun yolcuları
Unutup da tanıştıkları anları
Gönüllerinde kalan ize saygıyla
Unutamadılar sevdalandıklarını.
Menzil uzak mı, beri mi düşünmeden
Kırık dökük olsa da umutları,
Düşe kalka ilerlediler engebelerde.
Göremeden birbirlerinin simalarını
Kimi şarka, kimi garba sırt verip
Alarak terkilerine hayatın yeşilini, alını
Rahvan adımlarla ilerlediler şimale
Gölgeleri kimlerin elinde bilemeden.
Visal yok ki deyip iç geçirirlerken
Dalıp gittiler derinlerine mazinin.
Yaşanmışlıklardan kalan soluk fotoğraflarda
Binbir güzellik bulup da mutlandılar.
Dalıp giden yaşlı gözlerden damlayan, hüzündü...
Yarınılardaki düşler karanlık olsa da her dem,
Unutulmamışken o yanık, sevdalı ses,
Feri özü kalmamış bedenlerin gönlü hep ağladı.
Nasıl bir gücü ki bu, tüterdi hep hasret?
Nasıl bir hâldi bu, görülmeyeni hissedirdi yürek?
Ve...mezar taşına sarılanın gözyaşlarına kıyamadı da Yaradan,

Onu da gönderdi aynı yere, eli toprağındaiken.

26.7.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İlmiklere Sarılan Sevda / Düz yazı

Dokumaların ilmikleri arasında saklı kalan özlemler, her bir kilimde renk renk, nakış nakış işlenmiş de duygu olmuş, sel olmuş akmış sanki. Kilimin kenarlarındaki sulara, Fırat'ın azgın dalgalarını aşkla geçen, sevdası tükenince de azgın dalgalara karışan gencin çığılığı dolanmış sanki...Mavilikler arasında görülen yeşillerde, tutulmak istenilen umudun dallarını gördüm.Bir göbek yok bu kilimde; yol yol özlemler sıralanmış bir açılıp bir kapanan baklava dilimleriyle. Yüreğinin yangınını vermek ister gibi ala sarılan kız, nasıl da hüznünü sarılarla kahve renkleriyle sarmış. Bir uzun yol var arada, dağların arasında kıvrıla kıvrıla giden. Ya beklediği var yolların ardında ya da gidecek bir uzak yolu var. Renklerle, simgelerle anlatıyor yüreğini bilmeden ya da bilerek.

“ Karlı dağların ardındasın sevdiğim
Elim ermez, kolum sarmaz bil seni.
Ne dizinde yatanım ben, ne saçını saranım.
Gözüm görmez kolların kimi sarar sevdiğim.”(S.Hoca)

Dilinde bir yürek yangını, gözünde sevdiğinin hayali. O mu kilimi dokur, kilim mi onu dokur ilmik ilmik; bilinmez. Dur hele, çok şu kilimin üzerine. Bir köpüklü kahvemizi iç. Sazını al eline, bir Ferhat'tan bir Kerem'den çal bir kere. Dağlar titresin bu sevdaların hikayesinden. İlmikler dile gelsin, desin kimler geldi kimler geçti de kavuşamadan ruh ikizlerine, yol yol oldu kilimlere can oldu.

<embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Banaher.mid ' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

İnadına Yaşamak

```
</DIV>
<table width='100%' border='0' cellspacing='2' cellpadding='2' bgcolor='#000000'
bordercolor='#000000'>
<tr>
<td>
<div align='right'><font face='Arial, Helvetica, sans-serif' color='#FFFFFF'
size='2'><font face='Verdana, Arial, Helvetica, sans-serif' size='1'>
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' width='100%'>
<img src='http://duyguluduygusuz.sitemynet.com/karanl_ktakik_z.gif'>
<BR>
<TD>
<DIV align=right><FONT face='Arial, Helvetica, sans-serif' color=#ffffff
<B>
```

Gecenin ağırlığında bırak
Karanlık düşleri.
Umut ek sabaha,
Göz kapakların ağırlaşınca.
Uykuya sal kendini
İnadına.

Gün vursun şavkını yüzüne,
Alsın geceden arta kalanları
Ve sen sevgiyle bak
Kırılğan yüreklere ki
Domur domur açsın sevdalar
İnadına.

Bir gülümseyişin ardına sakla
Güvercin kanadının kırıklığını.
Damlasın kalemden mürekkebin
Kağıda, hayat diye.
Her satıra yükle kendini
İnadına.

Ve ötelenmeden uzaklara,
Düşlerini sakla cebine.
Aç şu dağın yüreğini,
Sakla kendine aitliği,
Dön sessiz yaşamına
İnadına.

```
<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KurtlarVadisiVol1/07.wma'
```

autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

İnan ki...

Sevdamı buza yazamam,
Yazsam da güneşe düşman olurum.
Bir tek gülü bile koparamam,
Gül yanağına hayran olurum.
Irmakların akışına engel olamam,
Bir damla gözyaşına kurban olurum.
Sensizliği yaşayamam düşümde bile,
Senli bir geleceğe ressam olurum.
Başımı kaldırsam binlerce yıldız,
Her bir yıldızda seni bulurum.
Uzağı yakın eden her ne varsa;
Güle, bülbüle, yola yoldaş olurum.
Bir gün göreceğimi bilsem seni,
Yoluna serilir, halın olurum.

<BGSOUND

SRC='http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Kerim%20Tekin%20-%20H
aykirsam%20Dunyaya.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

İnci Tanem

Giden yıllara ne kadar kızmak isterdim
Beni çok üzdü diye
Oysa kapamadı kucağını hayat bana
Kuştan korkmayıp darı eken azmi,
Dünyalar kadar severken açılan kolları,
Ayrı yerlerde yenen pamuk şekerin tadını,
Sevgide sürekliliği,
Hastalıkta-sağlıkta bir olmayı,
Düşünürken düşünülmeği,
Umut- sabır ve sevgi birlikteliğini
Sarıp sarmalayıp sessizce
Bir istiridyede sundu bana.

Nice yıllara inci tanem...

31.12.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

İnkarı Yok Bir İş

Dinleti Anılarımızdan Bir İz

Seni çok seviyorum 1 milyon, sen büyük iddialarımın bedelisin. Sen sıcacık dostlukların ışığı oldun.

Hiç unutmuyum 'Elimi öpene 1 milyon veririm.' diyen dostumun elini öptüğümde aldığım 1 milyonu ya da 'Geç kalan, bir milyon verir.' dediğimizde geç kalmamak için koşturmamızı ve geç gelenden 1 milyonu alan ilk gelenin sevincini...

Sen 1 milyon, dostumsun. Sen 1 milyon çocukça bir sevinçsin ve umutsun dostluğa zincir gibi.

SERAP DEMİRTÜRK

İnlerken Yürek

İNLERKEN YÜREK

Ey yaren,
Bir bilsem
Ufuktan güneş ne vakit doğacak...
Bir bilsem de uykuyu haram kılsam gözlerime...
Gecenin zifirinde boğuldum kaldım,
Beklemek yormuyor,
Sadece içimde ince bir sızı var,
Nedeni çok.
Dalıp gidiyorum geçmişe, geleceğe;
Bir yerlerde bırakıyorum kendimi,
Bulamıyorum.

Gözlerin, ah o gözlerin! ..
Neden, diyen gözlerinin altında ezildiğim o gün
Gitmezken hiç yüreğimden
Anlatılmaz bir korku sarıyor içimi.
Bir bakıyorum avcuma konan bir keklisin,
Bir bakıyorum kartalsın...
Tarifi yok bir söz oldun benim için artık,
Korku gibi bir şey içime ılık ılık akıyor
Ve çizmek istiyorum kırık kalemlerle resmimi
Bu dünyadan.

Bir kar damlası olsam da yok olsaydım keşke
Sen bana öyle sevgiyle -ama kırgın- bakarken...
Ayaklarımın altında nedenler kalmış, kayıyorum...
Güneşi bekliyorum hâlâ; yok! ..
Bana karanlık kaldı, sana gündüz.
Bana yokluğunu bırakma,
Sende kalmışken varlığım ruhuyla
Beni sensizliğinde tüketme;
Güneşle gel ey yâren.
Kendine iyi bak.

5.9.2008
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

İnliyor Ruhsuz Beden

Nefes nefese kalışların gizinde
Sanki bilinmez bir yerlerde
Bilinmez renklerde savrulur beden.
İhtiras sarınca bedeni her yerinden
Yılan misali kıvrılır da tenler
Dil, sokulur mahremden gerçeğe
Ve ter bürür bedeni.
Kim kime ait ne önemi var
O anı durultmak
O anı dinginleştirmek
Ve o anı unutturmamak için
Sarıldı kollar birbirine
Ve dudaklar kime ait olduğunu unuttu.
Söz sustu,
Gülümseyişler inledi,
Gözyaşı kurudu
Ve yaşama çıktı davet.

18.6.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İnsan Ol / Düz yazı

Kocaman...kocaman bir boşluk...Başkaca bir şey yok...Sadece anılar...Hayat, bu muymuş? Yaşanmışlıkların gölgelerinde kalakalmak...Ömür denen süre nedir bilmeden, amaçlarını gerçekleştiremeden, hep daha diye diye geçen, tamahkar olmayı bir türlü öğrenenmeyen gönle dur, diyemeden geçen günlere öyle bakakalmak... Yok, bu olamaz hayat. Hayat, bize emanet verilen ömrü, nakış nakış işlemektir. Geride kalanlara iz bırakmaktır. Yaşadığının bir anlamı olmasıdır. Bunun için de çaba harcamaktır, pes etmeden, bittim demeden.Dünü, yarına koyup örnek mi alacaksın, ders mi çıkaracaksın her neyi yapabiliyorsan boş bir yaşam sürmemeyi hedeflemektir. Geri dönüş yok ki...Gönül kırmadan, ilkelerinden ödün vermeden, dimdik durabilmeyi bilebilmektir hayat. Sorumluluklarımız var, beklentilerimiz var, gücümüz...İşte gücümüzü biz,canlı tutmayı bileceğiz. İçimizdeki beni uyutmadan, daima ileriye yürüyeceğiz. Anne ol, baba ol, evlat ol, yaren ol...Her ne olursan ol,insan ol ki unutulmayasın. Sağlıcakla...


```
<br><br><embed src = '
http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/WhitneyHuston/IwillAlwaysLoveU.mid' autostart
= true loop = true hidden = true width='128' height='128'>
<br><br><noembed>
<br><br><bgsound src
='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/WhitneyHuston/IwillAlwaysLoveU.mid
'></noembed>-
```

SERAP DEMİRTÜRK

İnsana Dair / Düz yazı

Bir ışık...Yaşamak için bir ışık,hissetmek için bir ışık,var olduğunu anlamak için bir ışık gerek...

Bu ışığı ararız bazen, ne aradığımızı bilmeden. Boş mudur yaşamımız?

Hayır,ancak eksiktir.Hele ki mevsim güzse, esmişse rüzgar serin serin, yürekler gelmişle geçmişin hesabını yapmaya ve sorgulamaya başlamışsa yaşamı didik didik etmeye başlar insan. Ve bakar ki bir yerlerde bir şeyler var. Haykırmakta,ben de varım,demekte. Ne midir? Yaşanmamış tutkular, hep daha sonra diye geriye bırakılan arzular...Ve belki de hiç yaşanmayacak olanlar. Bunlarla yaşamak...Evet, zor belki ama gerçek bu.

Neyi mi anlatmaya çalışıyorum? Özde insanı, insanın çaresizliğini, insanın kendine sunulmuş bir armağan olan yaşamı ne denli yaşadığını, aradığı ışığı bulunca ne yapacağını,

o ışığın ardından gidecek ceareti olup olmadığını...

Yaşam,yaşamakla yükümlü olduğumuz zaman...Kendimiz için yaşadığımızı sanıp kendimizi aldattığımız bir süreç...Ne yapmalı?

Ne yapmalı da güzün serin rüzgarında baharı yaşamalı? Sanırım, önce karanlıkta olup olmadığımızı sorgulamalıyız, sonra... sonra ışığı aramalı ya da -bulabilirsek- o ışığın ardına düşmeli...Çünkü hazan gecelerin gölgesi olmaz.

<embed

src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ahmed_sahin/ahmed_sahin_karcigar.wma' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

İnsanız ya!

Yüreklerdeki depremler de
Diner bir gün
Gözyaşları gibi..
Ve..
Geriye dönüp baktığında,
Düşerken sen,
Uzanan eli görürsün sadece...

<BGSOUND SRC='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Banaher.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

İnsanlık Şaşkınlığına

<img
src='http://img1.blogcu.com/images/g/o/k/gokhush/artkayali_118963037227-insanlik.
jpg'>

vurup da ışığın gözüne gözüne
nasıl kıydın der misin karanlığın ilacına....

nedensizliklerin ardına sığınıp da
nasıl yardım okyanusun ortasını...

alıp da eline en küçük misketi
nasıl alabora ettin cisimsiz sevdayı...

yumruk desen yumruk, bıçak desen bıçak
elindeyken bunca güç neden sindin boşluğa...

korkunun dansı mı dolaştırdı elini ayağını
yüreğinin etini yağını kim eritti söyle...

dilini yeme, gözünü gömme, ara insanlığını
tırmalayıp da toprağı atalarının ruhunda.

serap hoca

5.2.2009

<img
src='http://img1.blogcu.com/images/m/e/h/mehtapdalayman/insanlik_abidesiresmi.jp
g'>

SERAP DEMİRTÜRK

İstirhamımdır

<p align='center'><font face='Monotype
Corsiva'>

İSTİRHAMIMDIR

Dayayıp da sırtımı
Bir serçe yüreğe sığınmışım,
Uçup da gideceğini
Bilemedim.
Dağlar, denizler aşılırmış da
Bir küçücük göl boğarmış insanı
Bilemedim.
Ne elde ne dilde ne gönülde
Vefa yokmuş yok
Bilemedim.
Gönül defterinden tek tek
Keser de atarmış anıları,
Sazın teline vuran mızrap
Bilemedim.
Kişinin benliğinin başladığı yerde
Güven yokmuş, bencillik çokmuş
Bilemedim.
Yaş kemale ererken
İnsanı tanıdım sanırken
Dostun namert olacağını
Vallahi de billahi de
Bilemedim.
Ne deli desinler ne de veli
Uzak dursun benden herkesin eli.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İsyanım Var

Şiirim ağlıyor
Mısra mısra
İlmekilmek ağlıyor şiirim
Kalemin yürekle bağı kopuyor
Sözü gören göz kapanıyor
Şiire uzanan kulak tıkanıyor
Ve şiirim ağlıyor.
Nerde kaldı
Hani nerede kaldı şiire ruh verenler
Nerde kaldı özlemlerin yankısı
Nerde kaldı sevda çağlayanının izi
Hani nerede gözyaşının tuzu
Yapmayın
Yazılmaz bu şartlarda şiir
Ağlarsa ağlasın
Duygu esirse dağın ardında
Kör olduysa gözleri
Lime lime dağılmışsa
Okuyucu gözleri
Dinlenmez olmuşsa bir tek söz artık
Ben okuyup ben mi dinleyeceğim
Ruhumun artıklarını
Bu limansız denizde!
Yazmayacağım
Bu esir kentin
Esir gönüllerinin
Zincirlerinin seslerini
Yazmayacağım
Gönül duvarlarına vurulan yumrukların
Bedeni nasıl sarstığını anlatmayacağım
"Kim okurdu,
Kim yazardı
Bu düğümü
Kim çözerdi
Fikir başka başka
Olmasa..."
Ya işte böyle
Sevgili Aşık Veysel...
Böyle işte bu iş de
Okumuyorlar,
Alıp ellerine şiiri,
Yüzüne bakıyorlar...
Yüzüne bakılmaz ki şiirin,
Ruhu inler sessizce
Anlaşılmadım diye...
Yazmayacağım işte,
Ben ki
Gönül vermişim şiire...
Fikre sevdalıyım ben,
Duyguya hamal olmuşum...
Omuzlarıma yük diye
Hayatı sarmalamışım,

Ellerim nasırlı...
Parmak aralarımda
Gül kokulu şiirlerim var
Dönüp bir bakmaz mısınız
Elinizdeki örgü kadar
İzlediğiniz dizi kadar
Dedikodunun kökü kadar
Gerçektir duygularım...
Şairim ben,
Küstüm size
Ağlıyor şiirlerim...
Kurutun gözyaşımı
Okuyun
Okuyun ve okutun ki
Düğümü çözülsün mısraların
Mezarlarında rahat etsin şairler...

7.4.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İsyanın Boyun Büküşü

Bana ne hangi günde olduğumuzdan
İçerimde fırtınalar varken...
Ne ocak ne şubat
Hatta ne de temmuz
Olamaz artık merhem
Yarama...
Sokaklardaki divaneleri,
Onların ezik hâllerini,
Gözlerindeki umutsuzluğu
Görün n'olur görün...
Kimse sormasın bana saat kaç...
Son gördüğümde beri onu
Asırlar geçti sanki.
Nerdedir gözleri?
Nerdedir!
Boğuldu mu gözyaşlarından...
Bir bilsem yerini,
Kulaçlarım okyanusu
Sızlasa da kollarım,
Yüzerim sonsuza dek...
Nedir bunun adı,
Özlem mi,
Sevda mı?
Kimse bilemez...
Bu kabuksuz yaranın
Yarası bir mağmadır,
Oturur varlığım ortasına...
Büker boynunu
Öyle...
Yansa da susar dili...
Uzatmaz elini
Öylece çöker yere...
Neden hep nemli ki yerler,
Neden derinlerden
Çok derinlerden
Lanetler okunur adıma?
Çeneme süzülen şu yaşlar
Tek tanığıdır ızdırabımın...
Gökler sen biliyor musun,
Gördün sen onu...
Unutmazsın bir kez gördüğünü...
Hadi rüzgârını yolla;
Nefesinden bir nefes çalsın,
Üflesin yanaklarıma...
Bu gün günlerden: nisan
Aylardan: ömür
Vakit: gitme vakti,
Adım: kimsesiz...

24.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

İzlerin Bıraktıkları

Bir sinsice bulut

Yaklaşp da yanına,

Al dedi...

Al, istediğın bu muydu?

Karıştı gözyaşı ve yağmur sessizce,

Omuzlardaki yük azalır sanılsa da...

Her nereye giderse gitsin yürek,

Beden nerdeyse ordadır,

Bitmeyen düşler.

Lodos mu, fırtına mı sardı bu gülleri?

Savruldular dört bir yana.

Kan kustu tabiat..

Güller ağladı...

Umudu gömdü sessizce doğa.

Esen yel aldı

Toprağın üstündekileri,

Götürdü bir dağın yamacına attı...

Ya dalgalarda neler olmuştu?

Bu değildi ki istenen...

Bu değildi ki beklenen...

'Sen savrul, ben gideyim...

Savrulduğun yerde bekleyeyim',

der mi ki yürek?

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/duygularim10127.mid'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kabus

Sis bulutu sarmış dağları,
Ne sesim ulaşır
Ne varlığım sana...
Yoksun.
Erişemiyor gölgem,
Gölgene...
Çığlığım kulakları yırtacak
Ama...
Çıkıyor sesim!
Tırnaklarım,
Etimi kanatacak...
Olsa!
Kan revan içinde yürek
Ayaklarım sürünür
Ellerim bükülür
Varamam yüreğine...
Rüzgara karıştım,
Kül oldum...
Toz oldum..
Söz oldum..
Yittim!

19.7.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kadın mı Dedin?

<center>

kadın gelecek,
kadın geçmiş
ve kadın sesi yüreğin...

kadın
cennete adım,
kadın
cennetten adım...

kadın
varlığıyla var eden
ve kadın
şereflendiren, taçlandıran
ya da yerin dibine sokan kadın.

kadın
sığınak,
barınak
sanki tapınak...
aç sineni bir gün barınak.

Serap HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kadın Olmak

derinine düşünürdü de hep
yok gibi
nokta kadar umursanmadan
akardı nehirle beraber kadın.
ne zaman ki
ışık yaktı düşünceye...
ne zaman ki
sirtında mermi,
yürekte inanç,
gözler hedefte...
düştü yollara...
işte o zaman
bir hoş sedaydı.
ne zaman ki
hüznü sarıp sarmalayıp
devrimlerin kadını olmuştu
hak için,
adalet için,
canlar için...
o zaman
konuşamadığı anlar için,
biriktirdiği anılar için
içinde büyüttüğü ezik çocuğu
kaldırdı göklere
sarıp ümide
haykırdı 'var'lığını.

SERAP DEMİRTÜRK

Kadınca...

ve uzaklarda
ne dolunay
ne bulut
ne yıldız
tek bir kelam edemezken...
akrep fısıltılara gebe,
çığ damlası kaleme hasret
tuttururlar
aşka,
hırsa
ve arzuya dair bir bilmece
kim çöze,
kim bile...
uzanır adam kendince,
kadın gülümser
siner geceye sessizce...
herkes kendi kimliğinde gizli,
her gece bin şarkıyla sessiz...
öyle bir tutsaklık,
öyle bir arzu...
çöker oturur şiirin dizi dibine
eritir ruhu tümünden...
şair kim,
insan kim,
diyen kim belli olmadan
herkes sessizce girer kendi inine
ve ter,
yok olur hiç gelmemiş gibi...
nefesler durulurken
aşk sanılanlar
şiir olur kalemde
belki de dilde.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kadının Adı Ne

-binsekizyüzlerde de sevdi kadın, ikibinde de-

gönlüm ağlarken
sevmiyorum hayatı.

sen diye kıvranırken
sensizlikte kadın olmayı;
anılarında yok olup
gözyaşında ıslanmayı,
çare nerde diye ağlamayı...

kimim ben
de bana
kimim ben...
yastığa döküp de gözyaşımı
sana gülmek kolay mı
içim kan ağlarken...
kimim ben de bana.
n"olurdu
benim olaydın
benle olaydın
senle olaydım...

kapı artlarında kalmamayı,
özgürlüğün tadını,
yaşamayı özledim be yüreğim,
canım,
her şeyim...
yaşamayı,
sen gibi...

bilirim
farkımız yoktu
ama
mengene daha bir sıkı oldu
dayanamıyorum...
al at bu bedeni çöpe,
n"olur al at.
bıktım,
yoruldum.
nefretim
mecburiyetlerde asılı kaldı...
tükeneydi bedenim,
ağıtta kaldı ruhum.
yaşamak bu muymuş yar...
nerdesin diyemediğim,

saramadığım..
boğazımda bir düğümsün
yumruk yumruk..
kıvrıldım
kıvrıldıkça bükülü kaldım
boğuldum gözyaşımda...
n"ölür
sakın sen ağlama,
ben gülerim gene
seni görünce...

serap hoca
24.8.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Kalan

```
<td width='70' bgcolor='#000000'><body bgproperties='fixed'  
background='http://www.fethiyeyachting.com/jpg_files/paragliding.JPG'  
'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999'>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>  
<img src='http://sehervakti.files.wordpress.com/2007/12/aksam-vakti.jpg'>  
<br><font face='Comic Sans MS' font size='3,5 pt' color='#000000'>  
KALAN...
```

bir garip tınısı var sabahın
sessizliği yüreği yaralar derinden...
nerde kaldı heyecanın zirvesi
nereye saklandı gençlik iksiri...
şimdi dudaklar bükülü,
eller çaresiz,
gönül kırgın...
umut atının terkisinde duygular,
dört nala giderler ki
ufuk kapkara.
ne bir rehber var elinde fener,
ne ayın şavkından bir iz,
ne güneşten bir merhaba.
kararsız kalmış gün,
doğamıyor zaman.
dakikalar ağıtta,
duygular inler.
ne vakittir bu vakit,
neye gebe zaman...
kime sorulur ki bu soru...
sussun kelimeler,
sussun bakalım...
dökülsün gözyaşları,
yanak denen düz yoldan.
kan çanağı misali kızarsa da
tek liman gözler
ki onlarda saklı
mazi denen heder-i serab.
silinmesin o bari...

serap hoca
1.11.2008 05.10

.

SERAP DEMİRTÜRK

Kalbimin Efendisi / HECE

-Yol yol akar şu gönlüm nefesinden gönlüne-

Yüreğimde her daim esen yelsin sevdiğim
Terimde ve gözümde akan selsin sevdiğim
Sensiz koça bir hiçim canda belsin sevdiğim
Hangi dağın ardısın, adın bulut mu senin?

Turna olup uçan yar aşkı terennüm eyle
Kopuzu al eline sevdaya türkü söyle
Her mısranda anlat halimi işte böyle
Nağme nağme inlersin, adın hasret mi senin?

Vazgeçtim bedenimden yerden yere çal beni
Gelir ruhum yanına tek gölgene al beni
Sevda yağmurlarıyla rüyalara sal beni
Bir nur olup yansırın, adın umut mu senin?

Doğan güne ışık ol ateşe su sevdiğim
Asan ile çölü aş özlemim bu sevdiğim
Cennette yoldaşım ol, diyeyim hu sevdiğim
Deli deli çağlarsın, adın Fırat mı senin?

Elimde fenerimle beklerim hep yolunu,
Çağlayan pınarımdan arıtırım gönlünü,
Kölen olur beklerim göremem ki vaslını
Kalbime efendisin, adın ahret mi senin?

8.7.2007
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kalbin Bile Hesap Sorar/ Taşlama

Ayak altında dolaştın.
De şimdi ne kazandın?
Ezdirdin yüreğini,
Artık bomboş kazansın.

(ben dedim dinlemedi,
bir de siz söyleyin.)

Utan da kendine gel, nedir sendeki bu hal? .
Çık da kurtul şu kapandan, savrulalım senin havandan.
Ezildiğin yetmedi mi, topla onurunu yerden.
Aşk dilencisi oldun, hep kovuldun, horlandın.
Kapı olmazsa pencere dedin; bacadan bile giremedin
Hala ne dolanırsın, seni sever mi sanırsın?
Senin yüreğin yanmışsa, ona ne ki bundan anla.
Kalbin onun için atmışsa, unutmak zor mu dene.
Sen gel bir yanıma, söyleşelim seninle.
Aşkmiş, sevgiymiş hangisi kalıcı bir dinle.
Yüreğin yoluna diz çökme, kaldır başını...onurlu sev.
İstenmediğin yerde, kapıkulu bile olma.
Çek git ayak altından, ezildiğin yetmez mi.
Kalbin bile hesap sorar, Rh pozitif değil ki, der.

<embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Banaher.mid '
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kalemim Ağlıyor / HECE

Ey nasıl hitap edeceğimi bilemediğim! Ellerindeki nurla şu garibe merhem ol. Sevme sanatının tüm sırları sana mı sindi? Yaktın beni yar, o dağlardan bu çöle savurup attın beni. Benimle birlikte yanar, benimle birlikte hu der, dönersin. Sensizlikte bu cana mı emanet ettin "sen"i? Gidiyorum sensiz benliğime, yokluğumda tüketme beni. Sevgimle çoğalt hasretimi her an; daha çok ben ol ki yokluğumda bile söylensin vuslat türkümüz. Seni ve seni sevenleri seviyorum.

Unutma beni.

KALEMİM AĞLIYOR

Bilmesin hiç kimse, yar niye hasta
Kara taş hep sorsun kim kime yasta
Derinden ah edip inleme asla
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Bu nasıl acıymış,, bilemedim yar
Senli geleceğe eremedim yar
Sana sarılmaya doyamadım yar
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Uzak kalsın senden hüzün kalesi
Şavurmasın seni dert yelpazesi
Özlem olsun sana yar hediyesi
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

İçerim kor oldu yar, sen bilmeyesin
Sızılı şu seşi sen duymayasın
Kalemim ağlıyor hissetmeyesin
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Her kim ki Serabı sorarsa sana
Deme hiç 'O yar da hep ağlar bana'
Uzaklık nedir ki candaki cana
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

3.7.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Kalk Çocuk

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

KALK ÇOCUK

-Suyun şeffaflığını bozdu
Akan kanların yoğunluğu.-

Hangi çocuk bilebilirdi ki
Ellerinin kocaman olacağını,
Gözlerinin akının kızaracağını
Sonsuzluğa elinin yetmeyeceğini...

Oysa şu bulut ne kadar yakındı,
Güneş sanki omzundaydı,
Aydede her gece rüyasındaydı.

Rüyalardan çık artık çocuk,
Hayat, kıpkırmızı kan gölü
Renklerine kanmadan yaşa da
Gücünü sınamalarına fırsat verme...
Yıkıldığında da diz üstü çok durma
Kalk ellerinden güç alarak çocuk,
Kalk ki gör kendi gücünü...

Serap Hoca
04.02.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Kan Glleri

AL, SENİN OLSUN BU GÜLLER,
VER BANA GENLİGİMİ.
AL BU SÖNMÜŞ VOLKANI,
VER BANA UMTLARIMI.
AL BU KAN GLLERİNİ,
VER BANA YÜREGİMİ.

SERAP DEMİRTÜRK

Kanat

çek...
derinlerine okyanusun.
batayım, yok olayım.
unutayım sensizliğimi.
kes...
en keskiniyle kılıcın,
acılarımı ta kökünden.
gittiğini hissetmeyim.
kanat...
karışsın okyanusa al kanım,
sensizlikte savrulup...
unutayım varlığını.
tut...
uzattım sana avcumu,
içindedir kırdığın umutlarım.
sendedir diyeyim.
ağlama...
gidişim kalışımından az acıtır,
yüreğinin taştan kalesini.
görmeyim gözyaşlarını.
gelme...
ardımda yol yok,
sevmeyene sözüm yok.
duymayayım vedanı.

12.9.2006

<embed

src='http://www.limonata.org/mp3/s/aci%20hayat%20-%20kirmizi%20gul%20demet%20demet.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'> </embed> </td>

SERAP DEMİRTÜRK

Kapılar

Uzanan bir elde
Yüreğin özünde
Mantiğın doruğunda
Huzurun içinde
Kapılar var....

Elde kalan ne ki
Hayat adına elimizde...
Düşen miyiz bilemedim
Yoksa kalkıp doğrulan mı
Kapıların ardında.

Her doğan günün
Işıttığı yürekte
Binbir sevinç olsa da
Bir tanesine razıyım
Kapıların yanında.

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Donence.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Karanlığın Gücü

Ağır bir karanlık
Dört gözle bekler ya ışığı
Öyle bekliyor kadın...

Vakit satmış saniyeleri,
Beklemek ölümlle dansta.
Duvarlardaki akisler sırtıyor.
Umut, lime lime olmuş saçaklarda
Ve kadın beklemekte...

Ötelerden bazı bazı
Derin bir çığlık gelir
Sarsar yürekleri;
Ağlar göz pınarları.
Yalnızlık duada,
Kadın bekliyor...

Tek bir tik tak olsa
Umut doğar ufukta.
Durmuş bütün saatler.
Sadece göğe takılı gözler.
Bıçak gibi bir ayaz sokakta.
Diller tutuklu.
Kadın dört büklüm,
Bekliyor...

Zifirî gece,
Turuncuyla sarıyı
Sonra da kırmızıyı selâmladı
Ve dört nala kaçtı
Gülen güneşe sırtını dönüp.

Kadın şaşkın,
Kamaşan gözlerinde eli.
Yerde yatan adama bakar,
Bebeklerinden fırlamış gözlerle.
Beklediğinin yattığını görür,
Kan gölü içinde.

Yerde kan,
Üstünde başında kan,
Elindeki bıçakta kan...

Hani geceler saklardı kötülükleri?
Hani aydınlık olurdu ağaran gün?

Nedendi ki bu kin,
Nedendi ki bunca sevgi,
Nedendi ki bu aldatış,
Nedendi ki bu intikam,
Yürek bunca severken!

11.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Karanlığın Güneşi

KARANLIĞIN GÜNEŞİ

Karanlığın güneşi yüreğe yol açtı...

Karanlık dehizlerde yaşayanlar çıkamazlar aydınlığa, güneş korkutur onları...hep gece ve karanlık hüzün sanılır... Oysa karanlığın güneşini, dışardakiler göremez. O siyahlık içinde bir ışık vardır ki: loş... Sadece karanlıkta yaşayanlar görür o ışığı ve sadece karanlığı seçebilenler hisseder onun şavkını. Zor mudur o nemli ve rutubetli yerde yaşamak? Belki.. ama hiçbir zaman diğer insanlar gibi olamaz o yürekler. Farklıdır bakışları olaylara ve insanlara, daha ılımlıdır, korkuyu yok etmenin yüceliğidir belki onları güçlü kılan. Güneşin her yeri ışıl ışıl edip tüm gerçekleri apak ortaya koyduğu bir dünyada belki de bazı gerçekleri saklayacak gölgeler olmalı ki sığınmalı yürekler oraya ve kendilerini görmeyi bilmeli...

Yarın gene güneş doğacak belki ama benim güneşimi siz göremeyeceksiniz.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kardelen İnadı

Hadi
Dene de gör oluru olmazı.
Hadi
Söz geçir mümkünse kalbe.
Hadi
Sustur sevdayı muktedirsən.
Hadi
Ferhat'ın aşkına dudak bükme.
Hadi
Yıkma dünyadan sevda dağlarını.
Hadi
Unutturma bellekten sevileni.
Hadi
Uzat ellerini çıkar Yusuf'u.
Hadi
Bir nebze inan insana,sevgiye.
Hadi
Yüzyılların artığı yeter aşka.
Hadi
Ağlıyor şu köşede Şirin, gör gayri.
Hadi
Kardelenin inadınıyla sevenlere bak.
Hadi
Senin için de sızlanan var, hisset..
Hadi
Uyutma gönlünü, sustur ninnini.
Hadi
Bir el at artık şu sevda halatına.
Hadi
Bil artık, gücü büyük hasreti.
Hadi
Al eline bir al gül, beklemeyi bil.
Hadi
Senin de resmini çeksin mutluluk.

28.5.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kargaşa

an be an
soluk soluk
yaşamayı bilip
yaşatmak gerek

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

-Hengame-

karlar sakladı
umudu, sevgiyi.
buzlar sakladı
günah ile vebali.
doğmuyor güneş...
yalnızlık bir kalın sis
boğuldu ruh
sağırdır kulak,
topaldır ayak,
amadır göz.
uzanan eller
boşlukta bir köz.

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Karmaşa

vakitsizliklerin döngüsünde kıvranmak
ya da ayın ışığının yetmemesi,
insanım demeye utandıran yürekte...
bunca sefalet içinde
bomboş ellerin acısı kulak tırmalıyor.
nerde kaldı çiy damlasının tadı,
nerde kaldı gonca gülün asaleti
hadi...
bir nebze güzellik sunun
yer, gök ve cümle mahlukat...
haykırsın sevincim,
çıldırırsın ruhum
seraba gebe düşler kahkaha atsın.
mümkünü yok diyen ses
ruhuma bıçak vuruyor
ve bıçağın kör yanı bile
damarlarımı parçalıyor.

serap hoca
4.11.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Katili Olsam

<img
src='http://resimgalerisi.netfirms.com/katilimci/alaaddinercan/buyuk/09-Zaman%20Ak
imi.jpg '>
Boğsam yüreğimdeki acıyı,
Katili olsam
İçim rahatlar mı, bilmiyorum.

Yok etsem içimdeki sızıyı,
Katili olsam
Özlemin diner mi, bilmiyorum.

Bitirsem gözümdeki yaşları,
Katili olsam
Kurur mu kökü, bilmiyorum.

Kahretsem tüm aşklara,
Katili olsam
Yeniden aynı aşk doğar mı, bilmiyorum.

Alsam elime hançeri, vursam kalbime,
Katili olsam
Ölen yüreğim mi, sen misin; bilmiyorum.

<embed
src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/classical/Chopin_Waltz_Op70_No_2.mid '
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kayıyor Ellerimden An

Zaman zaman gelip oturuyorsun
Kollarına hüznümün...
Bazen bir bıçak
Bazen teselli oluyorsun...
Dalıp gitmeyi
-kendi ruhumda yıkanmayı- unuttum;
Aşka güvenmeyi...
Öylece bakıyorum sevdalılara,
Gülüyorum uçup giden hâllerine...
Hadi, diyorum
Hadi, salının biraz göklerde...
Sonra
Bazı bazı büyük bir yangın,
Bir acı olup böğrüm batıyor.
Ayaklarım ayak değil,
Ellerim el...
Düşünce yeteneğim firari
Ve ben suskun bir divane
Öylece bakınan...
Kanlar, al değil.
Sözüm, söz değil.
Boş verin gidin,
Bunlar elle tutulur değil...
Ara ara bu kör,
Bu sağır,
Bu dilsiz yığın
Bağdaş kuruyor şu yer sofrasına.
Ne varsa ağza tat olan
Bir bir tatmak diliyor
Ama ne eli el, ne dili dil...
Şu perdedeki dantelde,
Şu kilimdeki yollarda,
Şu sinideki yivlerde
Bir yerlerde işte
İzi olan bin dilsiz anıda
Yüreğin yürekteki gölgesini görür
Ve
Bir maşrapadan su içer gibi
Akar gider sevgi,
Gönülden gönüle
Zaman zaman...

15 Ocak 2010
00.30
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kaymasın Hayat Avuçlarından

Ruhumun özü sarsıldı bugün
Bakınca yavrunun nemli gözüne...
İçim ılık ılık sarsıldı bugün
Tutunca kimsesiz o ellerini...

Bir insan bu kadar mı açtır sevgiye
Bir yavru bu kadar mı şıkışır yalnızlığa
Bir göz bu kadar mı sığdırır sevgiyi özüne....

Ağlama çocuk, yokluğundayım
Ağlama çocuk, varlığındayım.

Ne zaman ki adımlar seninle büyüdü
Bil ki sevgim de çoğalır gönlümde.
Oturma taşlara,
Kalk çamurlardan
Üşütme ruhunu...

Varsın dünyanın cebini doldurmasın,
Cebime uzanan elimdeki liralara...
Varsın acılar denizinin kanlarını silemesin
Şu elimdeki üç kurşluk çaputlar.
Varsın karanlık geceleri sarsın
Gün ışığından da korkmayan kötülük.

Kalk hadi,
Ya benim ellerimi tut
Ya da kendi ellerinde elimi hisset...
Dünya denen çarkın dişlisi korksun
Eritir diye yüreğindeki kordan.
Bak yüreğine, bir bak da
Sonra koş ışsız yollara...

Yüreğinde senden büyük öfke var,
Yüreğinde senden büyük bir hak var...

Yüreğinde yok etme varlığını...

Yumruğunun içinde sevgi olsun,
Yumruğunun içinde umut olsun
Yumruğunun içinde gücün olsun
Ki diyessin dünyaya:
Ben de varım bu hayat savaşında!

SERAP HOCA

<img src='http://images.google.com/url?
source=imgres&ct=tb&q=http://img178.imageshack.us/img178/6035/seytan15or.jpg
&usg=AFQjCNF4p_vWpLcKImpTgue2cqARVbgZug'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim - 6- /Erdem

-Ne isen, odur yansıyan.-

'Erdem denen fazileti, yüreklerine sultan yapamayan nice aciz yürekler, sadece alkışlarlar yüreği kocaman insanları da, kendileri bir adım atarlarken beyinleri durdurur bencillikleriyle onları ve onlar, bilinçsizce hala alkışlarlar erdem krallığında olanları, kendi küçüklüklerini unutarak.' Serap Hoca

Erdem deyip durdum, düşündüm bir an. Satılmışken dürüstlük, kalmışken kapı dışında yürekten gelen güzellikle; vatan, kutsallar arasından çıkmışsa gönlünde insanın; çifte vatandaşlıklar güldürüyorsa gönülleri...Ne deyim ki ben! .. Bayrağın al rengine kurban olana, burun bükenler varsa ve bir okulun önünden geçenler, duyduğu marşla hazırola geçtiğinde alaylı bir ifadeyle bakanlar, kahve sohbetlerinde en büyük miliyetçi rolünü oynuyorsa; boynumdaki madalyon gibi bir o yana bir bu yana dönüyorsa insanın yüreği...Kanar, kanar bu can onlarla aynı toprağa basmaktan.

Ne ki erdem? Erdem, şereftir; faziletin darağacına asılmamış halidir. Yüzyıllar ötesinden, savura savura eteğini Altayların topraklarına gelip de şöyle bir edayla kütüphanelere kurulan klasiklerimizdeki Türkçeye burun bükenleri görünce -yere düşen ekmeği öpüp de başına koyan gibi- sahip çıkmaktır diline. Erdem, diliyle inancıyla adam gibi adam olmaktır tüm insanlığı kucaklarken ve dimdik durabilmeyi bilmektir insanlık adına.

Bastığı toprak adama hesap sorar, bunca insan bu topraklarda büyüdü de yürüdü de baş eğmedi riyaya. Eğmesin başını da yaşasın erdem. Koyduğunda cebine liraları, eli yanmamalı insanın. Helalinden koydukları kursağına da helalinden girmeli ki huzurla çıksın yuvasının dumanı. Söz bükmesin boynunu, erdem bükmüşken onca.

<embed

src='http://www.saturn-soft.net/Music/Music1/MIDI/PopRock/yestrday.mid' width='0' height='0' hidden='0'false' loop='true'>
</td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim - 7-/ Yüreğe Dair

Ilık bir yaz günü...Ezanın ardından nura yüz sürenler açtılar ellerini dileklerini sıraladılar sessizce. Nasip... Güller dolu her yer, güller...Ayna olsa yürekler, görsek insanın özünü, dil ile söylenenin yürekteki yerini ölçsek, biçsek ya da tartsak...Bilsek insanın değeri ne ya da önce kendimize bir baksak ne kadar benciliz, ne kadar fedakar, ne kadar özü sözü bir, ne kadar cimri, ne kadar benciliz... Gecenin karanlığında da huzuru bulanlardan olanlara ne mutlu. Karanlıkları vicdan yüküne ortak edenlerin utancı, gün ağarınca ne renk olur ki insanın yüzünde. Duy kendi yüreğinin sesini, elinle verdiğini dilin diyor mu...Sencileyin gönül yolcuları gülün yaprağından medet ummayı bilmiyorsa ağlasın. Bir gül yaprağındaki rayihaya, güzelliğe hayran olurken binlerce gülleri ezdiğimiz bu dünyada hakkımız var mı ki sabahın nurunda dua etmeye...Bilinir mi ki pişmanlığımız ne kadardı, bilinir mi ki yediğimiz lokma bizden hesap soruyor mu...Sanırım, ellere tuttuğumuz ayna hep bize dönük olmalı, belki o zaman vardığımızda başımız yerde olmaz o divanda. Sağlıcakla kalıp da akıldan ve vücudunun azalarından yoksun olanlara şifa dilemeyi unutmamayı da öğrenmeli. Daha ne çok şey var bilinmesi gereken, söylenmesi gereken, unuttuğumuz...
Yüreğiniz ak pak olsun.

15.6.2007 05.20

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim -10 / Sonsuzluk

boddy bgproperties='fixed'

background='http://www.fethiyeyachting.com/jpg_files/paragliding.JPG'

brdiv style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '
brfont face='Comic Sans MS' color='003399'

img src='http://img.blogcu.com/uploads/visal_Image4f.jpg'

Ufka bakıyorum... hep: gözlerin. Yolum hep sana akar. Kulağımda sevda sözlerin... Dudaklarım mühürlü. Etme yâr! Bu, sevda değil, beden değiştirmesi ruhun. Ruhun, ruhumdur ey yâr! Okşadığın saçım ve o elin, bir avuç toprak ola...O toprak, üstüme yorgan ola. Biz, bir avuç topraktayız yâr...Toprağa salınca saçlarımı, gidince biz ne olacak o okşadığın el? "N'olcak o saçlar, o eller? " deme! Ondandır toprağı sevişim.Tükendim dönüşler için gelişlerden, gerçek olmaz yeminlerden, duyulmayan seslerden, akmayan gözyaşından... Bir iz ver. İnandır bana hayatı. Gerçek miyiz, düş müyüz? Yüreğime giren burguyu, beynimi saran örümceği görmüyor, duymuyor kimse! .. Uyumak, hep uyumak ve gözümü açtığımda "sen" olmak ne güzel olurdu....Tükendim ama... Anla artık,tükendim...Tüketti bu sevda beni, al götür bizi toprağın bağrına... Verelim sırtımızı Yaradana, ağlasın sevinçten ruhlarımız...Sarılısınlar mezar taşımıza.

SERAP HOCA

img src='http://img.blogcu.com/uploads/visal_24.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim -11 / Kendime Dair

```
</DIV>
<table width='100%' border='0' cellspacing='4' cellpadding='4' bgcolor='#000000'
bordercolor='#000000'>
<tr>
<td>
<div align='right'><font face='Arial, Helvetica, sans-serif' color='#FFFFFF'
size='2'><font face='Verdana, Arial, Helvetica, sans-serif' size='2'>
<table border='0' cellpadding='0' cellspacing='0' width='100%'>
```

```
<img src='http://img124.imageshack.us/img124/1338/2489723md6np.jpg'>
```

Hatırlasam anlatacağım
Yıl bilmem kaçtı diye...
Yıllar, belki de asırlar geçti oysa.
Avcuma alıp hayatımın uçurtmasını,
Bıraktım gökyüzüne...
Gidiş o gidiş...
Günler, aylar ve yıllar boyunca
Yılan oldum süründüm;
Ne tilki olmayı,
Ne arslan olmayı
Bilmem ki neden, hiç istemedim.
Kimseye çelme takmadım,
Düşenin elinden tuttum,
Aç gördüysem lokmamı bölüştüm,
Birim iki olunca üleştim...
Akrep olmadım dostuma,
Ejderha olmadım kuzuya,
Yunus olmak istedim,
Sarmak için insanlığı...
Akgüvercin olmak istedim
Özgürlük adına...
Ne çok düşe yelken açtım,
Kırıktı dalım kolum.
Çeşme başında kaldım.
Aldım elime kovamı,
Doldururken cismimi gördüm suda.
Suladım şiirler söyleyip gülleri de
Tercüman olsunlar istedim duygularıma.
Dönüp yitti dediğim yıllara
Çocukluğumu, gençliğimi,
Şevincimi, gözyaşımı
Aradım - bulmam sanarak- gizlice...
Gözü gözüme,
Yüzü yüzüme,
Teni tenime,
Yazgısı yazgıma benzer
Bir kahve gözlü gördüm...

Sordum ona "Hayat ne ki?
Unuttum ben adımı da kendimi de..." diye
Güldü anlamlıca bana
Koyup elini omzuma,
Sessizliği yırtan bir fısıltıyla:
'Hayat,
Yaşayamadıklarımızdaki özlemlerle
Yaşanmışlıklar arasında
Tek bir noktacıkla da olsa
Anılmakta saklıdır.' dedi.

15.07.2008 03:17

Serap Hoca

<embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/87/www_antoloji_com_626287_668.MP3'wid
h='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim -8- Silkin ve Yaşa

SİLKİN
VE
YAŞA

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.fethiyeyachting.com/jpg_files/paragliding.JPG'  
'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>
```

Hayatımın kaldırım taşları yerinden oynuyor. Ne zaman bir adım atsam her sarsılan taşta içimin acıları başını çıkarıyor ve derin bir sızı kaplıyor bedenimi. Ta derinlerde bir ses 'Burdayım.' diyor cılız bir şekilde: Burdayım...

Bu ses, bazen güç veriyor acıların buğusunda, bazen ona ulaşamamanın verdiği acıyla katlıyor sızımı bir bir.

Bir filiz verse umut, en karanlık dehlizde. Nasıl büyütülür kigüneşsiz, havasız, susuz. Oysa ne güzel görünürdü yenice hâli ve -güneşi görse- ona uzattığı boynu, ne güzel görünürdü, rengarenk bir uçurtma gibi... Ne çare ki çorak topraklar sızlıyor. Toprağın üzeri örtülmüş kaldırım taşlarıyla... 'Görme, sadece başın önde yaşa. Sorma hayatın nedenlerini kendine...' demiş. Sorgular, umuda gebe; sorular, tirmiklanan toprağa canken sorma.

Oysa kaldırıverse bir silkinişte bu taşı, atıverse omuzlardan taşıdığı yükü, görecek ki güneşin başka renkleri de var. Gökkuşağının pırıltısıyla parlayacak gözleri, bayram edecek toprak, çıldırarak dehlizler.

'Yumruğunu aç.' diyor bir ses içinden, 'Aç yumruğunu.'... 'Sıva kollarını da al çapayı eline.Önce kendini bul şu çılgınlığın içinde, sonra beni... Bil ki hep içinde tane tane korudum ben varlığımı, sadece arınsın ruhun diye bekledim. Hadi, merhaba de bana ve hayata. Adım: Umut.'

29.11.2007

08.00

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim 12- Ölüm

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<BODY
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'><boddy
bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<center>

<BODY
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>
<img
src='http://img0.bloggum.com/upload/lib/img/962/o/r_dteoer51g7e529l28oj6.jpg'>

12 SAAT SONRA ÖLECEĞİNİZİ BİLSEYDİNİZ NELER YAPARDINIZ?

Bir can dostum var, 'Şu ruh kurtulamadı ki bir türlü bedeninden.' der de yaşadığı her gün için ağlar, gitmek diler her gün ve ben ona hep 'Madem ki burdayız, bir anlamı olmalı yaşamamızın.' derim. O geldi aklıma şimdi başlıktaki soruyu düşünürken. Ölüm her an eşikteyken ve biz hiç ölmeyecekmiş gibi yaşarken gelen bu soru düşündürdü. Ne yapardım, sorusu... Aslında bu, bir çocuğun elinden balonunun uçtuğunda ya da elindeki dondurma yere düştüğündeki duygulara benziyor. Yapacak bir şey yoksa ve sınırlı bir zaman dilimi kalmışsa... Zor, çok zor bunu yaşamak, hele ki akıllı sözlerle bunu ifade etmek, akıl yerinde kalırsa sanırım en canlarımla doya doya bir olmak isterdim. Yaşam boyu yüce yaradanıma mahcup olmamak için dikkat ederek attığım adımlar içinde gene de -bilerek ya da bilmeyerek- elbette ki yanlışlar yaptım.Yüreğimle ve bedenimle bunu telafiye çalışırdım. 'Ben zaten gideceğimi söylemişim, yolcuyduk...biliyordunuz.' der ve gidişimin geride bıraktığım sevenlerimi ağıda sürüklemesini değil, düşündürmesini, bir an için de olsa düşündürmesini 'dünyanın cennetinin ak pak bir yürekte olduğunu anlatabilmeyi' isterdim.Bunu diyecek vaktim kalmasını isterdim. Elbette ki o 12 saati doldurmayı beklerken duyacağımız salâlar, 'ecel'in vakitsizliğindeki derin anlamı yaşatır bize ve mutlaka şunu deriz: Her ölüm erkendir, keşke...

Serap Hoca

<img
src='http://storage.msn.com/x1pAdjo0uCo2H3eakJzZNAW8ASIZuSSBKGitAIMJ-UEBQW

05kobtRxKBfMO5cQzI6TJgzWON7xskAqMFvQe7PUI9DsX8ZS6B3JiYzRjQpV5SKNkjON7i
rmeudnV_vyGWjwL6vDYqQ3Qr_XHuIGJTodzkgp56UAkJ4Y- '>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimce Söyleşim 9/ Eşime

Yüreğimdeki bin çığılı duyan sen...Nerdesin? Neden yanımda yoksun! Sana o kadar ihtiyacım var ki... Oysa, bilmiyorsun içimdeki fırtınayı. Bu dünyayı bana bırakıp gidemezsin. Bak, hayat ne güzel...Hadî aç gözlerini. Bak bana, gör gözlerimde bıraktığın hüznü. Omuzlarıma bu büyük yükü bırakmaya hakkın yok. Aşağıda ağlayan yavrular, bizim yavrularımız. Senin gözlerinde gördüğüm o paniği hatırlıyorum düşündükçe ve seni istiyorum yuvamızın başında. Her ne yaşamışsak, ne kadar kırmışsak birbirimizi, ne kadar sevmişsek unuttum hepsini. Buraya geldiğimiz gibi dört kişi çıkmak istiyorum buradan. Oysa bilinmez bir duraktasın sen. Doktorun metalik ve umuttan uzak sözlerini hatırlamak istemiyorum, Ben, yanına gelmek istiyorum...Bırakmıyorlar! Ne senin yanına girebiliyorum ne yavruların yanına gidebiliyorum. Karanlık hastane koridorlarında kimsesizliği yaşıyorum...Yalnızım, yapayalnız....Ne olacak şimdi, bile diyemiyorum. Kuş olup içeri girmek ve sana takılan aletlerdeki nabız atışını görmek istiyorum. Lütfen, bunu bize yapma, Gitme! Bak, sabah yeni bir gün başlayacak. Güneş, hepimizin üstüne doğsun. Kolay değil sensiz hayat, canlara. Dayan! Dayan ki umudun varlığına inanalım. Seni bekliyoruz, dön artık.

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimle Söyleşim-3 / Ne Yaparsın Bensiz?

Biliyor musun ey yar...sensizliğin durgun sularında gezdim de dün, bir buruk oldu yüreğim...Seni aradım yüreğimin en mahrem köşelerinde de bulamadım gölgeni bile...Söyle yar, bunu nasıl başardın? Nakış nakış işlemişken seni ben yüreğime, nasıl ettin de buz gibi sularla eş ettin sevgini ve söyle yar, şimdi bu boşluğu hak etti mi o güzel sevda? Söyle yar, gözyaşımın şuladığım şiirlerimi ben kim için okuyayım şimdi? Söyle yar, ahrette deyip de sözleştiğimizi ben nasıl unutayım şimdi ve ben, seni bu ıssız yüreğin bir köşesinde oturup anarken sen ne yaparsın bensiz?

<embed

src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ozер_yavas/ozер_yavas_mahur.mp3'quali
t=high='2' hidden ='false' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimle Söyleşim -1- / Bir Garip Yolcu

'Senin için, sana dair,senden gelen bende kalan nice duyguları yazmak isterdim ama, ama kırıldı kalemim.'dedi.'Delî gönül bilseydi keşke nasıl ve nice olduğunu, neler vermezdim.'dedi. Dedi de boğazına koca bir yumruk düğümlendi. Yitip gitmişti işte, hiç dinlemeden, konuşmasına fırsat vermeden...'Yüce dağlara sorsam, der mi ki bana bu nedensiz yok oluşunu?' derken; 'Yok, sen yok olma da tek ayrı ol benden.'dedi içinden. 'Garibin ölüsünü üç günde duyarlarmış, ya benim garip gönlümün acısı? Sağır mı oldu gönlün ey sevilen? Yazık ettin.' dedi ve ağır adımlarla yol aldı karlı dağlara doğru. 'Kim demiş ki sevenler unutmaz? Bak, unutularlarda asılı kaldım...' türküsü dilinde, bir türlü akıtamadığı gözyaşları içinde ağır aksak ilerledi...

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dostluk10023.mid' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>
<p>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimle Söyleşim -2- / Sonsuzluk Kervanı Nerde?

Yüreğimin en bilinmez yerlerine bakıp da kaçan sen...Bilmez misin ki bu yüreğin her kıvrımı ayrı bir acıyla yanmış...Bastığın her yer, umutsuz bir vahadır. Sen, dokundukça kanar, kabuk bağlamamış yaralarım...Sabırla sarıp sarmaladığım özlemlerim henüz buğur buğur tüter de, kanar bir yelde bile...Oysa sen, öyle güzel hoş ve öyle narin basarsın ki gönül yollarıma...incitmeden...Gene de acır içim...

Sevgisizliğin ormanında savruldu...Sevdim de...sevildim de...ama nedense iki yüreği bir araya getiremedim. Git desem gitmezsin ey yar..Sana bulaşmasın gönül yaram..Seni sarmasın acılarım...

Hani hoşgörü, hani sevgi,...yok...onları bir yerlerde görmüştüm hayatımın bir deminde ama teğet geçtiler benden...ve ben bu yürek yangınında savrulmaktayım...Hani kim yaktı bu odu? ...Ne önemi var ki artık...Harabeye dönen yerde, kim divane...kim çare...ne önemi var...

Desem ki sana şimdi, ' Sonsuzluk kervanı nerde?

Bilir misin?

O kervanın yolunu bana gösterir misin? '

<embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/43/www_antoloji_com_568343_692.MID'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimle Söyleşim -4- / 'Nerdesin? ' Diyemedim

Karanlıklarım, binbir sorunun cevabıyla karardı...Gelen her bir cevap seni benden alıp gitti de 'Nerdesin? ' diyemedim. Tek bir yıldız olsa, nurunu saçsa yeter...O ışığın yoluna kurbandır canım..Desem ki 'Bu can yoluna verse de her zerresini, sen bilirsin bendeki yerini...' Düşünceler ve duygular dağılmış evrenin sonsuzluğunda...Sevenler, sevilenler darmadağın olmuş. Ben kimim ki, sorusunun cevabı karanlıkları arttırdı...Karanlıklarda sadece ve sadece içime verdiğin huzur aydınlattı yolumu. Mutluluğu, bakan gözde görmek...Bakmasını bilmek...Kötüde güzelliği görmek...Hayatta ölümü hissedip de adımında kendine dur demeyi bilmek...Bunları bana bir bir öğrettin, yolumu ışıttın da şimdi sen nerdesin? ...Var git..Var gittiğini san...Bil ki her nerede olursan ol, yüreğimdedir yerin.

<bgsound src='http://www.balcanet.com/muzika/ozlem10001.mid' loop='-1'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendimle Söyleşim -5- / Vuslatımız Yakındır

Akıp giden her gün seni bana daha çok yaklaştırıyor ve sen, bende kalıyorsun. Anıların en gizli köşelerinden senden bir an çıkıyor hüzne sarıldığım anlarda ve siliyor gözyaşlarımı yar...Sen olmak ne güzelmiş...ruhumu yıkadın, arıttın...özlemek uzak kaldı yüreğimden...Senin cismini görmenin bana faydası yok artık, bilesin..Sen, yüreğini bana bıraktığından beri ben...düşüncelerdeyim...Sen canımsın dediğin günden beri ben canı cana katmışım da gökteki yıldıza savurmuşum aşkımin resmini...Söyle bana ey yar...umudun tükendiğinde ne yaparsın? Söyle bana ey yar, nefessiz kaldığında ne yaparsın? Ve söyle bana ey yar, ölüme beş kala deseler, ne yaparsın? ...Ben, gözümde en anlamlısı ile gülüşlerin, beklerim yar..Bilirim ki vuslatımız yakındır...

<EMBED src= http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10043.mid width=210 height=43 type=audio/x-midi></CENTER>

SERAP DEMİRTÜRK

Kendinde Varsın

Haydi bir gün olsun
Tek bir gün olsun
Kır zincirlerini,
Çık kabuğundan
Al gözlerini eline
Ve çık bulutlarla doruklara...
Son ol bir bedende,
Ağlamanın ruhsuzluğunu
Savur saçlarının arasından.
Haykır
Duyulmasa da sesin.
İnle zevkten,
Bedenin bile reddetse seni
Ve ellerinin içine dışına baka baka
Kararsızlığının içinde
Bir dua et,
Bir isyan...
Sarılsa bedeninin siyaha
Zifiri karanlığa gömül,
Sin derinlere...
Sus,
Aç gözlerini kocaman
Gözbebeklerindeki ak kadar kalsın masumluğun
Bak gün ağarana dek
İnsan denenlerin
Sığındıkları inlerde
Akı nasıl kararttıklarına,
Karayı nasıl ağarttıklarına
Ve bir ipek böceğinin çıkışı gibi kozasından
Bembeyaz bir kelebek ol sen gün ağarırken.
Ne yaparsın sor kendine
Bir nefeslik ömrün sonlanmadan...

2.8.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kendini Bul

<img
src='http://resimgalerisi.netfirms.com/katilimci/alaaddinercan/buyuk/08-Sukunet.jpg
'>

Gecenin karanlığı mı,
Yüreğimin rengi mi,
Korkuttu seni?
Bilemedim.

Karanlığın gözü yok,
Yüreğimin dili yok,
Seninse...
Işığın yok.

Gel dedim
Gelmedin.
Dön dedim
Dönemedin.

Kendini saklama
Kendi yüreğinden.
Bil ki ışığın
Sende saklı.

<embed src='
http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/classical/Chopin_Sonata_No_3_4th_Mov_Presto.
mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kes Bakalım

İnsanı iç sızılarına gark eden dostluğu, bıçak gibi kesiyorum.
Yerip de kesmedim -ömrüm boyu- tek bir dostumu ardından ben oysa.
Artık kesik süte benzedi ilişkileri insanların, uzak durmak gerek.
Şimdi dostluk kine kesti, değişti özelliği de yürekleri ağlattı.
'Gel, hadi ben de seni taklit edeyim.' desem kesemem, zordur taklidin senin.
Şimdiden sonra sen, yanağından kesme alınan şu çocuğun saflığını yitirdin.
Sen sadece pazarlık kesersin hile ile bile bile, çünkü özün bozulmuş.
Çocuğu memeden keserler de günlerce ağlar yavrucak; bil, hâlim budur.
Özünü kimden aldın bilmem ki yayıktaki ayran gibi kesildin, tatmasın kimse.
Bitti artık örgüm, çık şişimden... Kestim bu işi, biten iş, iş olmasa da.
Sen hep palavra attın, kestin durdun, ben safça dinledim seni
Ve artık insanı kandıran dostların ipini, şu uçurumda kesiyorum.

7.11.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kestim Dost Elini

<center>

<img
src='http://fc01.deviantart.com/fs21/f/2007/258/d/b/The_untitled_scenes_LXXXVIII_b
y_Funerium.jpg'>

İnsanı iç sızılarına gark eden dostluğu bıçak gibi kesiyorum.
Yerip de kesmedim ömrüm boyu tek bir dostumu ardından ben oysa.
Artık kesik süte benzedi ilişkileri insanların, uzak durmak gerek.
Şimdi... dostluk kine kesti, değişti özelliği de yürekleri ağlattı.
Gel, hadi ben de seni taklit edeyim desem, kesemem, zordur taklidin senin.
Şimdiden sonra sen yanağından kesme alınan şu çocuğun saflığını yitirdin.
Sen sadece pazarlık kesersin hile ile, aldatma ile çünkü özün bozulmuş.
Çocuğu memeden keserler de günlerce ağlar yavrucak, bil halim budur.
Özünü kimden aldın bilmem ki yayıktaki ayran gibi kesildin, tatmasın kimse ...
Bitti artık örgüm, çık şişimden... kestim bu işi...biten iş, iş olmasa da..
Sen hep palavra attın, kestin durdun ve ben safça dinledim seni.
Ve artık insanı kandıran dostlukların ipini kesiyorum şu uçurumda.

SERAP DEMİRTÜRK

Keşke

-Her şiir, sahibini bilir.-

Keşke

Seninle el ele tutuşmasak da,
Göz göze bakmasak da,
Bir sahil boyunca yürüyebilseydik yar.

Keşke

Çocuklar gibi adımlarımızı sayıp
Bak aynı adımlarımız,diyemeden de
Yan yana yürüyebilseydik yar.

Keşke elimizde upuzun iplerle,
Dağların doruklarına tırmanıp,
Uçurtmamızı uçursaydık yar başında
İpleri dolanmadan yar.

Keşke

Nedendir, niçindir diye düşünmeden,
Ardımızda bıraktıklarımız birbirini bilmeden,
Komşu musallalarda yıkansaydık yar.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/ozlem10034.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Kıldan Bir Düğüm/ HECE

Sensizlik ne zormuş umut eriyor
Daha dün buradaydın gözüm arıyor
Bastığın toprağı izim sarıyor
Gittiğın yollara var selam eyle

Yollara baktıkça gözüm dalıyor
Ahım yankı olup ciğer deliyor
Uzanan ellerim bomboş kalıyor
Gittiğın yollara var selam eyle

Kıldan bir düğüm bu, çözülür değil
Bir yarın başıdır, inilir değil
Aşağı yukarı gidilir değil
Gittiğın yollara var selam eyle

Bir gün olur belki darda kalırım
Gökteki yıldızla haber salarım
Boynum büküp senden çare dilerim
Gittiğın yollara var selam eyle

İçerin hep sızlar, hissetmez miyim
Bendeki hakkını gözetmez miyim
Hadi git vazgeçme el etmez miyim
Gittiğın yollara var selam eyle.

5.7.2007
13.00

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kınıyorum

```
<tr><td>  
<BODY BGCOLOR='black'>  
<br></BODY>  
-<font face='Comic Sans MS' font size='4 pt' color='black'>
```

Kınıyorum

Şaire bent olmayı...

```
<img
```

```
src='http://www.tuerkenbeute.de/media/ex5_Aufmacher/G212_00_ex5_304x304.jpg'  
>
```

Bizde, açılan kapı, adamın yüzüne kapatılmaz.

Bizde, şaire önce kağıt, kalem verip

Sonra kalemi kırılmaz.

Kapı dışında bırakılmaz bizde can dediğin.

SERAP DEMİRTÜRK

Kırdın Düşlerimi

<center>

Alıp da eline
Benim hayatımı
Sindirmedi özüne varlığımı,
Nasıl söndürürsün
Gülümseyen umutlarımı?

Tutup da özünden
Benim yaşamımın
Nasıl haykırırsın hançeremle
Girmeden daha
Öfkemin girdabına?

Kapatıp da gözünü
Benimle ben olmadan
Nasıl düşlerime girer de
Uzatırsın elini
Tuvalimin fırçasına?

Kırıp da düşlerimi
Bencilliğinden arınmadan
Nasıl uzanır da
Yok olan benliğinin
Gölgesini ararsın?

5.4.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kırık Dökük Düşler Altında

"Her şey için" teşekkür edip
Sessizce yoklara karışan!
Duy sesimi...
Duyguların kefareti kim verecek, kim?
Hani en güzeldim yüreğince,
Hani en çok ben sevmişim deli gönlünü,
Hani gönlümdü gönlünün yuvası!
Çıkmaz sokakta da değildin ama
Nasıl çıktın bu işin içinden
Ve nasıl boy verdi sevgi aramızda
Bilemedim...
Koydum sepete düşlerimizi,
Bahçedeki salıncağımızı,
Mum ışıklarıyla süslü evimizi,
Topuzlu saçıyla kapıyı açışımı,
Güler yüzle bakışını...
Tek bir çizik yetti senin için.
Hiç mi özlemiyorsun, demeyeceğim.
Yalan mıydı her şey, demeyeceğim.
Artık gömdüm aşkı
Bilmem ne kadar derinine yerin.
Sen kaç benden!
Sen uzak dur gönlümden!
Uzarlarda bir düş gibi
İlk aşkın yalanları,
Yaklaştıkça yıllar,
Çarpışıyor gerçekler,
Şavruluyor dört yana
Vefa ve sevda...
Sözler bir yanda,
Yeminler öte yanda.
Dilde yalan sözler,
Bu gönül kimi özler?
Bir marketin kaşası önünde
Bir elde kesekâğıdı,
Öbüründe umut
Yürürken bilinmezliğe
Bedenin içinden fıskırdı hasret,
Kırbaç gibi şakladı gerçek!
Kim bulabilir ki beni,
Ben kendimi bulamazken...
Kim duyabilir ki sesimi,
Gönül dili bilinmezken...
Heyhat!
Sıraya dizili eller,
Sessizce beni gözler.
Bilmezler ki
Herbir ayak izinde,
Ezilmiş bin çiçek var!
Şimdi git!
Bakma artık ne bana
Ne şu kırık aynaya.

Ömrün saltanatında,
Bir dem sürdün kendince,
Şu ezik-kırık gönlümde.

16.2.2011
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kıyamadın mı?

Gönül kervanının yolcuları, bir zaman bakarlar akan suya...'Biz de buradaydık...şimdi niye ayırız? 'derler de, seslerinin canı bilinmeze savrulur.

Bengi kervanına katarken beni,
Emanet demeye kıyamadın mı?
Yüreğinle sevip sararken beni,
Giderim demeye kıyamadın mı?

Elimde elinin sıcağı durur,
Zaman tüneline bir acı vurur,
Gidiyorum derken damarım kurur,
Tükenen nabzımı sayamadın mı?

Simsiyah saçımı aklara saldın,
Parmak izi gibi yürekte kaldın,
Şarkımız çalarken sen de mi daldın,
Unuttum dedin de duyamadım mı?

serap hoca
28.10.2006

<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KayahanKelebeginSarkisi/08.w
ma' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'> </embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Kibritçi Kız

<center>

-
Yalan gerçekler.

-

SİZ HIÇ ÇOCUĞUNUZA KİBRİTÇİ KIZ MASALINI ANLATTINIZ MI?

BEN ANLATAMIYORUM. ANLATMAYA BAŞLADIĞIMDA ELİNDE BİRKAÇ KİBRİTÇİYLE TİTREYEN O ÇOCUK GELİYOR GÖZÜMÜN ÖNÜNE...LAPA LAPA YAĞAN VE YAGARKEN KİMİ ÇOCUKLARA SEVİNÇ, KİMİ ÇOCUKLARA KEDER VE ÜZÜNTÜ VEREN KAR GELİYOR AKLIMA...YAŞITLARI ANA BABALARININ DİZLERİNİN DİBİNDE OTURURKEN ÇALIŞMAK ZORUNDA KALAN ÇOCUKLAR VAR, BİZİM ÇOCUKLARIMIZ ONLAR DA TIPKI KİBRİTÇİ KIZ GİBİ...ONLAR GELİYOR AKLIMA...

KİBRİTÇİ KIZ MASALINI ÇOCUKLARA ANLATMAYIN. MASAL DİNLEYİP MUTLU OLMAYI DÜŞÜNEN ÇOCUKLARIMIZIN YÜREKLERİNİ İNCİTMEYELİM. NEDEN Mİ? BİR KEZ KOYUN KENDİNİZİ O MASALI DİNLEYEN ÇOCUĞUN YERİNE. DAYANABİLİR MİSİNİZ ANNESİZ, BABASIZ BİR ÇOCUĞUN KAR ALTINDA KİBRİT SATMASINA? İNANABİLİR MİSİNİZ O SOĞUKTA BİR KÜÇÜCÜK İNSANIN KİBRİTTEN ÇIKAN ŞULELERLE İSİNABİLECEĞİNE. HAYALLERİYLE MUTLU OLMASINA, YÜREGİNİZ DAYANIR MI O ÇIPLAK AYAKLI ÇOCUĞUN? VE ONUN ELİNDE KALAN SON KİBRİTİN IŞIĞINDA GÖRDÜĞÜ MUTLU AİLE TABLOSUNUN BİR HAYAL OLDUĞU GERÇEĞİNİ KABULLENEBİLİR MİSİNİZ? YÜREGİ NASIL DAYANIR SABAH UYANAN İNSANLARIN, KARLARIN ÜZERİNDE UYUR GİBİ KIVRILIP DONAN YAVRUCAGIN GÖRÜNÜMÜNÜ? NEDİR MASALIN ÖZÜ? HAYALLERİYLE MUTLU OLARAK ÖLDÜ KİBRİTÇİ KIZ. ÇÜNKÜ ELİNDE KALAN SON KİBRİTLERİ KENDİ İÇİN KULLANDI, YAŞAMI BOYUNCA GÖRMEDİĞİ HAYALLERİ GÖRDÜ, MUTLU OLDU AMA DONARAK ÖLDÜ. O, DONARAK GİDERKEN SEVDİKLERİNİN YANINA, YAKINLARDAKİ EVLERDE YAŞAYAN MUTLU AİLELERİN ONUN VARLIĞINDAN BİLE HABERLERİ YOKTU.

İŞTE BUNUN İÇİN BU MASALI BÜYÜKLERE ANLATALIM VE BİLSİNLER Kİ ONLAR, SOKAKLARDA AÇ, ANNESİZ, BABASIZ, YUVASIZ ÇOCUKLAR VAR. BU ÇOCUKLARIN BELKİ DE ELLERİNDE SATAÇAK BİR KUTU KİBRİTLERİ BİLE YOK. MASALLARLA KANDIRMAYALIM ÇOCUKLARIMIZI.

BİZ MASALLARLA BÜYÜDÜK, ONLAR MASALLARLA BÜYÜMESİNLER; HAYAT, BİR MASAL DEĞİLDİR.

SERAP HOCA

-

SERAP DEMİRTÜRK

Kim-se-siz-lik

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

Ölüm eşiğın altında
Ben eşiğe yan yatmışım
Kapatmışım gözlerimi
Ellerim uzanmış
Kimsesizim...

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kim bile? / Düz yazı

Bilinmezliklerin denizinde savrulurken yürekler,gözler kal deyip yürekler git diyorsa...öyle büyüktür ki yüreğin yarası...kimse çözemez bu kör düğümü...Gitme, demek de kolay değilken ne zordur yüreğin işi...Hayat...Acımasızlığını her safhasında gösterirken insana an be an, sadece güler yüzle bakabilirsek onu yeneriz...Kim bilir...Hayatın gücüne karşı sevgi ve hoşgörü...Dayanabilir mi yürek...Kim bile?

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/e/Ellerim_.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kim Duya

-sevgim sahibinindir-

Gidiyorum
Uzak iklimlerin baharlarına...
Verdiğin hüznü çıkını
Yüregime alıp
Göz yaşlarıma saklayıp
Bir ömrün hesabını,
Ağır bir türküyü
Dolayıp dilime
Sensizliği unutmaya
Gidiyorum.
Bırakıyorum
Verdiğin mutsuzluğu geri,
Elimde tek bir gül,
Başım dik,
Gözlerim ufukta,
Dönüşün hesabını yapmadan,
Yaşamaya gidiyorum.

Bilirim,
Her hüznü bakışın,
Gel der bana,
Gelemem.
Anlıyorum
Dökmezsin gözyaşını aynaya,
Silemem.
Birdik dersin de
Şaşırırsın yokluğuma,
Dayanırım.
Duvarlar anlatsın,
İç sızılarımı;
Pervazlar anlatsın,
Yürek yangınlarımı,
Diyemem.

Şusun dil diye,
Ötmeyen bülbül.
Çınlaşın can diye,
Bastığım yerler.
Bir canımı aldım...
Vakit, bu vakittir.
Bükülmesin boyun,
Tırmanmasın öfke.
Umudu sarıp gönlüme
Tanınmadığım yıllara
Dönmeyi diliyorum.
Bakma ardına sakın
Şu dağın ardına,

Kendime gidiyorum.

15.12.2006/ Ankara
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kim İçin?

_Manzum hikaye-

I

Elimde Şu yırtık pırtık ağ,
Bakarım ufka doğru;
Kıсарak gözlerimi.
'Ya bereket.' deyip
ıkıp kulbemden
Őaldım kayığı;
Geceyle sabahın
Buluştuğu ana.
Konuşur sanki balıklar.
Denizin dalgası ezgilerde,
Ağlar pŐur sularla.
Kurularak iner derinlere ağ,
Yolculuk, bir bilinmeze...

II

Őzlerek geliyorsun ya,
İster miyim seni götürmek?
Ama...bekleyenin var, gel.
Ne içki masasındaki adama
Ne Şu oynak kadına;
İlle Şu ocuğa.
Onadır bu çaba,
Bekliyor bak yolumuzu...

III

Sallandı kayık çaresizce,
Yaşam mücadelesiyle.
Gözyaşı dkemededen balıklar,
Dkldler kıyıya;
Veda ederek engin sonsuzluğa...

IV

ocuk el ırpıtı...
'Yaşasın, yaşasın! ..
Babam görse, ah bir görse...
NaŐibim bolmuŐ, dese!
Sağol amca,
Ciddi mi...
Bize mi tuttun bunları? '

İhtiyar, munis bir ifadeyle
Balıkları süzdü gizlice
Ve ocuğun gözlerinde buluştu
Umutla aresizlik.
Koştu balıķlar;
Ağlar toplandı,
Kaanları da attılar kovaya.
Yoktu kađıŐ,

Hedef kesin.
Tezgâhı doldurdu canlar.
'Taze bunlar...
Taptaze!
Sabahı denizde kıldılar...
Haydi, bitiyor! '
Dualı mıydı tezgah?
Haykırışlar bitmeden tükendi canlar.

V
Kan ter içinde koştu çocuk,
Unutarak yırtık giysilerini.
Küçücük avcundan büyüktü,
Canların bedeli liralılar.
Kaçaydı umudun kilosunu?

VI
Düşündüm derin;
'Yarın balığa kim için
Çıkayım*' derim.
"Dünkü varlığım,
Bugünkü yokluğum"
Bir eksik, bir fazla
Ne fark eder ki...
Kapadığımda gözümü,
Mal kalmasın ardımda.
Yüreklerde yerim olsun
Başka ne var ki...

SERAP HOCA

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/t/Tore.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kim mi Ağlıyor?

<center>

Şiirime sevda, umut, sen
Ve hasret bulaştı sanırdım;

Oysa baktım el gibi geriden de şöyle
Yazdıklarım mısra mısra...

Değilmiş!
Kalemime hayatım bulaşmış
Durağan ve hasta hayatım...

Kalem kekelemiş,
Kalem inlemiş,
Kıvranmış da kendi etrafında
Tek bir dost bulamayıp
Gene şiire sarılmış...

Şimdi benden çıktı kalem,
Şimdi yazan ben değilim...
Yüreğime batırıp ucunu
Yaz bakalım ey kalem,
Yaz da
İster ağla, ister ağlat!

Serap Hoca

<embed

src='http://www.antoloji.com/siir/media/29/www_antoloji_com_775829_938.MP3'
autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kim Olmalı?

Kim Olmalı?

Ağarırken gün
Unuttum da ağaran saçlarımı
Gençlik oyununa daldım
Ve düşünürdüm geleceğe dair
Unutarak basamakların tükendiğini...

Bir dağın doruğunda
Oynadım Hürrem Sultan'ı
Atıp bir kenara Gülbahar'ı
Oğlum da oğlum, dedim gece gündüz
Hirs sararken ruhumu.
Kolay mı 'haseki' olmak,
Büyüklüğün de var bir ağırlığı.
Gözünün önünde oğlunu boğdurtmak
Kolay mı bir babaya bunu yaptırtmak!

Yok, dedim aştı bu kimlik ruhumu
Bu, ben olamam
Aşar da taşar bu kimlik beni.

Ben bir Şukûfe Nihâl olayım en iyisi,
Köşklerde yaşasam da
İdeal aşkın peşinde koşup
Huzurevinde de noktalamam yaşamımı...
Onca ünlü şairi diz çöktürüp yüreğimin önünde
Bir elimde fırça ile resim yapıp
Alsam öbür elime kalemimi...
Sevdasına yansam da aşkımın
Yüreğimde yaşatsam sadece...
Şiirler yazsam duygu fırtınalarımın için
Bitse de ömrüm bir huzurevinde,
Ziyan olan aklım kalsa da ölümcül aşkımda
Evet....evet
Olmalı,
Olunca Şukûfe Nihâl olmalı.

Bilseydim Halide Edip'teki tutkuyu
Belki de onun gölgesinde uyumak isterdi şair gönlüm.
Kalp Ağrısı'nı yazmalı inceden inceden
Sızılı bir eser vücuda getirmeli
Ve sonra aşk kırgını olup susmalı onun gibi,
Zeyno olmalı onun eserinde
Bir kefeye koymalı yazarla onu
Ve kime ağladığını bilmeden ağlamalı insan
Ağlamalı Halide Edip olurken
Bir edibin yüreğinin yangınını hissedip.

Tam kimliğimi buldum,
Elveda... derken Serap Hoca'ya,
Gür bir ses sardı ortalığı

Yazmayan ama yazdırtan bir ses.
Aziziye Tabyası sahipsiz kalmışken
Geçince Rusların eline sessizce,
Tabyadan kalan tek bir yaralı erin haberi,
Yayılınca minareden Erzurum'a;
Koşarken halk balta, tırpan, kazma, kürek, sopa ve taşlara
Kocası askerde, ağabeyi daha sıcacıkken mezarda
Alıp da onun kasaturasını
Moskof'un üzerine gidenlerden
-Evet bildiniz-
Nene Hatun olmalıyım ben.
Unutup kendi yaralarımı,
Bakmamalıyım öylece
Silahı üstün Moskof'u, silahsız kovanlara.
Olunca onun gibi olmalı
Yaşayınca onun gibi asâletle yaşamalı
Yok be kardeşim ...
İyi dedim
Doğru dedim.
Olunca Nene Hatun gibi olmalı ki
Tatmalı kalem de buram buram
Özgürlüğün tadını bayrağın gölgesinde
Ki Türk kadını olmayı hissettirmeli
Okuyana
Okutana
Okutturana.

20.3.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kimdeyim ki Ben, Diyebilmek

Nice yerlere gidip gelmişti,
Nice duygu denizlerinde yüzmüştü...
Sirtına vurup tüm dileklerini
Nice dağların doruklarında güller aramıştı...
Başını kaldırdığında
Bulutlar, almıştı saçlarını
Ve o, nedensizce
Bir ileri iki geri gidip dört dönerken etrafında,
Adını unutturacak olan,
Bilmeden aralamıştı yüreğini de
Avucunun içinde tutuyordu şimdilerde...

Ulaşamazsın
Bir dağın doruğuna,
Ne içerden ne dışarıdan
Ne de uçarak göklerden...

Ruhunu verdiğinde
Dağa, taşa
Toprağa, kuma...
Konuşabildiğinde dilsiz
Gözü o dağın vadisinde olduğunda ırmağın,
Nefesi rüzgârın olduğunda...
İşte o zaman senindir o dağ
Arama kendine artık başka bir bağ.

25.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kimin Bu Yıldız?

<center>

<img
src='http://img0.bloggum.com/upload/lib/img/3480/500/r_mnvzwwf73k04wx1wm85k.jp
g'>

Başını kaldırıp gökyüzüne
İç sızısıyla bir yıldız tutan insan,
Yıldızların dengesini bozdu.
-Aynı saatte bir başka yerde
Aynı yıldızı tutanı bilmeden...-
Bozuldu evrenin dengesi
Aynı yıldızda iki kişi sahip çıkınca.

Serap Hoca
04.02.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Kolay Olmadı

ezip de bir parçalanmışlığı,
oturtmak seni...
tüm çiçek kokularını unutup
koklamak gülü...
aramadı işi vardır, deyip
hoş görmek...
bir güzelde nazarını hissedip de
Rabbi bulmuştur demek...
varımı koyup da bir yana
varın olmak...
sensiz uyuyup da
sana günaydın demek.
ruhuna can diye
özlemle bakmak.
ahret yolunda
elini tutmak.
hiç kolay değil
canda can olmak.

serap hoca

<EMBED

src='http://www.antoloji.com/siir/media/24/www_antoloji_com_428624_945.MP3'auto
start='true' loop='true'width='50%'</P>
<table border='0'
cellpadding='0'cellspacing='0'width='100%'></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Konuşmayı Bilmeyene Söz Yok

<center>

'Seni görmeleri için çok uzaktan bakmaları lazım çok.
Ruhun kaplamış her yanı.'

Susturamadım dilimi ince iğne ile kuyu kazmadan,
İlmek ilmek dokuyamadan da sevdayı
Susturdum dudaklarımı;
Kanatmasın diye
Sözüyle yüreğini
Ve
Sustum.
Yüreğim dopdoluyken
Susturdum dudaklarımı
Bir iplik kadar güçlü değilken ben.
Sen susma,
Tüketme sendeki canı;
Kanatma dilini,
Ağlatma ellerini;
Yok oluşa sakla
Ağıda yok olurken bedenim,
Santim santim ağla.
Bendeki can,
Tende değil bil;
Ruhumda gör beni...
Ruhumda.
Asırlar ötesinden,
Ta ordan
Tut al beni;
Sor şu mezardaki kemik yığınınına.
Kim yaşamış aşk ile,
Kim yaşamış yalan ile
Sor!
Giden kim,
Sor!
Diyebilirse desin,
Sızlamadan iliği.
Sor!
Dokunma yüreğime,
Gizledim onu
En derine.
İnler
Sen diye can,
Sen diye...
Hadi
Konuş,
Savurma beni
Yerden yere!
Canda can,

Tende ten
Ruhta eş ol.
Nerde olursan ol
Duy
Ve hisset
Yokluğumda beni.
N'olur
Sen bari susturma
Dudaklarını
Ben konuşamazken onca;
Sen bari konuşur
Şu dilsiz bedenini.

Serap Hoca
27 Kasım 2007

SERAP DEMİRTÜRK

Kor Yürekler Aşkına

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>

<img
src='http://www.harikasozler.net/data/media/1234/www.harikasozler.net_-_Yanardad
an_kan_kzgn_magma_denize_dklyor.jpg'>

Şu yağın karı gördün mü?
Nasıl da dolu dolu yağıyor...
Yağıyor da neden erir,
Neden tutmaz toprak,ak pak karı da
Neden eriyiverir bu kar?
Bilmezsın...bilemezsın
Yerin kalbi de yanmakta,
Yanmakta asırlardır durmadan....
Düşünmek zor mu gelir usuna?
Dur da bir düşün kimlerin,
Bir düşün kimlerin kalbi...
-O nar ile yanan kalbi-
Yerin kalbiyle bir oldu da
Yandı kor oldu 'yar' diye...

Şirin mi seslenir derinlerden,
Demirci ustası Ferhat'ı ararken...
Aslı mı ağlar geceleri yıldızlarda
Tutuşan saçlarına bakıp Kerem için...
Leyla mı ağlar mezarında
Başucunda ağıt yakan Mecnun'a...
Arzu mu ağlar şu olukta
Kamber'le su içerim sanıp kanat çırparken...
Şimdi düşünürüm de derin derin
Üşürken iliklerim, yanarken bağrım...
Sevdanın ayrılıkla mı yazılmış yazgısı, der
Dalar giderim geçmişten bugüne de
Şu yaman ayrılığa dudak bükerim...
Bunca yanan yüreklerden
Çıksaydı sevda denen har,
Sönmez miydi dünyanın yüreği?

01.04.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Korkulu Bir Düşün Sayıklaması

Eskiden eylül,
Okulun açılışıydı benim için....
Ve bir eylül ayında
İki darbe birden aldım...
Sırtımdan bıçaklanan bedenimin
Yüreği kan ağladı,
Yıkılırken güven dağı...
Çaresizlik sardı benliğimi
Amansız hastalığın pençesinde
Çırpınıyordu canımın canı.
Dört koldan sarılmaya çalışırken hayata,
Çok tökezledim,
Parçalandı avuç içlerim,
Lime lime oldu varlığım.
Hiç tüketmeden umudu
Yeşerdi içimde hayat...
Sonra
Sırtımdaki bıçağın izi,
Yeniden kabuk bağladı
Ve kopartmadım bu sefer ben
Söndürdüm yaramın harını...
Dönüp sırtımı vefasızlığa,
Dört elle sarıldım umut ağacıma...
İçimdeki korkuları gömüp
İnancı çıkardım su yüzüne...
Görünmeyendeki gizi
İç sesinin güzelliğini
Duydum kimsesizliğimde
Gene bir eylülde
Teselli oldu varlığıma...
İnandım yeniden sevdaya.
Ne çare
Vedası yok bir gidiş
Düğüm düğüm sararken varlığımı
Sızladı burnumun direği
Yandı özüm,
Sarıldım acıya...
Sarıldım varlığına da
Katlandım bu dağ acıya...
İşte şimdi kimsesizim.
Sel olsa ne var ki gözyaşım,
Her daim ağuludur sofrada aşım.
Kimsem sensin demiştim,
Boşa mıymış sohbetlerim? ...
Pişmanlığına sarıl sen de
Neden sevdim ki, de...
Neden dedim ki sevdiğimi, de...
Sustur yüreğinin dilini
Ve kırbaçla ruhumu...
Vurma,
Ne olur
Sen bari ağlatma...

Sen de pişman olma
Susturma gönlünü
Korkma gölgemden.
Kaç eylül geçecek kim bilir...
Kaç mevsimler geçecek düşünle
Ve ben
Gömerek yüreğimi yüreğine
Sus be kadın diyeceğim kendime,
Sus ve git yokluğuna...
İlişme!
Bırak!
Seni sensiz de sevebiliyorsa
Bırak,
Taş bas bağrına
Taş olma yoluna...
Sevmek fedakarlıksa
Zarar verme varlığınla.
Sevsin yokken de kendince...
Bir eylül ayında
Sahildeki o taşta
Ya da aşıyan yokuşunda
Gelirsen göz göze
Benzetirsen serap olan düşünce,
Hatırla ve sevmiştim de
Bir eylülde
Ya da
Tut gönlümün rüzgârını,
Uyandır bu korkulu düşten beni.

25.01.2010 21:34
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Korum Beni Yakarken

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<center>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

Geceler sabaha gebe,
Ben yalnızlığa...
Doğmuyor güneş,
Ağarmıyor ruhum.
Gözyaşımda boğuluyorum...
Nerdesin tılsımım?
Dokun da dağıt ufku.
Görünmüyor gözlerin,
Nerdesin sevda yelim?
Bak, gene titriyor ruhum,
Küçüldüm çaresizlikten
Bir misket gibi...
Gittim bilinmeze,
Tut ipini yüreğimin
Uçurtmam sonsuzlukta.
Sensiz zifirlerdeyim,
Sensiz yokum,
Sensizliği tüket,
Arıt dünyayı!
Yetmiyor ne ışık
Ne hava, ne su...
Sen yoksan
Yoksan sen
Korumla yansın tüm evren!

29.01.2008 00:00:12

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Köhne İskeleye

Örtüyorken üstüne yalnızlığını,
Hiç aklına gelmez mi
Yalnızlığının ağladığı...
Düşünmez misin hiç,
Dalgalar,
Rüzgar,
Güneş,
Ten,
Can
Senden bir nefes,
Bir ışık ister...
Haydi,
Kalk şair...
Kalk haydi,
Tut ellerini denizin,
Gözyaşıyla değil,
Denizin nemi ile
Sil at yalnızlığını
Bir kalemde
Ve iskele sevinsin
Köhne değilmişim diye.

SERAP DEMİRTÜRK

Kör Cesaret

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/98/www_antoloji_com_921398_795.JPG'>

-Kızımla Hasbihâl-

"Vicdan mı bizi esir aldı,
Biz mi vicdanı? "

"Bizdik aslında mahkum
Ve mahkumiyet arkadaşımızdı:vicdan."

"Düşün bir...
Koy ömrünü kefeye:
Yaptıkların, yapamadıkların...
Hangisi yüreğini sızlatır derinden,
Hangisi bir su kadar ferahlatır? "

"Asıl pişmanlık yapamadıklarındır, yaşayamadıkların...
Çünkü silinip gider elbet zaman tüneline, yaşananlar.
Karalanır silinmese bile bir şekilde zamanla.
Yaşanamayanlara çare yok oysa."

"Attın bir adım, düştün çukura
Kırıldı ayakların, sızladı için.
Şimdi sorar sana ayaklar,
Atmasaydın o adımı n'olurdu, diye...
Sor kendine, kim haklı,
Vicdan nerde saklı? "

"Eğer ki atmasaydın o adımı,
Kırıldığını hissetmeseydin özünde
Bilemeyecektin...
Hatayı, öğrenmeden düzeltemezsin.
Ağlamayı bilmeden gülemez,
Düşüğünde kalkmadan yürüyemezsin.
Vicdanının da esiri olmazsın."

SERAP ÖZALTUN

SERAP DEMİRTÜRK

Kördüğüm Oldum

Tanımiyorum artık o yerleri,
Kırıldı elimde çay bardakları,
Pikabın iğnesi kırıldı,
Müzik sustu.
Darmadağın oldu her yer.

Sevmiyorum artık bir şeyi,
Yok ettim içimdeki düşleri,
Sırça saray tuz buz oldu...
Yağmura hasret bulutlar,
Köşedeki çocuk ağlıyor.

Görmüyorum artık renkleri,
Üşümüyorum kar altında,
Cehennem alevinde kaldım,
Sus pus oldu sokaklar,
Bedenini özledi ruhum.

Duymuyorum inlememi,
Titriyorum alevlerde,
Sokakları ev bildim,
Anahtarsız hep kapılar
Silmeyeceğim gözlerimi.

Tanımiyorum kendimi,
Sevmiyorum kimseyi,
Görmüyorum kimliğimi,
Duymuyorum kalbimi
Yetmedi mi?

Serap Hoca

<img

src='http://4.bp.blogspot.com/_nzvKmIiH0Js/SM7qbJ4rbSI/AAAAAAAAADs/8fHir2kFY8s/s400/pigeons1homers10320052lsp7.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kuzuların Ağdı

Boşluklarda sallanıyor
Lime lime anılar,
Kaldırım taşları eksik...
Duvarlarda anlamsız yazılar,
Ağaçların gövdeleri yazı tahtası,
İpliğe bağlı hayatlar
Yumruk olmuş öfke...
Savrulan beynin
Boş içi,
Sadece su var,
Adı: göz yaşı.
Kulaklar kırıste,
Kelimeler üryan,
Kime kaldı ki bu devran.!
Şu sütunun yuvarlak gövdesi,
Yuvarlanıp gidiyor denize...
Sindiriyor balıkları
Sustu deniz.
Batık gemi gülümsedi,
Bir dağ başı bulutu,
Eğilip baktı merakla aşağı,
Şu yayla yolundaki çerçi
Ne diye bağırır ki...
Alını, yeşilini kapıp gelmiş
Onca delice çiçekler,
Bayır aşağı oturup
Bir testiden su bekler.
Mantık tatile çıkmış,
Gebe gene bak duygu...
Kuşlar çığlık çığlık
Gagalıyor pervaneyi,
Alt üst olmuş evren
Aşağı akar duman.
Akıl tatile çıkıp
Bıraktı ellerini,
Vicdan kahkaha atıp
Sızlattı damarları.
Açma sakın gözünü,
Görme kim gerçek deli.
Baş aşağı ruhumun
Kim siler ki terini?
Ne kolaymış kaçışlar
Zig zag çizip öteye.
Resmi alıp eline
Şiirler yazıp öyle.
Dolu versem n'olcak
Boş verdim ben dünyaya,
Pirenin gölgesine
Uzandım dün sessizce.
Ne yaylanın yağmuru,
Ne bulutun ağdı
Islatmadı yüzümü,

Nedense bir gün bile;
Kuzuların gözyaşı,
Boğdu beni sessizce.

16.2.2010
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Kül Olasın

hey dağlar
ne yerdeki kır çiçekleri
ne o yemyeşil ağaçlar
ne de iç yakan şu zakkumlar
güzel gösteremez seni bana.
kıvrım kıvrım yolların,
o heybetli duruşun
ve şu dumanlı başın
alıp götürür beni benden.
nerde vicdanın,
hani uysal kuzuların...
nicedir ötmez kuşların.
al yazmalı dorukların
esse de serin serin
söndüremez yürek yaremi.
hasretim derin....
gözlerim nicedir,
ne gelen var ne giden,
yücedir doruğun,
ulaşamaz yolcular.
bakraçlar susuz,
gönüller yorgun,
diller çaresiz...
yıkılası dağlar,
ne yol verirsin
ne derdim sorarsın.
yansın dalın yaprağın...
har olasın, kül olasın
beni anlayasın!

15/12/2006 serap hoca

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Kül Rüzgârı

Bir destan mıydı bu
Yoksa bir ağıt mı?
Söyle bana engin deniz,
Sana dokunmadı mı o kollar?
Anlat bana sonsuz kumsal,
Sana basmadı mı o narin ayaklar?
Ve sen sevgili kum,
Sana dokunmuştu o ten!
Hissetmediniz mi?
Neden susarsınız!
Neden getirmez kokusunu bana,
Rüzgârınız?
Şimdi adımlarken ben
Yalnızlığın şehrinde
Kaldırımları bir bir,
Gözyaşlarımla silerim,
Adını yerdeki taşlardan...
Alır götürürüm sessizce
Tabanında ayakkabımın.
Bu merdivenin tırabzanlarında
Kalmış mıdır parmak izlerin?
Hayır,
Yetti artık!
Bitsin bu acı...
Tükendim...
Yokluğundaki sen
Yedi bitirdi beni.
Anıların içinde boğuldum,
Kanımın içinde sen,
Aldığım havada sen,
Gündüz düşümde,
Gece rüyamda
Her hâlinle
Tüm yakışınla
Bendesin...
Tenimde ten,
Canımda cansın.
Nesin sen,
Neyimsin?
Hangi dişiyile erkeğin
Hangi aşkın
Hangi birlikteliğin
Güller kokan gülüşsün sen?
Ben ki
Varlığımın sebeplerine isyandayım...
Doğmasaydım,
Yanmazdım böyle...
Geriye dönsün zaman,
Örölsün sökülen çile,
Ne ben olayım bu dünyada
Ne sen ol dünyamda.

12.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Kül Yakar Beni- Bir Şiir, Bir Yorum

Kül Yakar Beni

Gidiyorum lakin gitmek zor imis
Kivrim kivrim olan yol yakar beni
Elveda kelami kizgin kor imis
Ates yana dursun kül yakar beni

Gidip söyleyiniz o nazli yâre
Can yasayabilmez yoksa can pare
Bekleyen agliyor giden bi çare
Yârin dilindeki kal yakar beni

Bir zorlu sevda ki düsürür derde
Aklım kaldı yârin oldugu yerde
Sazım düzen tutmaz inliyor perde
Hoyrat nagmesinde tel yakar beni

Ey sevgi limanim huzur buldugum
En güzel hediyem Hak'tan aldığım
Yıllar yılıdır ki hasret kaldığım
Elma yanagında al yakar beni

Yadında yaşamak külliyen yalan
Geceler tarumar gündüzüm talan
Dostun yoklugunda sevgisiz kalan
Al goncaya hasret dal yakar beni

Gonca güle dönmez derilmeyince
Yol bitmez menzile varılmayınca
Dervis'in can diye sarılmayınca
Dergâhta perisan hal yakar beni

8.2.2008
Şemsettin Dervişiöğlü

-

SADECE BİR DÜŞTÜ

- Aşk var ya, aşk...acısıyla güzeldir, hasretiyle güzeldir. Aşkı bulabilmenin mutluluğu sarıyorsa seni ne mutlu gönlüne. Yaradanın yarattığı bir kulu gönül gözüyle görüp de ona baktıkça hayranlığın artıyor da taşıyorsa yüreğin ne mutlu sana. Vuslatı bekleyip de ağlama, bırak! O hasretin güzelliğinde salınsın yüreğin, bırak...Bırak sevdiğimiz bilmesin bizi, bırak biz gibi sevmesin deli gönlümüzü ya da dağlar inada girsin araya...Kimin umurundaki bunca çile. Kavrulsa da yüreğimiz bunca sevgi ile, gözyaşımız düşse de yanık bağırlara insan gibi sevmeli, onurlu bir duruşla...-

Soğuk bir kış günü...Kar buz içinde dağlar, bayırlar. Kervanlar yolları karıştırır olmuş. Öyle bir fırtına çıkmış ki herkes bir yere savrulmuş...Kervanbaşı, adamlarını aramış rüzgara sesini katıp...Toparlayabildiğini bulmuş ama biri kayıpmış kervancılarının. Vakit, beklenecek gibi değil. Öyle bir boran ki ...Ağır adımlarla ilerlemişler. Onlar gidedururken kervanın kayıp eri, dönmüş durmuş onları bulmak için...Bir ışık görmüş uzaktan hayal meyal. Tüm gücüyle oraya varmaya çabalamış.Soğuk, iliklerine işlemiş, dizleri tutmaz olmuş...Ocakların yandığı, sıcacık bir yer hayali ile yığılıp kalmış olduğu yere.. Gözünü açtığında kendini bir Türkmen evinde bulmuş. Bir yer yatağında yatarmış. Doğrulmuş, nerdeyim diye düşünmüş. O sırada bir al yanaklı Türkmen kadını gelmiş elinde buğusu tüten bir çay sinisiyle. İçeri seslenmiş, "Yolcu uyandı, gel hele."diye. İçerden gelen adam, "Hah, uyan da de bir, kimsin, nicesin..." Yolcu anlatır, hal ortada, der. Yittim... Hava, başını çıkaracak gibi değil.. Bir süre kalır orda yolcu, yüreği hep Türkmen kadınına bakar,kadın arada ona baksa da başı hep öndedir... Bir akşam, duvarda asılı duran sazı sorar yolcu."Kimindir? " diye...Adam da kadın da susar, bir şey demez.."Çalabilir miyim? " der...."Çal da ses bulsun bu hane.." der adam... Saz, mutlu olmuş, nicedir süren suskunluğu bitti diye; tel, ağlar olmuş duyduklarına: "Ey sevgi limanım huzur bulduğum En güzel hediyem Hak'tan aldığım Nice zamandır ki hasret kaldığım Elma yanağında al yakar beni" Yolcu, dalıp gitmiş; ne dediğini bilmeden söyler durur...Türkmen kadın, yaşmağı ile gözündeki yaşları silerken adam, bir derin ah çekmiş.. Bir suskunluk olmuş bir an.. Yüreği konuşuyormuş artık yolcunun... geldiğinden beri elinde olmadan dolup taşan yüreği: "Yadında yaşamak külliye yalan Geceler tarumar gündüzüm talan Dostun yokluğunda sevgisiz kalan Al goncaya hasret dal yakar beni" Artık hal, düşmüş ortaya... Sanki ortaya bir bomba düşmüş... Ev sahibi, kadına bir göz işareti eder, kadın kalkıp gider... "Yarın hava açılır` deyip sessizliği bozar adam. ` Ben aşağı köye kadar sana eşlik ederim... Git, demekti bu...Gitmek...Bunca alışmışken o kahve gözlere, bunca yanmışken içten içe.. Soramadı hiç nesiniz siz, diye... Evliler miydi, kardeşler miydi, baba-kız mıydı.; bilemedi,soramadı da.. Sabah namazında kadın, ibrikle su tuttu abdest alırken ona... Havluyu verirken bir an eli, eline değdi..İçi titredi..Tuttu elini kadının..` Gel benle, gidelim buradan.."deyiverdi dili unutup da dar zamanda kendine haldaş olduklarını, unutup da bu haneye olan vefa borcunu...Kadın, yanan elini utanarak çekti... Gözü yaşlı "Gelemem ki.." dedi. Dili ile gözleri farklı dilden konuşuyordu oysa...` Gelemem ki...sen kal.` dedi kadın, sessizce... Nasıl kalacaktı ki? Adam, namaza durdu...Dualar etti yazgımı değiştir diye Rabbine... Kadın, ibriği doldururken gözyaşını da kattı içine ... Namaz bittiğinde iki adam da sessizce giyindi. Yolcu, "Ben hazırım." dedi içi sızlayarak...

Ev sahibi "Aç mı gideceksin! Hele bir somunla yağımızı, balımızı ye de...Bir de sıcak çayımızdan iç ki donmayasın böyle bir daha."

Kadın yer sofrasını hazır etmişti zaten. Hemen oturdular bağdaş kurarak. Adam, yolcunun gözündeki hüznü, sevdayı fark etmemiş gibi yapıp ona memleketini, ailesini soruyordu. Oysa o, unutmuştu sanki geride bıraktığı ailesini. Akli, yüreği "burada kal" diyordu ama minderi eskimişti...kalamazdı. Gözü, duvardaki saza takıldı. Bir an göz göze geldi kadınla. İkisi de başını önüne eğdi. İçinden:

"Bir zorlu sevda ki düşürür derde

Aklım kaldı yârin olduğu yerde

Sazım düzen tutmaz inliyor perde

Hoyrat nağmesinde tel yakar beni" dedi de... duyuramadı yürek sesini.

Hareketler ağırlaşsa ne olurdu ki...dışarıda pırlıl pırlıl bir gün vardı. Buzlu olsa da yerler, kar yoktu...Güneş, kandırıyordu aslında onları. Soğuk mu vardı, yanıyor muydu yürek...Karmakarışıklı akli yolcunun. Buraya geldiği günü, fırtınada bayıldığında onu bulan kadının hayran bakışlarını görmemenin eksikliği ile veda etti, dua etti, minnettarlığını dile getirdi. Veda ederken mendili koyuverdi kadının avcuna... Bir şey diyemedi...Sustu kaldı, belki bir gün bu mendil bizi birleştirir, diye ah çekti içinden. Adam, sırtına vurdu dostça "İyi yolculuklar, selametle git. Şu bayırdan aşağı vur yolu. İlk köyden araç bulursun." dedi.

Yolcu;

"Gidiyorum lakin gitmek zor imiş

Kıvrım kıvrım olan yol yakar beni

Elveda kelamı kızgın kor imiş

Ateş yana dursun kül yakar beni"... desem, ne derler ki bana, dedi. Sustu..Yola vurdu kendini...Bakmadı ardına ... Gitti, gitti, gitti...Ayakları bir ileri gitti, bir geri. Gözünün önünden ne o gözler, ne o simsiyah saçlar gitmiyordu. Yol, sanki sonsuzluk yoluydu:

"Gonca güle dönmez derilmeyince

Yol bitmez menzile varılmayınca

Derviş'in can diye sarılmayınca

Dergâhta perişan hal yakar beni"

Türküsunü tutturup yürürken içinin yanmışlığıyla öyle bir çağladı ki yüreği kurt-kuş ağladı, dağ inledi...karlar eridi yüreğinin korundan.

Gün öğleye vururken evlerin dumanları göründü... Hayat devam ediyordu, köylüler, hayatın telaşı içindeydi.. Adamlar, kadınlar, çocuklar...

Oturdu köy kahvesine yolcu. Sordu köylüler "Kimsin, nicesin? " diye...

"Bir garip dervişim kendi hâlimde." dedi ve baktı hepsinin gözüne bir bir...

"Bu köyde kalsam, burada yaşasam izniniz var mı ağalar? " dedi düşünmeden, yüreğinin sesiyle...

"Niye ki oğul? " dedi ak sakallı bir dede. "Yok mudur seni arayıp soracak bir kul? "

Sustu yolcu...sustu boynunu büküp...

O gün bu gündür yolcu hiçbir yere ait olmadan o köyde yaşar. Bekler, beklediğini belli etmeden. Dilinde bir türkü... Duyan, ağlar:

"Gidip söyleyiniz o nazlı yâre

Can yaşayabilmez yoksa can pare

Bekleyen ağlıyor giden biçare

Yârin dilindeki "kal" yakar beni."

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Küre

<center>

Elimde bir küre
Bakıyorum geçmişle geleceğin hükmüne de
Kalıyorum derinliklerin siyahında.
Koskoca ömrün silsileleri
Sıkışmış camın içine de
Düş mü, gerçek mi hissettirmeden
Tüketiyor zamanı
Ellerde mi, yürekte mi mutluluk...
Dilde mi, hecede mi yiten umut?
Kim silecek bu sisi camdan,
Kim ağartacak isleri damdan?
Ayak altında kalan şu insanları
Kim tutup da kaldıracak
Sevgi dalını uzatıp?
Siliyorum küreyi
Değişiyor roller...
Gençlik yerini bırakıyor yıllara
Aklara bürünüyor saçlar,
Dizler derman peşinde,
Hâlâ umut peşinde yürek
Ve
Eller güvenle tutamıyor,
Gözler sevgiyle bakamıyor,
Diller gerçeği demiyor.
Siliyorum küreyi,
Gitsin diye kara yel;
Ağarsın gün içerde,
Gülsün hep yüzler...
Siliyorum,
Siliyorum,
Siliyorum.
Yok!
Kürenin içinde insancıklar,
Bakıyorlar şaşkın şaşkın...
Buruk bir iz var dudaklarında
Alınlarda sanki var bin akın.
Biliyorlar ki boşadır çabam,
Biliyorlar ki nehirler tersine akmaz,
Biliyorlar ki ayak izlerinin içindedir giz
Ve biliyorlar ki
Silemez kimse kimsenin yazgısını.
Oysa
Fısıldıyorum, duymuyorlar.
Çekilin hepiniz bir yana,
Şilip de çıkaramazsam bu kararı,
Mutluluğu bulamazsam gözlerinde,

Silemezsem bu isi
Kırarım,
Kırarım bu küreyi, der
Atarım da yere,
Tutarım kalanların ellerini.
Bilmiyorlar.

11.06.2008
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Leyla'daki Mecnun

-Sevmeye eş zamanda kal...
Can olduğun andır zaman...-

Ey yar!
Bilir misin sevdamı,
Bilir misin ki
Gecenin zifiri karanlığı bastıkça
Sensizlik har olur.
Bilir misin ki
Dünyam küçülür dar olur.
Bilir misin ki
Gözlerimden akan yağmur damlaları
Buza keser kar olur.
Bil ey yar, bil!
Bil ki
Dağları duman bürüdü.
Bil ki
Hasret kervanı kalktı,yürüdü.
Bil ki
Sensizlikte demir yüreğim,
Pas tutup çürüdü.
Bil ey yar!
Bil ki
Kan damlar yüreğime,
Azdıkça azar yaram.
Bil ki
Dört duvar özlem kokar buram buram.
Bil ki
Geceler zindan, uyku haram.
Bil ey yar!
Bil ki,
Sensizlikte yer yerinden oynar,
Yüreğimde cehennem kazanı kaynar.
Bil ey yar!
Bil ki
Seni ben olmayan kollar sardıkça
Bağrım ezilir,derim yüzülür.
Bulutlar isyan eder,
Yanaktan yaş süzülür.
Bil ey yar!
Bil ki
Şevda kapısının kuluyum
Özlem pazarının akçesiyim puluyum.
Bil ki sen yoksan
Yaşayan bir ölüyüm
Bil ey yar!
Bil.

SERAP DEMİRTÜRK

Martının ığlığı

bir duy...
sessizliğin ığlığı sanki...
bir duy..
savrulup da döner geri
gidemez ki bilmem niye..
okyanuslar tesi bir aşk,
savurmuŐ onu dalgalara;
onu arar
o zavallı martıcık...
ığlıklar arŐ-ı alemde
uzakta bir kanatçık
denizin üzerinde...
biter mi dersin
biter mi bu aşk?
susar mı dersin,
yalnızlık çağrısı?
gecenin sessizliği
gündüze verdi bağrını.
hangi dalganın ardından
ıktı geldi beriye de
ağlarcasına
bağırır hala?
susma...
aşkın için ağla...
duyar belki giden,
gelemese de....
ruhu huzur duyar,
unutmadı diye...

<embed src='http://gload.de/files/31aa420d455ae17182f8647a0.wma'='285'
height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle' controller='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Masal Sevda

Çok derin bir yerlerde
İzin kaldı yarenim.
Silinmez,
Kazinmaz,
Sökülmez.
Sen bile,
Sen bile sökemezsin artık
Bendeki izini.
Nasilsin, nicesin,
Uyur musun
Seherin bu güzel vaktinde?
Bak kuslar seni söyler,
Rüzgar senden kokunu getirir.
Bakma öyle mahmur mahmur...
Peki, az daha uyu hadi...
Uyandığında çağır,
Oksayım saçlarını..
Canına can olduğum yar,
Belki
Uyku arası verirsin cevabını
Sorumun.
Ne dersin,
Gönül ummanında
Neden hep yağmur yagar?
Söyle,
Neden hep biletler satılmış?
Neden biz gidelim deyince
Tersine akar yollar?
Peki, tek tanem,
Peki...
Bilmiyorsun demek,
Görünen köye,
Klavuz ne gerek...
Uyu bir tanem...
Belki uykunda tutarsın ellerimi de
Götürürsün beni su papatya tarlasına...
Seviyor sevmiyor yapmadan,
Güvenip de sevgimize
Kayboluruz gözlerimizin
Derinliğinde...
Gideriz
İlk gençliğimizden kalan coskuyla
Son trenin duragina da...
El sallayıp
Güle güle demeden birbirimize,
Götürürüz sirça köskümüze
Gönüllerimizi...

SERAP DEMİRTÜRK

Mecburuz

-1982-

Ne senden geçerim
Ne senin gözlerinden.
Gezerken gözlerinin derinliğinde,
Ta uzaklarda
Çiğdem gibi gencecik,
Umut dolu yürekle,
Pırıl pırıl bir gözle
Bulmak isterim ilk gençliğini.
Oysa sen Şimdi gençliğin doruğunda
Bir rüzgara, anafora kapılmıŐ gidersin;
Çaresiz, umutsuz, sevecen.
Őeninle ilk gençliğinin o sıcakık,
Toz pembe günlerinde
Verseydik omuz omuza
Yıkardık mutsuzluğu.
Ne var ki sen Şimdi
Yıkık ama umutlu;
Ben Şimdi yitik ama azimli,
Bulamadan sevgiyi
Dört döneriz yaşam yolunda.
Tanışan iki yabancı değiliz artık
Ama aynı duyguları arayan,
Ayrı yaşamaya mecbur olan
İki eski dostuz biz.
Bunu olsun silmemeliyiz.

SERAP DEMİRTÜRK

Mektup

Bugün bir şiir yazmak istedim
Yaşamımın girift kıvrımlarına saklanan,
Oraya buraya dağılan anılarımı toplamak ve
Hepsini bir zarfa koyup
Postalamak istedim bilinmez bir tarihe....
Ama aralarda seni gördüm,
Senli düşleri gördüm,
Çocukluğunu,
Gençliğini, umutlarını
Ve sevdanı...
Nasıl sığdırdın
Nasıl söyler misin benim yüreğime...
O kadar ben olmuş ki,
Ayıramadım kendimden...
Başka bir kenara koydum onları,
Yaşasın istedim benimle ömrüm oldukça.
Boşalması istedim yüreğim,
Sensizlikten mi korktum
Üşümekten mi bilemedim.
Şiir yazacaktım,
Yazamadım.
Kırdım kalemimi ben de
Sadece gözyaşlarımı koydum şu sarı zarfa
Armağanım olsun sana
Bu gözyaşlarım...
Şu müzedeki mankerler misali

Serap olsun adım benim de.

6.7.2009

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Mektup Yazdım Deli Gönlüne

Ne edeyim
Kardeş demiş bağıma basmışım bir kez
Canımsın
İyi çok şükür herşey
Susarsa dil
Yutarsan gözyaşını
Anladım ki
Olmaz yaramazlık...
Cenderelere soktum sözcükleri,
Fermuarladım dudağımı...
Okşayan olmasa da sırma saçlarımı
İnadına susacağım
Bin verip bir alabilmek için...
Yaz-ma-ya-cak
Kalemim
Şiir denen illeti
Ve susacağım sonsuza dek
Dizelere dönüp sırtımı...
Köpürüyor içim,
Taşıyor ruhum dalga dalga
Ama dizginliyorum ruhumu...
Yazıyorum şimdi bak, farkında mısın?
Yazmak
Bu mu gerçekten?
Sen açıyorsun hep ruhumun kapı kilidini
Sessizce gelip...
Seninle açılıyorum engin denizlere...
Demek ki yazmak,
Gönlün elini tutmakmış.
Sen sakın yok olma
Yüzünde tuzu kalsın denizin
Ve senden bulaşsın bana
Denizin tuzu biberi.

25.09.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Menzile Kaç Var?

Canözüm merhaba,
Ses ettim duymadın, iyi misin?
Yüzün mü sarı, buradan mı öyle görünüyor?
Ne olur tek tanem kendine iyi bak,
Bana sensizliğin türküsünü söyletme;
Sen diye yırtılmasın hançerem.
Omuzlarım kaldıramaz sensizliği,
Bir mum misali yokluğa sivrülür bedenim sensiz.

Her bir şeyim,
Gözlerine hasret kaldım.
İçimde sevgin, dilimde adın.
Bu, bir insanın bir bedene sevdası değil.
Bu, varlığına hayranlık.
Bir el uzatışın var ki dostlarına can niyetine,
Bazen sevdalın olmak mı güzel,
Dostun olmak mı diye çocukça bir ikileme giriyorum...
Oysa her sevda içinde bin can dostu saklar,
Bilirim.
Şimdi nerelerdesin...
Gölgen yok...
İyi ol da dağ ardında ol.

Gözümüm nuru,
Seni anmadığım bir zaman dilimi söylesin yüreğim,
Hadi söylesin!
Yok ki can....
Olamaz ki!

Bir gün...
Aynı anda gidemezsek menzile,
Geride kalan,
Bu sevdayı yaşamış olmanın derin hazzıyla şükretsin Rabbime,
Bu sevda nazar kıldı yüreğimize diye.
Unutma,
Kalanın görevi, ağlamak değil.
Çünkü boğulur giden, gözyaşında.
Hiç bir seven, yapamaz bunu sevdiğine.
Gün ağardı canözüm,
Gidişinin ardından ezan okundu..
Yolun açık, yüreğin benle ola.
Sağlıcakla kal.

18.08.2007 05:10
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Merhaba

öyle güzel geliyor ki
şu an
kuşların cıvıltısı
dışardan...
bu soğuğa ve
yağmura- kara...
hiç dercesine..
kuşlar gibi olmak varmış,
umutlu ve sevecen...
ya da mavide kalmak
özgürce...

merhaba...
güne,
yağmura,
buluta,
kuşlara
ve...
sana,
ve
yüreğine...
merhaba..

nasılsın bilmeden,
umut ederek sevincini,
seni düşünmekteyim...

sen...
denizin dalgasında,
düşlerini sorgula.
sen...
bulutun şiyahında,
mutluluğu karala...
sen...
bensizliğe bırak
kendini...

oysa...
ellerimde olsaydı
geleceğinin resmi,
çizerdim tuvale
kocaman bir gökyüzü
ve...
iki özgür akgüvercin...

sevgimle kal
yüreğim.
yeniden
merhaba sana.

<EMBED src='http://semazen.org/umutrehberi/art/sazeserleri/gulbahcesi.mp3'
autostart=true>

SERAP DEMİRTÜRK

Merhaba Hayat

Karanlığın korkusunu bile hissetmeden

Yaşadı da yıllarca

Demedi hiç:

"Yıldızın ışığı ne renk

Gökkuşağı kaç renk

Bulut niye ağlar,

Gök niye gürler...

Susun artık, tükettiniz ömrümü, yediniz yıllarımı...

Çöktü omuzlarım, büküldü dizlerim,

Umut dağım eridi

Ufuk karanlık..."

Nerden akar bu minik ırmak,

Serinliğini verir yüzüme...

Elini neden uzatır ki bu bebek,

Tüm içtenliği ile ...

Neden böyle güzel kokar ki bu gül,

Var mıydı ki bu koku öncelerde...

Güneş her gün böyle ısl ısl mıydı...

Yüregim ak pak oldu...

Yataktan kalkarken neden içim kıpır kıpır?

Koşarak gidişim işe neden?

Neden umursamaz oldum artık,

Siyahın en derinini görünce?

"Ey aşk ...

Nelere kadirsin...

Gel gör ahvalimi" demedi ama

Dudak kıvrımlarından yüreğe

Gizli bir gülüş uyandı ve

Tek bir söz çıktı dudaktan:

"Merhaba hayat! "

16.09.2007

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Merhabam

-İradenin Güçsüzlüğü-

Söylemez dil
Yazmaz kalem
Susar gönül
Artık sadece özlem konuşur yürekle...
Oturur bir köşeye
Düşünür derin derin,
Dalar çok uzaklara...
Maviliklere merhaba der,
Anılar içinden birini seçer
Yaşar o anı
Gülümser...
Kimseye zararı yoktur,
Oturduğu yerde uyur kalır
Rüyalarına esir olur...
Tüm düşler;
Ter içindedir,
Bir o yana bir bu yana döner,
Göz çukurunda gözbebeği dans eder,
Açılmayan gözler acaba neredeler?
Uzatır elini
Uyanır birden...
Kimse yoktur elini tutan,
Suya uzanır eli,
Aklı gelsin başa diye
Yıkanır yüz
Gözyaşı vakit bu vakit, der
Salar kendini sessizce...
Bir bardak çay
Yardıma gelir smsıcak,
Sigaraya uzanır eli,
Şaşırır bir an
İçmezken kendi,
Kimin ki şimdi bu el?
Söylemez dil
Yazmaz kalem
Susar gönül
Sadece bir derin ah doldurur odayı,
Bakar camdan...
Ah koca şehir,
Ne çok gönül yanıp ağıladı bağrında da
Ondan mı ki bu boğazlar?
Ondan mı ki sanadır bunca şarkı?
Kalelerin burçlarından mı bakar ki
Sevenlerin ruhları?
Söylemezsen söyleme dil,
Yazma istersen bir mektup,
At içine bakalım duygularını gönül...
Kaç günlük ki bu dünya?

Kime saklarsın ki o bir yumrukluk yüreği?
Gel seninle
Ya şu hırçın dalgalara gidip
Gömelim duyguları
Ya da Ağrı'nın başına çıkıp
Haykırılım yürek yaralarımızı,
Ondan sonra
İster atsın bizi üzerinden
İsterse tıkasın kulaklarını dünya.

12.02.2010 07:50
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Mevsim Hazana Erdi

```
<table border='0' width='100%' style='border-collapse: collapse'
bordercolor='#111111' cellpadding='0' cellspacing='0'>
<tr><td width='100%' align='left'><p><font size='3' color='#800000'
face='Arial'>&nbsp;
```

Gittim dedin,
Ayak izini gördüm
Güldüm dedin,
Gözyaşında ıslandım...
Nedensizlere bırakıp yüreğimi
Tükettin ömrümü.
Çocuk gönlüm büyüdü,
Yaşlanıp da çöktü.
Gün bitti, ay yıla karıştı
Gelmedin...
Düş yalana,
Doğru yılanı sarıldı.
Kırmızı soldu,
Kurudu elde buketler.
Şimdi sizler içim,
Her veda sözünde.
Sanki garip gönlüm,
Şu hazanın özünde.

10.12.2008

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Muammanın Türkçesi

Gecenin ayazı ilikleri titrettiğini sanırken
Yalnızlığın tiz kahkahası sardı zifiri.
İnledi rüzgâr böyle acılar iyice yaşlandırdı beni, diye...
Gün, ağardığından utandı,
Gölgesi büyük geldi kederin güne
Ve ilmek ilmek dokudu ruhun ıstırapı güneşe dertleri...
Birden kararacak sanıldı yerle gök
İçtimaya çekilir diye düşünöldü canlı cansız mahlûkat.

Derin bir sessizlik...
Heyhat ki ne heyhat!
Güneşin şavkı
Sardı dünyanın yerini göğünü,
Vurdu şu karşiki teneke çatılı evin tek odasının camına
Haydi, dedi... Haydi açın gözlerinizi!

Bir kimsesizlik kendine geldi bu sesle
Saklayarak elindeki tiner torbasını...
Bir seri cinayetin sanığı kalktı sindiği köşeden
Düşlerindeki mutluluğu koyup ceplerine
Gömüldüler şehrin göbeğine ezerek ışığı.
Bir çocuk ağladı şu konaktan açım diye
Bir sütanne koşar adımlarını sıklaştırdı...

Bin telaşın içindeyken şehrin limanı
Dalgalar kahkaha attı sizle dalga geçtim diye
Ve gömdü tüm düşleri batık gemilerin kamaralarına.

9.4.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

N'olur Anne!

kocaman gözlerle
camdaki buğudan
bana bakan sen...
gülme bana öyle.
ben de bilirim
uçurtma uçurmasını,
salıncakta sallanmayı,
ip atlamayı,
elimde elma şekerıyla
kaydırdaktan kaymayı.
ama...
ama annem dedi ki;
sen artık büyüdün,
gir içeri!
ütüyü yap,
bulaşığı yıka,
evi topla...
tamam...
yapacağım ama,
boyum yetmiyor ki
ütü tahtasına.
n'olur anne,
izin ver,
bir gün olsun
ben de çocuk olayım.
izin ver,
daha sonra
'anne' olayım!

<embed src=' http://www.tatbim.com/files_mid/kinayi_getir.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'> </embed>

SERAP DEMİRTÜRK

N'olur Ey Yâr!

<center>
N'OLUR EY YÂR!

İmkansızlar denizinde,
Kulaç attım yoruldum.
Sahil uzak, ben bitkin...
Gözlerin gözlerimde,
Gözyaşı, deniz kadar tuzlu
Yalnızlığım, kulacım...
Dursam duramam
Kalan olmayasın,
Dayanamam.
Yüzsem mecalim yok,
Eş olam yâr düş/üne
Güç alam senden...
Çıksam kumsala,
Batık gemi misali,
Sarılsam kumlara
Tenimde can bulup...
Sar beni ey yâr
Köksüz bir yosunum,
Bak bana ey yâr,
Dipsiz bir kuyuyum,
Kıyma bana ey yâr,
Yaralı bir martıyım...
Gitme n'olur ey yâr
Uçamadığım ellere.
Heybende azığın olam,
Verem bu canı uğruna,
N'olur ey yâr, n'olur
Gözyaşını gözyaşıma kat da,
Duaya sal ruhunu
Bükerek boynunu.
Sensiz kalmayım,
Bensiz olmayasın.

6.8.2008

SERAP DEMİRTÜRK

N'olur

Ben bir minik karincacik;
Yürürüm, adimlarim minnacik.
Kocamandır yüregim,
Yaralidir ellerim.
Daglara az sözüm var:
Çiksinlar ya aradan,
Kurtulsam su yaradan.
Nicedir yürürüm,
Asamam daglari.
Ben bu dertten yanarim.
Karlariinda üsürüm,
Günesinde yanarim...
Egilsin daglar,
Yol versin, n'olur.
Esmesin rüzgar,
Savurmasin, n'olur.
Akmasin deli deli
Firat'im n'olur.
Sevdigime haber salin,
Yürüyemem yaradan.
Gönlümdeki murada
Kavustursun Yaradan.

SERAP HOCA
12.06.2007 10:45

SERAP DEMİRTÜRK

Na-Hak Yere...

Etek altından hayata bakmak
Kolay olsa gerek ya da
Peçeli ilişkilerle sürdürmek
Sahte sevdaları...

Tazı olmak,
Yiğit olmak,
Ferhat olmak,
Alıp ele sazi
Âşık olmak yalancıkdan...

Güneş balçıkla sıvanamadı,
Yüreğim bunları kaldıramadı.

Gömmüşüm sessizce
-farkında olmadan-
Adını sanını,
Özlemleri sayıklamalarımı,
Kaybolan düşlerimi...

Şimdi farkında olduklarımı
Bilerek ve isteyerek
Gömüyorum...
Ne rüzgar esin beriye
Ne kalemime mürekkep olayım.

Çıkar dilindeki sahte acımı,
Unutulanlar listene ekle adımlarımı...
Bil ki
Hayat adamdan hesap sorar...
Dimdik bir duruşu olmalı insanın
Ki
Gölgesinden ürkmesin.

Bir ömrün son noktasında
Durup da düşünüyorum kendimce,
Ellerimi yıkıyorum,
Yüreğimi yıkıyorum;
Aklanmıyor.
Ben de
Küsüyorum beyaza,
Karalar kuşanıyorum
Ve siyahın deliliğinde
Gülümsüyorum
Kimse görmeden.

08.01.2010 01:54:38
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Nağmede Dileksin

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>
-Tüm seven yüreklere-

Bir ömür geçti de mutluluk nerde?
İnleyerek kaldım her dem seherde.
Yokluğun düşürür acayip derde,
Adın nota olur nağmede sazda.

Yağmursun,dolusun,güneşsin, aysın.
Vuslata kenetli deli bir taysın,
Derdimi uzağa fırlatan yaysın,
Yolunu beklerim karda ayazda.

Yüreği yüreğe gül diye sarıp
Canında can bulup canıma karıp
Yâr diye dizinin dibine varıp
Sevdamı korurum bu derin hazda.

Ruhuna sardım yar candaki teni,
Üzmesin sakın sendeki beni.
Bir değil her mevsim beklerim seni,
Bükmeden boynumu olmadan nazda.

SERAP HOCA

Sevda ateşiyle yansa da bağır, sineyi çürütüp ezse de kahırlar, vuslat kapısının
anahtarı düşse de dipsiz kuyuya beklerim can tanem, üzülmeysin.

SERAP DEMİRTÜRK

Nakiştaki Düğümdün Sen

-I-

Anlaşılmazlığımın soluk renklerine,
Binlerce yama yaptım da
Söküldü bir bir düğümler...
Bütün kimliklerimi
Bütün maskelerimin ardına saklayıp
Gidişe hazırladım benliğimi şu dağa...
Yüzyıllardır sönen volkan
Dağlandı yüreğimin acısıyla
Patladı,
-Patladı,
-Patladı!
Hangi ırmak söndürür ki bu lavları,
Hangi anne susturur ki bu ağıdı,
Hangi kardeş gönül sarar ki bu yarayı!
Bu kurşuni hava,
Bu ölüm sessizliği,
Bu ruhu inciten kimsesizlik
Öteler sensiz beni...
Tüm yürek seslerine sağır yüreğim,
Senin sesin
Dökmüşken sırrını simama
Kan ağlar dilim,
Darmadağın olur gönlüm...
Geceler bitmiyor,
Gündüzler karanlık...
Ey benim gönlümün baki sahibi,
Bilmezsın
Ne zaman taş çarpsa ayağın,
Duamdır koruyan seni.

-II-

Gözlerimin karasına hasretindendir
Yokluğumun gecelerdeki anlatılmazlığı...
Hadi kapat gözlerini,
Düşle denizin mavisini
Ve sarıl bana sımsıkı
Unutarak özlemlili yokluğumu
Anlat bana sevdanı.

-III-

Gönlün ürkek bir kuş gibi titrerken
Aslan maskesine sarılan sen,
Nerelere sakladın vefanın güllerini ki
Büyükkken küçüldüğünü anlamadın gönüllerde.

-IV-

Kalsaydım dağlanırdı yüreğin

Kalsaydım üşürdü benliğin
Kalsaydın nefessiz kalırdın!
Bu aşk ikimize çok geldi sevdiğim...
Şimdi sen,
Yüreğinden kopan bu parçanda
Beni anmadan yaşa
Ve hüzün saçma gönlüne...

-V-

Düşle gerçeğin harman olduğu anlarda
-hatırlamadan gözümün kapalı mı açık mı olduğunu-
Bir tek adının aklımda kaldığını bil
Ya da şu duvarlara sor varlığının yok olmağını.

-VI-

Yük değildi sırtımda sevdan
Emektin ellerimde
Emektin gözlerimde
Sen bitip giden gençliğim
Sen erim, her şeyim
Seninle büyüdü gönlüm
Seninle yürüdü ömrüm
Sırtımda sen yoksun,
Bir demet kır çiçeği var
Ve sen
Tuttuğum elde,
Çektiğim halayda,
Yediğim aşta...
Sen evimin direği,
Sen gönlümün han-ı...
Hep var ol
Baksın bana gözlerin de
Nerde olduğun ne fark eder?

19.10.2010
Serap Demirtürk

SERAP DEMİRTÜRK

Nasıl Kıyılır ki!

herkesin şiiiri,

sevip de

sevilemeyenin ağıdı bu...

bir sevgi yumağı ile geldim sana...

anlayamadın

yüreğimdi gözlerimde gördüğün...

bilemedin...

büktüm boynunu sana...

bir damla su vermedin..

kuruttun..

ve..

geçip karşıma

sevgi adına gül dedin...

aşkı boğup ellerinle,

yalnızlığıma gönderdin..

görmedin seninle dirilişimi,

gölgeyi seni yakamadı..

şiiirimin dalını kırdın da

umursamadan deh dedin

binip de doruya

savrulup gittin yoluna...

bakarsın uzaktan bana...

bazı bazı

yanar yüreğim...

sen diye inlerim de

sus derim..sus..
aşk çiçeğini ezip geçen,
sana mı acır..
sus...
sessizliğin şarkısını dinle...
bir yanık ezgi var dilimde...
sanki senden gelen...
sanki dans ediyoruz..
ellerin bende...
güller tanık bu dansa..
güllerde kaldı adımız.
hani..
bir martının kanadında
okyanusu geçmiştik..
ya da
gecenin sessizliğinde
girip kol kola dolaşmıştık..
düş..evet..düştü bu...
hayat gibi..
ayağını çekseydin,
ezmezdin minik çiçeği..
bak..toprağa öz oldu...
canını verdi çiçek..
bakma bana..
gelişim yakındır..
yatarız yan yana...sevgili çiçek..

bekle...

biliyor musun...

seni..

sessizliğinde de sevdim ben...

yokluğunda da sevdim..

beni sevmek

zordur yazgım deyişinde de..

aşk yok dediğinde de..

hep...hep sevdim ben..

ama sustu dilim..

acır yüreğim..

alırsam ağzıma aşkın adını..

bil ki..

vedamdır..

ölümümdür...

çünkü..

bilmezsin..

ben de

adam gibi severim..

ölsem de

demem artık...

aşkımı!

<embed

src='http://mp3.mp3evi.com/TurkceMp3USDogruAdres1/NailYurtseverIhlamurlarAltinda/13.wma'width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Nasılsın Şu An?

İsterdim ki sonsuza dek kavuşamasa da sevenler, yansaydı yüreklerde özlemin sonsuz alevi.
Oysa o meşaleyi tutan elin, dizleri büküldü ve söndü alevin şulesi.Ve...unutmak denen rüzgar, esti tüm acımasızlığıyla. Serinledi yürekler bir an ve şimdi ayrı bir yangın var yüreklerde:pişmanlık. Ne giden ayaklar döner, ne düşen omuzlar kalkar geri. Bir ömre yetecek kadar güzelliklerle dolu olan bu sevda, yokluklara sarıldı.
Şimdi... yüreklerde bir derin boşluk var. 'Ah'ın sesi yankılanır da güler talih, insan denen varlığın değerbilmezliğine...Çiçekler soldu bahçelerde...Susuz kaldı menekşeler, büktüler boyunlarını.Sevgisizlik sardı yüreğin evrenini.
Aynalar...Görüp de gözlerdeki acının derinliğini susan aynalar. Kırılısalar, tek bir parça kalmasa...En minik ışıltısında bile gülerler sessizce...'Uykunda da, düşünde de, rüyanda da göreceksin gerçeği. Ben yok olsam da sevgin yaşayacak tüm pişmanlığıyla' diyen aynalara inat, susuyor yürek can.
Neden?

<EMBED src='http://ozel.balca.net/muzika/sevgi10056.mid' autostart=true>

SERAP DEMİRTÜRK

Ne Bileyim ki?

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Ne ektin ki sen de, ne biçeceksin?
Tükettin şu ömrü, görmedin beni.
Senin bu çöl gel al,ne içeceksin?
Yıktın tüm düşleri, sarmadın beni.

Kapadın gözünü, tüm gerçeklere,
Taktın o gözlüğü, al çiçeklere,
Verdin hayatını, kör bıçaklara,
Yıktın köprüleri, sürmedin beni.

Naz mı ettin bana, bilemedim ki,
Büktüm boynumu hep, gülemedim ki,
Nasıl yazgıymış bu, silemedim ki,
Bozdun bu saati, kurmadın beni.

<BGSOUND SRC='
http://www.saturn-soft.net/Music/Music1/MIDI/Nostalgia/easyforget.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Ne ki Zaman...

NE Kİ ZAMAN

Zaman ki en bilinmezi evrenin
Sınırının ucu kopmuş,
Yüreği örselenmiş,
Uçuk kaçık bir çocuk misali
Bir o yana bir bu yana çeker de bizi
Yaşadık sanar da kanarız
Kendi çevremizde dönerken...

Zaman en kuytu karanlığıdır evrenin
Ölüm kelimesinin anlamını bilmemektir yaşarken
Ölünce de bekleyişin bitmeyeceğini bilmemektir...

Zaman ellerimle tutamadıklarına
Dudaklarımla değemediklerime
Yüreğimle dokunmaktır.

Ruhun özgürlüğüdür zaman
Ve Allah'ın silahıdır...

18. 7. 2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ne Neye Gebe Kim Bile

Yetti gayri,
Oyuldu gözlerimin içi.
Çektiğim her ahla,
Yarıldı gönlümün dağı.
Dün var olan bu gün yok,
Toprak çorak,
Yetmez gözyaşları.
Umut bir kartopu,
Yok olur gün ışığında.

Geceden,
Gündüzden,
Aktan,
Karadan
Ve bilcümle dert yükünden
Korkar oldum.
Gölgem bile düşman bana.
Ekmeğine yağ sürüyor
Ruhumun karmaşası,
Dost bildiğim düşmanların.

Haydi
Yağlı ballı olun da siz
Tortop edin insanlığı,
Savurun şu bayırdan aşağı.

Farkında mısınız?
Yüreğinizin isini,
Özündeki şu kini
Soktunuz tırnağımın dibine.

Aynaya baktım
Yüzüm siyah,
Kaşım siyah,
Saçım siyah.
Yazgım,
Ne olur
Sen bari siyah olma!
Ben senin için
Sırtımda bakraçlarla
Su taşıyım Kaf Dağından.

Hadi
Doğsun güneş,
Filiz versin özümde hayat.
Bitene kadar güzel çalsın
Duvarımdaki çalar saat.

3.11.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ne Olur Ey Yaren

<center>
<img
src='http://img442.imageshack.us/img442/2535/d6ebdf5ffbe80cade899bf7jl8.jpg'>

Dokun!
Uzat ellerini de dokun
Gözyaşı değil bu.
Hani yolcu uğurlarken
Ardından su dökülür ya
Odur.

Uyan!
Seher yeli esiyor,
Korkuyorum sensizlikte.
Huzura gebe karanlık,
Yardım et, güneşim ol.

Dinle!
Ezanın ardından
Davetkâr selayı.
Rabbine kavuşmuş ya bir can
Azap türküsü değildir bu.

Gel!
Tut elimden kaldır,
Şözümüz vardı bir olmaya.
Ölüm çalmadan kapıyı,
Al beni gölgene.

SERAP HOCA
3.10.2007
05.30

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/38/www_antoloji_com_433238_159.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Neden Ağlarsın? / HECE

NEDEN AĞLARSIN?

Uzak diyârlardan sesin duyulur
Yârim diye çağlar neden ağlarsın
Rabbimden bize de vuslat buyrulur
Yârim diye çağlar neden ağlarsın

Adını gönlüme yazdım gül ile
Yok olup gitmedim senden sal ile
Arınım petekte bil ki bal ile
Yârim diye çağlar neden ağlarsın

Başın alıp gitmek ne zor bilmezsin
Bilinmez yollarda bensiz olmazsın
Ayrılık bir korken yalnız ölmezsin
Yârim diye çağlar neden ağlarsın

Uzat elini de bir tut n'olursun
Tüket özlemi de ah et n'olursun
Tutma tek salım da gel yat n'olursun
Yârim diye çağlar neden ağlarsın

Elin yanında bil sanki ahrazdım
Toprağa derinden bir hane kazdım
Serabı kabrinin yanına yazdım
Yârim diye çağlar neden ağlarsın

SERAP HOCA
10.08.2008 16:37

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/78/www_antoloji_com_1001278_605.WAV'wi
dth='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Neden?

Kadın, umudu koyup kıl heybesine
Verip gönlünün eline kendini
Düştü adamın ardına
Düşünmeden önünü, ardını...
"Nikâh kıyılır nasılsa." dedi,
Girdi bir haneye ki:
Sıcacık bir yuva
Her yerde bir kadının izi var...
Adam mutlu,
İkinci bir kadına sahip olmanın sarhoşluğu ile
Uzattı ayaklarını
"Bir çay yap!" diye ünledi...
Üç günlük oldu mutluluğu kadının.
Bir sabah uyku mahmurluğuyla yatarken
Kapı açıldı anahtarla aniden.
"Kalk." diye dürttü adamı,
"Biri girdi içeri."
Kalktılar...
Kapıda duran Ayşe kadın şaşkın
Kucağındaki bebesine sımsıkı sarıldı
Tutulmuştu dili
Bu nasıl işti!
"Anama bakıp geleyim,
Üç günlük dünya." deyip de gitmişti köye
Gelmemişti eri onlarla...
Şimdi aşağı mahallenin sarı saçlısı
Kimsesiz Fadime,
Bakardı hanesinde ona
Yanında kocası ve
Yatak kıyafetiyle... mahmur,
Üstelik şaşkın.
Sarı saçlarını yemenisinin içine sokarken
"Ne iş bu?" diye sordu Mahmut'a Fadime.
Adam, sustu bir an...
Oturup kaldılar hepsi.
Başlar önde...
Derin bir sessizlik çöktü eve.
Ne bileydi Fadime onun evli olduğunu,
Ne bileydi Ayşe, üzerine kuma geleceğini.
Mahmut, anladı arzularla yönetilmenin acısını
Ama... geçmişti gayri vakit.
Şimdi ne olacaktı?
Ayşe, yapıştı kaldı oturduğu yere.
Ne yapsa, nereye gitse
Evim dese, evi değil.
Erim dese, eri değil.

Çocuk ağlamaya başladı...
Fadime, "Süt getireyim mi bebeye? " dedi.
Ayşe sessizce "Peki." dedi.
O, mutfağa gitti
Kaldılar karı-koca baş başa.
Mahmut pişman, kadın hâlâ şokta.
Adam sustu, sustu...
Bir sigara yaktı, dumanı gerçeği saklar sanıp...
"İşe gideyim ben." dedi suçlu ve ezik...
Kalktı, giyindi... gitti.
İki kadın kaldı baş başa.

Ayşe, gül yüzlü Ayşe...
"Ne edem ben şimdi bu kadını? " der
Dalar derin düşüncelere.
Kapı önüne koyar koymaya da
Anacan yönü kıyamaz.
Kimsesiz, der... elin elinde irezil olur,
Ortalık malı ederler ...
Amma birlikte nasıl olacak ki...
Gitse kendi, bırakıp evini...
Baba evine dönse,
Nasıl gide ki...
Ah ne Mahmut, ah...
N'olcak şimdi?

Fadime, başını alıp ellerine
Çöktü odanın eşğine.
Fazlayım bu evde ben, dedi.
Nasıl da güvenmişti iki günlük sevdaya,
Nerden bilirdi ki evli olduğunu.
Oysa ne güzeldi üç günlük evliliği.
Nasıl da güvenle sarılmıştı kimsesizliğin yangınıyla
Erim dediği Mahmut'a.
Başını kaldırıp bakamıyordu Ayşe kadının yüzüne.

Öyle oturup kaldılar...
Gün, bebeye bakmakla geçti.
Hava kararıyordu,
Akşam ezanı okunurken kalktı Fadime,
Giydi ilk günkü giysilerini
Uzandı Ayşe'nin elini öpmeye
Çekti elini Ayşe, şaşkın...
Sustu kaldı.
Kapıya vardı Fadime, elinde bohçası,
Yüreginde umutları
Gidecek yeri olmamanın bilinmezliğiyle...
Ayşe yüreği ezik, gözü yaşlı bakarken ona
Belirdi kapıda birden Mahmutları.
Bir ona, bir ona baktı.
Sanki on yaş çökmüştü.
Ne ettim ben, der gibi...

Öyle duruyordu kapıda.
Ayşe'nin yüzüne bakamıyordu.
Birden gök gürledi yürekleri gibi...
Yağmur başladı usuldan usuldan,
Fadime, Mahmut'un yüzüne bakmadan
Süzülüp çıktı kapıdan
Yürüdü gözyaşına karışan adımlarla.
Mahmut çaresiz,
Ayşe suskun...
Fadime, ezik ama kararlı.
O sırada çocuk ağlamaya başladı.
Ayşe'nin boğazına düğümlenen hıçkırık,
Bir ses olup çıktı Fadime'nin ardından:
"Gel hele, çocuk acıkmış; sütünü ısıt
Nereye gidiyon? "

SERAP HOCA
22.02.2008 08:34

SERAP DEMİRTÜRK

Nedendir?

-Kabullenmesi zor olur bazı ayrılıkların.-

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>
Nedendir bu, selvi boylum, nedendir?

Bunca özlem, bunca acı nedendir?

Ağlar gözüm, söyler dilim duymazsın.

Nedendir bu, güzel gözlüm nedendir?

Sabah - akşam gözlerim hep yoldadır.

Elin vicdanından çok mu uzaktır?

Bilmez misin bağrım yanık, dertlidir.

Nedendir bu, güzel gözlüm, nedendir?

Gözden irak olmak suç mudur, söyle!

Öyle bir söyle ki bağrımıdeşme.

Benden gayrısını yar diye süzme.

Nedendir bu çektiklerim, nedendir?

1980

SERAP DEMİRTÜRK

Nedir Bu Halin?

Sarılamadan sımsıkı yaşama,
Dönüp durursun dönme dolapta.
Ne seni anlayan bulunur
Ne de yürekten seven.
Aldatılmışların hali var sende.
Neden halka halka gözlerin?
Bir burukluk var o boyun büküşte;
Bir dalgınlık, bir hüzün.
Nedir bu halin?
Koskoca dalgaları geçemedinse,
Dön geri sahile;
Yüzmen gerekmez ki!
Aradığın, açacaksa gönlünün kapısını,
Tek yol deniz değil ki.
Yer, gök senin elinde,
Serili ayakların dibinde.
Çaba sende,güç sende,
Umut içinde yeşerdiği sürece,
Ne hüzün kalır ne keder
Ne de mutluluk uzaktan güler.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/duygularim10051.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Nerdesin?

Sesin bir Çıglık, dağları aşıp gelen,
Gözyaşların bir sel, hüznü alıp götüreren,
Yüreğin bir yağmur bulutu, acıyı söndüren,
Sen, şimdi bilemem nerdesin.

Bakışların bir alev, değdiği yer yangın,
Özlemlerin bir kucak, bir kucak dolusu gül,
Hayallerin öyle temiz, doruklardaki kar,
Sen, şimdi bilemem nerdesin.

Umutların çam ağacı, yaz-kış yemyeşil,
Düşüncelerin arı kovanı, verimli ve güzel,
Ellerin, ah o ellerin; dostluğun yelpazesini,
Sen, şimdi bilemem nerdesin.

<BGSOUND SRC='
http://alaeddin.cc.selcuk.edu.tr/~mcan/midi/midiler/Tarkan%20-%20Unutmamali%20
1.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Nerdeyim Ben?

Nerdeyim ben?
Sende miyim?
Yürüdüğün yollarda,
İzim bile yok.
Soluduğun havada,
Terim bile yok.
Nerdeyim ben?
Gözyaşımdayken sen,
Ben nerdeyim?
Düşlerimdeyken sen,
Ben nerdeyim?
Bir izimiz olsa,
Seninle kumsalda;
O da yok.
Yoklukların içinde,
Tek gerçek senken;
Ben kimin gerçeği,
Kimin yalanı,
Kimin düşü,
Kimin umuduyum?
Hani demiş ya şair:
'Vazgeç kardeşim,
Ayrıdır bindiğimiz gemiler.'
Bunu diyen nasıl demiş,
Bunu diyen nasıl dayanmış?
Vazgeçemiyorum!

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Banaher.mid'true'loop
='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Nesin Sen?

img src='http://www.fotograf.net/ismailtutun/images/sergi2/103.jpg '
An olur, bir yudum suyun ferahlığısın,
An olur buram buram tüttersin içimde.
An olur benimle ben olur yaşarsın,
An olur süzülen gözyaşısın gönlümde.

An olur, kaleme sığmaz duygusun,
An olur, nedeni bilinmez coşkusun,
An olur, dudadımdaki türküsün,
An olur, söylenirsin tel tel sazlarda.

Hayal misin nesin sen, ben seni göremedim.
Gölge misin nesin sen, ben seni tutamadım.
Serab mısın nesin sen, ben seni bulamadım,
Sevda mısın nesin sen, ben sen, bilemedim.

embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10118.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'/embed
br

SERAP DEMİRTÜRK

Neydi?

Fırtına öncesi sessizlik yoktu
Ve birden koptu yürekte çığlık.
Esen ne, karayel mi?
Yıkıp gitti o dağ gibi yüreği.
Bir fırtına yaşandı ki
Gören de bilen de anlayamadı.

Bilinmezliklerin kumsalında
Adım adım ilerlerken
Batan güneşe bakıp
Yarını göremedi kimse.
Ne gidenden bir haber var
Ne kalanda bir gülüş...

Tükendi mi sevginin çimleri?
Unuttu mu gidenler kalanları?
Güven miydi sarsılan,
Sevgi miydi yok olan?
Darmadağın bir sahil...
Tek başına bir insan,
Kumsalda ayak izleri arar
Boşuna olduğunu bile bile...

<bgsound src='http://www.yagmurdamlasi.net/muzik/asi_mavi.mid' loop='-1'>

SERAP DEMİRTÜRK

Nokta

.

img src=' <http://www.milliyet.com.tr/2003/01/02/sanat/resim/san06.jpg>'

BGSOUND SRC='
<http://www.saturn-soft.net/Music/Music1/MIDI/Nostalgia/easyforget.mid>'

-

Hayatın içinde biz bir noktayız.
Yerimiz bundan fazla değil.

-

SERAP DEMİRTÜRK

O An Olsaydı Bu An

Bu an, o an olsaydı
Bakmazdı resimlerden bana gözlerin.
Bu an, o an olsaydı
Sarmazdı hüzün ipleri boynumu.
Bu an, o an olsaydı
Akmazdı gözlerden yaşlar kendince.
Oysa,
Şimdi o anı unutturmaya çalışıyor hayat
Seni alıp elimden.
Mümkün mü diye çağlıyor gönlüm...
Mümkün mü gönül bunca hardayken,
Unutmak nedir ki...
Baksa gözler bile boş boş
Şu güneş tanık değil mi...
Şu bulut
Ya şu şarkı...
Bir şarkısın sen, diyor.
Hepsi tanıkken bunca yaşanmışlığa,
Bu an, o an olmasa...
Beyin unutulmalarda yüzse bile
Bak nağmeler haykırıyor sevdamızı,
Güle güle sevdiğim.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Oğlum

img src='http://www.ailem.com/images/photoalbum/seniseviyorum.jpg '

- Őahincan'ıma-

İçimde bir umut,
Gönlümde bin acı...
Sarılmak isteyişim
Büyük bir korkudandır.
Gözümde gözyaşları
Akmak için beklerken,
Ben umuda seslenirim
Acıya el sallayarak.
Tükenmesin umudum,
Bitmesin hayallerim,
Onlara bağlı sanki
Oğlum senin yaşamın.
Canımın içisin sen.
Gözümün nurusun sen.
Sen gül diye canım ben
Vereceğim ömrümü ben.
Bitecek bu kara günler,
Tutacağım elinden,
Uçacağız el ele
Bu dans bizim, kime ne?

Annen
Serap ÖZALTUN

embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/nerdesin.mid ' width='200'
height='55' autostart='true'br

SERAP DEMİRTÜRK

Olay, Bu / Düz yazı

Bugün yüreğime sordum seni nerde diye...Delisin, dedi. O, hep orda. Oysa zaman zaman sensizliğin zincirleri zorluyor damarlarımı ve sen diye diye ölmek istiyorum. Nedensizmiş sevdaların kaynağı, biliyor musun? Öyle bir rüzgar esermiş sam yeli misali, gelir kucağına oturmuş aşk, gülen gözleriyle ve sen, ne olduğunu anlayamaz, sarsılırmışsın fırtınadaki gemi gibi. İşte buymuş aşk misafiri...Olmadı, misafir demek olmadı. Gider misafir dediğin, süresi dolunca...Oysa, damarımdaki kan gibi benimleyken sen, gidemezsin ki benden bir an bile. Şimdi yoksun, neredesin bilemiyorum...Döner misin gittiğin yerlerden onu da bilmiyorum. Bildiğim tek şey, yaşamamın amacı olduğun, beni öylesine sevdiğin...ve bildiğim tek şey sevgine inanmak...Seni düşündüğüm kadar mı düşünüyorsun beni...Bu, hiç önemli değil...Senin, bu evrende var olman ya da bir gün olmaman da değil. Önemli olan ruhunun bir yerinde yer etmiş olmam...Biliyorum ki ordayım, biliyorsun ki bendesin. Olay bu.

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Olur ya...

Olur ya bir gün benden haber alamazsan,
Nerdedir diye arayıp durma.
Beni kelimelerin şarkısında-
Beni şiirlerin hamamında
Sevda türküleri söylerken bul.

Olur ya bir gün benden haber alamazsan,
Nerdedir diye sakın yanma.
Beni şu karşı yayladaki
Kır çiçeklerinin ortasında
Sevda türküleri söylerken bul.

Olur ya bir gün benden haber alamazsan,
Nerdedir diye dertlenme.
Aç yüreğinin bahçesini,
Beni, koyduğun o yerde
Sevda türküleri söylerken bul.

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Oluncesevememseni.mid'
width='200' height='55' autostart='true'>

' <div align='center'>Hayatta

En Kötü Şey;

Merhaba Diyerek

Birleşen Ellerin,

Elveda Diyerek

Ayrılmasıdır... </div>

SERAP DEMİRTÜRK

Onulmaz Dert

img src='http://img182.imageshack.us/img182/1883/kalpro2ov0.jpg'
brfont face='Comic Sans MS' font size='3,5 pt' color='#cc0000'

Su olmak istiyorum akmak için,
Yel olmak istiyorum esmek için,
Güneş olmak istiyorum yakmak için,
Gül olmak istiyorum solmak için,
Kar olmak istiyorum üşütmek için...

Oysa ben bazen çok şeyim
Ve bazen ben hiçbir şeyim.
Dağlara doruk olsam,
Varmasa bana tenin.
Dünyaya magma olsam,
Uzanamasa bana elin.
Masaldaki cadı olsam,
Sevmese beni yüreğin.

Git çok uzaklara
Görmeyim seni.
Var git ıraklara,
Duymayım seni.
Kapa şu gözlerini,
Görme duamı.
Tıka kulaklarını,
Duyma dilde adını.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Öf Be Hayat!

 ey insan </p>
<font face='Comic sans MS' font size='2 pt'
color='black'><light>

<img
src='http://www.kinho.com/kin-ho-photographer-famous/images-famous/Milliner.jpg'>

Kapatıp da gözlerimi,
Dalınca ruhun enginine
Binlerce gönlün ırmağında
Aktı rengarenk kirler.
Tutarken aynayı herkes kendine,
Bencilliğini sır edip
Gülen yüzlerle sunarlar
Aritamadıkları benliklerini.
Eller girerken ceplere
Sadece kendileri için
Umarlarken medet dudaklardan,
Borçlandıkları vefaları
Sessizce öderler nakit olarak.
Kardeşlik denen olguya
Utanmadan sarılan dostluk,
Hayâyı koyup cebe
Sinsi gülüşlerle girmiş kola.
Hastanın kanı üzerindeki kâr,
Edepsizi bile sessizce aklar.
İyilik kanat takmış,
Kötülüğün ayak tozunda kaybolmuş.
Öf be hayat dedirtti bu düş,
Dayanmak için insan olmak ne zormuş.

11 Ekim 2008 Cumartesi
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Öğretmenim, Ben Elif

img

src='http://tn3-1.deviantart.com/fs13/300W/i/2007/067/4/a/Flowers_by_SleepySh.jpg'

karlı bir Ankara sabahında,
eşsiz bir renkti o,
çocuğun minicik ellerinde.
titrerken dudakları,
donarken elleri,
gözyaşları gibi...
yapışmıştı o tek güle,
sımsıkı.
bekledi....
saatlerce bekledi,
tören bitmiyordu...
okul diyorlardı,
öğretmen...
alkışlar geliyordu kulağına,
onunsa ayakları kar içindeydi.
şimdi biter tören diyordu içinden,
gelir al yanaklı öğretmen...
veririm sevgimi yanaklarına,
ellerimde titreyen şu gülle.
sanki kar yorgandı,
sanki bitmeyecekti zaman.
sırtındaki karları silkti,
gözlerindeki ışıltıyla ısınarak.
birden şaşırdı,
dalgınlığını bozdu sesler.
tören bitti dedi,
haydi öğretmenim..gel.
öpeyim o kocaman ellerini,
gelemedim sınıfına,
olamadım öğrencin...
ama bak geldim sana.
ta uzaktan seçti,
gelişini gözledi titrerken dişleri.
öğretmenim, dedi
öğretmenim...
ben Elif,
ezdi kalabalık,
cılız sesini...
duymadı sandı,
buyur yavrum diyen ses,
döndürdü onu geri.
ben dedi, ben...
senin için büyüttüm,
saksıda...senin için..
titrerken...
diyemezken sözleri,
öğretmen uzandı
ve arkasındaki kızın
o al yanaklı paltolu kızın

elindeki güllere uzandı.
düştü omuzları,
titredi ruhu.
dondu gözyaşı akmadan,
yutkundu kaldı.
ama..dedi
duymadın ki,
ama dinlemedin ki...
ben...
ben...
ben seni
çok
çok seviyordum.
düştü elinden çiçeği,
ezdi binlerce ayak.
kimse görmedi...
kimse bilmedi
yiten sevgiyi,
düşen çocuğu
ve
ezilen onuru.

SERAP HOCA

img src='http://www.giresun.gov.tr/html/troika/images/2006-286.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Ölmeyen Şarkı

her hüzünlü gece
saklar binbir ağıdı da
sarar sarmalar
kimsesizliğine yananları...
dilde bir dert türküsü
yüreklerde bir serin yel...
kim kime ne demiş,
yürekler nasıl yanmış
unutmuş kağıt kalem.
bir şarkı var,
ezgisi kulakta,
sözleri yürekte...
gecelerin ağırlığında
sızlatan
dağlatan
vefayı eş sanıp
notalara sığınan...
şimdi
ne sevda türküleri kaldı dilde,
ne umut şarkıları...
yalnızlıklar da saklandı;
karanlık, dilsiz...
rüzgar eser arada,
çıkart özlem gizinden
gider bir yüreğe
inleyerek sığınır.
dilde o garip ezgi,
hala söylenir.
bitmeyen şarkılara
yüklenir:
yalnızlıklar,
ağıtlar,
umutlar,
sevdalar...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ölü Bir Yürekle

<center>

ÖLÜ BİR YÜREKLE

Kürek mahkumu bu yürek,
Gayri bana ne gerek...
Cezam çok ağır,
Hadi gardiyanı çağır...
Diyecek bir çift sözüm var:
Kursunlar yeniden mahkeme,
Versinler hakkımda karar.
Her şekilde yere bakar gözlerim...
Kapansın kapılar ağır ağır,
Yaftam boynuma asılsın;
İdam mahkumudur bu, denilsin.
Ne! Müebbet mi çevirdiniz cezamı?
Ne fark eder ki...
Öldürdüm seni ben de yüreğimde,
Diyorum bunu cümle aleme.
Kimsesiz duvarlara çizdim
Senli anılarımı.
Gözyaşımla kardım,
Kuruyan boyaları.
Yastığım bile sen kokuyor,
Bu tek kişilik koğuşta.
Gömdüm kendimi yalnızlığıma,
Tükettim ömrü sensizlikte...
Şimdi deseler ki:
Çık, git buradan.
Nereye gideyim, kime gideyim?
Kapatın kapıları,
Ben yüreğimdeki ölüyle
Yaşarım burada tek başıma.

8.7.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ölü Deniz

-'aşk kanıyor' demiş şair... ılık ılık
dokunma
kanasın...
aşk, kanadıkça yaşar.-

<img
src='http://gallery.istanbul.gov.tr/Portals/FotoIstanbul/images/b/b5a2abd0d07f4ef88e
d2c3da13c45256-12770.jpg '>

sakladım seni yaprağın ayasına,
gözlerim bakışlarını en geriden...
bir göz süzüşüne hasretken
düşerim sensizliğin yoluna
giderim bir bilinmeze
ıslak yüreğim ve
yazmayan kalemimle...

bekledim acabalara sarılıp sıkı sıkı,
ömrümün hesabını tutup günlerce...
ağır bir bedel geldi önüme
kıvrandım...çaresiz
yürüdüm bulduğum yolda
sensizliği cebime koyup
unutup gözlerinin güzelliğini...

nedendir diyemeden yazgıma
sormadan kimseye yurdunu yuvanı...
bir ben yokum sanki senin dilinde,
çare desen yok...umut desen ölü deniz...
ne zormuş seni sensizliğinde
sonsuzluğa gebe günlerde de sevmek...

bilseydim sevdiğini...gider miydim?

22.8.2006/Ankara

SERAP HOCA

<embed
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/kuday_sahinalp/kuday_mozart_40senfoni
.wma'width='285' height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle'
controller='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Ölü Geceler

Gece...
Saatin tik takları deliyor karanlığı,
Upuzun bir yolun başını tutan bir deli,
Çığlık çığlık haykırıyor
Adımı unuttum diye...
Nedenler bir balon olmuş
Bırakmış biri ipin ucunu
Yolun öbür ucundan bir el uzanıyor
Ay tutuluyor
Karanlığa gömülüyor şehir
Ve kimsesizlik sarıyor
Sahipsiz elleri...
Vakit bu vakitken,
Alıp eline vicdanını
Köşedeki banka oturdu biri,
Aldı verdi ömründen günleri bir bir,
Düşündü de çıkamadı içinden işin,
Derinlerden bir ezan sesi mi geldi,
Yoksa o mu böyle olsun istedi, bilinmez...
Dalıp gitti uzaklara,
Uzağı yakın etmek istedi...
Gözyaşı aksın, ruhu arınsın...
Olmadı,
Kapanmıştı gözyaşından gelen cümle kanallar...
Boğazındaki yutamadığı düğümü,
Çıkarıp savurmak istedi Mayıs gecelerine.
Umut türkülerinden alacak ahını,
Tuttu şu dilsiz dilenciye verdi...
Güldü adam,
Diyebilseydi ne derdi ki...
Saatin sesini özlemek vardı,
Döndü geri ev denen çatı altına...
Bir ümide sarılıp
Saldırdı dört bir yana,
Anısı olmayan bir şey aradı,
Bulamadı...
Oturdu, kimsesizliğine güldü...
Vakit, sabaha davetkâr bakışlı,
Çile, yüreğe dolmuş bir file...
Lambayı söndürsem, dedi içinden
Güneş geri gelecekti nasılsa,
Dün geceki seferinden.
Camın önündeki kolları,
Acıdı pervazın duyarsızlığından...
Buz gibi bir suyu
Çarpmak vardı şimdi
Uzaklardaki bir nehrin
Sıcağa inat savrulan sularını...
Kimsesizliği gömüp geceye
Giymediği gece giysilerine baktı
Ve kapının tokmağı ile vedalaştı...
Sevgisizliği çıkarıp ininden,

Kurutmak isterdi gün ışığında...
Bir ayağı diğerine,
Kolları bedenine sımsıkı sarıldı.
Kimse duymadı o davudî iç sesini:
Benden başkası yok mu bu cehennemde!

22.07.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ölü Günler

Kalem isem kırılıydım,
Yaprak olup ah solaydım,
Damla damla erir iken
Zehir içip yok olaydım.

06.11.2008

Gece ölü...
Şimdi gündüzler de öldü.
Gözleri ıslatan gece,
Sindi de heybesine gözbebeklerinin,
Korkuyla titreyen ruhu
Teselli edecek sözler,
Saklambaç oynamakta
Geceleri ölen çocukluklarla.

18.11.2009

-Karanlık, beni koru...-

Özlenmek ve unutulmamak, her sevilenin hayali değil midir? Oysa sen unutan, ben unutulmuş oldum sanır; sanır da dövünür bu deli gönlüm. Kim bilebilir ki unutulduğunu? Kim görebilir ki başka yürekteki yerini? Düşlerime zincir vuramazsın, hele ellerime! Sen ki gönlüme zincir vurdun, harcama gücünü artık ellere.

5.1.2010

Liman falan hikâye
Sığınak kelimesini silin sözlükten.
Bütün uçurumlar, eş yalnızlığa.
Bütün ihanetler yakın, sevgilere.
Ne güzel unutuluyor da
Nasil sarılıyor insan kendine...
Midemin duvarları ığıl ığıl kanıyor,
Tırmalıyor pençelerim ruhumu...
Bunu bana kim yapıyor!
Çekin dalgalarını üzerimden
Ay ışığı battı, güneş tutuldu
Dünya karanlığa gebe...
Her beden, arzularının dibinde
Beni kim siyaha boyadı!
Kalksana yattığın yerden...
Beni soktuğun delikten
Söyle, kim çıkaracak?
Ruhunun bayramı kaç gün sürdü?
Saltanat-ı şiir kime yaradı?
Bütün yavru karettalar

Denize ulaşmaya çalışıyor;
Suyu göremeyen ölüyor.
Set çekin önüme,
Ulaşamayım suya.
Yok olayım yokluğumda
Ölümüne ağlayayım...

22.2.2010

Yanlışları, yanlışları yapanda tüketmeyi denemek... Zordu belki ama denemeye değermiş. Farklı aynalar, sadece sana bakmaya hayranmış. Şimdi o aynaların odasından çık ve bak...Gerçek ayna, hayatın ta kendisi.
Bu ayrılığı ellerinle hazırladığını bilemedin. Şimdi üzüntü salına binme gözyaşı denizinde yüzerek! Kendinle birlikte kaç kişiyi batırıyorsun, hiç düşünmedin! Anılara sığınıp kalmak; güle güle git, diyememek...Ölümün diğer adı: Ayrılık.

17.3.2010

Yokluğunun verdiği dayanılmaz ezikliğin altında ruhum boğulurken derinlerden bir yerlerden kimliğim, başını kaldırmaya çalışıyor; gözlerindeki yaşlar engel oluyor görmesini evreni. Yüreğimde artık hiç gökkuşağı olmayacak sanki. Derin bir yerlerinde varlığımın, kocaman bir bıçak yarası var... Bu bıçağın sapını kâh sen tutuyorsun, kâh ben, kâh başkaları... Şimdi sen bir yalnızlığın kumsalında, ben bir ıssızlıkta uyurken bir kedinin miyavlamasına, bir kuşun kanat sesi karışıyor. Beyaz önlüklü bir doktor, nabzımızı ölçüyor nemli gözlerle... Meraklı bakışlar, suskun diller ve soran beyinlerin arasında biz - geçmişle geleceğin köprüsünden ayakları kayan iki inatçı keçi- vurgun yemiş gönüllerimizi dinlendirecek sahillerde, bulanık sular içinden bir nebze berraklık bulup gözlerimize bakmak istiyoruz; ama yok, battıkça batıyor çamura ayaklarımız, ellerimiz...
Başka eller ne kadar yabancı, ne kadar uzak... Sanki beraber doğmuşuz; sanki bu asi ve isyankâr gönüllerimiz, birbirimize ötelere beri asılı da haberimiz yok. Hadi, salın bakalım gölgemden uzaklara...

14.5.2010

Ne gariptir ki gönlün bulanık suyunu sadece aşk temizliyor ve bataklığa çevirip gerisin geriye yok oluyor. Vakitlerin arasına sıkışan benlikler, gönüllerin isini silebilecek canlılara teslim ederler aşklarını.
Ruhum kördüğüm oldu yokluğunun depreminde. Serseri bir mayın mıyım ki ben, "uzaklık" oldu adın.
Bir bilsem, neden sarhoş oldu umut? Tükensin artık gölgedeki ağıtlar. Sanki dokunduğum her yer yanıyor.
Yıllanmış aşkların gözleri kör oldu, nedeni sorgulayacak diller sustu. Huzur, sana armağanım olsun. Varlığımıza bulaşmışken ruhun, nereye gider ki bu beden! Sana

ihtiyacım var...

15.05.2010

Çığlık çığlık bağılıyor iç sesim.
Şavruluyor dört bir yana günler, aylar, yıllar...
Kırık dökük anıların altında kaldım;
Ezildi yüreğim,
Ağlıyor benliğimin deklanşörü
Ve gözlerim dağlıyor her kare fotoğrafı.
Nerdesiniz, demeye çalışıyor dilim...
Ses yok!
Dalgaların altında mı kaldı da
Yedi iklim öteye gitti düşüncelerim?
Nerede kaldı sığındığım liman?
Bir hortum mu alıp götürdü her şeyi?
Yoksa her şey yerinde de
Ben mi yokum içinde;
Sen mi yoksun?
Bilemedim...
Gömdüm bedenimi,
Susturdum ruhumu;
Kırdım özlemin zincirini,
Giderken kendimden.

21.5.2010

Bir sevda mezarlığı olan yüreklere sadece bir huzur fırtınası gerek. Burkuluyor içim, nedensizce... Bir şişenin içindeki gemide kimsesiz bir kaptanım ben zaman zaman... Dökülen bir şeyler var; ama bilemedim, seçemedi yaşlı gözlerim...

24.5.2010

Hayatın kör bakışlarının baskısını üzerinde hissetmeden süregiden günler, bir gün dolandı ayaklarına. Savruk, pervasız ve ezik gönlü, bir anlam kazandı nedensizce. Basıp geçtiği çiçeklerin renkleri parladı yüzüne; kuşlardan gelen mutlu ezgiler, yer etti kulağında. Adımları uçarcasına götürüyordu onu bir yerlere. Yüzünde engelleyemediği bir tebessüm ve dudagında hoş bir ezgi ile... Hava nasıldı; sıcak mıydı, soğuk mu? Kimin umurundaydı ki... Yağan kar, yakıyordu yanaklarını ve okşuyordu adeta ellerini. Şu ayak basılmamış bahçenin karlarına yatıp uzanmak ve göğü seyretmek istedi. Üşümek mi, kimin aklında ki? Bütün yüreğini saran hoş bir tebessüm kaldı aklında ve anlamlı bir "merhaba"... Ardından ne konuşmuşlardı, o demir kapılı yüreğinin kilidini kim, nasıl açmıştı? Bunun cevabını bilmiyordu; ama şimdi diyordu ki: Hayatın bakışları kör değilmiş.

27. 5. 2010

SERAP DEMİRTÜRK

Ölüme Sesleniş

ey ölüm!
kapalı mı tutacağım gözlerimi
açık mı,
daha bunu bile öğrenemedim
ya da
kulaklarım bende mi kalacak
geride söylenenleri
aklı selim ile duymak için.
vazgeçmek mümkün mü
sana sarılmışken özlemle...
soğuk musun sıcak mı,
bulut musun rüzgar mı? ..
sendeyim bugün
duy beni ölüm...
tırnaklarım
duymadı algılarını..
sevgilerim
vermedi bana bir anı...
nerde
bir ömrü paylaştıklarım?
dizi dizi yüzlerde
sevgi yok.
huzur,
belki huzurdur bu ifade.
dingin bir beyin....
rüzgara vermiş yüzünü ten;
içinden geçiyor
serin yel.
ölüm!
korkutamadın beni
istediğinde gel.

<embed src='http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

<td width='70' bgcolor='#000000'><img
src='http://www.cemaat.com/pics/the_mood_of_winter.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Ömrün Silsilesi

-Güvenme ey sevilen sevildiğine,
Gülünür bir gün de senin ahvâline...

Bazı bazı
Dalıp gidiyor da derinlere
Bazıları kafalarını uzatıyor
Beni gör, diye...
Bazıları saklanıyor,
Uzak dur, diye...
Bazıları da kenetleyip ellerini böğrüne
İzliyor öyle,
Alaylı...
Oysa
Düşünmekten yorgun bedeniyle
Varla yok arası bakıyor
Onlara
Ve
Kendine.
Sayfa sayfa doluyor hayatının kitabı...
Gerideki sayfalar ezberde,
Gelecek sayfalar silik...
Kim bilir ki,
Kim bilir;
Kim kime bükük,
Kim kime yanık,
Kim kimin katili!
Gerilerdeki güneş,
Kendinden beklenmeyen bir hamleyle
Yakar gönlü,
Dağlar...
Eritir çile yumağını
Ve
'Çöldeyim, bir yudum su! ' diye ağlayana
Can olur çilenin ağdı.

2.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Öpülesi Eller

Ey yar,

Ellerimdeki kır çiçekleri kokmuyor artık,
Gönül duraklarında bekleyişlere
Gözyaşlarım da yetmedi....
Bunca yanmışken ben,
Dağlara taşlara
Sen diye adını yazmışken
Nerdesin sen?
Bilinmezlere mi sakladın yüreğini,
Başka sevdaların gölgesinde mi kaldın?
Hani şu yaşlı gözlerimiz bir gün gülecekti...
Hani söz vermiştin...
Bak, ağardı saçlarım...
Tek bir beyazım yoktu sözler verdiğinde...
Şimdi...bir tek siyahı kalmadı saçlarımın...
Dizlerim taşıyor artık bedenimi...
Düşlere sakladım seni...
Belki diyorum...
Belki gelir, unutmamıştır.
Hiç...hiç yitirmedim ki umudumu.
Dün sabah içimde bir sevinçle uyandım...
Düşümde ikimizi gördüm...
Öyle mutluyduk ki..
Gene eskisi gibi okul çıkışıma gelmiştin.
Babam görür diye nasıl korkmuştum da...
Sen,
Öyle güzel bakmıştın ki gözlerime
Korkular kanatlanıp gitmişti yüreğimden...
Deniz kenarında yürürken seninle,
"Bir gün" dedin...
"Unutma bir gün seninle bu yolda
Özgürce, kimseden korkmadan yürüyeceğiz..."
Nasıl kıpır kıpırdı yüreğim..
Saçlarımın örgülerini
Tek tek ellerinle çözmüş,
'Duvağını da ben açacağım senin.' demiştin...
Canım...
Şimdi düşünüyorum da
Hayat, ikimize de bu anı yaşatmadı.
İyi misin, nerdesin bilmiyorum bile.
Şu sandıkta sarardı duvağım,
Gelmedin ey yar.
Gurbet aldı da seni,
Vermedi bana bir daha.
Nasılsın, nicesin soramadım.
Senin gideceğini duyduğum o karlı kış gününde
Nasıl da beklemiştim yolunu.
Gelir mutlaka dedim hep...
Gelmedin.

Bir ömür geçti gelemedin.
Hangi deniz aşırı ülkeler aldı seni
Bilmiyorum.
Ey yar,
Sen de beni düşünürsün bilirim...
Unutmazsın bilirim...
Yüreğe düşen kor yakmıştır, dağlamıştır,
Bilirim.
Bir gün bile aklımdan çıkmadın...
Şimdi...
Dizlerim tutmuyor artık,
Nine oldun diyorlar...
Ninelerin torunu olur...
Oysa ben hala
Seninle şu okul bahçesinde
Diz dize oturup
Düşler kuran kızım.
Gözlerimin önüne düşerdi perçemlerim...
Perçemimi parmaklarıyla tarayan o ellerini
Öpsem, öpsem ve
Dilesem Rabbimden salımı tutsa o eller.

13.12.2006

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/u/Unutmayacagim.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Öylesine Bir Söz

belki bir gün ölüm sessizce çalar kapımı
belki de binlerce sesle gelir
ve heybesine koyup benliğimi
götürür dağlar ötesine
ama bilmez ki
yüreğimin izi kalır
binlerce yürekte...

belki bir gün ölü buluruz sevdiklerimizi
kırılır dalımız kolumuz
gözyaşıyla yıkanır yüzümüz
ama
açtığımızda gözlerimizi
şu nergis gülümser
bizim bakışlarımızla,
şu şiir kanatır içimizi
duygu seliyle...

belki bir gün
ölüm çalmadan kapımızı,
biz öldürürüz içimizde
sevdim dediklerimizi...
ağlasa da yürek
sır vermez gözyaşı
ve yutkunur boğazımızda bir şeyler
yumruklar sıkılır
vurulur duvarlara,
kanayan yürek çatlar ortadan
ve hasretlikle bir olup da ölüm
tırmalar bedenimizin duvarlarını
çaresizlik haykırır,
kin yalvarır,
insanlık utanır
ve sevgi büyür...

25.6.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Öylesine.../ Düz yazı

Ne kaldı geriye...hiç...Evet sadece hiç. Şu anki duygularımı kaybetmeden kaleme alabilme isteginden başka bir şey yok içimde. Bu sabah, bulaşıkları toplarken içimi titretti gene ezanın sesi... Sabah namazını kıldım...Beş vakit değil, sadece sabah namazında huzuruna çıkıyorum iki gündür Rabbimin ve uykuya yenik düşmezsem tamamlıyorum Yasin'imi... Hediye etmek istiyorum cümle sahipsiz mevtalara ve sevdiğim ölülere...

Seccademi katladım, anneciğimin her vakit bana gelince kullandığı namaz örtüsünü -kokusunu arayarak- katladım... Sonra yattım gene, mecburen. Neden mi mecburen? Çünkü zorunlu istirahatteyim, dün bayılmışım kürsüde ders anlatırken... Hastanede beğenmedi doktor gidişatımı, "Dinlen" dedi... Ruhum, bedenim dinlenmek zorundaymış... Nedir sizi üzen, dedi doktor... Ne gariptir ki hiçbir üzüntü cesaret edip "Ben birinciyim" diyemedi. Yarışır gibi beynimde dans ediyor düşünceler, çatlayacak beynim.

Uyudum ya hani namazdan sonra bir saat falan uyumuşum... Bu arada bir rüya gördüm, sanırım rüya idi. Annem duruyordu her zamanki giysileriyle karşımda ama farklıydı, öptürmedi "Artık öpmeyin beni. " dedi ...Benim ona soracağım bir şey vardı, sordum ama cevap vermedi.. Bana bıraktı, bize bıraktı cevabını. Tüm çocukları ve torunları koridorda bekliyordu, hep birlikte evini kapatıp çıkacaktık ...Ben o telaş içinde onun yanında eğilmiş, saçımı yıkıyordum -üzerimi ıslatarak-...Nasıl da farklıydı yüzü! ... "Artık öpmeyin beni..."

Ne kadar şanslıydım ki ben 'giden'i görebilmişim. Şimdi ben dünden beri bedenimi dinlendirdim ama ruhumdaki trafik, alt üst. Düşünceler, duygular birbirini ezip geçiyor ama hiçbiri nereye yerleşeceğini bilmiyor. Sevgi en çok ayak altında dolanıyor; anne sevgisi, baba sevgisi, evlat sevgisi, vatan sevgisi, bayrak sevgisi ve yârin, o güzel yârin sevgisi birbirine dolanıyor. Sadece ve sadece tüm sevgileri ezecek kadar güçlü ama canı istediğinde "el" olabilmeyi becerebilenin elinde bir şey var, nedir göremiyorum ama bir yerlerim acıyor, sanki içim kanıyor... Bilmiyorum. Bir yere tutunmak istiyorum, her yer kaygan, gene düşüyorum... Kolonya kokusu... sesler.. Serap Hoca'm aç gözünü...

Açmak istemiyorum gözlerimi... Uyumak ve öylece kalakalmak istiyorum en mutlu hayalimin içinde, hayal olduğunu unutarak ve ayışığının gücüne inanarak...

31.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Özlemim

Ne yazmak istediğimi bilmediğim
Ya da
Yüreğimin gözyaşlarının yönünü hissetmediğim anlarda
Şiirin tam ortasında buluyorum kendimi...
Bugün ben,
Anneme gitmek isterdim...
İyi beni doğurdun, deyip
Her yıl olduğu gibi
Ona teşekkür etmek isterdim.
Bugün ben babamın ellerinden öpmek isterdim.
Hocanımın geldi, aç kapıyı demek isterdim...
Oysa
Hatıralara takılı kaldı arzularım,
Ellerimde kaldı tek gülüm.
Bugün 6 Ocak biliyor musunuz,
Bir büyük aşkın meyvelerinden ben,
Diğer meyvelerin kollarında
Anarak annemi kırkında
Bakarak dört yıl yol gözleyen nişanlıların resimlerine
Yad ettim onları buruk bir özlemlerle.

Hayat dediğiniz garip bir hazan diyorlar,
Yeşeren tek bir yaprağı olmayan
Sadece sararan yapraklarla gülümseyen bir an...

Hadi gülümse Serap Hoca,
Bul gene en kötünde bile bir güzellik
Ve tutun hayata sımsıkı...
Bak açtığında kollarını,
Ne çok dostun sarıyor seni sımsıkı
Ve iki kuzun sana uzatıyor ellerini.
O küçücük avuçlar büyüdü annesi,
Yaşlandığında onlar tutacak ellerini...
Şimdi ben
Bu karmakarışık duyguların gözyaşlarını
Damlatıyorum istemeden hazan yapraklarına...
Bakın, ne güzel yeşerdiler an be an,
Hadi hocanım sen de biraz canlan
Ve silkin karanlığından.

6.1.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Özlemin Dili

-elbette var benim de bir yüzüm
yüreğime ulaşanda kaldı közüm.-

'Yüreğimin canı' dediğinde
Sızlar için sessizce de
Yüreğine akan,
Özlem diye çığlık atar.

Nicedir ses yok
Gökteki yıldızdan...
Boğulan neydi,
İncecik kınnapa dayanamayıp da...

Özlem çıkmışken doruğa,
Sevda dalmışken derinlere...
Kanın kadar senken sevilen,
Ne sarı,
Ne mavi
Ne de pembe...
Gökkuşağının hiçbir rengi
Yürekteki kıpırtıyı hissedemez...

Siyahın göbeğindeyken acı,
Kırmızının hasındayken sevda,
Çocuğun ellerindeyken umut,
İhtiyarın bükülü dizinde kaldı vuslat.

Nice acılılar sahneden alkışladı,
Sevmeyi bilen aşıkları.

SERAP HOCA

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/64/www_antoloji_com_580864_69.MP3'width
='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Özür Dilerim

Dur bir dakika
Kızma bana...
Bir an için sen de
Ben ol benimle...
Yaşa kendini
Düşlerimin içinde...
Solu kendini...
Hak ver bana.

Dalgalar mı getirdi,
Rüzgar mı savurdu,
Kar taneciği mi uçurdu
Seni yüreğime?
Bilmiyorum....
Bildiğim tek gerçek
Herşeyin yalan olduğu...
Sen yalansın,
Şiirler yalan,
Şarkılar yalan,
Umutlar yalan..
Herşey
Ben kadar serap.
Kayboluş mu,
Tükeniş bu mu?
Anladım ki
Boğazın serin suları değil,
Fırtınanın ayazı değil,
Senin yüreğindir...
Soğuyan.
Bakamadım ki gözlerine,
Göreyim yokluğu.
Boş ver.
Soğuk esen yeller de
Güzeldir sen gibi.
Aldırma...ben gibi
Her acı gerçeğe.
Diyeceğim o ki,
Çok zaman geçti sanki...
Diyeceğim o ki,
Daha dün gibi
Bendesin deyişin.
Geceler unutmuyor,
Kol geziyor hasret.
Sus diyorum gönlüme,
Beni dinlemiyor.
Suçlu yok diyorum,
Anlamıyor.
Çocuk gönüllü de değilim ama
Bilemiyorum.
Biliyor musun,
Ey yar..

Sizin ellerin karı,
Dururmuş hep dağlarda.
Ondan mı sogudu yüreğin,
Nedensizce,
Sor bir.
Ben soramam...uzaktır.
Yaz geçti, güz geçti,
Yapraklar yerleri seçti.
Sevgidir yerdeki yaprak,
Sevgidir can...
Alsana.
Koy defterin arasına
Kurutsana;
Kanatmasana,
Acıtmasana.
Baharda canlanır sevgi,
Bilsene.
Ölmez sevda,
Anlasana.
Diyeceğim vardı,
Diyemedim.
Bu ellerde
Ayak izin kalmış.
Bu yerlerde
Solğun kalmış.
Yetti bana...
Hissetsene.
Geçende bir şiir okundu,
Aşka ve sevdaya dair..
Güldüm,
Güldüm can...
Olmadı,
Sevdayı yaşamayan,
Şiiri okuyamadı....
Başkasın,
Diyemedi yar.
Oysa kelimeler,
Oysa duygular,
Sarılmışlardı...
Okuyamadılar.
Vaktini almayım...
İşin çoktur.
Sevgimle sarmayım,
Yaran yoktur.
Bak...uzattım ellerimi,
Veda ederim...
Seni gönlümden,
Atmak dilerim..
Sen gibi yapıp,
Kaçmak dilerim.
Ama
Bir kor var yüreğimde

Şönmez.

Özür dilerim,

Bu yürek seni gömemez.

<CENTER ><EMBED src=http://www.balcanet.com/muzika/sevgi10096.mid
width=210 height=43 type=audio/x-midi></CENTER>

SERAP DEMİRTÜRK

Renkler Kördüğüm

<center>

Siyah bu kadar karanlık olmasaydı da
Görebilseydim düşümde seni...
Beyazda bulsaydım gerçekleri...
Oysa kördüğüm oldu renkler...
Ne sarıda sarardı özüm,
Ne kırmızıda kızardı yanaklarım...
Sığındım yüreğin bilinmezine,
Renk yok...Donuk, silik herşey...
Sanki çok uzaklarda bir yerlerde
Uzanan bir el var ya da vardı bir an da olsa...
Şimdi tuval boş, fırça donmuş...
Kurumuş boyalar..
Tek ıslak olan, ressamın gözleri.
Keşke...
Bulutlar gelmeseydi...
Gelmeseydi bulutlar,
Yüreğim olup bana doğru...
Keşke.

SERAP DEMİRTÜRK

Reva mıydı Bu?

Sıfırın altında,
Eksilerde yürek kıvrımları...
Dağ taş inliyor,
Kuşların kanadı kırık...
Çıglık çıglık ağlıyor toprak
Almam diyor, almam
Bunca yaralı bedeni
Akar ılık ılık kanları...
Nerdedir bu yüreğin sahibi
Öpse şu kefeni de
Temizlense ruhu bedeninin
Vuslatı gerçek olsa
Akli yârinde kalanın.

26.9.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Rica

Baktım da bugün gözlerine resminde,
Ne hoş yaratmış seni yaradan!
Kaşsa kaş, saçsa saç
Hele o gülüş ki ömre can!
Hilal kaşın yay gibi...
'Kız bir öpsem ay parçası,
Deli edersin sen.'
Dedirtir de her eri;
-Kimi evli, kimi bekar-
Neden, demeden
Kahkahanla açarsın cümle gönülleri.
Ne güzel yaratmış seni yaradan!
Sen ki serilmiş de kalmışken yerlerde
Can almışsın Hak'tan - sanma ezeli-...

Boş ver, salın da gez;
Şen gülüşlerle sevgiyi sez.
Gönlüne sakladığın erimi de
Vakti gelince şu çiçek gibi ez...

28.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ruh-i Süliet

İçimin en kuytu yerlerinde
Hüznün uğramadığı,
Gözyaşının demlenmediği
Tek bir yer bulamadım.
Bazen son hız geçen bir tren gibi
Akıp gidiyor gözümde anılar,
Bazen oturup gönül bahçeme
Bağdaş kurarak
Saatlerce yaşatıyor bana geçmiş
Hatıralar...
Oysa
Çaresiz bir hastalık gibi
Dönüşü yok bir yolun yolcuları olan anlar,
El sallayacak vakit bile bulamadan
Yok oluyorlar aniden.
Eller yoruldu diz dövmekten,
Gözler yoruldu dalıp gitmekten de
Bir gönül yorulmadı
Ah ettiği günleri anmaktan.
Şu camdan bakar da uğurlardı hani bizi annemiz,
Yolcu ederken avucumuza harçlık sıkıştırırdı babamız...
Top oynadığımız sokaklar da yok sanki...
Yalan dünya dedikleri buymuş,
İnsan bunu yaşadıkça anlarmış...
Hayal meyal görülen sülietlerde
Anıların filmi geriye sarılmış
Ve ölüm denen sürpriz
Gene kucagını açmış.
Haydi
El ver şu gölgelere de
Görebildikleri kadar günün batışını,
Anlasınlar hayat yokuşunun desteksiz çıkılmayacağını.

2.12.2010
Serap Demirtürk
-Serap Hoca-

SERAP DEMİRTÜRK

Ruha Yansıyan Adı Yok Duygu

Güldürdün be can sabah sabah beni,
Bu nasıl bir sevgi ki eritir teni!
Boş ver geç onları da sen kal geri,
Sallayıp da attığın yerde bul beni.
Hani bir eylül ayıydı, hatırladın mı?
Bakıp da gözlerime bitti, demiştin.
İnanmak bile mümkün değildi bil ki
Şimdi anladım neden tükendiğimi.
Var mı bildiğin bir neden söyler misin ki,
Bunda olsun elin verir misin ki?
İstemiyorum ben artık anılarını
Silmek istiyorum aşk sözlerini...
Dünya denen handa biz mi kışladık?
Umut ağacına al bezi biz mi bağladık?
Erenler ulusundan biz mi yardım dilendik?
Unut be hey kul; bak, ömür gidiyor
Kalan ömrüne bu anlar çelme takıyor.
Var git selâm eyle deli gönlüne
Rahat bıraksın beni çile selimde.
Bakmasın gözlerin benim yönüme,
Bıraktığı eli de anmasın böyle.

09.01.2010 08:50
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Ruhtaki Zifir

Zinciri kırıldı sevginin;
Çığlık çığlık tüm bedenler,
Kulağı ağrıyor gönlümün...
Duymak istemiyorum
İnsanlık dışı sesleri,
Ağlıyor yüreğimin en تنها yeri...
Ne gidişin bu kadar incitti beni
Ne sevgini köreltmen...
İnleme ne olursun,
Kırılır zinciri vicdanın.
Hainlik pusu kurdu yollara...
Çaresizlik ağlar,
Riyâ güler,
Kin kahkaha atar...

Savrulsun ten dört bir yana,
Damlasın her yere kan...
Hadi durma bir an,
Yak etimden bir fitil...
Ne geçti eline!
Daha mı çok koyuldu kırmızı?
Daha mı çok sarardı sarı?
Hangi beden bilir,
Bir yumruk yürekte ne biter?
Boş ver,
Aldırma...
Bir canım var verecek;
Verdik say,
Aldı saysın...

İçimde bir gözyaşı ağlar,
Bin yalan paklar yürekleri.
Bir doğru aranıyor şimdilerde;
Kulak kırışte,
Gözler ufukta,
El başta...
Bir türkü duyuluyor derinden,
Belki de Yemen çöllerinden...
İnsan olmak ne zormuş,
İnsan kalıbı ruhu sarmış.
Bırak ellerini şu ırmağa,
Arınsın ellerin.

Ya ben?
N'apıyım şimdi böyle
Dört büklüm sancılı?
Ya o?
Nasıl yaşar ki
Şimdiden sonra
Böyle...

22.2.2011
Serap DEMİRTÜRK-SERAP HOCA-

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

SERAP DEMİRTÜRK

Ruhum Firarda

<center>

RUHUM FİRARDA

Kırık dökük eşyalar dağılmış dört bir yana,
Yürekten örnek almışçasına her biri bir yerde.
Umut açmış yelkeni, yol alır sahipsizce
İnsan almış dümeni nedensiz ve dalgınca.
Koyup gidenin ardından akar gider yaşlar,
Bir ölüme çare yok, ne ağlarsın ki be hey garip...
Vurur yumruğunu duvarlara da ses yok,
Bakar çaresizce yollara da bir tek gölge yok...
Boylu boyunca yatar ölüm kapıda da
Cesaret yok, çile çok, gurur ezik, dil suskun...
Ne ölüme merhaba diyecek güç var
Ne de yaşama dayanacak bir yürek kalmış.
Sersefil bir yaşam ki bu sorma gitsin...
Alayım der bir eline rakı, öbürüne sigara,
Dağıtayım efkarımı da güleyim ben de, der
Vazgeçirir sonra içinden bir ses, savrulur efkar...
Sırtındaki yükü tartar kendince, çaresizliğine bakar:
'Eyvah ki eyvah, savururum kendimi derinden
Ne ederim ki ben, başım neden gömülü ki kumda...
Açıp da gözlerimi neden bakmam aynaya,
Bakıp da gözlerime neden görmem ki özümü
Ve neden içimdeki insanlığı üzerim ki çileyle...
Ölüme beş kalsa bile satmamalı çaresizliğe koza umudu
Ve unutmamalı içindeki gücün büyüklüğünü.'

25.07.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Rüzgarına Asılı Kaldım

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

img src=' http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'
brBODY BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'

img
src='http://www.sobutayozer.com/graphics/galleri/tulumba_uzerinde_guvercin_50x50_2000.jpg '

Canözüm
Sen vefanın kalesi
Sen umut atının terkisi
Sen güven limanı
Sen her şeyim olan tek yüreksin.
Bilmezsın
Geceler ayın şavkına
Gündüzler güneşin harına
Toprak buluta hasret kalsa
Varlığın yeter bana.
Sen yüreği mangal gibi,
Kabe gönüllü erenler misali
Vurdun asanı yüreğime.
Tüketmezsın umudu,
Unutmazsın ikrarı,
Düşürmezsın yere aktini.
Ne diyeyim ki sana
Yolun hep açık ola.

SERAP HOCA

1.12.2007
20.00

img
src='http://www.sobutayozer.com/graphics/galleri/mavi_uzerinde_guvercinler_80x90_2000.jpg'

img src=' http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'
brBODY BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'

SERAP DEMİRTÜRK

S/onsuz

<center>

<img
src='http://www.sobutayozer.com/graphics/galleri/yedi_guvercin_ve_gelincikler_70x60_2000.jpg'>

Neden diyemeden
Koptu yüreğinden adım.
Yargısız infazına
Asılı kaldım.
Tutuldu dilim
Divane oldum.
Dipsiz bir kuyuda susuzum...
Boğulsa sesim,
Erise ruhum
Tek yüreğim kalır
Utangaç, masum
Ve çaresiz...

Olsun
Ben çaresizliğime gömüp seni
Adımlarım hayatı da
Bırakırım sonsuzluğa benliğimi.
Unutup bir yerlerde güveni,
Santim santim ezberlerim
Vefayı,
Umudu
Ve hiç olan adımları...

Sonra dalıp gittiğim düşler denizinden,
Sonsuzluk uykusundan
Silkinip kalkarım
Tutarak bende kalan ellerini...
Tane tane tüketirim
Kalan yalnızlığımı.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sadece Bir Hayal

Seni hayallerimin içine tutsak ettim,
Herhangi bir yerde ya da zamandayız artık seninle.
Başbaşa oluşumuzun bu ilk günü...
Gözlerim kamaşıyor gözlerinin ışığından...
Allahım bu ne büyük mutluluk!
Canımsın diye haykırabilirim...
Seni özlemenin şarkısını yazmam artık,
Sesime sevgini katıp da söylerim sevdami.
Otur yanıma,
Bakalım birlikte batan güneşe,
Doğan aya.
Yıllardır hasretim sana sanki...
Ellerim, gözlerim, dudaklarım hasret.
Sana dair söylenen tüm sözlere düşmanım.
Seni bir tek ben terennüm etmeliyim.
Sen bu gece benim hayallerimin
En kutsal misafirisin.
Sana bakmaya bile doyamam,
Korkarım ki dokunursam yok olursun.
Kal, gitme!
Ben razıyım seni sadece seyretmeye.
Gitme!

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/classical/Beethoven_5sym.mid'
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sadece Sen

<img
src='http://i184.photobucket.com/albums/x203/webdejitans/yuzifadeleri/y2.jpg'>

Ey benim yüreğime adını yazdığım
Der misin vakit şu an ne?
Ey benim sensizlikte yılanı olduğum,
Der misin derdimin çaresi ne?
Ey benim sefil hâlîmin ressamı,
Der misin, tuval neden kapkara?
Ey benimsin diyemediğim
Der misin körebe oynamazken biz
Gözlerin neden hâlâ kapalı;
Aç da gör hâlîmi,
Bak da gör efkarımı...
Liralar istemedim senden,
Tarlalar almadım senden.
Elimde bir buğday tanem var,
Ekmeği dilerim yüreğine gözyaşımla...
Gelmezsin, duymazsın, kıymazsın.
Nedir bu hengame demez misin,
Yüreğimin kanını görmez misin?
Hadi ey yâr, gör umut tarlamı
Hadi ey yâr, sığın yüreğime de
Gör kendindeki beni ve sin kaderime.

07.08.2008 03:52
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sagir Daglar / HECE

-Ya beni azat eyle
ya gel benli çöllere.”

Ah su daglar, Bey daglari
Sizim sizim sizlat beni.
Yürek yangin, gönül hasta
Hadi bana anlat beni.

Yaylandaki kuyu suyun
Bir testide soguk suyun
Aklamaz ki huyun suyun
Cos da ak bir çatlat beni.

Kuzularin melemez mi,
Anam diye inlemez mi
Ben çağlarim dinlemez mi
Derdim alip aklad beni.

Umut ekdim, nara bitti
Topraginda sevda bitti
Inan bende çare bitti
Dagilmisim toplat beni.

Doruklarda yeller eser,
Bülbül bile artik susar,
Boyun büküp kader küser
Su nehrinle çaglat beni.

Çikmaz midir hep yollarin
Şarmaz midir hiç kollarin
Seyda Serap, bil hâllerin
Hadi bari aglat beni.

SERAP HOCA

29.11.07

<img src=' <http://www.kilistra.org.tr/images/sayfaresimleri/1171953959.jpg>'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sağır Gece

erdem...
katıksız ruh güzelliği
tanrının gölgesi...
gel, sağır geceye!

gece...
sağır sağır
erdeme bağır ki...
gelsin gayri.

gece, dipsiz...
damla damla ağular,
-göz pınarlarına akar.
mum dibindeki ışık,
-gitmek diler
-ufuklar ötesine.
görölmeyenlerden,
- ince bir saz
-dokunur gönöl teline.
bir iç titremesi...
-bir ah,
-bin soluk,
-bir yanık yüz.
gece, kör...
aya hasret köşe bucaklar.
ağlar iç sızıları,
-tükenen ne?
-kim kucaklar,
-bu ağıtları?
gece, dilsiz.
ağarırken gün,
-iç sızılarının damlalarını
-gömer en derine.
yaşanmışlıklarda bin iz.
özlem, güneşe...
-şavkına kanıp
-unutmak mümkünse...

serap hoca

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/77/www_antoloji_com_675377_409.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Sağlıcakla Gönlüm

<TD colspan=4 align=center bgcolor=RED'

-

SAĞLICKAKLA GÖNLÜM

-Güneş battı be can...-

Yürek lgn,
Yaprak kuru...
Ne deyim ki
Bir kuru canım kaldı
Gözyaşımla yaşıar.
Kime ne denir,
Kimden ne istenir
Bilmem ki...
Ne ruhum uçar gider
Ne elim kalem tutar.
Rüzgara bıraktım kendimi,
Esmez;
Yağmurla gelsem camına,
Bulut götürmez.
Bazı bazı
Yüreğimin gölgesini ararım,
Bulamam sanırım,
Ağlarım...
Okyanusa saldım gönlümü;
Aksın ki
Yiteyim
Yok olayım dedim...
Kıyamadım
Ruhumun gölgesine...
Bilinmezliğin kumsalında
ylece kaldım.
Beden yorgun,
Gönül hasta;
De git deli gönlüm
Nerde esersen es.
Bari serap ol da
Düşlere sahip ol.

SERAP HOCA
29.11.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Sağlıcakla Kal

<center>

SAĞLICAKLA KAL

-Ak saçlı bir dede der ki...-

Merhaba can,
Uzun süredir yazamadım sana,
Selamım duvarlara çarpıp
Dönüyordu sessizce de
Gönlümün yalnızlığından
Gözyaşı olup akıyordu
Yalnızlığımın duvarları
Senin gölgene hasret,
Şiirlerim öksüz,
Düşlerim kırgın
Ve can
Umudum hep uyanık...
Olur da bir gün
İhtiyacın olur da bana,
Çalarsan kapımı diye
Nöbet tutar yüreğim kapılarda...
Elde değil be can,
Suç aklımda...
Onu yitirseydim
Seni de bırakırdı sevdam...
Kızma bana sakın,
Gönlüm sana hep yakın,
Duygularım akın akın
Hazır olda bekliyor...
Sense kuşanmışsın silahlarını,
Unut diyorsun bana,
Unut diyorsun da
Gölgen hala benimle
Ben ne yapayım,
Der misin bana
Ne yapayım ben,
Sen istersen git,
Başka gönüllerde
Dolan dur keyfince.
Ben seni seyrederim,
Bakarım gözlerine gizlice
Bakar da gülerim kendime.

İçin için yanıyorken bu gönül,
Dikkat et sıçramasın
Kurumuş yüreğine,
Benden bir kıvılcım...
Yanlışlıkla yansan bile
Sessizce ıgıl ıgıl
Hissettirmezsın, bilirim.
Attın ya atının terkisinden beni
Sen alsan bile,
Almaz o küheylan gayri beni.
İşte böyle can,
Diyeceğim o ki
Ömür denen handa
Bizler garip bir yolcuyken
Sevdik işte ne denir ki...
Hadi,
Boş ver beni
Kal sağlıcakla...

12.7.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sahipsiz Benlik

Ya gerçeğe tutsak olacaksın
Ya da hiçbir şeye...
Hayallerinin ardından gidip de
Kör kuyularda gözlerini yitiren sen
Hiç mi duymadın
Hiç mi uyarılmadın ki
Batalıklık misali düşlerinde
Kayboldu kimliğin...

Şimdi el yordamıyla ara kendini...
Görme yüzüne gülenleri,
Duyma ardından denenleri...
Sen ki uçurdun ruhunu
Sarmaşık olalım diyene...
Arama artık
Sorma kimselere...
Kim bilebilir ki
Ruhun ihtiraslarında yiten
Senden çıkan benliğinin
Bilinmez yerini...

Bir yer var...
Çok uzaklarda
Belki de Kaf dağında
Bir yer ...
Oturmuş cümle deli gönüller
Anlatırlar sınır ötesi düşlerini
Ve dövünürler
Bilemedikleri bir güç
Kendilerini götürürken
Neden ayak diremedik diye.

Birden ...
Derinlerden bir ses
Kulakları yırtarcasına
Titretti cümle âlemi...
Ben hep olacağım!
Ve saracağım benliğinizi...
Sırt dönemezsiniz bana!

22 Ekim 2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sahipsiz ığlık / Kadınlar, eşiniz, ananız, bacınız

-Kadınlar...Eşiniz, ananız, bacınız...-

Sessizliği yırttı ığlık
Varıp gitti karanlığa,
arptı bir duvara
Ve gölge olup döndü
Şu viran kulübeye...
Uzun boylu adamın gölgesi
Kapıya yöneldi.
Ardından vuran ışık,
Tek gerçeğiydi sokağın.
Bir gıcirtıyla açıldı kapı
Aldı içeri adamı.
Kadın korkuyla baktı gelene...
Büzüştü köşede.
Az önce çıkan ığlığı,
Sarıldı kimsesizliğine de
Susup kaldı öylece.
Tünedi korku yüreğine...
Eğildi adam uzanıp kadına
Tuttu elinden...
ekip aldı kolundan
Eğri büğrü tek bileziği.
Kadın boğuldu hıçkırıktan
Diyemedi tek söz...
Eli boynuna gitti
Çizik içindeki boynuna...
Az önce oğlunun
O incecik kolye için
Paraladığı boynuna.
Çaresizce tortopak oldu
Gömdü ığlığı yüreğine.
Yuttu gözyaşlarını.
Ne kocam diyebilirdi
Ne de oğlum...
O da çekip gitti
Geldiği kapıdan,
Yalnızlığına gömüp
Anayı
Avradı
Kadını.

15.6.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Saldım Yüreğimi...

<script src='http://fastonlineusers.com/online.php? d=www.siteadi.com'></script>

I

sonsuzluğun boşluğuna
saldım yüreğimi...
varsın gezsın kendince
şu hayat yokuşunda.
belki bulur bir köşede
kıvranan umutları.
belki kaçır görünce,
riyakarlık dumanını.

II

eller kalem tutmaz oldu,
diller sustu... acı, bir dağ.
bükülü kaldı boyun,
vefa nereye kadar...

III

kor...elde tutulur mu
buz...yangında erimez mi
gözyaşı...güneşte kurur mu
acı... ölünce biter mi

IV

şiiir değil, bir yangın bu
dostluğun ölümü bu.
sonsuz bir boşluğa bakıp
kör yıldızı görmektir bu.

8.8.2006

<http://www.blogcu.com/seraphoca/>

```
<td width='70' bgcolor='#000000'><img  
src='http://img116.imageshack.us/img116/1087/2315275md1er1pp3zs.jpg '>  
<img src='http://img238.imageshack.us/img238/6540/2315281md0it9fr2ep.jpg'>  
<BR>  
<embed src='http://semazen.org/umutrehberi/art/sazeserleri/gulbahcesi.mp3'  
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>  
</embed></td>
```

BU

DOSTLUKTU
UMDUGUM.

SERAP DEMİRTÜRK

Sana Söz Aşkım / Düz yazı

Yokluğunda sen vardın gene; bir ışıktın yüreğimden,tüm dünyaya iyilik saçan.Ne güzel şey seni sevmek.Bir an dursa dünya inan,senin güzel bakışın canlandırır hayatı.Yumak yumak bir kartopu nasıl büyürse yuvarlandıkça, senin sevgin de inan büyüdüğü büyüyor bende kaldıkça.Yokluğunda sen vardın gene, şimşek gibi aydınlattın yüreğimin senli sensiz her yerini ve güç verdin bana bilmeden. Bu bir gizli güçtür, bu senden bana akıştır. Nehrin yatağını bilmesi gibi sular hep sana doğru akar. Zamanın bir yerinde güneş batar belki, karanlığa boğulur tüm evren ve ben giderim. Hani hep gideceğim derdim de kızardın ya bana. Giderim işte bir gün de üzüldüğüm tek şey,vedasız gidişim olacaktır sana. Sana doyamadım diyemeden, bir veda edemeden gitmek var ya. Asıl ölüm işte o. Düşünme diyeceksin, bak bahara diyeceksin, kuşları ve çiçekleri anlatacaksın, yaşamak varken ölmek niye diyeceksin. Ama bilmezsin ki yaşamak ölüm varken güzel. Bir gün gitme durumu olunca yaşama daha sıkı sarılıyor kişi oğlu... Kalan bir süre var ve bu sürede nasıl yaşamalı da cenneti dünyada tatmalı? Ah gülüm, yaşamak seninle güzeldi oysa. Seninle yaşlanmak güzeldi. Sana bir çay demleyebilmek güzeldi. Hayat çok güzel gülüm, çünkü sen varsın şu koskoca evrenin bir yerinde. Her sabah uyanıp güne günaydın diyorsun ve yüzünü yıkıyorsun, aynaya baktığında gördüğün gözde ben varım. Bu, dünyanın en güzel şeyi. Seni çok seviyorum aşkım. Beni unutmayacağını biliyorum. Canımsın dediğim ilk günden beri bendesin ve son güne dek bende kalacaksın. Söz veriyorum.

<P>
 <EMBED
src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/asigim_sana.mid'
autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

Sanadır Hasret

Özünden tenine yansıyan renkten,
Gönlü sarhoş eden kokundan,
Ruhumu besleyen güzelliğinden
O doyulmaz ışıltından
Bu dünyanın sultanısın ey yaren

Çevrende
Dikenli teller var
Uzasa da ellerim,
Seni tutamıyor,
Sana dokunamıyor
Sadece hissediyor...

Bilirim ki
Ak pak gönlün
Uzaktır hüzün bahçesine.
Sabrın meyvesi,
Bak gözün önünde.
Bunca gönül sen diye,
Bunca beden can diye
Döner de durur
Erişilmezin muhteşemliğiyle.

SERAP DEMİRTÜRK

Sar Beni / Kızım

img src='http://img.blogcu.com/uploads/forewertalk_3540260-md.jpg'
brfont face='TR Dauphin' font size='4 pt' color='BLACK'centerstrong

SAR BENİ

-Kızım Aycan'ıma-

Ter içinde saç diplerim
Sıçrayarak uyandım
Bir şeyler eksik yalnız odamda
Sessizlikte karıştı düşünle gerçek
Umut hangi fırında
Sevgi hangi çiçekte
Vefanın boynu neden eğri...
Bilemediğim cevaplar...
Beynim örümcek ağında saklı...
Unuttum adımları
Kime verdim kimliğimi
Bana mı ait bu beden
Bilmediğim cevaplar var...
Toprak güler haince
Gelsin tüm bedenler diye.
Boşlukta kalmış gibi
Sallanır kalakalırım.
Uzaklarda bir yerlerde
Dalga seslerinde kaldı adım,
Benliğimi bunca özlerken sen,
Hükmüm geçmez yastığa,
Sarmaz beni yorganım...
Sana koşar ruhum bedensiz...
Gün doğarken sar beni,
Özlem bitsin kollarımda,
Sil yüzündeki gözyaşımı..
Hadi, bitti say hasreti
Sakin konuşmayasın
Bitmesin bu rüya ve sen,
Kapadım gözlerimi...
Sar beni küçüğüm,
Sar ve mırıldan şarkımızı:

'Sevgi denen şey yalanmış
Daldan dala konan için
Her çiçeğin balı varmış
Aşk sarhoşu olmak için'

Seni seviyorum kızım.

Annen

07.08.2008 03:00

img src='http://www.resimland.com/image.php?
image=./data/media/62/a351klakjmus01.jpg&maxim_size=900'

SERAP DEMİRTÜRK

Savrul Git

Can olup yüreğinde kor olmak varken
Hangi bilinmezin izini sürdürdün?
Ak pak olan saçlarım bakarken geçmişe,
Bu sevgimin bedelini nasıl ödersin?

Konuş ey yar,
Zaman `sensizliği fısıldarken...'

Sevemedin ki 'çam kozalağı gibi' yanarken ben
Boşunadır serzenişin, yıllara ya da geçmişe...bilirim.
Garip bir kuşum; 'umudu koydum şu taş a ben'
Beklerim; 'ağarsın diye saçların'
Dinle ey yar, sevgisizliğine ağlarım.

Kanma bülbülün aşkına; güle yazmadı ki o, sevdayı.

Bakar durur o el gözler...sevda kimin adresinde?
'İnanmadım ki hiç yanık gözlerdeki /dumansız aşkına' sevdim diyenlerin..
'Aynanın sırası mı bu kara ' sevgisizliğinin rengi mi?
Dem be dem ölüyor özüm, dokunmadan dudaklarına...
Bir yangından arta kalış da değil ki bu öteleniş niye...
"U m u r s a m a z h ä l l e r i n i z e" o 'telve bakışlar'ı söküp gönderiyorum.

Ve ey yar! ...çam kozalaklarını toplayıp yakmışçasına
Harladın yüreğimin alevini her can deyişinde...bil!
Uçarken küllerim burkulsun için.
Yoktur alacağım, vermeyen gönülden.
Amacım, asla aşk dilenmek değil.
İçerimdeki "o n u l m a z d e r d i m i" kandıracağım.

23.8.2006/Ankara

SERAP DEMİRTÜRK

Sayıkladım

Yokluğunda gözyaşları tesellim oldu.
Varlığında özleyeceğim yokluğunu.
Gitmek bu kadar kolay mı olacaktı,
Gitmem diye sözler verilirken...
Şimdi yoksun...
Her yer boş,
Her yer ıssız...
Adının olduğu yerlere misafir oluyorum,
Hoş geldin diyen yok.
Sesleri dinliyorum..
Bana dair bir iz yok...
Demek
Bu sevda da bilinmezlere sinecekmiş,
Demek bensizlik bu kadar kolay olacakmış.
Oysa
Sensizlik,
Ah sensizlik...
Bu ne biçim bir acı ki...
Unutturdu kalemimin gücünü.
Sesleri dinliyorum..
Bana dair bir iz yok...
Demek
Bu sevda da bilinmezlere sinecekmiş,
Demek bensizlik bu kadar kolay olacakmış.
Oysa
Sensizlik,
Ah sensizlik...
Bu ne biçim bir acı ki...
Unutturdu kalemimin gücünü.
Şimdi ben
Ne şişelerin dibine bakarım
Ne dumanlar altında kalırım
Ne de kor alevlerde yanarım.
Şimdi ben
İçimdeki duayı duyurmaya çalışırım Rabbime...
Ayağına taş değmesin diye.

23.08.2009 10:37:05

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sayıklama

Bıaktın ya beni bana

Peki...öyle olsun.

Şimdi ben sarılıp da kendiliğime

Kalakalsam da böylece...

Uyusam...

Kalkmasam...

Bil ki yüreğim hep aç kalacak

Sohbetine

Ve kendime...

İçim öylesine dolu ki...

Gömdüm hepsini

Suskunluğumun dehlizine

Ve bir güneş yarattım içimde

Sadece bana doğup

Sadece bana batan...

Ondan güç buluyor

Gönlümün feneri...

Düş işte...

28.3.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Sehere Düşen Damlalar

Ani bir korkuyla uyanmak
Ve şükrederek geri uyumak var ya
Yitirdim ben o anları...
Yokluğuna mı şükredeyim,
Unut beni demene mi?
Aldım gittim benliğimi ben de
Götürüp attım şu yârdan aşağı...
O kadar arsız ki
Ne laftan anlıyor
Ne dayaktan...
Körebe oynuyor sanki
Gözleri bağlı
Ve senden başkasını düşlemiyor,
El yordamıyla seni arıyor her yerde
Sanıyor ki sobe dediği her beden
Sensin... sen!

Durup durup adını hatırlıyorum,
Seni sayıklıyormuşum geceler boyu;
Yokluğunun ölümünü yaşıyor ruhum gizlice,
Bulut bulut kümeleniyor gözlerimde
Fırtınasız gözyaşlarım
Ve ben hâlâ inkar ediyorum
İçimde salınan acını...
Unutmalara saldım kendimi
Dağ olup yükseliyorum
Irmaklarla uzaklaşıyorum
Rüzgarlarla kaçıyorum da
Her nereye gidersem gideyim
Sensizliğimden kaçamıyorum...
Bu nasıl bir acı ki
Kesik bir bilek gibi kanıyor
Sızlata sızlata benliğimi...
Bu nasıl bir yokluk ki
Ölümlle yarışıyor...
Bir taş alsam
Bassam bağrıma
Soğutur mu ki özümün harını
Ya da alsam o taşı
Ayırsam şu köşeye
Saklasam da
Yapsalar bana mezar taşı,
Anlatsa sonra bana
Yaşama dair anılarımı
İster acı olsun
İster acıdan da acı...

Geçen gün duydum ki
Herkes doğum gününü kutluyor...
Dalıp gittim doğduğun ana,
Anaların en güzelinin kucağında
Bir bebeğin gülüşüyle kokladım seni

Ve mutlu yıllar diledim
Hazanın seherinde...
Boş ver
Sen binler yaşa da
Ayrı olsun kollarım,
Uzak dursun ellerim,
Göremesin gözlerim...
Sen vur sazın tellerine,
Bulut bulut olmasın gözlerin,
Duaların giziyle
Dur hep dimdik ayakta
Ve ...
Neyse...
Boş ver
Zor oluyor
Sana
Mutluluk dilemek
Başka yürekle...
Hadi
Kal sağlıcakla.

09.10.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

SeLaM DaRaĞaCı

'söz ola kese savaşı'

git... haydi git!

tüket canı!

uçur ruhu!

yak sevdayı!

bile bıçağı!

haydi!

en keskin söz ol!

uçur dostluğun başını!

haydi!

her nerdeysen

kanla dolu bu sesi

gel sustur!

veda etmesin vefa...

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Semadaki Duruş

-

<center>

Tırmanıp da gönlünün tahtına,
Çıktım doruğa
Kalmak isterdim öylece...
Başım göğe ermeli,
Ellerim yıldızlara dokunmalı,
Ta aşağılara baktığımda
Yüregime erişeyenlerle,
Ben olamayanlarla
Gözüme gelmeli,
Bir garip gülüşle
Selam vermeliyim
Yüreginin gölgesinden.
Senden mi aldım bu düşü,
Bana mı kaldı bu huzur,
Bilir miyim ki...
Doruklarda titrerken
Savururken saçlarımı rüzgar,
Mutluluktan akan gözyaşım,
Donar mı,
Hisseder miyim ki...
Ölümsüzlüğün öbür adıyla sevdâ,
Gönlüne tünemişken ben,
Kim indirebilir beni ordan
Senden başka,
Bilir miyim ki..
Kapatsam gözümü: sen,
Açsam gözümü: bulutlar...
Melekler mi seyrediyor bizi,
Göğe mi kanat açmışım ben;
Bırakmazsın ellerimi
Dans ederiz semada...
Şems olup doğdum,
Ahınla yaktım...
Evrende sevdâ ışıkları,
Biz diye şavkını vurur mu
Tüm gönüllere,
Bilir miyim ki...

Serap Hoca

-

SERAP DEMİRTÜRK

Sen

Sen
Sakin bırakıp da gitme yüreğimi,
Yetim koyma ellerimi.
Bükük kalır boynu düşlerimin.
N'olur diye yalvartma beni.
Ölme bensiz olur mu?
Ardımdan ağlama...
Ardından ağlatma...
Sen
N'olur,
Yalnızlığa mahkum etme!
Sensizliğin narında yakma!
Kederin girdabına gömme beni...
Sen,
Gönlüm değilsin,
Aşkım değilsin,
Sevdam değilsin
Sadece...
Yetmez bu kelimeler,
Aramızdaki köprünün adına...
Yetmez!
Sen,
Ruhumun sesisin.
Şen
Özümün resmisin.
Sen
Yokluğun ilacısın.
Sen,
Rabbimin hediyesisin.
Bilirsin işte.

Serap Hoca
21.03.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Sen Gelmedin - Düz yazı

Karardı evren ve yok oldu gün ışığı... Dönüp de gitmek ve bir an kalmak isterdim o durakta....ama yok...gidemem ki...

Biliyor musun...insan sözüyle bilinirmiş... Sen benim sözünün eri insanımdın, ne oldu sana, bilemedim...Bir düste mi yaşadım, yoksa yaşamadım mı...Gençliğimin en güzel günlerinde düşler denizinde savrulurken yüreklerimiz, ne çok severdik gelecekle ilgili günleri konuşmayı. Sen, ders aralarında bana gülümserken ben sana çay pişirirdim düşümde... Anlatılan ders kim içindi, hiç dinlemedim ki...Okul bittiğinde hiç ama hiç ayrılmama sözü vermiştik birbirimize de...Bu uğurda sınırsız sarılmıştık birbirimize...Aynı yerde işe girdiğimiz o gün, bana dünyanın bütün çiçekleri derlenmişti sanki..Hayat...ne güzeldin...Sevmek, ne güzeldin..Bu tatlı sarhoşluğun adı mutluluk muydu...Gelinliğimle sana doğru ilerlerken ellerimdeki çiçeklerin yaprakları hiç dökülmeşin istemiştin...Ne güzel kokuyorlardı...Tenin gibi...Her sabah seninle aynı çayın buğusunu paylaşmak, akşam yemeğinde seninle günün yorgunluğunu dindirmek...Buydu hayat benim için...Parasızlık hiçti, bulunurdu...Derdim parayla olmadı hiçbir zaman...Giden yıllar, giderken neyi sürüklediler ardından...bilemedim.Gözlerinin içinde kendimi bulduğum o günleri nerede bıraktım...

Hatırladığım...sadece geç kaldığın geceler, sabah uyuyup benimle kalkmadığın o sabahlar...ve o kara gün...Senin en sevdiğin yemeği yapmak için alışverişe çıktığım gün durakta seni yıllar önceki pırıltıyla, o güzelim bakışlarla gördüğüm an...Keşke bana bakarken de gülseydi gözlerin, ama...baktığın, ben değildim...

Gidişin habersiz oldu...Bunca sevginin ardından bir vedayı çok görürcesine..

Sanki hala bekler soframda o yemek, yüzümde gözlerinin izini bekler gözüm sanki...ama...ama sen gelmedin.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/duygularim10108.mid' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

<p>

SERAP DEMİRTÜRK

Sen Taş Olmayasın / Düz yazı

Böyle mi olacaktı, bunu da mı diyecektim? Hayatın insanı savurup bir tarafa attığına mı yanayım, omzumdaki yüklerin ağırlığına mı kızayım, yüreğimin sızısına mı bilemedim.

Durup da düşünüyorum gidenleri, Ahmet Haşim'in Merdivenin'in neresindeyim diye düşünüyorum. Çok mu düşünüyorum, hayır...Sorguladığım kendi yaşamım...Durup durup seni düşünüyorum, demiş ya şair, ben de durmadan, hiç durmadan seni düşünüyorum ve ciğerparem büküp de kalakalıyorum hayalinin huzurunda.

Seni tanıdığım güne lanet ediyorum, diyenlere hayret ediyorum. Nasıl dili varır ki insanın sevdiğine bu sözleri demeye. Oysa ben ...ben neler söylemek, neler yaşamak isterdim seninle...ve yok gülüm, yok...Bunlar hep düşler denizinde saklı...Seni, ellerimin içine hapsettım... Seni gözlerimin içine hapsettım...ve seni yüreğime sakladım...Nasılsın, nicesin şimdi... Seni, dağlara emanet ettim, seni yollara emanet ettim...Beni unutursun demedi hiç yüreğim, hiç demedi. Bildi ki yüreğim, silinmez bu seveda...Anladı ki gönlüm, unutulmaz bu seveda...

Sevda bir coşkun nehir, kapılan çıkamaz kıyıya...Çıktığında...zaten sevdası bitmiştir. Yürek, yazmışsa sevilenin adını...mümkün mü unutmak...Git desen gidilmez, gel desen gelinmez bir dönemeçte kalakaldım. Gözlerimi seviyorum seni gördü diye, kulaklarımı seviyorum sesini duyurabildi diye, ayaklarımı seviyorum sana getirdi beni diye, ellerimi seviyorum sıcaklığını hissedebildi diye...

Sen canım, bilirsin ki asırlardan beri seveda pınarında yıkanmamış yüreklerin taştan farkı yoktur. Sen beni unut istersen, sen beni sil yüreğinden istersen ama...sen taş olmayasın aşkım, sen taş olmayasın.

SERAP DEMİRTÜRK

Seni Gömemedim

hüzünlü dalgaların içinde savrulduım da
nerdesin diyemedim....
yaşlara boğuldum da,
niye gittin diyemedim...
gömdüm umutlarımı da,
yıllardır yeşertemedim..
ne günün doğuşunda
ne gün batımında seni unuttum..
nerdeydin ki sevdiğim,
varlığımı unuttun..
bilseydin savrulduğumu,
görseydin bu halimi,
kıyar mıydın,
dönmez miydin...
bir bilsem...
dün bir cenaze kalktı,
korktum sevdiğim,
korktum da sustum..
dilim varmadı
seni görmeden ölürsem demeye...
gömsem de tüm anıları,
neden bilmem ki
seni gömemedim!
<EMBED src='http://www.geocities.com/kayipumutlar/CokUzaklarda.mid'
autostart='true'</P>

SERAP DEMİRTÜRK

Seni Seviyoruz Filiznur / Özlemin Ağrımıdır

İşte Gidiyorum Çeşm-i Siyahım

Yitik Gazelim

Hava puslu,yüreğim bir garip,göç başlar eylül bitince...gidenlerin ardından bakmak gibi bu...
toprak kayıyor ayaklarımdan,bir örtü yüzüme yapışıyor...en çok da gözlerine bakıyorum... gözlerinde kayıyor gecenin yıldızları...

Gece oturup konuk oluyor dehlizime..sonra çağırıyor kısık sesle seni..”burası kalabalık” diyorsun,her seslendiğimde...göge çeviriyorum başımı..tek bir buluta razıydım oysa,rahmet bulutları gelmeden düşüme,gözlerimden akıyor gece...
Gözlerimi yumuyorum,Babil’in bahçelerinden geçerken yüzüme sürüyorum erguvanları...
Bilgelik derslerini dinliyorum Meryem’den,izlerini arıyorum çöle uzanan ayaklarımin,kaktüs sularını çekiyor içine...ben içimi dışa akıtıyorum...

Perişan gazeller geliyor dilim ucuna,“Eyleyip şehper-i Cîbril’den ey meh yeleğin”...Ok’u geçiriyorum içimden,hayreti takıyorum ardıma,çenemin çukurundaki kuyudan su içiriyorum serçelere...

Gözlerimin amâliğında,gül bebeleri kokluyorum...uçuklarını öpüyorum bebelerin,sağıyorum sütümü ağızlarına..Gözlerimde Yusuf’un gömleği...

Sırra dokunmak için terk edilmiş şehirleri dolaşıyorum, azad edilmiş kölelerin avuçlarından su içiyorum, hiç bir şey süpriz değil! .. hiç bir şey! ...

Kayışına sardığın bir avuç tütünü, sür damağıma zehir tadında...kuşların ağızlarına ver mısraları, noksan her tümce faniliğine dokunsun ...parmağını bastır kanayan kuşa...

Nalları düşmüş kısırak gibi,depreşip duruyor toprak...arala iki dudak arasını,şiiir üflenecek... Göğümde fırlatıp attığın suskuların peşindeyim... kaç hisseye talip olduğumu bilir misin? ...yüzde kaç hüzne...eğretilik yakışmadı size ...Biz mih gibi tutardık aklımızda vefasızlıkları...

Eklenme Tarihi: 10-10-2005 Yazarı: filiznur

-
Yitik Gazelim III

Bak koyuyorum boynumu ellerinin altına,hadi durma kurbanlığınım,vur bıçağı
içimdeki kanamalar dinsin..uzatıyorum işte boynumu....
Kılıncın mı kör,desene bana?

Ben öteledim kendimi, gayrı uçur elindeki serçeleri,kuğu gibi uzandıkça
sana, salıyorum teleklerimi göğe...yorgun göçlerin türkülerini dinle,bağır
çağır...kulağım hep sendeydi de...

Yoruldum...gönü eskimiş elbiseler mi giydik,neden üşüyor ruhumuz..ne oldu
bize... Bir tohum gibi uzandım kollarına,yolların uzun olanına çevirdim
gözlerimi,mırıldanıyorum bir türküyü"yolcu buruk baş gerek,gözde daim yaş
gerek"...nerdesin ey içimdeki neşvü nema...
Kuğularım boğuluyor suda,bir bir düşüyor gülüşlerimiz kuyuya,üşüyor
ellerimiz,duvarların yosununu sürüyorum avuçlarıma...

Şehirlerin gözlerine mil çekiyorum yokluğunda ...sensiz perdeleri kapalı gönül
evimin..kapıları sırımla bağlı,sürülerim intihar eşiğinde...

Nerdesin gülüm...neredesin..bıraktığın yerdeyim ben..bir seslensen ölüm gibi
saracağım seni...
Dinlediğim bütün makamlar hüzzam,sen yokken gücüm tükeniyor,sen yokken gece
karşıma geçiyor,sen yokken kollarım kalkmıyor gülüm...

Üzerime yıkılıyor gürültüler,altında kalıyorum bu enkazın..çıkart beni bu
karanlık geceden..duanı sar avuçlarıma,yaralarım üfle...

Sensiz anlamı yoktu ezgilerin,türkülerin.. masamdaki dağınıklık toplanırda
,dağılmışlığım nasıl toparlanır bilemem..

Ayaz vurdu fesleğenlere,çatılarımda donuyor beslediğimiz serçeler...

Uçurduğum uçurtmaların ipleri elimde kaldı gülüm,rüzgarını gönder bana,
dağların
eteklerinden şarkılar söyleyen çocuklar gönder bana...
Bu ıssızlıkta kayboluyorum,gel bul beni..beni bana aratma...hayra yorardık
rüyalarımızı..hani kavuşmalarımız ötelere kalsın derken..ötedeyim sen
nerdesin sevgili....

Eklenme Tarihi: 03-11-2005 Yazarı: filiznur

Yemin! ...

İçime cemrelerin düşüşüyle gelecekti bahar,
"Fecre,on geceye, çifte ve teke

ve geçip giden geceye
yemin olsun "

açılıp aydınlanan günlere inat
gelecek di bahar...

şimdi! ...
hazanda yetimliğimdir bu,
kuğu gibi boynumu kendime yaslayışım,

şimdi! ...
nefesinle yanıyor
titrek bir mumun alevi,
gözlerimin fer perdesi,
firkat dehlizlerinde,

şimdi! ...
can dediğim yerde canım erimekte,
hicretim zamansız,
bürünen gecelerde
eyvahımdır acizliğim..

Hapsettim artık kendimi,
içimin en uzağından yöneliyorum
yetim olan şmşlğme...

görüyor gölgem gecede
aynalarda,yıkadığım suretin
vuslat saatlerinden kalma,
artık düşlerin ihramına girmişim..

Taşlıyorum ayrılığa dair şeytanları...

"Fecre,on geceye, ifte ve teke
ve geçip giden geceye
yemin olsun "
(Fecr-1-5)

Eklenme Tarihi: 25-10-2005 Yazarı: filiznur

Yürek kavislerimden akıp giden vuslatın can suyu! ...

Yürek kavislerimden akıp giden vuslatın can suyu! ...
Bir çığlığa sarılır gibi,tutundum eteğinden,bir kuyuya atar gibi kendimi
attım en derin dehlizlere,şimdi salacağım kısrağı dağ uçlarına,Musa'nın

asasını alıp açıyorum dağların yolunu,Fizan'a çıksa bile yollar,yol-ların
çoğul ekinden atıyorum kendimi,çöl örtüyor ayak uçlarımı ...

Hadra yağmurlarında bir diken gibi baş tutacağım, omuzlarından aşağıya batan
kıymık gibi şimdi özlemin. Bu vadinin yorganı kısa geliyor,baş açık
yatılmıyor iki dağın arasına,neyleyim...

İrileşip,küçülen gözlerimi saklayacak çınar altları da yok buralarda
biraz daha içinden geçmeliyim tünellerin, karları erir yüreğimin
belki o ısınmadan ısınır...
belki ben...

Cümle kapısında kalıyor bütün cevapsız sorular,kuru bir dal gibi atıyorum
kozasına eylül'ün.Bilseydim böylesi gelecek,ve içime dert olacak,kapının
eşiğine dökerdim tüm erimiş ruhumu,sonra eşiğinde kalıp olurdu sevdam,basıp
basıp geçesin diye...

Sözlerin mevsimi hüznün dallarına tutunmuş bir rüzgar gibi...çeşm ile
topluyorum yaprakları,katmerli güllerin boynu bükük,bahçede lâl olmuş
bülbul,göçlerin kanatları intizam ile dizilmiş,gögümdeki bulanıklık değil...

Yağmurun tozu toprağı yıkayıp arıttığı gibi,açıyorum kalbimi ve
yıkıyorum..İnşirah.Ardında zırhımı kuşanıyorum,"Seni bilecek işaretler
gönder ey Burhan,ifade ve beyan berraklığı ver dilimize,Eman ver bize ey
Eman sahibi"diyerek...

Uzakta ki sırrın sesinden geçiyor,bir ok gibi sığıyorum,bürünene,yanıyor
içim,İbrahim'in gülşenlere düşüşü gibi...

Eklenme Tarihi: 07-10-2005 Yazarı: filiznur

<embed src='http://www.turkedebiyat.net/mp3ler/ahgitmelerin.mp3' height='25'
autostart='true' loop='true'>

Can Kırıkları

Isırgan yanığı ellerimle, siliyorum yüzümü

Yokluyorum gözlerimde misin diye?

Bu yokluk, yokoluş değildi

içimde virane bir şehir

Her lahza mevsim kış

Ve saçaklarında ölüyor kuşlarım
Uçur gönlünden bir avuç duayla selamı
Konsun pervazlarıma
Nemenem bir iştir bu ayrılık
Bilemedim
Öksüz gibi okşa başımı
Yaslasam dizlerine damla damla sızımla, yüreğimi
Toprağından aldım
Yerine bir demet nergiz bıraktım
Yine gelirim
Yeniden kuyulardan seslenirim sana
Yine sarmalarım seni, kapanarak toprağına

Özlemin can kırıkları! ...

Bir buse-gâh koydum başucuna
Ömrümün kıtlık zamanı sevgili
Sensiz düşmüyor baran yamaçlarıma
Nehirlerimin suyu çekildi
Bir nazar eyle
Düşümde vuslat bulsun ruhum
Doyur açlığını
Bitkinim
Bu tavaf
Bu ceza
Bu dumurluğum

Bu fakr-ı hâllerim son bulsun

Kuşların gagasından almıştık sevda mektublarını

'canımın içinde can' diye başlayan

Ram olduğum, kuşlar uğramaz oldu yurduma

Oysa biz de; 'nun, kalem ve yazdıklarına and olsun ki ' demiştik

Yürek şehirlerim terkedilmiş diyarlar gibi

Çiğliğim yusuflî kuyularda, nereye baksan züleyha

Kınaları yoğurduğumuz tas karşımda, bir de toprağın

Kurşun yemiş ceylan gibi

Gözlerimde yaşlarla tenhalara kaçıyorum

Buralarda mevsim hala kış sevdiceğim

Duldalıklarda ölü kuşlar

Toprağın altından çıkamayan nergizler

Oralarda mevsim ne?

Güneş orda da doğuyor mu?

Sen de özlüyor musun beni?

Ve çağır artık

Çağır beni

Çağır ey sevgili! ...

... Filiznur

Eyvallah...Selam ve dua ile...

SERAP DEMİRTÜRK

Seni Sordum / Düz yazı

Buğulu gözlerin derinliğinde, kar bulutunun güzelliğinde, gece mehtabın ışıltısında, gündüz hayallerin esintisinde seni aradım; seni sordum tüm evrene, herkes 'Burdaydı.' dedi...

Dünyayı görüp de seni göremiyorsa bu gözlerim, gözlerime lanet olsun; tüm acıyı hoşgörüyle yoğurup güleryüzle sunan bu yüreğime lanet olsun seni hissedemiyorsa... Canımsın dediğimde bin kere sızlarken içim, senden bir haber getirmeyen rüzgara sözüm yok; belki-bir umut- selamını getirir diye.

<embed src=' http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Romeo&Juliet.mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Seninle Sensizlik

Neden ki bunca arayışım seni
Sensiz olamayışım neden ki...
Gözlerin yok oysa bende
Teninin kokusu da yok
Sevgiyle elimi tutan elin de yok
Yastığımda saçının
Bir teli bile yok
Ama
Seni çok özledim
Neden ki?

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Vazgectim.mid'
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sensiz Nasıl Ederim?

Sensizliğe mahkum ettiğin için beni,
Sevmiyorum seni.
Bir boşluktaım şimdi,
Nerdesin?
Özlemin kuduran dalgalarcasına,
Haykırışım ulaşmıyor sana,
Gel artık!
Seni tanıdığım gün ne mutluydum.
Bu gün o ben değilim.
Gülüşünü arıyorum,
Sesini duymuyorum,
Gözlerini arıyorum.
Niye böylesi sevdim seni?
Niye bir rüzgar oldun,estin?
Niye?
Amacım oldun benim,
Sensiz nasıl ederim?
Anılar dolusu sen olmasan,
Kurtulamam sensizlikten.
Ama... yetmiyor ki anılar.
Arayışın özlemi,
Beklemenin acısı
Yetti artık!
Hakkımız değil mi mutluluk?
Konuşsana bir tanem,
Söylesene!

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/sevemez.mid ' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sensizliğim

Şimdi
Vakit ilerlerken sensiz
İçimde bir bıçak acısı
Sanki
Yüzyıllar ötesine bırakıp gitmişsin gibi
Sensizliğine ağlarım...
Oysa
Bilir ki yastığım yoksun,
Bilir ki gözlüğüm yoksun,
Bilir ki şu masa yoksun.
Zaten sensizdim be can,
Zaten yoktun ki.
Seni ben var ettim,
Dinlediğim şu türküde,
Seyrettiğim şu filmde,
Okuduğum bu şiirde.
Hadi gel,
Şaka yaptım de,
Gitmedim de,
Döndüm de ya da
Soluğunu hissedeyim.
Yok can,
Yok...
Sen uykuya saklayıp güzel ruhunu,
Yastığının altına saklayıp ellerini,
Gözyaşlarını ben sileyim diye beklersin sanki.
Tek bir gece uyumasaydın,
Kalsaydın,
Ansaydım seni her gece
O bir gece ile...
'Gitmeseydin N'olurdu' şiirimi okusaydım sana,
Ağlaşsaydık...
Ah be yar,
Hani
Kurban edilirken kuzular,
Çaresizce bakarlar ya gözlerine insanın...
İyi ki görmedin gözlerimi,
İyi ki yoksun,
İyi ki ordasın.
Hala balkonda,
Hala elinde çayın,
Gözün yıldızlarda
Bakar mısın geleceğine...
Can, ah can
Hadi git yat,
İkimiz için de uyu.
Yarın yeni bir gün,
Merhaba diyecek dünyaya,
Kim bilir,
Belki de bana.

14.06.2007 03:45

SERAP DEMİRTÜRK

Sensizliğin Harında

yüreğimin yangınlarına su serpen ey yar...nerdesin...bana yokluğunu yaşatma...bedenimin her zeresi senin derdine yanmasın...yokluk deryasına benden önce gitme...ver ellerini...şu yangına birlikte dalalım..yüreğimizdeki yangından büyük yangın var mı ki... nerdesin ey yar...kuşlar büktü boynunu...senden haber yok. dalım kolum kırık...beklerim bir yüce dağın yamacında...ne gider bir adım sensiz, ne kalır...ne anlamı var ki bu bedenin sensiz, çürüsün...gel ey yar...yüzüne bakarken ruhuna dalayım...gel ey yar, seninle sensiz olayım..yeter ki gel...aksa da gözyaşların özlemle yanarak, kalsan da ta gerilerde...sonsuzluk kervanında bir olalım...bileyim ki aynı havadır soluduğumuz...güler gözlerim... bilir misin ey yar, senin için ağlamanın güzelliğini..ben diye yanıp da dökülen gözyaşlarının binlerce inci tanesinden daha değerli olduğunu bilmez miyim....haydi...uyan...her nerdeysen...hangi kuş kanadını yatak yapmışsa sana...bilmeyim..yeter ki uyan..aç gözlerini...bak yeni bir gün doğdu... mevsimsiz bir zamandan sesleniyorum sana...kendine iyi bak...daha ne deyim...seninle varım..bilesin.

<BGSOUND
SRC='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/KurtlarVadisiVol2/03.wma'>

SERAP DEMİRTÜRK

Serap Hoca' dan

'ayrılığın yakışı da alevi de farklıdır...
dudaklardaki buruk gülüşü de..
keşke...keşke olmasaydı
yaşanmasaydı gidişler
olmasaydı vedasız ayrılıklar...'

'Acılarımın resmini çizebilseydim,
Hangi yürek dayanırdı bakmaya?
Gözyaşlarımı boca etsem kaleme,
Gerek kalır mıydı mürekkebe,boyaya? '

'değil mi ki şairim diyen herkes bir acı çektiğini söyler'

'sevinirsin yüreğin adına,sevinenin kendin olduğunu bilmeden '

'kavuşmadaki dinginlikte mi nefes alıp verişler,
özlemin coşkusunda mı...
denizim olsaydı kavuşmak istediğim
bir gün kavuşabilseydim
bir an...
vazgeçerdim ırmak olmaktan..
kurumayı bile göze alırdım
dingin solukları yaşayıp
sonsuz dek bir an bırakmak için benliğimde... '

'ırmağa varamasa da damla,
hedef bilir ya ırmağı...
denizde buhar olacağını bilse de
ister varmayı denize..
bunun adı vuslat.. '

' Düşün ki berrak bir sudur o,
Akışında kendine kapılanlar olsa da
Bulaşamıyor bir tek kara damla ona.
Ve o,
Hiç değişmeden yolunda akıp gidiyor. '

SERAP DEMİRTÜRK

Serap Olmayacağım Grubu

img src='http://img.blogcu.com/uploads/seraphoca_sss.jpg '

Merhaba,

Sevda bir coşkun nehir...Herkes, yüreğine sevda deyince yer açar.Açık olsun yüreğiniz sevda denilince akla gelenlerin hepsine.Bütün sevdaların kaynağı, bize insanı sevmeyi, hayatla mücadeleyi öğreten annelere ve babalara saygılar.Burada olmak isteyen herkes, gruba katılabilir. İstiyorum ki her konuda içimizi dökebileceğimiz bir platform oluşsun. Dileğim odur ki burada dertleri, üstesinden gelemediğimiz sorunları ya da içimizden taşan sevinçleri paylaşalım ve başka arkadaşların düşüncelerinde bulalım doğrularımızı ya da yanlışlarımızı. Her kim ki buraya bir selam verip gelmiş, hoş gelmiş.Dostça kalınız.

NOT: Hiç kimsenin mesajı -adaba ve edebe aykırı olmadığı sürece- silinmez ve grup huzurunu bozmadığı sürece kimsenin üyeliği iptal edilmez. SERAP HOCA 20.3.2005 tarihine ithafen 26.6.2005

BİR ZAMANLAR BİR EV VARDI

Ben çocukken bir keman sesi gelirdi
Yan evin bahçesinden
İhtiyar bir kadın gazel okurdu
Güneş direndikçe direnirdi batmamaya
İnce nağmeler sakinleştirirdi
Sonra kaybederdi kendini sarhoşça
Önce hiddetlenir kızılışırıdı çehresi
Sonra biz derdik ki
Galiba aşkının meşalesi

Ben çocukken bir keman sesi gelirdi
Yan evin bahçesinden

O kadının daha güzelmiş gençliğinde sesi
Dostları varmış güzel sesli hafızları
Hepsi buradan yetişmiş derdi ninem
Kalbur saman içindeki Harput'un tarihinden
O zamanları hiç görmedim ama hissettim
Dolaşırken bağlarında ezgilerini dinledim
Geçerken hep köhne mezarlığın yanından
Şevket amcanın nargile içişini izledim

Bu evler renkliymiş bir zamanlar
Şimdi ise yorgun ve solgun gri bir renk
Sarı tüm sokakları çehreler

Bir zamanlar şair yetiştiren bu ev
Şimdilerde sokak şairlerini misafir eder
Duvarlara iki mısra yazılır
Ölüm kan ve şiddet kokar

Ben çocukken keman sesi gelirdi

Şimdi ise sadece ses geliyor
Çatırdayan ahşap merdivenlerinden.

Burhan Perkgöz

Anneme

ASİ OLSAM DA SEV BENİ

Anne, canı olduğum canım,
Sana ulaşsa da bu satırları okuyamayacağını biliyorum. Belki dilimin dönmediği,
sözcüklerin sırasını şaşırıldığı şu anki duygularımdan haberdar bile etmeyecekler seni.
Ama gel gör ki içimde yosun tutan bu sevgiyi dışa vurmanın başka yolunu bilmiyorum.
Ruhumun yıkıntılarına iksir olan annem, seni o kadar çok... o kadar çok... o kadar çok
seviyorum ki... Sana, senin için alışılmış şeyler söyleyemem. Birazdan sana söylemek
istediklerimin hiçbirini yazmadan mektubum son bulacak ve ben kayda değmez diye bu
satırları yırtıp atacağım belki de.
Kalbi en lâtif duygularla bezetilmiş ve tüm kainatı kucaklayabilecek bir muhabbetle tüm
gönülleri güzel(i)
zar eden kadın, biliyorum hiçbir duygu içindeki sevgiyi bastırarak kadar büyük olamaz.
Sen böyle sevmeseydin, senden almasaydı sevgisini hangi oğul bu kadar sevip
yüceltirdi çocuğunun annesini.
Bir sürur ki damar damar sarıyor gönlümü. İçimdeki denizler çalkalanıyor. Sana
sevgimi ifade etmem için çocuğuna dokunuşundaki güzelliğe, duyguya sahip olmam
gerekirdi.
Anne gökyüzü bile en berrak rengini çocukların gözlerinden çekip alırken, bana,
emzirdiğin beyaz sütün gibi yeni ve en güzel kelimeler öğrettin, beni güneşin
kahramanı yaptın. İçindeki o dupduru o masmavi mutluluktan, sevgiden oluşan gökler,
karanlığına hapsediğim zindanımı gülşene dönüştürdü. Ve bil ki gönlümdeki
korkutucu karanlığı o gözlerindeki derin gülümseyiş aydınlatmaya devam ediyor.
Ruhundaki bu şefkat hazinesi olsa olsa cennetten besleniyor. Yeryüzüne dağılmış bütün
güller bir araya getirilse yine de tebessümündeki o büyüleyici, o ipeksi, o ılık güzelliği
yansıtamaz.
En ufak sıkıntılarım da bile dualarınla zindanım altından ırmaklar akan bir cennete
dönüşüyor. Suyun dudağa dokunuşu, yağmurun toprağa düşüşü gibi gözlerindeki o
muhteşem umudu seyretmek... Sen ağladıkça kalbim inceliyor, ağlamayı seviyorum
anne. Sen ıslak bir arzuyla sevdin ve gözyaşlarınla ıslattın gecelerimi... Geciken
sabahlarımı ağlayarak bekleyen sen değil miydin?
Ciğerpâren, seni, senin kadar anlamasa da bir daha hiç ağlama anne. Biliyorum
mutluluğum senin için dünyanın en güzel en büyük zenginliği. Ama anne! Bir annenin
gözyaşları... Dayanılır gibi değil.
Meleklerle yüceliğini veren kadın, Gayya'da susuzluğumu giderecek olan su, Gayya'dan
çıkan yolum, ışığım, annem sendeki bu sabrı gördükçe günaha giremeyeceğimi bilsem
adı sabır ağacı olan peygamberi silip atardım dudaklarımdan.
Tüm kadınların beğenisini kazansa bile, bir annenin takdirini yitiren bir evladın kazancı
ne ki? Senin aşkınla okşandıkça bana yarenlik için kalbime sığdıramadığım kadınlardan
bir bir arınıyorum. Ve eğer beni sevdiğin kadar bir şeyin ateşi içine düşmüşse; söyle, o

ateşe odun taşıyayım, o ateşin odunu olayım. Yoksa bu borcu ödemedem nasıl can veririm? Seni bir gün üzmüşsem ve sen bundan dolayı beni bağışlamazsan biliyorum ki ben bedbaht ve kaybedenlerden olurum. Cennetinden mahrum yaşadığım her gün varlığım, bir cehennemi oluşturacak kendine.

Adı cennet olan kadın. Anneciğim, bugüne kadar hayat bana seni anlamayı öğretmedi. Fakat sen bana hayatı nasıl yaşamam gerektiğini öğrettin. Bir gün hesapta olmayan bir ayrılıkla beni yalnız bırakırsan ben ne yaparım, nasıl yaşarım?

Anneciğim, ayağının altındaki cennete sahip olmak için değil, sinendeki o kıyıları olmayan okyanusa sahip olmak için her damlasına bir gönlümü vakfediyorum. Asi olsam da sev beni.

01/07/2004

Behçet Yani

-

<http://www.sinanoğlu.net/>

Bu site Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun resmi sitesi değildir. Bu site, Oktay Sinanoğlu'nun mücadelesini tanıtmaya ve yayma amacıyla, tamamen gençler tarafından kurulmuş bir sitedir. Bu site hiçbir siyasi görüşün ya da fırkanın destekçisi değildir. Hiçbir siyasi görüşü ilke olarak benimsememiştir. Bizim mücadelemiz ne sağ ne sol, ne komünizm ne de faşizmdir. Bizler tamamen, Türkçemize sahip çıkıp, dilimizi unutturmamaya çalışıyoruz. Bunun yanında Türkiye'mize dayattırılmış belaları gözler önüne serip, bunlardan kurtulma yolları arıyoruz. Bunun için de vatanımızın her kesiminden insanları seferberliğe davet ediyoruz...(Oktay Sinanoğlu sitesi yöneticileri.)

-

Kendimizce söyleşmelerimiz için 'Serap Olmayacağım' grubundayım.

SERAP DEMİRTÜRK

Serap Sözü Yerde Kalmamıştı ki

SERAP SÖZÜ YERDE KALMAMIŞTI Kİ

şimdi nokta konsa hayatıma
her şey kalır öylece
her şey
tıkanır bir denbire lokmalar boğazlara
dolar gözlere yaşlar
inanamaz bir an kimse
sonra elde olarak
akar gözyaşları bir bir değil çok çok
yaşananlar geçer bellekten belki hızlı belki beklete beklete
yağar yüreğimden yüreklere sevgim yağmur olup
kızım, oğlum, kardeşlerim
sevdim dediğim bil cümle gönüldaşlarım
ne olur
yaradanımın aşkı için silin şu gözyaşlarını
hadi birbirinizde beni bulun
sorun kimde ne kadar varım
ve birleştirin gönüllerinizdeki beni
mısrarlarımda sakladım gönlümün izdüşümünü
hani demiştin ya biricğim
duvarlar değil anıları yaşatan diye
şimdi zamanı geldi işte
hayatın hükmü insanı ezmeye çalışsa da
izin vermeyin sevdiğinizin yok olmasına
gözyaşlarında tüketmeyin anları
eritmeyin tuz ve şeker misali güzel yüreğinizi
bir demet nergisle çalın bir dostunuzun kapısını
ve merhaba, deyin
bakın ben geldim
unutmuşum nicedir gelmeyi
gelmeyi hatırladım ayaklarına
sarılmayı özledim kollarına
öpmeyi özledim yanaklarını...
bilin ki yüreğim kat kat yağ bağlar
dostluk filiz verdikçe bin kez daha...
ne olur
ne olur biriciklerim
yokluklarda yaşatın yitip de gidenleri
çünkü biz gittiğimizde
bedenimizle gidiyoruz
ruhumuzun izi

asılı kalacak Şu pencereden baktığınız dalda,
kahvaltıdaki bir bardak çayda,
hadi çıkın evden
Şu anahtarda
Şu sokaktaki kimsesizin avcuna bıraktığınız kuruŐlarda
Şu dilinize dolanan Şarkıda
ve Şu yüzünüzdeki hayat ışığında...
evet,
budur işte
hadi Őimdi bir kűlah dondurma alın
benim için
hadi
ve tadına vara vara yaŐayın
yűreğinizdeki binlerce sevgiyle...

30.3.2010, Ankara
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Serçeler Ağladı

Elimdeki
Bir demet kır çiçeğini,
-Lodos muydu,
Karayel mi
Bilemedim-
Aldı götürdü,
Sımsıkı tuttuğum elimden.
Sadece bir ince sızı
Ve
Kokusuyla
Bir kuru dalı kaldı
Kır çiçeklerinden ellerimde.

Şimdi
Öturur da
Şu kara taşa,
Büküp boynumu
Bakarım semaya;
Dilime dolanan
Bir uzakların türküsünü söyler,
Dalar giderim:
"Neyleyim köşkü,
Neyleyim sarayı;
İçinde salınan
Yar olmayınca."

12.11.2007
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Serenat - HECE

Gönlünün harında eridi gönlüm,
Sevmenin gücünü senden öğrendim.
Seninle bir değer oldu bu kalbim,
Dünyanın tacını takıp öğündüm.

Hazanım seninle nevbahar oldu
Gözyaşı ömrümden hep kaçır oldu
Gördüğüm mutluluk bana kâr oldu
Asana tutunup sana sığındım

Gün seninle güzel şavkına kandım
Ay seninle parlak ziyana bandım
Yıldıza el atıp sana uzandım
Gel gitme sevdiğim senle taçlandım

Seninle dünyama sanki nur yağdı
Gezdiğimiz her yer iremde bağdı
Varlığın arkamda sanki bir dağdı
Mevlana âşığı yüreğe yandım

Uzak yakın yok ki sen hep bendesin
Dilimde, gönlümde sen şu handasın
Serabın ömründe sen hep candasın
Varlığın bambaşka sana süründüm.

SERAP HOCA
19.09.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Serenat Misali - Düz yazı

ASLA YOK OLMAYACAK BİR SEVDAYA

Öyle hoştu ki gölgemde varlığını hissetmek... Bu gün çok mutluyum. Gam yemem artık... Budur işte, budur sevdiğini hissettirmek, budur. Bir ışık huzmesi olup da sinivermek karanlığa ve gerektiğinde salıvermek ışığın ellerini ve tutunmak gizlice yüreğe. Budur sevmek. Gözyaşlarında bile sevmenin varlığını hissetmek ne güzeldi... Derin düşünceler içindeydim sanki yüzyıllar öncesi, sanki varlığım gömülüvermişti okyanusun derinlerine...Şimdi ne oldu da yeşerdi içimde her şey. Sen gene bunca uzakken ve bunca öldürmüşken beni kendinde neden gülümser ki yüzümde senden kalan izler. Sanırım bunun cevabı bilinmezliklere saklandı, kendime bile söyleyemediğim cevaplara saklandı bunun nedeni. Olsun, şu anlamını bilmeden dinlediğim yabancı müzik kadar yabancı değilsin ya bana... Olsun şu yakan temmuz sıcağı gibi yakan sendin ya gönlümü ya da dağılayan yarımı ya da her koşulda koruyan benliğimi.

Artık çare dilenmiyorum hiç bir makamdan, çünkü şunu öğrendim ki ben kanatlarımın altındaki sevgiyle tüneyeceğim hayat dalına ve bu sevgiyi götüreceğim kaynağına. Yaradana giderken senin sevgini de götüreceğim beraberimde ve ben yüreğimdeki bu tertemiz sevgiyi asla lime lime ettirmeyeceğim kimseye... Öyle... Bir çiğdem güzelliğinde yaşayacak yüreğimde ve ben gittiğimde de toprağıma emanet edeceğim o çiğdemi... Her gören, 'Ne güzelmiş! ' diyecek, tüketmeden umudu devredecekler sevgiyi, yüzyıllar öncesinden bizim yüreğimize akan berrak bir su gibi...

12.7. 2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Serinliğin Nefesi

Sus ki duyayım gözyaşımın sesini,
Nasıl da akıp gidiyor
Dağlanmış yüreğimden,
Yol yol
Mor gözleri aşarak
Hüzünle...

Alıp da anılarımı bohçadan
Alıyla yeşiliyle...
Varsam dere boyuna
Baksam yıllar gibi akan sulara,
Acısam
Gençliğimi terk eden çocukluğuma.

Yol verin, yol! ..
Vapur olayım,
Bir ağın içinde balık olayım,
Sonsuzluğun sırrını arayım,
Yüze yüze dibini göreyim,
Okyanusunda can bulayım.

Kaldırıp da başımı,
Yer sofrasındaki siniden
Duaya açayım ellerimi...
Uzanarak sürahiye,
Çöllere can olayım,
Bir yudum su ile...

Hangi kalp çiçeğini,
Hangi toprağa dikeyim?
Onu gözyaşımınla mı,
Yağmurla mı,
Denizinle mi,
Sevdamlarla mı sulayayım?

Sus!
Sus ki duyulsun
Okyanuslara karışıp
Sel olan gözyaşımın...
Sus ki çağlar ötesinden duyulsun
Kurna başındaki tasın tınısı...

10.12.2010
SERAP DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

Serzeniş

her daim anılsa da
yürekte izi olsa da
erişilmez bir can.
yüreği,
yakılmamış kadar yakıp
yar olmak,
yaren olmak
ve dağıtıp bulutları
unutmak boylu boyunca;
dağılmak duygularda,
yok olmak,
yok olduğunu sanmak.
çırpınan duyguların kıvranışında
acımadan susmak.
saklamak elleri,
uzatmamak dal boyu.
yeşertelim sevgiyi diyen dile inat,
susmak boylu boyunca
ve
devredince çarkın dişlileri,
acıınca yalnızlık,
tak deyince
bir cana hasretlik;
uçurumun dibinde
minnacık kır çiçeklerine tutunup
tırmanmak göğe.
aşağı akan nehirde,
yüzmek yukarı.
güneşin yakmasını istemek
karlar içinde.
sevgi ırmağında yıkanmak
kir pas içindeyken dünya.
ışığa yürüyen gölge aşkına,
bulutu ağlatan can aşkına,
sızılı yürekler aşkına,
kal kaldığın yerde!

<embed

src='http://www.neyzen.com/images/taksim/ekrem_vural/ekrem_vural_huseyni.wma'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Sesim Bana Yankiyken

```
<img  
src='http://www.antoloji.com/siir/media/04/www_antoloji_com_865904_301.JPG'>  
<br><BODY  
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'><boddy  
y bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>  
  
<br><font face='TR Dauphin' font size='4 pt' color='BLACK'><center><strong>  
  
<br><BODY  
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>
```

duy ey can
duy da sen utan
yüreği sahipsiz bırakırsan
açacak gonca...
kurak topraklar
gözyaşından bile medet umar,
bilmez misin....
tek kişilik odama gittiğimde
bil ki ey can,
o goncanın al rengi
cansız bedenimi saracak
üşütmeyecek beni toprak
ve anla ki can,
çatıların içinde yürek
sevgi dolu gerek.

```
<br><BODY  
BACKGROUND='http://emakduman.sitemynet.com/mynet_resimlerim/kusz.gif'>
```

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sesin

Elimde bir kırık saz,
Düşmüşüm bir yabancı ele
Yangını yangınım mı,
Alevi alevim mi
Bilinmez.
Her dağın yamacında
Bir küçücük zakkum
Rengi yüreğime eş,
Aşkı sevdama eş
Binlercesi değil biri benim.
Sazıma dedim de derdimi
Ağladı her bir teli.
Sevdamın yeli yabancı
Gülüşü acı
Bakışı el ki el...
Bu nasıl acıdır ki
Yaktığını bilmez.
Gözü gözüme uzak
Yüreği bende.
Sesime ses veren
Yürek nerede?

<embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/ayrilik.mid ' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sessiz Ağıt / HECE-yayın akışına

<TD colspan=4 align=center bgcolor=BLUE'

<img
src='http://img73.imageshack.us/img73/162/54439a138474a00d3447087qd7.jpg '>

SESSİZ AĞIT

Yüce dağlar ak gerdana sal beni
İlmek ilmek dokuyup da al beni
Ezdi çığın arayıp da bul beni
Söylemeyin garipliğim yarime.

Nice yıldır yaren diye ağlarım
Gelmez ki hiç karaları bağlarım
Fırat gibi coşkun akar çağlarım
Söylemeyin garipliğim yarime.

Vurur güneş şavkını da kim bile
Katmer katmer buz olmuşum kim güle
Gözyaşlarım buz olup da kesile
Söylemeyin garipliğim yarime.

Ağla gönül, çarem olsun gözyaşım
Be hey dağlar, sizden yüce bu yaşım
Bağla kader, vuslatıma şu yaşım
Söylemeyin garipliğim yarime.

Sefil olduk, ömür denen kazanda.
Serap kulun şu aklını bozanda
Belki pişman bu yazıyı yazan da
Söylemeyin garipliğim yarime.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sessiz Bir Dokunuş

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Kimsin sen?
Bazen
İlahi bir sevdanın
Dokunuşlarında buluyorum
Sıcaklığını.

Senin ben
İlık bir sonbahar günü
Hüzünlü duruşlarla bakıp da
-bilmeden şifa olacağımı-
Tutmadım mı ellerini
Yaraya merhem gibi?

Nicedir özlemiştim,
Nefesin sarmamıştı
Efkara sarılı yüreğimi.
Gelişin kadar ani oldu gidişin.
Rüzgarla mı yarışın?
Ezanla mı buluştun?
Hangi sehere sığındın?
Nerdesin!

13.11.2007
SERAP HOCA

</TD>

SERAP DEMİRTÜRK

Sessiz ığlık

<TD colspan=2align=center bgcolor=#336633'

<img
src='http://img135.imageshack.us/img135/6871/39213962firstsnowdropwcfv9.jpg'>

<center>

SESSİZ ÇIĞLIK

-sadece gözyaşıydı o damlalar...-

Işığa hasretken gece,
Şavkı vurur sevdanın göğe.
Esen nasıl bir yeldi, bilemedim...
Savruldum da açamadım gözlerimi.
Aevlere bastım da yanmadan,
Şulelerin şavkında gözlerin miydi gördüğüm?
Bu nasıl bir hüzün, sezemedim...
Nasıl bir vaveylaya sarıldı bu kördüğüm?
Bir ses de mi gelmez senden bilemedim,
Gönülleri hüzne gark etti bu sessiz ölüm.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sessizliğin Türküsü/ Annem

-rüzgar eser,
savurur saçları
bir eylül ayının ortasında
ağlar bir can
dünyaya gelirken...
ayşem nerde,
oğul kimde..-

bir nebze ses yok...
yürekler suskun,
gözler nemli.
suskunluğumu bil,
sözlerimi duy,
geç karşıma otur.
sözcüklerden medet umma,
duyarım ta çocukluğundan kalan,
diyemeyip sakladığın
onulmaz yaranın ağdını..
bir mezar taşını okşayan ellerin
kalkarken dua diye gözyaşıyla
ne sitemler ettin Rabbime, bilirim...
ahının sesiyle mi uykuların doldu,
ilk aşkının vedası mı içini yaktı,
neden ahının nefesi
yakar tenimi...
can olduğum can
konuş,
de bir hele.
nerelere saklamıştın bunca yıldır
altın kaplı umudu?
çocukluğunu koyup cebime
balon niyetine
neden uçurup gittin can...
bak...rüzgar yalıyor yanaklarımızı
kıyıdaız sanki...
tut bırakma ellerimi
konuşmasan da
mırıldan türkümüzü...
çekme çocuk,
çekme eteğimi...

sen hiç konuşmasan da
bilirim
gözündeki gözyaşın süzülse de
tükenmeyecek sevgim,
bitmeyecek umudum,
yok olmayacak içimdeki çocuk...
çünkü avcumda
dünyalar hazinesi hiç var,
tüter buram buram
sevgi adına
yüreğimdeki ateş.
ver elini,
bırakma...
birlikte gidelim anneme.

SERAP DEMİRTÜRK

Sev ki...

Sevgi, bir ibrikten damla gibi,
Akıverdi yüreğime can gibi.
Kah bir ananın bakışında,
Kah bir yavrunun gülüşünde,
Irmak olup aktı öz oldu kanıma.
Yokluğu ölümden beter sancı,
Varlığı canıma şifa otu sanki...
Rabbimin izi var her gönülde,
Sevdayı mühür gibi basmış bizlere...
Sev ki göresin çirkindeki güzeli,
Sev ki bulasın uzaktaki yakını...

<BGSOUND SRC='http://www.tatbim.com/files_mid/tas_duvarlar.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Sevda Çiçeği

Ezildim,ezildiğimi bilmeden.
Dalda çiçek olsam
Yağmurla beslenirdim.
Vazodaki çiçek olsam
Sevgiyle beslenirdim.
Sevilenin elinde gül olsam
-aşkla solardım-
Kurumayı beklerdim bir kitapta.
Ben kır çiçeği değilim,
Ben nar çiçeği değilim,
Ben sevda çiçeğiyim.
Bulamadım
Benim için akan bir damla yağ.
Kırıldım,
Ezildim,
Horlandım.
Çamurlara bulandım.
Rengim alaca oldu,
Toprağım nice oldu.
Gübre bile olamadım!
Cana can katamadım...
Yok oldum.
Hiç oldum.
Serap oldum.

7.1.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sevda Masalı

<img
src='http://img503.imageshack.us/img503/3548/heartshinebyriangelyj8ylu0.jpg'>

-Sevmeyi Sen Canım Öyle mi Sandın? -

Eskiden hep sevdaların güzelliğine inanırdım...
Oysa bakıyorum da şimdi şu kanayan yüreğine,
Sevgiyle ağlayan iç sesinin hıçkırığını duyuyorum da
Neden diyorum ben de senin gibi...
Neden ki böyle umutsuz, sevdalar...
Neden ki...
Oysa her seher onun düşlerine dalarken
Gözünü açtığında onu görmek,
Onu yitirme korkusuyla uyumamaya direnen gözler
Gecenin karanlığında uykuya yenik düştükten sonra açıldığında
Sonsuzluğa davet o bakışlarla uyanmak...
Ne güzel olurdu.
Oysa bunlar düş ötesi...
Yok...
Sevdanın kalesi boş,
Ne kadar yürek sızlatıcı
Sahipsiz bir aşk masalının kahramanı olmak ...
Yaşayan bilir bunu.
Onun yüreğinin içine girip de bir bakınmak,
Acaba benden bir iz, bir anı var mı demek...
Bir an,
Tek bir an için..
Milyonlarca karanfili bırakmak vardı o yüreğe;
Al kanlara karışsın da yanağı hiç solmasın diye.
Sadece derin bir ah çekiyorum
Şimdi sevda dediğinde dil
Ve sana uçurtmalarla sevgimi gönderiyorum.
Her bahar, gökyüzünde beni gör,
Unutulmayacağını bil.
Sen ister unut, ister unutma!
Yeter ki gözlerindeki hayat ışığı,
Gecemi bir yıldız gibi aydınlatsın,
Razıyım...
Bu, benim sevda masalımdı.
Sen nasıl seversin,
Senin sevda gerçeğin ne,
Bilemedim...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdanın Tadı

Ahdım var, yeminim var, sözüm var
Aşkın ile alev alev közüm var.
Günün her vaktinde sana dönen yüzüm var
Sensiz tat alamam fani dünyadan

Tat mı var ki senin olmadığıın yerde
Can mı kaldı nefesini hissetmeden terde
Yokluğunu bırakıp,gitme beni bu serde
Beni almadan gitme bu dünyadan.

28.4.2007
11.00

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdasına Yandığım Hayat

Yürü be hey canda can,
Sana açılsın yollar;
Sana açılsın cümle
Duaya uzanan eller.
Sen ki dünya denen
Bu isimsiz cennette
Güzel olan ne varsa
Lâyık olan bir kuldun.
Duy desem can-ı gönülden
Duyar mıydın ey yürek?
Sen ki vefa denen kaleyi,
Kökünden sallandırdın.
Sen ki alıp eline kazmayı,
Kökünden söktün özümü.
Haydi şimdi ağla,
Şimdi sarıl pişmanlığına da
Kıvrım kıvrım kıvrın,
Sancılarla inle.
Utan kendinden de
Vazgeç yaşam perdesini
Her gece kapayıp
Sessizce açmaktan
Gün ışığıyla
Ve göm kendini
Utanca sarılıp
Yerin bin kat altına
Vedalaşmadan sevdandan.

17.12.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdaya Kim Mani ki Yar? / HECE

Duydum yarim gitmiş ele
Gönlün vermiş bir güzele
Döktüm gözyaşlarım yola
Dönsün geri tezce diye

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
>

Boyun büküp bakıyorsun
Sevdalara akıyorsun
Elim kolum bağlı ey yar
Bile bile yakıyorsun

<img
src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'>

Kuyulara atma beni
Şu gurbete satma beni
Dertten derde katma beni
Senden gayri yar bilmezem

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
>

Dizlerine yatmadım mı
Dertlerimi atmadım mı
Cümle alem duysun bizi
Canı cana katmadım mı

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
>

Dağlara hey dağlara
Gidem azgın çığlara
Yarım diye yanıp da
Soram viran bağlara

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
>

Canıma can katanımsın
Şu yürekte atanımsın
Gönül koyup kaşlarını
Gizli gizli çatanımsın

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
>

Ellerini tutmaz mıydım
Dizlerine yatmaz mıydım
Can deyip de şu gülleri
Yollarına atmaz mıydım

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Akıp giden ıssız yollar
Ellerimde kaldı güller
Yarım derdim k zler gibi
Çağlayarak söyler diller

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Gitti yarım duymaz beni
Toprak alsa doymaz beni
Ne Şu yerler ne de gökler
Hiçbir yere koymaz beni

<img src='
http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'>

Şu dünyada k l olaydım
Senden yana savrulaydım
Basıp da kıyamadığın
Şu çiçekte çoğalaydım

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Canım deyip sarılmışım
Yüreğine can olmuşum
Sen deyip de Şu yollarda
Kıvrım kıvrım kıvrılmışım

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Neden derim duyan olmaz
Yuvam ıssız varan olmaz
Sevdiceğim beni  zler
Sesi nerde bilen olmaz

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Unut dedim unutmadın
Var git dedim hiç gitmedin
Şu yaralı g nle bakıp
Boynum büküp ağlatmadın

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Yarim sensiz olmuyor bil
Kervan gitmiş, kalmıyor bil
Sevdamızdan güç mü aldı
Güller bile solmuyor bil

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Sensiz kalem ağlıyor can
Yazdıkça hep çağlıyor can
Gitmeyessin benden geri
Yollar bizi bağlıyor can

<img src='
http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'>

Umut ekmek, gözyaşı aş
Gayri bana kim ki yoldaş
Yürek ezik, boyun bükük
N'olcak şimdi kavim kardaş?

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Gönül telim susmaz ey yar,
Sensiz günüm geçmez ey yar
Kulun kula hükmü ne ki
Duasız gün geçmez ey yar

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Kara taşta sarılıp da
Ben diyerek ağlama yar
Umut dalın kırılıp da
Hicranınla çağlama yar

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Etme ey yar sensiz olmaz
Kollar bomboş saran olmaz
Böyle hayat inan olmaz
Gel sardığın ben olayım.

<img src='http://images.bigoo.ws/content/saint_valentine/gif_flower/gif_flower_21.gif'
'>

Ne edeyim, ne edeyim
Sensiz olmaz söyleyeyim
Cümle alem duysun bizi

Seni Han'ım eyleyeyim

5.7.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdaya Serenat/ Düz yazı

Ey yar,

Canı can katmak nedir bilir misin; yüreğinin her bir katresine o canı koymak ve onun için yaşamaktır. Attığın adımda, yürüdüğün yolda, aldığın nefeste onu hissetmektir. Sevdanın mekanı yok, zamanı yok, yeri bucağı yok. Yumruk kadar yüreğin neresine sığar dağlardan yüce sevda bilmiyorum ama bildiğim bu sevda yaşama gücümü kesmiyor. Daha çok yaşama arzusu veriyor bu garip, bu boynu bükük, bu yaralı gönlüme.

Ne soluğunu hissederim ne gölgende bir izim var. Uzak diyarların türküsünde salınırken sen, ben seni düşlerimde severim ve bir gün, bir an bile sitemim olmaz ne hayata ne sana ne seni Yaradanıma.

Can, can içre can. Dün yolda bir can ruhunu teslim etti, kimsesi yoktu yanında. Öylece bir anda düşüverdi ve gitti. İçim yandı yalnızlığına, sonra düşündüm de ferahladı içim. Yüreğinde bir can vardır mutlaka canı kadar sevdiği ve onun sevgisiyle gitti yolculuğuna...

Sen giderken, ben giderken o son nefeste elimiz yüreğimizde olsun can. Seven yüreğin sevdasını, o sevdanın yuvasından başka kim tanır... Kendine iyi bak.. Öptüm gül yüreğinden.

Ve bil ki her kiraz mevsimi bendeki can, seni kucaklayacak.. Unutma, biz seni seviyoruz.

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdiğim

Karlı dağların ardındasın sevdiğim
Elim ermez, kolum sarmaz bil seni.
Ne dizinde yatanım ben, ne saçını saranım.
Gözüm görmez kolların kimi sarar sevdiğim.

SERAP DEMİRTÜRK

Sevdiğime

Bu gurbet illerin dili olsa da
Anlatsa derdimi, söylese sana.
Ellerim kuş olup kanatlınsa da,
Sarılrsa sevdiğim, yüreğini bir sarsa.

Dağların ötesinde kalıvermişim,
Gözlerimin yaşını silivermişim,
Şensiz uzaklarda gülememişim,
Özlemim sevdiğim, sevdiğim sana.

Bir garip akgüvercin olmuş da kalmış,
Boynunu büküp yayla gülü olmuş,
Kırık kanadını güllerle sarmış,
Ağlar bu gözlerim sadece sana.

20.7.2004/SERAP HOCA

<embed src='
http://www.turkmidi.de/download/starmuzik-de/HAKAN%20TASIYAN%20-%20GUZ%20
0GULLERI%20-%20ALTYAPI.mp3'true'loop = 'true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Severken

<center>
- Tarihin içinden bir çığlık.-
<img src='http://img235.imageshack.us/img235/5552/aylarendaakmuhabbetvk0.jpg'
>

Ey yaren!
Varlığın doruğu ile yokluğun dibinde,
Arıyorum seni de
Gölgen bile yok.
Akıl yoruldu!
Ağladı dimağ!
Dün varlığımda nerdeydim ben?
Bugün yokluğumda bir gizim.
Saklıyorum gözyaşlarımı;
Solan al gülleri
Suladım gözyaşlarımla da
Büküp boyunlarını
Almayız, dediler.
Adın:
Hasretmiş
Tek tanem.
Ellerimi yumruk yapacak gücüm,
Gözlerime uzanacak ellerin yok!
Dağlar bile acıyıp yol verdi de
Yürüyemedi ayaklarım sana
Kaldık naçar.
Kalk ey yaren,
Zakkum mu sandın beni?
Tutun ellerime n'olur, tutun...
Tohum toprağa,
Çiçek güneşe,
Biz, bize muhtaçtık yarenim.
Gidişlere mi sığındı yüreğin?
Boğuldu vaveylim,
Tıkandı ciğerim,
N'olur ey yaren
Bükme boynunu;
Ağıda salma yüreğini.
Bil ki
Adım, adınla yazıldı
Rab katına.
Seni seviyorum can
Ve hep
Seveceğim
Ben Yusuf'un atıldığı kuyudayım.
Rabbim kuyuya da çare vermişse
Çaresiz koymaz ve
Kaldıramayacağı yükü vermez kuluna.
Kanımı sende bil,
Ruhuma sarıl.
Bil ki
Kof bir beden kaldı burada.
Umudu aldın gittin,

Hoşçakal yarenim,
Kendine iyi bak.

14.11.2007

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sevgi Pınarı / Dersimiz Sevgi

boddy bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'
brdiv style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277;
BACKGROUND-COLOR: 999999 '
brfont face='Comic Sans MS' color='003399'
img src='http://images.google.com.tr/url?
q=http://bitlis.meb.gov.tr/hosting/bitlisakmlweb/ogrenci/Resim%2520115.jpg&usg=AF
QjCNEyVdwHyNuU5n-H77L1LrdCXljVCA'
Dersimiz sevgi çocuklarım;
Candan, yürekte sevgi.
Bir pınardır sevgi, çocuğum...
Akıp giden içimizde;
Kötülüğü hiç eden,
Aydın yollar açan
Bir pınar ki pırıl pırıl.

Dersimiz sevgi, çocuklarım.
Sevin tüm içtenliğinizle,
Sevin ki sevilin ılık ılık.
Taşın çocuklarım, taşın;
Akın tüm yüreklere dolun.
Yosun tutmasın yüreğiniz,
Sinsin yüreklere sevginiz.

Dersimiz sevgi, çocuklarım.
Gözleriniz pırıl pırıl,
İçiniz berrak, dupduru.
Şizden öğrensin dünya,
İçin için sevmeyi, gülün.
Servgiyi tanıyın çocuğum,
Sevgiyle dolun çocuklarım.

Öğretmen Dünyası, 1983. Sayı 42

img src='http://www.omu.edu.tr/akad/fklt/muh/gida/mezuniyet.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Sevgi, Yüreğin Nefesidir / Düz yazı

-bir aşk filminin ardından-

img

src='http://img511.imageshack.us/img511/834/x1pbglkvql4bt5w8k4wkypkstoh6sw.jpg

'-Aylardan Temmuz'du

font face='Comic Sans MS' font size='4 pt' color='BLUE'

Günaydın canözüm,

"Ona ayırdığın zamandır sevdiğini güzel yapan." Sen benim en değerlimsin. Seni seviyorum; herkesten farklı, her şeyden güzel, her şeye değer... Bu sensin. Kuşlar cıvıldıyor yar. Sanki sevgimi biliyorlar.

Senin yüreğin benim, benim yüreğim senin. Artık sonsuza dek.Can, ruhun gecemi aydınlatır, huzur verir... Her gecem bir öncekinden daha değerlidir aynı dünyanın havasını soluyoruz ya...Sevgiye susadım yar, yudum yudum içmek istiyorum sevgiyi. Gözlerine bakarken yok olsam sende. Kör olan gözle değil, gönül gözüyle bulduğum yar. Gönlünün güzelliğini hissettiğimde hayranlıktan gözyaşları döktüğüm yar. Nasılsın? Yar! Umutsuzken varlığıyla umut olansın. Yokluğunda umut türküleri söyletensin. Sana altından bir gül versem kal desem, kanar da kalır mısın? Yoksa ille de yüreğimi mi istersin? Canözüm! Bilmez misin o yürek benden sana göçeli gün oldu, ay oldu... Şimdi bir tanem, sen onca hayat yolunu hangi güçle gideceğini düşünüyorsun... Oysa ben seni sevgi masasında bekliyorum.

Bir kahve içimi mola ver kendine, oturalım karşılıklı şarkılar dinleyelim olur mu? Sakın üzme sendeki beni. Elim ermez, gücüm yetmez. Sadece rüzgar olur eserim, göçmen kuşlar misali kanadımla nağmeler getiririm sana. Canözüm, söz ver. Bensizken de benle olduğunu unutma.

Yıllara sordum geleceğimizi, göremedi. Geçmişini sordum 'anma' dedi. O zaman can, 'an'ı yaşa ve beni bekletme...Her gece balkondan bak, şu en sağdaki küçük yıldız "ben"im. Bana selam ver arada, göz kırp; "hayat" de birtanem, "nasip" de "hayırlısı" de ve sevginin, yüreğin nefesi olduğunu unutma.

Sevgiler.

CANÖZÜN

img src='http://www.antoloji.com/siir/media/02/www_antoloji_com_616902_606.JPG'

SERAP DEMİRTÜRK

Sevgililer Günü mü? Düz yazı

<img
src='http://gruplar.antoloji.com/i/g/att/72/14466_41972_200738153.PHP8.JPG'>
Ey sevilen,

İnanmadığım ne, biliyor musun: sevgililer gününün anlamı. Çünkü özüme girdiğin günden beri bendeyken nasıl derim ki 'Seni bugün daha çok seviyorum.' diye? Seni benimle ağlamasan da sevecek kadar, seni görmesem de hissedecek kadar, seni kalbimi paramparça etsen de affedecek kadar seviyorum. Kendine iyi bak yüreğim.

<CENTER><EMBED
src=http://www.ulkuocaklari.org.tr/muzik/2004/ahmets_adamgibi/04.wma></CENTER
>

SERAP DEMİRTÜRK

Sevgisiz Kalma - Düz yazı

Aslında bir merhaba demek istiyordum sana ama sandım ki yokum gönül bahçende...Adressiz mektuplar gibi kalmasın ortada satırlarım dedim, yazmadım. İyi misin, yüreğin hoş mudur...Bilmem...Bilemediğim daha milyonlarca sorunun cevabı var ama gene de sormayacağım. Alınganlık değil, inan değil. Kolum kanadım kırılıyor böyle bazı bazı sen düşünce yadıma da büküyorum boynumu... Rahatın yerindedir umarım. Sadece seni özlemenin ve çok, pek çok sevmenin yetmediğini anlamak, dalımı kırdı da diyemedim. Gözlerindeki beni göremedim sandım da, gene kendime kızdım... Neden ki canım? ...Uzakları yakın etmişken, bunca sevmişken bu burukluk neden ki? ... Gecenin sessizliği sardı gönülleri. Uyku aldı bedenleri ve ben, gece bekçin; bıkmadan, yorulmadan dizelere sarılıyorum sarmaşık misali. Uyur musun şimdi? Hadi uyu. Gün ağardığında da böyle güzel uyu...Sevsin seni tüm evren ve sen hiç ama hiç sevgisiz kalma.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10096.mid' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sevgiyi Arayan Adam/ Düz yazı

'Ne seni anlayan bulunur

Ne de çare bulan var sorunlarına.'

Bu sözlerle yürüdü yol boyunca.'Neden çarpıp gitmişti kapıyı, dayanamaz mıydı biraz daha? Ama olmadı. Tüklenen sabrına dur diyemedi...'Yetti.' dedi de duyan olmadı. Oysa ne çok sevmiştii kara gözlüm dediği yarini. Onunla baş başa geçecek yılların hayali ile geçmişti günler, aylar. Bir rüya gibiydi onunla buluşmaları. Şimdi.. Şimdi rüya bitmişti, tekdüze bir yaşamın kıskacında kalmıştı. Her adımında bir yerine batıyordu yaşamın kıskacı. Sevgi desen, sevmiştii; fedakarlık desen...nelerden vazgeçmemiştii onun için. Özgürlüğünü geriye bırakıp da gelmişti. Çünkü onunla geçecek bir ömür vardı. Değmez miydi? Omzunda o uyurken, saçlarının arasından geçerken elleri doğacak çocuklarının düşlerini kurmuşlardı o parkın bankında...Bizim de bir evimiz olur mu, hayalini kurarlardı. Sonra... sonra çok şey değışti. Ama birdenbire olmadı. Mıknatısın zıt kutuplarıydılar, birbirlerine yaklaşıırken. Şimdi aynı kutupta yan yana, etkisiz, öylece kalakaldılar.

Uzanıp tutmak istedi adam, kadının elini. Cesaret edemedi. Gözlerine baktı, ağlamış gibiydi. Neden diye iç çekti. Nedendi bu kopuş? Oysa bir yanardağın tepesinde yanmamışlar mıydı daha dün? Nerde kalmıştı verilen sözler, hayaller, tutkular? Keşke...de diyemedi. Niye keşke diyeceğini bilemiyordu çünkü. Ta en başına gitseydi de mi keşke deseydi? O da olmazdı. Yaşananlar, çok güzeldi. Kalbinin kıpırtılarını hatırladı bir an, duygulanmalarını çılgınca. Ne çok sevmiştim, dedi; ne çok sevmiştim! Bir durgun denize dönen yüreğine sordu: 'Aradığın ne? Aradığın kimde? '... Bir bilebilse...

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/siir10020.mid' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed></td>
<td width='59'> </td>

SERAP DEMİRTÜRK

Seviyorum Seni

-<center>
<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/02/www_antoloji_com_616902_606.JPG'>

SEVİYORUM SENİ

'Hayata dair herşeyi seviyorum, çünkü sen varsın.' dediğiniz herkesle
-sevilenle,eşle-dostla, kardeşle, yavruyla-...paylaşın sevginizi çünkü ' Bir insanı sevmekle başlar herşey.'

Açıp da gözlerini
Yeni doğan güne,
Gördün mü güneşi
Bak oradayım.
Yüzünü yıkarken sen,
Belki titreyerek
Biliyor musun, ben o eldeyim.
Cami açıp da
Baktın ya dışarı,
Tenini okşayan rüzgardayım.
Yediğin lokmanda,
İçtiğin çayda,
Civildayan kuşta,
Attığın adımda,
Hatta gölgende,
Ben her yerdeyim.
Seni seviyorum...
Seni ben gibi
Seni ruhum gibi
Gözlerim gibi
Ellerim gibi
Canım gibi
Kanım gibi seviyorum.
Haydi gel, ver ellerini...
Umarsızca gezelim,
Kaldırımlarda izimiz kalsın.
Haydi gel,
Kar topu oynayalım...
Haydi gel,
Geleceğe iz bırakalım.
Seni ben gibi,
Seni can gibi,
Seni yaşamak gibi seviyorum.
Beklentisiz,
Öylece...
Çocukça bir inatla...
İşte öyle
Hissettiğin gibi

Delice seviyorum.
Ne bugün ne yarın...
Sınırsız, hesapsız
Seviyorum seni.

SERAP HOCA

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/02/www_antoloji_com_616902_445.JPG'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sevmek

Sevmek, mücadele etmektir.
Gözyaşlarında boğulurken
Elini uzatıp tesellidir düşmanını.
Mayınların arasına dalıp
Çekip çıkarmaktır al yazmalığı.
Fırtınalarda savrulan gemiye
Kaptan olmaktır cesaretle.
Ne yağmurda ne karda korkmadan
Geceyi göğüslemektir güneşle.
Ilık ılık eserken seher yeli,
Elini tutmaktır yetimin.
Kimsesizliğine yanarken
Bir tas çorba içirmektir nineye.
Cebindeki son lirayı, eli cebe atıp
Uzatıvermektir yoksula.
Üvey anne olmamaktır evlatlara,
Hain olmamaktır vatana,
Sevmek, insan olmayı bilmektir,
Kendi düşse bile yüzüstü.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sevmiştim

Yürekte bin bir elem dans eder,
Atlar şaha kalkmış, yelkenler fora.
Kıvrak dansıyla rakkasedeki gözler,
Bin arzuyu atıp geriye
Gider gönül kervanına sığınır.
Bir sisli hava ki yüreğe inat,
Güneş oyun oynar bulutla...
Kadın, bin naz eder bilmeden
Göz süzüp, iç çekip işveyle
Geceye sarılır özlemlerle.
Şaklayan kamçı, umudu yıkar;
Toplanır otağ, ayaklanır bey.

'Sevmiştim.' diyemeden diller dolanır,
Gah ileri,gah geri tozlar savrulur.
Yürekler bu odla yanar, kavrulur.
Öyle bir ah eder ki kadın,
Bilmeden giden yüreğin sevdasını.
Dağlar ses verir çığlığına.
Savrulur dört bir yandan yel;
Alır otağı, beyi, atıyla içine
Fırtınadan arta kalan hüzün.

Çökmüş bir omuz, göçmüş içine,
Feri çekilmiş gözler kör içinde.
Rakkase unutmüş dansı, müziği;
Ağda çöker, eller dizinde:
'Bir bey oğluna tutuldum kaldım
Sevgime ses verir, inanır sandım,
Altın tasın suyuyla yıkatır umdum.
Savrulup gitti, yel miydi ne
Ta başından bana el miydi ne? '

Ve gidenin, dağların ardındaki sesi
Yankılandıkça savrulur, duyan ağlar:
'Sevdiğimi diyemedim ey yar,
Sevemedim, saramadım a can.
Görmez sandım gözlerimi ben diye,
Neyleyim bu otağı ben, ocak diye.!' '

2006

SERAP DEMİRTÜRK

Sıgındım Yüreğine-Düz yazı

Bir altın tas içinde bir tas su olsan...ölsem susuzluktan...kana kana içerdim o suyu...yok olacağını bilsem de...Gel, bende yok ol; içeyim kana kana seni.... Neredesin? ...Hangi bulutun altındadır o has yüreğin? ...Bilir misin azığım sensin, merhemim sen...Ayrılık değil, karanlık korkutuyor yüreğimi...çünkü artık ayrılık diye bir şey yok...Sıgındım yüreğine...sarıldım sevgine...Senden gelir ilhamların en güzeli bana...Karanlıkların bilinmezliğindendir bu iç sızım...Sen..hep ol canım..O sıcacık sevginle umut saç geçmişten geleceğe tüm ömrüme...Aşk denen büyüünün sıcaklığında yanıp kavrulsa da ruhum, varlığının verdiği ferahlık içime bahar çiçeklerini dolduruyor. Yalnızlığın yalnızlığım, gözyaşın gözyaşım, yüreğin yüreğim oldu bir tanem.

<embed src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3EviComDogru7896/TrKarma/09.wma'='285' height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle' controller='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sır Ağlar

-Yavuklusu gurbetteyken babası yaşındaki adama 'yarım var benim' diye varmayıp
canına kıyan Ayşe'nin ardından Mehmedinin ağını duyan bir yüreğin sessiz ağıdır.-

Bir türkü duyulur dağlar ardından
Yakar yürekleri; savurur, dağlar.
Kim ki koymuş eli yüreğine de
Dirhem dirhem ağlar, inleyip çağlar.

Sevdayı nakşedip şu ak yazmaya,
Döktü gözyaşını allı basmaya.
Büktü de boynunu yaşlı asmaya
Ayşe'min ardından gözyaşı çağlar.

Gurbette yolunu kader mi bağlar?
Sazının teline gözyaşı damlar.
Yolunu bağlayan yareni özler;
Mehmedim habersiz, ne yapsın sağlar?

Saz ağlar, dil çağlar; neylesin seven?
Elinde ak yazma dizini döven:
"Bir gök gözlüyüm Ayşe'mi öven,
Kırıldı kollarım." der de hep ağlar.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sıradan Bir Söyleşi /*/ Sıradan Bir Şiir

'İnsan-ı kamil' ile bir söyleşi...

img src='http://www.yagmurdergisi.com.tr/img/konular/31_basyazi.jpg '

'İnsan-ı kamil' den
'gecenin sonundan sesleniyorum ben
karanlığın sonundan
ve gecenin sonundan sesleniyorum ben

gelecek olursan evime, benim için
bir lamba getir
ve bir pencerecik ki, ondan
seyredeyim mutlu sokağın kalabalığını.'

mutlu sokağın kalabalığını
mutsuz olan seyreder
mutlu olan zaten
kendi içine bakar...

elimde fenerimle
gelirsem o haneye
isterim ışık girsin
gözlerimden gönlüne

'Sen ayak sesini düşünmüyorsun
çünkü daima seninle
ama ben düşünüyorum onu
çünkü sen benimle değilsin
ve ayak sesin yer etmiştir gönlümde...'

Her damla,
Kaynağını yansıtır...
Dolar taşar
Gene de
Kaynak tükenmez...
Taşarlarsa
Vardıkları yerde
Sarılır kendine kendince.

'doğmadı güneş
daima gece olduk

ay doğmadı
bu yıldızlardan biri olduk'

Kapadığında gözünü
Bak ışıl ışıl dünya

Öz su varlığa sindi
Ağladı güneş

'Bir bedenin içindeki ruh halimin son anını tebesümle anacağım...'

lime lime doğransa beden
duyar mı ki
yansa duman duman
hisseder mi ki
ruh gülerken uzaktan ona

'Çanaktaki suyu çalkadım
duydum kanda bir borağan
çıldırıyordu baldıran
fısıldadım fısıldadı
sonsuz doğru ruhunu o zaman...'

anmak için
tek bir an
bir tek an varsa...
gitmeye değer.
geride kalanın
sesini duydun mu....

'çünkü ceset
artakalan hücreleriyle beynini
düşünür:
ve ben süpürdüm ölü hücrelerini
ve topladım ve gömdüm yumuşacık bu yumağı
saygıyla çöp kutusuna.....'

çöp kadar ömrü var mı o yumuşacık yumağın
bey- in hükmü de burdaymış

'zaten kanayan kupkuru bir yaprak
taşıyor muyuz hepimiz derimizin altında...'

etin,kanın, terin,derin
seni ister...
silkinir ruh,
bakmaz geriye
gider bekleyenine.
elveda.

'Bekleyenine giden
her şeyin ötesinde
beklenen yere gitmekte
tüm duyumsamaları geride...'

esti yel,
savruldu yaprak...
yemyeşil miydi

okşanmış mıydı gül sevilirken...
çitirtılarda kaldı anılar,
çitirtılarla dağıldı
verdi her bir zerresini
suya, toprağa, havaya...
gülümsedi ve haykırdı:
bekleyin, döneceğim,

'boşluğun belleğinde oluşup olgunlaşan meyve...
düşmemiş henüz
duru bir yeşillığe doğru
düşmekte
hala.'

varabilene
başı dik kalabilene
boynu bükülmeyene
var selam eyle.

'Bir derin uykudur bu yaşam
Asıl uyanış ölümden sonra
Ölmeden ölmek
İnsan-kamile nasip...'

Vakit o vakit değilse
Beklenecektir...
Ol-mak ...
Çok zor kimine...
Bir anlıktır bazısına

sevgide kal. serap hoca

'Hak çok aldık üstümüze
Hak yükleyemeyiz kimsenin üstüne
Can-da varsa hakkımız
Tüm mevcudiyetimiz ile helalı hoş olsun hakkımız canda...'

erdemle kal -sıradan biri-

18.7.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Sitem

<img
src='http://www.rasimguler.net/galeri/X604789ADI1B3R0868F_huzun%5B1%5D.jpg'>
Sen miydin o gerçekten,
Onca yoldan seslenen?
Böyle dalgın,düşünceli
Değildin eskiden.

Senin miydi duyduğum
O soğuk ses, inanmam.
Sımsıcacık sevgi ile
Konuşurduk seninle.

Sen miydin, söyle n'olur
İnanamadım o sese.
Sımsıkı sarılmayı bile,
Düşlüyordum kendimce.

Sen miydin, o sen miydin?
O an kendinde miydin?
Bana bir an gönlünde,
Yer vermemiş miydin?

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/sitem10024.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'> </embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Siyaha Merhaba

Acı bir gülümseme daha
Sarıldı dudaklarıma...
Güvensizliğe uzanan baltayı sen,
Yüreğimin ta ortasına vurmuşsun.
Şimdi...
Kendini öldürenler,
Nasıl öldüğünü bilmeyenler,
Öldürmeyi sevenler
El ele tutuşup
-tamtamsız-
Dans ediyorlar etrafımda
Ve ben,
Ne içime akıtıyorum gözyaşlarımı
Ne yanağıma...
Sadece düşünüyorum
Neden, diye
Ve bu cevapsız soru ile
Gidiyorum ben
Kendi yokluğuma
Bu ölü bedenimi alıp.

24.12.2009
19.00

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sobe

Alevler sardı çevremi,
Bir yangının ortasındayım.
Sadece gözlerin var,
Ağlayan gözlerin,
Benim için ağlayan.

Benim için üzülme.
Her yangında bin kez öldüm ben.
Bu, son yangınım.
Hüzne sarılı sevgimi,
İpek kozası gibi ördün.
Yüreğinden beni çıkarıp
Sevip okşayıp
Geri yerine koydun.

Sen de biliyorsun,
Ben de biliyorum:
Bir serabdır vuslatımız.
Benim için ağlama.
Söndüremez gözyaşların
Bu yangını hiçbir zaman.
Sen yandıkça,
Ben yandıkça
Ruhum sana koşacak;
Bilmiyorsun,
Sobeledim seni.

<embed src='
http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Can%20Bedenden%20Cikmayinca.mid'tru
e'loop = 'true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sohbet

- Canımın nefesi, yokluğun ağı oldu aşıma.
- Damla damla yazarım seni her gözyaşıma.
- Ağıt ağıt türkümsün sensizlikte a yârim.
- Nağme nağme şarkısın hasretinle yanmışım.
- Yüreğimde sesi kaldı yâr diye vahının.
- Kulağımda yakışı var ahının. Seni canımda can bildim yârenim.
- Karardı gündüzlerim gölgene hasretim. Yokluğunda gölgen canıma yoldaş a yârim.
- Sensiz her anım geçiyor yaşla. Ne olur başını sineme yaşla.
- Sinenin kokusu ruhuma şifadır bilesin. Tutmaz oldu elim kolum, saramam ki a yârim.
- Ellerini tutarak eline el olayım. İzin ver yâr, sinende ömür boyu kalayım.
- Sinem bir dipsiz kuyu, çıyanla yılan dolu. Gözyaşlarım zehir ola, öyle gel sen a yârim.
- Sineni mabet bildim, huzur limanı gibi. Ömür boyu dalayım, bak görünür dibi.

28 Nisan 2007
12.30

SERAP DEMİRTÜRK

Sokak mı Dedin!

font face='Comic Sans MS' font size='4t' color='BROWN'

img src='http://www.imgimg.de/uploads/34172eca4jpg.jpg'

Dünüm yok yarın gibi,
Kardeşim, ıssız sokak.
Adımı anan yok,
Kimliğimi soran çok.
Uzak dursun herkes benden,
Sevgi dilenmem kimseden.
Sarılırım kimsesizliğime de
Düş kurarım kendimce
Bir yuvada sizle beni.
Hani ak pak bulutlarda
Küçücük bir yuvamız olacaktı?
Hani ellerim, hani yüreğim
Yalnızlığın sesiyle titremeyecekti?
Hani bu sefil gecelerde
Titremeyecektim bu giysilerle?
Bu muydu sevginiz!
Bu muydu vefanız!
Bu muydu ha deyin bana! ..
Bundan sonra bilin ki
Görmem sizi görsem de...
Duymam sizi duysam da...
Bakmam solsa da yüzünüze!
Analık bu muymuş,
Baba olmak nerde zormuş!
Sokak bana yuvayken
Bensiz olmak ne kolaymış! ..

Serap Hoca

img src='http://img519.imageshack.us/img519/1385/ca1999sc0023010tx5.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Sol Yanıma

<img
src='http://s1m0ne.zoto.com/img/45/2603f8f5997c515a008bcce9b8d701f7-.jpg'>

Nice yıllara sol yanım....
Yokluğunun bilinmezliğinde,
Kavrulsam da,
Savrulsam da
Sevgini hissetmek öyle güzel ki...
Rüzgarlara selam söyle,
Kokusunu getirsin,
Bahçedeki güllerin.
Bulutlara selam söyle,
Benim gibi dökmesin,
Damlaları toprağa.
Nice yıllara sol yanım,
Ayrı kaldık bu yıl,
Gözlerim seni özler,
Ellerim seni özler,
Dokunamam,sarılamam,
Yokluğuna alışamam.
Bak, saat on ikiye geldi,
Bitti koca bir yıl daha.
Ömür mü karıştı,
Anılar mı giden yıllara...
Bir saniye sonra,
Yıl bitti diyecekler...
Bitse de yıllar,
Aksa da günler...
Sen bitme,
Sen yok olma,
Hep orada kal,
Sevgimle yaşa,
Sol yanındaki yerimi de
Emanet gibi sakla.

1.1.2007
SERAP HOCA

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/a/Askoyunu.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Son Bir Dilek

GECENİN İSSİZLİĞİNDA
TİTRİYOR İLİKLERİM DE
DAMLIYOR ŞERHA ŞERHA GÖZYAŞIM YASTIĞA
VE SIZLIYOR CANÖZÜM DİYE GÖNLÜM, SUSUYOR DİLİM.

TAŦ VAKTİNDE
HÂLÂ AÇIK MI GÖZLERİM
SEN Mİ AGLARSIN BU SAATTE
BEN Mİ
NEREDEN GELİR BU HIÇKIRIK SESİ
BU KADAR UZAK OLAMAZSIN YÜREĞİME

GÜN İŞİĞİ İLE
SAKLANDI BÖRTÜ BÖCEK KIYILARA DA
SEVDAM AGARDI BİR DAHA
BİN DEFA HAYKIRDIM DOĞAYA
YÜREGİM ONUN DİYE.

AKİTLERE SİĞİNDİM DA
DUAYA SAKLADIM ELLERİMİ
KABUL OLUR MU DİYE DÜŞÜNMEYEN...
İÇİMDE BİN SİZİ
GÖNLÜMDE GÖZYAŞININ TUZU
KIVRANDIM DA
SAVRULAMADIM...
YANDIM DA
KAVRULAMADIM,
KÜL OLAYDIM YÂR, OCAĞINDA...
OD OLAYDIM YÂR, KUCAĞINDA.
KOR OLAYDIM YÂR, BUCAGINDA...

N'OLAYDIM...
N'OLAYDIM...
AH YÂR N'OLAYDIM...
HANENDE CAN OLAYDIM.

SERAP HOCA
31.5.2008

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/89/www_antoloji_com_959789_868.JPG'>

Sussun evren artık...

SERAP DEMİRTÜRK

Son Durağım

- Var ol, iyi ol; kâfidir -

Bekler çaresizce
Nice bilinmez kaptanlar,
Nice tayfalar
Ve nice miçolar...
El açıp edilen dualar da
Kim bilir kimedir?
Kim bilir nicedir,
Gözyaşındaki dilekler...
Savrulan,
Kavuran,
Darmadağın eden arzular,
Bir yana gülü
Bir yana dikenini
Bırakıverir...
Söyle be can,
Söyle!
Kim için bu can söyle;
Ya da söyleme,
Tüket umudu ben gibi!
Koy gönlünü sessizce
Bir güvercin kanadına
Ve uç sessizce
Ak bulutlara.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Son Sayıklamalar

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

NEYLERSİN...

Karanlığın içinde
Yıldız olamadım.
Öteleyip de bulutları,
Sana ulaşamadım.
Ne bir eksik ne bir fazla
Kendim olayım dedim
Olamadım, ağlarken gölgem.
Uzanıp tutunayım dedim
Güç alayım diye şu eğri dala,
Bilemedim, keserken sivri dilim
Düşüğümü bile bilmeden
Bindiğim dalı kesmişim...
Düşüp de kaldım.
Ne yer ne gök
Ne dere ne okyanus,
Almıyor bu sevdalı yüreğimi.
Dokunmayın gözyaşlarıma,
Ben bulutta damlayım.
Hissetmeyin acılarımı,
Sonsuzlukta bir samanyoluyum.
'Elbet bir gün' diyen dilimi kestim
Suskunluğa gebe bedenim
Şiirin kanatlarına sığırır...
Gözlerimi açabilsem
Şiirine mısra olsam
Toprağında ceylan olsam
Bülbülün olamasam da
Sazına mızrap olsam,
Yüreğinin sesini
Ben diliyle söylesem
İnlese saz,
İnlese yer- gök!
Tutsan bükülü boynumu da
Şarsan ak göğsüne
Öyle teslim olsa ruhlarımız...

SERAP HOCA

<TD colspan=2 align=center
bgcolor=BLUE'

İNTİKAM

Günaydın ey yaren
Sensizliğe gömdüğüm ruhuma
Ayna ol;
Bak şu inleyen ruhuna da

Gör sende beni...
Çaresizliğin girdabında
İnle,
İnle de büyüsün sevdan;
Duy ağlayışını ruhumun
Hisset sevdamin ızdırabını...
Duy da çağla,
Öyle bir çağla ki
Tıkasın kulaklarını
Aşka acımayan kalpler
Ve bu sevdadan daha büyüğüne dalsın ruhları;
Çaresizlik çukurunda debelensinler de
Aşıklara gülmenin zehirli iğnesi
Batsın kalplerine.

SERAP HOCA

 <TD
colspan=2 align=center bgcolor=ORANJ'
ŞİİR OLDUK SADECE

Ruhumu körüklerken acın
Durmaksızın an be an
Yoruldum ey kalem,
Yoruldum...
Sus dedim,
Yazma dedim....
Susmadın, yazdırdın.
Mürekkep diye
Gözyaşım damla damla
Sessizce aktı
Ve
Soluduğun havadan gelen güçle
Mısra mısra seni dokudu şiirim...
Yüreğime kazıdığım adınla
Bu acımasız ve zor evrenin merkezine
Biz diye yerleşemedik ya
Ona yanarım.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Son Sözü

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

yüregim üşüdü...kardayım...donda kanım...sevgim gibi..eskiden olsa...alırdım kazmayı
küreği elime...savururdum karları da..arardım yüregini..oysa..bildim ki...bulsam da..o
yürekten hayır yok...nerdesin demem...ama..ah adın...adını anmamayı bir
öğrensem...demek ki ben..zor öğrenenlerdenim...ne şarkıma almak..ne şiirime almak
istemem seni..şaşıır da düşlerimi anlatırım diye..unutur da sevgimle sararım diye..bu
ne büyük bir acıdır...bıçak yarası var ya...onu tatmışım bir zaman...ne olduğunu
bilmiyorsunuz...bir anda bir sızı geliyor...bir şey olmadı sanıyorsunuz...ama sonra çok
koyuyor acısı içinize..sen benim bıçak yaram oldun...gelemedin...karlar mı örttü
yolları..çığ mı düştü önüne...sana..yüregimdeki en güzel sevginin son kırıntılarıyla
gelmişim..elimde kalan son güveni kullanmışım..bitti...ben de bittim...ne denir
ki...yüregin hissettiğine ne denir ki...yanan, çıra değil ki yanındakini de
yaksın...olmadı.altın tasta su içemedik.....şimdi..ben ne deyim..sana..mutluluklar mı
dileyim...bensiz? ...git mi deyim gelemeyene..bilemedim
yar...bilemedim...bildiğim...ben, sen diye savrulurken...sen...ayrı bir yörüngedesin..
sevmek bu ise...seviyorsan...diyeceğini biliyorsun: sevgimde kalamadıysan...sevginle
yaşa.
<BGSOUND SRC='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/donulmez.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sonbahar Geliyorken // Düz yazı

Parktayım... bir yerlerden bir türkü 'Dağlar benim var mı size zararım' diyerek yüreğime gönderme yapıyor. Etrafta giden, gelen, oturan, çiçek satan... Her can bin telaşla koşturmada, yüreklerinin isteklerini gömüp.

(Ne yapsam bilmem ki...)

Bir aş evi çadırı var hemen yanı başımda. Vakit erken. Yemek saatinde karnı aklar gelirler çaresizce.

(Ya kalbi aş olanlar ne yapar ki...)

Köşede bir kadın dileniyor... Para istiyor, gönlünden ne koparsa. Gönlünü isteyemez ki kimseden kimse. Çünkü gönülden gönüle bir akıştır sevgi.

(Şimdi nelerde acaba, ne yapar ki...)

Bir adam, -sağırmiş gibi- yanındakine bağıra bağıra bir şeyler anlatıyor; istetmesi olmasaymış, dağ başında kalacakmış...istetme... Demek gerekli bir istetme.

(O da yollarda kalmasın, ona da istetme gerek.)

Şu çocuk neden çalışır ki bu yaşta? Bak onun yaşında şu çocuk, annesinin elinden tutmuş, okul alışverişinden dönüyorlar.

(Acaba köyde okurken ona da okul alışverişi yapan var mıydı ya da okulla ev arasındaki dağın yollarında servis var mıydı?)

Serin bir yel esti,havada bunaltıcı bir his var. Yetmiyor aldığım oksijen, elim telefonuma gidiyor. Sanki ondan bir parça var telefonda. Tıklasam ses verir belki... Yanıma iki sevgili oturdu, sarmaş dolaşlar. Ne vakte dek severler ki birbirlerini.Kız, sarılıyor erkeğe ve 'unutma, gece mesaj at bana' diyor sevgisinden emin bir şekilde.

(O da sevgimden emin mi ki...)

Kalktım, yapraklar hâlâ dallarında. Görürüz sizi de, size de vurur hazañ. Dallarınızdan kopup da inleyip sürünürken siz de ben gibi,anlar mısınız ki ahvalimi? Önüm sıra bir dede yürümeye çalışıyor, bir adım gerisinden gelen ak saçlı bir kadın 'ömrümü tükettin, bıktım senden...' diye söyleniyor. Adam, bir taşa takıldı, tökezledi... Kadın hemen koşup kolundan tuttu...

(Ömür birlikte biter mi ki...)

SERAP DEMİRTÜRK

Sonsuz Ask

<center>

Uzattin ellerini gökyüzüne
Gülümsedin bulutlara
Sarilip kenetlendi
Ruhlarımız çilginca...
Gözyasi miydik biz gözde,
Çiy miydik çiçekte?
Şustuk öyle...
Buhar mi olsam
Yagmur mu
Bilemedim.
Dört döndüm,
Savruldum, kivrandim,
Gözyaslarimla yikandim...
Rüzgara sigindim,
Duyuramadim sesimi
Yoktun, yoktun
Nerelere gittin...
Ay saklandi
Göstermedi kendini...
Yildizlara baktim,
Döndüler sirtlarini...
Günese meylettim
Yanan özüm,
Koruyla öpüstü günesin.
Döndüm, döndüm, döndüm....
Sen diye seslendim
Fisiltina yöneldim
Bensizlikte agliyordu ruhun
Kurumustu gözyaslarin...
Bu nasıl vuslattı!
Buluttan siyrildi günes...
Tuttum ellerinden,
Sarildik ölesiye...
Samanyoluna karisip
Savrulduk sonsuzluga.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sonsuz Bekleyiş

Karlı dağların ardında
Viran bir kulübede
Yakıp odun sobasını
Bakıyordu ufuklara...
Gelir mi ki derdi her kış,
Büyük bir inatla
Beklerdi gözü yolda.
Kaç kış devirmişti bu beden,
Kaç yalnız kış...
Umudu kazımadan yürekten
Belkilerle geçmişti ömür.
Yıllar önce miydi,
Dün müydü gidişi...
Unutma beni, deyişi...
Unutmadım dedi içinden,
Unutulmazdın ki hiç.
Yalnızlık ne ağır yükü;
Çaresizlik, öbür adı
Gözyaşına saklı derdinin.
Gözü yollara,
Bedeni toprağa bakıyordu da...
Ah, çekerek anıyordu,
Yitip giden yılları...
Umut... Çorbada aş,
Umut, cana yoldaş,
Umut gayri ona kardaş.
Uzakta... çok uzaktaki,
Nehirler ötesinde,
Bilir miydi ki
Dönüşü, yaşamdı.
Eğri çıkan duman,
Düzelir mi ki...
O yumak yumak eller de
Uzanır mı ki
Pişmanlığa sarınıp...
Yüreğinde yaşattığı,
Can olur mu ki
Bir nefesi kalmış canına...
Titrek elleriyle, uzandı oduna.
Alevin şavkı vurdu
Karşı duvara...
Sessiz bir dokunuş,
Yüreği okşadı...
Kapanırken gözleri,
Duymadı kulakları
Kapının gıcirtisini...
Teneşire sakladı,
Vuslat halkasını.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sonsuz Gidiş

Dalgaların arasında boğuşan kadın,
Güneşe uzandı
Yanamadı...
Güneşe uzanan elleri de
Güneş kadar yakıcıydı.
Neye uzansa yakmıştı.
Denizin serin suları bile,
Yok edemedi içindeki yangını.
Her an ben diye,
Her an sen diye
Bu mu yaşamak derken,
Bir dala uzandı elleri,
Kurtulmak umuduyla sarıldı.
Ancak sürüklendiler sonsuzluğa
Bir dal ve bir kadın...

<BGSOUND SRC=' http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Romeo&Juliet.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sonsuzluğa Asılı Bir Sevda Masalı

<center>

"Sizin oralarda da

insan,
sabaha kadar ağlayınca
yağmur kokar mı toprak can? "

"Can,
o gözyaşlarının akması burada yürekleri dağlamaz mı,
bir tek damlasına bin can feda edilmez mi? "

"Oradaki yürek dağlanacaksa
yutarım,
akıtmam
bir damlasını. "

"O gözyaşına sebep olacak her ne varsa
yakmaz mıyım yar? "

"Nice sevgisiz gönüller,
yakar yıkar da
bilmez ettiğini,
arkasına
bakmadan yürür çünkü. "

"Ah be yar,
ah be can!

Yıkılsın kül olsun dağlar ki can ile cananı ayırır,
sevgisiz çöllere savurur."

"Dağlarda oturur da ufka bakarız,
her dem yare selam salarız;
yanmasın dağlar ...
Çöllere sevda ekilsin,
güller açsın çöllerde
kıskansın dağlar "

"Gül açan yüreğine can kurban! "

"Açacak her gülün yaprağı,
sevda tüter can diye."

"Tüten her duman sevgiliye seslenir
bu aşk ateşinde yan diye. "

"Yandıkça
tüttükçe
daha bir mutlanır
sevenin yüreği."

"Yandıkça yanmaktır
hakiki aşkın gereği."

"Aşk ne ki yar ...

aşk;

A-dını adım belledim demektir,
Ş-avkınla gönlüm yandı demektir,
K-anmadım sendeyim demektir. "

"Canında can

damarında kan oldum demektir. "

"Damarda hissedilene saygıdır aşk. "

"Şüphesiz teslim olmaktır aşk. "

"Seherden guruba dek

her an-da

unutup da kendini

n'apar ki demektir aşk."

"Yenen lokmada

Ve her damlada sevileni anmaktır aşk."

"Lokma ne ki ey yar,

damla ne ki,

zerre ne ki...

Şu koskoca evrende

tükenip de gitmeyecek mi beden?

Kalacak ruha, gıdadır aşk. "

"Alınan her nefeste

onu solumaktır aşk. "

"Haydi can,

al benim için bir nefes;

bir an daha yaşayayım

seninle..."

"Seni solurum ey yar,

bir tek seni."

"Tek değilim

olamam ki

nefestesin

tendesin...

Şu kuşun kanadıyla

savurduğu yeldesin

yar.

Bir lokma ekmeğimde,

suyumdasın,

aşımda ... "

"Velhasıl, olduğum her yerdesin."

"Ey sevgili bil,
olduğun her yerdeyim! "

"Can,
canına bin can kurban.
Sen şöhretim,
sen şerefim,
sen taşıdığım şan."

"Şöhret ne ki,
can ne ki yar
adınla anılmadıktan sonra.
Gel desin rab yanına,
senden önce gideyim yar. "

"Adın adımdır benim,
adınla anılmak
şadımdır benim. "

"Uzattım elimi
şad dediğin için.
Adın adımdır
şanda yoktur gözüm. "

"Uzattığın o el ki
şadıma şad ekler,
şad olmadıktan geri
şan neye yarar. "

"Nasıptır yar ... "

"Dilerim ki nasibim sen, nasibin benim ey yar! "

"Hayır dileyelim,
hayrolsun atımız. "
"Hayrolsun, Rabbin inayetiyle. "

"Amin canözüm. "

"Amin iki gözüm. "

"İçime verdiğin huzur, daima gölgen ola yar."

"Huzurun huzurumdur ey yar. "

"Var git ey yar!
Dinlensin bedenini,
uyusun ruhunu;
düşlere sal sevdanı

dillenmeden gönül."

"Ruhumun dinlencesi,
yarin ruhuyla bütünleşmesidir ey can,
yarin ruhuyla! "

"O vakit
uzat ellerini
ve kapa gözlerini...
Yolumuz açık ola..."

"Uzattım ellerimi
gözlerim kapandı;
ruhum açtığın yolda revandır
ey canözüm!
Yol açık ola ..."

SERAP DEMİRTÜRK

Sor Kendine

<center>

Şimdi sen
Bırakıp da umutları gözyaşına
Topluyorsun ya
Bunca yılı
Bir valize,
Sızlamaz mı hiç için?
Sen
Hırsını gözlerinden içine gömüp
Ağır adımlara saklarken beklentilerini,
Bir ileri bir geri götürürken sevdanı
Unuttun mu adımı?
Sen
Çocuklukla gençlik,
Gençlikle yaşlılık arasında sayarken yılları,
Nereye sakladın vefayı?
Sen
İnsan denen varlığın
Bencilliğine gömerken kendini,
Bilmez misin yalnızlığında kaldığını özlemlerin?
Sen
Yağan yağmura inat yutarken gözyaşını,
Siktiğin yumruğun içine ne sakladığını unuttun
Sevmeyi neden bu kadar hafife aldın?

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Sorgu Vaktidir Şimdi

Bölük pörçük yaşanmışlıklarla
Bir ömrün yaması,
Sırıttıyor boynunu bükerek
Dörtte dört mutluluklar yanında.

Unutmuşum, çocukken
-Annem parasını atmayınca balkondan-
Bir külah dondurma vermişti
-Nasıl isteyerek baktıysam-
Arabayla dondurma satan amca.

Uçarak sevinçle
Koşmuştum en üst kata.
Tek bir söz parçası,
Çıkmadan daha ağızımdan
Unledi annem
"Kim verdi! " diye.
Geveledim sözleri...
Yetmedi açıklamam
Fırtınayı durultmaya..

Hatırlamıyorum
Saçımın dibinin sızısına mı,
Yere düşen külağa mı
Daha çok yandığımı.

Söz vermiştim anneme:
Asla yabancılardan
Almayacaktım hiçbir şey.
Şimdi avucundaki yüreği,
Bana uzatıyor bir can.
Annem, görüyor musun
Alabilir miyim bu sevgiyi?
Sever mi ki sence beni
Senin sevdiğin gibi?
Korur mu ki o da sence
Dağdan taştan beni
Ve kara kızının yüreğini
Sarar mı ki sen gibi?
Yamalarımı söküp de
İpeklere sarar da
Basar mı ki bağına
Aslan babam gibi?

Yarım kalmasın annem
Ne şiirim ne sevdam...
Bekliyorum cevabı
-Sor babama- tez elden.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sorma Gitsin

<TD colspan=2 align=center bgcolor=#666666'

Gemiler demir atacakken
Deniz çekilmiş.
Gayrı benim bu dünyadan
Elim eteğim çekilmiş.
Dönme dolaba koydum ruhumu,
Döner de döner.
Erir lavında gönlüm bu hârın,
Yanar da yanar.
Nerdedir şelaleler,
Nerdedir med cezir?
Uhrevȋ bir geceden arta kaldı,
Bedenimdeki hastalıklı özlem.
Söz bitti, düşler sancıda;
Gözyaşı yasta,canan hasta.

11.11.2008
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Soru

Kurtlar sofrasına atsam
Onlar parçalasalar,
Akbabalar yok etse
Böcekler tüketse
Bedenimi.....
Ya ruhum?
Ne yapar ki bensiz,
Kime sığınır ki...
Onu ben gibi kim anlar ki...
Bir sorum olsa sana,
Yılların hatırına...
El bebek gül bebek edip
Korur musun yokluğumda
Sen diye kıvranan ruhumu...
Yoksa atar mısın onu da
Dipsiz kuyulara?

24.08.2009 09:46
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Söyleşi / Düz yazı

Kaybetmeyi öğrenmek...

Sanırım bunca yılın verdiği olgunlukla ağaran saçlarım öğrendi de bir gün o güzelim rengini kaybedeceğini, ben öğrenemedim yetişlerdeki anlamsızlığı. Gerçeğin bazen bir balçığın içindeki zümrüt olduğuna inansam da, güzel sözlerin verilen armağanlar kadar kalıcı olmadığını öğrendim. Uzanan her elin, düşüncemdeki durulukta olmadığını öğreneli çok oldu ama gene de kendimi hırpaladım bunca yıldır yanıldın, diye de gene yanıldım, kendimle çeliştim. İnsan denen varlığın yüreğindeki duygular mı davranışlarına şekil veriyor, davranışlar mı onu çekiyor bir yerlere; sanırım bu dünyadan gitmeden bunun cevabını öğrenirim. Seven, sevilen, kavuşan, ayrılan, tükenen, yıpranan ama bir damla ışığı görünce düşen omuzlarını kaldıran insan, söyle bana umut ne ki, anlat bana sözler niye verilir ki, söyle bana insan niye yalnızlığında kendine sarılır ki...Upuzun bir ömür nedir ki...Bazen dolu dolu geçen kısa bir yaşama yılların sevgisini doldurur insan, bazen bükülse de beller, hala yaşayamadım der gönüller...Bir yüreğin içine kaç sevgi sığar, hiç düşünmem...Düşünmek istediğimde sayamam...Ne güzel sayamamak sevgiyi, ne güzel yitirmemek iç huzurunu... Kaybedilenin ardından gözyaşı dökerken, yine de ne mutlu ki onu tanıdım, diyebilmek ve kaybetmeyi de öğrenmek ne güzel!

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/b/birbahar.mid'true'loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Söz Bitmiş Dostum- Düz yazı

<center>
<img
src='http://img.blogcu.com/uploads/visal_94e9cf7aae139ba4fa9b657346e8fe67.jpg'

Bu kadar kolay mıydı 'sözün bittiği yer'de olmak. İçimi bu kadar acıtmak zorunda mıydın? Gözyaşlarımı da saklayıp hüznün durağına anlamaya çalıştım da seni, 'yok' dedim kendi kendime 'dostluğun durağı olmaz' ve bilinmez bir duygu kapladı içimi. Varken yoklara sığınmak; bu muymuş ya da 'dostum dediğine her şeyini anlat, paylaş yüreğini' sözü de mi yalanmış! Demek ki kitleyip dilinle yüreğini, susacaksın şimdi senin yaptığın gibi. Peki dostum, sus. Peki dostum, unut. İnan 'unutacağın' yalanına. Biliyorum ki sadece alınganlık, biliyorum ki sadece kırgınlık, biliyorum ki dostumsun aslında hâlâ... Oysa zaman akıp gidiyor suskunluğunda. O zaman can, ben de sustum. Gömüp yüreğime sevgini sustum. Yüreğimden kalemime yansıyan sözleri kitliyorum ben de. Dursunlar bir yerlerde, paslanmadan... 'Dostundum', anlatamadım... Kendine iyi bak.

Serap Hocan

<embed
src='http://www.antoloji.com/siir/media/81/www_antoloji_com_891881_76.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'></embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Söz Değildi Verilen, Hayatıydı

O, kendini
Çakılı kazık sanıyordu
Şahipsiz dünyasında
Köşebaşındaki çığlığın sahibi gibi.
Oysa
Bir yüreğe çakılmıştı
O deli rüzgarla gelen yüreğe
Belki bilerek
Belki bilmeyerek.

Kar hayası vardı kaderinde.
Gençliğinin esintilerindeki bir yel
Alıp da
Bilinmez bir yere savurdu benliğini.
Fısıltılar,
Duygular, düşler
Öfkeli çığlıklar oldu,
Tırmaladı kulakları.
Uysal bir kedi değil,
Kararlı ve başı dik bir aslanın
Kükremesi duyuldu
Ve ardından
Tırmaladı yatağını, yorganını, hayatını...
Tırnaklarıyla...
Gerçek, sardı düşleri
Nefes alamadı hayaller
Ve -irade dışı-
Bir ileri iki geri giderken varlığı,
Dört bir yanda aradı kendini.
Neden demek için çok geçti.
Dal budak sardı
Başka bir hayat,
Hayatına.
Ruhundaki güzellikleri görmeyen bir gözle,
Bedenini sevgiyle sarmayan bir kolla
Dalmak ne zordu
Huzurlu bir uykuya.
Şimdi çok geride kalan
Bu ömür parçalarının yaraları
Geleceğin parke taşlarında
Öyle lekeler bırakmıştı ki
Her ah diyen dizede
Şiir, bakıyordu yüzüne
Üzüntüyle.

Kurtulan eli, ruhu, bedeni
Dört duvarda özgürce salınırken
Yürek,
Yalnızlığının limanına
Bir can yoldaşı istiyor muydu?
Bunun cevabını veremiyordu
Kendine.

Gözünü kapattığında
Sol elini yüreğiyle tutan
Bir deli rüzgarın sıcaklığı
Sarıyordu benliğini
Ama
Nasıl saklanırdı ki bir rüzgar
Dört duvara?

Sabah olsa
Gece olsa
Günler akıp gitse
O rüzgar
Hep savursa saçlarını
Sarsa benliğini
Ve
Sahibi olsa varlığının.

SERAP HOCA
1.11.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Söz Dinleme Zamanı

Her insan
Birazcık öğretmendir
Ve hep öğrencidir...
Şen, çok başarılı oldun
Öğreten olmakta.
Aklımın kıyısından geçmezdi,
Bir çocuğun
Çok sevdiği bebeğini
Bıçak darbeleri ile
Öldürmesi ağlamadan.
Şimdi sen
Söyle bana
Sevdin mi sandın?
Aldattı mı seni yüreğin?
Bu kadar kolay mıydı,
Evire çevire döndürüp de
Nereden hava kaçırıyor bu balon, demeden
Bırakıvermek onu sonsuz boşluğa?
Söyle!
Huzurlu mu şimdi uykuların,
Nasıl başardın adımı unutmayı?
O bitmez geceler sildi
Yürek yaşlarımı...
Şense
Öteledin hep,
Benimle birlikte
Kendi yüreğini de
Unutkanlık limanına.
Şimdi
Biri bir şiir okuyor,
Yüreğim yanıyor...
Ne güzel bir sevda, diyorum.
Sevmek ne güzel, diyorum.
Bitmez bu sevda, diyorum.
Sonra
Adım okunuyor şiir bitince!
Neden bu kadar yalancı ki insanlar,
Ben öyle bir şiir yazmadım ki,
Ben hiç öyle katıksız,
Öyle duru,
Öyle masum
Ve öyle teslimiyetçi sevmedim ki.
Pardon...
Anlayamadım
Ya da duymadım adınızı.
...
Hayır,
Tanımıyorum sizi.
Anlamı yok gözlerinizin bende.
Ben hiç şiir yazmayı bilmem ki,
Şiir yürek işidir.
Ben hiç şiir limanında gezmedim ki,

Yüreğin kanına batırır şair kalemimi,
Benim yüreğimde kan kalmadı ki.
Ben unutmamanın güzelliğini yaşıyorum.
Ben boşlukta öylece bakıyorum mısralarınıza
Ve gülüyorum...
Çünkü mısralarınızın arasından
Bir başka sima gülümsüyor size
Ve unutmamayı öğreten öğretmenime
Sevgisini sunuyor her daim.
Şimdi ben
Eğer bir gün
Çekmecemdeki notları kime yazdığımı
Ya da o çerçevenin, inci kolyenin,
Anahtarlıkların, tahta kaşıkların,
O namaz örtüsünün falan filan
Ne bileyim o bir sürü mücevherin
Ne şekilde bana geldiğini hatırlarsam
Belki o zaman
İşte o zaman ağlar
Yüreğimin bir yeri ya da
Bir İstanbul dönüşü
Benimle ağlayan gözlerin.
Ama sanmam,
Doktorum
Geçmiş gömmezsen
Bugünü yaşayamazsın, dedi.
Ben iyi bir öğrenciyim,
Öğretmenim 'beni unut' dedi unuttum.
Ben iyi bir hastayım,
Doktorum 'acını unut' dedi unuttum.
Şimdi bir elimde yüreğin,
Öbür elimde ilacım var
Ve sadece birini almaya hakkım var.
Doktorum,
Nerdesin;
Bir bardak su verir misin?

14 Aralık 2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Söz mü?

Sana bulutların üstüne gittiğimde bakmak isterdim
Hüzünlü gözlerle...
Yine hep bencil mi olurdun acaba? ...
Hep ben haklıyım mı derdin
Benden sonra yaşamını paylaşacağın insana? ...
Ona da senin için ölmem,
Bunun mantığı ne, mi derdin? ...
Bunları merak etmekteyim...
Mezar ziyaretlerine giderken
Yaşadığımız o diyalogu,
Bana gelirken de yaşar mıydın
Ya da bana gelir miydin? ...
Binlerce, yüzbinlerce soru,
Şimşek gibi çakıyor beynimde...
Ve hepsinde de tahmin ettiğim cevaplar
Beni gene hüzne boğuyor.

Sana kocaman bir dünya bırakıyorum.
Tepe tepe kullan.
Sana dağınık bir ev bırakıyorum,
Altı sönük bir demlik,
Soğuk bir yatak
Ve sessiz bir ev bırakıyorum.
Biliyorum ki bunun süresi bellidir.

İstedğim,
Sadece ve sadece yüzü gülen iki çift göz.
Bana onun sözünü ver,
Gerisi kendi hayatın.

Söz mü?

<embed src='
http://www.turkmidi.de/download/starmuzik-de/ZEKI%20MUREN%20-%20DUYDUMKI
%20UNUTMUSSUN%20-%20ALTYAPI.mp3'true'loop = 'true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Sözüm

Çocuklarım küçükken
Kar yağdığında ben
Onlara eldiven taşıdım...
Onlar karlarda yuvarlanırken
Resimlerini çektim...
Üşürsünüz, demedim
Çünkü öyle mutluydular ki
Üşümek yoktu iliklerinde....

Ben çocuklarım küçükken
Onlara kardan adam yaparlarken
Havuç, zeytin attım pencereden,
Islak eldivenlerini yenileriyle değiştirdim,
Kardan adamın resmini çektim...
Eve geldiklerinde
Islak çoraplarını değiştirdim...
Onlarla mutlu oldum...
Kar, soğutmadı yüreğimizi
Ama ben
Bir dahaki kış,
Kar yağınca
Sizlerle kartopu oynayacağım, dedim...

Kaç kış geçti...
Olmadı...
Bu kış, bir gün

Sözümü tutacağım...

2006

SERAP DEMİRTÜRK

Sözün Sırrı

Ey canözüm,
Hayat ne,
Söz vermek ne,
Şiir ne,
Der misin?

Ey canda canım,
Şiirler ayna ise
Yürek yangın ise
Yansın aynalar,
Çöksün dua diye,
Ellerle dizler.
Söze galip gelsin,
Bükülen boyun.

Ağla ey dil,
Kıvrıl beden,
Ruha beden ne gerek.

Sırça köşk misali,
Dağılsın dizeler
Tutulsun 'söz'ler.

19.08.2007 03.15
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sualim Sana Değil

Sevgi mi, dostluk mu nedir bilemem,
Bazı bazı bir eksiklik sarar yüreğimi...
Uzakları yakın eden yüreğini ararım,
Ararım da çaresiz bükerim boynumu..

Her ne hal ise yoksun gönül kervanında
Kırılmış kolum kanadım nicedir sensiz
Bir yudum sevgine hasretken böyle
Beni sensiz, beni kimsesiz bırakıverdin.

Sualim sana değil hayatadır bilesin.
Gönlüm arar seni, gözlerim değil.
Adın her geçtiğinde nasılım bilemezsin
Şu karşıkı dağlara selamımı diyesin.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/duygularim10108.mid' width='100'
height='16' autostart='true' loop='true'> </embed>

<p>

SERAP DEMİRTÜRK

Sus Ey Kalem!

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4><img
src='http://img145.imageshack.us/img145/9068/sustumav5.png'>
Sus artık ey kalem!

Kırılmaz denen yürekler de
Kalemler de
Kırılır/ mış
Bilemedim
Sustum
Bir şey diyemedim
Sadece gücüm kalemime yetti.

Şimdi
Bir berrak nehrin kıyısında olsam da
Baksam derinlere....
Görsem
Ruhunun her yerini çizen cam kırıklarını
Ve boğsa ruhumu.

Sizin oralar şimdi nasıl ki can dostum?
Kalemler yazsın orda
Yazsın ki burda kalan mendil
Hiç kurumasin
Ve hayat kendince devam etsin.

(.)

Serap Hoca
1.9.2008
13.00

SERAP DEMİRTÜRK

Sus Yüreğim -Düz yazı

uzakların türküsü var dilimde can...seni söyler dilim..seni özler yüreğim..kara toprağa
eş olan sevdaların yanına koydum yüreğimi..düşüm kaf dağından öteye...kocaman
dalgaları aştım da şu minik ırmak korkuttu beni...yıkıl dedi sanki
bana...yıkılmadım...verdiğin gücü belki de beni ayakta tutan...sonra can, üstüm başım
paramparça çıktım da o yangından acımadan kalbim... bir kibrit şulesi acitti
içimi...sevda ne büyük bir dağ ki şahin kanadıyla bile erişemem doruğuna...tam kondum
derken kaybolurum sisler bulutunun içinde...ve bir de bakarım ki doruk çok uzakta...ben
artık başımı aldım ellerimin arasına.. dedim ki sus yüreğim artık sus...ve giyin
bembeyaz giysini...tut gideceğin yolu...bilirim ki sen ordasın...

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/o/Ozledim.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Suskunluğumda Bul Benliğimi

Artık ne gözyaşımda
Ne de ıslak sesimde bulacaksın sevgimi.
Sustum
Ve gömdüm duygularımı...
Nedensizliklere sarıldım da
Büküldü omzum,
Dayanamadı yüreğim.
Sustum can tanem,
Kilitledim dişlerimi,
Sıktım yüreğimin dudaklarını
Ve sen olup da
Kıvrandım acılarına...
Dokunma yüreğime,
Kanı çekildi damarlarımın.
Dağlar acıdı
Yağmur sustu
Duyan yasta...
Şimdi ey canda canım
Unutmadan sendeki beni,
Vermeden düşlere kara sevdanı,
Kapat gözlerini ve
N'olur dökmeden gözyaşlarını
Düşün bu sevdanın aslı ne?
Hangi rüzgar dağıtabilir ki duygularımızı,
Hangi kalem yazabilir ki iç sızımızı,
Hangi okyanus saklayabilir ki ağıdımızı,
Hangi şarkı anlatır ki aşkımızı,
Hangi yürek anlayabilir ki bizi?
Sustum candamarım.
Sustum, sen bilirsin beni...
Ben bilirim seni.
Biz bir avuç toprakta eş olduk,
Biz bir damla gözyaşında sel olduk,
Biz gurbetin türküsü olduk.
Dinle...
Sessizliği dinle
Ve
Suskunluğumda bul benliğimi.

27.1.2008

19.30

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sustu Ömür

Bir tüy d st  gözler önünden
Süzülerek
Yere inmek istemez gibi
Salındı durdu rüzgârın önünde
Sonra...
Yok olup gitti göz önündeyken...
Nerden geldi,
Nereye gitti
Hangi canlının emaresiydi?
Bilinmez...

Uzaklarda
Bir Şehrin kalıntılarını
Merakla geziyor insanlar
Ah, vah edip
Yaşamaya çalıŐıyorlar ge miŐtekileri bu anda,
Unutup da dünyam dedikleri mek nların
Kimseye ait olmadıŐını...

Gözler duvara gitti kendince,
Bir matara bakıyor dilsizce;
Alıp dokunduğunda
Şes verecek sanki kapağı...
İnliyor içi susuzluktan
Belki de sahipsizlikten.

Cam bir fanusun içinden,
Sapsarı sayfalı bir defterin
Okunası bir açık sayfasının önünde
Altın gibi parlayan ucuyla bir dolmakalem,
Tarihe iz olan nice satırları yazmamıŐ gibi
Al akg n ll l Ğ  bırakıp bir yana
Mağrur ve yalnız,
Bakıyor üzerinden geçip giden g zlere.

İklim iklim savrulmuş
Dizi dizi umutlar,
 reklenip de gönüllere
K h oyalı bir mendil oluyor,
Sırmalı bir cepkende,
K h bir duvarda halı
Su kenarındaki geyiğiyle...

Kalan sağlar bizimdir, diyen de gitti
Sağ kalmadı devrin öncesinden...
Akrep mi yelkovana aŐıktı,
Yelkovan mı akrebe bilinmeden
Geçiyor  m r, akrebin kısıkcında
Kanayan yaraların izi kapanmadan...

Tok bir ses geldi derinden derinden
Ne Yemen   llerinden

Ne de Fizan'dan...
Yüreginden kopan tüyünün peşinden
Savrulup dönen bir şeyda bülbül,
Düştü sessizce ayaklar altına,
Göstermeden yüreğindeki gamı;
Son sözü "hayat" oldu.

13 Nisan 2010

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Sustu Ses

şiiir değildir

yüregün içine ayna tutulur mu..
tutma...
dayanamaz gözlerin.
şu perişan yatan sevdayı
kaldırmak ister yerden
ellerin.
gücün yetmez,
öylece kalakalmış sevda...
ellerinde.
grift bir yol ayrımında
umudu arar gözlerin...
boğulmuş umut,
gözyaşından...
bulamaz.
neden diye sorar çığlıkların.
neden...
bir nefes çıkar şu kuytudan...
der ki hayat,
aldı götürdü düşleri...
karıştı ruh...
savruldu beden..
sustu ses...
ayak sesleri gitti...
kapadı gözünü..
bir an olsun,
bir an için
düşlenir mi bir güzellik diye.
başka hayatlar,
kesti düşü.
olmazı öldüracak
güç
var mı bir kenarda.
al kanlarda düşler.
yürek sancılı.
umuda gebe hayat..
umuda...
aç gözünü..

<td width='70' bgcolor='#000000'><img
src='http://s1m0ne.zoto.com/img/24/b1f77160d695d6732cdd07416758259f-.jpg '>
<embed
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/mahmut_bilki/mahmut_bilki_gulizar.wma
' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Sustum

durup durup
hüzünler yağdırıyorum gözüme,
seni anıyorum
gözyaşı diyorlar bunun adına...
niye ama
ben demedim ki bunu gözlerime.
kabullenışı en zor olan,
bu muymuş
bir bilsem...
bir bilsem bu vedasız gidişin
sebeb-i manasını....

hadi gel,
bir çift söz söylemeden
duralım şu yağmurda...
aksın yağmur damlaları yüzümüze,
gözyaşları sevinsin
ahde vefa bu mu diye
inim inim inlesin yürek...
duymayan, kulağın olmasın.
hissetmeyen, yüreğin olmasın.
sen sağol ahretliğim
her nerde olursan ol.

suçlular...
dönüp dönüp suç mekanına gelirlermiş.
ihmal mi ettim ki seni de
kırdın akgüvercinin kanadını...
içim acıyor...
dayanamıyorum..
sustum..
sustum.
yazmayacağım işte.

10.10.2007

SERAP HOCA

<EMBED
src='http://www.neyzen.com/images/taksim/a_y_ballioglu/a_y_ballioglu_huzzam.wma

' autostart='true' </P>

SERAP DEMİRTÜRK

Sustum Artık

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>  
<br><font face='Monotype corsiva " size='5' ><font color='blue' >  
<img src='http://www.keskinbicak.net/files/200416_4169.jpg'>
```

ermiyor artık aklım bir şeye
ne yalana ne doğruya.
akıyor nehir tersine
esiyor rüzgar buz gibi.
yalın ruhum ağlıyor
sızlıyor ruhumun ilikleri.
büküldüm kaldım
vuruldu...

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Şah Damarım

brfont face='Comic Sans MS ' size='4' font color='#336633'

- Bir cana hasret gözlerim,
Seni bekler pencerelerde...
Ben yıllardır yolunu gözlerim.-

img src='http://www.antoloji.com/siir/media/04/www_antoloji_com_808604_987.JPG'

font face='Comic Sans MS' size='4' font color='#9900CC'

Sevgisizliğin yapraklarında savrulan canlar,
Nasıl bir yudum suya muhtaçsa
Öyle muhtacım sana.

Dağların doruklarında esen yellere ver sevdanı,
Sarsın yüreğimin en dokunulmaz yerlerini.
Nerdesin?

Öyle aradım ki seni nergislerin kokusunda...
Güneş doğunca bildim ki
Gün, seninle aydınlandı.
Ne gece saklıyor
Ne gündüz sevdanı...

Şah damarım,
Sensiz hayat olmasın.
Adımlarını hisseden yollara
Selâm olsun.

Bak, ellerim seni yazıyor...
Yüreğimde senin şarkın var,
Duyuyor musun?
Özlemimi sil yüreğimden,

Ak, yollarıma serin serin

Fırat misali.

Gel!

Gel ki kuşlar dinlensin,

Gel ki rüzgâr mola versin....

Gözlerini görmek var ya,

Başka bir şey istemez bu yorgun yüreğim.

Baksın gözlerin bana

Sevdanın yüceliği ile...

Diller konuşmasa da

Eller tutuşmasa da

Dünya gözüyle göreyim o nur yüzünü.

Gel!

Gel!

Gel artık!

Gel!

Gel! ..

8.1.2007

SERAP HOCA

img src='http://www.chveneburi.net/guvercin_01.gif'

SERAP DEMİRTÜRK

Şah Damarım Nerede?

<html><P align=center><DIV style='BACKGROUND-COLOR:#000000 '></p>

Özlemin ciğerim dağladı yarım
Gözlerim sen diye ağladı yarım
Sabrım ırmak gibi çağladı yarım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Elini tutmaya kıyamadım yar
Adını güllerle sayamadım yar
Zülfün koklamaya doyamadım yar
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Attığım adımda seni anarım
Bilesin canözüm sensiz kanarım
Yaşadım sanıp da inan yanarım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Şu ak bulutlara gözyaşım saldım
Bir yıldız olup da kalanın oldum
Sen gittin bu elde ben tek mi kaldım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Hasret kaldım yaren gül cemaline
Sarıp da soldum yar visaline
Umut sonsuzda gül, erem kavline
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Epey zaman oldu yola baktığım
Irmak olup deryalara aktığım
Uğruna herşeyi yakıp yıktığım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Yürekte yara var can dolam dolam
Çiğlik mı atayım saçım mı yolam
Hadi söyle nolur kurbanın olam
Geldin mi,gördüm mü, rüya mısın sen

Şah damarım nerde hasretim ona
Ecelle sözüm var gönlümde hana
Serap oldum ey yar kanma sen bana
Geldin mi, gördüm mü rüya mısın sen

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Şairce

biz,
gölgelerin ardındakileri
görmeye çalışıyoruz...
gizemler mi çekiyor bizi
bilmem ki...
yoksa
elimizdeki kalem mi
gölgenin ışığı...
yokluğa sarılıp kaldı
varlık...
karanlıkları aydınlatamadı
ışık..
gölgeler çekilse
kalemim yol bulsa
şiire doğru.

<img
src='http://www.webdekultursanat.com/uploaded_images/IGO_SEVDALI_BULUT-7827
58.jpg'>

şairce çığlıkların içimi doldurduğu anlara kaldım...yazamamak değil
sorun...yazdıklarında bulamamak özünü ruhumun...kırmalı bu anlamsız kalemi...gözler
mi anlatmalı bilmem ki duyguları...eller mi dokunmalı sevilenin yüreğine..ya da
umarsızca katletmeli mi mısraları...dökünce gözyaşları gibi ruhun ihtiraslarını
kağıda...bir dal gibi uzanır mı arşa dek özlemler...hisseder mi ki sevilen yazılanlardaki
kendiliğini...sanmamak var ya..işte o noktada kalıyor eller..vazgeç diyor özüm..onun
gözleri görmüyorsa yazmak niye..hissetmiyorsa yangının sıcaklığını ya da teğet
geçiyorsa sevdana...vazgeç...yanmaktan değil..yazmaktan..çünkü gönül odunun narı
gücünü kendinden alır..bir kez bakmıştır gönlüne sevilen..yakmıştır..gitmiş olsa ne
yazar gönül yolundan...sönmez bir meşaleyi vermiş sevilenin eline..gayri ötesi yok..yan
mecnun...yan leyla..kim bile..demese de dil, yürek bilir yanışın hazzını...kavuşmanın
özlemi yeter sevilene...düş de olsa...arza çıksa da özlem...baksa da ta
uzaklara...uzakların öyküsünde bulsa da sevdiğini..bir göz kırpar sevilenin
gönlüne..buradayım..bekliyorum dercesine...belki bir gün dercesine...kendini kandırır
da..kalem kanmaz..yazmaz...neylesin aşık...

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/n/Nemasal.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Şairin Yüreği Nasıl Eser?

Kişi, sözünün eri olmalı..söylediğinin ardında durmalı...

Her ne demişsem görüp de söylemişim...Kalemim elimde, yüreğimin sesine ferman olur; o der, ben yazarım. Kime mi? Hiç düşünmedim ki...Yoğruluyor yürek duygu harmanında ve kevgirin altında kalanlar şekillenip şiir buketi oluyor...Ne yapsın ki şair?

...

Bence her şiir, sahibini bilir ve ben de derim ki, şiirim bendir, ben şiirimden ayrı değilim. Her ne demişsem duyup da söylemişim.

Ölür sanılır bazı duygular, ama ölmez ki sevda denilen ateş,insanın yüreğinde o nar oldukça. Durulur yürek bazı bazı,ama Rab gel diyene dek çırpınır seveyim - seveyim diye...Çünkü, sevda pınarından doyurur yüreğini şair.

Şiir tadında yazalım. Şairi,şairden gayrisi bilemez.

SERAP DEMİRTÜRK

Şehir Düşkünü Bir Düş

Bu şehrin bir misafiri var bugün,
Titriyor kaldırımlar heyecandan,
Ilık ılık titriyor gözyaşları
Ve inliyor kuşların minik yürekleri...
Sokakları ağlıyor bugün bu şehrin,
Yalancı duygular,
Sahtekâr sarılmalar
Uyandın mı gün,
Ağla hadi benimle beraber...
Hangi adımlarını hatırlatayım ki bu şehre,
Silindi mi sandın?
Telli duvaklı gelin ettim ben izini...
Şimdi yazgıya yardım ettim de
Dediğini tutup
Şildim sana dair bilcümle izleri.
İçi yanıyor bu şehrin bugün,
Çocuk saflığındaki sevdalara tokat atıyorum,
Şohbet ediyorum şu sokaktaki kadın heykeliyle,
Kapatıyorum gözlerimi
Çekilin gidin anılar...
Neden hatıralar akılda duruyor da
Duygular uçuyor şiirlerin mısralarından
Ve yaşanmamış oluveriyor
Ellerin,
Dillerin,
Gözlerin bildiği duygu fırtınaları?
Neden ağlar ki bu şehir bugün,
Bu güneşli günde
Neden damlar ki yapraklardan bu yaşlar?
Ağla şehrim ağla da yan,
İnsan denen varlığa sen de kan...
San ki hiç yürünmedi yollarında,
San ki kurulmadı düşler sofralarında,
San ki cana can katılmadı...
Boş ver be gülüm,
Sen ki nice sevdaları gömmüş bir validesin
Sen anasısın bu büyük ülkenin...
Alnın açık, yüzün pak olsun
Gel hoş geldin de gene de...
Gene gel de,
De be güzel şehrim...
Gelsin ve gitsin...
Nice sevdâ unutkanları gibi
O da gelsin ve gitsin,
Sen güle güle demeyi de bilirdin...
Bilirdin de
O bana güle güle, dedi senden önce...
Vazgeçtim...
Gideceğim,
Ben de gideceğim bu şehirden...
Bana da
Belki

Belki bana da hoş geldin, diyen
Bana da kucak açan bir Şehir vardır,
Vardır değil mi
Şu garip dũnyada
Yaralı bereli yũreęime.

27.3.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Şiir de Neymiş!

<center>

Hepsi boş...
Şiir de neymiş!
Mısra mısra yaşa,
Mısra mısra öldür,
Mısra mısra güldür.

Hey gidi çivisi çıkmış dünya...
Sana mı kaldı sevdaya liman olmak!
Duraklarda bekletip de şairi,
Sana mı kaldı kafiyeyle oyalamak!
Yaşayamadıklarınla,
Yaşatamadıklarınla
Evir çevir
Yerden yere savur,
İnsanlık mı
Tut paçasından ayır!
Anlasın hanyayı konyayı da
İnanmasın bir daha
Şairin aşkına,
Dönmesin bir daha
Sudan çıkmış şaşkına.

Dedim ya
Şiir miir boş,
Sen onu at
Sat,
Çuvala kat,
Şu bayırdan fırlat...
Yüreğim yağ bağlasın kat kat.

Hadi,
Şiir yazdım diyenler
Kendini eğleyenler,
Kırın kalemlerinizi
Ya da dizlerinizi
Duaya durun seherde
Adam olun bir kez de
Doğruyu yazın
Mısrallarca kazın...
Balta olsun kaleminiz
Söksün ciğerimizi cümleliz
Adam gibi adam olun
Sel olup da gönle dolun.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Şiirsel Söylemler

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #000000'><font
size=4>

Gemiler demir atacakken
Deniz çekilmiş.
Gayrı benim bu dünyadan
Elim eteğim çekilmiş.
Dönme dolaba koydum ruhumu,
Döner de döner.
Erir lavında gönlüm bu hârın,
Yanar da yanar.
Nerdedir şelaleler,
Nerdedir med cezir?
Uhrevi bir geceden arta kaldı,
Bedenimdeki hastalıklı özlem.
Söz bitti, düşler sancıda;
Gözyaşı yasta,canan hasta.

11 Aralık

Kolay mı sanıyor ki yürek
Sessizce gitmek, nemimize gerek!
Atan sen ol toprağı, koca bir kürek...
Kırpmam gözlerimi...üzülme.
Bil ki bu, yürekteki tek dilek.
El ağlar, dil ağlar, göz kapanır.
Gömüldü sanılan bedende yürek ağlar,
Duaya kalkan elleri kim bağlar?

12 Aralık

Canım...
Ah canım
Öyle yandın
Öyle yaktın ki...
Dumansız
Bir garip iç sızısı oldun...
Yıkıp gittin.
Bulut oldun,
Gözyaşı oldun...

Rüzgar oldun,
Esip geçtin...

Şimdi
Yalnızlığımda sarıldım kendime
Yangınımda yaktım ellerimi,
Ayaklarımı
Ve şu lanet kalbimi.

Öl be canım
Öl...
Yokluğumla avunayım
Kendime sarılayım...
Uçurtma olup
Sessizce gideyim.

20 Aralık

Şindin yalnızlığın loşluğuna
Ürkek ve sessiz
Işığını söndürüp fenerin
Daldın maviliğe.

Hayatın bilinmezliğinde
İplere sarılı kuklalarken
Kendi kararlarını veremeyen
Gölgeler olduk.

21 Aralık

Nedir bunun adı?
Serap olması mı hayatın?
Kar olması mı umudun?
Nedir bunun adı?
Yağmurda tuz olmak mı?
Güneşte buz olmak mı?
Nedir bunun adı?
Dalgada savrulmak mı?
Gölgede yok olmak mı?
Unutulmak mı?
Yitmek mi?
Ölmek mi?
Ne?

22 Aralık 2008

Serap Hoca

<img

src='http://s.azbuz.com/uploads/images/small/41/66/5000000004166305.gif'><img

src='http://s.azbuz.com/uploads/images/small/41/66/5000000004166305.gif'>

SERAP DEMİRTÜRK

Şikayet

Uzağı yakın eden yollar,
--bitir gurbeti!

Zirvesi bulutlu dağlar,
--getir yarimi!

Her seher esen yeller,
--savur hasreti!

Hey hey, be hey deli gönlüm,
-- sus gayri!

Sus ki yollara taş olayım,
-- dağlara yol olayım,
----yellere eş olayım.

Sarıp sarmalanıp sarmaşıklara
-- umuda sel olayım.

Biter mi ki gurbet,
--yiter mi ki özlem
---bitmeden dalda tomurcuk,
-----gözde yaş,
----- elde derman.

Duy şikayetimi!
İster yaz ister yazma
-- arzuhalimi.
Benden çıktı söz,
--yük, sende gayri.

Serap Hoca

<embed src='http://www.munevverduver.com/mp3/11.ACEMKIZI.mp3' height='25'
autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Şimdi Bilmem Nerdesin

Sesin bir çığlık, dağları aşıp gelen,
Gözyaşların bir sel, hüznü alıp götürən,
Yüreğın bir yağmur bulutu, acıyı söndüren,
Sen, şimdi bilemem nerdesin?

Bakışların bir alev, değdiği yer yangın,
Özlemlerin bir kucak, bir kucak dolusu gül,
Hayallerin öyle temiz, doruklardaki kar,
Sen, şimdi bilemem nerdesin?

Umutların çam ağacı, yaz-kış yemyeşil,
Düşüncelerin arı kovanı, verimli ve güzel,
Ellerin, ah o ellerin; dostluğun yelpazesini,
Sen, şimdi bilemem nerdesin?

Şiir Kervanı-Şiir Perisi Antoloji-2006

<embed src='http://ekart.mynet.com.tr/music/yolver_daglar.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Şu Hayat Ne Hoş / Taşlama

img src='http://www20.uludag.edu.tr/erdinc/rose1.gif'
Ötelemek kolay geldi belki
Ya da çizmek bir kalemde
Bu davetsiz aşkı.
Yürekteki izi silinmezdi belki,
Varlığınızı saran eski sevdaların.
Belkilerin içinde kalakaldınız.
Ben davet etmedim ya,dediniz.
Bilmiyor musunuz ki
Tek davetsiz misafirdi aşk.
Köşkler,saraylar istemezdi
Yer minderinde de otururdu,
Çimde de...
Unuturdu hatta
Kendinden önceki sevileni.
Görmezdi ki gözü dünyayı...
Bilemediniz.
O kadar ayakta bekledi ki aşk,
Bir yer göstermediniz.
Siz bunu nasıl yaptınız?
Oysa ne kadar da içtendiniz...
Kapınızı kapatıp sımsıkı,
Bir soluğu içeri sokmadınız.
Hissetmedi mi teniniz,
O alevin esintisini
Yazık ettiniz.
Belki bilerek, belki bilmeyerek
Ressamın tuvalinde fırça oldunuz.
Birkaç fırça darbesiyle
Gökkuşağını siyaha boyadınız
Ve şu fırçaya tutunarak
Yan tuvaldeki bahar tablosuna geçtiniz.
Bir şarkı tutturdunuz hafiften,
Islığınız tabloda fırtınaya döndü
Ve tablodaki o güle adınızı yazdınız.
Şaşırttınız...
Hani nerde eski sevdanız?
img src=' http://img156.imageshack.us/img156/6683/1297671sm2lz.jpg'

SERAP DEMİRTÜRK

Şulenin Güç Kaynağı

-İllâ ki sevgi...-

Düşüncelerin zincirleri
Seslerini saklarlarken
Unuttuğum kişiliklerin her biri
-bir yerlerden-
Düşlerimin koridorlarına sızıyorlar
Varlıklarını ispatlamak istercesine...

Bilmiyorlar ki bu benlik
Sıyrılıp da bedeni arzularından
Çoktan gömdü sevgi açlıklarını
Ruhun ihtiraslarına...
Hadi diyelim ki
Sarıp sarmaladılar ruhumu,
Hadi diyelim ki
Tüm benlikleriyle sevdiler varlığımı
Sevgilerinin magmasındaki vefasızlıklar...
O zaman,
İşte o zaman onca yalanlar
Neden saldırıyorlar gözlerime,
Bunca boğucu seslerle
Kendilerine sırt dönene?

Bence önce
Kurdun kuşun önünden alıp
Sevgiye doyurmalı ki
İnsan denen varlığı,
Bilsin dostun,
Düşmanın eteğinde olduğunu.

Şimdi...
Aldım elime bir kocaman çuval,
Topladım tek tek cümle delileri.
-Onlar ki sevgi denen o bitimsiz duyguya
Uzatıp da ellerini,
Koruyla yananlardır.
Onlar ki sevgi diye diye haykırarak
Çıplak gönüllerini
Göz önüne serenlerdir.-
Varsın dünya danan cehennemi,
Sevgi yalanlarıyla sarsın
Cümle bencil yürekler...

Varsın bilcümle mahlukat,
Parayla doyursun
Doymaz midelerini.

Okyanusa yansıyan bin şuleden biri olsun
Sadece biri

Dönsün yönünü sevgiye,
Bil ki gidiyorum oraya
Elveda sevgisizliğe, diyerek.

18.24
3 Ocak 2009

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Taş Bağırılı Dağlar

Taş bağırılı dağlar,
Duyamaz mısın çığlığımı?
İçime attığım yaşları,
Almaz mısın çağlarına?

Taş bağırılı dağlar,
Kına mı yaktın doruğuna?
İçimdeki sızının rengini mi çaldın
Sıra sıra eteklerine?

Taş bağırılı dağlar,
Bulutlar mı saklar güneşini?
Hüzünlü gözler gibi
Çiyler içinde dalın yaprağın?

Taş bağırılı dağlar
Gelincikler neden bükmüş boynunu?
Gözyaşlarım da mı yetmedi
Solun umutları yeşertmeye?

Taş bağırılı dağlar
Saçlarımı savursam yel gibi,
Yollarına sarılsam taş gibi,
Almaz mısın bağrına yüreğimi?

<bgsound src='http://mavigul.free.fr/dogus.mid' loop='-1'>

SERAP DEMİRTÜRK

Taş Yüreğine/* /Düz yazı

-“O mahiler ki deryada yaşar, deryayı bilmezler.”-

sevilen...ey sevilen...yetmedi mi ettiğin...kanlarına basa basa gezerken yüreğimin kumsallarında, ben artık senden umudu da kesmişken...elinde aşkın okuyla başka yüreklere diktiğin çiçeklerin rengini haykırarak...bak, vuslatını umduğum yarım var diye...yüreğimi bin kez kanatıp da...gözyaşımla alay ettiğin yetmedi mi...ben ki kendi yağıyla kavrulur misali, kıyılarda doluşırken yüzüme çarpan dalgaların ferahlığını bile hissederken utanırım sevdama ihanet mi ediyorum derim...ve ey yar...sevgisizliğin bana mıymış derim sadece de...bir ah çekerim derinden....bak...bahar geçti, güz geçti..yapraklar renkten renge döndü...sen...yapraklar kadar olamadın...üç mevsim sonra aynı rengine dönerken hazan yaprakları, sen... yönünü bana bir daha döndürmedin...nasıl bir sevda salmışsın yüreğime ki ne senin izini siler, ne başka sevdalara yer açar...ah yar, gül yüzün solmasın...ah yar..umudun tükenmesin..güller eksilmesin ellerinden...mutluluğun daim olsun...ben mi...sonsuzlukta boşa saldım ruhumu...gider boylu boyunca gönlüm...gözlerim senden başkasına kapalı...kulaklarım sadece senin sesinle duyar evreni...ellerim seni hisseder yaprakların ayasında... seni anlamak...ne zormuş can özüm...seni sevmek ne kadar kolaydı oysa...kelimelerin ardına saklanan sevgiyi bulmak ne kolay olmuştu...şimdi...kelimelerine de hasretim sen gibi..gelme...yüreğinde yoksam...gelme..okuma şiirimi...dinleme rüzgarımda ağıdımı...yosunlara sarılan taş yüreğin duymasın çığlığımı....ben dağlara dayadım sırtımı...ondan gayrisine yoktur güvenim. sen...görmeyen gözün, duymayan kulağın ve bana dair yazmayan ellerinle uzak olasın dünya derdinden...sevgim seni korusun ey yar... sevgisizliğini sardım onulmaz yarama...gülleri resmettim yüzümde...sen görme içimdeki acımı...şimdi, hoş kal...seni hoş hallerinle göreyim...sadece...sadece...yüreğinde kim var...bilmeyeyim.

SERAP HOCA
17.11.2006, Ankara

Fotoğraf.Ege Altun

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/s/SENIVERSINLERELLERE.mid' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Taşmaz mı Hiç Yüreğin?

```
<body bgproperties='fixed'  
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95  
67.jpg'>  
<br><div style='border-style:groove; border-color:000000; WIDTH: 672; HEIGHT:  
277; BACKGROUND-COLOR: 000000 '>  
<br><font face='Comic Sans MS' color='#00ccff'>  
  
<img src='http://www.burnaz.net/e-kart/sitem/sitem004.jpg'>
```

Dolup da gelmez mi deli duygular
Yüregine?
Savrulmaz mısın şu deli çay gibi
Boylu boyunca?
Sattın mı bana dair
Tüm duygularını?
Kilit mi taktın gözlerine;
Adım yasak mı sana?
Yalan değilmiş anladım,
Bunca sevdalının ağıdı.
Onsuz yaşayamam yalanmış,
Yaşanıyor gül yüzlüm.
Ellere eş edip adını sanını,
Söyleşiyor bu dilim.
Desen ya bana
Taşmaz mı hiç yüreğin?
Söyle,
Nereye saklı gözyaşların?
Yok be gülüm...
Oyunmuş bu;
Evcilik oyunu.
Düşlerimizde kaldı herşey.
Taşma...
Vazgeçtim..
Taşsan da gelemem.
Aksan da gelemem..
Gelsen de...
Taşmasın yüreğin.
Dur...
Sen ellerin saçlarında,
Giderken yol boyu..
Ben gölgenden
Kalbimi alayım.

```
<embed src='http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'  
autostart='true' loop='true'>  
</embed></td>
```

27.8.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Tebessümdeki Sevda

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<center>

AŞKIN TEBESSÜMÜ

Sevdim dediğimde
Gencecikti yüreğim...
Sevdim diyenim
Kaçıp da sevdadan
Korkmasaydı benli hayattan
Belki de
Yaşamın fırtınası,
Serin bir yel olurdu...
Belki de boranlar
Çiy tanesine dönerdi yaprakta
Ve kopmazdı kökünden hazan yaprağım.
Yürekteki tablo silindi,
Aşkın kökü kazındı...
Kurudu dalda güller,
Viran oldu gönül de
Sevgi ile avundu,
Dostlukla çağladı.
Aynı suda iki kez yıkanılmaz sanmışken
İlk sızı derinlerde beklerken sessizce
Kim bilebilirdi ki
Son sızının
İlk sızının acılarını yok edeceğini?
Kim?
Şimdi sevda eserken efil efil
Şavrulurken saçlar mutlulukla
Ağaran saçların arasında
Sessizce tebessüm ediyor aşk.

20.04.2008 17:04
Serap Hoca

<td width='70' bgcolor='#000000'>

SERAP DEMİRTÜRK

Teşekkür

Sevgi ile tutunca dostça elleri; biten, sadece keder oluyor...ve yüzünüzde gülücükler oluşuyor dostluğun kollarının insanı böylesine sardığını görünce...Antoloji sayesinde kazandığım dostluklarla mutluyum ve istediğim tek şey herkes için huzur. Yaşadığımız ve bulunduğumuz her ortamda huzur. Bunu sağlamak da tek başına olmaz. Pasifize edilmemin neden olduğu kumar reklamlarının,süresi bitince kalkacağı dedikodusu umarım doğrudur. Desteğiniz için teşekkür ediyorum.

SERAP DEMİRTÜRK

Toprağa Dayarken Sırtımı

'Toprak alsın dertlerimi.' dedim de düşündüm derin derin. Dayanabilir mi toprak? Sanırım dayanır. Yüzyıllardır nice gönlün dertlerine bağırını açan toprak, eritip de yok ederken bedenleri, gönüllerdeki dertleri sarı güllerle göstermedi mi gerisin geri dünyaya ya da günahları zakkumun renklerine bürüyüp de sunmadı mı insan denen varlığın gözü önüne; 'Hadi kokla koklayabilirsen.' dercesine.

Nice nur yüzlü, pırıl pırıl gönüllü insanlar da sarılmadılar mı toprağa sımsıkı? Ondan değil mi ki bu güllerin güzelliği?

Söyle bana ey dünya, nereye saklıyorsun güzelliklerini? Sır gibi sanki bu güzelliklere erişilme yolları.

Başka gönülleri koza içinde gibi koruyup kayıran ey insan! Nasıl bir yürek var o bedeninde ki bencilliğini yok ederek başkasının eline batan dikene ah edersin. Hiç mi haksızlığa uğramadın, hiç mi acıtan olmadı canını? Hadi söyle bana, siyaha bakarken nasıl gökkuşağının renklerini hissediyorsun, söyle! .. De bana: Bağına saplanan bıçak, yaralarken bedenini, sen nasıl o bıçağı tutan el iflah olsun diye duaya durursun? Bu nasıl bir gönüldür?

Yağmur damlıyor yanaklarıma...Sen gülümsüyorsun yağmura, elleri duadaki çiftçinin ruhuyla. Oysa bak o, neler söylüyor ıslanan ayakları için.

Sen ki bir lokmayı yemeden önce düşünürsün 'İhtiyacı olan başkası var mı?' diye. Nice insanlar -bırak helal lokmayı- haramı bölüşmek için sarılırlar gırtlak gırtlığa...

Ve sen toprak söyle bana! Nasıl sığıyor bu yürekler bağına? Hepsi için 'Gel.' dersin, orada mı anlatırsın eğriyi doğruyu, akı karayı?

Gözlerimi kapatıyorum, bir masalın içinde buluyorum kendimi. Hani o fasulye ağacı vardı ya, göğe uzanıyordu...Ona tırmanıyorum. En yukarılardan bakıyorum aşağıya. İnsanın yüreğindeki kir görünmüyor, nasıl ayırmalı ki beyazı siyahtan? Tırmanıyorum, tırmanıyorum, tırmanıyorum...Bulutların içine giriyorum, ılık bir ferahlık sarıyor benliğimi... 'Hep orada kalsam.' diyorum. Ellerime bakıyorum, bir küçük çocuk eli gibi... Ne kadar da muhtaç, uzanacak bir dost ele. Gözlerim acıdı... Açıyorum gözlerimi, bulutlar yok! İnsanlar sarmış etrafımı, meraklı gözlerle boğuyorlar varlığımı. Sırtımı dönüyorum hepsine. Koşuyorum, koşuyorum, koşuyorum ve bir kıyıda nefes nefese duruyorum. Ne güzel... Deniz, kum ve taşlar...Can-ı gönülden el uzatan bir yürek, 'Otur.' diyor. Oturuyoruz, konuşuyoruz ordan buradan ... Bakıyorum gözlerinin derinliği okyanus gibi, o gözlerin bir yerlerinde kendimi görüyorum. Nasıl ve nereden gittim oralara, bilmiyorum. Şimdi veda etsem, desem ki 'Toprakla randevum.' var. Ne der ki ya da ben gider miyim ki... Bu acıları toprağa mı gömmeli yoksa o gözlerin dehlizinde mi aklamalı? Bilemiyorum.

30.10.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Turan Orak Bir Duy Bizi

Sevgili Dostlarım,

Ben, ancak buradan sesimi duyurabildiğim için seslenişimi buradan yapıyorum ve sevgili Turan Orak'a diyorum ki.

Bizleri o güzel yüreğinden uzak tutmaya hakkın var mı? İnsan, yanlışlıklarla örülü bir varlık. Kızmış, üzülmüş, öfkelenmiş ne bileyim bir çok duygu yaşamış olabilirsin ama sen şairsin. Şairim diye buradaysak eğer, kırılmağımızı esnek tutmak zorundayız. Aynı şeyi ben yapsam sen, olmaz ablam...sen gidersen biz ne yaparız demez miydin? Belki çok sık söyleşemiyoruz, hatır da soramıyor olabiliriz sık sık ama paylaşım adına, dostluk adına, sorunları bir süre buzdolabına, şiirlerini eski yerine asıp da git biraz dinlen gel...ama gel. Nedeni yüreğinde saklı olsun, dostluk kazansın...Ağızdan bir kere söz çıkar deyip de bahanelerin ardına saklanmadan dön...Hatırımız varsa...Yok ablam, dönmem de diyebilirsin...Ben de dostluğa olan inancımı yitiririm...Bilirsin ki rüzgar, her zaman insanın istediği yönde esmez ama kırılma, eğil. Fırtına geçince kaldır başını...Biz, buradayız.

Ne kabul edersen....ablan, dostun, hocan.

***** Lori Bebeğim! ... ***** -

-

Durgun bir suyun üzerine düşen hayaline,
Gözkapaklarımın ardından süzülen,
Bir damla gözyaşı düştü.
Vuruldu, gözlerimdeki fere düşen suretin!
Dağıldı, yarınlar sakladığım düşlerim!
Lori bebeğim lori...

Varsın, acıların nasırlaştırdığı yüreğim,
Kapanan gözlerinde parçalansın! ...

.....Boğulsun, inleyen çocuk sesinde! ...

Varsın, dağılsın yarınlar sakladığım umutlarım,

.....Yüzüme saldıgın son nefesinde! ...

Lori bebeğim lori...

Ağlayan gözüm lori...

Tadamadın yaşamı! ...

Ruhum,

Canözüm!

L

o

r

i.....!

Geceler;

Sabah olmak bilmiyor, yokluğunun donduğu odamda!

Asılı durur duvarlarda,

Resminin yanında acı çeken çığlıkların bebeğim!

.....Oyuncakların vurulur, çocukluk hevesinde! ...

.....Toprak tutar avuçların, yattığın kafesinde! ...

Lori bebeğim lori...

Ağlayan gözüm lori...
Tadamadın yaşamı! ...
Ruhum,
Canözüm!

L
o
r
i.....!

Avuçlarının,
Çocuksu kokusunu saklarım soluğumda!
Yatağında,
Yalnızlığın ürkütücü boşluğu yatıyor şimdilerde!
.....Acı geziniyor, annenin ninni güftesinde! ...
.....Özlem şahlanıyor, babanın avuç ertesinde! ...

Lori bebeğim lori...
Ağlayan gözüm lori...
Tadamadın yaşamı! ...
Ruhum,
Canözüm!

L
o
r
i.....!

(18 OCAK 2005 - BATMAN)
Turan Orak

<EMBED src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/TrKarma/150.wma'
autostart=true>

Demek gidiyorsun can dost...Bunca dostu yok sayıp gidiyorsun...Karıncanın Kabe'ye
gidişi gibidir belki tepkim ama kim ne derse desin sen dönene dek tek bir şiir
yayımlamayacağım antolojide...Rabbime emanetsin kardeşim.

SERAP DEMİRTÜRK

Tutsak Sevgi

Bir zincirin içine tutsak edilen sevgi;
Ne geçmişe ne geleceğe dair,
Tek bir sorunun cevabını bilmez:
Varlığının ya da yokluğunun ne olduğunu.

Bir anıt gibi sonsuzluğun içinde yaşar,
Bilinmez bir zamandan kalmış gibi sevgi.
Ne Leyla, ne Şirin, ne Ferhat, ne Aslı...
sevilenin adı yok ki!

Kahramanlar hep aynı, yaşananlar gerçek.
Zincirlerin sesi geliyor tarihten,
Bedenleri sarsıp yürekleri dağlar gibi.
Ne halden anlayan bulunur ne de bir çare bulan.

Yüzyılların ötesinden gelip
Ufuklarda yitip giden umut,
Kavuşabilme ihtimalini de yok eden
Sessiz çığlıkların gözyaşında saklandı.

<embed src=' http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Warlock.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Tükendi Gitti

Kırılgan bir camdı saydam,
Akan gözyaşıydı yanaktan.
Sonsuz gibi görünen yolda,
Tek vücut olmuştu o an.

Vurgun yedi,gözleri oyuldu.
Yerdeki yaprağa sığındı.
Ah diyemedi tükendi,
Yitip giden neydi,ne oldu?

Diyemedi ki, nedir benim olan?
Bıraktı hayatını sonsuzluğa.
Sıçrayan balık misali sudan,
Çırpındıkça çırpındı uyanamadan.

<BGSOUND
SRC='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/o/Oluncesevemesemseni.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Tükenişin Resmi

bulutların üstünde
ya da belki içinde...
bunca yürek yangını
söner bilmem nerede....
eller...yangın yeri
tutmaz sanki kalemi
yüreğin depremi
yıktı deniz fenerini...
gel ne ki...
varlığını ver...
bak ne ki...
ruhunu ver...
görüntüler dağılmış...
aynalar paramparça...
dudaklar bükük..
gönüller buruk..
sevda listede yok..
umut gemiye binmiş..
sus....
sorma...
ses verme
tükenişin resmi bu...

<embed
src='http://www.saturn-soft.net/Music/Music1/MIDI/Nostalgia/Adamo26293.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Tükenmişlik / Düz yazı

Sevgi kıvılcımları sarınca yüreğini bilemedi kimim, neredeyim,neden diye ve bıraktı kendini akıntıya pervasızca...Nedensiz sevda, nedenli ayrılıklara gebe kalınca aldı ellerini başının arasına ve düşündü... Sevgim, zarar veriyorsa sana, neden varım ki ben? Bir lodos mu esti bilemedi, içi ürperdi...Yok, dedi...Olmayacak...Başka türlü olmayacak, gitmeliyim...

<BGSOUND

SRC='http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Can%20Bedenden%20Cikmayinca.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Ucu Yanık Mektup

-Yaşarken ölmek-

Alıp da kazmayı gömme aşkını,
Savurma bu garip dertli şaşkını.

Öksüz yavru gibi koyup da beni,
Elleri böğründe ağlatma 'sen'i.

Hani sende bendim verme ellere,
Bu kadar kolay mı saldın sellere?

Yoluma yoldaştın derdime ortak
Şimdi beni atıp çamura bırak.

Gitme ey yar gitme dünyam kararır
Sensiz ne yaparım benzim sararır.

Ne ettim bir bilsem pervanen olsam
Günahı, vebali üstüme alsam.

Dünyaya kul gerek ben canı nidem,
Zindandır her anım, ben nere gidem?

Esmesin rüzgar hiç kokun geliyor,
Susturun nağmeyi, şarkın çalıyor.

Bu yürek her daim seni anıyor,
Kime yarım dersin, içim kanıyor.

Bilirim uzaktır bana yüreğin
Ver yardım edeyim nerde küreğin?

SERAP HOCA
21.6.2007 03.00

SERAP DEMİRTÜRK

Umudu Tan Eyle

<body bgproperties='fixed' background=' '>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<center>

- Işık ver, can ver, n'olur sar.-

YILAN DEĞİLİM Kİ BEN

KALDIR BENİ YERDEN.

DOLANAMAM Kİ SANA BEN,

VARLIĞIM AKITIR

AĞULAR ÖZÜMDEN.

TEK BİLDİĞİM YÖN SEN,

ESERİM SANA GURBET ELDEN.

BAĞRINI AÇ, SİNEYİM YÂR,

KAPATIP GÖZÜM, KALAYIM YÂR.

BÜKME YÂR BOYNUM,

YOK ETME DÜNÜ.

YOK ETME GÜN BE GÜN,

YARINLI DÜŞÜ.

ERİTME İLİĞİ, UMUDU TAN EYLE.

SERABI BAHÇENDE,

AÇAN GÜL EYLE.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Umut, Bir Yolcu

Yollar sonsuza kıvrılır,
Umut bir yolcu.
Tükenir sabırlar bir gün,
Gözyaşında yıkanır sevgiler,
Hayata dair ne varsa
Bir bir erir gözlerinde.
Düne dönüş yok,
Gözler hep ufukta.
Menzil uzak olsa da
Gözler seçemese de hedefi
Umut bir yolcu...
Serpiliverdi yeşerenler,
Hazana teslim edilenler,
Mahzenlerde saklananlar,
Yılların özlemiydi.
Kıvrılan, yollar mıydı?
Verilen, sözler miydi?
Hayat mı bir çiçektir,
Solmamaya yemin eden?
Bıkkınlıktan yorulmuş,
Gözlerinde ferî çökmüş,
Gelmiş de önüne durmuş
Umut sonsuz bir yolcu...

<embed src='http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Yesterday.mid ' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Unutamam ki / Düz yazı

Bir ben miyim bu acılarla kahrolan? Nedir ki yaşananlar? 'Yaşandı ve bitti.' demek, bu kadar kolay mı? Hiç mi iz kalmıyor insanlarda bazı duygulardan, unutmak bu kadar kolay mı?

Lamartine, 'Göl' şiirinde ne güzel anlatmış içindeki fırtınayı! Cansızlardan - dağdan, taştan, dereden, esen rüzgardan- mı hatırlamalarını umacağız yaşanan aşkları?

Elimize aldığımız bir kitabın içinden çıkan bir kuru gül ya da bir kuru yaprak, dalıp gitmemize neden oluyor.

Ayrılmak, birlikte olmak kadar doğalsa; ayrılacak da arayamaz mıyız gönül dağını omuz omuza çıktığımız sevdiğimizi? Bir buket gül gönderemez miyiz ya da bir telefonla kutlayamaz mıyız -bir özel günü -eski günlerin anısına?

Bunu denemeyi düşünmek bile güzel...

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/donulmez.mid' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Unutamaz -Düz yazı

Ölmez 'sevda' dediğiniz,
Beden var oldukça,
Kalp atmaya devam ettikçe,
Unutamaz sevdalılar.

Bazen kelimelerin yardımına ihtiyaç duyuyor insan...sığınıyor sanki onların gölgesine, anlatmak istediklerini anlatamamanın acziyle ya da bazen saatten medet umuyor insan...kovalamak istiyor akrebi...hızlansın diye..işte böyle...diyeceğim o ki çok bir zaman geçmedi yüreğine yerleşeli..demem o ki..sen mi bildin önce beni yüreğinde..ben mi seni..bunun önemi yok...bildiğim sadece benim için apayrı bir anlamının olduğu...varlığının..adının..sesinin..soluğunun.. biliyor musun yar..ben beklentisiz sevdalara yel oldum...bir saza tel oldum..senin sazına..seni çalar, seni söyler yüreğim...senden gelen bir ufacık fısıltıya kulak kabartır da deli gönlüm...siner köşesine sessizce...yaramaz bir çocuk gibi...korku değil de...bilmem ki ne... gel seninle şu uçurtmanın uçuna tutunalım...gidelim öyle..ip kopuncaya dek...sonrası yok...ardına bakmak yok...o an..sadece o an..tutup soluğumuzu...tutuşup el ele...o anın tadını çıkaralım...hadi...gel..ver ellerini... hayat ne getirdi..ne götürdü bizden bilmiyorum..bildiğim...sadece ve sadece gözlerindeki yalnızlık..ve sen bir tanem...yalnızlığımıza can oldun...bilir miyim ki nedir yüreğindeki yerim..bilemem..bilinmez ki...o dipsiz kuyuya inilmez ki..şen de inme..kıyamam...incinirsin üzülürüm...sen...yaşamımın en güzel varlığı...hayatımda düşünmeden ardına takıldığım tek yürek...dilerim ve isterim ki...o güzel gözlerin benli ya da bensiz hep gülsün...hadi sabah oldu...uyan artık bir tanem.....gün..yüzünü gösterdi insanlara...bu dünyaya iki güneş fazla...ya sen kalk...ya o batsın...

<embed

src='http://www.yazgulu.com/seslisiir/wma/bedirhan_basimgozum.mp3'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

10.4.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Unutma Beni / HECE - (videolu)

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>
Yerim boş kalmasın yüreğindeki çerçeve

'Sensizlik' yazar bil ki boynumdaki yaftada.

Acıyı bal edip sardım gönlüme
Ne olur tek tanem unutma beni
Uzanır elin de varmaz elime
Ne olur can tanem unutma beni

Gündüzü geceyle saramadım ki
Hasreti vuslatla karamadım ki
Şu viran ellerde duramadım ki
Ne olur canözüm unutma beni

Bulutlar eş oldu şu gözyaşıma
Nağmeler okudun kalem kaşıma
Aynalar ar etti yaşım başıma
Ne olur her şeyim unutma beni

Hasretin şifasız bir yara oldu
Büküldü dizlerim hep kara oldu
Sensizlik adımla bir hafta oldu
Ne olur can eşim unutma beni

Serabın fedadır "han"ım bu yola
Dağlarda figanım duyulur ola
Ellerin yurdunda el boş mu kala
Ne olur sevdiğim unutma beni

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Utan Ey Aşk!

brfont face='Monotype Corsiva' font size='5 pt' color='blue'

img src='http://lightmillennium.org/21st_22nd/image/rosalind_x-files.jpg'

İnliyor her bir dağın ardında
Sevdiğim de ah sevdiğim diyen dil...
Çıglık çıglık aşkı yaşamaktır bu,
Çatırdayan toprağın ağlayışı depremlerde
Ya da yangından kaçırılan bir korun inleyişi...
Buydu aşk...
Deli sevdalar tüketmeden ruhu,
Ruhun içinde onunla tükenmekti aşk.
Şimdi savrulan rüzgarla dağılan küllere bak
Bak da utan ey aşk!

04.06.2009

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Uyanık Sayıklamalar

Bazen
Bırakıp da gitmeyi bilmek gerek
Hâlâ varken sevgi.

Bazen
Veda etmeden,
Sevgi yürekten
Gömmek gerek adını yüreğe de
Sevdiğini söylediğine pişman ettirmeden,
Unutturmadan adını
Çekilmeli ortalıktan.

Bazen
Yapışkan bir bant olduğunu hissettiğinde,
Verdiğimiz rahatsızlık için özür dileriz, deyip
Kapatmalı yürek kanalını.

Bazen
Dolu dizgin bir küheylan olup
Yanarken yüzün al al
Belli ettirmeden incinmişliğini,
Ağlamayı akla getirmeden
Anlamsızlığına kızıp hayatın
Durmali bir dört yol ağzında,
Nereye ve kime ait olduğunu bilmeden
Yürüyüp gitmeli de
Nereye?

Şimdi hâl bu iken,
Şevda yürekte buram buram tüterken,
Bunca yılı birlikte geçirmiş gibi sevdiğini,
Bırakıp da yalnızlığa
Gitmek
Ve tüketmek ömrü kimsesizliğinde;
Reva mıdır ki
Sana,
Bana,
Bize diyorum
Reva mı bir vedasız ayrılık?

Bilmiyorum...
Bildiğim bir şey de yok
Sadece
Ömrün biteceğini biliyorum bir gün,
Bir de
Gözlerimin dalıp gittiği yönde
Gördüğüm hayalini düşünüyorum.

Üzülür mü ki bu hayal, yokluğumda?
Üzülür,
Çok üzülür hatta.
Bir günün yorgunluğunu,

Atar gibi bir sıcak duşla
Atamaz ki yüreğindeki beni...
Atamaz çünkü
Ben de atamam varlığını varlığımdan.

Ben mi,
Yalancılık mı?
Hayır,
Değilim yalancı
Sadece her sevilen gibi,
Gölgelerimiz dans etsin isterim,
Ruhlarımız büyüsünde salınsın aşkın.

Özlem denizinde yüzmek,
Adamı deli eder böyle demek...
Boş ver,
Aldırma sen bana...
Hadi uyu
Ve
Dalgalar çarparken kıyıdaki kayamıza
Dönme sakın sen başka bir yöne
Sol tarafındaki hayalimi öpmeden.

17.2.2009
23.30
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Uyu

Serap

7.3.2010

Sustum artık
Sözü bitirdim kasede
Kaşığımda bir kaç damla gözyaşım
Boğazım düğüm düğüm
Öylece kalakaldım...

Kuzularımın gözleri
Melül melül bakarken
İçimde bir kördüğüm
Sorar bana bin sorgu
Susarım da
Bükerim boynumu

Hayat denen denizde
Hangi dalga çarpmış da
Kim yıkılmamış ki
İslenmeden çıkmayan
Var mı bu denizden

Hadi
Topla anılarını
Dür bohçanı
Koy bir kenara
Kalsın içinde
Kırık dökük mısralar
Yüreğin dehlizlerinin
Sevgi açlığına dair...
Sen de git toprağına
Ve uyu sessizce
Uyu...

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Uyu da Büyü Bebeğim

Yaşanmışlıklara sığınırken
Acıyor ilmek ilmek gönlüm.
Bir adım atarken bugüne
Dünün yanlışları batıyor ayağıma;
Kararsızlıklar,
Kıvrancılar,
İnlemeler sarıyor ruhumu...
Yürüyemiyorum,
Ağlıyor gölgemde güller.

Bir dönme dolap gibi hayat,
Almış pervanesine
Elimizi,
Kolumuzu,
Beynimizi,
Yüreğimizi...
Yavaş dön,
Alışamadım, diyor
Haykırıyorum!
Duyan yok...
Ağlıyor yüreğim!
Gören yok.

Bir kitabın sayfalarında,
Bir şiirin dokusunda,
Bir sevdalının nefesinde uyurken
Huzurla ve umutla;
-Neden bilmem-
Dağın öte yüzünü göremiyorum.
Uyanmak istiyor,
Sayıklıyorum huzurun adını.

Bakmayın gözlerime,
Göremezsiniz...
Bakmayın yüzüme,
Anlayamazsınız.
Gönül gözü ile bakan görür,
Ruhumdaki dalgaları...
Batık bir gemiyim ben,
Limanım yok.
Boş vermişim bugüne,
Kavrulmuşum hep dün.
Umut besliyorum kucağımda,
Ninni söylüyorum sessizce:
Uyu da büyü bebeğim.

SERAP HOCA
4.09.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Uzakta Kalanlar / Düz yazı

Ben köy kızı değilim...Köyü resimlerde gördüm çocukken ya da yolculuklarda yol boylarından görebildiğimce... Ne zaman ki evlendim, ayağım köy toprağına değdi...O zaman anladım köyün dumanlı havasının tadını... Eşimin memleketine (Anamur-Güneybahşış) gittiğimizde köyü terk edeli çok olduğunu söyledi..Ben ısrar ettim..adeta tırmandık köy yolunu...Aslında ilerlerde bir yerlerde araba yolu da varmış ama, o an işte şurası benim doğduğum ev, dediğinde...hemen varıvermek istedim o eve...Ter içinde yukarı çıktığımda gördüğüm manzara öyle güzeldi ve güzel olduğu kadar da hüznün vericiydi ki...Tabiatın ortasında, cennet misali bir güzellik gel hele hoş geldin, der gibiydi...ama o viran evin kapısını -gıcırdayan kapısını- açtığımızdaki terk edilmişlik, yaşanmışlıklardan izler,elimizde olmadan hepimizin gözlerini yaşarttı. Şurada ben yatardım, şurada mum ışığında oturur çalışırdım derken bulutlanan gözler saklayamamıştı özlemi....Silinip giden,gözyaşları oldu; anılar kaldı yüreklerde...Oradan ayrılırken düşler kurmuştuk, gene gelelim diye...olmadı..Yirmi yıla yaklaştı, bir daha bu derece yakın olamadık o eve ama köyün başka evlerine uğradık arabayla geçerken...Güler yüzlü, misafirperver yürüklerin ayranlarını içtik, aşlarına ortak olduk...Bu güzellikleri unutmadan yaşamalıyız yerimizde, yurdumuzda...Sağlıcakla kalınız.

<BGSOUND SRC='http://www.tatbim.com/files_mid/hasretinle_yandi_gonlum.mid '>

SERAP DEMİRTÜRK

Uzat Ellerini

Neden görmüyor gözlerim bakınca seni
Neden üşütmez bu buz yorgan, iliklerimi
Neden yanmaz ayaklarım bastığım korda
Yar tut ellerimi, korkuyorum...
Ne geçmişte izim kaldı ne geleceğe yönüm
Gözyaşım neden üstüne akar gecelerin
Nefesim neden korkutuyor ki gülü
Çekmişken en derininden hasreti içime
Yar sil bunları,ver elini al beni
Siyahın üstüne gülü kazıdım
Ak yastığa hasret oldum kor oldum
Minareden çıkan sese hayrandım
Yar gitme, yalnızlığımda boğuluyorum
Paçalarımından akan, sevgi olmasın
Gözlerime sinen, korku olmasın
Omzumdaki bu yük, çilem olmasın
Yar uzat ellerini, durdur zamanı
İncecik bir tülken neden ağır ki bu gece
Camda buğuyken neden silinmez ki ceza
Döne döne kıvrılırken neden bitmez ki çile
Yar tut ellerimi, düştüm kalkamıyorum.

SERAP DEMİRTÜRK

Ümit Penceresi

Her gece,
Açık bırakırım penceremi,
Esen rüzgârla gelir de kokun,
Yeşertir bükülen goncaları...
Dalgaların sesi mi,
Fısıltın mı bilemedim
Yüreğimi darmadağın eden...
Haydi ey yolcu,
Vazgeç...
Vazgeç bu gidişten ki
Kapansın gönlümün penceresi
Ve batan güneş gibi sararmasın çehrem.
Hatırladın mı?
Bu pencereden bakardık seninle;
'Düşler denizimiz bu.' derdik de
Ayrılığı hiç düşünemedik.
Şimdi...
Pervazlar kimsesiz,
Şimdi dalgalar çarpar ıslak yüzüme...
Yine bir gece...
Gün ağardığında kapat penceremi
Solmasın ümit ben gibi.

Serap Demirtürk

SERAP DEMİRTÜRK

Ünleyiş

Sevgi küpünün sıırı döküldü,
Gözyaşı ile yapıştı kırılan küp.
Umutsuzluğu sarıp sarmaladı ruh,
Sadece yaralı gönül kaldı, çaresiz...

Neden ki yoklukta bile düşünce?
Nasıl bir dans ki kavalyeler ölü?
Niçin çalınan müziği duymaz kulak
Ve kim, ne hakla aldı düşleri dehlizden?

Derinlerde bir yerlerde ağlar bir ses,
Kulak kabarttığımda susar da güler.
Her şeyi yalan olan bu dünyada,
Hiç kimse düşlerinin gölgesinde değil.

Yüce dağların doruğunda halka olmuş,
Dünyayı dar eden beyaz düşler.
Ya yıkıl ey dağ, düşler kalsın yalnız!
Ya dağılsın düşler, doruklar ağarsın!

SERAP HOCA
6.2.2009
13.30

<img
src='http://2.bp.blogspot.com/_TcEkj3gnKgI/Sa2BcaGJ21I/AAAAAAAAAbE/Ua6INCG8O
yw/s320/yar%C4%B1m+sevda.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Üşümez misin Sevdamsız?

buruşuk tenler ağladı,
bulut yandı susuzluktan,
yıllar acıdı
sen acımadın
nerdesin ey yar?
çılgınlık adım oldu,
sevdam, sazım oldu
kanım kurudu canda
nerdesin ey yar?
uzanır dalların da
benden önce gidersin diye
Rabbime... korkuyorum!
bana bir dağ söyle,
eteğine varayım.
aşılmaz geçitlerine
güller sereyim...
bir ses vereyim,
dağlar inlesin...
rüzgarlar alsın sesimi,
savrul sen de ben gibi.
sahte sevgilere mi sarıldın?
üşümez misin sevdamsız?
buradayım de,
varayım...
vyslata kaç var
bileyim.

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/k/K_yagmurlari.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Üşütme Arsız Zaman!

Ey zaman!

Sen ki noktalarını birleştiresek de

Bir türlü ulaşamadığımız sonun başından

Hep gel der de çağırırken bizi,

Biz yirmi dört saat sanıp seni

Yatıp yatıp kalkıyoruz...

Oysa

Sınırların sonsuz...

Biz uyurken de akıyorsun

Biz tüketirken de

Sen varsın...

Biz yokluğunda unutturken varlığımızı

Düşlerin tutsağı olup

Nedensiz düşlerin gerçeğinde

Savruluyoruz.

Mahmur gözler yok,

Titrek umutlar çok...

De bana hayat:

Ne kadar zamanım kaldı cüzdanında?

Bileyim de

Bozdurup bozdurup harcayım.

Gecelere sinen anlarını

Çalayım rüyalardan,

Harman edip gündüzlerle

Koşayım bilinmezlerdeki sarmaşığa.

26.9.2010

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Vadideki Zakkum

Al yazmalı gelin gibi,
Büker boynun garip zakkum.
Gönlü sevdiği şu dağa,
Üzerindeki at bu dağa
Çeker de çeker...
Garip zakkum ne der?

İki dağın arasında sıkışıp kalmış
Nar çiçeği rengindeki zakkum...
Bükülü kalmış boynu çaresizliğe
Görmeye çalışırken güneşi...
Ak pak oldu doruklar
Buzlar titretti ilikleri
Rüzgar uğulduyor
Zakkum çaresiz
Yazı bekliyor
Yazgısı bu.

"Neden akmazsın deli pınar?
Taşlar mı doldu yoluna
Susuz kaldı özüm köküm.
Ne haddime ki gülmek!
Rengim bile solar oldu...
Ne ola ki güleyim ben!
Çare ne ki bu düzene! "

Yazılmış senin yazın,
Savrul da git güzel gelin.
Al yazmanı savur yelle.
Güneşle gelmez yazın.

SERAP HOCA

<object width='425' height='350'><param name='movie'
value='http://www.youtube.com/v/uWK0x8iWMdw'></param><param
name='wmode' value='transparent'></param><embed
src='http://www.youtube.com/v/uWK0x8iWMdw' type='application/x-shockwave-flash'
wmode='transparent' width='425' height='350'></embed></object>

SERAP DEMİRTÜRK

Vakit Geçmeden

<center>

Annem...
Canım annem,
Büyüdük işte.
Annem,
Bana çocukluğumu geri ver.
Tıkandım,
Boğazımda bir düğüm...
Gözlerime hâkim olamıyorum artık,
Yoruldu parmaklarım...
Neden demedin hiç,
Neden annem
Neden anlatmadın bana hayatı?
Ayağında sallarken
Ninnilere sindirdiğin hayat nerde?
Yok ki
Yok anacığım.
Sadece
Sadece devler ve cüceler var
Masallardan gerçeğe uzanan...
Bir de
Gökten düşen üç elma var,
Nereye düştüğünü bir türlü göremediğim.
Neden annem,
Neden söylemedin
Melek gibi görünen insanları?
Gerçek maskesindeki yalanı,
Neden anlatmadın bana?
Neden gökkuşağının renklerine
Siyahı da eklemedin?
Bak, bak annem
Kalkamıyorum ayağa...
Ağır bir yükmüş hayat,
Nerdesin annem,
Bir ses ver.
Öyle bir ses ver ki
Bastırısın hıçkırığımı...
Hadi bir can yoldaşı yolla bana,
Bastırısın yüreğine...
Gücüm tükendi,
Yoruldum...
Hadi annem,
Bana gözyaşı değil,
Yumruğundaki azimden de yolla
Ve...
Çekilip kenara
Bak bana,
Onur duy benimle.

Yavrun

13.12.2007

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Vakitsiz Dans

<center>

Sen gittin ya
Seni aradı yollar,
İnledi rüzgar,
Seni andı şu bahçe...
Eridi attığın kartopu,
Yok oldu karda izlerin.

Sen gittin ya gene
Gitmemiş gibi sessizce
Kol yorulmadı el sallamaktan
Dönmedin.

Gidişlerde saklı kaldı dönüşün,
Rüzgarlara asılı kaldı nefesin,
Mısralara sindi özlemim,
Dualara asılı kaldı dileklerim.

Sen gittin ya
Bir derin yas çöktü içime
Dilde boğuldu gitmeler,
Doldu göz pınarlarıma yaşlar.

Sen gittin ya
Güller boynunu büktü,
Karardı gün
Kime doğar ki artık.
Boşadır yalvarıp yakarmalar
Kalan, naçar; gölgede...

Sen gittin ya
Gidişinle büküldü dizler,
Sarılara tutuldu diller...
Yokluğun azap,
Yokluğun ölüm...
Gitme, dedim
Sığmadım heybene, gidemedim;
Düşemedim ardına.

Sözden geçtim ey yar,

Tutma elimi.
Özden geçtim ey yar,
Tutma salımı.
Yat yanıma boylu boyunca,
Dans etsin ruhlarımız.
Tutma dilini,
Söyle sessizce sevdamızı.

Serap Hoca

4.1.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Var Git Yoluna

<img src='http://members.lycos.nl/saynursevigi/images/sv.jpg'

gittiğinde...
karanlıklar çökecek üzerime....
ellerin ağlayacak ben diye,
dillerim hıçkırarak sen diye
ve sen...gideceksin.

gittiğimde...
yıldızların şavkı olmayacak....
dudakların kal diyemeyecek,
gözlerin dur, der gibi bakamayacak...
ama ben... ben...gideceğim.

hayatın bilinmez kıvrımlarında,
göz göze gelecek hülyalarımız...
kimi ısrarlı, kimi mahçup
görmeden gönül gözlerimizi...
savrulacağız.

ey sevilen,
biliyorsun ki bu dağın kuru bitmez.
senin yüreğin bir volkan
lavları akar, korları can yakar..
ey sevilen,
bir buzdağına çarpan
yüreğine selam olsun.

sönmüş volkandan
kor olmazdı...
bilemedin.
ıgıl ıgıl yansa da yüreğim,
kendimedir bu har...
var git,
var git yoluna...
dönüşüm yoktur,
diyemedim.

<img
src='http://newsimg.bbc.co.uk/media/images/41409000/jpg/_41409401_lava_ap416.j
pg'>
<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/s/SENIVERSINLERELLERE.mid'
height='25' autostart='true' loop='true'>
25.10.2006, Ankara

SERAP DEMİRTÜRK

Var mısın ki...

Gözlerini
Evet gözlerini istiyorum
Derinlerinde yitmek için...
Sözlerini duymak,
Yalanlarına kanmak
Ve bin kez daha
Solmak istiyorum güneşinde.
Sen
Yüzyıllar ötesine kaçıp
Sakladın kendini yüreğimden
Ve ben
Ne rüzgârın serinliğinde
Ne toprağın derinliğinde
Ne de ruhlar aleminde
Şana dair bir iz bulamıyorsam
İnandım ki artık sen
Bensiz bir cennettesin.

21.8.2010
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Var mıydın ki?

Düşünce
Öyle bir hazine ki
Seni düşünemediğimde
Değerini bildim
Düşlerimin.
Bir dünya kurmuşuz
Düş üzerine;
Kayıp da ayağımız düştüğümüzde
Çarpıyor gerçekler yüzümüze
Ama
Biz inadına
Açmıyoruz gözlerimizi
Düşten çıkmamak için.
Düşünce tut elimi ki
İnanayım yok olmayacağına.
Bir düşün eşiğinde bekliyoruz
Ellerimizde minicik mumlar,
Ortalık zifiri karanlık
Ama
'Yakma o mumları.' diyoruz
Bitmesin diye bu derin düş,
Gitmesin diye senli anlar,
Olmayalım diye bir düşkün,
Bir divane.
Sakın, sakın açma gözlerini.
Kal yüreğimde,
Kimsem ol,
Kimsen olayım.
Düşlerimiz, yuvamız olsun.
Söz mü?

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Var, bildiğini yap / Düz yazı

Nicedir yüreğinin sesinde kaybolmayı diledim de savruldu kaldım ayak uçlarında yar...Nasılsın nicesin...bilmem...İyi misin hoş musun bilmem... Yoruldu yüreğim sensizlikte...sustum...Bir yolculukta mı karşılaştık seninle...bir zaman yolculuğunda...Bırak be yar...Hayata dair bana bir şey deme artık....İnsanla ilgili umut yükleme bana...Bildim ki...insan denen varlık ikilemelerin ortasında bir bileylenmiş bıçak...çaresizliğin kınını çıkarınca daha bir acıyor yüreği...Kanasa da yürek...sevse de gönül...taş bağırlı dağlara inat sırtını dönüyorsa seven...ben gayri hayata gülmem....Duydun mu sen de ağlayan bebelerin sesini...Sanki neden geldim der gibi ağlar...dünya denen limana...Gel...sen kaptan ol...ben miço...Sana halat vereyim...Olmaz demesen de gözlerin verir cevabını...Suskunluğundan güzel cevap var mı ki...Ben de sustum yar...Sustum ve al kanlar içindeki yüreğimi getirip kapının önüne koydum...Var, bildiğini yap.

<embed src='http://www.balcanet.com/muzika/dagarcik10120.mid' width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Vardım Oysa

Gün gülerken her iki yüzüyle
Uyanırken mahmur bedenime
Ben saçlarımı tararken parmaklarınla
Yıkamalıyım yüzümü
Gözlerine bakarken
Ve unutmalıyım hasretini bu düşünle
Bir an da olsa...

Şimdi sen
Nasıl ve nerelerde
Çıkarıyorken oltandan balıkları,
Ben o denizin bir başka kıyısından da olsa
Hissetmek isterdim ellerini.

Yansısa da yüzün sulara
Görebilsem bir kez olsun,
Hissetsem yüreğinden akıp
Denize vuran ruhunu.

Olur a bir gün
Belki bir gün keşişir
Senin ağlarının titreşimiyle
Benim kulaçımın özlemi
Ve sarılırlar gömerek hasreti
Sevdamin gölgesidir, diyerek.

Lütfen bırakma oltanı elden.

08.25
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Varlığında Yokluk Var

- kozadan çıkmak mı kolay olan
orda kalmak mı...
hayat denen gerçek ne ki...
yoksa
hayat mı örüyor gerçek kozayı...-

ırak ıрак ellerde,
bin sızı var dillerde...
umutlar da tükenmiş,
sevda kimin elinde.
göz bir yandan ağlar,
yürek kimin dilinde.
boş ver şair ağlasın,
gözlerde mi aşk adı.
bin ağıda sakladım,
aşkın derin izini.
hıçkırıkları aldı,
rüzgarın feryadı.
insan neden yaşar ki,
nefes kimin teninde.
canın değeri ne ki
umut, türkü dilinde.
ses ver gönlüm de bana,
neden yoktur dillerim.
akta karayı görüp
yok oldu özüm sözüm.
serap olmak nedir ki
kolay olan yaşamak.
sarmalandı kozaya,
çıkamıyor kelebek.

serap hoca
5.05.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Vazgeç

Tut ki tuttu ellerini,
Yakmayacak mı güneş bembeyaz tenleri
Ya da boğulmayacak mı şu su birikintisinde
Yaşam mücadelesi veren karınca?
Ne fark edecek ki
Bulutlar ağlamayacak mı
Gözden irak olan gönülden irak olmayacak mı?
Vazgeç... yok et düşlerinden beni!

Tut ki baktım gözlerine,
Değişmeyecek mi mevsimler art arda
Ya da gece olunca sönmeyecek mi hanelerin ışıkları,
Yastığa gömülen yüzlerden yaşlar süzülse de?
Ne değişecek ki
Hangi umut yeşerecek ki
Eteklerin zil mi çalacak adımı duyunca?
Vazgeç... tüket umudun içinde beni!

Tut ki adın adımla anıldı
Deli deli çağlamayacak mı ırmaklar lodosta
Ya da yağmurda sırlıklam ıslansa da
Isınmayacak mı gönül, sevilenin sevdasıyla?
Ne anıyorsun ki
Hangi gözün diğerinden değerli ki
Başında taç mı olacağım bu solgun halimle?
Vazgeç... bir serabım ben, sorma beni!

25.05.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Vazgeçtim

Vazgeçtim yaşamaktan
Yaşamak buysa.
Titrek ışıklarında hüznün
Umudumu yitirdim.
Vazgeçtim insan olmaktan
İnsanlık buysa.
Kelimelerin ardındadır söylemim
Anlayana yüreğimce.
Dedim ya vazgeçtim.
Her ne demişsem
Ve her neyi savunmuşsam
Unut gitsin,değmem ben.

Bir kalp nelere dayanırsa
O kadar dayandım da vazgeçtim.
Hayata ve insana dair ne diyorsam
Kanma bana, yalandır.
Bir demliğin buğusunda bıraktım ben sevdayı,
Bir çocuğun uçurtmasıyla gitti
Gün be gün beslediğim hayallerim.
Tükendim, bittim, darmadağınım.
Yaşamak türküsü bitti,
Sazımın telleri kırıldı.
Vazgeçtim dedim de
İçimde bir çocuk ağladı.

Yemyeşil bir bahçe düşledim,
Nergisler vardı bahçesinde,
Bir kamelyada çay demliyordum sana.
Birden gök gürlledi,
Çakan şimşek miydi bilemedim.
Yanımdaydın az önce yok oldun.

Ta uzaklarda bir dağ var,
Vazgeçtim o dağı görmekten.
Çok yakınımda bir kuyu var,
Başında bekliyorum
Bir yudum su yok...
Kuruyan kuyunun başında,
Elimde çıkırık beklemekteyim...
Vazgeçtim sudan,
Vazgeçtim güneşten, aydan.
Herşeyden vazgeçtim de
Senden vazgeçemedim.

Şiir Kervanı-Şiir Perisi Antoloji-2006

<embed
src='http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Senede%20Bir%20Gun.mid '
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Veda

__Annesinden__

Güle güle yavrum!
Umutlarımı alıp gittin,
Genliğimi alıp gittin,
Minicik ellerini alıp gittin...
Hani yeşil yeşil bakacaktın?
Hani tutacaktın ellerimi?
Hani parklarda gezecektik?
Oldu mu bu yavrucuk!
Neden gittin yavrucuk!
İçimi yaktın yavrucuk!
Senle geldi yüze gülüş,
Senle geldi güne bahar,
Senle geldi sevda seli...
Hisset benim gözyaşımı,
Hisset bomboş ellerimi,
Hisset kuzum sensizliği...
Aşkın buğusuydun sen bil,
Göze vuran sevinçtin bil,
Söylenmeyen dilektin bil...
Neden gittim demez misin?
Büktüm boynum bilmez misin?
Sözüm var bir duymaz mısın?
Düğüm düğüm düğümlendi,
Sözler dilden dile geçti,
Soracaklar bana seni,
Nasıl derim gittiğini?
Öp de git ah babışkoyu.

10.07.2007

Serap Hoca

10.07.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Veda Edemedin mi?

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

Gözümün kökü demişim de
Yazmışım adını yüreğimin baş tablasına.
Uykumdan korkmuşum sensiz kalırsam deyip
Yolunu açsın diye gözyaşımı dökmüşüm ardından sular gibi

Maziye mi saklamak istedin sevdanı
Bulutların ardında mı kaldı gözlerinin yeşili
Dalıp gittin de başka bir kente mi vardı ayakların
Anılardan da mı sildin ki aramaz oldun hiç - bir kere bile-

Yokluklara asılı kaldım
Sen dedikçe kıvrandım kaldım
Ufuklara bıraktım ıslak bakışlarımı
Neden bulamadım ki severken gidişine

Gelir de bir gün ararsan beni
Canözüm dediğim hitaplarda bul seni
Kaparım gözlerimi artık umudum yok hakikatte
Düş olan benken seni görmek dilerim artık düşümde

30.9.2007
Serap Hoca

<img
src='http://vidivodo.com/vidservers/server174/thumbs/2007/04/11/00/MzYzMzY=.jpg'
>

SERAP DEMİRTÜRK

Vedasız Ayrılığa Boyun Büküş

Anneniz yanımda ya,
Neden ki bu iç çekişiniz deme,
Ne olur babam gönül koyma bizlere
Doyamadım ben ne sana ne anneme
Akıp giderken günler su gibi elimizden
Hak haber de vermişken bellerle bize
Konduramadık ölümü o nur yüzlüme
Bin umudu sardık da bağrımıza
Hep belkilerle geçirdik
Yok geçirmedi bitirdik günleri de
Bilemedik ki biz,
Vakitsiz geleceğini ölümün.

Annem
Canım annem
Biricik annem
Kaç aydır seslenemedim sana
Çığlık çığlık adını haykırdım geçen gün boş evinde
Şeslendim içeri odaya
Annemmmm diye
Kimseler duymadı
Sen duymadın
Ne oldu kızım demedin
Sus demedin
Çığlığımı duvarlar duydu
Şadece perdeleri kalan
Hatıralara sarılı evimiz duydu
Yuvamız duydu...
Yuvamız yok ki artık
Dağılıp gitti hanelere
Bin bir parçaya bölünüp
Yavrularının evinde yaşamaya
Torunlarını okşamaya
Onlara günaydın demeye
Onlarla uyumaya gitti eşyaların.
Annem
Ah annem
Yüreğimde acın hiç kabuk bağlamasın
O kabuk bağlandıkça
Korun alevlensin yeniden
Ve sevgin, buradayım deyip
Çığlık çığlık büyüsün gözlerimde
Demlensin gözyaşlarımda özlemim.
Annem
Canım annem
Ömrümün en acı bayramını yaşadım annem
Her bayram sabah ezanında
Kılar da namazını
Kuran okurdun ya biz çocukken
Senin sesinle girerdik bayram sabahına
Bu bayram şabahında ezanlar okundu sensiz
Namaz kıldığın odanda

Ruhun gezinirken
Ağlıyor muydu bedenin sensiz...
Oğulların namaza gidiyor annem,
Kalk hadi
Uğurla onları diyemedim
Sustuk kaldık öylece
Çığlık çığlık haykırmadık
Tıkandık hepimiz
Büküldük
Küçüldük
Sen büyüdün yüreklerimizde
Sevgin kucakladı bizi
Aldı sevgin
Götürdü hepimizi bir bayram sabahı
Götürdün babamın elini öpmeye...
Bu nasıl kavilleşmeymiş
Bayram sabahını mı bekledin o iki gün
Al beni, al diye yalvarırken bilinçsizce
Açamadığın o gözlerinle
Kime uzattın o ellerini...
Nasıl bir bilinmezliktir ki bu
Ve nasıl bir yüce sevgidir ki
O verdi o aldı dedirtir...
Şimdi
O duvardaki resmi çektiğimiz yıllardaki gibi
Şanki siz yanımızdasınız
Öğütleriniz kulaklarımızda
Sevginiz ısıtıyor yüreklerimizi
Ama
Hep bir yanımız eksik
Bir yanımız yitik
Evlat, torun, gelin, damat
Olduk birbirimize kanat...
Görün bizi
Ne olur duyun bizi
Bir gece olsun girin rüyalarımıza da
Koklayın saçlarımızı
Öpelim n'olur ellerinizi
Camdan el sallayın yine
Ve su dökün ardımızdan
N'olur.

1.4.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Vefasızlık Yakışmadı Sana - Düz yazı

Böylesi yakın ve böylesi uzak olmak...ne zormuş bir tanem.

Hiç düşündün mü, yüreğinde kol gezen yüreğin senden haber beklerken nice yandığını ve hiç sızladı mı için ne yapar ki şimdi diye? Yok diyorsa yüreğin ne denir ki can...Ne denir ki anılar denizinin dibine gömülene...Koskoca bir hiç! Oysası yok, keşkesi bitmez. Yok olan kar taneleri geri gelmez ki! Bilir misin bir tanem, yüreğime bir serçe kanadıyla konuştuğunda içimi nasıl hoplattığını? Yürek yangınının alevini görmeyene kim gösterebilir ki o şuleyi? Bitmez bu sevda türküsü can, bitmez. Gönül bir kez kör olduysa, açmaz gözlerini ki görsün hüsrânı. Hani düşler kurmuştum da gülmüştün bana. Bazen deli sevdalara doluyor da şu pervasız yüreğim, geliversem yanına diyor...Sonra büküyor boynunu suçlu bir çocuk gibi...Sen, hiç denizin ortasında tek başına kaldın mı yar? O yalnızlığı hissettin mi? Hissetme! İlikleri titriyor insanın...Kanı donuyor. Öyle bitimsiz bir acı ki o yalnızlık, tüketiyor insanı. Sen yalnız kalma can, sen daralma. Sevda kuşları gönderiyorum sana, camını tıklatsın. Bak desin, hani geçende budadığın güle adını vermiştin ya...O yar yolladı beni, bir bak da gel ne dedi: Nasıldır, nicedir...sor dedi. Geç mi yatar geceleri, çok mu içer sigarayı...Gene güldü mü gözlerinin içi güler mi...Bak,dedi.Elini yüreğine koysun dedi, gönlü ne diliyorsa yapsın dedi.

Şaşıрма...Kızma bana. Umut atının terkisine binmiş değilim ki ben. Beklentisiz sevginin fermanını astım boynuma...Giderim yoluma...Gelsen de bendesin, gelmesen de.

25.4.2006

<embed ='http://omnisturk.com/web/webar/midi/b/birbahar.mid'width='285' height='45' autostart='true' loop='true' align='absmiddle' controller='true'></embed>

SERAP DEMİRTÜRK

Ver Aklımı ya da Sevdamı

Ne vakit hüznü bir şarkı dinlesem
Dalar giderim kimsesizce...
Gözlerimin önünden geçer
Kurduğumuz hayaller,
Kulaklarımı yakar fısıltıların
Ve bazen birkaç damla yaş düşer,
Bazen bir derin ah yırtar sessizliği...
Zamanın bilinmezliğinde
Ne vakit soldun ayışığım?
Gidişinle,
Suskunluğunla,
Yok sayışınla sevgiyi
Nasıl yaşatırsın ki tek başına
Yüreğimi sızlatan sevdamızı?
Şimdi soğuk var buralarda,
Üşüyor yüreğim sensiz...
Şimdi güneş bekleniyor buralarda,
Yanarken ben bahtıma.
Sen bir bak,
Bak o odanın penceresinden...
Görebiliyor musun gün batımındaki kızılığ,ı,
Görebiliyor musun gözlerimi orda...
Sakın uzatma artık ellerini,
Silmek için gözyaşımı...
Ben katarak denize onları,
Sessizce çekilirim dünyandan...
Her yakamozda sen,
Kimi anarsın bilmeden ben
Dalar giderim dünyamda
Eskimeyen sevdamla
Serap misali
Ya da uzanırım boylu boyunca
Düşünen adamın ayaklarına.
9.2.2011
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Ver Orağı

ne çok sevdim
umut ektim yüreğime...
bir düş kurdum sen-li
bir de sen-siz
acıdı içim
düşe girince sen.
istemedi seni düş-üm..
varlığın acıttı canımı...
bilmezdim basıp da
ezeceğini gelinciği.
düşünmezdim bilerek
kıracağını gönlümü.
boşaymış umutlarım..
ver orağı, git geriye...
incinmesin bir telin.
ben diktiğim umutların,
hasadına gidiyorum.

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/Vazgectim.mid' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true' >

SERAP DEMİRTÜRK

Verme Yüreğini

</p>
<html><P align=center>

<DIV style='BACKGROUND-COLOR: #333333'><font
size=4>
<img
src='http://fc01.deviantart.com/fs17/i/2007/214/1/9/please__don__t_look_by_oink_oink.jpg'>

- Hangi mendildeki hasret kurumuş ki...-

Ey göz göz olmuş yürekler
Ey közlenen sevdalar
Ey kendini yar yoluna serenler
Ey gönlünü ele verip kendini unutanlar

Hiç dönüp de baktınız mı yerlere
Nice sevenlerin kalpleri sürünmekte
Nice zavallılar aşk uğruna sersefil olmakta
Nice bedenler nedensizce yüreksiz yaşamakta

Gör, gör de dur de yüreğine
İnanma ağdalı sözlere
Kanma bir garipken sen
Kaşına gözüne nağme yazana.

Yaz yağmuru yağar da geçer ya,
Yaz ortasında dolu yağar ya,
Dalından kopan gül sararıp solar ya
Bil bunları da verme yüreğini kapı kuluna.

Al bu kilidi vur yüreğine,
Al bu halatı bağla ellerine,
Şu hazan yaprağına eş olmamak için
Uzak dur ey insan elin yüreğinden.

30.6.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Vurgun Yedi Gönüm

<center>

Bilinmez bir sevda vardı gözlerinde
Dalıp giderdi zaman zaman
Derin bir ah çekerdi de
İçim yanardı hâl-i efkarına.
Yılların içine sakladığı sevdasını
Ne çiçeğe ne böceğe ne de bana derdi.
Şiirlerindeki buruk sevdalarından
Bir sızı çökerdi yüreğime,
Onunla ağlardı yüreğim
Erişemediği düşlerine.
Zor, derdim kendimce
Zormuş karşılıksız sevmek.
Zordur derdim de diyemezdim
Susardı dilim, uzanamazdı elim.
Bilir miydim yüreğinin meylini,
Bilir miydim gönlünün güzargahını.
Bilir miydim o bilinmez sevdasının
Düşlerinden çıkıp yüreğime kaçtığını.
Şimdi vurgun yiyen gönüm
Gölgesinde kaldı gönlünün.

01.07.2008

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Vuslat-ı Nihan

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/57/www_antoloji_com_1199757_277.JPG'>
-Aynı kalpte bir olmak idi o an...-

“Ben ölmüşüm;
Ruhum çıkmış bedeninden
Kurtuldum sanıp
Dolaşmış yeri göğü.
Sonra gülmüş kendine;
Bulamamış uygun bir kalıp,
Dönmüş geri bedenime...”

Fevkalade bıkkın birinin ruh da
Hazır boş bulmuşken o bedeni,
Çalmış kapıyı...
Tam dalacakken içeri sessizce
Geri dönmüş ruh bedenine;
Kalakalmış o da sessizce
Kahve gözlerin gölgesinde.

“Ben ruhumu zapt edemiyorum
Tattı ya bir kez ölümü,
Gidip de gezmek isterim
Bedenimin ötelerini
Ve gecenin alazında
Kaçırırım bedenimden yine
Uzakların öyküsüne.”

Fevkalade bıkkın birinin ruhu,
Gözlerine hayran olduğu bedenin
Nöbetteymiş kapısının...
Hanenin boşaldığını görür görmez
Sığır cansız bedenin kollarına
Girer kalbinin derinliklerine.
Tadar mutluluğu ilk defa
Ve bitmez olur insan masalı.

Bedenin asıl sahibi,
Dönüp de gene geri görünce
Bulur bedenini
Kanlı canlı ve deli dolu.
Dört döner kendi etrafında.
Yalvarır git, diye
Dönmek için bedenine.
İçerden yalvaran bir ses gelir:
“Kalbinde olmaktı tek dileğim
Gidemem ki senden çiçeğim.”

14.06.2009 14:12
Serap Hoca

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/57/www_antoloji_com_1199757_70.JPG'>

SERAP DEMİRTÜRK

Vuslat

Sadece bir selam vermektir dileğim..rahatsızlık değil..istemeyen gönle girmek hiç değil..Bilesin ki yar, gözlerinde bulmuştum yüreğindeki beni ve sözlerinde kaybettiğimi anladım içindeki sevgimi...Ne garip duygu şu aşk. Fıratın azgın suları durulmadı...durulan yüreklerdeki coşkudur ey yar...Güzel olan...bir atımlık mesafeden vuramadan yüreği, soluklanıp giderken gözlerdeki sevgidir..güzel olan, konuk olduğunda gönle -bir fincan kahve kadar bile olsa -hatırda kalmaktır..ve güzel olan yar...yar diye diye vurup mızrabın teline sevdayı kaleme alıp ölümsüzleştirmektir -bir gün öleceğini bilircesine yürekte-...Sitemim yoktur, özlemim söylenmez, umudumsa ta ezelden girmemiş ki içime...Varıp söylemek isterdim seni bilen ellere yüreğinin güzelliğini..diyemem...Gelip görmek isterdim bahçedeki nergisleri...gelemem...Sen bil..bil ki her daim ak güvercinler konar ya balkonlara bir lokma ekmek için..Sen bil..o kuşların yüreğindedir bir lokma ekmekle giren sevgi..Yüreğe giren sevginin de çıkmayacağını dünya bilsin...Vuslat neymiş, bunu yıldızlar görsün.

SERAP DEMİRTÜRK

Vuslat Rüyası

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

VUSLAT RÜYASI

Ey yâr!
Seven kalpler aşkına söyle:
Kimsin,
Nerden geldin de girdin
Yüregimin yoluna?
De bana:
Sevmenin kutsallığını,
Nâr içinde erimeyi,
Hak yarattı diye sevmeyi
Nerden, nasıl öğrendin?
Anlat cümle âleme:
Kendini unutup da
Yâr yolunda yanarken yürek
Nasıl dua eder inleyerek?
Fısılda gönlüme:
Gözlerinde kaybolmak
Sonsuz aşkın adresi mi?
Ey yâr,
Ne bir adım geri
Ne bir adım ileri...
Sende kaldım,
Sende...
An be an büyüyorken sevdan
Ve bu sırrın içinde yok olurken
Söyle bana:
Ruhlarımız sonsuzlukta
Hangi haneyi yurt edinecek de
Vuslat rüyası, gerçek olacak?

23.06.2008 08:29
SERAP HOCA

<img
src='http://img2.blogcu.com/images/b/b/a/bbadisabahh/vuslatameftun_vuslat.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Vuslat Yok ki...

Adam, yüreği yanarak
Baktı kuyuya,
Ta derindeki suda,
İçindeki özde
Gördü ağlayan gözleri.
Sardı içini pişmanlık,
Sardı da sustu...

Yol boyunca gitmek,
Hep gitmek istedi.
Ayaklarına dur dedi aklı,
Yüreği ağladı, gidemedi.
Sarıp sarmalayıp
Sakladı sevgiyi...

Umut bir sonsuz düş,
Hiç göremediği, bilemediği.
Gerçekler, koskoca bir dev;
Sevdayı ezip geçen.
Diyemedi ki sevdim diye,
Susup kaldı...

Vuslat ağacının meyvesi,
Acı ile sulanmış.
Kavuştuk deyince diller,
Tenlerinden sıyrılmış sevda.
Ayrılmış aşk,
Gözyaşındaymış sevda,
Vuslat yok ki...

<embed
src='http://www.limonata.org/mp3/s/aci%20hayat%20-%20kirmizi%20gul%20demet
%20demet.mp3' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'> </embed> </td>

SERAP DEMİRTÜRK

Vuslatımız

-'Seni sevmek bambaşka' dedin ya...-

Ey sevilen!
Ölümsüz sevdalara
Hoş geldin.
Vazgeçilmeyen olmak,
Bir umut olmak,
Şevdikçe sevmek,
Özlendikçe özlenmek...
Ne güzel.
Ah,sevda türküm! ...
Nerelerdesin?
Her güzellikte hatırlanan
Hatırlandıkça ağlatansın.
Gölgesiz gecelerde
Gölgesini bulduğum,
Şu yaşlı yüreğimi,
Bükük boynumu
Koydum önüne...
Susma
Söyle derdini,
Nedendir gidişin?
Serab olduğumda da
Bugün gibi sev beni.
Vuslatımız,
O sonsuz uykuda.
Mecnun gibi,
Kerem gibi yanmışız...
Ağlıyorsam,
Sebebimsin...
Ey sevilen!
Yaradan,
Ne güzel yaratmış seni!
Uzandım ellerine,
Yoksun.
Bundan sonra aşkın adı
Hayal olsun.
Acı,özlem ve yangın,
Aşkla anılır olsun.
Ey sevilen!
Aşkın kaynağı!
Sevenini ardında gezdiren!
Büyüsü
Ayrılıktadır aşkın;
Bilmez misin?
Elimi yüreğine koysam,
Yanar ellerim.
Şunu bil ki:
Her nerede...
Hangi ağacın dibinde,
Hangi evin avlusunda

Olursan ol...
Işığınla aydınlatan,
Özleminle varım diyen
Şen,
Özlenmektesin...

SERAP DEMİRTÜRK

Ya Nasip! ..

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/80/www_antoloji_com_1004380_900.JPG '>

Bir sevda ki gören göze düşman
Sahiplenmiş yârine
Uçan kuşa heveslenmiş,
Varıp gitmek dilemiş yad ellere...
Düşmüş yola da
Varmak için menzile
Büküle kalmış bir harabede...
Ne derman kalmış dizde,
Ne güç kalmış gönülde de
"Vazgeçmek yok." deyip düşmüş yola.
Dağlar yol vermez,
Nehirler taşar,
Rüzgar fırtına olur,
Gözyaşı yağmura karışır...
İnsanoğlu acımasız,
Sevdalıya kurt, kuş düşman...
Uyur bir ağacın altında
Açamaz gözünü,
Kövmaya çalışır kapkara kuşu
Kanlara karışır gözyaşları...
'Ya nasip.'" der düşer dört büklüm yoluna.
Toprak acımaz ayaklarına,
Taşlar çekilmez yolundan.
Görmeyen göze yetmez ki eller.
Düşmemek için çabalarken
"Rabbim düşürme el diline." der sessizce.
Duyulan sesler güç verir gücüne de
Rüzgar, yârinin ten kokusunu
Gizliden gizliye yüreğine üfler.
"Ha gayret." deyip güç alır sevdiğinden...
Aşılmaz çileler de aşılır,
Geçilmez yollar da geçilir...
Yâr bucağına varıp
Çöker hanesinin gölgesine...
Duyar sesinini sevda malikinin,
Şükreder Rabbine,
Duaya durur gözyaşlarıyla...
Yaklaşan ayak sesi yârini getirirken
Görememenin acısını unutup
Bekler heyecanla kollar tetikte...

Yanından geçerken gönül eri,
Unutup da sevip sardığıını
"mrne kattım ömrümü." dediğini,
Tanımayıp da okşadığı yüzü,
Gremeyince kahve gözlerin sevdasını,
"Şu kadıncağıza bir ekmek verin." deyip
Geçer gider hanesine,
Geride bıraktığı yüreğe basıp!

13.08.2008 11:07
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yağmur Kokuyor Toprakta

-Şak şak vuruyor panjurlarını evin
gece...

Yalnız bir dev gibi
alıp da kollarına
götürünce yüreği,
can bilip de seven...

beden,
çaresizliğine haykırır
'Ruhumu geri ver! ' diye...-

Dokunma,
Dokunma be can yüreğime!
Bir ebruli masaldır hikayem..
Ne vakit yazılmış, çizilmiş...
Belki karalanmış da
Sonra vazgeçilmiş,
Silinmiş;
İzi kalmış...

Güneş neden hep doğmaz ki
Ya da ay neden hep dolunayına bürünmez ki...

Karanlıkları sevmiyorum can...
Ufalıyorum,
Küçülüp yok oluyorum.
Sonra..bulamıyorum kendimi...

Bak, yumruğumu hâlâ sıkabiliyorum...
Ama güçsüzüm be can...
Açılıveriyor geri elim, düşüyor yana...
Bazen sanıyorum ki
Hiç kalkmayacak yerden ellerim
Ve düştüğü toprağına merhaba diyecek...
Olur ya...olmaz değil...

Değil de can...
Neden ki insanın insana bu ezası...
Anlamak...
Bu, belki de bunca karanlık...

Bu karanlıklar ondan boğar yürekleri.
Karanlıklara saklanmış siyah- beyaz tüm çirkinlikler,
Tüm yalanlar,
Tüm nedensizlikler...

Sen...
Sen hiç uçmak istedin mi can...
Söyle gönlünün dilediğinde...
İstedığın yere...
'Gidip bir bakayım da geleyim' dediğin yerler,
Anlar,
Kişiler oldu mu?

Ben, eskiden...
Çok eskiden öyle düşünür de
Kendimi teselli ederdim...
Şimdilerde artık öğrendim be can...
Suyun akışına,
O suyun üzerindeki bir hazan yaprağının
Gücü yetmezmiş...
Güldüm kendime...
Çocuk bile bilir bunu...
Ö halde ne diye tükettim ki ömrü ben!

Can...
Can içre can...
Bir kırık ayna buldum...
Bak, şu dinlediğin müzik var ya...
Onun gibi acıtıyor yüreği,
Aynadan bakınca gördüğüm yüzüm...

Bu aynanın sırnı silsem...
Cam kalır...
Ya insanın...
İnsanın hangi sırnı silsem de
Kalsa söyle arı,
Duru,
Bencillikten uzak...

Hani diyorum ki kendime...
Olmaz,
Böyle insan yok ki dünyada...
Ama var, var be can,
Varsın.

İste böyle...
Kendi limanıma çektim gemimi...
Bu limanda çok yağmur yağar geceler can..
Ay da doğmaz,
Arada şimşekler çakar,
Yıldırımlar düşer...
Ürkerim..

Ne garip...
Anladım be can,
Anladım ki kollarım,
Sadece kendini sarınca

-Sessizlikte-
Çıglık yok...

Simdi bir yağmurun arta kalan günündeyim...
Güneşe küsüm...
Gelmesin...
Karanlıklardan korkardım eskiden beri,
Bir fenerin mum ışığını arardım hep.

Biliyor musun can,
Artık karanlıkta korkmuyorum...
Zifiri karanlıklarda atsalar Yusuf gibi kuyulara,
Kaparım gözlerimi karanlığa inat,
Daha daha karanlıklarda
Ruhunun ışığını hissederim...

Yağmur kokuyor toprakta can...
Yağmur...
Mis gibi kokar ya toprak,
Öyle...
Hadi
Sil parmaklarınla
Gözbebeklerimi...

29.3.2007

SERAP DEMİRTÜRK

Yakamoz Vaktinde

Seni seyrediyorum
Nasıl bir yüreksin ki
Her dalın dopdolu
Nasıl verimkâr bir yüreğin var böyle
Söyle
Nasıl akar bu lavlar yüreğinden
Sanmam ki sen yokluklarda yok olasın
Sen
Kendinden doğansın.

Sürükleniyorum ardından
Notaların dans ediyor etrafımda
Yol arkadaşımı arıyorum
Arayalım mı birlikte
Ya da gel
Bir İstanbul şarkısının ezgisinde
Dans edelim kendi etrafımızda...

Bu köprü,
O köprü,
Hadi söyle!
Ne olur söyle!
Hangisinde bıraktın bana aldığın gülleri?
Söyle...

Üşütmeden ruhumu
Sarıl sevgime sımsıkı...

Duyuyor musun çılgılığımı,
Of çekiyorum delice...
Yok muyum ki ben,
Bir bak yüreğine...
Kolay mı ki atıp gitmek
Yürek dolusu özlemi Boğaz'dan,
Kolay değil kendinle birlikte
Yüreğindeki beni atmak
Buz gibi sulara...

Ne satıyorum
Ne alıyorum
Söylenem ki kimseye.
Anlamasın kimse
Hissetmesin özümün ağdını.
Her damla gözyaşında
Şavkı vardır adının...

Yakamoz vaktindeyim ey yarenim
Bakarım sessizce sulara...

Derinden bir keman sesi gelmekte...
Omuzlarımı ısıtmıyor saçlarım.

Git demek
Sevgi yürekte ağ olmuşken
İmkansızdır...
Ver elini
Yağan yağmur mu
Gözyaşın mı ıslattı ellerini?
Neden ısıtmaz ki ruhunu
Ne ana sevgisi
Ne yârin varlığı?

Sen ki
Varlığınla cansın
Sen ki
Dimdik bir dağsın...
Ben o dağın volkanına harman olmuşum
Atamazsın,
Satamazsın
Seninle yok olacak varlığım...
Hisset sevgimi
Ve ağlatma gözlerini
Çünkü suya yazmadın sen adımı.

28.02.2010 20:51

SERAP DEMİRTÜRK

Yakamozdaki Düş

-Çöllerde kaldın da su veren olmadı mı? -

Aydınlıkların bilinmezlere gebe olduğunu,
Ruhun ihtiraslarının zamanı olmadığını,
Geleceğimin bilinmezliği diye ağlanılmayacağını
Öğren de gel, hadi bir yol öğren de gel.

Karamsarlığının içine çekerken gölgendekileri,
Boğarsın endişelerle gönüllerden seli.
Düşlerin verdiği mutluluğu tüketme hakkın olmadığını
Hisset de gel, hadi ne olur hisset de gel.

Yürürken kendi yolunda alıp eline kaderini,
Kesirir duygu, düşünce, hayale dair her ne varsa bir bilinmezle
Bilemezsin ki yarının bahçesinde hangi çiçekler gülecek güneşe
Bırak kendini huzura, hadi bir kez olsun bırak da gel.

11.4.2010
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yalan Da Olsa

ne zaman
.....ne zaman dur diyecek,
.....rahat bırakacak,
.....unuttum dedirtecek
.....bu iç sızısı.
gün,
.....batarken
.....ne zaman
.....yüreği de almayacak yanına
ya da
....bulut
.....akıtırken özünü
.....ne zaman almayacak gözlerimi...
kabarıp da yüreği dünyanın
.....güm güm vururken insanlara doğru
.....ne zaman yanına katmayacak yüreğimi
.....depremler.
ve ne zaman
.....lavlarını ıgıl ıgıl akıtıp da
.....yakarken yanmışlığınca onca lav
.....eritmeyecek gönlümü.
med cezirlere kaldım,
.....şems oldum yandım,
.....döndüm döndüm
.....varamadım visale.
bakarım her gece hilale
.....bükerim boynumu
.....alıp avcuma yüreğimi,
.....uzatırım tanlara.
yanar da bu yürek
.....yanar hala
.....gördüğü her serapta
.....baş önde.
unuttum de hadi unuttum
.....seni sende
.....beni bende
.....sevdayı gölgede
.....bıraktım de
.....yalan da olsa.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yalnızlığımın Canı

Adını koydum yalnızlığın:
Adı sensizlikmiş.
Kapalı kapılar değil,
Yürek yangınları çağırır;
Yok çağırılmaz, haykırır
'Sen! Sen! ' diye.
Neden bunca arayış,
Yüreğinin eşini?
Bir yudum suyun,
Bir lokma ekmeğin,
Bir yalvarışın izi gibi
Kaldın bende.
Nerdesin?
Hangi bilinmezde,
Kimin özleminde
Nerede saklandın?
Seni bulmak mı
Seni görmek mi,
Yoksa.. yoksa
Kaybetmemek mi;
Bir bilsem,
Bir bilsem
İstedğim ne.
Can,
Can içre can,
Yalnızlığımın canı.
Gitme,
Tüketme,
Aratma.
Orda kal öyle,
Mavide.

<embed src='
http://www.turkmidi.de/download/starmuzik-de/HAKAN%20TASIYAN%20-%20GUZ%20
0GULLERI%20-%20ALTYAPI.mp3'true'loop = 'true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yalnızlığın Gölgesinde - Düz yazı

Merhaba gece,

Neleri saklıyorsun göğsünde? Nice yürekler umutla bekler sabahı, nice dualı eller kalkar gökyüzüne ve nice umutlar yere serilir gecelerde.

Şimdi bir ıssız sokakta bir adam yalpalayarak yürüyor, çöküyor deniz kenarına...O her zaman oturduğu taşın üzerine bakıyor...Dalıyor derin düşüncelere ve bir taş atıyor sol elini sevdiğinin elinde hissederek. Yüzüne sıçrayan damlalar, gözünden akanlara karışırken derin bir ah yayılır gecenin sessizliğine... Bir türlü anlam veremediği o yüreği anar özlemlerle ve dalıp gider...

Gecenin o saatinde sadece kendinin uyanık olduğunu sanan binlerce yürek gibi o da gömer uykuyu gecenin siyahına ve başını kaldırıp gökteki yıldızından medet umar. Sen, der...Görürsün onun şu an neler yaptığını...Ben iyi geceler diledim onun için, duydu mu ki? Yıldız, göz kırpar çaresizce... Ben, der... Güneşi görünce saklanan bir garibim...Sen yıldız ol ona ki hep ol yüreğinde.

20.10.2009

SERAP DEMİRTÜRK

Yalnızlığın Nefesi

<div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT: 277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>

<center>

Sahi...

Gözyaşların mı parçalıyor kıyıları hasretle..
Ya da yüreğimizi kırılğan hâle getirenler mi
Avuçlarımızda bile insan nefesi kokmasını engelliyor da
Yapayalnız bırakıyor bizi?
Özlerim camlardaki buğuları,
Düşlerimi çizmek için özgürce...
Havadaki sis alamaz umutlarımı,
Bilirim güneş var geride
Ama gene de akar gider gözyaşlarım kendince
Sis çekilene kadar nedensizce.
Hadî, akşam oldu...
Gurup vaktindeyiz,
Duy ey gönül yalnızlığımın sesini...
Ya da gör gözyaşımın süzülüşünü...
Sendе kaldı gönlümün gölgesi,
Görmezsin bilirim...
Güneşin gidişine yükleme suçu,
Giden sendin aslında.
Özledim...
Doğarken gün,
Kapıyorum gözlerimi
Yanımda olacağın hayali ile
Ve bekliyorum seheri.

20.03.2008

<img
src='http://www.patatesprint.com.tr/musteri/rumey-sa/gorsel/gorsel_gozyasi.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yalnızlık Hüküm Giymiş

<body bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>

<div style='border-style:groove; border-color:000000; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 000000 '>

nereye gitsem,
sevdanın yolları sana çıkar.
hangi kapıyı çalsam: sen.
ak düşen saçlarının arasındaki
altın sarısı saçlarında,
gençliğinin güzelliğini bulur,
alır gözlerime yerleştiririm.
giderim derinliğine ruhunun,
kendimi bulur, savrulurum.
ve sen...
düşürerek saçlarını önüne,
kaçırırsın gözlerini.
neden...
savruluşum sendendir,
uzanışım sanadır.
bir dokunuşun sıcaklığında
kavrulan, bedenimdir.
senden gelmiş bu esinti,
yakmış çıra misali.
öyle bir yürek ki,
dumanları üstünde.
nasıl bir sevmek bu,
bilinmez.
nasıl kavrulmak inan,
anlatılmaz.
bir cana hasret gözlerin,
gözlerimde yok olur.
bir nefese hasret yalnızlığın,
varlığımınla can bulur.
ve gene de can,
dokunuşlarda bile titreyen yüreğin,
benden uzağa savrulur.
cana can katan yürek,
söyle bana kime ne gerek...
şu dağın dibinde,
bir yalnız çam var sen gibi.
şu bağın içinde,
bir asma var ben gibi.
ne çam gelebilir,
ne asma uzanabilir...
yalnızlık hüküm giymiş,
zincirleri sallanır.

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/c/chiquitita.mid'width='70'

height='25' autostart='true' loop='true'

SERAP DEMİRTÜRK

Yalvarış

<img
src='http://www.antoloji.com/siir/media/80/www_antoloji_com_1020080_543.JPG'>

İçimde yalnızlığım kök salıyor;
Nefes alamayacak gibi oluyorum.
Bazı bazı sen geliyorsun aklıma
Ve umut verici bakışların...
Acaba diyorum,
Acaba hangi rüzgar
Alıp getirmişti seni bana?
Esmeye rüzgar!
Alma can dostumu benden...
Bırak, bari o kalsın!

SERAP HOCA
09.09.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Yan ve Yak

Azap çukuru alev alev yanıyor
Ve insanların çığlıklarına
Pişmanlıklar sarılıyor
Ama
Ah ile vah,
Çoktan tüketmiş kredilerini...

Dışarda ıssızlık kol geziyor,
İçerde
Günahların gözyaşları
İnliyor;
Yetmiyor ki gücü,
Alevle savaşmaya...

Açık kapıdan
Seyrediyor alını aklar
Ve ağlıyor analar
-Her şeye rağmen-
Çaresizce 'yavrum' diye
Cennette.

SERAP DEMİRTÜRK

Yangın

Olmazlığında yokluluğunla
Eriyen ben miyim
Şu çocuğun elindeki
Boynu bükük dondurma mı...
Seni aramışım dün
Düşlerimin kafdağında
Bir yamaçta buldum sanıp
Kanmışım ki sorma gitsin.
Yüreğimde korun mu var,
Ellerimde terin mi var,
Gözlerimde izin mi var,
Nedensiz sevdiğim hazan.
Bir gülüş oldu bakışın,
Bir ağıt oldu kahırların,
Bir sevda oldu bu yangın,
Bırak yandıkça yaksın.

<embed src='http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Melody.mid ' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yanılgılar

Durgun akan suları bilir misin
Akmaz da bekler öylece sanki.
Ben bir durgun suyum fırtınalar içinde.
Gözyaşları içinde boğulur ruhum,
Güler gözlerim.
Beni bir 'sen' anlarsın sanmıştım,
Bu yanılgılar dünyasında.

İnsanda mangal gibi yürek olmalı,
Kocaman bir kazana güveni koyup
Altına da sevgi ateşini yakıp
Öyle bir kaynatmalı ki...
O yürek, her dem
Yansa da yakmamalı!
Bu, benim gerçeğim.
Ve sen,
Bu mangal gibi yüreği,
Nerede söndürdün,
Kime kandın?
Bilemedim.

<embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/45/still_got_the_blues.mid ' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yaram: Büyü!

Gitme yar!
Yaram büyük...
Gitme meletip beni ardında.
N'olur,
Bırakıp beni
Sonsuzluk denizine
Gitme!
Boğulurum gözyaşı / m / da.
Boğulursun gözyaş / ın / la
Gitme!
Yarinsızlıkların ağında yok olma!
Atıp da şu yardan aşağı gider gibi
Gitme!
Kal!

1.2.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşam Kaynağım

Bir ışık huzmesi içinde
Hayal meydin
Vardın ya da ben gibi seraptın.
Tuttuğun ellerimdi
Gücünü verirken can siperane...
Gözlerimi açıyordum
Yoktun...
Kolumda serumun iğnesi,
Yüreğimde binbir düş,
Acılara karıştı sevinçler
Sen misin saçımı okşayan?
Gitmek istemiyorum
Vakit erken,
Gözyaşıma karıştı umutlarım...
Çarpıyor hala kalbim,
Bir daha bakın nabzıma...
Yaşamak tutkusu bir acı tat dilimde,
Verin ne kadar ilaç varsa...
Umutsuzluğu yok ettim ben yüreğimde
Gelmesin ölüm.
Çok uzakların rüzgarına
Nefesimi yollasam sana ah ile,
Üzülürsün...
Duyma ama bil
Senin içindir yaşamam.

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşamım

Yaşamımı aldım ellerime,

Şöyle bir baktım da doya doya.

Ne vefalı bir yar buldum,

Ne fedakar dostlar...

Kara saplı bir bıçak gördüm,

Kara kaplı bir defter...

O kadar...

Gene de

Ta uzaklarda bir ışık gördüm

Ve odur beni yaşatan

Can gibi

Canım gibi

Yaradanım...

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/ayrilik.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşamın Kıyısında

Sarmış sarmalanmış da çilem,
Çıkmış doruklara.
Aramış gönlünce,
Rüzgarının sesini.

Kan mı bürümüş gözlerini hırsın,
Bir kardeleni yok etmenin tutkusu ne...

Kim dokunabilir ki
Akdan ala dönen yüreğe...

Kim susabilir ki
Yok olurken insan, insanlığından...

Hadi,
Git
Savrul dağların doruklarına!
Yerlerde sürünenleri görmesin gözlerin,
İncinmesin yüreğin.

Ak pak olmuş,
Yusuf misali gönlün ağlamasın...
Ağarsın tan vakti gözpınarların artık.
Suş, artık sus be deli fişek yürek!
Dağları ağlattın,
Rüzgarı ağlattın,
Gülleri ağlattın.
Sus!
Kime gerek
Böylesi yürek!

Dokunma ellerime...
Kıvrılmışım yılanlar misali,
Dört büklüm oldu kolum kanadım.

Duy,
Duy da inan artık;
Sonsuzluğa gebeyim!
Yolumu kapama...
Çekil,
Çekil de
Bakayım doruklarından
Ufuklar mı yüce,
Vadideki menekşe mi,
Yüreğin mi?
Çekil!
Gözümü kapatayım,

Yüregim ne derse
Onu yapayım! ..

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşamın Özü Kimde/ Düz yazı

Hayatın anlamı nedir? Kendimizi hayatın neresine koyup da yaşamaya çalışıyoruz? Güzelliklerin tadına varmak uğruna savrulurken birilerini mutlu etme telaşında kendimizi bulamıyoruz yerdeki hazan yapraklarının arasında.

Ne istemiştin yıllar önce kendi adıma ya da ne istiyorum şimdilerde kendim için? Artık anlamı ya da önemi var mı? Ne dersiniz deyin, ne yaparsanız yapın suyun akışını değiştirmek mümkün değil.Sadece kaybetmeyi öğreniyoruz ve bu yenilgilerden ders alıyoruz, güç depoluyoruz ve yeni yenilgileri güler yüzle karşılamaya çalışıyoruz.Neden mi? Çünkü yaşamak, sonsuz bir orman...Her ağaç, bir kır çiçeğini saklıyor gölgesinde.Tökezlediğimiz her taşın altında bir minicik uçuç böceği size bakıyor merakla ve hiç bitmiyor bu döngü.Görmek, anlamak ve sevmek...Budur yaşamın özü.

Her nerede ve kiminle yaşarsak yaşayalım, içimizdeki umut kıvılcımını hep ama hep canlı tutabilmeliyiz.Gülen gözlerimizin ardındaki ruhumuzun buna ihtiyacı var ve bizim sevincimizden etkilenecek nice canlar var.

<embed src='http://songsofpraise.com/mp3/angels.mp3' width='0' height='0' hidden='false' loop='true'> </center>

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşayan Ölü

Bir ömre sığmayan özlemlerinle,
Sen benim inan, ömür törpümsün.
Yaktığın, yıktığın hayallerimle,
Sen benim inan, hicran yaramsın.

Kaderci olmak yakışmaz bana,
İyiyi, kötüyü kalbinde ara.
Ağlamaktan yanan şu gözlerimle,
Sen benim inan, vuslat yaramsın.

.....
bitmedi

<BGSOUND SRC='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/turkce/donulmez.mid'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yaşlı Sevda

Yağmur yağıyor
Şıp şıp akıyorsun
Gözümde damla damla...
Akıp gidiyor sevgi,
Akıp gidiyor vefa...
Yağmur yağıyor,
Bir yerlere yıldırım düştü...
Şavkı vurdu göğe...
Yüreğimdeki kıvılcıma eş,
Özlemin dağıldı...
Adımlıyorum sokakları,
Sırılsıklam omuzlarım sensiz...
Gözyaşımla buluştu damlalar...
Tuz olsaydım,
Olmadığın dünyada
Toz değil, tuz olsaydım.
Şimdi ben kaldırmadan başımı
Öyle... bakmadan kaldırırım
Ezmeden bakışlarını,
Bakarım öyle kimsesizce...
Bağlı mı ki ayakların,
Tutuklu mu ki ellerin?
Yağmur yağıyor,
İliklerimece sen olmuşken ben
Neyler ki ıslak göze bu damlalar?
Vakit geceyi gündüze ekler,
Vakit sensizliğin üstüne
Bire bin ekler...
Ve sen
Gittin mi
Kaldın mı bir yerlerde,
Bilinmezlerden bir ses ver...
Yağmur yağıyor şehrimde,
Gözbebeklerim dilsiz...
Bakışlarım umutsuz...
Çöktüm yerlere,
Uzandım boylu boyunca
Ve öptüm yağmuru,
Varlığına tanık diye.

04.11.2010
Serap Demirtürk
-Serap Hoca-

SERAP DEMİRTÜRK

Yatsam Huzurla

</TD>

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'

Ağla gözlerim...

Yan bağrım...

Düş yollara..

Çık dağlara..

Dök ki göz yaşlarını yar yar diye..

Kim bile...

Çıglıklar at..

Kim duya...

Büküldü boynum..

Sustu dilim...

Hangi yürek yanar bu kadar

Yar diye..

Hangi göz ağlar böyle

Canım diye..

kanadı kırık kuş uçar mı...

bakarım gök yüzüne..

görür mü yıldızım diye..

görmez...

çağırمام, gelmesin...

sevmez...

ahrette vuslatım var..

unuttu mu ne...

Sussun tabiat..

Esmesin yel..

Hazan yapraklarının sesinde

Kaybolur sevdanın ağdı...

Bir sese,

Bir nefese hasret...

Erir gider de gönlüm...

Yürürüm yol boyu...

Elimde bir nağme...

Sırtımda kefenim...

Yürürüm de..

Nereye..

Bir toprağa versem sırtımı..

Yatsam huzurla...

İster gelsin o yar..

İster gelmesin...

Ben yolunda ölmüşüm ya.

<EMBED

src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/o/Oluncesevememeseni.mid'

autostart=true></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Yazık

Sen sevip de sevilmemeyi bilemezsin.

Sevmemişsin ki!

Şen hasretle nasıl yaşanır,

Özlemle nasıl ağlanır,

Şarkıyla nasıl dertleşilir,

Bilemezsin.

Sen, için kan ağlarken

Gözyaşını içine döküp de

Hiç gülmedin ki!

Sevmedin sen çünkü.

Sevildin, hep sevildin.

<embed src=' http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/movies/rainman.mid' width='200'
height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yazılmış ki okuna

yazıp da yazdığını silen bir dostumun yorumları...bilgece sözler...

'Sen mi biçeceksin rüzgarın ektiğini de ağlarsın yaprağın kılcalında. Bu ağlamak niye.Sen de gör gidileni. Gör gör de iç çek gidilmiş. Sevgi yumağına.'
'Dokunma yüreklere vurma kıyılarına ne olur yalvartma. Bırak ettiğini bula rüzgar. Bulut olmasa.Rüzgar neye,neye eser.'

'Yükseklerde kartallar yaşar sanırdım yalnızlar.Anladım ki daha yüksekte sen var.Gören gözlere gün sürmeli.'

'İç çekti de bir ah çekemedi gönül be.Şimdi çekmede ahh.Ah'ım olmasında bu keman ve ney'de. Bırak iç hep çekmede. '

'Her göz kendi içinden bakar gördüğüne.Biri bakar biri ağlar.Kıyamet bundan kopar.Gören gözler görsün görüneni.Görende kopar kıyamet.Görene değil görmeyene.Selam can bir yanık yüzden.'

'Yaş akmayan gönlü ben neyleyim.Ağla ağlaki ağlamak son çaredir o yerde.Yaş yalnızca akmaz yanaktan aşağı.Dokun dokun bak yüreklere.Ağlamamak varmı ney'in sesinde.Ağlasın ağlasın ki yürekler incelsin.İçten içe. '

'Ah keşke gördüğümü gönüllere hissettirebilsem ah.Ne mevlana ne beктаşi ne peygamberim haşa.Gözlere bakarım da bakar bakar iç çekerim içten içe.Gözlerden gözlere.İnsanlar unuttumu ne hislerini hissizlik kervanında.İşte yalnızlık bu insan içindeki insanlarla.Kime niyet kime kismet yalnızlık.Yalnızlığın içinde.Biz hep yalnız göz göze.İçten içe.Ve ben ve sen ve bizler hep yalnız.O hep yalnız.Ben sen biz gibi. '

' Can bil emi bil.Yüreğin sonsuz sonsuzluğunda sen sonsuz.Sen ki yüreğe aktın bil,aktığın yürekden bir yüreğe senin yüreğin akıyor bunuda bil.hayrı sana dokuna dokunduğundan öte. '

SERAP DEMİRTÜRK

Yetti!

Artık
Bir yudum su lazım
Boğulmak için ya da
Öpmek için çıkarmak lazım
Topraktan ellerini de
Ne yapmalı bilmem ki...
Sussan diyorum artık
Boğuyor sözlerin ruhumu,
Unutsan diyorum
Gözlerimin rengini,
Ellerimin sıcaklığını.
Yılanların öcünü bilir misin,
Bilmiyorsan... bil!
Hangi ışığın gücü yeter ki
Delmeye karanlığı.
Şehirler biliyorum
Adı farklı,
İnsanı başka...
Güldürmeyin insanı
Ne fark eder ki nerede olduğun
Tükenmedikten sonra
Sevgisizliğin.
Eritsem bir kotada
İnim inim inlerken varlığım
Adem'i bir yana atsam
Havva'yı öbür yana
İnan
Vallahi de
Billahi de
Bir yolunu bulur
Gene toprağına yüz süreceği
Başka Havvalar,
Başka Ademlere
Verirler deli gönüllerini...
Hiç işte,
Temizlik yaptın say
Beni gönderince
Arınamazsın ki...
Ne öpülen eller
Ne verilen sözler
Ne de halka halka pırıltılar
Bağlayamaz umudu.
Var git
Uzan boylu boyunca fikrin kumsalına
Ve savur yalanlarını dört bir yana,
Uçsun kuşlar misali başında
Kuru sıkıdır tüfeğin
Kördür bıçağın
İşlemez nefretimi yok etmeye.

28.01.2010 23:34

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yıldızım Nerde?

Hangi ayrılık yakar ki yüreği bu kadar? ...
Hangi sevda bu kadar incitir ki insanı? ...
Bunca severken kim böylesine dolu dolu ağlar ki? ...
Bu nasıl sevmek gülüm! ...Nerdesin?

*

<center><embed
src='http://site.yazgulu.com/seslisiir/iclal-aydin-zor-gunler.wma' width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yıldızlardsın

Hep Őikâyet ederdin sen, gönlünden gidenlerden.

İntikamın sebepsizdir, bitmiş aşkı gömseydin.

Şimdi seven bu gönlümden, gitmez hiç yanan kalbin.

Bunca sevip saran mıydın, yıldızlarda kaldın sen.

SERAP DEMİRTÜRK

Yılıkı Olan Aşk

Denizin ta dibinde
Ağlıyor deniz kıızı.
Uzatamadan elini
Öylece uzanıyor
Sessizce...
Canda canın yalan,
Vefanın düş olduğu
Dalgaların diline düşmüş.
Gönül darmadağın,
Ömür tükenmiş,
Dua hükmetmez...
Salınır deniz kıızı;
Uzağı yakın edemez,
Varamaz sahile.
Kıyıdaki evde
Yapayalnız biri,
Öfkeyle sevgiyi sarmış,
Acımayla nefreti karmış
Ne bir adım ileri gider
Ne bir adım geri atar;
Görmez deniz kıızını
Ve nemli gözlerini.

26.2.2011

Serap DEMİRTÜRK
-SERAP HOCA-

SERAP DEMİRTÜRK

Yiten Neydi? / Düz yazı

Duvarlara resimler yaparmış mahkumlar,
Ağaçlara isimler kazırmış aşıklar,
Kumsallarda iz bırakmış sevenler,
Ben hiç mi iz bırakmamışım yüreğimde?

Bu sabah karar verdim onu arayacaktım. Yıllardır onu ne büyük bir sevgi ile sevdiğimi ama gururumu bırakıp da arayamadığımı söyleyecektim. Güzelim gözlerini hatırlıyorum da nasıl özlemlerle ayrıldık.

Erkenden uyandım bu gün, traşımı oldum. Sigaramın dumanı hayallerime karışırken gazetemi aldım, tam okuyacakken Cem aradı, 'Aşağıdayım abi, hadi in.' dedi. Kaç gündür birlikte gidiyorduk işe. Sanki yıllardır tanışmış gibiydik nelerimizi paylaşmamıştık. Hemen indim, yeni aldığı arabası ile beni işe bırakmak hoşuna gidiyordu. 26 yıllık memuriyetten sonra yeniden çalışmaya başlamak, zaman zaman zor geliyordu ama hayat omuzlarımızı sevmiştik bir kere...inmiyordu. Sürekli konuşuyordu Cem, anlattıkları beni yormuyordu. Gençliğimin kopmuş damarlarından biri olmuştu sanki. Yarım kalan sevdanın diliydi sanki. O anlattıkça ben dalıp gidiyordum. Sonuçta bu sabah arabada gazetemi de okutturmadı. 'Abi daldın, hayrola?' derken gerçekten benim için endişeliydi. Nasıl denir ki senin sevda coşkunu, benim sönmüş derdimi depreştirdi diye. Dün sordum eski dostlara, evlenip ayrılmış dediler. Ayrılığa sevinilir mi, sevindim işte. Belki kaybolan yıllara inat birlikte paylaşılacak bir zaman dilimi yakalayabiliriz, diye düşündüm...

Cem beni bıraktı, büfeden sigaramı aldım. Karşı yolda bir kadın, çocuğuna kızıyor; bir adam yolda oturmuş dileniyor; çiçekçi, çiçeklerini düzenliyor. Arabalar geçiyor hızlı hızlı, her birinde bir şarkı. Bir an 'Ben seni unutmak için sevmedim.' diyen şarkıyı Tarkan'ın ezgisi kesiyor. Karşı yolda bir çocuk, kaçan topun peşinden bana doğru koşuyor. Allahım, araba geliyor. 'Dur! !!!' Kim durdu, ne oldu...yerde yatan kim? Bu kanlar kimden akıyor? Çocuk sapasağlam, çok şükür ama neden herkes başıma toplanmış. Durun, o gazete bugünün! ...Daha okumadım, okuyamadım. Üşümedim ki ben, neden örtüyorlar üstümü? Neden?

<embed src='http://hamlin.cc.boun.edu.tr/~kursunu/Midi/Yesterday.mid ' width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yiten Umutlar

<center>

Gözlerini göreceği anı dakikaları kovalarcasına beklerken,
Ne olmuştu da bedenini yok edecek kadar soğumuştun yaşamdan?
Gözlerinde umuttan eser yoktu.
Oysa görmüştü onları gizli bakışlarındaki muhteşemlikle.
Kendine bakar gibi bakıyordu ona da...
İhanetin acısı yakmıştı yüreğini.
Mümkün mü sevgi için ölmek ya da
Mümkün mü yok olunca sevgi,
Ölümden aramak çareyi?
Bir fidandılar daha oysa.
Koca bir ömür birliktelik ummuşlardı.
Kim bilir daha ne aşklar yaşayacaktı yürekleri?
Gönül, bu sevgiyle yaşlanmayı öğrenecek miydi?
Bembeyaz olduğunda saçları ölümlle selâmlaştığında,
Yıkanırken bedeni gül sularıyla,
Bileklerindeki izin yüreğinde de olduğunu kim bilebilir ki...
"Salımdan tutaydın." demişti gençliğinin doruğunda.
Ne çok beklemişti...
Ahde vefa diye bir beklentisi yoktu ama
Bilemezdi ki salımdan tutan ellerin,
Saçlarını okşayan el olduğunu...

<img
src='http://www.hafif.org/imagj/pilli%20pati/8-for-dementia-award-sculpture-design-pl
aster.jpg'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yitik Yıllar

Umutlarımı
Dünümü
Bugünümü
Yarınımı
Düşlerimi
Kıvılcıklarımı
Gençliğimi
Yaşlılığımı
Sevincimi
Kurşun değil
Sen öldürdün.

Şimdi çık dağlara dağlara
Haykır adımları sonsuza
Dinle kendi sesini...

Dur!
Çöküp de dizlerine
Durma duaya!
Her ne ettiysen
Bilerek ve isteyerekti.
Öldürerek içindeki beni
Bırakmadın mı yol ortasında?

Şimdi koş,
Hadi koş!
Rüzgar ol,
Fırtına ol,
Boran ol
Tez elden git
Yetiş umut türküsüne.

26 Ağustos 2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yok Olan Benlik

küçük balık
sıçradı akvaryumundan
okyanusa...
çırpındı
sevinç içinde
'büyüdüm' diye,
kendince....

zordu derinlerde yaşam,
bilemedi...
sağlı sollu
akarken tehlikeler,
inanılmaz bir güçle
güldü hepsine...
cahilin cesareti ile,
yüzdü... yüzdü...yüzdü.

bir kocaman gölgeli,
kocaman yüzgeçli
iri gözlü balığa
bakıp da hayranca
yüzdü... yüzdü...yüzdü.

karardı gözleri,
suya karıştı pulları,
gittiği yolu şaşırdı...
bir garip oldu içi
elleri olsa bakacaktı
bu karanlığın sınırına...
yoktu
-çıkışı,
-inişi,
-dönüşü...

bir kocaman balığın içinde
yok olmuştu,
-özü,
-sözü,
-gözü,
-yüzü...

<embed src='http://omnisturk.com/web/webar/midi/h/Haykiracak.mid'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'> </embed> </td>

SERAP DEMİRTÜRK

Yok Olmadan Yaşamak - Hikaye

Uzun süren kıştan sonra sınıksız tutunup ağacın dallarına, şöyle bir baktı da filiz verdi domur domur. Güneşe göz kırptı, toprağı selamladı. Merhaba hayat, dedi. O cılız ama heyecanlı sesiyle daha önceleri hiç duymadığı sesler vardı bu evrende. Daha önce görmediği o kuvvetli ışık, gözlerini kamaştırdı. Ayasını iliklerine dek garip duygular kapladı içini. Bu, doğumdu... yaprağın doğumu. Gün geçtikçe serpilip güzelleşti de dönüp bakmaya başladı, diğer ona selam veren soydaşlaşma. Ne hoştular. Kimi ince uzun, kimi tombul, kimi yeşil, kimi yeşile benzemeye çalışan...

Tutunmaya çalışırken dalına, hava birden karardı...serin bir yel esti, ruhunu üşüten. Önce minik damlalar düştü yüzüne, sonra iri iri damlalar çarpı minnacık vücuduna. Nasıl da acıyordu canlı. Tüm çabasıyla tutunuyordu dalın ellerine... dolunun vicdanı yok gibiydi. Gözlerini kapadı titreyerek...bir süre sonra sessizlik oldu. Çıt yoktu doğada... Gözlerini açtığı anda olanları algılayamadı.

Yaştaşı olan, o merhaba deyip selamlaştığı komşularının çoğunun ya dalı kırılmıştı ya da o gencecik komşuları yerlerde görünüyordu. Doluya, gözyaşları karıştı. Neden ki hayata bu erken veda? ...

Gün o saatten sonra oldukça hüzünlü geçti ve günler, günleri kovaladı. Nasıl oluyordu bilmiyordu ama büyüyüp serpilmişti. O büyürken dallarına başka komşular da gelmişti ağacın. Yaprak ayası iyice belirginleşmişti. On beşlik gençlere taş çıkarırcasına güzeldi,

Duru ve sevgi dolu.

O gün gözlerini açtığı anda çocuk sesleri duydu ağacın dibinde. Bir grup çocuk, ağacın altında toplanmış, kıkırdaşıyorlardı. Kalp şekli kazıyorlardı ağacın iri gövdesine sevgi adına, sevgiyi hiçe sayarak. Ağaç bir şey diyemiyor, sessizce olanları izliyordu ilikleri sızlayarak. Ah edemeden öylece bakakaldı. Sonra sek sek oynarcasına hopyarak uzaklaştı çocuklar...

Üzerine kaç yağmur yağdı, kaç yaprak gözyaşları damladı ağacın gövdesine, bilemedi. Bir gün kalabalık bir aile yaklaştı ağaca. Yaprak, merakla bakıyordu gelenlere. Bunlarda mı bir şey yapacaklardı ağacına, babasına? O da ne! Biri bir halat attı, şu kalın olanına. Bir daha...sonra çekti, çekti, çekti ipi. Dal ses çıkaramadı; eli, ayağı buz kesti.adam bağırdı: "Ta mam! İp hazır, hadi sen kilimi getir."iplerin arasına kilimi nasıl koydular bilemedi yaprak ama salıncağı gören şu kıvrıkcık saçlı esmer tenli çocuk koşarak geldi yüzünde bin tebessümle. Oturtular çocuğu salıncağa, ip ayaklarının altında kalıyordu ve canı yanıyordu ama sevincinden çok değildi acısı. Başladılar sallamaya yaramazı, "Daha yukarı! Daha! "diye haykırıyordu çocuk. Bir an dal, kırılacak gibi oldu; gözyaşları acıyla damladı toprağa ağacın, gören olmadı. İnledi, duyan olmadı. Kızdı, söyleyemedi...Yaprağı hüzün sardı, babasıydı ağaç onun. Hangi zerresi sızlasa onun da ruhu ağlıyordu.

Sonra durdu salıncağın...Çocuk, yavaşlayan salıncaktan hoptu, düştü; toz içindeki dizini sildi, top oynamak için babasını aramaya koştu. Büyükler, yüreklerindeki çocuğu uyandırıp top oynarlarken çocuklarıyla yüzlerinde garip bir mutluluk olur ya onu gördü yaprak ta uzaklardan.

Onlar oynarlarken minik bir kıpırtı oldu dalda. Küçücük bir çocuk, salıncağı sallıyordu boş boş. Öyle hoş bir ahenkti ki bu... dal, çektiği acıyı unuttu. Çocukla birlikte oynamaya başladı.

Bir ileri, bir geri... sanki duruluvermişti fırtınadan artakalan sızı. Birden salıncağın durdu. Çocuğun annesi, kucaklayıp onu salıncağa yatırdı hırkasını yastık yapıp. Çocuğun

sapsarı saçlarının bukleleri papatyalar gibi sardı yastığı ve göğe mahmur mahmur baktı masmaı gözleri.bir ninni tuttururken anne yanık sesiyle yavaş yavaş sallıyordu salıncağı, dalı incitmeden. Dağlar, taşlar, yapraklar, çiçekler, böcekler dinledi... duruldu tüm fırtınalar, uyudu çocuk. Dal da sakinleşti ninninin ahengiyle. Yaprığın gözleri doldu bu anın etkisiyle...

Gece olduğunda hâlâ o anı hatırlıyordu yaprak, gizli gizli özleyerek gök gözlü çocukla ninniye, o sakin salınışı anarak...

Yaz bitiyordu. "Hayat ne de güzel devam ediyor.'" diye mırıldanırken yaprak, bir çıtırtıyla sıçradı. Çocuklar... gene onlar mıydı; gene sapan yapacağız diye geçen günkü gibi babasının canından can mı alacaklardı? Hayır, kuru dallara basanlar, kelli felli adamlardı. Ellerindeki baltayı kimi sırtına vurmuş, kimi elinde sallıyordu. Kiminin elinden de sigara dumanları savruluyordu. "Sakin! " diye inledi yaprak sesi çıkmadan, sessizce..."Sakin atma o sigarayı, söndürmeden! " Hayır, atmadılar... oturdular ağacın dibindeki taşlara ve hangi ağacı keselim muhabbetine başladılar. Yılıya çıkmış ağaç yoktu ki burada, hepsi yemyeşildi. Olacak iş miydi bu, göz göre göre cinayetti! "Bak dallara, kalın kalın... Bundan iyi çit olur."deyip hiç düşünmeden vurdular baltayı karşıki ağaca. O güzelim dallar, bir bir yere serildi, yapraklar ağladı. Ağaç yalvardı "Durun! " diye...Duyan olmadı...

Koruyu derin bir sessizlik sardı. Kuşlar bile korkudan darmadağın oldular. Sincaplar kaçtı. Börtü böcek dalları terk etti. Yüklendiler, göturdüler dalları. Yapraklar yerde ağladı, ağaç çırılçıplak kaldı.

Sanki günler mi kısaldı, ne! Daha erken kararıyor artık hava. Sabahları çiy taneleri ile başlayan gün, serinlemeye başladı. Yaza özlem duydu bir an yaprak derinden bir iç çekerek. Geçen zamanda nasıl da büyümüş, serpilmişti. Geçence ağaç onlara, karlı havaların ne kadar eğlenceli olduğunu; karla yüklü dallara bir kuş konduğunda yere süzülen kar tanelerinin yere inerlerken nasıl dans ettiklerini anlatmıştı. O günleri yaşamayı istiyordu. Yaprak, bir an ne çok şey yaşadığını düşündü yaşının küçüklüğünü göz ardı ederek. Sevgiyi, acıyı, huzuru tatmıştı; dostluğu öğrenmişti. Ancak kendini eskisi kadar iyi hissetmiyordu. rengi de değişmeye başlamıştı, eski gücü kuvveti yoktu sanki.

Bu aralar sık sık yağmur yağıyor; rüzgar daha sık okşuyordu ayalarını, estikçe esiyordu. Yeşilden ala, aldan sarıya geçen yaprak, ağacına, dalına çarpıyordu her rüzgarda olduğu gibi ve eli ayağı buz kesiyordu çektiği acılarla. Oysa o kadar çok seviyordu ki rüzgarı. Onunla ferahlamıştı ruhunun en ücra köşeleri bunca zaman.nereden bilebilirdi ki yokluklara savruluşunun nedeni olacağını...

Gece çok üşüdü, titredi ilikleri. Bir yağmur yağıyordu, bir rüzgar sarsıyordu. Dört elle tutunuyordu dalına. İçini, bilinmez bir korku sarmıştı. Yaşadığı her şey bir bir gözünün önüne geliyordu.elinde baltası olan adamlar kabusu oluyordu; sonra o kıvrıcık saçlı çocuk, elinden tutup onu uzaklara götürüyordu.

Sabah gözünü açtığında kendini yerde buldu hazan yaprağı...Yerdeydi! .. ağacından uzaklarda bir yerde! .. çığlık atmak istedi, atamadı. Elini uzatıp tutmak istedi dalını, uzanamadı. İyice kurumuştu, üşüyordu iyiden iyie... rüzgar savuruyordu çaresiz ve sararmış bedenini ordan oraya. O sırada bir ses duydu, son bir ümitle başını kaldırdı ve ölümün nefesini hissetti ensesinde, derinden bir acıyla. Ah, dedi...kimse duymadı. Bilmeden üzerine basan, yeni yürümeye başlayan çocuk bile duymadı inlemesini. Dağıldı... her bir parçası bir yere gitti. Bir zerresi de toprağa ulaştı yeniden dirilmek için.

3.6.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yok Olurken

img src='http://img146.imageshack.us/img146/60/eyferupalestine3iynk9.jpg'
font color=black face='Comic Sans MS' size=3
Bazen sevdiğimiz yüreklere uzak kalır ellerimiz
Uzanamaz gönül gözümüz onlara
Ve bükeriz boynumuzu
Dökülür gözyaşları içimize...
Çaresizliğine,
İssizliğine yüreğimizin
Ve güçsüzlüğümüze
Sessizce bakar da
Kıvranırız kendi içimizde...
Ne bir adım ileri
Ne bir adım geri,
Kalakalırız öylece
Sevilenler, sevenler
Bakakalırlar uzakta
Ve buruk bir sızı gibi
Dokunur sevgiler resimlere.

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yokluğum

Dokunma yüreğime
Yaşlıdır gözü,
Glemez gayri.
Dokunma ellerime
Yoktur parmağı,
Yazamaz gayri.
Dokunma varlığıma
Yolcudur vuslata,
Isitamaz gayri.

serap hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yoksun ki!

Ellerimi uzattığımda,
Tutuversem ellerini,
Sarsam seni sımsıkı...
Yoksun!
Yürüsek seninle,
Şu çamurlu toprakta,
Ötursak şu duvar üstünde...
Yoksun!
Sana ellerimle,
Sana sevgimle,
Bir fincan kahve yapsam...
Yoksun!
Bir ömür değil,
Kalan ömrümde
Seninle yaşasam...
Yoksun!
Üzüntüyü unutup,
Sevince sarılısam,
Sen olsam seninle...
Yoksun!
Sabahı karşılasak,
Doğan güne gel desek,
'Biz' olamasak da...
Yoksun ki!

<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/Mp3EviComDogru7896/TrKarma/08.wma'width='70'
height='25' autostart='true' loop='true'

</TD></TR></TBODY></TABLE></TD></TR></TBODY></TABLE></CENTER> <p
align='center'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yolculuk

brfont face='Monotype corsiva ' size='5' font color='#330066'

img src='http://img10.imageshack.us/img10/8696/nefismanzaralar20vl2.gif'

Varlığında yoksun...

Yokluğunda varsın

Sen ne alem adamsın

Uzatıp da başını

Karanlığın gölgesinden

Selam veriyorsun

Ben daha ses edemeden

Kaçıp gidiyorsun

Hadi

Karanlık gecelerin adamı

Aç gecenin peçesini de

Kaldır ölümü

Uyandır

Hadi

Yok et ruhu sönen adamı da

Yat boylu boyunca

Seherin serinliğinde

Uzat dost ellerini de

Kaybolup gideyim

Seninle yokluklara

Ya da

Al beni de götür

Karanlığı anlat bana

Ver sırrını bana
Ben de unutayım varlığimdaki beni
Acıları savurayım senin iklimlerine
Keşşsin acılarımız
Ve yıldızlar gülsün halimize
Serap olsun gerçek
Hadi
Susma artık
Varlığına dair bir iz bırak
Ya şu kumsala
Ya ateşe
Ya kuma
Ya da yüreğime.
Yitip de gidecek olan varlık
Ne artı edecek ne eksi...
Börtü böcek sevinecek
Seyredecek de gülecek ruhlarımız
Zavallı halimize
Hangi ana bıkar ki doğurmaktan
Unut bunu...
Tanrının armağanını
Sonuna dek kullanacak kadın
Ve o doğurdukça
Ölüm gülümseyecek gizliden
Yalanın içine saklı gerçek
O hâlde

Selâm doğan güne
Selâm batan güneşe
Ve selam âşık olduğum ölüm
Selâm Tanrım...
Ben benlikten çıkmışken yazdıklarımı
Oku da anla
Yaşarken anlayamadığın beni...
Ya da bak
Tuttuğum elinde
Hisset varlığını
Kim gerçek ölü
Kim yalandan
Bilemedim...

Yanımdasın... Yanımdayım
Ama ruhum bensizlikte
Ben yoklukta...
Sen bunca ben olmuşken
Neden
Nedensizliklere sardın dilindeki türküyü de
Benden daha deli olmaya
Benden daha âşık olmaya çalışırsın
Neden karanlığın gölgesinde
Neden ışığın şavkında
Ve neden şu kadehin dibinde
Şarap oldu serap...
Kapat gözlerini...

Duy karanlığın sesini
Ve bil ki doğumla başlıyor
Ölümün hikâyesi...
Dinle...
Korkuyor canlılar siyahtan
Bilmiyorlar ki
Karanlık gizliyor yanlışları...
Karanlıktan güç alıyor suç...
Ve gün doğumuyla uyanıyor tabiat
Açığa çıkıyor tüm çirkinlikler
Haydi...
Gücüm tükendi...
Terk ediyor ruhum bedenini
Bu anın heyecanını hisset gözlerimden
Gidişimin muhteşemliğini izle
Ve
Tut ellerimden
Korkmasın bedenim bensiz.
-
Serap hoca mı
Durdu kalbi
Hastayı kaybettik!
Değil işte
Bu, kaybetmek değil...
Bu yeni bir yolculuğun ilk anları
Korkmayın

Bi Őeycik olmaz yokluğumda kimseye
Sadece bedenim özler beni...
En güzel yolculuk
Çıkıp da kalıbından
Sessizce izlemektir onu ıraktan...
Hadi
Gel
Tut bedenimin elini de
Gideyim artık
Yolcu yolunda gerek....

24.6.2009
Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yolcusuz Gemi ya da Gemisiz Yolcu

<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
 <img
src='http://www.chveneburi.net/guvercin_02.gif'>

YOLCUSUZ GEMİ

Gerçekle düş karıştı birbirine
Suçla ceza
Haklıyla haksız...
Doğruyla yanlış,
Sevgiyle nefret...
Karıştı beyinde tüm gerçekler,
Yürek çaresizliğiyle kalakaldı.
Zincire vuruldu gerçek...
Gözler kan çanağı
Okyanus almış gözleri.

Tükendi mi düşler,
Neden durdu bu gemi!

Yavaş yavaş sallanıyor
Bir ileri bir geri
Yürekten alıp gücünü
Bu umut gemisi...

Nereye gider?
Yolcusu kimdir?
Dönüş nicedir?
Cevabı yok sorular
Alıp gönlü tırmalar.

Ne sevgi kalmış,
Ne güven...
El boş, avuç boş...
Boncuk gibi yaşlar
Çaresizce akar, akar
Gönül, hülyalara dalar...
Yürek sahibini arar,
Kısıp da gözlerini,
Elini koyup kaş üstüne
Bakar ufuklara...
Göremez dizi dibindeki.
Açar gönlünü tüm açlığıyla
Çırpınır okyanusta.

14.06.2009 11:46

Serap Hoca

<img
src='http://blufiles.storage.live.com/y1pNsXU6HnGuQ77AjHQfN2myrxfwYuWPeqc4XZz
80u3tNvc6X_nG-8mbt7555F5MPsT'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yozgat 10. Sürmeli Festivali Şiir Şöleninin İzleri

brfont face='Times New Roman' font size='4 pt' color='BLUE'center

font color=black face='Comic Sans MS' size=3

1. gün

img src='http://www.edebiyatdefteri.com/resim/resimli_yazi/buyuk/35275.jpg'

Yozgat'taki 10.Sürmeli Şiir Şölenini duyunca tüm vakitsizliğime rağmen eşim ve kızım ile hazırlıklarımızı tamamlayıp Ankara'dan sabahleyin yola çıktık. Seyit amcam ve oğlu Hakkı, bizi şehrin girişinde karşıladılar, birlikte önce Saat Kulesinin karşısındaki Tonuşluoğlu çarşısında yıllardır terzilik yapan Çınar amcamın yanına gittik. Yılların anıları duvarlara sinmişti, büyüklerimin resimleri bana hoş geldin diyordu sanki. Ben "Geç kaldım, hadi bekliyorlar." deyince amcam da yanımıza geldi ve yolun karşısındaki Kültür Müdürlüğüne doğru konuşa konuşa ilerledik. Ne kadar özlemişim Yozgat'ı... Toplantı binamız olan Kültür Müdürlüğü binasına girmeden dışarıda bekleyen şair arkadaşlarımızı görünce içim kıpır kıpır etti. Hiçbir dinleti beni bu kadar heyecanlandırmamıştı, bu şiir şöleninin ata toprağım olan Yozgat'ta olması beni daha farklı duygulara çekmişti. Amcam, Ahmet Sargın Bey'le beni tanıştırdı, onun "Yeğenim, Albay olan ağabeyimin kızı." derken gözlerindeki gururu hissetmek ne güzeldi. Daha önceki dinletilerde karşılaştığımız dostlarımızı görünce ben izin isteyip onlarla selamlaşmaya gittim, ortalıkta müthiş bir telaş vardı. Bir gün önce gelenlerin olduğunu Ahmet Bey'den telefonla öğrenmiştim, Bazıları da benim gibi henüz geliyordu. Köşelerde dost sohbetleri, çay içenler, kahvaltı yapanlar, okuyacağı şiiri internetten çıkış almaya çalışanlar...Bizler, birbirini sanal ortamda tanıyıp dinletiler aracılığı ile tanışan şairlerdik...Bazılarımız, başka ortamlarda tanıştığı için göz ve gönül aşinalığı ile Yozgat'ta bulunmanın mutluluğunu paylaşıyorlardı; ancak çoğumuz birbirimizi internet üzerindeki şiirlerden tanıyorduk ve burada hep herkes birbirine ilk önce kimdir acaba, diye bakıyor; sonra da "Ya, siz o kişi misiniz?" diye şaşkınlıklarını dile getirip selamlaşıyor, dostça kucaklaşıyordu. O anı anlatmanın sıkıntısını çekiyorum, yaşamak gerek. Arkadaşlarıma eşimi, kızımı, amcalarımı tanıştırdım, sonra birlikte sunum yapacağım Kelami Aydemir Bey, hoş geldiniz deyip kendisini tanıştırdı. Yozgatlı şair Salim Gülbahçe, yeni gelen arkadaşların isimlerini listeye ekliyordu. Biz Ahmet Sargın Bey'den sunumla ilgili önerilerini aldık. Programın akış sırasını aldık, hangimizin nerede konuşmayı alacağını listeledik.Daha sonra sahne düzeni için aşağı indik. Yeni gelen arkadaşlarla selamlaştık, ancak kimin kim olduğunu bilmek açısından diğer dinletilerdeki gibi yaka kartı verilmemesinin eksikliğini çektik.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından Yozgat Valisi Sayın Amir Çiçek, Yozgat'ın tanıtımı için çaba sarf eden şairler Ahmet Sargın, Salim Gülbahçe ve Osman Yüksel'i plaketle ödüllendirdi.

Vali Bey'in bu yıl ulusal düzeyde 10. ve uluslararası düzeyde 2.si kutlanacak olan Sürmeli Festivali kapsamında düzenlenen bu Şiir Şöleni'ndeki konuşması, bir ilin tanıtımında yetkililerin destek çıkmasının ne kadar önemli olduğu açıkça kendini hissettirdi. Yapılan anlamlı konuşmanın ardından tüm şairler adına YOŞAYBİR Başkanı Ahmet Sargın Bey, kendilerine teşekkür eden ve Sürmeli şiir şöleni hakkında bilgi veren bir konuşma ile uzaktan yakından gelip bu salonda kenetlenen şairlerimize hoş geldiniz, dedi ve Belediye Başkanı ve baro başkanı Sayın Yusuf Başer, kürsüden tüm şairlerin gönüllerine hitap eden ve "İyi ki Yozgat'a gelmişiz." dedirten konuşmasını yaptı.

Program akışında şiir okumalara geçmeden önce Yozgat tanıtım CD'sini izlerken gün be gün, Yozgat'ta nelerin değiştiğini de gördük, yeniliklerden haberdar olduk ve Yozgat'la ilgili bilmediklerimizi öğrendik.

Biz - Kelami Aydemir Bey ve ben Serap Hoca- programı sunarken sahnenin hemen önünde bulunan protokolde o ilin valisinin ve belediye başkanının bulunduğunu bilerek bin kat heyecan içindeydik, ancak protokolle birlikte Yozgat halkının da bu etkinliğe katılımı, verilen değerlerin bir sonucuydu ki bu da bütün gelen misafirleri mutlu etmişti.

Sahneye şair arkadaşlarımızı davet edişimiz, onların şiirlerini ve mesajlarını iletmeleri bizleri kaynaştırdı, duygu selinde yitip gittik. Her şairin kalemi başka söyleyip başka yazar. Bunun en güzel örneğini o sahne gördü, dinleyenler duydu. Kaç yıldır gelemediğim memleketimdeki akrabalarım beni dinletide yalnız bırakmadılar, tüm hemşehrilerimin yanında onların varlığı benim sahnedeki heyecanımı azalttı.

Program Yozgatlı şair Sami Sırakaya (1951-2001)

'nın bir dördlüğü ile

kapatıldı:

"Bozok yaylasından mübarek belde
Bellidir tarihte Yozgat'ın izi
Hiç soranı yok ki, nedir, ne halde
Onun için buruk özü Yozgat'ın."

Programın bu bölümünün bitiminde herkesin aklında ve yüreğinde binlerce kelebek uçuşurken ben kendime bir öz eleştiri yapıp dedim ki "Şiirinden alıntı yapılan şairin ismini unutmamalı ve dinletiler için gelmek, sadece sahnede şiir okumak değildir, yüreklerin kaynaştığı yerde olmak da yetmiş buraya gelenlere."

Çıkışta misafirlere Yozgat'ı tanıtım amaçlı olarak hazırlatılan harita ve kitapçıklarının olduğu çantalar armağan edildi, Şunu belirtmeden geçemeyeceğim, tanıtımlar göz ve gönül doyurucu olarak hazırlanmıştı, Anadolu'muzun her ilinin bu tür tanıtımlara ihtiyacı oluyor çünkü belli illerin dışındaki illeri tanımıyor sanki genç nesil.

img src='http://www.edebiyatdefteri.com/resim/resimli_yazi/buyuk/42237.jpg'

Şiir şöleni bitiminde bir kısım arkadaşımız Yozgat'ın yerel gazetesi olan İleri'ye ve Yozgatlı ressam Mehmet Saygı'nın sergisini gezmeye gittiler, ben onlara ancak müzede yetiştim.

Yağmur hafif hafif çiseliyordu. Kapıdan girer girmez ilk ilgimi çeken konağın muhteşemliği oldu, ana giriş kapısının yan tarafında adam boyundaki küplerin adeta bekçilik yaptığı bu konakla ilgili olarak yetkililerden ve burada yaşayanlardan aşağıdaki bilgileri aldım:

"Yozgat il merkezinde, A.Nohutlu Mahallesi, Emniyet Caddesi'nde bulunan Yozgat eşraflarından Nizamoğulları ailesine ait olan konak, 1871 yılında yapılmıştır. Bu yapı XIX. yüzyıl sivil mimari örneklerinden olup Yozgat'ın mimari ve dekoratif özelliklerini de yansıtmaktadır. Konak 1979 yılında Kültür Bakanlığı tarafından onarılmış ve 1985 yılında Etnografya Müzesi olarak ziyarete açılmıştır. "

Müzenin hangi odasına girsek apayrı bir dünyanın içinde bulduk kendimizi,

hayranlığımızı dile getirecek kelime bulamıyorduk. O kadar güzel bir düzenlenme yapılmıştı ki konağa, sanki tarih öncesinden konağın sahipleri kolumuza girmiş, bize evlerini ve Yozgat'a ait değerleri tanıtıyordu. Kafamızı nereye çevirsek tarih bize sesleniyordu. Ben anneannelerimin yıkılan evinin sofasını, dolap düzenlerini, oymalı kapılarını, kilimlerini... görür gibiydim. Giriş katındaki odanın birinde topraktan çıkarılan pişmiş toprak lahitlerden birinin resmini çektim, o kadar farklıydı ki adeta küçük bir odacıktı. Konağın perdeleri Yozgat kadınlarının ve kızlarının el emeğini yansıtırken, tahta işlemeciliği, oymacılık ve bakır işlemeciliği de erkeklerin yeteneklerini sergilemekteydi.

Etnografik eserler, yöresel kadın ve erkek giysileri, el yazmaları, eski telefon santralleri ve manyetolu telefonların da sergilendiği zemin kattan üst kata çıktığımızda hepimiz şaşırдық. Burada eskiden burada gelinlerin "Ud kemani çalmazsa Aynalı körük gelmeyince ben gelin olmam." dediği Aynalı körük zemine merdivenle inilen bir düzen içine yerleştirilmişti. Bu yaylının Eski Belediye Başkanı Salim Korkmaz Bey tarafından müzeye bağışlandığı söyleniyor. Çıkıp da o yaylıya gelin olası geldi gençliğimin. Bu kadın her odası, milli kültürümüzle öyle iç içe yaşattı ki bizi. Düşünebiliyor musunuz, tarihi bir piyano bile vardı. O odadan çıkıp da yan odaya girdiğimde yöresel giysisi ile bizi karşılayan mankenin üzerindeki giysilerdeki renk uyumu ne hoştu, ya hemen şu sağdaki ayaklı dikiş makinasında kim bilir kaç genç kızın çeyizi hazırlanmıştı. Müzeden çıkarken çisil çisil yağın yağmur damlaları, sanki geride yalnız kalan Nizamoğullarının gözyaşlarıydı.

Müze çıkışı yeniden toplandık tüm şair arkadaşlar ve Yozgat saat kulesinin, tarihi Çapanoğlu Camiinin önünden, ecdadımın da ayak bastığı Lise Caddesi'nden, rahmetli babacığımın mezun olduğu Yozgat Lisesi'nin önünden gün batımına doğru giderek Özel Ergin Okulunun önüne geldik. Okul mu, otel mi diye sordum oralılara, "okul" dediler. Meğer sorduğum kadar varmış, çünkü bahçesindeki faytonuyla, şelalesiyle bu okul bahçesi Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen 'En Güzel Bahçe' yarışmasında Türkiye genelinde 21 okul arasına girmiş. Okulun içinde de farklı bir hava vardı, yöresel divanların (makatların) üzerindeki halı minderlerin üzerinde oturup çay içtik, yorgunluk attık. Daha sonra yemek salonuna geçtik, sabah 11 gibi yolda içtiğim bir tas çorbadan başka bir şey yememiştik, ne verseler yiyecektim. Öğrenciler gibi sıraya girip de yemeklerimize kavuşunca sohbeti falan unuttuk, yemek bitiminde aşçıya teşekkür ettik, gerçekten çok güzeldi yemekler. Şair arkadaşlarım da hem yemek yiyor hem sohbet ediyorlar ve birbirleriyle daha bir yakınlaşma imkanı buluyorlardı. Her birimiz uzak uzak yerlerden gelmiş ve şiir adına bu sefer de Yozgat'ta kenetlenmiştik. Yemekten sonra salonun yanındaki dinlenme köşesine geçtik. Herkes farklı bir yerde sohbete dalmıştı, bizim oturduğumuz yerin zeminindeki diz boyu satranç taşları duygu yüklü biz şairlere hayatta akıl yarışının da önemini vurgulamak ister gibiydi. Bu dinlenme köşesindeki devasa akvaryum da insanı adeta denize götürüyordu.

Çaylarımızı bitirirken toplanmamız istendi, dışarı çıktığımızda hava iyiden iyiye kararmıştı. Arabalarımıza binmeden şehre tepeden bakan bu yerden Yozgat'a baktığımda şehrin bize ışıltılı gülümsediğini gördüm.

Yozgat, anılarımda hâlâ çocukluğumu ve gençliğimi saklayan Yozgat, hadi bana geçmişini yaşat...

Kafamdaki binlerce düşünce ile arabaya bindik, ben şimdi nereye diye sorup duruyordum, gece şehri gezmek ne güzeldi. Nihayet arabalar durdu, girişinde ışıklı bir tabela asılı olan bir konak bizi karşıladı. Bu ışıklı panoda konağın eski hâli ve yeni hâlinin fotoğrafları vardı. Yozgat'ta Ramazan sohbetlerinin yapıldığı Hayri İnal Konağı'na girerken kendimizi çok özel hissettik. Konağa girerken ayakkabılarımızı çıkardık ya da galoş giyindik ve taş çerçeveli cümle kapısından içeri girdik. Bu konak,

Kültür ve Turizm Bakanlığının katkılarıyla 2007 yılında Yozgat Belediyesi tarafından restore edilerek yöre turizmine kazandırılmıştır. Görevlilerinin güler yüzü ve ilgisiyle karşılandık, girişte Alper imzalı ve bu güne dek hiçbir yerde görmediğim bir Atatürk portresi vardı, sanki Atamız bize "İşte böyle, kenetlenin, birbirinize bağlı olun." der gibi bakıyordu. Geçen yılki Sürmeli Festivali'nin birinci gününde konağın açılışı gerçekleştirilmiş Yozgat'ta 1960'lı yıllarda belediye başkanlığı yapan ve belediye tarafından restore ettirilen tarihi konağın sahibi olan Hayri İnal, Yozgatlılardan sadece Yozgat'a en iyi hizmeti yapmalarını istemiş.

Konağın yukarı katına çıktık. Sanki bir komşumuza, yakın bir akrabama misafir gelmiş gibiydik. Yozgat Belediyesinin de katkılarıyla geçmişten bugüne gelen konsollar, oymalı kapılar, üçgen koltuklar, taş ayna, bakır küpeli kazanlar, eski tarihi işleme tavanlar, pencerelerdeki tahta oymalar, el örgüsü perdeler... adeta geçmişi bugüne getirmişti. Konağın yukarıdaki sofasında taş plak ve gramofon vardı. Bir an daldım oradaki antika telefonu görünce. Sanki çevirmeli telefonla postaneye bağlanıp sıra aldık, saatlerce bekledikçe sıramız gelince ancak konuşabildik. Ben bu düşlerdeyken çalan cep telefonu bana nerde olduğumu hatırlattı. Sofanın sağ tarafındaki odadan gelen seslere yöneldik. Burada Yozgatlı aşıklar, ellerinde sazlarla dillerinde sözlerle hazır bekliyorlardı. Kimimiz divana, kimimiz yer minderlerine, kimimiz oymalı sandalyelere oturduk ve başladı atışma. O kadar samimi bir ortam vardı ki... Atışmanın ardından türküler söylenmeye başladı, bu arada odada oturacak yer kalmayınca yeni gelenler konağın diğer odalarına yerleştiler. Şöyle bir dolaştım,- her odası ayrı Türk motifleriyle bezeli konakta kimi arkadaşlar birbirleriyle şiir paylaşımında bulunuyor, kimi sohbet ediyor, kimi etrafi inceliyordu. Vakit nasıl geçti bilemedik. Çayımızı içtik, kavurgamızı yedik... Ardından karpuzumuzu yedik. Ne acıktık ne susadık. Gönlümüz de midemiz de doydular. Ev sahibimiz Ahmet Sargın Bey, bizlerle çok yakından ilgilendi. Gündüzki törende şiirlerini okuyamayan arkadaşlarımız şiir paylaşımlarında bulundular. Köşedeki konsolun aynası nice anılara şahitti ve şimdi yurdumun dört bir yanından gelen misafirlerin anılarını da içine sindirdi. Gecenin ilerleyen vakitlerinde Yozgatlı şairlerden Hakkı Yurtlu, valimizin şehre renk kattığını anlatan şiirini ve 'kene ağidi'ni okudu. Ardından Bozok şairi Yaşar Yiğitsoy hoş geldiniz, şiiri okudu bizlere. "Yuvamıza hoş geldiniz." derken "Abbas Sayar sultanımız." derken ne kadar içliydi şairimiz.

Çok hoş bir ortamdı, candan bir kucaklaşma oldu Yozgat'taki toplantıda. Bir odada türküler söylendi, oyunlar oynandı. Sazın sesine karışan Yozgat Sürmelisinde birleşti şair yürekli insanlar. Kapı kapatıldı, öbür odada şiir okumak isteyen arkadaşlar konağı dost sohbetinin yanında şiire de doydurdular. Yozgat Valiliğince Türk Sanat Müziği Repertuarına yeni eserler kazandırmak, bestecilerimizi yeni eserler üretmeye teşvik etmek amacıyla II. Uluslararası Sürmeli Festivali etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen şarkı yarışmasına eser yollayanlardan şiirlerini okuyanlar oldu.

Evet, "Ey şairler, Yozgat'a hoş geldiniz." diye şiirler okudu Yozgatlı şairlerimiz bizlere. Hoş bulduk, evet gerçekten "hoş" bulduk Yozgat'ı.

2.gün

Sabah Yozgat Kent Park'taki kahvaltıda buluşmak üzere arkadaşlarımdan ayrıldım ve çocukluğumun geçtiği Yukarı Nohutlu Mahallesine gittik bizi hiç yalnız bırakmayan amcamla. Demirtürk Sokak levhasını görünce bütün anılarımı adeta yaşadım bir anda. Çocukluğumda her yaz annemlerle büyükbabam Mirat Orhon ve İsmail Demirtürk'ün evleri arasında mekik dokuyan, ağaçlara tırmanan, Musa Camii'nin bahçesinden geçerek bakkaldan leblebi tozu alarak sokaklarda kaybolan, ardından "Kızım kuyuya düştü." diye annesini ağlatan küçücük kara kız Serap geldi gözümün önüne. Şimdi ata topraklarına başka bir gelişti bu ve çok mutluydu Serap Hoca, babasının daha

öğrenciyken "hocanım" diye değer verdiği Serap Hoca. Amcamların evine girdiğimizde gündüzden hazırlanan kaneviçe işlemeli, dantelli yastıklarıyla tertemiz yataklarımıza yattığımızda kızımın saçlarını okşadım ve yıllardır hep eşimin memleketi Anamur'a giden kızımın memleketimle ilgili güzel düşüncelerini duymanın verdiği mutlulukla uykuya daldım. Sabah erkenden horoz sesleri bizi uyandırdı, ardından bütün evi saran börek kokusunu takip edip kendimizi kahvaltı sofrasında bulduk. Önce masa üzerindeki testiden buz gibi Çamlık suyu içtik. Sıcacık börekleri birbirimizden kaçırırcasına nasıl yedik, bilmiyorum. Her şey, sofradaki sohbet, yüreğimi hala heyecanlandıran anılar ne güzeldi. Bu arada bir sela verildi, amcamların komşusu bir meslektaşımızın 40 yaşına girmeden vefat ettiğini öğrendik. Onlar cenaze evine giderlerken biz Kent Park Otelde bıraktığımız arkadaşlarımızı bulmak üzere ailece yola düştük.

Tüm şiir sevdalısı arkadaşlarımı bahçede kahvaltının sonunda yakaladık. Herkes ayrı bir güzelliği paylaşıyordu... Kimi fotoğraf çektiriyor, kimi Ahmet Bey'den adımıza yazılı katılım sertifikalarını alıyordu. Sabahın o saatinde bile güneş yüzlerimizi kavuruyordu. Toplandık ve yurdumuzun dört bir yanından bu etkinliğe katılmak için gelen arkadaşlarımızla hatıra resimleri çektirdik burada da. Eğer 26 Haziran'da burada bulunmuş olsaydık Belediye Başkanı Yusuf Başer'in evlilik müessesesinin çok önemli olduğunu belirtmek, bu önemi genç nesillere de aktarabilmek için evlilikte 50 yılını doldurmuş çiftleri bir araya getirdiği çaya da katılırdık. Sayın Başer, davete katılan çiftlerin ellerini öpüp yastık ve gül vermiş.

img src='http://www.hurriyet.com.tr/_np/2270/8282270.jpg'

Bu ne güzel bir davranıştı. Ben bu düşünceler içindeyken birbirimizi çağıra çağıra toplandık ve farklı plakalı arabalarla bizler hemen, otobüslerin ardına düştük.

Şehrin meydanında bulunan ve Belediye Başkanı Tefkizade Ahmet Bey tarafından 1908'de yaptırılan saat kulesinin etrafından Çamlık yoluna doğru yol aldık. Bu saat kulesi hakkında edindiğim bilgiler şunlardı:

"Kaynaklardan öğrenildiğine göre mimarı Şakir Usta'dır. Saat Kulesi kesme taştan altı bölüm halinde yapılmıştır. Bölümler birbirlerinden silmelerle ayrılmış olup, her cephesine yuvarlak kemerli birer pencere yerleştirilmiştir. Kuleye kuzeydeki yuvarlak kemerli bir kapıdan içeriye girilmekte ve zikzak şeklindeki ahşap merdivenlerle de yukarıya çıkılmaktadır. Kulenin en üst kısmı da şerefeye benzeyen bir balkon çevirmiştir. Bunun üzerini armut şeklinde çanı andıran küçük bir kubbe örtmüştür. Bu başlığın altında, şerefenin üzerinde dört yöne birer saat kadranı yerleştirilmiştir. Saatin üzerinde "Nores Jura ve L.D. Odobey Gadet" yazısı bulunmaktadır."

Hastanenin yanından geçerken bir taş levhada "Bozok Şairi" adını okudum, bize eşlik eden yiğenim Ahmet ve Seyit amcam bu şairin dün akşam konakta şiir okuyan Bozok şairi Yaşar Bey olduğunu ve bu şairin burada halkı toplayarak şiirler okuduğunu söyledi ve anladım ki Yozgat halkı da şairlere duyarsız değil. Otobüsler arkadan geliyorken biz, şehre 2 km uzaklıktaki Türkiye'nin 1958 yılında ilan edilen ilk milli parkı olan Çamlık'a arkadaşlardan önceden çıktık, bir karacam ve sarıçam ormanıdır olan Çamlık yollarında doğanın güzelliğini hafızalarımıza kazımak istercesine dolaştık.

Burada altın kartal, şahin, doğan keklik tavşan tilki ve benzeri hayvanları olduğunu duymuştuk ama hepimizin korkusu keneydi, bu yüzden tedirgindir. Tedirginliğimizi dağıtan, ağaçların arasında yeni doğum yapan bir köpeğin tüm anaç duygularıyla yere sele serpe uzanması ve birbirinden güzel sekiz yavruyu emzirmesiydi. Bu anaç sahne,

hepimizi onları izlemeye ortak kıldı, kızımın yavruların birini alalım, yalvarmaları mecburen boşa çıktı ve Yozgat Belediyesinin otobüsleriyle çamlar arasına gelen arkadaşlarımızla sohbe daldık, çevreyi gezdik. Sonra saat 11 gibi aşağıya Cevdet Dünder Göleti'ne doğru yol aldık, orada buz gibi suyun yanındaki piknik alanında bizlere taze nohut satan çocuklardan nohut aldık, temiz havayı ciğerlerimize doldurduk. Yurdumun dört bir yanından gelen şiir yürekli arkadaşlarım, mutluluklarını oyun havaları ile bütünleştirdiler, mutluluk sindi Yozgat'ın semalarına.

12.00 ile 12.20 arası Sorgun'dan geçiş yaptık Sarıkaya'ya giderken ve yollarda bozkırın altın kolyelerinin hala biçilmemiş olduğunu gördüm. Uzaktaki dağların çıplaklığı gönül üzerken dağlarla bozkır arasındaki ağaçlandırılmış bölgeler yüreğimize su serpiyordu. Bu Pazar günü sarı ile yeşilin cümbüşünü seyrede seyrede saat 13.00'te Yozgat sutasfm.com anonsuyla Süper fm den türküler dinleyerek Sarıkaya'ya girdik. Düğün zamanıydı ya konvoyumuz zaman zaman sünnet ve düğün alayları arasına da karıştı. Sonra arabalar Mehmetoğulları Otel ve Kaplıcaları'nın önünde durdu. Havanın sıcaklığına otel sahibi Reşat Bey ve otel görevlilerinin ilgisi de karıştı, güllerle bezeli kamelyada gözümüz kala kala otelin içine girdik arkadaşlarla. Gerçi yemekten sonra arkadaşlarımız kamelyanın ve salıncakların hakkını verdiler. Doğrudan yemek salonuna almasalardı oraya giderken gördüğümüz o güzel dinlenme salonunda bir kahve içmek isterdik. Görevlilerden aldığım broşürden ve daha sonra yetkililerin verdiği açıklamalardan öğrendiğime göre bu otel öyle herhangi bir otel değilmiş. Bay ve bayanlara özel termal havuzları, Türk hamamı, Fin hamamı, şok havuzu, yüzme havuzu ve odalardaki termal su ve saunalarıyla misafirlere nerde olduklarını unutturan bu otelden biz sadece aşçıların lezzetli yemeklerinden ve güler yüzlü servislerinden yararlanabildik. Yemek salonuna giderken arkadaşlara gece pansiyonda rahat edip etmediklerini sorduğumda hoş anlar yaşadıklarını anlattılar.

Biz şairlere bu yemeği veren Sarıkaya Kaymakamı Yaşar Dönmez Bey, bizlere ev sahipliği yaptılar. Mülkiye baş müfettişi Muzaffer Öztürk Bey'in de bulunduğu protokole şair arkadaşlarımız sırayla kendilerini tanıttılar, şiirsel söylemlerde bulundular. En güzeli de Ahmet Sargın Bey'in ilçe kaymakamı Yaşar Dönmez Bey'e Yozgat Valisi Amir Çiçek adına verdiği teşekkür belgesiydi; bu dayanışmada hedef şiirdi, şairdi ve Yozgat yetkililerinin Sürmeli Festivali içinde şiire de yer vermesiydi ki güzel olan buydu.

Öğlen yemeğinde çok zengin bir menü ile karınlarımızı doyurduk, bunun yanında yaşadığımız güzelliklerin biri de Yozgat'ın Karacaoğlan'ı olarak tanınan bir şair olan Yetkin Bey'in bize okuduğu duygu yüklü şiirdi.

Sarıkaya'dan çıkıp Sorgun'a doğru girerken Yozgat Şeker Fabrikası, "Bardağınıza attığınız her kaşık şekerde bizi de anın." der gibi bizi uğurladı.,Bir de kulağımda ellerindeki çiğdemlerle sanki bize el sallayan çocukların sesleri kaldı Yozgat sokaklarından:

"Dam başında boyunduruk
Dura dura yorulduk.
Yağ verenin oğlu olsun,
Bulgur verenin kızı olsun.
Kız çatlasın ölsün,
Oğlan yanımıza yoldaş olsun."

Kaplıca suları kaliteli ve şifalıdır. Sarıkaya ilçesindeki Kralkızı Kaplıcaları'nın Roma kralının kızına ait olarak yapıldığı söylenmektedir. Romalılardan kalma eski hamam sütunları ve abideleri turizm açısından değer ifade etmekte olan bu kaplıcayı görmeyi çok istememe rağmen Ankara yolunu tutmak zorunda olduğum için ilçenin diğer kaplıcasına gidecek olan arkadaşlarımla vedalaştım. Keşke yerli turistlerle birlikte Almanya Fransa Hollanda İngiltere gibi birçok Avrupa ülkesinden ve Türk Cumhuriyetlerinden de turistlerin gelip yararlandığı tarihi kaplıcaları da görebilseydim. Gelecek günlerde günlük ortalama 2000-3000 kişinin ziyaret ettiği ve ilçede ekonomik hayatın canlanmasına katkı sağlayan bu tarihi kaplıcaları ziyaret etmek için kendime görev verdim.

Dönüşte Yerköy- Yozgat kaplıcaları yol ayrımından geçerken şehri şiddetli yaz yağmuruyla geride bıraktık, o an yüreğimden dökülenler şunlardı: "Toprak yağmura hasret, Yozgat ona sahip çıkana. Yağsın yağmur ve uzansın Yozgat'a eller." Yola devam ederken sağda bir ayçiçeği yağ fabrikası gördük ve ardından güneş açtı ve bozkırın yüzü bu kez de güneşle güldü.

Şiirle yurdumun dört bir yanından bir araya gelen duygu insanı şair arkadaşlarıma sevgilerimi iletirken bizi can-ı gönülden ağırlamak için ellerinden gelenin üstünde çaba gösteren Yozgat ilimizin yetkililerine ve bizleri sevgiyle kucaklayan Yozgat halkına teşekkür ediyorum.

SERAP ÖZALTUN

img src='http://www.edebiyatdefteri.com/resim/resimli_yazi/buyuk/42268.jpg'
brEMBED

src='http://www.antoloji.com/siir/media/46/www_antoloji_com_1206046_329.MP3'
width='70' height='25' autostart='true' loop='true'/embed/td

SERAP DEMİRTÜRK

Yunusça...

titreyen
yaralı gönlün müdür,
hayatın çarpışı mıdır,
şairce yazışın
savrulması mıdır dalgada?
bilme..
bulma kendini...
kimsesiz yıldızlara sakla
unutulmuş düşlerini.
şair,
hangi dumanlı gecede
kimin gönlünde bıraktıysan sevdanı...
git
çal
ve as ayın kuyruğuna
özlemlili düşlerini.
görsün de..
kıvransın sevelediğine,
sancısın yüreği,
bükülsün dudığı
ve çam dallarına özensin
her dem taze kalan
o ıslak sevdanı görüp.
pişmanlığına ağlasın,
bilmeyen olup da
kör yolda yürüyen!
şair,
ne umut ara gözlerde
ne savrul bedenlerde.
yakmadı mı kalemin
gecenin çığığını yırtıp
ağlarca bakıp
yüreğinden teğet geçeni?
geç bunları...
karanlık değil,
öfke değil,
şu yerde kıvranan
dört büklüm umut değil
sen varsın sen
kendi içinde büyüyen...
mürekkebin kanın,
ışığın canın...
yaz şair,
kus tüm öfkeni.
yaz şair,
çiz buluta hayali.
yaz ki ağlamasın kalem;
yüzyıllar ötesinden
yunus okusun.
can bu desin..can bu;

benden geçen sende kalan,
sözden akıp
ruhu saran,
karacaoğlan gibi sevip
dadaloğlu gibi haykıran,
mevlana gibi mest eden.
dilim bu,
ruhum bu,
benim bu...can desin...

20.9.2006/ Ankara

<img
src='http://www.allahkorkusu.com/images/konular/Allah_Korkusu/Allah_Korkusu9a.jp
g'>

<embed src=' http://www.akik.org/art/rast_agk.wma' width='70' height='25'
autostart='true' loop='true'>
</embed></td>

SERAP DEMİRTÜRK

Yurdum

Şu yalçın dağlarına yaslanan
Bir kayan da ben olsam...
Gürül gürül akan ırmağına,
Sessizce katılan kol olsam...
Canlardan can veren toprağında,
Çocuk olup yuvarlansam...
Rüzgârına iki yanak verip
Salınıp süzülen bayrak olsam...
Asırlık çınarların dibinde
Bir kır çiçeği olsam...

Ah yurdum, sen olsam
Sen olsam da sensiz olmasam.

Dilime dolanan deyimlerini,
Bir türküye dolasam sazımla.
İlmek ilmek dokusam,
Sevdayı şu kilime...
Gergefte nakış olsam,
Sevilenin mendilinde...
Ninni olsam sessizce,
Şu ninemin kucağında...
Orak olsam en keskininden
Şu çiftçimin bileğinde...

Ah yurdum, sen olsam

Sen olsam da sensiz olmasam...

Bir ulu ağaçken asırlık toprağında,

Selalara sığinsam tabutumda...

Halay olsam el ele,

Omuz versem hemşerime...

Aş olsam kaşık kaşık,

Yörelere damağında.

Ana olsam, baba olsam

El öptürsem yavrulara...

Bayramlarda kapısı hep

Aşınan bir yürek olsam.

Ah yurdum, sen olsam

Sen olsam da sensiz olmasam...

SERAP DEMİRTÜRK

SERAP DEMİRTÜRK

Yüregini Temizle / Düz yazı

```
<TD colspan=2 align=center bgcolor=RED'
<boddy bgproperties='fixed'
background='http://www.antoloji.com/siir/media/22/www_antoloji_com_269713_b_95
67.jpg'>
<br><div style='border-style:groove; border-color:#ff3300; WIDTH: 672; HEIGHT:
277; BACKGROUND-COLOR: 999999 '>
<br><font face='Comic Sans MS' color='003399'>
<img src='http://www.bebekkokusu.com/melek/melekler_files/angelcloudtop1.jpg'>
```

Ey nefis! Sabrın ile öfkenin arasında tutuşup yanma. Bil ki sabır,yüreğinde gölge veren bir ağaç oldukça öfken, onun yanında unutulmaya yüz tutacaktır. Hırsını dizginlemeyi öğrenemediğin sürece daha çok gözyaşı dökeceksin. Dönüp de geri baktığında attığın adımlara, gözü dönmüşlüğün ıstırabı ile hıçkırıklarını görmek istemiyorsan yüregini temizle.

Ey kalp! Yok edemedin mi hâlâ elinle uzattığını almayan insanların gözlerindeki kini? Demek ki çözüm,vermekte değil; önce kalpler kaynaşmalı gözler buluşmalı sevgi ile. Eller,uzatılanı sevgi tasında sunulunca alırmış.

Sırtındaki yükten öfleyen insan! Bilir misin, o yük senin sınavındır. Her of değişinde sana daha ağır gelir yükün. Bak,senden daha nice yük taşıyan insanın yüzüne. Sabır, çiçek açmış; taahhül, ödülünü vermiş. De ki bana bu sınavı geçmek istiyorum; deyim sana:YÜREGİNİ TEMİZLE!

SERAP HOCA
Anadolium Dergisi, Sayı 18,Şubat 2006-

SERAP DEMİRTÜRK

Yüreğin Dehlizlerinde/Düz yazı

<img

src='http://www.yerelnet.org.tr/resimler_gonderdikleriniz/20041122115918_2004_11_22_11_59_28_27634.jpg'>

Şu sonsuz karanlığı ben gibi kim hissedebilir ki? Boy boy salınan umut tohumları nasıl ta dibinden koparılır, kim anlar ki? Yeminlerle başlayan sevdaların kökünü kim kazıyabilir ki? Yok, bin kez daha söylüyorum ki yok. Güven denen limanda demirlemek yok. Savrulup gitmeli.Varsın kimse bulmasın yüreğini. Varsın o kara gözlerin için türküler yakılmasın...

Bomboş, bomboş her yer: sessiz. Sessiz bir çılgılık atılıyor yüreğin dehlizlerinde.Yıllara inat hala sevgisiz, ağaran saçlara inat hala buruk ve altı morarmış gözlerde gülemeyen mimikler. Sevgi mi? Güldürme hayat.Sevgiyi alıp astım bir elek gibi duvara. Fırat'ın sularını taşıdım o elekle şu vahaya da...Toprak doymadı suya.Çatlayan toprak mıydı, kuruyan yürek miydi, bilemedim. Bildiğim, sevgi adına atılan adımlar, çelme oldu can.İlikler titredi sevgisizlikten.

Kimsin sen ey ses? Sen...hangi yüreğin ağıdsın? Sus! Sus ey dilsiz umut! Sus da bileyim kim ne der. Sus ki uçurumun başında biten kır çiçeğinin ağıdını duyayım... Evren, yüreğin kıvrımlarındaki açlığı görmez mi? Duymaz mı 'Can... can! ' diye haykıran, şu kanayan yarayı? Sağırlık...Hışırdayan yaprağın ağıdı mıydı şu ıssızlıkta duyulan? Git! Git ta öteye yeniden dinle.Ağlayan kim, gülen kim? Ağlattığını bilmeden gülen kim? Nedir ki oysa ağlamak?

Yüreğin içine dökülen gözyaşlarında boğulup gittin ey yar...Yar olmaktan kurtuldun, eridin.Belki de köz oldun.Ver saçlarını şimdi rüzgara.Çık şu dağın yamacına, haykır 'Kurtuldum.' diye. Mümkün mü, kurtulabilir misin? Sen varsın içinde dev gibi: sen! O gitse, şu gitse...Sen kalırsın içinde, sen! Başından sonuna dek adım adım takip eder yüreğini her soluk alıp verişinde.Bırakıp gitse de ölümsüz sandığın sevdalar seni, al kana bulanmış yüreğinle sen, kendine iyi bak. Bil ki gitse de yüreğim dediğin, göndersen de kıvrılan yollarından hayatın, ürkek ve korkak bakışlarıyla yeni doğan bir bebek gibi...Sen hep içinde var olacaksın. Gidenlerin ardından ağlayarak yeniden doğacaksın ve bileceksin ki her tükeniş, bir doğumdur. Gidişlerin çılgınlığındadır, gelişlerin hoşluğu.

Bu hengamede, zifiri karanlıkta sakın çılgılığın ardını arama! Bir cana hasret, bir soluğa hasret bak gökteki yıldız; sana göz kırpar, gördün mü? Budur hayat.Kıvrılmışken dört büklüm, elinde al kanlar içinde yüreğin...Başını kaldırırken bak, şu gülümseyen yüzün dudaklarındaki kıvrımlarında saklıdır hayatın gizi...

8.2.2006

SERAP DEMİRTÜRK

Yüreğın Dili

ne kolaydı değil mi,
gidip de ardına bakmadan
umarsızca
ve
ezilmiş o çiçek üzerinden sekerek
dönmek geriye.
oysa
sen gittiğinde
ben ağlamadım;
ağlayan, ömrümdü...
sen gittin ya
yok oldu içimde bir şeyler;
belki güven,
belki umut...
ömür dediğimiz
ve
göğüslediğimiz her şey
birbir dağıldı,
yer etti içimde
-hani şu meşhur
'cam kırıkları'-...
şimdi
ne geri dönen senin
ne de sen gibilerin
bakmıyorum gözlerine,
inanmıyorum sözlerine...
çünküsü yok,
açıklama yetmez,
yürek dilini bir tek
can dost çözer
o da yok.
sana artık
ne verecek yürek
ne bir çift söz kaldı...
hadi,
sus artık,
biliyorum
elde avuçta bir şey yok...
şu koskoca dünyanın hangarında
çıt yok....
sadece sen ve ben var gibi sanki...
ne dersen de
duymaz kulaklarım, yüreğim.
bakma gözlerime öyle
örterim ben üstünü de,
yüreğimin gözyaşını da.

SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yüreğinin Müziği Bende Kaldı-Düz yazı-

Bir bulut olsam da yağsam üstüne....
Akan her damlamda kansam sevgine...
Daralan yüreğim salsam üstüne
Sever misin ey yar, aç yüreğini....

Bana yalnızlığını anlat. Gönlünün 'tek' oluşunu anlat. Nasıl ağlar insan yüreğinde, nasıl dalar gider kimsesizliğinde. Hadi, gözlerimde bulduğun kendini dile getir. De ki: Sensin içimdeki yalnızlık. Elimdeki gül dile geldi, denize attığım taş güldü, gökyüzündeki yıldız göz kırptı ' Kim yalnız değil ki! ' dercesine. Işığa baktım, sen! Güneşe baktım, yüreğin! Sen, içindeki yalnızlığınla yalnızlığıma saklandın. İyi ki varsın.

<embed src='http://www.omnisturk.com/web/webar/midi/c/Canisi.mid'
width='100' height='16' autostart='true' loop='true'></embed></td></tr>

SERAP DEMİRTÜRK

Yürek Ağlar, Gözyaşı Yerine

Yürek asılı kaldı bir yerlerde,
Ben öyle bakarım ona sessizce
Bakar da ağlarım çaresizliğine.
Sevmek...
Bunca güzelken sevmek,
Ayrı olmak kime gerek
De be can!
Yüreğe yakışır mı gözyaşı,
Gözler öyle dururken...
İşte böyle sızlar yüreğim de
Ağlarım kendi hâlime,
Ağlarım çaresizliğime...
Teğet geçiyor mutluluk,
Minicik dünyamdan.

Ellerin şu an,
Tutuyorsa ellerimi
Her daim bendedir
Sevgi adına varlığın.
Sıcacık yüreğin
Ve güven veren benliğin
Güneşi olsun günümün,
Kurusun senle gözyaşlarım...
Gel seninle gidelim
Şu kıvrım kıvrım kumsala,
Soralım denizlere
Gözyaşlarından mı almış suyunu?
Bu kadar acımasız mı dünya,
Bu kadar hüznün var mı yüreklerde?
De bana can,
De bana...
Varlığım kime gerek
De!

Viraneler içinde salınan
Şu garip akgüvercine,
Bir sevgi verdin
Avcundaki buğdaylarla...
Biliyorsun,
Biliyorsun değil mi...
Buğday tanesinde hayat var;
Umut var her damlasında.
Sevgiye sarılı kal can,
Hep ol yüreklerde ki
İnancım asılı kalsın
Dostluk ağacının her dalında.
Gitme sakın yüreğimden;
Geceme yıldız ol,

Yok et korkularımı...
Gündüzüme güneş ol,
Sensizliği yok et.
Aydınlat yüreğimin,
En izbe köşelerini.
Hadi can,
Uzat ellerini!
Ne beklersin hâlâ!
Deniz beklemesin artık gözyaşlarımı...

Ellerin yüreğinle bana koşmakta.
Ellerin var ya,
O yüreği ile bana koşan o ellerin
Sıcacık...
Güven veriyor ıslak gözlerime.
Sen şakın serab olma can...
Yüreğinin bir yerinde
Sımsıkı tut duygularını.
Bil ki
Sevginin insana verdiğini
Hiçbir çiçek veremez.
Yaşamdır sevgi,
Özdür candır.
Eğer sevmesini becerebiliyorsak
Küçücük yüreğimizle kocaman;
Biz hayatın merkezinde
Hayatsa bize hayran...

Hadi gel!
Hayran kalsın hayat biz küçük insanlara.
Acıyı tüketelim yürekten.
Sarılalım tüm benliğimizle
Varlığımız yekpare merhaba desin dünyaya.
Sevelim alabildiğince yaşamak için.
Yıldızlar örtü olsun üzerimize.
Gözlerinden başka ışık olmasın,
O gözler ki kalbine geçişin şifresi...
Taşsın kalpten duygular,
Yürekler bahara koşsun.
Güller serpilsin bedenlere,
Bu, sevginin düğünüdür aşikâr.
Boştur artık geride her ne varsa,
Silinmiştir tüm mazi.
Merhaba sevgi, merhaba hayat,
Merhaba sevdam diyen canlar
Sarılırlarken birbirlerine
Yelken açsınlar artık
Sonsuzluğun rıhtımına.

Serap Hoca
9 Mart 2008

SERAP DEMİRTÜRK

Yürek Aynası

<img
src='http://artfiles.art.com/images/-/Diane-Romanello/Sunset-Beach-Print-C10088648
.jpeg'>

şak şak vuruyor dalga
gönül ruhunun kaburgasına...
yürek aynası, paramparça....

git de bak
ta uzaktan
yaralar nasıl kanıyor, gör.

savrul da bu limandan
git koyuna sığın,
görünmez ol.

verde gül yaprakları,
kan ağlar toprak,
dalı ağlar güle.

büker boynunu ecel,
daha vakit erken
gitmem diye.

kara bulutlar el ele,
savurur sevinci,
oturur baş köşeye.

fırçası elinde ressam,
bakar kalır tuvale,
tek renk siyah diye.

sağır olmuş kulaklar,
nerden gelir bu nağme
si bemol mü ne....

evren doğumda,
insan ölümdede,
randevu kiminle...

akreple yelkovan,
bir telaş içinde
vakit geldi mi ne...

eller cezalı,
diller hal bilmez...
gönül yaralı.

kimdedir çare,
bir nebze olsa
vereyim yare.

SERAP HOCA

26.5.2006

<embed
src='http://mp3.mp3evi.com/DirekMp3ComDogruAdrestesiniz/NailYurtseverIhlamurlar
Altinda/11.wma' width='70' height='25' autostart='true' loop='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Yürek Yansimasi / Düz yazı

KÜÇÜK ISKENDER'IN
'BİR NEDENİ YOK' YAZISININ
YÜRE?YMDEKY YANSIMALARI

1

Aslında sevdikleriz bize birer yabancı... Ama bir noktada yüregimizi, onun avuçlarına verecek kadar seviyoruz, yeri göğü Yaradanimin yarattığını sevmek ne güzel, keske sevdiğimiz kadar da o, sevse bizi. Belki de seviyordur yüreginin gizli bir kösesinde de, biz yoklara karısınca anlayacak varlığımızın önemini. Ne etmeli ki, yok olmalı belki de. Fuzuli olmaktansa yok olmalı belki de ama bir kez öpmeli o gül yanakları... Bir nedeni yok... Sadece içimden geldi.
28.7.2009 SERAP HOCA

2

Kisi, sevdiğinin hayatında bir yeri olacağını sanır. Düşünür de der ki kendi kendine ' Ben onun için önemliyim... Bunu bir gün anlayacak'... Oysa o, kendi galaksisi içinde, kendi yalnızlığında mutludur ve sokmaz içeriye kolay kolay bir baskasını... Sevdini sanırsın, bakarsın ki yoklara gitmeye meyilli. Dur, gitme... Korkma benden... Bir gün arayacaksın benliğimi... Neden mi yazdım bunları... Hiç.. Hadi öptüm ben, hoşçakal... Yazdım iste...
29.7.2009 SERAP HOCA

3

Seninle ben olmakta birlikte dertleştığımız anlar. Sen anlatırken seninle yaşıyordum çocukluğunu, geçmişin unutulmaya yüz tutmuş anlarında dolarken seni neden sevdiğimi bir kez daha anlıyordum. Senden asla sıkılmadım. İnandım ki hep sen de beni hep canı gönülden dinledim. Bunlara inandım deli gönlümce... Neden mi anlatıyorum bunları... Bir nedeni yok. Sadece söylemek istedim.

Sanırım cümle insanların bir sürü insanı sevmesi, belki daldan dala atlamasının nedeni, bunca terk etmeler, terk edilmeler... Hepsinin nedeni insanın anlaşılma arzusundan kaynaklanıyor. Kimse, kimseyi anlamıyor... Neden biliyor musunuz? , Herkes, sarhos muhabbeti içinde.. Kimse can kulagi ile dinlemiyor... O, anlatırken 'Sussa da ben anlatsam' derdinde... Böyle olunca da anlaşılma imkansızlaşıyor. Gene konuşmaya başladım kendi kendime. Neyse... Gideyim sessizce...

4. 8.2009 SERAP HOCA

4

Yıllar alıp da götürdüğünde sana ve bana dair tüm yaşanmışlıkları sakın suçlu yıllara yükleme, sen unutulmasına izin verdiğin sürece yokluklara siner anılar... Şimdi ben kime kızayım? ... Şimdi ben nerelerde arayım sensizliği? ... Konuşturma beni, yaram derin... Yazdım iste gene... Neden mi, hiç... Öptüm.
4.8.2009 SERAP HOCA

5

Arama... Gelse de gider gene sessizce ve yikar yüregini de gider... Bosadir hayatta kendine es yüregi aramak ya da bulsan da yüregini alir gider...Kalirsin sen onun 'aynaya bak...kendini benim gözümle gör...ne kadar güzel oldugunu sen bilemezsin, çünkü sen kendini benim gözümle göremezsin' deyip inadina savrulup gidenin ardindan kalakalirken... Onun için bekleme... Oyalan bir seylelerle... Yüregini al onun, ver yüregini de ama vefa bekleme, sadakat bekleme... Gene de beklerim diyorsan ne denir ki yüregi elde olana...

Kal saglicakla, öptüm.

4.8.2009 SERAP HOCA

6

Sen yüregime girmek için verdigin ugrasi göremiyorsun giderken... Çünkü yüregin gitmis artik benden çok uzaklara... Ask denen olgunun artik anlamsizlik oldugunu kesin olarak idrak ettim. Giden, görmüyor gözyaslarimi, duymuyor hiçkirkirklarimi... Artik bitti... Yüregime gömdüm seni... Aglasam da aglamasam da inlesem de inlemesem de asla hissettirmeyecegim sana... Bilemedigim tek sey bunu nasıl bu kadar kolay basardigin... Nasıl unuta bildin...

Hiç... Bos ver. Neyse... Önemli bir sey yok... Bana 'sen de kendine baska bir yürek bul' diyecek kadar vefasiz ya da ne bileyim belki de sevdasiz - evet, sanirim en yakisani bu oldu- olmana anlam veremeyerek seni gönlümden süpürüyorum va adini dilime asla almayacagim artik siirimde. Gönlüme mi... Orasini bilemem...

Neyse..gideyim artik... Sana huzur diliyorum Rabbimden...

Bir nedeni yok degil, bin nedeni var... Öpmüyorum ama...Elveda.

5.8.2009. SERAP HOCA

7

Yoklugunun acisini düsündüm bu sabah... Tarifi yok. En kötüsü de ne biliyor musun, seni sen öldürmeye çalisiyorsun benligimden... Oysa bilmiyorsun ki buna muktedir degilsin... Buna ben bile muktedir degilim. Bu nasıl bir sevgidir ki benimle adimliyor yüregimin her duygusunu... Benim gözlerimin sahillerindeki dalgalarda sen de savruluyorsun ama bos ver, bilme. Anladim ve inandim ki insan denen varlik tekmis bu dünyada... Acida da sevinçte de... neyse, hadi gideyim ben...Neden mi yazdim? ... Yüregine sor.

10.8.2009 SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Yürekteki Çığlık - (videolu)

Elimde bir davulcu tokmağı ile
Vursam,
Vursam,
Vursam!

Arasam seni
Gözyaşlarının gölgesinde
Ağıtların çığlığında
Bedduaların inlemesinde,
Cesetlerin kokusunda
Duymaz mısın bu davudî sesi?

Nerdesin?
Arasam seni
Şu ananın ıslak mendilinde,
Çocuk gibi ağıtlarda;
Millet, dil, din farkı gözetmeden!

Sorsam seni
Gözlerimdeki öfkeyle
Huzursuzluk limanlarında,
Zincirlerin kıvrımında...
Nerelerdesin, bir bulsam!

Hangi dokuz aylık yolculuk getirdi seni
Bunca verimsizliğinle?
Ağlattığın gibi onca
Sen de ağladın mı doğarken?
Söyle!
De hadi!
Hadi hayâ artığı!
Neredesin ey insanlık!

Serap Hoca

SERAP DEMİRTÜRK

Yürekteki Yara

<img
src='http://blufiles.storage.live.com/y1pzhEH_2nSYRPortfAjbx-goplS18Ejwpv7vWXJtDe
eJbrhrqavqPdwbnn44Xbn_SjRAK-YRub1o'>

-Hangi dağın ardısın yâr? -

İçimi sızım sızım sızlattın ya
Acıma acıyı harç ile ekledin ya
Şu virane ömrümü
Renklerle süsledin ya
Kim bile kimsin sen yâr,
Benliğe kul oldun ya...
Işık ne ki dünyada
Işığım olmuş idin;
Garip bir kuştum ben yâr,
Sinene sarmış idin.
Düğümlendi boğazda
Sözler hapis, ben sessiz...
Nefis denen arsıza
Vursam ölse sen ne dersin?
Gecede sen yıldız oldun,
Gündüzde sen şemsim oldun.
Dön de bileyim yâr
Dön de göreyim...
Gönülden yanan canlar
Yönü kime döne, de yâr!
Uzat elin tutayım can,
Sende bir ter olayım can,
Ufuklardan bak bir bana
Çiçekte çiy olayım yâr.
Bulut olsam sarsam seni,
Yağmur olup aksam sana.
Rüzgar olsam gelsem ey can,
Sinendeki koku ile.
Hadi ey can,
Dön bu yana,
Gah o yana gah bu yana...
Sonsuzlukta bir yol varsa
Döne döne varsak biz de
Elde asa
Bir divane,
Yürekte yara
Şairane,
Versek senle biz el ele.

Serap Hoca
19.07.2008

SERAP DEMİRTÜRK

Zafer ığlığı

<center>

ZAFER IğLIğI

Tehlike anları başlayınca çalmaya
arpışınca yerek buzdağıyla aniden
Kim yerekten teğet geçmiş,
Kim yüreğe kurban olmuş,kim tuttuğu eli bırakmış,
Kim sevdasına yanmış...

ekildi sis yamaçtan
Yavaştan yavaştan...
Göründü gerçekle hayal,
Sevda gemisinin güvertesinde
Sadece bir kaptanla yolcu
Ufka bakıyordu sakince...

Vakit o vakit olunca
Ağardı gün,
Akla kara çıktı ortaya...
Başını uzattı sinsi bir kobra,
Uzanıverdi yolcuya sinsice...

Kaptan duruma tanıkken titredi,
Baktı bir an sessizce
Bir kobraya, bir sevdalısı yolcuya...
Yüreğine kurban olduğunu
Bırakıp kobrayla baş başa,
Can simidi misali gitti
Yakındaki ilk filikaya
Ve ardına bile bakmadı...
Neyler ona kobra,
Neyler tuttuğu el?
Düşünmez yeniden
Sevdalısının yüreğini
Ve...
Duymaz kobranın
Zafer ığlığını!

27.6.2009
SERAP HOCA

SERAP DEMİRTÜRK

Zaman Akıp Giderken

Duyuyor musunuz,
Ne kadar içli çalıyor şu ezgi?
Ah-lara sığındı umut
Hatıralara mı sindi aşk?
Geceler yalnız,
Geceler ağıda gebe,
Işığın gözü kör,
Fenerin ışığı bile yalnız.
Aç şu yürekleri de,
SİL yüzlerdeki yaşları,
Dile gelsin yürek sesleri,
Umut yelkeni yola çıksın.
Kumrunun hakkı mı
Kartalın hakkı mı aşk?
Dilden mi duyulur sevda sesi,
Çiğliklarda mı gizli dert sesi?
Mutluluk kime hak?
Savrulup gitsin hüznün,
Dağların doruğuna çıksın;
Çeksin elini yüreklerden!
Akıp gidiyor zaman
Kayıp da ellerinden,
Dur, demek imkansız
Mutluluk mu, limansız!

SERAP DEMİRTÜRK

Zaman Kırıntıları

Dönsen geçmişe,baksan geriye...
Kimi an bebeksin,annenin kucağında,
Kimi an çocuksun,elinde çantanla.
Ağlıyorsun susturuyor annen,
İstiyorsun, alıyor baban.
Bir incir çekirdeğinden büyük değilken
O günden beri birikti de çığ oldu,
Ezdi, yıktı omuzlarını demek ki
Seni ağlatan o dertler!
Bırak o günler, hayallerinin engin
Bitmeyen denizini süslesin.
Sen başını kaldırıp da omzun dik,
Gözlerindeki acıyı silip yeni umutlarla;
İçindeki o bitmeyen özlemle, gülerek yaşama
Gitsen ileri,hep ileriye; bakmadan geriye!
<embed src='http://www.list2000.com.tr/MIDI/mid/classical/Beethoven_5sym.mid '
width='200' height='55' autostart='true'>

SERAP DEMİRTÜRK

Zincirin ığlığı

-Zincirin ığlığı sessizliği delince -

Karanlığın gücünden titreyen yürek,
Saklandı bzşp Şu köşeye.
Tırmalayıp yüreğin duvarlarını,
Yok etti içinde var olanları.
Haydi dağıl eflatun,
Eline alıp mor dağları.
Yerdeki yılanı kaldır,
Dağılınca bulutlar.
Paralansın ses ve ışık,
Dönsün yerinde okla yay.
Yalvarsın umut,
Delirsin gözyaşı.
Kara bulutlara sarılsın,
Pembe ile yeşil.
Diz vurup göz atsın,
Hazanın gülüşleri.
Al yeşile boyansın,
Siyahın gülüşü haykırınsın.
Yumruk tırnağa gebe,
Sessizlik ığlık atsın.
Dursun adım,
Dansında evrenin.
Ağlasın eller,
Gzlere sarılıp.
Limanlar meşgul,
Gemiler yalpalı.
Halkalara saklanmış
ığlerin soğuğu.
Dalların acısı,
Yaprağın sevinci.
Elden ele gezmiş,
Dilde kıvranan sızı.

Serap Hoca
8.12.2006/ Ankara

SERAP DEMİRTÜRK

Zormuş

Hayatı neresinden yakaladık?
Oltaya takılan balık çığlık çığlık...
Sesi olsa, çıkaracak, tık yok.
Denizin yosununda bin çile,
Her bir çilede mutluluk kefen.
Tükenip gidenlerin ardından,
Umudu gömdük gülerek.
Hayatı neresinden yakaladık?
Balığın gözyaşı denizi taşırdı.
Yosunun yeşili kırmızıya döndü.
Acıyı ağı ettik, sürdürdük yaraya.
Yürektekenden yüreğe teğet geçti gülüşler.
Babadan oğula miras kaldı,
Olmayan gelecek, esmeyen rüzgar.
Hayatı neresinden yakaladık;
Biz kovaladıkça durur sandık.

SERAP HOCA

'SIFAT KOCAR AMA GÖNÜL KOCAMAZ' KARACAOĞLAN

olmuyor...kalınmıyor artık buralarda...gitmeli artık...uğramamalı buralara...19.4.2009

25.8.2005 düzenleme tarihli kayıt belgesi- düzenleme numarası 2951 7225 4138-
elektronik belgeyi imzalayan:antoloji.com site yöneticisi Cengiz Teymur-112904
numaralı site üyesi SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN adlı şairin şiirlerini SERAP HOCA
mahlasını kullanarak kaydettiğini onaylamıştır.

SERAP DEMİRTÜRK